

AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

Ebru Nuriye AKDOĞU ARCA

KÜÇÜK ASYA'NIN SINIR YAZITLARI

Danışman

Prof. Dr. Sencer ŞAHİN

Eskiçağ Dilleri ve Kùltürleri Bölümü

Doktora Tezi

Antalya 2008

Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğü'ne,

Bu çalışma, jürimiz tarafından
Anabilim Dalında DOKTORA TEZİ olarak kabul edilmiştir.

İmza

Başkan:

Üye (Danışman):

Üye:

Üye:

Üye:

Onay: Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

.../.../...

İmza

.....

Müdür

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER	<i>i</i>
ŞEKİL VE TABLOLAR LİSTESİ	<i>ix</i>
KISALTMALAR LİSTESİ	<i>xi</i>
ÖZET	<i>xiii</i>
ABSTRACT	<i>xv</i>
1 GİRİŞ	<i>1</i>
3 SINIR TAŞLARININ BİÇİMSEL OLARAK VE YAZILIŞ ÖZELLİKLERİ AÇISINDAN İNCELENMESİ	<i>17</i>
4 SINIR TAŞLARININ ARAZİDEKİ KONUMU	<i>42</i>
5 SINIR TAŞLARININ YERİNİ DEĞİŞTİRENLERİN CEZALANDIRILMASI	<i>44</i>
5.1 Testimonia Literarum Antiquarum	<i>52</i>
6 ARAZİ SAHİPLİĞİ VE ARAZİLERİN EL DEĞİŞTİRMESİ	<i>62</i>
6.1 Hellenistik Dönem	<i>62</i>
6.2 Roma Dönemi	<i>70</i>
7 PROVINCIA SÖZCÜĞÜNÜN MAHİYETİ VE EYALET SINIR YAZITLARININ GENEL DEĞERLENDİRMESİ	<i>77</i>
8 KENTLERİN BİRBİRLERİYLE OLAN SINIR PROBLEMLERİNİ HALLETME YOLLARI	<i>81</i>
8.1 Hellenistik Dönem:	<i>81</i>
8.2 Roma Dönemi:	<i>86</i>
9 TAPINAK, KUTSAL ALAN VE TAPINAK ARAZİLERİ İLE BUNLARA AİT SINIRLARIN GENEL DEĞERLENDİRMESİ	<i>94</i>
10 TESTIMONIA	<i>105</i>
10.1 EYALET SINIRLARI	<i>105</i>
KILIKIA	<i>105</i>
TE 1 Cilicia Eyaletine ait sınır taşı	<i>105</i>
THRAKIA	<i>105</i>
TE 2.1 Thracia ile Moesia eyaletlerinin sınırına ilişkin karar metinleri	<i>105</i>
TE 2.2 Thracia ile Moesia eyaletlerinin sınırına ilişkin karar metinleri	<i>106</i>
TE 2.3 Thracia ile Moesia eyaletlerinin sınırına ilişkin karar metinleri	<i>107</i>
TE 2.4 Thracia ile Moesia eyaletlerinin sınırına ilişkin karar metinleri	<i>108</i>
TE 2.5 Thracia ile Moesia eyaletlerinin sınırına ilişkin karar metinleri	<i>108</i>
TE 2.6 Thracia ile Moesia eyaletlerinin sınırına ilişkin karar metinleri	<i>109</i>
10.2 KENT SINIRLARI	<i>111</i>
AIOLIA	<i>111</i>
TKe 1 Aigais sınır taşı RESİM	<i>111</i>
TKe 2 Pergamon'luların sınırı (Kyme)	<i>111</i>
TKe 3 Mytilene ve Pitane'liler arasındaki sınır kavgasında Pergamon'lu yargıçların hakemliği	<i>112</i>
TKe 4.1 Pergamon ile publicani arasındaki çatışma (Adramytteion)	<i>120</i>
TKe 4.2 Pergamon ile publicani arasındaki çatışma (Smyrna)	<i>122</i>
TKe 4.3 Pergamon ve publicani arasındaki çatışma (Ephesos)	<i>126</i>
TKe 5 Aigais sınır taşı	<i>126</i>
TKe 6 Aigai-Myrina sınırları	<i>127</i>
TKe 7 Aigai-Myrina sınırları	<i>127</i>

TKe 8 Myrina'lıların sınırları	127
TKe 9 Myrina'lıların sınırları	128
TKe 10 Thyetanoi sınırları (Pergamon)	128
BITHYNIA	129
TKe 11 Prusias ad Hypium kentinin sınırı	129
PHRYGIA*	129
TKe 12 = TI 6 Dorylaion ile Nikaiasia? sınırı	129
TKe 13 Pessinus Kentinin sınırlarının ölçülmesi (Pessinus)	131
TKe 14 Sanaos ile Apameia territoriumlarının sınırlanması (Sanaos)	132
IONIA	133
TKe 15a Miletos ile Myos arasındaki sınır çatışmasında Erythrai, Chios, Klazomenai, Lebedos, Ephesos ve herhangi başka bir kentten kişilerin hakemliği	133
TKe 15b Miletos ile Myos arasındaki sınır çatışmasında Erythrai, Chios, Klazomenai, Lebedos, Ephesos ve herhangi başka bir kentten kişilerin hakemliği	133
TKe 16 Mykale Thebesi'nin sınırlarının saptanması	135
TKe 17 Mykale Thebe'si ile Priene sınırlarının saptanması	136
TKe 18a Klazomenai ile Teos arasındaki sınır çatışmasında Kos'un hakemliği	137
TKe 18b Klazomenai ile Teos arasındaki sınır çatışmasında Kos'un hakemliği	138
TKe 19 Batinetis'in sahipliğini saptama konusunda Lysimakchos'un Samos'a gönderdiği mektup	139
TKe 20 Priene ile Samos arasındaki sınır çatışmasında Rhodos'un hakemliği (Priene)	141
TKe 21 Priene ile Miletos arasındaki çekişmede Smyrna hakemliğine ilişkin bir yönetici mektubu	154
TKe 22 Miletos ile Magnesia arasındaki sınır anlaşmasında Rhodos, Atina, Knidos, Myndos, Samos, Halikarnasos, Kaunos, Mylasa, Theos, Kyzikos, Akhaia Birliği ve Megala polis, Patra'lı elçilerin hakemliği	155
TKe 23 Priene'liler ile Magnesia arasındaki çatışmada Mylasa'lıların hakemliği	159
TKe 23a. Magnesia'lıların kararı	160
TKe 23b. M. Aemilius'un mektubu ve senatus consultum	161
TKe 23c. Mylasa'lıların kararı	163
TKe 23d. Yargıçlar Listesi	164
TKe 24 Priene'lilerle Samos'lular arasındaki sınır çatışmasına izafeten Senatus Consultum (Priene)	166
TKe 25 Priene'lilerle Samos'lular arasındaki sınır çatışmasına izafeten Senatus Consultum (Priene)	167
TKe 26 Priene Samos arasındaki sınır tartışmasında Roma Senatosu Rhodos'un kararını teyit ediyor	169
TKe 27 Kolophon ve komşu kent arasındaki sınır tartışması (Klaros)	173
TKe 28 Ephesos sınırı	174
KARIA	175
TKe 29=TI 50 Miletoupolis sınırı (Kyzikos)	175
TKe 30 Apollonia Salbake ile Heraklea Salbake arasındaki sınırın değişimi (Apollonia Salbake)	176
KILIKIA	178
TKe 31 Arsinoe ile Nagidos arasında sınır anlaşması	178
TKe 32 Mopsuestia ile Aigai kentleri arasındaki sınır kararı	181
LYKIA	183
TKe 33 Tlos ve Oinoanda arasındaki sınır anlaşması	183
TKe 34 Araksa ve bir komşusu arasındaki sınır tartışmasında Lykia Birliği hakemlik yapıyor (Araksa)	183
TKe 35 Kitanaura-Termessos sınırı	184
TKe 36 Balboursa sınır yazıtı	184
TKe 37 Balboursa sınır yazıtı	185
TKe 38 Korykos-Gagai sınırı (Gagai)	185
TKe 39 = TI 56 Typallia-Onobara sınırı?	185
TKe 40 = TI 57 Korykos-Phaselis sınırı?	186
TKe 41.1 Arykanda kent arazisinin sınırlanması	186
TKe 41.2 Arykanda kent arazisinin sınırlanması	186
TKe 41.3 Arykanda kent arazisinin sınırlanması	187
MYSIA	189
TKe 42 Kyzikos Sınırı	189
PISIDIA	189
TKe 43 Tymbriada ile Apollonia kentleri arasındaki sınıra işaret eden bir onur yazıtı	189
TKe 44.1= TIA 5 Sagalassos ile Tymbriananassos sınırı	191
TKe 44.2 = TIA 5 Sagalassos ile Tymbriananassos sınırı	192
TKe 44.3 = TIA 5 Sagalassos ile Tymbriananassos sınırı	193
TKe 44.4 = TIA 5 Sagalassos ile Tymbriananassos sınırı	194
TKe 45 = TŞA 2 Andeda ve Pogla kentleri ile Plancii arazisinin sınırları (Korkuteli)	198
10.3 TAPINAK SINIRLARI	199

AIOLIA	199
TT 1 Philetairos tarafından Apollon Khresterios'a adanmış bir araziye ait sınır taşı (Aigai)	199
TT 2 Eumenes I tarafından Apollon Khresterios'a adanmış bir araziye ait sınır taşı (Aigai)	199
BITHYNIA	200
TT 3 Tapınak sınırı (Herakleia Pontike)	200
TT 4 Khalkedon'da Apollon Pythios tapınağına asyilia verildiğine ilişkin karar metni	200
PHRYGIA	201
TT 5 Asyl Men Askainos tapınağının sınırı (Isparta)	201
TT 6 Zeus tapınağının sınırları (Kotiaion)	202
TT 7.1 Zeus tapınağına ilişkin sınır kararı (Aizanoi)	202
TT 7.2 Zeus tapınağına ilişkin sınır kararı (Aizanoi)	203
TT 7.3 Zeus tapınağına ilişkin sınır kararı (Aizanoi)	203
TT 8 Theoi Enorioi'a adanmış bir sınır taşı (Çapalı)	204
IONIA	205
TT 9 Zeus Olympios tapınağına ait sınır taşı (Erythrai)	205
TT 10 Zeus Olympios tapınağına ait sınır taşı (Erythrai)	206
TT 11 Apollon Nephelidai tapınağına ait sınır taşı (Erythrai)	206
TT 12 Daphnous'taki tapınak sınırı (Erythrai)	207
TT 13 Dioskurlara ait tapınak sınırı (Erythrai) (Resim)	207
TT 14 Zeus Patroios ve Apollon Patroios Tapınağına ait sınır taşı (Ephesos)	208
TT 15 Zeus Patroios Tapınağına ait sınır taşı (Ephesos)	208
TT 16 Zeus Patroios Tapınağına ait sınır taşı (Ephesos)	208
TT 17 Asklepios Tapınağına ait sınır taşı (Ephesos)	209
TT 18 Asyl Artemis tapınağına ait sınır taşı (Ephesos)	209
TT 19 Artemis arazisine ait sınır (Ephesos)	209
TT 20 Panneos Phyle'sine ait bir tapınağın sınır taşı (Ephesos)	210
TT 21.1 Augustus Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırları yeniden düzenliyor (Ephesos)	211
TT 21.2 Augustus Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırları yeniden düzenliyor (Ephesos)	211
TT 21.3 Augustus Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırları yeniden düzenliyor (Ephesos)	212
TT 22 Augustus Artemision ve Sebasteon çevresine duvar inşa ettiriyor.	212
TT 23.1 = TV 2 Artemis Tapınağı'na ait olan yol ve nehrin Augustus tarafından yeniden ölçtürülmesi (Ephesos)	213
TT 23.2 = TV 2 Artemis Tapınağı'na ait olan yol ve nehrin Augustus tarafından yeniden ölçtürülmesi (Ephesos)	214
TT 23.3 = TV 2 Yol ve Nehrin Artemis arazisi ile yaptığı sınır (Ephesos)	214
TT 24.1 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Metropolis)RESİM	215
TT 24.2 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)	216
TT 25.1 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)	216
TT 25.2 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos) RESİM	217
TT 26 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)	218
TT 27 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)	218
TT 28 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)	219
TT 29 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)	220
TT 30 Artemis tapınağına ait sınır (Ephesos)	220
TT 31 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)	221
TT 32 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)	221
TT 33 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)	221
TT 34.1 Argasis'lilerin temenos sınırı (Didyma)	222
TT 34.2 Argasis'lilerin temenos sınırı (Didyma)	222
TT 34.3 Argasis'lilerin temenos sınırı (Didyma)	223
TT 34.4 Argasis'lilerin temenos sınırı (Didyma)	223
TT 34.5 Argasis'lilerin temenos sınırı (Didyma)	224
TT 35 Apollon Pedanasseus Temenos'unun sınırı (Didyma)	224
TT 36 Temenos sınırı (Didyma)	224
TT 37 Athena Polias tapınağına ait sınır taşı (Priene)	225
TT 38 Athena Polias tapınağına ait sınır taşı (Priene)	225
TT 39 Athena Polias tapınağına ait sınır taşı (Priene)	225
TT 40 Athena Polias tapınağına ait sınır taşı (Priene)	226
TT 41 Tapınak sınırı (Priene)	226
TT 42 Athena tapınağına ait sınır taşı (Priene)	227
TT 43.1 Aphrodite Stratonikes Temenos'una ait sınır taşı (Smyrna)	227
TT 43.2 Aphrodite Stratonikes Temenos'una ait sınır taşı (Smyrna)	228

TT 43.3 Aphrodite Stratonikes Temenos 'una ait sınır taşı (Smyrna)	229
TT 44 Tapınak sınırı (Magnesia)	229
TT 45 Tapınak sınırı (Magnesia)	230
TT 46 Tapınak sınırı (Magnesia)	230
TT 47 Tapınak sınırı (Magnesia)	230
TT 48 Tapınak sınırı (Magnesia)	231
TT 49 Tapınak sınırı (Magnesia)	231
KARIA	232
TT 50 Apollon tapınağına ait sınır taşı (Halikarnassos)	232
TT 51 Zeus Megistos Temenos 'unun sınır taşı (Iasos)	232
TT 52 Zeus Megistos Temenos 'unun sınır taşı (Iasos)	233
TT 53 Zeus Hysistos 'un tapınak sınırı (Iasos)	233
TT 54 Zeus Hysistos 'un tapınak sınırı (Iasos)	233
TT 55 Dionysos NARTHAKOPHOROS tapınağına ait sınır taşı (Loryma (Rhodos Peraia 'stı))	234
TT 56 Aphrodite Epekoos tapınağına ait sınır taşı (Stratonikeia) (RESİM)	234
TT 57 Artemis tapınağının asyilia hakkına ilişkin sınır taşı (Amyzon)	235
TT 58 Caesar tarafından asyilia hakkı verilen Aphrodite tapınağına ait sınır taşı (Aphrodisias)	235
KOMMAGENE	236
TT 59 Temenos sınırı (Arsameia ad Nymphaios)	236
LYDIA	237
TT 60 Myndos Apollon 'unun temenos 'una ait sınır taşı (Philedelphia)	237
TT 61 Asyl Artemis tapınağına ait sınır (Hierokaisareia)	237
TT 62 Artemis tapınağının asyilia hakkını elde ettiğine dair sınır yazıtı (Sardes)	238
TT 63 Asyl Dionysos tapınağına ait sınır taşı (Tralleis)	241
MYSIA	242
TT 64 Artemis Orthosia (Bademli-Kane)	242
TROAS	243
TT 65 Dionysos tapınağı ya da arazisinin sınırı (Aleksandrea Troas)	243
TT 66 Dionysos tapınağı ya da arazisinin sınırı (Aleksandrea Troas)	243
TT 67 Dionysos tapınağına ait sınır taşı (Aleksandrea Troas)	244
TT 68 Apollon Patroos tapınağına ait sınır taşı (Neandria)	244
TT 69 Zeus Kutsal korusuna ait kaya blokları (Neandria)	244
10.4 KÖY SINIRLARI	246
AIOLIA	246
TKö 1 Herakleia ile Melanpagos sınırı	246
TKö 2 Herakleia ile Melanpagos sınırı	247
TKö 3 Melanpagos ile Palaudis sınırı	247
TKö 4 = TI 2 Melanpagos? sınırı	248
TKö 5 = TI 3 (Melanpagos ile ilişkili) sınır	248
PHRYGIA	248
TKö 6 Apokome sınırı-Kolianokome sınırı (Eskişehir)	248
TKö 7 Birgene? Sınırı	249
TKö 8 Attiokome sınırı	249
TKö 9 = TI 9 Attiokome ile sınırları	250
TKö 10 = TI 8 [Attiou]kome sınırları (Orkistos/Nakoleia)	251
TKö 11 Lagonia 'nın sınırları	252
TKö 12 Lagonia 'nın sınırları	252
TKö 13 Laginon sınırı	252
TKö 14 Spora 'lılar ile Tikta 'lıların sınırı (Appia)	253
TKö 15 Tottoia 'lıların sınırları (Appia)	254
TKö 16 Solotta? 'lıların sınırları (Afyon)	254
TKö 17 Muratokome 'liler sınırları birleştiriyor (Metropolis)	255
TKö 18 Araukome sınırları	255
TKö 19 Senzousa 'lılarla Anzoulada 'lıların sınırı RESİM	256
TKö 20 Senzousa 'lılarla Anzoulada 'lıların sınırı	257
KAPPADOKIA	257
TKö 21 Sarromaena kome-Sobagena kome sınırı	257
TKö 22 Batı Kappadokia 'dan Sangalia Köyünün sınırları (Konya)	258
KILIKIA	259
TKö 23 Pharaks Köyü 'nün sınırı	259
KOMMAGENE	259

TKö 24 Kaperkharsis ile Dionysia köylerinin sınırı (Samsat bölgesi)	259
TKö 25 Iogate? 'lilerin sınırı (Samsat bölgesi)	260
TKö 26 = TŞA 1 = TI 52 Gabia'nın sınırı, Antiokhos'un arazilerinin sınırı, Ger- kadakhlar'ın sınırı	260
MYSIA	261
TKö 27.1 Antiokhos II'nin eski eşi Laodike'ye sattığı Pannou kome ve çevresinin sınırları	261
TKö 27.2 Pannoukome ile ilgili Metrofanos'un mektubu	263
TKö 27.3 Pannoukome ile ilgi olarak Hyparkhoscrates'in raporu	263
PAMPHLIA	265
TKö 28 Tetrapyrgiai-Limnai sınırı	265
PONTOS	265
TKö 29 = TI 62 Titouene? 'lilerin sınırı	265
THRAKIA	265
TKö 30 Leuke ile Pteleon sınırları (Thrakia Khersonnesos'u)	265
10.5 İMPARATORLUK ARAZİLERİ	267
PHRYGIA	267
TİA 1.1 Adı bilinmeyen bir aileye ait olup imparatorluk arazisi haline getirilmiş bir arazinin sınırları (Kusura, Afyon)	267
TİA 1.2 = TI 7 Adı bilinmeyen bir aileye ait olup imparatorluk arazisi haline getirilmiş bir arazinin sınırları (Aslanapa-Afyon)	267
TİA 2 Bir imparatorluk arazisi sınırı	268
TİA 3 = TI 15 İmparatorluk arazisi sınırları?(Metropolis)	268
PISIDIA	268
TİA 4 Asia ile Galatia Eyaletlerinin sınırı üzerinde bulunan bir İmparatorluk arazisinin? Sınırı (Isparta)	268
TİA 5 = TKe 44.1-4 Sagalassos ile Tymbriananassos sınırı	269
10.6 ŞAHIS ARAZİLERİ	270
KOMMAGENE	270
TŞA 1 = TKö 26 = TI 52 Gabia'nın sınırı, Antiokhos'un arazilerinin sınırı, Gerkadakhlar'ın sınırı	270
PISIDIA	270
TŞA 2 = TKe 45 Andeda ve Pogla kentleri ile Plancii arazisinin sınırları (Korkuteli)	270
10.7 VARIA	271
BITHYNIA	271
TV 1 Askania limanının sınırı?(Prusa ad Olympum)	271
IONIA	271
TV 2 = TT 23.1-3 Ephesos Artemis Tapınağının çevre duvarına sınır teşkil eden yol ve nehre ait yazıtlar.	271
KARIA	271
TV 3 Liman sınırı (Knidos)	271
LYDIA	272
TV 4 Tralleis'ten üzüm bağına girişi yasaklayan bir sınır taşı	272
PISIDIA	272
TV 5 Bağ sınırı (Vasada)RESİM	272
10.8 INCERTA	273
AIOLIA	273
TI 1 Aigai kenti ile bir komşusu arasındaki sınır çatışmasında Ephesos'un hakemliği?	273
TI 2 = TKö 4Melanpagos? Sınırı	273
TI 3= TKö 5 (Melanpagos ile ilişkili) sınır	273
TI 4 Sınır taşı	274
BITHYNIA	274
TI 5 Sınır Taşı?	274
PHRYGIA	274
TI 6 = TKe 12 Dorylaion ile Nikaia? Yani Asia ve Bitynia Eyaletlerinin sınırı?	274
TI 7 = TİA 1.2 Adı bilinmeyen bir aileye ait olup imparatorluk arazisi haline getirilmiş bir arazinin sınırları (Aslanapa-Afyon)	275
TI 8 = TKö 10 [Attiou]kome sınırları (Orkistos/Nakoleia)	275
TI 9 = TKö 9 Attiokome ile sınırları	275
TI 10 Septimius Severus'u onurlandıran bir sınır işareti (Asia ile Galatia eyaletleri arasındaki sınır?)	275
TI 11 Sınır taşı (Aulutrene)	276
TI 12 Olasılıkla iki köy sınırı (Senirkent – Isparta)	276
TI 13 Sınır Taşı?	276

TI 14 Zeus tapınağının sınırları (Aizanoi)	277
TI 15 İmparatorluk arazisi sınırları?(Metropolis)	277
TI 16 Sınır taşı olarak kullanılmış bir phallos taşı (Alpaslan) RESİM	278
IONIA	279
TI 17 Sınır Taşı (Priene)	279
TI 18 Sınır Taşı (Priene)	279
TI 19 Sınır Taşı (Priene)	279
TI 20 Sınır Taşı (Priene)	280
TI 21 Sınır Taşı (Priene)	280
TI 22 Sınır Taşı (Priene)	280
TI 23 Sınır Taşı (Priene)	281
TI 24 Sınır taşı (Didyma)	281
TI 25 Tapınak sınırı (Magnesia)	281
TI 26 Zeus tapınağına ya da liman sınırına ilişkin sınır taşı (Erythrai)	282
TI 27 Sınır taşı (Erythrai)	282
TI 28 Sınır Taşı (Smyrna)	282
TI 29 Zeus Patroios ve Apollon Tapınağına ait sınır taşı (Ephesos)	283
TI 30 Dionysos Tapınağı ile Enedra Tapınağına ait sınır taşı? (Ephesos)	283
TI 31 Sınır Ölçüm Çalışması - Artemis arazilerinin yeniden ölçülmesi? (Ephesos)	283
TI 32 Sınır Ölçüm Çalışması - Artemis arazilerinin yeniden ölçülmesi? (Ephesos)	284
TI 33 Sınır Ölçüm Çalışması - Artemis arazilerinin yeniden ölçülmesi? (Ephesos)	285
TI 34 Sınır Ölçüm Çalışması üzerine anlaşma fragmanı (Ephesos)	285
TI 35 Ephesos ile Notion kentleri arasındaki sınır taşı? (Ephesos)	285
TI 36 Sınır Taşı (Ephesos)	286
TI 37 Sınır Taşı (Ephesos)	286
KARIA	286
TI 38 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)	286
TI 39 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)	287
TI 40 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)	287
TI 41 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)	289
TI 42 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)	289
TI 43 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)	291
TI 44 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)	291
TI 45 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)	292
TI 46 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)	292
TI 47 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)	293
TI 48 Sınır taşı (Knidos)	294
TI 49 Sınır taşı? (Stratonikeia)	294
TI 50 = TKe 29 Miletoupolis sınırı (Kyzikos)	294
KILIKIA	294
TI 51 Cappadokia Eyaletinin ya da İmparatorluk çiftliğinin sınırları	294
KOMMAGENE	295
TI 52 = TKö 26 = TŞA I Gabia'nın sınırı, Antiokhos'un arazilerinin sınırı, Gerkadakklar'ın sınırı	295
LYDIA	295
TI 53 Sınır taşı	295
TI 54 Sınır taşı (Philadelphia?)	296
TI 55 Διὰ γυρηνοί?	296
Διὰ γυρηνοῶν.	296
LYKIA	296
TI 56 = TKe 39 Typallia-Onobara sınırı?	296
TI 57 Korykos-Phaselis sınırı?	296
TI 58 Kaunos ile Kalynda arasındaki tartışma	297
PISIDIA	302
TI 59 Sınır Ölçümü (Yalvaç (Isparta))	302
TI 60 Sınır işareti	302
TI 61 Territorial sınır	303
PONTOS	303
TI 62 = TKö 29 Titouene?'lilerin sınırı	303
10.9 HRİSTİYANLIK VE ERKEN BİZANS DÖNEMİ SINIR YAZITLARI	304
BITHYNIA	304
TH 1 Kharta Limanının sınırı?	304

TH 2 Strobilos ve Kalathos arasındaki sınırlar	304
TH 3 İki şahıs arazisinin sınırları (Panderma)	305
PHRYGIA	305
TH 4 Rhodylleis sınırları	305
TH 5 Hippik Gymnasion (At çiftliği) sınırı (Metropolis)	305
TH 6 Fyieia'lıların sınırları	306
TH 7 Kirykos magistrianos'unun sınırı (Dorylaion)	306
TH 8 Sınır taşı	306
TH 9 Sınır taşı	307
TH 10 Sınır taşı	307
TH 11 Kaplıca sınırı	308
TH 12 Sınır taşı (Şihali (Afyon))	308
TH 13 İki Bizans arazisi arasındaki sınır taşı (Afyon)	308
TH 14 Sınır Taşı	309
TH 15 Maria Kilisesine ait sınır taşı (Dorylaion)	309
GALATIA	309
TH 16 Okundiane'liler ile Eudoksias kenti çevresindeki khora'nın sınırı	309
HELLESPONTOS	310
TH 17 Parthenion sınırı	310
TH 18 Hydra?'lıların sınır ölçümü (Çepne?)	310
IONIA	311
TH 19 Mormondai ve Mormondai Mikrai sınırı (Yamanlar–Gebirge)	311
TH 20 Helous ile Mormondai sınırı (Yamanlar–Gebirge)	311
TH 21 Sykameinos sınırı (Smyrna)	312
KARIA	312
TH 22 Apostel Kilisesinin sınır taşı (Stratonikeia)	312
KILIKIA	312
TH 23 Köy-Kent Sınırı	312
TH 24 Piskopos Maximus kilisesinin sınırları	313
LYDIA	313
TH 25 Parsada ekklesia'sının sınırları (Parsada)	313
TH 26 Arsalar arasındaki sınır (Philadelphia)	314
TH 27 Basilika sınırı (Lydia?)	314
TH 28 Basilika sınırı	314
TH 29 Loandos'un sınırları–Kirkoteon'un sınırları	314
LYKAONIA	315
TH 30 Orman sınırı (Karapınar (Konya))	315
TH 31 Antiokheia kenti ile Anaboura kasabasının sınırı (Konya)	315
LYKIA	315
TH 32 Philita ile Terponella sınırı (Elmalı)	315
MYSIA	316
TH 33 Akhilleion ile Pergamon sınırı (Mysia?)	316
TH 34 Apostel Ioannes kilisesine ait sınır taşı (Elaia?)	316
TH 35 Başmelek Miklael için yapılmış tapınağın sınırları (Klaudioupolis)	317
TH 36 Manastır sınırlarının belirlenmesi (Prusias ad Hypium)	317
PAPHLAGONIA	317
TH 37 Manastır sınırı (Tokat müzesi)	317
TH 38 Martyr'ler Tarakhis, Probus ve Andronikos'a adanmış bir yapının sınırı (Pompeiopolis)	318
PISIDIA	318
TH 39 Ekklesia sınırı (Termessos)	318
PONTOS	319
TH 40 Maria kilisesine asyilia hakkının verildiğine dair sınır yazıtı (Neoklaudiopolis)	319
TH 41 Iustinianus dönemine ait sınır taşı (Sinope)	319
TH 42 Asyilia hakkına ilişkin sınır yazıtı	320
TH 43 Martyr'ler Prokopios ve Ioannes tapınağının sınırları (Yozgat)	320
TH 44 Kyrikos sınır taşı	321
THRAKIA	321
TH 45 Zemokartes sınırları	321
TH 46 Zemokartes sınırları	322
TH 47 Damastores sınırları	322
TH 48 Territorial sınır	322
TH 49 Öksüzler yurdu ile Aitherios arazilerinin sınırları (Hebdomon)	323

	<i>TH 50 Öksüzler yurdu ile Aithérios arazilerinin sınırları (Konstantinopolis)</i> _____	323
11	SONUÇ _____	324
12	KAYNAKÇA KISALTMALARI _____	326
13	KAYNAKÇA _____	330
14	HARİTALAR _____	357
	<i>Harita 1: Sınır Yazıtlarının Taşıyıcılarına göre Bölgelere Dağılımı (Aiolia, Bithynia, Ionia, Karia, Lydia, Lykia, Mysia, Pamphylia, Phrygia, Pisidia, Thrakia, Troas) -----</i> <i>EKTE.</i> _____	357
15	INDICES _____	358
	<i>INDICES GRAECAE</i> _____	358
	<i>NOMINA GEOGRAPHICA</i> _____	358
	<i>NOMINA SACRA</i> _____	370
	<i>NOMINA REGUM ET FAMILIA EORUM</i> _____	372
	<i>NOMINA SATRAPUM</i> _____	373
	<i>DIKTATOR ET IMPERATORES</i> _____	374
	<i>ADSIGNATI ROMANI</i> _____	375
	<i>VERBA NOTABILIORA</i> _____	377
	<i>INDICES LATINAE</i> _____	391
	<i>NOMINA GEOGRAPHICA</i> _____	391
	<i>NOMINA SACRA</i> _____	391
	<i>IMPERATORES</i> _____	391
	<i>ADSIGNATI ROMANI</i> _____	392
	<i>VERBA NOTABILIORA</i> _____	392
16	CONCORDANS _____	394
17	ÖZGEÇMİŞ _____	407

ŞEKİL VE TABLOLAR LİSTESİ

Res. 1 Atina Agorasına ait sınır taşı	11
Res. 2: Zeus Megistos Temenos'unun sınırı-Iasos	13
Res. 3: Babylonia'dan bir Kudurru Taşı.....	17
Res. 4 Uçukkartalkaya Yazıtı	63
Res. 5 Efes Artemis Tapnağı'nın Kaustros Vadisi'ndeki Arazileri ve Bunlara ait Sınır Taşları (Harita Börker et alii, IK 17,2)	96
Res. 6 Pergamon ile Publicani arasındaki tartışmaya işaret eden Smyrna yazıtı	124
Res. 7 Prusias ad Hypium Kentinin sınırı.....	129
Res. 8 Ephesos Sınırı	175
Res. 9 Miletoupolis Sınırı	176
Res. 10 Arykanda kent arazisinin sınırlanması	186
Res. 11 Arykanda Kent Arazisinin Sınırlanması.....	188
Res. 12 Sagalassos Tymbrianssos Sınırı	196
Res. 13 Sagalassos Tymbrianassos Sınırı.....	196
Res. 14TheoiEnorioi'a adanmış bir sınır taşı	205
Res. 15 Zeus Olympios Sınırı.....	206
Res. 16 Dioskurlara ait Tapınak Sınırı	207
Res. 17 Artemis'in Hippobotos'taki Arazisin Sınırı	210
Res. 18 Ephesos Artemis Tapınığının Arazi Sınırı.....	211
Res. 19 Ephesos Artemis Tapınağı Arazisine Ait Sınırlar	215
Res. 20 Ephesos Artemis Tapığı Sınırları	217
Res. 21 Magnesia Tapınak Sınırı.....	230
Res. 22 Apollon Tapınağı Sınırı (Halikarnasos)	232
Res. 23 Dionysos Nartakophoros Sınırı (Loryma)	234
Res. 24 Aphrodite Epekoos Sınırı (Stratonikeia)	235
Res. 25 Dionysos Tapınağı Sınırı (Aleksandrea Troas)	243
Res. 26 Zeus Kutsal Korusuna Ait Sınırlar (Neandria).....	245
Res. 27 Melanpagos Sınırı (Emiralem)	246
Res. 28 Heraklea Sınırı (Emiralem)	247
Res. 29 Palaudis'lilerin Sınırı (Emiralem)	248
Res. 30 Attiokome Sınırı (Orkistos).....	250
Res. 31 Attiokome ile Sınırı (Orkistos).....	251
Res. 32 Sensouza'lıların Sınırı (Sensouza)	256
Res. 33 Anzoulada'lılain Sınırı (Sensouza).....	256

Res. 34 Bağ Sınırı (Pisidia-Vasada)	272
Res. 35 Sınırtaşı Olarak Kllanılmış bir Phallos Taşı (Phrygia-Alpaslan)	278
Tablo 1: Sınır Yazıtlarının Bölgelere Göre Dağılımı	16

KISALTMALAR LİSTESİ

a.g.e. = adı geçen eser

ap = *apud*

aş. = aşağıda

bkz. = bakınız

cm = santimetre

vd. = ve devamı

vdd. = ve devamın devamı

dk = dakika

dn. = dipnot

ed. = edidit

env. nr. = envanter numarası

G. = Genişlik

H.Y. = Harf Yüksekliği

ibid. = *ibidem*

K. = Kalınlık

km = kilometre

krş. = karşılaştırınız

m = metre

nr. = numara

s. = sayfa

suppl. = ek

s.v. = *sub voce*

TK = Türkiye Karayolları Haritası

T = *Testimonia*

TE = *Testimonia* Eyalet Sınırları

TH = *Testimonia* Hristiyanlık ve Erken Bizans Dönemi Sınır Yazıtları

TI = *Testimonia Incerta*

TİA = *Testimonia* İmaratorluk Arazileri

TKe = *Testimonia* Kent Sınırları

TKö = *Testimonia* Köy Sınırları

TŞA = *Testimonia* Şahıs Arazileri

TT = *Testimonia* Tapınak Sınırları

TV = *Testimonia* Varia

vd. = ve devamı

vdd. = ve devamının devamı

Y. = Yükseklik

yuk. = yukarıda

yy. = yüzyıl

ÖZET

Bu doktora çalışması Küçük Asya'nın yayımlı Yunanca ve Latince tüm sınır taşları, sınır karar metinleri, yönetici mektupları, adak ve onurlandırma yazıtlarını sunmaktadır. Yazıtların %95'i Yunanca, diğerleri ise Latince olarak yazılmıştır. Çalışmanın zamanı olarak İ.Ö. VI - İ.S. VI. yüzyıllar düşünülmüştür ancak Anadolu'dan ilk örnekler İ.Ö. V. yüzyılda başlamaktadır. Ionia, Phrygia bölgeleri yoğunlukta olmak üzere Anadolu'nun hemen hemen tüm bölgelerinden yazıt ele geçmiştir. Yazılar Eyalet Sınırları, Kent Sınırları, Tapınak Sınırları, Köy Sınırları, İmparatorluk Arazileri, Şahıs Arazileri, *Varia* ve *Incerta* olmak üzere tasnif edilmiş ve sürecin takip edilebilmesi amacıyla Hristiyanlık ve Erken Bizans Dönemi yazıtları sona eklenmiştir. Yazıtlar ele alınırken envanter bilgileri (buluntu yeri, tanım, ölçüler), yayımlandığı yer(ler) ve yazıtların tarihlenmesinin ardından, Türkçe çevirisi ile birlikte yazıt ve eğer gerekli ise yorumları yapılmıştır. Fragman halindeki yazıtların çevirileri yapılmamıştır ancak mümkün olduğu takdirde yazıtla ilgili bilgilendirme yapılmıştır. Çalışma tipolojik-terminolojik ve içerik bakımından olmak üzere iki yönlü yürütülmüştür. Yapılan tipolojik-terminolojik incelemeler sonucunda sınır yazıtlarının tipolojisi sınırla ilgili herhangi bir sözcük içerenler ile içermeyenler olarak yapılmış ve Küçük Asya'nın sınır yazıt taşıyıcıları steller, sütunlar, blok taşlar, kayalar, levhalar ve sunaklar olarak belirlenmiştir. Ayrıca sınır yazıtlarının arazideki konumlanma biçimi de tespit edilmiştir.

Sınırla ilgili herhangi bir sözcük taşımayan yazıtlar beş ayrı grupta toplanmıştır:

1. Ἱερός/τέμενος Διονύσου ya da Ἱερόν | τῶν ἀπὸ | Πάννου tarzında tapınak-*temenos* sınırı ya da arazisini belirleyen yazıtlar bulunmaktadır.
2. İkinci gruba, sınır taşı niteliğindeki adak taşları girmektedir.
3. Bu gruba giren az sayıdaki yazıtta hem *horos* sözcüğünün *scilicet* olduğu hem de söz konusu yerleşimin *ethnikon*'unun kısaltma olarak kullanıldığı dikkati çekmektedir.
4. Dördüncü grupta ise üzerinde *genitivus casus*'unda bir tanrı/tanrıça adının ve *epitheton*'unun yer aldığı yazıtlar bulunmaktadır.
5. γείτων/γειτονέω ile aynı kökten gelen sözcüklerin ὄμορος yerine kullanıldığı yazıtlar.

Yazıtların içerik olarak incelenmesi sonucuda ise ilk olarak sınır yazıtı dikilmesini gerektiren toprak hareketleri ortaya konulmuştur: İkinci olarak da Hellenistik Dönem ve Roma döneminde sınır problemlerinin nasıl çözümlendiği hem kentler hem de tapınaklar bağlamında belirlenmiş ve bu çözümlemede görevli olan idari personelin sınır problemlerindeki rolü tespit edilmeye çalışılmıştır.

Sınır problemlerinin idaresi ve sınır taşlarının korunması eyleminde tanrıların rolü ve hukuğun nasıl işlediği yazıtlar ve Antik Kaynaklar vasıtasıyla Yunan ve Roma özelinde incelenmiştir.

Son olarak da Küçük Asya sınır yazıtları ilgili başlıklar altında genel bir değerlendirmeye tabi tutulmuş (örneğin, Eyalet Sınırlarının Genel Değerlendirmesi) ve bunlara göre birtakım çıkarımlar yapılmıştır.

ABSTRACT

This dissertation presents all published Greek and Latin epigraphic documents relating to boundary stones, boundary decrees, letters of the administrators, votive and honorary inscriptions. The 95 per cent of the inscriptions were written in Greek and the rest was written in Latin. It is intended in date VI B.C-VI A.D, but the first examples of the Asia Minor start in the V B.C. They have got from nearly the all regions of the Anatolia, especially from the Ionia and Phrygia. The inscriptions classify as “Boundaries of the Provinces, Boundaries of the Cities, Boundaries of the Temples, Boundaries of the Villages, Boundaries of the Imperial Estates, Boundaries of the Individuals, *Varia* and *Incerta*”. The Christianity and the Early Byzantine inscriptions appended to keep abreast of the process. While the inscriptions were discussing, first the inventory records (provenances, descriptions and dimensions), the edition(s) and the dates are designated. Then the texts are replaced with the Turkish translations and if it is necessary commentaries had been made. It had not been made the translation of the fragmentary inscriptions but if it is possible the commentaries had been displayed. The study had been perpetuated in matter (typologic–terminologic) and manner. At the end of the typologic–terminologic analysis, the inscriptions are divided into two groups which contain any word related to boundary and not. The boundary inscription bearers of the Asia Minor had been determined as stelae, columns, pillars, rocks, blocs, plates and altars. In addition the location of the boundary inscriptions on the ground is introduced. The inscriptions which do not contain any word related to boundary are divided into five separate groups.

1. The inscriptions which define the boundaries of the temple-*temenos* or landed property of a god in the style of Ἱερός/τέμενος Διονύσου or Ἱερόν | τῶν ἀπὸ | Πάννου.
2. In the second group are the votives of boundary stone quality.
3. In the inscriptions of this group the word *horos* is *scilicet* and also the *ethnicon* of the said settlement had been used as an abbreviation in a limited number of rock-cut inscriptions.
4. In the fourth group are inscriptions which have the name or the epithet of a god/goddess in the genitive case.

5. In the last group are the inscriptions which contain the words γείτων/γειτονέω and their derivations instead of ὄμορος.

In the consequence of the analysis of the inscription's contents first of all it had been displayed the movements of the territory which require the erection of the boundary stones. Secondly it is specified that the resolution of the boundary disputes in the context of cities and temples in the Hellenistic and the Roman Period. Also it had been tried to fix the role of the administrative personnel in the resolution of the boundary disputes.

Finally, the boundary inscriptions of the Asia Minor assess generally under the connected titles (for example, general assessment of the provincial boundaries) and according to this assessments some arguments had been stated.

1 GİRİŞ

Bir kentin tarihi coğrafyası, idari yapısı ve hukuk sistemi bağlamında son derece önemli bir yere sahip olan sınır taşları ve sınır kararları Küçük Asya için şu ana kadar toplu olarak ele alınmış bir konu değildir. Bunun neticesinde gerek sınır yazıtı kavramı gerekse konuya ilişkin tipoloji layıkıyla anlaşılamamıştır. Bu durum bu türden yazıtların tanımlanmasında hataların yapılmasına ve dolayısıyla da bilim dalının yanlış ya da eksik sonuçlara ulaşmasına neden olmuştur. Bu çalışmanın yapılması hem şimdiye değin yapılmış hataların düzeltilmesi ve eksik bilgilerin tamamlanması hem de tarihi coğrafik, administratif yapı ve sınır problemlerinin çözümünde ve sınır ihlallerinde söz konusu olan hukuki süreç ve yaptırımlar bakımından yeni sonuçlara ulaşılması anlamında son derece büyük bir önem arz etmektedir.

Epigrafi'nin ne olduğunu anlatan ve bu kapsamda da yazıtları gruplandıran A. G. Woodhead¹, B. H. McLean² gibi bilim adamları, eserlerinde sınır taşlarına, sınır taşının ne olduğu konusu içersinde küçük de olsa yer vermişlerdir. Ancak bu eserler sınır taşlarının tanımını yaparken dahi çoğunlukla Atina kentinin sınır taşlarını esas almaktadırlar. Örneğin McLean ileriki açıklamalarında Küçük Asya'ya ilişkin birkaç örnek verse de sınır taşlarını tanımlayan giriş cümlesinde "*Sınır taşları, kentlerin içindeki territorium sınırlarını, halkın girişine yasaklanmış askeri bölgelerin sınırlarını, asyilia hakkı verilmiş tapınak sınırlarını ve tapınak arazisi sınırlarını (asyilia söz konusu olmadan) belirlemek için kullanıldı.*" demektedir. Bunun da tek bir sebebi vardır: Küçük Asya'nın sınır taşları şimdiye kadar sistematik bir çalışmayla bir araya getirilmemiş olup gerek *corpus* çalışmalarında, gerekse süreli yayınlar ve makalelerde hep tek tek yazıtlar halinde kalmış, hatta bazılarının sınır taşı olduğu dahi anlaşılamamıştır. Oysaki Küçük Asya bize bu konuda oldukça geniş bir malzeme sunmaktadır.

¹ Woodhead, Greek Inscriptions² 1981, s. 47, 65, 133.

² McLean, Greek Epigraphy 2002, s. 7, 186-187.

Sınır Taşları Atina kenti için iyi bilinen bir konudur. Halen daha devam etmekte olan kazılar neticesinde oldukça geniş bir malzeme birikimi olmuş ve bu malzemeler içersinde sınır taşları kendisini özellikle ayırt etmiştir. *Studies in Land and Credit in Ancient Athens 500-200 B. C. The Horos Inscriptions* adlı ilk toplu çalışma Moses I. Finley tarafından 1951 yılında yayımlanmıştır. Finley eserinde Atina sınır taşları arasından ὑποθήκη, ἀποτίμημα, πρῶσις ἐπὶ λύσει tarzındaki 180 yazıtı sunmaktadır. Aynı yıl John V. A. Fine, *Horoi. Studies in Mortgage, Real Security, and Land Tenure in Ancient Athens* adıyla, *Inscriptiones Graecae* dışında yayınlanmış tüm *horoi*'u yeniden yayımlamıştır. Finley ayrıca, burada yer alan 43 yazıtta yaptığı düzeltmeleri *New Horoi From the Agora* başlığı ile *Appendix III* olarak kitabına eklemiştir. Finley ipotek sınır taşlarını kullanarak Atina'daki borç ve borçlu sayısını çıkarmıştır³. Finley Harpokrates ve Suidas'a dayanarak, bu tür taşların Atina'ya özgü olduğu ve buradan Ege adalarının bazılarında yayıldığı sonucuna varmaktadır. Ancak Atina'nın etkisi altında kalmış olmalarına rağmen Euboia, Delos, Samos gibi bazı yerlerde bunlara ilginç bir şekilde rastlanmadığını da belirtmekte ve bunun cevabının şu an için belirsiz olduğunu vurgulamaktadır⁴.

Agora kazıları sırasında çıkan geç Arkhaik dönemden Roma dönemine kadar uzanan yazılı sınır taşlarını toplayan bir *corpus* niteliğinde olan ve *The Athenian Agora* serisinin on dokuzuncu kitabı olarak çıkan *Inscriptions Horoi, Poletai Records, Leases of Public Land* adlı kitap 1991 yılında yayımlanmıştır. Ancak bu eser Atina'nın tüm sınır taşlarını bir araya getirmemektedir. Her biri ayrı bilim adamları tarafından toplanan bu yazıtlar Küçük Asya'dan oldukça farklı bir çeşitlilik göstermektedirler. *Horoi* başlığı altında 131 adet Tapınak, Resmi Kurumlar, Yollar, Trittys işaretleri, Kesin Olmayanlar, Mezar Taşları, Teminat (İpotek-Security Horoi) taşları G. V. Lalonde tarafından toplanmıştır. Bu 131 sayısı tek bir kent söz konusu olduğu için ve Agora Kazıları'nın dışında da pek çok sınır taşı ele geçtiği için oldukça yüksektir. Bunlar arasından iki tane tipe ayrılan *Trittys* işaretleri ilginçtir. İlk tip δεῦρε yani *burada* sözcüğü ile başlar. Bilindiği üzere Atina'da her bir *phyle* üç *trittys*'e ayrılmaktadır. Bu taşlar ya komşu *phyle*'lerin birbiri ardı sıra gelen *trittys*'lerini ya da aynı *phyle* içersinde biten ve başlayan *trittys*'leri sınırlandırır. Bunlar "*Burada falanca trittys biter, falanca trittys başlar*" şeklinde formüle edilir. İkinci tipte *burada* sözcüğü yer almaz. Ve "*Falanca Trittys*" şeklinde formüle edilirler. Lalonde bunların sınır taşı değil, *phyle* ve *trittys*'üne göre ayrılan

³ Finley, *Land and Credit* 1951, s. 172-176.

⁴ Finley, *Land and Credit* 1951, s. 6.

insanların oturduğu merkezlerin işaretleri olduğunu ifade etmektedir⁵. Küçük Asya'dan ayrılan bir diğer grup, ipotek sınır taşlarıdır. Bunlar tüm Attika'da olduğu gibi, Agora Kazıları'ndan da çıkan tüm *horoi* içersinde en kalabalık grubu oluşturmaktadırlar. Bunlar da kendi içinde üç ana gruba ayrılmaktadır: ὑποθήκη, ἀποτίμημα, προῶσις ἐπὶ λύσει. ὑποθήκη'de borçlunun arazisinin ipotek altında olduğu herhangi bir sözleşme söz konusudur. Bunlar ipotek sınır taşları içersinde en azınlıkta olan gruptur. Ἀποτίμημα (yani biçilmiş değer), ipotekli bir ev ya da arazinin fiyatını ya da bedava olduğu bilgisini içeren sınır taşlarını tanımlamaktadır. μίσθωσις οἴκου ve ἀποτίμημα προικός şeklinde formüle edilirler. προῶσις ἐπὶ λύσει'de ise borçlu taşınmaz malını alacaklısına, yaptığı kontratla kararlaştırılmış ya da belirsiz bir tarihte kendi arazisini kurtarma hakkına sahip olarak satmaktadır⁶.

M. B. Wallbank tarafından hazırlanan *Leases of Public Lands (Kamuya ait Arazilerin Satılması)* başlıklı üçüncü bölümde Wallbank, kamu arazisi sahipliğinin kategorilerini belirleyip Attika'daki ve Atina'nın kontrol ettiği *territorium*'lara ait kamu arazilerinin satılmasının tarihine değindikten sonra⁷, özel kira kontratına bağlı ipotekler, koşullu satışlar, rehinler gibi arazilerin sınır taşları vasıtasıyla korunduklarını belirtmektedir. Bu bağlamda sınır taşı niteliği de taşıyan birkaç kira kontratı ve dekret sunmaktadır⁸.

Küçük Asya ile ilgili bazı küçük çalışmalar da mevcuttur. Bunlardan ilki Sh. L. Ager tarafından 1996 yılında yayımlanan *Interstate Arbitrations in the Greek World, 337-90 B. C.* adlı eserdir. Ager yapıtında İ.Ö. 337-90 yılları arasında uluslar arası hakemlik yoluyla çözümlenen problemleri, bunlar arasından da sınır problemlerini ortaya koymuştur. Yunan dünyasından incelediği 171 örnek içersinde 10 kadarı Küçük Asya'da hakemlik yoluyla çözümlenen sınır problemlerine ilişkindir. Ager eserinin giriş bölümünde zorunlu ve karşılıklı anlaşmaya dayanan olmak üzere iki ana tipte hakemlik belirlemiştir. Daha sonra bu hakemlik sürecinin nasıl gerçekleştiğini (yargıçların seçimi, mahkeme yerinin belirlenmesi, şahit ve delillerin sunulması, bizzat inceme, kararın geçerliliğinin korunması ve sınırlandırma işlemi)

⁵ Lalonde, Horoi 1991, s. 14.

⁶ Lalonde, Horoi 1991, s. 18-21.

⁷ Wallbank, Leases of Public Land 1991 s. 152.

⁸ Wallbank, Leases of Public Land 1991 s. 167-168.

ortaya koymuştur. Son olarak da uluslar arası hakemlikte *monarkhos*'ların, birliklerin (*koinon*, *synedrion*) ve Romanın rolünü irdelemiştir. Ager'in eseri L. Piccirilli tarafından 1973 yılında yayımlanan *Gli arbitrati interstatali greci* adlı eserin yalnızca İ.Ö. 338 yılı öncesine ait örnekleri toplaması ve Helenistik Dönemi kapsamadığı için konu bütünlüğünün sağlanamaması dolayısıyla Piccirilli'nin örneklerini de eserine dâhil etmek suretiyle gerçekleşmiştir. Ager'in yapıtı bizim eserimizin 8. Bölümü olan *Kentlerin Birbirleriyle Olan Sınır Problemlerini Halletme Yolları* başlığı altındaki *Hellenistik Dönem* bölümüne çok ciddi katkılarda bulunmuştur.

Aynı başlığın Roma Dönemi bölümünü şekillendiren bir diğer yayın G. P. Burton tarafından 2000 yılında Chiron dergisinin 30. bandında yayımlanan, *The Resolution of Territorial disputes in the Provinces of the Roman Empire* adlı makaledir. Burton makalesinde Roma İmparatorluğunun pek çok eyaletinden ele geçen ve makalede bir liste halinde yer alan 88 sınır yazıtı ışığında sınır problemlerinin eyaletlerde nasıl çözümlendiği konusunu ele almış ve üç önemli sonuca ulaşmıştır: Bunlardan ilki sabit *territorium* sınırların yaratılması ve korunması devlet otoritesinin hem imparatorluk devleti hem de yerel kent otoriteleri tarafından düzenli olarak uygulanması için oldukça önemliydi. İkinci olarak sadece eyalet valisi (ya da nadiren özel olarak atanmış imparatorluk devleti temsilcileri) *territorium* kavgalarını geçerli çözüme ulaştırmada ve o suretle her eyaletteki politik düzenin rutin fonksiyonlarını desteklemede güç sahibi idi. Üçüncü olarak bu kavgaların imparatorluk gücünün tarafları tarafından çözümü çatışmayı ortadan kaldırmaya hizmet etti ve böylece Roma yasalarının sabitliği sağlanmış oldu. Makalenin sonunda ise bir sorunun çözümlenmesi aşamasında izlenen prosedürü yazıtların izin verdiği oranda ortaya koymuştur.

2004 yılında Thomas Elliott tarafından "*Epigraphic Evidence for Boundary Disputes in the Roman Empire*"⁹ adlı bir doktora tezi hazırlanmış olup henüz yayımlanmamıştır. Elliott çalışmasında Roma İmparatorluğu içinde sınır kavgalarına işaret eden Yunanca ve Latince yazıtların tümünü (101 vaka) incelemiştir. İ.Ö. iki yılından İ.S. üçüncü yüzyıl arasındaki döneme ait olan yazıtlar Achaia, Africa, Asia, Baetica, Cilicia, Creta et Cyrene, Dalmatia, Iudaea, Lusitania, Macedonia, Moesia ve Syria olmak üzere toplam 12 eyalete aittir. Çalışma *Giriş* bölümüyle birlikte toplam dört bölümden oluşmaktadır: İkinci bölümde sınır kavgalarını

⁹ Sözkonusu disertasyon Chapel Hill'deki University of North Carolina'da Profesör Dr. Richard Talbert'in danışmanlığında yapılmıştır.

tanımlayan sözcük bilgisi ile sınır kavgalarını ihtiva eden yazıt türleri (karar metinleri, mektuplar, sınır işaretleri, imparator emirleri, *edicta*, antik metinler) ele alınmıştır. Üçüncü bölümde sınır kavgalarını çözüme kavuşturan kadro (eyalet valisi, imparator legatları, *procurator*'lar, *census* memurları, senato, imparatorlar) sırasıyla ele alınmıştır. Son bölüm ise yazıtların çeviri ve yorumlarıyla birlikte incelendiği katalog kısmıdır. Elliott analiz ettiği bölümlerde G. Burton¹⁰ ile B. Campbell'in¹¹ çalışmalarına dayanmaktadır. Yaptığı terminolojik analiz sonucunda epigrafik belgeler ile literatür belgelerini beş kategoriye ayırmaktadır: sınır kavgaları, devlet arazisi ile kutsal arazinin restorasyonu, diğer arazi tartışmaları, sınır tayinleri ve Roma memurları tarafından çözümlenen diğer resmi sınırlandırmalar. Çalışmada esas olarak sınır problemlerinin nasıl çözümlendiği üzerinde yoğunlaşmıştır: Buna göre eyaletlerdeki halklar ya da bireyler arasındaki tartışmalar eyalet valisi tarafından bazen yargıç atamak bazen de imparatora danışmak suretiyle çözümlenmiştir. İmparator *legatus*'ları da *census* yükümlülükleri dolayısıyla kendi görev sürelerinde meydana gelen sınır tartışmalarında karar verme yetkisine sahip gibi görünmektedirler. Eyalet sınırlarının ya da imparatorluk arazilerinin söz konusu olduğu tartışmalarda ve yahut da özel statü ve ayrıcalıkları olan kentler söz konusu olduğunda imparatorun ilgilenmesi gerekli idi. Bu gibi durumlarda özel *lagati*'ye yetki verilmekteydi. Tüm sınır tartışmalarında sorunu çözümlemekle yükümlü olan kişi Roma şahsi hukukunun sınır tartışmalarındaki kanunlarına göre hareket etmekteydi.

Hangi çeşit olursa olsun Atina sınır taşlarını yayımlayan bilim adamlarının büyük bir çoğunluğu sınır taşını ifade etmek için çok büyük bir oranda sözcüğün Yunancasını, yani, *horos/horoi*'u tercih etmektedirler. Bunun sebebini de *horos*'un her zaman sınır taşı olarak çevrilemeyecek olmasına bağlamaktadırlar. Özellikle de ipotek taşlarında yer alan *horoi*, araziyi sınırlandırmamakta, sadece sözkonusu ev ya da arazinin genel mevkiini işaretlemekte ve hakkında bilgi vermekteydiler. Çünkü bu taşlar ipotekli olan evin sınırında değil girişinde durdukları gibi bu tipe giren taşlar hep tekil örnekler olarak bulunmuştur¹². Finley bu konuda şöyle demektedir: “*Atinalılar bir noktada horoi'un ikinci bir kullanımını buldular. ... Burada önemli olan ekonomik ve yasal statüdür, coğrafya ve taşın bulunduğu yer değil....etc.*” Devam eden paragrafta ise Finley şöyle der: “*Arazi söz konusu olduğunda aynı taşın yasal*

¹⁰ Chiron 30 (2000)

¹¹ JRS Monograph 9 (2000)

¹² Finley, Land and Credit 1951, s. 4-6, Lalonde, Horoi 1991, s. 5, krş. Wade - Gery, Horos (1932), s. 879-880, Oliver, Horoi as Reserved Areas (1963), s. 141-143.

ipoteğe olduğu kadar sınırları işaretleme amacına da hizmet etmesini önleyecek bir şey yoktur". Biraz sonra ise Finley, aynı taşın bazen sınırları ve aynı zamanda da yasal sorumluluğu işaretlediğini, diğer zamanlarda ise iki sebepten yalnızca birine hizmet ettiğini söylemektedir¹³. Ancak Wade-Gery'nin aktardığına göre F. E. Adcock¹⁴ "*rehin olmuş arazinin sınır sütunlarıyla işaretlendiğini*" söylemekte; M. Roussel ise Isaeus VI 36'daki¹⁵ *Horoi*'u "*bornes hypothécaires*" olarak çevirmektedir¹⁶. Aslında bu konu ile ilgili tam olarak adı konulamayan bir durum söz konusudur ve bilim adamları da bu sorunu bu içerikteki bütün taşları *horoi* olarak tanımlamak suretiyle çözmüşlerdir. Örneğin Lalonde çalışmasında sınır taşını sadece genel anlamında kullandığını ifade etmekte ve *boundary stone* ifadesini kullandığı yer birkaç taneden öteye geçmemektedir¹⁷. Burada sınır ya da sınır taşı sözcüğüne de bir haksızlık yapılıyor gibi görünmektedir. *Horoi* her zaman sınır taşı olarak çevrilemez denmekte ancak sınır taşı olarak tanımlanan taşlar için dahi bu ifade tercih edilmemektedir. *Horoi* sözcüğünün en genel ve yaygın anlamı göz ardı edilerek sanki yeni bir kavram ortaya çıkarılmaya çalışılmaktadır. İpotekli taşta evin ipoteği ile ilgili, örneğin; kime kaç ipoteklendiği gibi önemli bilgiler yer almaktadır. Ancak *horos* sözcüğünün taşta yazılmasının da bir nedeni olmalıdır. Bana kalırsa bunlar ipotekli ev ya da arazinin sınırını belirleyen taşlar olmalıdır. Devlet bu taşlar vasıtasıyla söz konusu ev ya da araziye koruma altına alıyor olmalıydı. Aksi takdirde yazıt "*falancaya şu kadara ipotekli ev*" şeklinde bir ifadeye sahip olurdu. Bu bağlamda F. E. Adcock ile M. Roussel'in düşünceleri akla daha yatkındır. Şunu unutmamak gerekir ki; Antikçağ insanı bir sözcüğü kullanmayı tercih ediyor ya da etmiyorsa ve yahut da a ya da b sentaksını kullanmayı tercih ediyorsa bunun mutlaka bir nedeni vardı. Kafasında 'sınır ve sınırla ilgili herhangi bir şey' düşünmediği halde taşın üzerine *horos* sözcüğünü koymasının anlaşılır bir durum değildir. Tıpkı bir sunak üzerine *dativus casus*'unda bir tanrı adı yazdıklarında başka bir şey, *genitivus casus*'unda bir tanrı adı yazdıklarında başka bir şey anladıkları gibi¹⁸.

Biz bu eserde sınır taşı ya da sınır yazıtı sözcüğünü kullanmayı tercih ediyoruz. Bunlara, bir sınır taşı dikilinceye kadar izlenen sürecin anlaşılabilmesi amacıyla sınır anlaşmaları, sınır

¹³ Finley, Land and Credit 1951, s. 4-5.

¹⁴ CAH. IV, s. 34.

¹⁵ Éditions Budé.

¹⁶ Wade - Gery, Horos (1932), s. 878.

¹⁷ Lalonde, Horoi 1991, s. 5, dn. 2: "... In the present study I use the term "boundary stone" only in its literal sense."

¹⁸ Krş. aşağıda s. 24-36, s.v. "Üzerinde Genitivus Casus'unda bir Tanrı/Tanrıça Adı ile Epitheton'unun Yer Aldığı Yazıtlar".

kararları ve mektuplar da dâhil edilmiştir. Bu nedenle de eserimizin başlığı “*Küçük Asya’nın Sınır Taşları*” değil “*Küçük Asya’nın Sınır Yazıtları*”dır.

Bu doktora çalışması *Giriş* hariç tutulduğunda dokuz ana bölümden oluşmaktadır. İkinci Bölümde sınır ve sınır taşı ifade eden sözcükler belirlendikten sonra bu sözcüklerin antik metinlerde görüldüğü yerler belirtilmektedir. Ayrıca bir sınır taşı dikilmesinin amacı vurgulanmakta ve sınır sözcüğünün geçtiği en eski epigrafik belgeler zikredilmektedir. Bu bölümde son olarak Küçük Asya’da bulunan yazıt türlerinin neler olduğu en yoğun gruptan en az bulunana doğru sıralanmaktadır. Üçüncü bölümde yazılı olan ve olmayan sınır belirleme araçlarına değinilmekte ve bu bağlamda antik yazarlar ve yazıtlardaki sınır belirleyici doğal yer şekillerine yer verilmektedir. Bu bölümde ayrıca Yunanca ve Latince olarak kaleme alınmış yazıtların genel bir değerlendirmesi de yapılmaktadır. Daha sonra sınır yazıtı taşıyıcıları saptanarak sınır yazıtlarının, *sınır* sözcüğünü içeren ve içermeyenler olmak üzere tipolojisi ayrıntılı bir şekilde belirlenmektedir. Dördüncü bölüm sınır taşlarının arazideki konumuna işaret etmektedir. Beşinci bölüm çalışmanın hukuki yönünü teşkil etmektedir. Sınır taşlarını yerinden oynatanların gerek tanrılar gerekse yasalar tarafından nasıl cezalandırıldıklarını Türkçe’ye çevrilmiş bir antik yazar *testimonia*’sı ile birlikte ortaya koymaktadır. Ayrıca sınırlar ve problemleriyle ilgilenen *horofylax*, *horistes*, *geometres* gibi alt memurlar da saptanmaktadır. Altıncı bölümde toprak sınırlarının değişme nedenleri Hellenistik Dönem ve Roma Dönemi zamandilimi içersinde ele alınmıştır. Yedinci bölümde eyalet (*provincia*) sözcüğü anlaşılmaya çalışılmakta ve eyalet sınır yazıtlarının neden son derece az dikildiği sorusuna yanıt aranmaktadır. Sekizinci bölüm kentlerin birbirleriyle olan sınır problemlerini hangi prosedüre göre çözümlediklerini Hellenistik Dönem ve Roma Dönemi olarak incelemekte, Helenistik Dönem sınır problemlerinin çözümlenmesini bir hakeme yüklerken, Roma Dönemi’nde söz konusu olan eyalet valisi, *procurator*, *legatus*, imparator gibi Roma yöneticilerini ortaya koymaktadır. *Tapınak, Kutsal Alan ve Tapınak Arazileri ile bulara ait Sınırların Genel Değerlendirmesi* başlığı altındaki dokuzuncu bölümde tapınak sınır taşı çeşitleri örneklerle ortaya koyulmakta ele geçen örnekler dolayısıyla Roma Dönemi ağırlıklı olmak üzere hem tapınak arazilerinin idaresine hem de tapınaklara ilişkin sınır problemlerinin nasıl halledildiğine ışık tutulmakta ve kentlerin sınır problemlerini çözümüyle yöntemleriyle benzerlik kurmaktadır. Onuncu ve son bölüm ise tezde oldukça geniş bir yer kaplayan epigrafik *Testimonia*’dır. *Testimonia* İ.Ö. V. yüzyıldan Roma İmparatorluk Dönemi’nin sonuna kadar Küçük Asya’da söz konusu olan sınır yazıtı çeşitlerine göre en büyük birimden en küçüğüne doğru sınıflandırılmıştır: Eyalet Sınırları,

Kent Sınırları, Tapınak Sınırları, Köy Sınırları, İmparatorluk Arazileri, Şahıs Arazileri, *Varia, Incerta. Testimonia*'nın sonuna konu bütünlüğünü sağlamak amacıyla İ.S. VI. yüzyıl sonuna kadar kapsayacak şekilde Hristiyanlık ve Erken Bizans Dönemi Sınır Yazıtları sınıflandırılmaksızın eklenmiştir. Her grup, kent kent ve tarihsel bir süreç içinde Türkçe okunuşuna göre ve alfabetik olarak coğrafi bölge adlarına göre gruplandırılmıştır. Yazıtlar numaralandırılırken şöyle bir yöntem izlenmiştir: Aynı taşın parçası olan yazıtlar örneğin; 1a, 1b şeklinde, özdeş yazıtlara sahip farklı taşlar ise 1.1, 1.2 şeklinde numaralandırılmıştır.

Çalışma yapılırken bir takım zorluklarla karşılaşmıştır. Bunlardan ilki yazıt taşıyıcısının ya eksik ya da yanlış tanımlanıyor olmasıdır. Örneğin; üzerinde sırf *genitivus casus*'unda bir tanrı adı yazıyor diye sunak olarak tanımlanan bir stel dahi bulunmaktadır. Ya da bazı taşlarda hiçbir tanımlama bulunmamaktadır. Bu taşların bazıları ise sadece sınırtası (*cippus, cippe, borne, grenzstein, boundary stone*) olarak tanımlanmış ancak sınır taşının şekli (stel ya da sunak vs.) belirtilmemiştir. Tanımlamalarda Latince sözcüklerin kullanılması da (*altar, cippus*) karışıklığa neden olan bir diğer unsurdur. Bu tür yazıtlar fazla önemi olmayan küçük yazıtlar olarak değerlendirildiğinden birçoğunun fotoğrafı da bulunmamaktadır. Dolayısıyla bunları tekrar tanımlama fırsatını da elde edememekteyiz. Zira bir sınır yazıtının tanımlanma bilgileri (buluntu yeri, ölçüleri, yazıt taşıyıcısının biçimi ve tarihlenebilmesi) oldukça önemlidir. Bunlar yapılmadığı ya da belki yapılamadığı için sınır yazıtlarının bazıları, özellikle de sınır ifade eden herhangi bir sözcük taşımayanlar, bazıları da bu sözcükleri taşıdıkları halde *weihungen, aufschriften* gibi başka başlıklar altında incelenmişlerdir. Bu durum *corpus* ya da süreli yayınlarda daha geniş ve dikkatli bir araştırmanın yapılmasını zorunlu kılmıştır. Çalışma yürütülürken karşılaşılan bir diğer zorluk ise bazı yazıtları tarihlendirmenin mümkün olmamasıdır. Bunlar son derece küçük yazıtlar olduklarından ve kısaltma olarak ifade edildiklerinden, dolayısıyla tarihlendirmede kriter olarak alınan harflerin bu yazıtlarda bulunmamasından, hele hele tarihsel bir veri de yoksa, mümkün olmamaktadır.

Bu doktora tezinin pek çok bilim adamının ve öğrencilerin bundan sonraki çalışmalarında kendilerine kolaylık sağlayacağı ve sınır taşı kavramını oluşturmakla ulaşılan sonuçlar bakımından son derece yararlı ve yapıcı olacağı düşündesindeyim. Ayrıca da geniş bir coğrafyadan çok sayıda yazıtı bir araya getirmek yerine belli bir coğrafyadaki yazıtların tümünün bir araya getirilmesinin o coğrafyaya özgü bazı özellikler varsa eğer bunların gözden kaçmaması anlamında daha yararlı olacağı düşündesindeyim. Bu doğrultuda tarafımdan hazırlanan doktora tezinin bir örnek teşkil etmesini umuyorum.

2 SINIR TAŞI – *HOROS* KAVRAMININ MAHİYETİ VE AMACI

Attike-Koine Yunancası'nda ὄρος olarak yazılan ve 'sınır, sınır taşı' anlamlarına gelen sözcüğün gösterilişi bölgelere göre değişiklik göstermektedir: Ion formu οὔρος¹⁹, Kerkyra formu ὄρφος, ὄρβος²⁰, olan bu sözcük Girit ve Argos'da ὠρος²¹, bir Megara kolonisi olan Herakleia Pontike'de ὄρος (?)²² olarak belgelenmektedir. Bu sözcüğe Mykence'de *o-ro-me* olarak rastlanmaktadır²³. ὄρος sözcüğünün diminutiv formu ise ὄριον'dur ve Kommagene'de sık olarak kullanıldığı dikkati çekmektedir²⁴. Latince kaleme alınmış sınır yazıtlarında ise *finis/fines* sözcüğü *sınır* anlamında kullanılmaktadır. Latince *cippus* ve *terminus* sözcükleri ise *sınır taşı* anlamına gelmektedir. Verbal formu Yunanca ὀρίζω olan sözcüğün Anadolu'da hemen hemen tüm *compositum*'ları kullanılmıştır: ἀφορίζω, παρορίζω, περιορίζω, προσορίζω. Bu fiillerden türemiş isimlere de rastlanmaktadır: ὀρισμός, περιορισμός, παρορία. Sözcüğün Latince verbal formu ise *terminare* ve *determinare*'dir.

¹⁹ Gaertringen, I. Priene 1906, no. 458 (=GDI 5493 b); Engelmann - Merkelbach, I. v. Erythrai und Klazomenai (I.K. 2), no. 235; Ç. Şahin, ZPE 20 (1976), p. 22-23, no. 5; Blümel, I. v. Iasos II (I.K. 28,2), no. 233, 234 (=GDI 5518).

²⁰ IG IX(I).698.I.

²¹ Syll.³ 685. st. 59, SEG LIII-2 (1983) nr. 942, st. 24, nr. 947, st.16.

²² Jonnes, I. Heraclea Pontica 1994, nr. 70: ὄρος τῷ | ἰερό. τότο | ἐνδὸς μὴ | θάπτειν. = *Testimonia-Tapınak sınırları TT 3*.

²³ Krş. Engelmann - Merkelbach, ZPE 8 (1971), s. 97.

²⁴ Krş. Testimonia - Tapınak ve Köy Sınırları. Sınır sözcüğü için Strabon da ὄριον sözcüğünü tercih etmektedir.

Latince *cippus*²⁵ sözcüğü bazı bilim adamları tarafından biraz karıştırılmaktadır. Örneğin L. H. Jeffery, bazı Yunanca yazılmış sınır taşları için ‘stone cippus = cippus taşı’ ifadesini kullanmaktadır²⁶. Blümel de Iasos’tan, bir tanesi οὔροσ sözcüğünü taşıyan, bir diğeri de taşımayan iki adet *cippus*’tan bahsetmektedir²⁷. *Cippus* gerçekte iki anlamda kullanılmaktadır: İlki mezar taşı (*cippus sacralis*), ikincisi ise sınır taşıdır (*cippus terminalis*). *Cippus terminalis* ya da kısaca *cippus* Türkçe ‘sınır taşı’ ifadesinin karşılığı olup, direk ya da sütunlar (*pillar*) halinde, yuvarlak ya da dikdörtgen şekilli olabilmektedirler²⁸. Yani Romalılar sınır taşlarını bu sözcükle tanımlamaktaydılar²⁹. Hatta bazı sınır yazıtlarında bu sözcük ‘falanca kişi sınırları belirledi (*terminavit*) sonraki cippus şu kadar adım’ şeklinde kendini göstermektedir. Sınırlanacak olan bölgenin etrafına birbirinden belirli bir mesafe uzaklıkta *cippus*’lar yani yuvarlak ya da dikdörtgen biçimli sütun şeklinde sınır taşları dikilmekteydi. Örneğin Tiber Nehrinin kıyılarını sınırlayan İ.Ö. 55-Augustus dönemine ait pek çok *cippi* bulunmaktadır³⁰. Büyük bir olasılıkla Yunanca yazıtlarda geçen “ὄροσ α’”³¹ yani “sınır/sınır taşı I” ifadesi buna karşılık gelmektedir. Dolayısıyla da İ.Ö. IV. yüzyıla tarihlenebilecek Yunanca yazılı bir sınır taşı için *cippus* tanımlamasını yapmak doğru gözükmemektedir. Kanımca *cippus* ancak, Roma’nın kendisi tarafından idari yapının bir parçası olarak diktirilen, Latince kaleme alınmış örneğin Moesia eyaleti ile Thracia eyaletini ayıran sınır taşları için kullanılabilir. Romanın doğrudan müdahalesiyle diktirilmiş bile olsa Yunanca yazıtlar için³² *cippus* sözcüğünü kullanmamak gerekir. Çünkü Yunanca yazıt Yunanca konuşan halk için kaleme alınmaktaydı. Yunanca konuşan halk da sınır taşına *cippus* değil ὄροσ ya da ὄριον demekteydi.

²⁵ Glare, Oxford Latin Dictionary, s.v. *cippus*: *A boundary stone or pillar*. Krş. Sanskritçesi: *sepah*, Yunancası: σκολῖπος: *duvar plakası* (Hesykhios), (AE 41.61a; CIL 6. 826.2; Varro, de Lingua Latina 5.143, Seneca, Controversiae, 7.4.7).

²⁶ Jeffery, Lokal Scripts 1961, levha 50, 52.

²⁷ Blümel, I. v. Iasos II (I.K. 28,2), nr. 234: οὔροι τ[ε] | μένουσ | Διὸσ Με | γίστο = *Testimonia-Tapınak Sınırları*, **TT 52**, Blümel, I. v. Iasos II 1985, nr. 235: Διὸσ | Ὑψίστου = *Testimonia-Tapınak Sınırları* **TT 53**.

²⁸ Samter, RE III₂ (1899) s.v. *cippus* s. 2563 b, Neudecker, DNP 2 (1996), s. v. *cippus* s. 1208.

²⁹ Sandys, Latin Epigraphy 1927, s. 140-142.

³⁰ ILS nr. 5922 vdd. örneğin; nr. 5924a: imp. Caesar divi f. | Augustus | pontifex maximus | tribunic. Potest XVII | ex s. c. terminavit, r. r. prox. cipp. ped. CCVI (in postica) r. r. proximus cippus ped. CCV.

³¹ Krş. **TI 11, 16, 17, 18, 19, 20, 23, 24, 35, 60**.

³² Örneğin; Dorylaion – Nikaia sınırı (**TKe 12**), Sagalassos-Tymbrianassos sınırı (**TKe 44.1-4**), Arykanda kent arazisinin sınırlanması (**TKe 41.1-3**) vs.

Sözcüğün Ion formu olan οὔροç sözcüğü aslen ‘*gardiyan, nezaret eden, bekçi*’ anlamlarına gelmektedir. Bu bağlamda en eski epigrafik belgelerden alışık olduğumuz kişileştirme yani *personifikasyon* sınır taşı için de söz konusudur. Yani o dönemin insanları bu sınır taşlarını dikmekle ona şöyle söylemektedirler: ‘*Sen gözcüsün*’ yani ‘*οὔροç’sun ve hiç kimsenin sınırlardan geçmesine izin verme.*’ Böylelikle ‘*gözcü*’ sözcüğü, zamanla ‘*sınır taşına*’ ve ‘*sınıra*’ dönüşmüştür. İ.Ö. VI. yüzyıldan bir Attika sınır taşı şöyle der: ‘*Οροç εἰμὶ τῆς ἀγορᾶς*³³ = *Ben agora’nun sınır taşıyım /sınıırıyım.*

Res. 1 Atina Agorasına ait sınır taşı

³³ Hesperia, Suppl. IV 107.

Sınır taşının temel amacı insanları sınır ihlallerinden caydırmak idi. Sınır taşının üzerinde ister yasaklayıcı bir ifade bulunsun isterse bulunmasın sonucu değiştirmemekteydi. Çünkü dindar Antikçağ insanı pek çok konuda olduğu gibi sınırların korunması işinde de tanrılardan medet ummuş ve bu görevi özellikle bazı tanrıların üzerine yüklemişlerdir³⁴. Halikarnassos’lu Dionysos Romalıların sınır taşlarını tanrı olarak gördüklerinden bahseder³⁵. Bu nedenle de sıradan bir sınır taşının bile yaptırım gücü oldukça büyük olmuştur.

Homeros Ilias ve Odysseia’da Nestor’dan οὐρος Αχαιῶν³⁶ yani ‘*Akhalar’ın bekçisi/gözcüsü*’ olarak bahseder. Aynı sözcükle ilişkili olan (ἐπι)ὄρομαι ‘*gözetmek, kontrol etmek*’ anlamlarında kullanılmaktadır. Girit’ten İ.Ö. III. yy.’a tarihlenen bir yazıtta ‘*nöbetçi kulesi, kale*’ anlamına gelen οὐρεῖον kullanılmıştır³⁷. Zira οὐρεύω nöbet tutmak anlamına gelmektedir. Sözcük bazı prepozisyonlarla birleşerek yeni formlar da oluşturmaktadır. Örneğin, Klazomenai’da eponym bir memuriyet olan προυρός³⁸ ve ‘*nöbetçi, ileri gözetçi*’, ya da ‘*sınırlarda duran*’ anlamını veren φρουρός sözcüğü eş anlamlı olmakla birlikte, her ikisi de πρό ve οὐρος’un birleşmesinden türetilmiştir. ἐπί ve οὐρος’un birleşmesinden oluşan ἔφορος ise ‘*gözcü, korucu*’ anlamlarına gelmektedir.

Öte taraftan οὐρος sözcüğü ‘*sınır, sınır taşı*’ anlamlarında literatürde en erken Homeros tarafından iki kez kullanılmaktadır³⁹. Diğer antik yazarlara göz attığımızda, Herodotos’un οὐρος sözcüğünü ‘*sınır*’, ὄμορος sözcüğünü ise ‘*ortak sınır*’ anlamında kullandığına tanık

³⁴ Krş. aşağıda s. 44-61, s.v. “*Sınır Taşlarının Yerini Değiştirenlerin Cezalandırılması*”.

³⁵ Dionysos Halicarnasensis 74.

³⁶ Ilias 8, 80; 11, 840; 15, 370; 15, 659; Odysseia 3, 411.

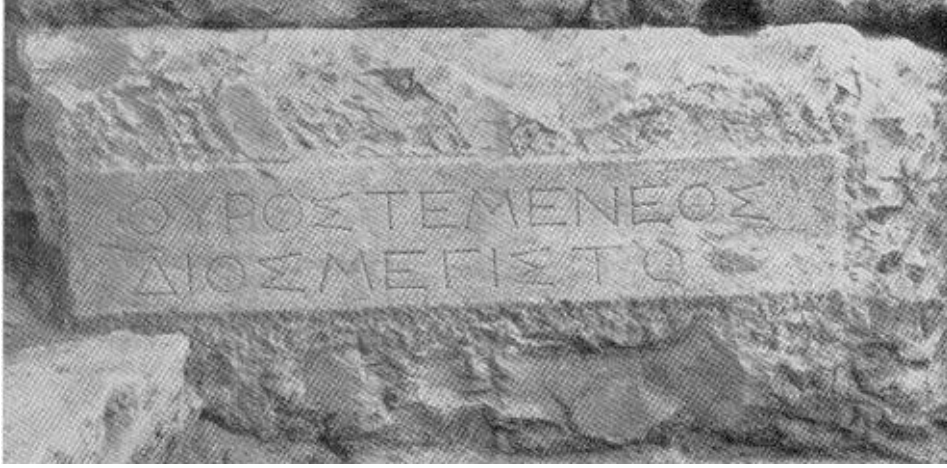
³⁷ Syll.³ 527.

³⁸ Schwyzer, DGEE 135, 2, 5.

³⁹ Ilias 12, 421-424: ἀλλ’ ὥς τ’ ἀμφ’ οὐροισι δὴ ἀνέρε δηριάασθον μέτρο’ ἐν χερσίν ἔχοντες ἐπιξύνω ἐν ἀρούρη, ὡ τ’ ὀλίγω ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περι ἴσης, ὡς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλλεις·

Ilias 21, 400-407: Ὡς εἰπῶν οὕτησε κατ’ αἰγίδα θυσανόεσσαν σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·τῆ μιν Ἄρης οὕτησε μαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ. ἡ δ’ ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα τρηχύν τε μέγαν τε, τόν ῥ’ ἀνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὐρον ἀρούρης· τῷ βάλε θυῶρον Ἄρηα κατ’ αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.

olmaktayız. Herodotos Kilikia ile Armenia sınırının Euphrates olduğunu⁴⁰, Media ile Lydia arasındaki sınırı Halys nehrinin çizdiğini⁴¹, Dardanos kentiyle Abydos'un ise sınırdış olduklarını⁴² belirtmektedir.

Halikarnassos'tan elimize geçen bir yazıtta da οὔρος sözcüğü 'sınır, sınır taşı' anlamında kullanılmıştır: ο[ὔ]ρος [ἐροῦ]

Res. 2: Zeus Megistos Temenos'unun sınırı-Iasos

Ἀπόλλωνος κτλ⁴³. Yine bir Karia kenti olan Iasos'ta da İ.Ö. IV. yüzyılda *Zeus Megistos*'a ait *temenos* sınırı iki kez οὔρος sözcüğü ile tanımlanmıştır: οὔρος τεμένεος | Διὸς Μεγίστου⁴⁴. İ.Ö. IV. yüzyılın hemen başından ele geçen ve Miletos ile Myos kentlerinin arasındaki sınır kararına işaret eden yazıtta da οὔρος sözcüğü kullanılmıştır: τῶν οὔρων ἀποδεχθέντων τῆ[ς] | γῆς⁴⁵. Son olarak da Alaçatı ile Korykos (Erythrai civarı) arasında bulunmuş ve İ.Ö. V. yüzyıla tarihlenen bir yazıtta daha οὔρος [] ς ifadesi geçmektedir⁴⁶.

⁴⁰ Herodotos, *Historia* 5, 52, 14: Οὔρος δὲ Κιλικίης καὶ τῆς Ἀρμενίης ἐστὶ ποταμὸς νησιπέροτος, τῷ οὔνομα Εὐφροῆτης.

⁴¹ Herodotos, *Historia* 1, 72, 3: Ὁ γὰρ οὔρος ἦν τῆς τε Μηδικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς Λυδικῆς ὁ Ἄλυς ποταμὸς, ὃς ῥέει ἐξ Ἀρμενίου ὄρους διὰ Κιλικίων, κτλ.

⁴² Herodotos, *Historia* 7.43.12: Ἄμα ἡμέρη δὲ ἐπορεύετο ἐνθεῦτεν, ἐν ἀριστερῇ μὲν ἀπέργων Ῥοίτειον πόλιν καὶ Ὀφρύνειον καὶ Δάρδανον, ἣ περὶ δὴ Ἀβύδω ὄμουρος ἐστὶ, κτλ.

⁴³ Ç. Şahin, *ZPE* 20 (1976), s. nr. 5=Aşağıda *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 50*.

⁴⁴ Blümel, I. v. Iasos II, (I.K. 28,2), nr. 233, 234=Aşağıda *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 51, 52*.

⁴⁵ Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 458 = Aşağıda *Testimonia-Kent Sınırları TKe 15b*.

⁴⁶ Engelmann – Merkelbach, I. v. Erythrai und Klazomenai (I.K. 2), nr. 235 = Aşağıda *Testimonia-Incerta TI 26*, Keil tarafından, Zeus ya da Liman sınırı olarak tamamlanmaktadır (Keil, *ÖJh* 15, 1912, Beibl. 71, nr. 7). Ancak bu taş büyük bir ihtimalle Zeus'un sınırına işaret ediyor olmalıydı. Çünkü yazıtın tarihinin İ.Ö. V. yüzyıl olması neticesinde, en eski örneklerin de genellikle tapınak sınırlarına işaret ettiğini göz önüne alırsak bu yazıtın Zeus'la bağlantılı düşünülmesi daha doğru olacaktır.

Küçük Asya'dan elimize geçen sınır yazıtları gerek nicelik gerekse çeşit açısından oldukça zengindir⁴⁷. En yoğun grubu çok tanrılı dini inanışın bir sonucu olarak tapınak sınırları oluşturmaktadır. *Temenos* ya da tapınak arazilerinin yanı sıra tapınaklara *asylia* hakkının verilmesi de sınırlarının belirlenmesinde amaç oluşturmaktaydı. Bunun arkasından kent sınırları ve Hristiyanlık ve Erken Bizans Dönemi yazıtları gelmektedir. Bizans dönemine ait yazıtlar Phrygia Bölgesi'nde yoğunlaşmaktadır. Bunları köy sınırları izlemektedir. Köy sınırlarında da yine Phrygia bölgesi oldukça baskın durumdadır. Küçük Asya'nın sınır taşları içinde en küçük grubu ise Eyalet Sınırları oluşturmaktadır. Bu yazıtlardan sadece Cilicia Eyaletine ait olan taş ve Thracia ile Moesia Eyaletlerini sınırlandıran altı özdeş yazıtın eyalet sınırına ilişkin oldukları kesindir. Eyaletlerin, sınırları belirlenmiş yönetim bölgeleri oldukları düşünüldüğünde bu oldukça şaşırtıcı gelmektedir. Roma'nın herhangi bir yeri eyalet haline getirdiğinde resmi olarak belirlediği sınırları arazi üzerinde de göstermesi beklenen bir durumdur. Nitekim Thracia ile Moesia Eyaletleri için söz konusu olan sınır taşları bu duruma işaret ediyor gibi görünmektedir. Ancak bu başlık altında yer alan yazıt sayısının azlığı bunun böyle olmadığını göstermektedir. Çünkü bir kentin sınırları bile belirlenirken onlarca sınır taşı kullanılıyorsa bir eyalete ait sınır taşlarının belki de yüzölçümü rakamlarda olacağı tahmin edilebilir. Ancak, eyalet sınırlarına bu yoğunlukta sınır taşları dikilmiş olsaydı günümüze mutlaka daha fazlası kalırdı.

Bunların dışında son derece az sayıda olsa da imparatorluk arazisi ve şahsi arazilere (2 adet) işaret eden yazıtlar bulunmaktadır. Bir yazıt üzüm bağının, iki yazıt liman sınırını çizmektedir. Ephesos Artemis Tapınağı'nın sınırında bulunan ırmak ve yolun sınırı da bir sınır taşıyla sabitleştirilmiştir. Genellikle sınır çizgisi olarak kullanılan ırmak sınırlarının belirlenmesi yatağının değişmesi tehlikesine karşı alınmış bir tedbir idi. Aynı şey liman sınırı için de söz konusu olmalıdır.

Aşağıdaki tablonun ışığında Anadolu'da 299 adet sınır yazıtı olduğu saptanmıştır. Yazıtların bölgelere göre dağılımında Ionia Bölgesi ezici bir çoğunluğa sahiptir. Bunu sırasıyla Phrygia, Karia, Aiolia, Lykia, Lydia ve Thracia izlemektedir. Diğer bölgelere ait yazıtlar ise on tanenin altındadır. Ancak bu yazıtlar Anadolu'nun gerçek sınır yazıtı sayısını ifade etmemektedir. Örneğin Prof. Dr. M. Hamdi Sayar tarafından Kilikia'da çok sayıda sınır

⁴⁷ Yazıtlar aşağıda *Testimonia* kısmında tasnif edilmişlerdir.

yazıtı olduğu sözlü olarak ifade edilmiştir. Yeni örneklerin bilim dünyasına kazandırılmasıyla karanlık kalan bazı noktaların aydılanabileceğini umuyorum.

Tablo 1: Sınır Yazıtlarının Bölgelere Göre Dağılımı

BÖLGE	<i>Eyalet</i>	<i>Kent</i>	<i>Tapınak</i>	<i>Köy</i>	<i>İmp. Arz.</i>	<i>Şahıs Arz.</i>	<i>Varia</i>	<i>Incerta</i>	<i>Hrist.E. Biz.</i>	<i>Toplam</i>
AIOLIA		12	2	5				4		23
BITHYNIA		1	2				1	1	3	8
PHRYGİA		3	6	15	4			11	12	51
GALATIA									1	1
HELLESPONT.									2	2
IONIA		14	53				1	21	3	92
KAPPADOKIA				2						2
KARIA		2	9				1	13	1	26
KILIKIA	1	2		1				1	2	7
KOMMAGENE			1	3		1		1		6
LYDIA			4				1	3	5	13
LYKAONIA									2	2
LYKIA		11						3	1	15
MYSIA		1	1	3					4	9
PAMPHYLIA				1						2
PAPHLAGONIA									2	1
PISIDIA		6			2	1	1	3	1	14
PONTOS				1				1	5	7
THRAKIA	6			1					6	13
TROAS			5							5
Toplam	7	52	82	32	6	2	5	62	50	299

3 SINIR TAŞLARININ BİÇİMSEL OLARAK VE YAZILIŞ ÖZELLİKLERİ AÇISINDAN İNCELENMESİ

İlk insanların sınırlarını nasıl belirlediğini bilmiyoruz. Ancak, yazılı ya da yazısız, varlığı insanoğlunun mağara yaşamını terkettiği döneme kadar inmesi gereken sınır taşlarını en eski Kudurru ve Hitit örneklerinden tanımaktayız. Hititlerin hayvanları anımsatan arazi şekillenmelerini sınır çizgisini belirlemek amacıyla kullandıkları bilinmektedir⁴⁸. Ancak Hitit öncesi bilinen Kudurru taşları ilgi çekicidir. Kudurru antik Mesopotamia’da İ.Ö. XVI-XII. yüzyıllar arasında üzerine krallar tarafından vasallara yapılan toprak bağışlarının yazıldığı sınır taşlarına verilen addır⁴⁹. Bu taşların asılları tapınaklarda saklanmaktaydı, kopyaları ise sınır taşı olarak kullanılmaktaydı. Bu taşların üzerinde şunlar yer almaktaydı:

Res. 3: Babylonia’dan bir Kudurru Taşı

- 1 Tanrının sembolik bir görüntüsü
- 2 Kontratın kendisi
- 3 Tanrısal bir beddua (kontratın korunması için) (kontratı yok etmek isteyenlere karşı)
- 4 Bazıları da toprağı bağışlayan kralın tasvirini içermekteydi.

Eğer Hellenistik Dönem’de bir kral tarafından böyle bir bağış yapılacak olsaydı da hemen hemen benzer şeyler içerirdi. Önce bağışı yapan kralın bir tasviri, yaptığı bağış ve bunun

⁴⁸ Peschlow-Bindokat, Herakleia 2005, s. 82–89.

⁴⁹ Sözcük Akad Dili’nde sınır anlamına gelmektedir: King, Babylonian Boundary Stones 1912, vol.1-2; Bahn, The Atlas of World Archaeology 2000, s. 78.

σınırları, metnin güvenlik için bir tapınağa konulması ve bazen de bir tanrı vasıtasıyla ya da ceza formülasyonu vasıtasıyla caydırıcı bir ifade.

Σınır belirleme araçlarını yazılı olanlar ve olmayanlar olarak iki grupta τοπλαιοίβιλιζ. Yazılı ταίλων δίωσινά σınıρ χίζγισι, δοίγλ ιεριγύζυ ίηκιλλερι, όζεικιλε δε νεηιρλερ ιασιτασίιλα χίζιλεβιλιμεκτεγδι. Βυ τύρ ιφαιλερε χείσιτλι αντικ ιαζαρλαρδα ραστλινμεκτδιρ. Όρνεγιν; Ηεροδοτοσ, Κιλικια ιλε Αρμενιαι σınıρının Ευφρατεσ⁵⁰ οδύγυνου, Media ιλε Lydia αρασινάκι σınıρι Ηαλυσ⁵¹ νεηρinin χίζδιγινι ιφαιδε ετμεκτεδιρ. Ηεροδοτοσ'υ δοίγρυλαγαν Αρριανοσ Ηαλυσ Ιρμαγί'νιν Σινοπε ιλε Αμισοσ'υ σınıρλαδιγινι ιφαιδε ετμεκτεδιρ⁵². Plinius da⁵³ Asia Eyaleti ιλε Bithynia αρασινάκι σınıριν Ρηυνδακοσ'υν κολυ ολαν Μακεστοσ (Συσυρλυ Χάγυ) ιανι δοίγλ βιρ σınıρ οδύγυνου σόγλεμεκτεδιρ. Στραβον da da βυ τύρ ιφαιδeler ιερ αλμεκταδιρ. Όρνεγιν Σανγαιριοσ Ιρμαγί'νιν βύογυκ βιρ βόλυμύνύν Ρηρυγια Επικτετοσ, Bithynia ve Hellespontos Ρηρυγια'σί βόλυγeleriniν ακαρεκ όνε Galatia βόλυγესinin κυζειβατι σınıρinin, daηα σονρα δενιζε δόκυλδύγυ ιερδε Bithynia'νιν σınıρinin μεγδανα γειτirdiγινι σόγλεμεκτεδιρ⁵⁴. Parthenios Ιρμαγί Αρριανοσ'α γόρε⁵⁵ Bithynia Βόλυγესinin Paphlagonia ιλε ολαν δοίγυ σınıρinin ολυστρμεκταδιρ. Βυ δυρμυ Στραβον ταραφινάν da⁵⁶ δοίγρυλινμεκταδιρ. Βυνυνλα βιρλικτε Plinius'α γόρε⁵⁷, Bithynia ιλε

⁵⁰ Herodotos, Historia 5, 52, 14: Ούροσ δε Κιλικίης και τής Αρμενίης έστι ποταμός νησιπέρητοσ, τώ ούνομα Εύφρητησ.

⁵¹ Herodotos, Historia 1, 72, 3: Ό γάρ ούροσ ήν τής τε Μηδικής άρχής και τής Λυδικής ό Άλυσ ποταμός, όσ ρέει έξ Αρμενίου όρεοσ δια Κιλικίων, κτλ.

⁵² Arrianos 15.1.1-15.1.5: ούτοσ ό ποταμός πάλαι μεν όροσ ήν τής Κροίσου βασιλείας και τής Περσών, νύν δε ύπό τη Ρωμαίων έπι κρατεία ρέει, ούκ άπό μεσημβρίας, ώσ λέγει <Ηρόδοτοσ>, αλλά άπό άνίσχοντοσ ήλιου. καθ' ό τι δε εισβάλλει εις τον Πόντον, όριζει τα Σινοπέων και Αμισηνών έργα.

⁵³ Plinius N.H. V, 40, 142: Rhyndacus, ante Lycus vocatus; oritur in stagno Artynia iuxta Miletopolim, recipit Maceston et plerosque alios, Asiam Bithyniamque disterminans...

⁵⁴ Strabon XII. 3. 7: Μεταξύ δε Χαλκιηδόνοσ και Ηρακλείας ρέουσι ποταμοί πλείουσ, ών εισιν ό τε Ψίλλις και ό Κάλπας και ό Σαγγάριοσ ού μεμνηται και ό ποιητής. έχει δε τασ πηγασ κατα Σαγγίαν κώμην άφ' έκατον και πενήκον τά που σταδίων ούτοσ Πεσσινούντοσ. διεξεισι δε τής έπικτήτου Φρυγίας την πλείω, μέρος δε τι και τής Βιθυνίας ώστε και τής Νικομηδειας άπέχειν μικρον πλείουσ ή τριακοσίουσ σταδίουσ, καθ' ό συμβάλλει ποταμός αυτώ Γάλλοσ εκ Μόδρων τασ αρχάσ έχων τής έφ' Έλλησπόντω Φρυγίας. αυτη δ' έστιν ή αυτη τη έπι κτήτω, και ειχον αυτην οι Βιθυνοι πρότερον. αυξηθεισ δε και γενόμενοσ πλωτόσ, καιπερ πάλαι άπλωτοσ ών, την Βιθυνιαν όριζει προς ταίσ εκβολαίσ; 4. 1: Την δε Βιθυνιαν άπό μεν τής ανατολης όριζουσι Παφλαγόνες τε και Μαριανδυνοί και των Έπικτήτων τινές, άπό δε των άρκτων ή Ποντικη θάλαττα ή άπό των εκβολών του Σαγγαρίου μέχρι του στόματοσ του κατα Βυζάντιον και Χαλκιηδόνα, άπό δε δύσεωσ ή Προποντίσ, προς νότον δ' ή τε Μυσια και ή έπικτήτοσ καλουμένη Φρυγία, ή δ' αυτη και Έλλησποντιακη Φρυγία καλουμένη.

⁵⁵ Arrianos 13-14.

⁵⁶ Strabon XII. 3. 8 c. 543.

Paphlagonia arasındaki sınırı Billaios (Filyos/Yenice Çayı) Irmağı çizmektedir. Pomponius Mela⁵⁸ ise bu sınırı Armene (Ak Limanı) yerleşimine kadar uzatmaktadır. Quintus Smyrneus ise Lykia ile Karia arasındaki sınırı Indos Nehri'nin (Dalaman Çayı) çizdiğini söyler⁵⁹. Bu türden ifadelere yazıtlarda da rastlanmaktadır. Örneğin; İ.Ö. 196 yılından elimize geçmiş bir *senatus consultum* Miletos kenti ile Magnesia arasındaki sınırın Hybandos nehri olmasına karar vermektedir⁶⁰. Letoon'da bulunmuş diğer bir yazıt ise Tlos ile Oinoanda kentleri arasındaki sınırın Tezli Dere olduğu bilgisini vermektedir⁶¹.

Duvarlar da sınır ayırıcı olarak kullanılmıştır. Sivas Altınyayla'da D. French tarafından seri halinde sınır duvarları bulunmuştur. French tarafından bu duvarların Doğu Kappadokia'yı üç bölüme ayırdığı düşünülmektedir. French duvarların tarihi ve amacının tam olarak bilinmemekle beraber Roma döneminde üç kentin (Sebasteia, Melitene, Caesareia) *territorium* sınırlarını belirlemek amacıyla yapılmış olmalarının olası olduğunu belirtmektedir⁶². Amorion ile Laodikeia Combusta sınırını ayıran bu türden duvarlar da bulunmaktadır⁶³. Ayrıca Çamlıbel Geçidi'nde de bir sınır duvarının kalıntısı bulunmuştur. Bu duvar ise muhtemelen Sebasteia-Sebastapolis kentleri arasındaki sınıra işaret etmektedir⁶⁴.

Yazısız sınır taşları da elbette kullanılmaktaydı. Ancak biz sadece Lykaonia'dan yazısız bir sınır taşı örneğine sahibiz⁶⁵. Tabii yazı olmayınca sınır taşının neyi ifade ettiğini anlamak da oldukça güçleşmektedir. Ancak bu türden yazısız sınır taşlarının büyük köy ya da kent sınırlarından ziyade küçük arazilerin sınırlarını işaretlediği kanaatindeyim. Nitekim bu gelenek Batı Anadolu'da halen devam etmektedir. Komşu arazilerin sahipleri günümüzde arazilerinin arasına sadece bir taş dikerek sınırlarını belirlemektedirler.

⁵⁷ Plinius N.H. VI. 2. 5.

⁵⁸ Mela I. 104.

⁵⁹ Quint. Smyrn. VIII, 81-84: Κτεῖνε δὲ Κασσάνδροιο θοὸν ποσὶ παῖδα Μύνητα ὄν τέκε δια Κρέουσα παρὰ προχοῆς ποταμοῖο Λίνδου ἐυρρεΐται, μενεπτολέμων ὄθι Καρῶν πείρατα καὶ Λυκίης ἐρικυδέος ἄκρα πέλονται.

⁶⁰ *Testimonia-Kent Sınırları* **TKe 22**, ayrıca karşılaştırın *Testimonia-Kent Sınırları* **TKe 16**, *Testimonia-Köy Sınırları* **TKö 21**.

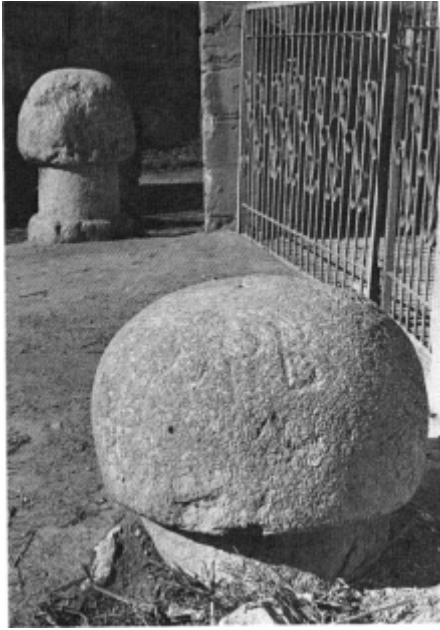
⁶¹ Le Roy, CRAI (1996), s. 962-980, Le Roy-Rousset, *Anatolia Antiqua* 1 (2003), 452-456=*Testimonia-Kent Sınırları* **TKe 33**.

⁶² French, AS 33 (1983), s. 10.

⁶³ ibidem.

⁶⁴ French, AS 35 (1985), s. 10.

⁶⁵ Laranda-Barata? Ramsay, *The Cities of St Paul* 1907, s. 386vd., French, *Cappadoce* (1991), s. 56.

Bunların yanı sıra Roma Dönemi'nde *phallos*'ların sınır taşı, hatta miltaşı olarak da kullanıldığı bilinmektedir. Örneğin Phrygia-Alpaslan'dan elimize geçmiş ve sınır taşı olarak kullanılmış bir *phallos* taşı bulunmaktadır⁶⁶. Phallos taşları genellikle yazısız olarak ele geçmesine rağmen bu örneğimizin üzerinde *ὄϞ(οϞ)* sözcüğünün kısaltma olarak yer alması alışılmışın dışında bir durumdur. **(RESİM)**

Küçük Asya sınır yazıtlarına gelince; bunların tamamına yakını Yunanca kaleme alınmış olup, genellikle ya kısaltma olarak ya da sözcüğün tamamı olan *ὄϞ* sözcüğünü içermektedir. Kullanılan kısaltmanın belirli bir standardı yoktur. Bazen “o”, bazen de “oϞ” olabilmektedir. Az sayıda da olsa *ὄϞτοϞ* sözcüğünü içeren örnekler de bulunmaktadır. Bu sözcük ise “oϞi” şeklinde kısaltılmaktadır. En eski örneklerde ise sözcüğün Ion formu olan *οϞοϞ* sözcüğüne rastlıyoruz. Ancak bu sözcükleri içermeyen sınır yazıtları da bulunmaktadır. Sınır yazıtları sınır ifade eden sözcüğün yanında *genitivus casus*'ta bir köy, kent ya da tanrı-tanrıça adı ya da bir *ethnikon* bulunması şeklinde formüle edilirdi. Ya da sadece “*ὄϞοϞ*”, “*ὄϞοϞ α*” gibi ifadeler söz konusu olmaktadır.

Anadolu'da Latince yazıt sayısı oldukça azdır. Yunanca yazıtlarla kıyaslandığında oran yüzde beşi geçmemektedir. Bunların bir kısmı ise bilingual yazıtlardır. Yani yalnızca Latince olarak kaleme alınmış olanlar oldukça azdır. Bunlar arasından 6 yazıt Thrakia ile Moesia sınırına işaret etmekte olan özdeş karar metinleridir⁶⁷. Yalnızca Latince'nin kullanıldığı sekiz adet yazıt daha bulunmaktadır ki bunlardan beş tanesi imparatorluk arazisine işaret etmektedir. İmparatorluk arazisine işaret eden yazıtlardan yalnızca Sagalassos ile Tymbrinassos

⁶⁶ French, EA 17 (1991), 51=*Testimonia-Incertus* TI 16.

⁶⁷ *Testimonia-Eyalet Sınırları* TE 2.1 – 2.6.

sınırlarını çizen özdeş yazıtlar Yunanca yazılmıştır⁶⁸. Bunun nedeni bu yazıtların esas itibarı ile bu ketlerin sınırına işaret ediyor olmaları ve sadece bir parça toprağın imparatorluk arazisi olmasıyla ilişkili olmalıdır. Phrygia Kırav'dan kısaltma olarak ele geçmiş bir yazıt her ne kadar P. Frei tarafından *Finis | C(ivitatis) N(acolensium)*⁶⁹ şeklinde anlaşılrsa da bu yazıtın Nakoleia Kenti'nin sınırına işaret etmesi pek olası görünmemektedir. Zira bu yazıttaki formülasyona çok benzer bir başka yazıt Pisidia Bölgesinde Apollonia ile Sagalassos arasındaki İğdecik (=Pardis) adı verilen yerdeki bir imparatorluk arazisinin sınırına atıfta bulunmaktadır⁷⁰. Geriye kalan yazıtlardan biri kent, bir diğeri köy sınırlarına işaret etmektedir. Köy sınırlarına işaret eden yazıt Phrygia Metropolis'teki iki köyle ilişkilidir⁷¹. Ancak bu yazıtın basit bir köy sınır yazıtı olduğu kanaatinde değilim. Çünkü Latince tek bir köy içerikli yazıt ele geçmemiştir. Latince olarak kaleme alınmış bir yazıtı, eyalet sınırına ilişkin değilse, çok büyük bir oranda imparatorluk arazisi ile ilişkilendirmenin daha doğru bir yaklaşım olacağı kanaatindeyim. Kaldı ki Caracalla Dönemi'nde Cilicia Eyaleti'nin sınırını gösteren yazıtın yolun genişletildiğini söyleyen baş kısmı Latince yazılmasına rağmen Cilicia sınırlarını vurgulayan kısmı bir eyalet sınırına işaret ettiği halde Yunanca yazılmıştır. Zira Muratokome'lilerin Polyntenos Hermoneos köylülerinin topraklarıyla olan sınırını belirleyen bu yazıtta geçen özellikle de Muratokome Köyü'nün imparatorluk arazisi haline getirilmiş ve yahut da imparatora ait şahsi bir köy olduğu düşünülmelidir. Kent sınırına işaret eden Latince tek yazıt maalesef eksik olarak ele geçmiştir. Yazıtta Kilikia Mopsuestia'sı ile Aigai kentleri arasındaki sınırlar söz konusudur. Yazıtta imparator ile valinin isimleri eksiktir. Ancak yazıttan, ortaya çıkan durumda (*in re praesenti*) bir *legatus (Augusti) propraetore*'nin atandığı öğrenilmektedir. Bilindiği üzere İmparator Vespasianus İ.S. 72 yılında Roma İmparatorluğu'nun doğusunu yeniden düzenlemek, IV. Antiokhos'u Roma'ya sadakatsizlikle suçlayarak azletmiş ve topraklarını Roma Eyaleti yapmıştır. Antiokhos'un topraklarının Kommagene'de bulunan bölümü Syria Eyaleti'ne bağlanırken Doğu ve Batı Kilikia'daki toprakları üzerinde yeni bir Cilicia Eyaleti kurulmuş ve bu eyaletin başına bir imparator legatı (*legatus Augusti pro praetore*) atanmıştır. Yani bu yazıt için İ.S. 72 yılı *terminus antequem*'dir. Tartışmalı kentlere baktığımızda Mopsuestia'nın söz konusu zaman diliminde *civitas liberae* statüsünde olduğu görülecektir⁷². Caesar'dan *civitas liberae* unvanını alan

⁶⁸ *Testimonia-Kent Sınırları* **TKe 44.1-44.4 = TİA 5**

⁶⁹ Frei, AST I (1983), nr. 2 = *Testimonia-İmparatorluk Arazileri* **TİA 2**.

⁷⁰ *Finis | Caesaris | N(eronis?)*: French, Cappadocia (1991), Appendix, s. 55 = *Testimonia-İmparatorluk Arazileri*, **TİA 4**; diğer imparatorluk arazisi yazıtları için bkz. **TİA 1.1-1.2** ve **TİA 3**.

⁷¹ MAMA IV, 1933, 123 = **TKö 17**

⁷² Sayar, Antik Kilikya'da Şehirleşme, 1999, s. 208.

Aigai'ai'nın bu sıradaki durumunu ise bilemiyoruz⁷³. Ancak bu konuda şöyle bir kurgu yapabiliriz: Özgür bir kent olan (ve yazıtta ismi başta anılan) Mopsuestia yine özgür bir kent olma olasılığlı bulunan Aigai'ai ile arasında çıkan sınır tartışmasında imparatora mektup yoluyla ya da elçi göndererek başvurmuştur. Bunun üzerine imparator da [*Publius Nonius*] *Asprenas* [*Caisianus*]'u bu konuyla (*in re praesenti*) ilgilenmesi için *legatus* (*Augusti*) *propraetore* olarak atamış olabilir⁷⁴. Ancak burada düşünülmesi gereken bir diğer nokta yazıtın neden Latince olarak yazıldığıdır. Bana kalırsa Latince yazıtlar, imparatorluk arazileri ve eyalet sınırları hariç, çok özel durumlarda halk üzerinde Roma'nın gücünü ve kararın kat'iyetini vurgulamak amacıyla dikilmekteydi.

Sadece Latince olarak yazılmış son yazıt ise Septimius Severus'u onurlandıran ancak eksik olduğu için ne çeşit bir sınıra işaret ettiği belli olmayan bir yazıttır. Yazıt Phrygia Sarayköy'den ele geçmiştir. Söz konusu köy Akşehir'in 9 km kuzeybatısı ve Ulupınar'ın 2 km doğusuna düşmektedir. D. French bu yazıtın Philomelion ile Iulia kentleri için söz konusu olabileceğini ifade etmektedir. Buna karşın Christol – Drew-Bear iki ayrı öneride bulunmaktadır. Bu önerilerden ilki sınırın Philomelion ile Antiokheia kentleri arasında yani Pisidia yönünde söz konusu olabileceği idi. İkincisi ise Asia ile Galatia arasındaki sınıra işaret etme olasılığının olduğu yönündedir. Her ne kadar kesin bir yargıya varmak mümkün olmasa da yazıtın tamamen Latince yazılmış olması göz önünde bulundurulduğunda söz konusu seçenekler arasından en uygunu şahsi kanaatime göre Asia-Galatia Eyaletlerine ait bir karar metni olabileceği yönündedir.

Bunların dışında sınır taşı niteliğinde olup Augustus tarafından Ephesos Artemis tapınağına ait sınırlarda bir yenileme yapıldığını ve tapınağın etrafına bir sınır duvarı inşa edildiğini ifade eden çift dilli yazıtlar da bulunmaktadır⁷⁵. Phrygia Aizaoi Tapınağı'nın yazıtları da çift dilli olarak yazılmıştır⁷⁶. Çift dilli olarak yazılmış son yazıt Kosa ve Antikosa isimli iki köyün resmen Apollonia Salbake'den alınıp Heraklea Salbake'ye verildiğine işaret eden ve bunun sonucu olarak da sınır taşlarının dikildiğini ifade eden yani yine ayrıcalıklı bir duruma işaret eden yazıttır⁷⁷.

Söz konusu taşların boyutları dikkati çekecek kadar farklılık göstermektedir. Bunlar 1-2 metrelik stel ya da sütunlar (*pillar*) ya da 15 metrelik kayalar olabildiği gibi sadece 17

⁷³ Plinius NH V 91 : “*oppidum Aegaeae liberum*”, krş. Sayar, Antik Kilikya'da Şehirleşme, 1999, s. 205.

⁷⁴ Aichinger, ZPE 48 (1982)'de özel imparatorluk legatlarının öncelikli olarak *civitates liberae* ya da başka ayrıcalıkları ve önemi olan topluluklar için övlemlendirildiklerini vurgular: Aichinger ZPE 48 (1982), 198-199

⁷⁵ *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 21.1-3 ve 22.1.*

⁷⁶ *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 7.1-2.*

⁷⁷ *Testimonia-Kent Sınırları TKe 30.*

santimetrelik taşlar da olabilmektedir. Yalnızca 5 santimetre boyunda bir levha dahi sınır taşı olarak kullanılmıştır. Doğal olarak harf yükseklikleri de taşın boyutları ile orantılı olarak değişmektedir.

Sınır ile ilgili herhangi bir sözcük içermeyen ve sınırlı sayıda olan yazıtlar beş gruba ayrılmaktadır. Her ne kadar sayıca az da olsa bu örnekler, Antikçağ insanının, pek çok yazıt türünde olduğu gibi, sınır yazıtlarında da sınır ifade eden tanımlayıcı bir sözcüğü (*horos*, *horia*, *fines* vs.) her durumda kullanmaya gerek görmediğini göstermektedir:

1. Ἱερός/τέμενος Διονύσου⁷⁸ ya da Ἱερόν | τῶν ἀπὸ | Πάννου⁷⁹ tarzında tapınak arazisini belirleyen yazıtlar bulunmaktadır.
2. İkinci gruba, sınır taşı niteliğindeki adak taşları girmektedir.⁸⁰
3. Bu gruba giren az sayıdaki yazıtta hem *horos* sözcüğünün *scilicet* olduğu hem de söz konusu yerleşimin *ethnikon*'unun kısaltma olarak kullanıldığı dikkati çekmektedir⁸¹.
4. Dördüncü grupta ise üzerinde *genitivus casus*'unda bir tanrı/tanrıça adının ve *epitheton*'unun yer aldığı yazıtlar bulunmaktadır.
5. γείτων⁸²/γειτονέω ile aynı kökten gelen sözcüklerin ὄμορος yerine kullanıldığı yazıtlar.

⁷⁸ Krş. Sokolowski, LSAM 1955, no. 85 = Syll.³ 989 = **TT 18**; Engelmann - Merkelbach, I. v. Erythrai und Klazomenai (I.K. 2), nr. 233 = **TT 11**; Petzl, Die Inschriften von Smyrna II/1 1987, no. 723 = Syll.³ 990 = **TT 43.2**; Schwertheim, AMS XI (1994), 43-44, nr. 4 = **TT 69**; Riel, I. Alexandria Troas 1997, nr. 69, 70, 71 = **TT 65-67**.

⁷⁹ Knibbe *et alii*, JÖAI 62 (1993), 133-134, no. 30 = **TT 20**.

⁸⁰ Phrygia'dan, İmparator Hadrianus'un kurtuluşu ve selameti için θεοῖς ἐνοσίχοις'a (*sınır tanrılarına*) ithaf edilmiş, iki metre boyunda, konglomera-kalker taşından, sınır taşı işlevi de gören bir adak taşı: Christol - Drew-Bear, ETAM 12 (1987), 13-19, nr. 1 = **TT 8** ; Varlığı Demosthenes tarafından bildirilen *Leuke* ile *Pteleon* sınırındaki bir sunak üzerinde yer alan epigram: Demosthenes 7, 39vd; Anthologia Palatina IX 786; B. D. Meritt – H. T. Wade-Gerry – M. F. McGregor, The Athenian Tribute Lists I, Cambridge (Mass.) 1939, 564vd. = **TKö 30**.

⁸¹ *Testimonia-Kent Sınırları* **TKe 36, 37**: Βαλ(βυρέων), **TKe 35**: Κι(ταναυρέων), *Testimonia-Köy Sınırları* **TKö 4 = TI 2** : Με(λανπαγιτών).

⁸² Frisk (Ethymologische Wörterbuch I, s.v. γείτων) γείτων sözcüğünün etimolojisinin belli olmadığını söylemektedir. Ancak, Liddell and Scott, (An Intermediate Greek-English Lexicon s.v. γείτων) sözcüğün kökenini γῆ'ye dayandırmaktadır.

Bu gruplandırmaya giren maddelerden dört ve beşincisini ayrıntılı bir şekilde ele almak yerinde olacaktır:

4. ÜZERİNDE *GENITIVUS CASUS*'UNDA BİR TANRI/TANRIÇA ADI İLE *EPITHETON*'UNUN YER ALDIĞI YAZITLAR

Bu grupta yer alan *genitivus casus*'undaki yazıtlarla ilgili olarak genellikle iki çeşit yazıt taşıyıcısı söz konusudur. İlki steller (sütunlar, blok taşlar, levhalar), ikincisi ise sunaklardır. Stellerin sınır belirleme aracı olarak kullanıldığını gerek literatür gerekse yazıtlar aracılığı ile bilmekteyiz⁸³; örneğin: περιορίσας τήν πόλιν | τὰς στήλας | ἔταξεν⁸⁴; εὐ|θέως δὲ καὶ περιορίσαι καὶ στηλῶσαι τήν χώραν καὶ [προσ|αναγράψ]αι τὸν περιορισμὸν εἰς τὰς στήλας τὰ[ς προ|ειρημένους⁸⁵; τήν χώραν | ἀνέθηκεν | ὡς αἰ σ[τῆ]λα[ι] | ὁ[ρ]ίζο[υ]σιν⁸⁶ etc⁸⁷.

Sınır taşı olarak dikilen bu tür steller, söz konusu bir araziye sınırlamak amacıyla alınmış resmi karar metinlerini⁸⁸ taşıdıkları gibi, *horos* sözcüğünün yanında *genitivus casus*'unda bir tanrı ya da yerleşim yeri *ethnikon*'unu da taşıyabilmekteydiler, örneğin:

- 1) Zeus Tapınağı ya da liman sınırına ilişkin sınır taşı (Erythrai)⁸⁹:

οὐρος

- 2 [[Δίο]]ς.

- 2) Asyl Artemis Tapınağı'na ait sınır taşı (Lydia-Hierokaisareia)⁹⁰:

ᾠρος

- 2 ἱερὸς

ἄσυλο[ς]

⁸³ Bkz. Liddel-Scott, Greek-English Lexicon, s.v. στήλη.

⁸⁴ *Testimonia-Kent Sınırları* **TKe 41.1-3**.

⁸⁵ *Testimonia-Köy Sınırları* **TKö 27.1-3**.

⁸⁶ *Testimonia-Tapınak Sınırları* **TT 1 ve TT 2**.

⁸⁷ *Testimonia-Kent Sınırları* **TKe 3, TKe 22**, *Testimonia-Tapınak Sınırları* **TT 23.1-2, TI 31**.

⁸⁸ Krş. *Testimonia*.

⁸⁹ *Testimonia-Incerta* **TI 26**.

⁹⁰ *Testimonia-Tapınak Sınırları* **TT 61**.

4 [Λ]ρτέ[μι]
[δος].

3) Athena Tapınağı'na ait sınır taşı (Priene)⁹¹:

ὄρο[ς]

2 Ἀθηνᾶς.

4) Gabia'nın sınırı, Antiokhos'un arazilerinin sınırı, Gerkadakhlar'ın sınırı (Kommagene)⁹²:

a. Yüzü:

ὄριον

2 Γαβίας.

b. Yüzü:

ὄριον

ἀγρ(ῶν)Ἀντι-

όχου.

c. Yüzü

ὄριον

καὶ Γερ-

καδαχ-

4

ων Ἀν-

vac. - -

5) Attiokome ile sınırları (Phrygia)⁹³:

ὄροι Ἀτ-

2 τιοικώ-

μης καὶ

4 [..]. . . .

⁹¹ *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 42.*

⁹² *Testimonia-Köy Sınırları TKö 26.*

⁹³ *Testimonia-Köy Sınırları TKö 9.*

6) Laginoi köyünün sınırı (Phrygia)⁹⁴:

ὄρος

2 Λαγι-

νων.

7) Andeda ve Pogla ile Plancii arazisinin sınırları (Pisidia)⁹⁵:

ὄρ-

2 ος

Ἄν(δήδων)

4 Πώ(γλων)

Πλ(ανκιάνων).

Steller gibi sunaklar da sınır taşı olarak kullanılmakta ve benzeri yazıtlar taşımaktadırlar, örneğin:

1) Varlığı Demosthenes tarafından bildirilen *Leuke* ile *Pteleon* sınırındaki bir sunak üzerinde yer alan epigram⁹⁶:

Τόνδε καθιδρῦσαντο θεῶ̄ περικαλλέα βωμόν

2 Λευκῆς καὶ Πτελεοῦ μέσσον ὄρον θέμενοι

ἐνναέται, μοίρης σημήιον ἀμμορίας τε·

4 αὐτὸς ἄναξ μακάρων ἐστὶ μέσος Κρονίδης.

2) Kilikia Kapıları'nda kaya üzerinde kabartma sunak⁹⁷:

Imp. Caesar Marcus Au-

⁹⁴ *Testimonia-Köy Sınırları TKö 13.*

⁹⁵ *Testimonia-Kent-Şahıs Arazisi Sınırları TKe 45 = TŞA 2.*

⁹⁶ *Testimonia-Köy Sınırları TKö 30.*

⁹⁷ *Testimonia-Eyalet Sınırları TT 1.*

- 2 relius [Antoninus pi]us
felix, invictus Augu-
4 stus montibus caesi[s]
viam latiore[m] fecit.
6 ὄροιο Κιλι-
κων.

3) Arsameia ad Nymphaios'tan kireçtaşından sunak⁹⁸:

- ὄριον τεμ(ένου)ς ἱεροῦ.
2 κυδαίνω[v]
Φιλάδελ-
4 φος ἐτεύξα-
το βωμὸν
6 ἄναξιν.

4) Phrygia Eymir'den gri mermerden yuvarlak sunak⁹⁹:

- ὄροι Ἀραυ-
2 κώμης.

5) Sarayköy'den yeniden kullanılmış yuvarlak sunak¹⁰⁰:

- In h(onorem) D(ominorum) Imp(eratorum) Severi et Anton[ini] et [[Ge-
2 tae]] Caesaris Aug(ustorum) n(ostorum trium) Max[imius Atti]-
anus q(uaestor) pr(o) pr(aetore), missus [10-12 a Sem]-
4 pronio Senecione [proconsule - - -]
determin[avit].

⁹⁸ *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 59.*

⁹⁹ *Testimonia-Köy Sınırları TKö 18.*

¹⁰⁰ *Testimonia-Incerta TI 10.*

6) Phrygia'dan dörtgen sunak¹⁰¹:

Sol yüz: ὄρος Α|ποκό|μ|ις.

Sağ yüz: ὄρος |Κολια|νοκόμ|ις.

7) Phrygia'dan dörtgen sunak formunda mezar taşı. Sonradan sınır taşı olarak kullanılmış¹⁰²:

ὄροι Σολοττέων.

Ancak şimdiye kadar *sunak*'ların (*altar*'ların) da sınır taşı olarak kullanılmış olabileceği konusunda bilim adamları ciddi bir karmaşa yaşamaktadırlar. Bunun iki sebebi bulunmaktadır: İlki kullanılan yazıt taşıyıcısının biçimsel olarak *sunak* olması ve buna bağlı olarak yazıtlarda geçen *soter*, *epekoos* gibi *epitheton*'ların karışıklık yaratması, ikincisi ise yazıtta sınır anlamında herhangi bir sözcüğün bulunmamasıdır. Eserlerin buluntu yerleri de, söz konusu yazıt taşıyıcıların kullanılış amacı hakkında kesin bir bilgi vermemektedir. Her ne kadar bu güne kadar konuya ışık tutabilecek bir görüş belirtilmemişse de, Margeritha Guarducci söz konusu yazıt taşıyıcılar hakkında şöyle der: *Yazıt kesin olarak tanrının basit isminden ibarettir. Genellikle genitivus olarak belirtilir. Bu ise söz konusu tanrının, söz konusu arazinin, binanın ya da altarın sahibi olduğu anlamına gelir. Bu kategoriye giren pek çok horoi örneği gerek Yunanistan'da gerekse Magna Graecia'da mevcuttur*¹⁰³. Bununla beraber Guarducci, sınır taşlarının ya *cippus* ya da stel olduğunu vurgulamaktadır¹⁰⁴. Yani bir *altar*'ın da sınır taşı olabileceğini düşünmez; fakat bir *altar* kompleksine ait sınır taşının stel ya da *cippus* olacağını ima eder. *Altar* komplekslerine ait sınır taşlarını ise yeterince örneklendirmez. Sadece Velia'dan Ὀλυμπίο Καίρῳ yazıtını taşıyan ve İ.Ö. V. yüzyıla tarihlenen bir sınır taşının *altar*'a benzediğini (*come l'altare*)¹⁰⁵ ifade etmektedir. Yine Velia'da bir sınır taşının kutsal bir çit bölgesinde İ.Ö. V. yüzyıla ait büyük bir *altar*'ın

¹⁰¹ *Testimonia -Köy Sınırları* TKö 6.

¹⁰² *Testimonia-Köy Sınırları* TKö 16.

¹⁰³ Guarducci, *Epigrafia Greca* IV, 1978, s.v. Cippi Terminali, s. 46: 'Certe volte l'epigrafe consiste nel semplice nome della divinità, generalmente espresso in genitive, il quale di per sé denota che la tal divinità è proprietaria del terreno o dell'edificio o dell'altare di cui si tratta. A questa categoria di horoi appartengono molti esempi rinvenuti sia nella Grecia sia nella Magna Grecia.'

¹⁰⁴ 'Aventi anch'essi forma di cippo o di stela' etc.

¹⁰⁵ Guarducci, *Epigrafia Greca* IV, 1978, s.v. Cippi Terminali, s. 51.

yıkıntıları arasında bulunduğunu belirtmektedir¹⁰⁶. Paros'tan İ.Ö. V. yüzyıla tarihlenen, biri *horos* üzerinde bir diğeri ise bir *altar*'ın üzerinde tamamlama olarak Διὸς Ἐλαστέρου yazılı olduğunu söylemekte fakat ikinci yazıtı sınır taşı olarak kabul etmemektedir¹⁰⁷. B. H. McLean ise 2002 yılında yayımladığı “An Introduction to the Greek Epigraphy of the Hellenistic and Roman Periods from Alexander the Great down to the Reign of Constantine (323 B.C.-A.D. 337)” adlı el kitabında bu tür yazıtları “*Dedications and ex votos*” (adak yazıtları) başlığı altında değerlendirmekte olup, bunların, *söz konusu olan obje tanrının malıdır, mülküdür, yani o tanrının sahipliğindedir* şeklinde anlaşılması gerektiğini belirtmektedir. Bu duruma örnek olarak Ἀφροδίτης¹⁰⁸ ve Διὸς Σωτήρος¹⁰⁹ yazıtlarını vermiş ve bunları “*property of Aphrodite*” ve “*property of Zeus Soter*” yani ‘*Aphrodite'nin*’ ve ‘*Zeus Soter'in malı*’ olarak anlamıştır¹¹⁰. Ancak McLean açıklamasında, söz konusu objenin ne olduğunu açıkça ortaya koymamıştır. Bilindiği üzere adaklar için iki çeşit yazıt taşıyıcı kullanılmaktadır: İlki sunaklar (altarlar), ikincisi ise stellerdir. Ancak biz, üzerinde *genitivus casus*'unda bir tanrı adı olan stellerin adak taşı değil, sınır taşı olduklarını biliyoruz. Bu durumda ya altarları bu gruptan ayırmak, ya da, altarları da bu gruba dâhil etmek gerekecektir. Altarları bu gruptan ayırdığımız durumda bu tür yazıtları yalnızca ‘*Zeus'un altarı*’ şeklinde, tıpkı *genitivus casus*'lu stellerde olduğu gibi, *possessivus* anlamamız gerekecektir. Yani buradaki amaç ‘adak’ değildir. Benim kanaatimce *genitivus casus*'u *altar*'ın dikili olduğu yerde adı geçen tanrıya vakfedilmiş arazinin mülkiyet sınırını göstermektedir. Çünkü Antikçağ insanı, her ne kadar sayıları az da olsa, kutsal olmayan bir sınırı dahi *altar* üzerine yazabiliyorsa¹¹¹, kutsal sınırı neden *altar* üzerine yazmamış olsun. Burada yazıtın üzerine yazıldığı yazıt taşıyıcısından çok yazıtın ifade ediliş tarzını esas almak gerekmektedir. *Genitivus casus*'u stel üzerinde ‘sınır taşını’ ifade ettiğine göre, *altar* üzerinde de aynı şekilde anlaşılması doğaldır. Belki de söz konusu sınır bir tanrıyla bağlantılı olduğu için *altar*'ları tercih ediyorlardı. Nitekim Kommagene'den Roma Dönemi'ne ait bir yazıt şöyle demektedir: *Kutsal temenos sınırı. Philadelphos dikti sunağı, efendilere saygısını göstermek için*¹¹². Yani antikçağ insanı tanrılara olan saygısını göstermek amacıyla sınır yazıtlarında *altar*'ları da sınır belirleme aracı

¹⁰⁶ İbid.

¹⁰⁷ Guarducci, Epigrafia Greca IV, 1978, s.v. *Cippi Terminali*, s. 54 (*altar* üzerinde tamamlama: Διὸς Ἐ[λαστέρ]ου).

¹⁰⁸ SEG XIII 1956, nr. 424 (Delos, İ.Ö. II.-I. yy).

¹⁰⁹ Milner, BIAAM 24 (1998), nr. 121.

¹¹⁰ McLean Greek Epigraphy, 2002, s. 248, s.v. The Deity: ‘*this (the objective genitive) form states that the object is now the property of the god*’ de başlığı altında.

¹¹¹ Krş. yukarıda s. 26-28, *altarlara* üzerindeki 7 sınır taşı örneği.

¹¹² Krş. *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 59*.

olarak kullanmıştır. Üzerlerindeki *genitivus casus*'u bir tanrı ya da hükümdar kültüne¹¹³ ait arazinin ya da mekânın sınırına işaret etmekteydi.

Böyle yazıtların sınır taşı olarak anlaşılmasında *soter*, *epekoos* gibi *epitheton*'ların karışıklık yaratmasının payı olduğunu yukarıda vurgulamıştık. Bu, söz konusu *epitheton*'ların yüklenme biçiminin yeterince bilinmemesinden kaynaklanmaktadır. Örneğin *epekoos* duaları işiten anlamına gelmektedir ve aslında duaları işitme bütün tanrıların genel bir yetisidir. Ancak, özellikle Syria, Asia Minor ve Thrakia'da yaygın olan bu *epitheton* sıklıkla Aphrodite'yi tanımlamak için kullanılmaktaydı¹¹⁴. Aphrodite'nin hangi görünme biçiminden esinlenilerek bu adlandırmanın yapıldığı kesin olarak bilinmemekle beraber, bu sıfatı almış olan bir tanrıça, yerel semitik bir tanrıçanın Yunan ismi almış hali olmalıydı. Söz konusu olabilecek bu semitik tanrıça için O. D. Hoover, Seleukoslar döneminin tanrıları olan Atargatis, Astarte ve Ba'alat'ı önermektedir. Yani bu tanrıçayı Yunan aşk tanrıçasının bir versiyonu olarak algılamak doğru olmayacaktır¹¹⁵. Buradan yola çıkarak *epekoos epitheton*'unu taşıyan bir tanrı ya da tanrıça ile karşılaştığımızda o kentte bu tanrıya ait bir tapınım ve buna bağlı olarak da bir tapınak ya da en azından bir *altar* kompleksi beklememiz doğru gözükmemektedir. Yani *epekoos*, bu *epitheton*'u taşıyan bir tanrıçaya adakta bulunan bir kişinin kendi tanımlaması değildir. Dolayısıyla Stratonikeia'dan Ἀφροδείτης ἑπηκώου yazılı bir taşın, bu tanrıçanın tapınağına ait bir sınır taşı olarak anlaşılması beklenebilecek bir durumdur¹¹⁶.

Bütün bu ipuçları değerlendirildiğinde sınırlarda altarların da kullanılmış olması son derece olasıdır. Nitekim D. J. Gargola 1995 yılında yayımladığı *Lands, Laws, and Gods – Magistrates and Ceremony in the Regulation of Public Lands in Republican Rome* adlı kitabında altarların sınır işareti olarak kullanıldığını onaylamaktadır. Her ne kadar söz konusu kitap kent Roma ile kolonileri için yazılmış olsa da kent *territorium*'unun sınırlanmasında

¹¹³ Örneğin üzerinde Ἀρσινόης Φιλαδέλφου yazan küçük bir altarla ilgili olarak L. Robert, (Robert, decret d'Ilion, 1966, s. 189 dn. 87, s. 203'te) kraliçeye ait şahsi bir kültürün söz konusu olduğunu söylemektedir. Krş. Klaudiopolis'ten (Becker-Bertau, I. v. Klaudiu polis (I.K. 31), nr. 10) Ἀλεξάνδρου yazıtını taşıyan başka bir sunak.

¹¹⁴ Bk. Hoover, ZPE 131 (2000), s. 109 ve dn. 17: Bu *epitheton* ayrıca şu tanrılar için de kullanıldı: Tykhe, Artemis, Akhilleus, Isis, Apollon, Angdeisis, Telesphoros, Hygeia, Leukothea, Salenos, Theoi Enthemelioi, Meter Phileis, Herakles, Zeus Olympios, Zeus-Hadad, Zeus Okkonenos, Zeus Hypsistos ve Soumna'nın adı bilinmeyen bir tanrısı.

¹¹⁵ Hoover, ZPE 131 (2000), s. 109-110.

¹¹⁶ Ayrıca Panamara'da da bir *Afrodite Epekoos* bilinmektedir: BCH XII, 1888, s. 270; krş. Laumonier, Les cultes 1958, s. 186, 188, 245.

altarların ve diğer kutsal noktaların kullanılmasının tamamen eski bir uygulama olduğunu ve Fr. de Polignac'a gönderme yaparak¹¹⁷ bunun Grek dünyasının erken dönemlerinden beri önemli olduğunu dile getirmektedir¹¹⁸. Gargola ayrıca bazı sınır taşlarının bir seramoni eşliğinde dikildiğini ve bunların devam eden bir ritüel öneme sahip olduğunu da ifade etmektedir. Zira Dionysos Halikarnasensis'in Numa Pompilius'un yasalarına değindiği pasajında¹¹⁹ Numa'nın kutsal olarak addettiği sınır taşlarını *Zeus Horios*'a adadığını ve her yıl belirli bir günde sunuları yerine getirmeyi emrettiğini ve sınır tanrıları için *Terminalia* bayramlarını oluşturduğunu bildirmektedir. Romalıların da bu sınır taşlarını tanrı olarak saydıklarını ve her yıl bunlara buğday ya da başka ürünler sunduklarını yani bu ritüeli devam ettirdiklerini ayrıca ifade etmektedir. Hyginus Gromaticus¹²⁰ da koloniler kurulurken sınırlardaki bazı kritik noktaları yazılı taşlarla ve diğer yerleri altarla işaretlemeyi salık verir. *Corpus Agrimensorum Romanorum*'un tekstlerinden biri olan *Liber Coloniarum I*¹²¹ de altarların (*sacrificales aras*) diğer sınır taşlarıyla (*terminos Augusteos*) benzer şartlarda kullanıldığı dile getirilmektedir. Bütün bunları değerlendirecek olursak Yunanlıların çok eskiden beri kullandıkları bu geleneği Romalılar pek çok şeyde olduğu gibi kendilerine adapte etmiş olmalıdırlar. Belki de yıllık ritüelin gerçekleşebilmesi için sınırlarda altarlar da kullanılmaktaydı.

Bu tür yazıtları taşıyan steller ve sunakları incelediğimizde fiziksel özellikleri (boyutları ve kullanılan malzeme) bakımından da son derece benzerlik içinde olmaları sunakların neden sınır taşı olamayacağı sorusunu pekiştirmektedir:

Küçük Asya'nın *genitivus casus*'lu sınır stellerinin ortak özellikleri yaklaşık 18 ile 70 cm arasında yüksekliklere sahip olmaları ve Klasik-Hellenistik döneme ait olmalarıdır. Küçük Asya'nın *genitivus casus*'lu sunaklarının ortak özellikleri ise, yaklaşık 18 ile 68 cm arasında yüksekliklere sahip olmaları, genellikle Hellenistik Dönem'e ait olmaları; ama Roma Dönemi'ne ait yazıtların da bulunmasıdır. Boyutları küçük olan bu stellerde ve de sunaklarda genellikle malzeme olarak mermer kullanılmıştır. Bu türden yazıtlara aşağıda bazı örnekler verilmiştir:

¹¹⁷ Polignac, *La naissance de la cité grecque* 1984.

¹¹⁸ Gargola, *Lands, Laws and Gods* 1995, s. 84, dn. 57:

¹¹⁹ Krş. aşağıda 5.2 *Testimonia Literarum Antiquarum*, nr. 2

¹²⁰ P. 199L, krş. Gargola, *Lands, Laws and Gods* 1995, s. 84

¹²¹ P. 241L, Gargola, *Lands, Laws and Gods* 1995, s. 84

STELLER

ALTARLAR

<p><u>Gaertringen, I. Priene</u></p> <p>Nr. 164 = TT 38: Ἀθηνᾶς Πολιάδος.</p> <p>Mermer stel, pazaryeri caddesinin güneyinde çeşme binasının doğusunda bir evde bulunmuş.</p> <p>Y. 71 cm. G. 35 cm. K. 30 cm. HY. 2 cm, İ.Ö. I. yy.</p> <p>Nr. 165 = TT 39: Ἀθηνᾶς Πολιάδος.</p> <p>Beyaz mermerden stel. Athena tapınağının kuzeyinde, tiyatro caddesinin kenarında bir evde bulunmuş.</p> <p>Y. 23 cm, G. 33 cm, K. 22.5 cm. HY. 2 cm,</p> <p>Nr. 166 = TT 37: Ἀθηνᾶς Πολιάδος.</p> <p>Beyaz mermerden stel. Büyük sunak terasının güneyinde, geç dönem surunda bulunmuş.</p> <p>Y. 60 cm, G. 35 cm.</p> <p>Nr. 168 = TT 40: 1. Ἀθηνᾶς Πολιάδος (belki İ.Ö. I. yy.)</p>	<p><u>Gaertringen, I. Priene</u>¹²²</p> <p>Nr. 184: Διὸς Αἰθροῦ.</p> <p>Küçük mermer sunak. Arkası kaba, üstten ve alttan profilli. Asklepeion'un doğu cephesinde bulunmuş.</p> <p>Y. 30 cm. G. 15 cm. HY. 1-1.7cm. İ.Ö. I. yy. sonrası</p> <p>Nr. 190: [Διὸς Ὀ]λυμπίου.</p> <p>Athena <i>propylon</i>'unun güney doğusundaki özel bir evin koridorunda bulunmuş. Üstten kırık, alttan profilli sunak. Yazıt düzenli. Pi'nin bacağı kısa.</p> <p>Y. 68 cm, G. 35 cm. Tahminen İ.Ö. II. yy.</p> <p>Nr. 191: Ὀλυμπίου Διὸς.</p> <p>Tiyatro caddesindeki Örnek Ev'in peristilindeki geç dönem surunda bulunmuş. Yazıt yüzeysel bir şekilde yazılmış. Sigma C şeklinde, Pi'nin bacağı kısa değil.</p> <p>Y. 65 cm, G. ca. 33 cm. HY. satır I: 3 cm, satır II: 1.5- 2 cm.</p> <p>Nr. 193: Ἴσιδος Σαράπιδος </p>
---	---

¹²² von Gaertringen bu taşları "Altar" ya da "Hausaltar" olarak tanımlamaktadır.

<p>2. ΓΜΟΙ . . / C . K.</p> <p>3.[Γεφυ]ανικ[ο]ῦ [Αὐ]τοκρά [τορος]</p> <p>4. Ἀθηνᾶς ὄρος.</p> <p>Mermer stel. Athena Alanının doğu yanında bulunmuş. Y. 69 cm, G. 41 cm, K. 40 cm.</p>	<p>Ἄνουβιδος.</p> <p>Profilli mermer sunak.</p> <p>Mısır tanrılarının tapınağında bulunmuş.</p> <p>Y. 68 cm, G. 39 cm, K. 39 cm.</p> <p>İ.S. III. yy. civarı.</p> <p>Nr. 197: Πάνος.</p> <p>Mermer sunak. Asklepeion'da bulunmuş.</p> <p>Y. 31cm, G. ve K. 38cm.</p> <p>İ.Ö. III. yy.</p>
<p><u>C. Şahin, Stratonikeia (IK 22,1) (Resim)</u></p> <p>Nr. 849 = TT 56: Ἀφροδείτης ἐπηκώου.</p> <p>Yava'da bir tarlada bulunmuş.</p> <p>Mermer. Kübik şekilli.</p> <p>Y. 18. 3 cm, Üst G. 12.1 cm,</p> <p>Alt G. 12.7 cm, Üst K. 11.2 cm,</p> <p>Alt K. 11.7 cm, HY. 0.9-1.7 cm.</p> <p>Helenistik Dönem.</p> <p>(Soru işaretiyle sınır taşı olarak verilmiş.)</p>	<p><u>Rehm, I. v. Didyma</u>¹²³</p> <p>Nr. 75: Ἀπόλλωνος Διδυμέως Σωτήρος.</p> <p>Beyaz mermerden sunak. Yazıt alanı trapez şeklindedir.</p> <p>Y. 41.7 cm, G. 30.2 cm D. 17. 2 cm, HY. 1.2 cm.</p> <p>ca. İ.Ö. II. yy.</p> <p>Nr. 76: Ἀπόλλωνος Ἐφοψίου.</p> <p>Tapınağın kuzeyinde bulunmuş.</p> <p>Beyaz mermerden yontma taş. Yuvarlak bir <i>basis</i>'in dışbükeyi. Sol kenarı tahrip olmuş, fakat sağ taraf mevcut.</p>

¹²³ Rehm bu altarıları "Weihungen" başlığı altında vermiştir.

	<p>Y. 48.5 cm, G. 77 cm, K. 23 cm, H.Y. 3.5 cm.</p> <p>Tahminen İ.Ö. III. yy.</p>
<p><u>Blümel, I. v. Iasos II, (I.K. 28,2)</u></p> <p>Nr. 235 = TT 53: Διὸς Ἰψίστου.</p> <p>Türk mezarlığında bulunmuş. Beyaz</p>	<p><u>Rehm I. v. Milet</u>¹²⁴</p> <p>Nr. 275: Διὸς Ἰαβραίουδέλω.</p> <p>Beyaz, işlenmemiş mermer altar. İki nefli holde bulunmuş. Üstten ve alttan kaba profilli. Harfler sağ ve sol olarak çift balta stilinde. Bu baltanın üst demiri kapak oluşturuyor. Çok özensiz işlenmiş.</p> <p>Asklepeion'un doğu cephesinde bulunmuş.</p> <p>Y. 21 cm, G. 13 cm, H.Y. 1.5 cm.</p> <p>Geç Hellenistik Dönem.</p> <p>Nr. 276: Διὸς Ἰαβραίου.</p> <p>İki nefli holde bulunmuş. Üstten ve alttan profilli. Ancak üst profilin büyük bir kısmı kırık. Yazıt çift baltanın altında. Üstünkörü çalılmış. Y. 27 cm. (profille birlikte)</p> <p>G. 20 cm, 18cm. HY. 1.3 cm.</p> <p>Geç Hellenistik Dönem.</p> <p>Nr. 278: Διὸς Ἰεραίου.</p> <p>Beyaz-gri mermerden altar. Üstten ve alttan kaba profilli. Çift balta mevcut. Yazıt kursiv formda ve üstünkörü. Iustinianus surunun</p>

¹²⁴ Rehm bu altarlara "Altäre und Votive" başlığı altında vermiştir.

<p>mermerden küçük sınır taşı. Çap: 0.66 m.</p> <p>Nr. 236 = TT 54: Διὸς Ὑψίστου.</p> <p>Grimsi mermerden blok. Limanın yanındaki bir evin duvarında bulunmuş. Y. 36 cm, G. 22 cm, K. 21 cm, H.Y. 4 cm.</p>	<p>dolgununda bulunmuş. Y. 30 cm, G. 14 cm, H.Y. 2.5 cm.</p> <p>Geç Hellenistik Dönem.</p> <p>Nr. 279: Ἀπόλλωνος Διδυμέως Σωτήρος.</p> <p>Mavimtrak mermerden altar. İki nefli holde bulunmuş. Üstten ve altta profilli. Yazıt üstünkörü. Y. 47 cm, G. 26-28.5 cm, H.Y. Satır I: 1 cm, satır II, III: 0.8 cm.</p> <p>Hellenistik Dönem.</p> <p>Nr. 280: Ἀπόλλωνος Διδυμέως Σωτήρος.</p> <p>Gri mavimsi mermerden bir altara ait ön levha. Yalnızca altta basit bir profil var.</p> <p>Güney agora bölgesinde surda devşirme olarak bulunmuş. Y. 18 cm, G. 26 cm, HY. 1-0.12 cm.</p> <p>İ.Ö. I. yy.</p> <p>Nr. 281: Ἀπόλλωνος Διδυμέως Σωτήρος.</p> <p>Mavimtrak mermerden altar. Üstten ve alttan basit profilli. Faustina çeşmesinin doğusunda bulunmuş. Y. 28cm, G. 23cm, H.Y. 1cm.</p> <p>Geç Hellenistik Dönem.</p>
<p><u>Ricl, Aleksandrea Troas (IK 53)</u></p>	<p>Nollé, I. v. Side (IK 43): Nollé aşağıdaki</p>

<p>Nr. 62= TT 68: Απόλλωνος Πατρῶου.</p> <p>Temenos sınır taşı? Helenistik Dönem?</p> <p>Taşın tanımı ve ölçüleri kayıtlı değil.</p>	<p>yazıtla birlikte 8 ve 10 numaralı yazıtları da adak taşı olarak değerlendirmekte olup, aşağıdaki yazıtın çevirisini “(<i>Altar des Zeus Norit(es/os).-Der Klea.</i>” şeklinde yapmaktadır.</p> <p>Nr. 18:</p> <p>Ön Yüz: Διὸς Νωρι του.</p> <p>Sağ Yüz: Κλέ ας.</p> <p>Mermerden küçük altar, üst kısmı patera şeklinde. Üstten ve alttan hafif bir şekilde hasar görmüş. Y. 17.5 cm, G. 8 cm, H.Y. 1.8-2 cm.</p>
---	---

Böylece sunakları da sınır yazıtı taşıyıcılarının arasına ekledikten sonra Küçük Asya'nın sınır yazıtı taşıyıcılarını şu şekilde belirlememiz mümkün olacaktır:

1-Steller (sütunlar (*column, pillar*))

2-Kayalar

3-Sunaklar = Altarlar

4- Blok taşlar

5- Levhalar

5. γείτων/γειτονέω İLE AYNI KÖKTEN GELEN SÖZCÜKLERİN ὄμορος YERİNE KULLANILDIĞI YAZITLAR

Beşinci grupla ilgili olarak I. v. Prusias ad Hypium *corpus*¹²⁵, unda adak taşları (*Eine Weihung der Nachbarschaft an Zeus Soter*) arasında verilen yazıtlara göz atmak yerinde olacaktır.

Yazıtlar şöyledir:

Nr. 63: Δίο[ς] | Σωτ[ῆ]|ρος | ὑπὲρ τῆ[ς] | | πόλεω[ς] ἡ γειτν[ί]ασι[ς]

Nr. 64: [Δίος] | Σωτῆ[ρος] | ἡ γειτνία|σις

Nr. 168: [ἡ γ]ειτ[νία]|σις

İlk taş 50 cm boyunda, 32 cm genişlik ve kalınlığında, girlandlı, kalkertaşından bir blok taştır. Yazıtın içeriğini ise ‘*Zeus Soter*’in kentin üst tarafındaki komşu bölgesi’ şeklinde anlamak mümkündür. İkinci taşın ölçüleri verilmemiş fakat üçüncü taş da 50 cm boyunda ve 46 cm genişlik ve kalınlığındadır. Fragment halinde günümüze kalan yazıtın arda kalan son iki satırı profilli kaide üzerindedir. Ölçüleri verilen her iki yazıtın harf yükseklikleri de 3-4 cmdir. Taşların buluntu yerleri bilinmemekle birlikte hem içerik hem de yazıt taşıyıcıların birbirine son derece benzemesi ve sayılarının çokluğu bunların, sınır taşı işlevi görme olasılığını kuvvetlendirmektedir. Nitekim söz konusu yazıtlarda herhangi bir adak formülasyonu bulunmamaktadır. Kullanılan yazıt taşıyıcısı *altar* biçimli dahi olsa, üzerinde bir adak formülasyonu taşımadıkça bunları adak olarak tanımlamak mümkün değildir¹²⁶. Gerek γειτνίασις gerekse γείτων¹²⁷ sözcüklerinin ya da bunların aynı kökten gelen türevlerinin anlamlarına baktığımızda, tıpkı ὄμορος gibi, komşu, komşuluk, komşu olmak, sınır komşusu olmak, vb. anlamlara sahip olduğunu görmekteyiz¹²⁸. Nitekim iki Girit kenti olan Hierapytna ile Itanos arasındaki arazi tartışmasında, tartışmalı arazi; yazıtın bir yerinde χώραν ἔχοντες

¹²⁵ Ameling, I. v. Prusias ad Hypium (I.K. 27), nr. 63, 64.

¹²⁶ Akdoğu Arca, *Gephyra* 2, (2005) s. 47-58; ayrıca krş. Coulton, *AS* 55 (2005), 127-157.

¹²⁷ Frisk (*Ethymologische Wörterbuch I*, s.v. γείτων) γείτων sözcüğünün etimolojisinin belli olmadığını söylemektedir. Ancak, Liddell and Scott, (*An Intermediate Greek-English Lexicon* s.v. γείτων) sözcüğün kökenini γῆ’ye dayandırmaktadır.

¹²⁸ Liddell - Scott, *Greek English Lexicon*; ayrıca krş. *IGR* III, 21; *IGR* IV, 548, st. 1-2; *OGIS* 383, st. 98; *OGIS* 483, st. 28, 32; *Syll.*³ 685, st. 38; Welles, *Royal Correspondance* 1934, nr. 20, st. 14; *MAMA* I, 430. *Homoros*’un *geitonia* etc. gibi kullanımı için krş. Mihailov, *Inscriptiones* 1956, nr. 270: ἀγαθῆι τύχηι | ὄμοροι Κηριβωστ[η]νοι οἱ περὶ ἌΛΒΟΝ | Αὐρήλιον Ἀρτεμίδωρον Ἡφαιστίωνος.

προγονικὴν γειτονοῦσαν τῶι τοῦ Διὸς τοῦ Δικταίου ἰερωῖ¹²⁹ şeklinde tanımlanırken, başka bir yerinde ise οἴτινες τὴν χώραν τὴν ὄμορον τῶ ἰερωῖ¹³⁰ şeklinde tanımlanmaktadır. Yani γειτονέω fiili ile ὄμορος (εἶναι) ifadesi sinonim olarak kullanılmıştır. Labraunda'dan başka bir yazıtta ise Zeus Osogoa'ya ait araziler sınır komşuları ile birlikte listelenmektedir¹³¹. Sınır komşularını vurgulamak için ise sırasıyla ὄμοροι καὶ γείτονες, ἦι ὄμουροῦσι καὶ γειτονεού[ουσι, ἦι ὄμου]ροῦσι, ἦι ὄμουροῦσι, <αῖς ὄμουροῦσι, αῖς ὄμουροῦσ[ι, ἦι ὄμο[ροι], <αῖς> ὄμουροῦσι, ὄμοροι, ἦς ὄμοροι, ἦς ὄμοροι, ὄμ[ο]ροι ἦς [ὄμοροι ifadeleri kullanılmıştır¹³². İlk önce ὄμορος *substantivus* olarak γείτων ile birlikte, daha sonra ise bunların filleri olan ὄμορέω ile γειτονέω anlamı kuvvetlendirmek amacıyla birlikte kullanılırken, yazıtın devamında hep aynı tarzda ifadeler geçmesine rağmen tercihen yalnızca ὄμορος ile ὄμορέω kullanılmaya başlanmıştır. Bu da ὄμορος ile ὄμορέω sözcüklerinin yalnız başına γείτων ile γειτονέω sözcüklerinin anlamlarını karşılayabildiğini göstermektedir. Nitekim Hesykhios da ὄμοτέρμων sözcüğünü ὄμορος, γείτων¹³³; σύννορος sözcüğünü ise συγγείτων¹³⁴ olarak tanımlamıştır. Sözcük, Bizans Döneminde yönetim bölgesi¹³⁵ anlamını kazanmış, hatta bir γειτονάρχης¹³⁶ memuriyeti dahi oluşmuştur.

Söz konusu sözcüklerin geçtiği yazıtların hepsi sınır taşı olmamakla beraber, bu sözcüklerden herhangi bir tanesini taşıyan yazıtlarda sözkonusu arazi (tapınak, şahıs vb.), nehir vs. ile komşuluk yapan yeni bir toprak ya da söz konusu köy ya da kente bağlı olup da o köy ya da kent merkezinde değil civarda yaşayan (civarını iskân etmiş) halk söz konusudur¹³⁷. Bu tür yazıtlar genellikle onurlandırma ya da adak yazıtları olarak karşımıza çıkmaktadırlar. Örneğin Aurelius Cornus annesi ile birlikte kendi heykelini diktirdiği yazıtta kendisini Βαλβουρεὺς

¹²⁹ Ager, Interstate Arbitrations 1996, nr. 158, II, st. 38.

¹³⁰ Ager, Interstate Arbitrations 1996, nr. 158, II, st. 76.

¹³¹ Crampa, Labraunda, 1969, nr. 69.

¹³² Krş. Blümel, I. v. Mylasa I (I.K. 34), nr. 204, 214, 217, 223; Blümel, I. v. Mylasa I (I.K. 34), nr. 805, 817, 836, 841, 903, 917.

¹³³ Hesykhios, s.v. ὄμοτέρμων.

¹³⁴ Hesykhios, s.v. σύννορος.

¹³⁵ Trapp, Lexikon zur Byzantinischen Gräzität 1996, s.v. γειτονάρχης, γειτονίαρχης, γειτνίαρχης, γειτοναρχία, γειτονιαρχία, krş. Liddell - Scott, Greek English Lexicon, s.v. γειτονίαρχος; Robert, A Travers 1980, s. 155; krş. TAM III, 1, 348, 765; ayrıca krş. Radermacher, Γειτονίασις Ἀχιλλέως ἱητήρος, Glotta 25, (1936), s. 198-200.

¹³⁶ Hesykhios, s.v. ὄγεονάριος.

¹³⁷ Krş. Robert, Hellenica XI-XII (1960), s. 410 ve dn. 1.

τῆς κολωνία<ς> γειτοσύνης Πύρου ποταμοῦ olarak tanımlamaktadır¹³⁸. Yazıttan, Balboura'ya bağlı bir koloninin bulunduğunu ve bunun da Pyros Irmağı ile komşuluk yaptığını öğreniyoruz¹³⁹. Göme'den bir yazıtta ise οἱ κατοικοῦντες | [τὴν] Λαλαῦ[δ]ο[υ] γ]ειτόνε[ιαν]kendi *euergetes*'lerini onurlandırmaktadırlar¹⁴⁰. Orkistos'tan diğer bir yazıtta şu ifade geçmektedir: οἱ περὶ γειτο|νίασιν τοῦ χ[ώ]ρου | Αὐρ. Αντιόχου Παπα | κληρονόμοι κτλ¹⁴¹. Anazarbos'tan bir adak yazıtı önemlidir:

Δι Σωτῆρι

Ποσιδῶνος

Ἀσφαλείῳ¹⁴²

4 Γῆς Ἐδραίας

Μηνόφιλος

ὑπὲρ τῆς

γιτνίας

Yazıt bu güne kadar *Zeus Soter*, *Poseidon Asfaleios* ve *Ge Hedraia*'ya adak şeklinde anlaşıl gelmiştir¹⁴³. Yazıtın çevirisi kanımca şöyle olmalıdır: *Menophilos (altarı ya da adağı) Zeus Soter'e Poseidon Asfaleios ile Ge Hedraia'ya komşuluk yaptığı için (dikti)*. Sınır yazıtlarını grupladığımız *Testimonia* Bölümü'nün *Tapınak Sınırları* başlığına baktığımızda Sınır Tanrılarına adanmış bir adak yazıtının sınır taşı amacıyla kullanıldığını görüyoruz¹⁴⁴. Bu

¹³⁸ Naour, Tyriaion en Cabalide 1980, s. 38-40, nr. 8.

¹³⁹ Koloninin adı yazıtta geçmemesine rağmen Tyriaion'un kendisi olarak kabul görmesi ile ilgili bkz. Naour, Tyriaion en Cabalide 1980, s. 39.

¹⁴⁰ MAMA I, nr. 430; diğer örnekler için ayrıca bk. Şahin, Nikaia II, 1 (I.K. 10,1), no. 1202; Malay – Gül, ZPE 44 (1981), nr. 16; Naour, EA 2 (1983), nr. 21.

¹⁴¹ IGR IV 548.

¹⁴² Burada taşçı ustasının hatası söz konusudur. Bölgede Poseidon Asfaleios kültü bilinmektedir. Dolayısıyla Asfaleios *epitheton*'u Ποσιδῶνος ile aynı *casus*'ta olmalıdır. Bu nedenle sözcük Ἀσφαλεί<ου> şeklinde düzeltilmelidir.

¹⁴³ Sayar, I. v. Anazarbos 2000, nr. 49.

¹⁴⁴ Bkz. *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 8*; Akdoğan Arca, Gephyra 2, (2005) s. 48 ve dn. 8.

bağlamda buradaki adak taşının da sınır çizgisini koruma amaçlı dikilmiş olabileceği düşünülebilir.

Phrygia-Bithynia sınır bölgesinde Tahtalı Köyü'nde bulunan bir yazıt da şöyledir¹⁴⁵:

Ἐπικράτης Ἀσκλη-
 2 πίδου τὴν ἐπανγελί-
 αν τῇ γειτοσύνη

Taşın üzerinde Kybele ve Oturan Aslanla birlikte bir altar reliyefi bulunmaktadır. Altarın ön yüzünde bir hayvan tasvir edilmektedir. Reliyefin altında da yukarıdaki yazıt yer almaktadır. Yazıt ile birlikte reliyefin üzerinde tasvir edilen resmi göz önüne aldığımızda Asklepides oğlu Epikrates, civar halkı için Kybele'ye ait bir altar ile birlikte bunun üzerinde bir hayvan kurban etmek üzere vaatte bulunmuş gibi görünmektedir. Vaad ettiği şeyi yerine getirdiği için de söz konusu yazıt dikilmiştir. Bu bağlamda yazıtın çevirisi ise şöyle olmalıdır: *Asklepides oğlu Epikrates civar halk için verdiği sözü (yerine getirdi)*. Ancak, bu ve diğer yazıtlarda geçen *geitosyne*, *geitniasis* gibi sözcükleri, şu ana kadar yapılageldiği gibi, her zaman ve her durumda *..die Formen des Kultvereins..*¹⁴⁶, *eine nachbarschaftliche Vereinigung*¹⁴⁷, *une association de quartiers*¹⁴⁸, *organisation de voisinage*¹⁴⁹, *‘verein'*¹⁵⁰ olarak anlamak yanlış bir yaklaşım olacaktır. Nitekim sözcüğün sözlük anlamı yukarıda da açıkladığımız üzere, bu tarz anlamlar içermemektedir¹⁵¹. Eğer bir dernek söz konusu olsaydı, derneği tanımlayan herhangi bir sözcüğün yanında ne tarz bir dernek olduğunun belirtilmesi gerekirdi (örneğin; [ῥή σὺνοδος τῶν Ποσειδῶν]ιαστῶν¹⁵², [ἄ σὺνοδος] ἄ Ἐρμαῖς[τᾶν]¹⁵³, σὺνοδος τ[ῶν Θιασωτῶν Διο]νύσου¹⁵⁴, ἡ ἱερὰ σὺνοδος τῶν περὶ τὸν Βρεισέα Διόνυσον τεχνειτῶν καὶ μυστῶν¹⁵⁵, [οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται οἱ ἐπ' Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου] καὶ

¹⁴⁵ Schwertheim, SRKK II 1978, s. 799-800, nr. 11, SEG XXVIII, 1978, 1062.

¹⁴⁶ Poland, Vereinswesens 1967², 85; Robert, REA 42 (1940) 318, dn. 2.

¹⁴⁷ Dörner, eine Reise 1952, nr. 16.

¹⁴⁸ Robert, Bull.ép. 1962, 292.

¹⁴⁹ Robert, Bull.ép. 1972, 64.

¹⁵⁰ Schwertheim, a.g.e., nr. 11, s. 800: *Bei dieser, 'Nachbarschaft' handelt es sich sicher um einen Verein.....*

¹⁵¹ Pons, Deutsch-Englisch Globalwörterbuch, s.v. *verein*: union; (*Gesellschaft*) association...vs.

¹⁵² BCH LIII, 339vd. (Thasos).

¹⁵³ IG XII 2, 22 (Mytilene).

¹⁵⁴ Sb. Akad. Berlin 1903, 91 (Megara).

¹⁵⁵ Petzl, Die Inschriften von Smyrna II, 1 1987, no. 639 (Smyrna).

οί τούτων συναγων[ισταί]¹⁵⁶⁾¹⁵⁷. Aksi takdirde, sadece ‘*dernek için*’ ibaresi son derece belirsiz kalmaktadır.

¹⁵⁶ CIG 3082 (Teos).

¹⁵⁷ Κτῆ. Poland, RE IV A 2, 1932, s.v. Σύνοδος, s. 1420-1434; Dittmann-Schöne, Die Berufsvereine 2001, s. 115-244.

4 SINIR TAŞLARININ ARAZİDEKİ KONUMU

Yazıt taşıyıcısı olarak ne kullanılmış olursa olsun (ister stel, ister sunak), sınır taşlarında dikkati çeken bir unsur bu taşların yüksekliklerinin son derece küçük olabildiğidir. Bu durum ilk bakışta şaşırtıcı gelmektedir. Bu, 15-20 santimetrelik bir sınır taşı olabilir mi sorusunu beraberinde getirmektedir. Şu ana kadar yayımlanan ve üzerinde sınır ifade eden bir sözcük taşıyan bütün sınır taşları incelendiğinde, aralarında sadece 5cm yüksekliğe sahip olan bir levhanın dahi olduğu görülecektir. Ephesos Artemis Tapınağı ile arazisine ait sınır taşları arasında 17, 20, 27, 28, 30 santimetrelik taşlar bulunmaktadır. Böylesine küçük taşların sınır taşı olarak kullanılması beraberinde bunların nasıl durduğu sorusunu da ortaya çıkarmaktadır. Büyük bir ihtimalle bu küçük sınır taşlarının onlarca sınırlanacak bölgenin etrafını çevirmektedir. Sayılarının çok olması bunların yerlerinin değiştirilmesi ihtimalini de ortadan kaldırmaktaydı. Nitekim Priene kentinin sınırına işaret etmekte olan bir yazıtta “84. *sınır (taşı)*” ifadesi geçmektedir¹⁵⁸. Günümüzde dahi Ege'nin bazı yörelerinde evlerin sınırlarını belirlemek amacıyla üzerine parsel numarasının yazılı olduğu taşlar toprağın altına üzeri açık olarak ve yatay bir şekilde gömülmektedir. Belki bu küçük antik sınır taşları da toprağa gömülmek ve kent arşivine de kaydedilmek suretiyle dönemin sınır gasplarına karşı alınmış birer tedbirdir. Zaten normal boyutlardaki sınır taşlarının bir kısmı da alt kısımdan taşın yarısını geçecek şekilde toprağa gömülü vaziyette idiler. Yazıt böyle taşların en üst kısmına birkaç satırı geçmeyecek şekilde işlenmekteydi. Yani taşın yine küçük bir kısmı toprağın üzerinde kalmaktaydı. Bu konuya ilişkin bir diğer olasılık ise, bu küçük boyutlardaki taşların, sınırlanacak alanın etrafına çekilmiş olan bir duvarın üzerine belirli aralıklarla örülmüş olabileceğidir¹⁵⁹. Sınır yazıt taşıyıcıları arasında blok taşların ve levhaların da var olması bu görüşü destekleyebilecek niteliktedir. Belirli bir alanı sınırlandırmak üzere dikilen

¹⁵⁸ *Testimonia-Incertus* **TI 20**.

¹⁵⁹ ΚΓŞ. *Testimonia-Tapınak Sınırları* **TT 49**: ὁ τοίχο[ς - - | ὅροι [τ]ο [ῶ - -; *Testimonia-Tapınak Sınırları* **TT 18**: τὸ τέμενος τῆς Ἀ[ρτέμιδος ἄσλων] | πᾶν, ὅσον ἔσω πε[ριβόλου. ὅς δ'ἄν] | παραβαίνῃ, αὐτὸς [αὐτὸν αἰτιάσεται]: Blok tapınağın perimetre duvarından alınmıştır.

sınır taşlarının sayısının çok olması bazı taşlarda *horos* sözcüğünden tasarruf etme olanağını sağlamıştır. Yani bu yazıtlar için *horos* sözcüğü *scilicet* olarak anlaşılmalıdır. Nitekim Aiolia'dan ele geçmiş ve kaya üzerine yazılmış iki adet sınır taşının birer yüzünde *horia* sözcüğü yer alırken diğer yüzde yalnızca *genitivus casus*'unda birer *ethnikon* yer almaktadır¹⁶⁰.

Bu örneğimizin yer aldığı yazıt taşıyıcısı olan kayalardan birinin batı tarafının Heraklea'lılara, doğu tarafının ise Melanpagos'lulara ait olduğu açıktır. Yine benzer bir şekilde Didyma'dan elimize geçmiş ve blok taşlar üzerine yazılmış beş adet yazıttan¹⁶¹ dört tanesinin yalnızca ön yüzlerinde “*Argasis'liler temenos'unun sınırı*” ifadesi yer alırken, aynı ifade bir tanesinin iki bitişik yüzünde yer almaktadır. Buradan iki bitişik yüzü yazılı olan taşın *temenos*'un köşelerinden birinde durduğunu ve bunun gibi 3 adet yazıtlı köşe taşının daha bulunması gerektiğini anlıyoruz. Tek yüzleri yazılı diğer dört taş da bunların aralarına serpiştirilmiş olmalıydı. Sayıları en az sekiz olması gerekli bu taşlardan, *temenos* alanının büyüklüğüne göre daha çok sayıda olduğu da varsayılabilir¹⁶². Bir önceki başlıkta listelediğimiz¹⁶³ ALTARLAR tablosunun en sonunda yer alan ve Nollé tarafından “*Weihung für Zeus Norites(/os) und Klea*” olarak tanımlanan örneğe baktığımızda bu taşın da diğerlerinden farklı olarak, iki bitişik yüzünün (ön ve sağ) yazılı olduğu dikkatimizi çekmektedir¹⁶⁴. Bu da taşın sağında kalan arazi parçasının Klea'ya önünde kalan arazi parçasının ise Zeus'a ait olduğunu düşündürmekte ve bu taşla birlikte diğer *genitivus casus*'lu altarların da sınır taşı olma olasılığını kuvvetlendirmektedir.

¹⁶⁰ *Testimonia-Köy Sınırları TKö 1 ve 2:*

Sipylos Dağına doğru olan güney yüzü

ὄρια Μελανπαγίτων

Batı yüzü

ὄρια Ἡρακ(λ)εώτων

Hermos Vadisine doğru olan K. Batı yüzü

Ἡρακλεώτων

Doğu yüzü

Μελανπαγίτων

¹⁶¹ *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 34.1-5.*

¹⁶² Tabii bu örnek dikdörtgen ya da kare şekilli bir sınır için geçerlidir. Düzensiz şekilli sınır planlarının da olduğunu Hyginus Gromaticus'tan öğrenmekteyiz.

¹⁶³ Bkz. yukarıda s. 32-36.

¹⁶⁴ Bkz. yukarıda s. 35-36: Nollé, I. v. Side (IK 43): Ön Yüz: Διὸς | Νωρι|του. Sağ Yüz: Κλέ|ας.

5 SINIR TAŞLARININ YERİNİ DEĞİŞTİRENLERİN CEZALANDIRILMASI

Gerek Yunanlar gerekse Romalılar başkasına ait olan şeye el uzatma konusunda oldukça hassas davranmışlardır. Öyle ki komşusunun malı, mülkü, arazisi onun için her zaman dokunulmaz olmuştur. Bu dokunulmazı korumak için ise her zaman iki yönlü yaptırım uygulamışlardır. Bunlardan ilki sınırları koruyan bir tanrı – ki bundaki amaç; insanları, yasalar dışında dini müeyyidelerle de sınır ihlallerinden caydırmak idi-, ikincisi ise yasalar olmuştur. Ve böylece sınır ifade eden sözcük (Yunanca ὄρος, Latince Terminus) zaman içinde tanrılar için *epitheton* olarak kullanılmaya başlanmıştır: Pausanias Hermione ve Argolis’te üç Apollon tapınağı bulunduğunu, bunlardan ilkinin *epitheton*’a sahip olmadığını, ikincisinin *Pythaeos* ve üçüncüsünün ise *Horios epitheton*’uyla anıldığını ifade etmektedir¹⁶⁵. Ayrıca Platon da, *Horios epitheton*’unu taşıyan Zeus’un koyduğu yasalardan bahsetmektedir¹⁶⁶. Eleusis’ten bir Atina dekretinde de *Athena Horia* ile *Zeus Horios*’a rastlanmaktadır¹⁶⁷. Bu tanrının Küçük Asya’daki izdüşümüne ise Sestos’tan *Zeus Horios*’a adanmış bir sunak üzerinde yer alan dört satırlık bir epigramda rastlamaktayız¹⁶⁸. Zeus Horios-sınır özdeşleştirmesine ilişkin çok ince noktalara işaret eden bu epigramda Zeus’tan Kronosoğlu olarak bahsedilmekte ve *μέσος (mesos)* sözcüğü hem sınır ifadesinin bir parçası olarak (*Leuke ile Ptoleon’un orta sınırını tayin eden sakinler...*) hem de Zeus’u nitelendiren bir sıfat olarak (*ortayı bulan Kronosoğlu*) karşımıza çıkmaktadır. Bunun yanı sıra Zeus’a özgü “μοίρης σημήιον ἀμμορίης τε” ifadesi ‘*paya düşen hissenin (yani kaderin) ne olup ne olmadığını bir işareti olarak (=bir sınır işareti, sınır taşı olarak) bu*

¹⁶⁵ Pausanias, 2.35.2.1-2.35.3.1 Απόλλωνος δέ εἰσι ναοὶ τρεῖς καὶ ἀγάλματα τρία· καὶ τῶ μὲν οὐκ ἔστιν ἐπίκλησις, τὸν δὲ Πυθαέα [οὕτως] ὀνομάζουσι, καὶ Ὅριον τὸν τρίτον. τὸ μὲν δὴ τοῦ Πυθαέως ὄνομα μεμαθήκασι παρὰ Ἀργείων· τούτοις γὰρ Ἑλλήνων πρῶτοις ἀφικέσθαι Τελέσιλλά φησι τὸν Πυθαέα ἐς τὴν χώραν Απόλλωνος παιῖδα ὄντα· τὸν δὲ Ὅριον ἐφ’ ὅτῳ καλοῦσιν, σαφῶς μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν, τεκμαίρομαι δὲ περὶ γῆς ὄρων πολέμῳ σφᾶς ἢ δίκη νικήσαντας ἐπὶ τῷδε τιμὰς Ἀπόλλωνι Ὅριον νεῖμαι.

¹⁶⁶ Platon, *Leges*, 842.e.4-843.b.6: Διὸς ὀρίου μὲν πρῶτος νόμος ὅδε εἰρησθῶ·; κρῆ. aşağıda 5.2 *Testimonia Literarum Antiquarum*, nr. 1.

¹⁶⁷ Kourouniotes, I. *Threpsiades* 1932, s. 223-236, str. 16; κρῆ. Lalonde *et alii*, *Horoi* 1991, s. 5.

¹⁶⁸ Krauss, I. v. Sestos und Thrakischen Chersones (I.K. 19), nr. 73 = *Testimonia-Köy Sınırları*, T 166.

ih̄tişamlı sunağı tanrı için adadılar' anlamında tamamen *sınır, sınır taşı*ni ifade eden bir içeriğe bürünmüştür.

Roma'da da adına *Terminalia* bayramlarının kutlandığı *Terminus* adında bağımsız bir sınır tanrısı oluşmuştur¹⁶⁹. Bunun yanı sıra toprakların sınırlarını koruyan *Termon* adlı bir tanrıyı da tanıyoruz¹⁷⁰. Küçük Asya'da ise yalnızca Phrygia'da Θεοὶ Ἐφοροῖοι adlı sayıları en az iki olan bir tanrı grubuna rastlıyoruz. Bir Thrakia kenti olan Abdera'da da Ζεὺς Ἐφοροῖος imparator Hadrianus'la özdeşleştirilmektedir¹⁷¹. Antik Çağ insanının bu tanrılarla yerel tanrıları mı yoksa mevcut bazı Yunan tanrılarını mı düşündüğü belli değildir. Belki de bu tanrılardan Hermes, Priapos ve Pan'ı kastediyorlardı. Çünkü Hermes, Priapos ve Pan birçok arazinin gözetçisi, bekçisi olarak karşımıza çıkmaktadır. Οὐρος'lar da bir Pan, Priapos, ya da Hermes gibi, yetkili olmayan birinin sınırı aşmasını engelleyen gözetçilerdir¹⁷². Hatta bir *Hermes Epitermios* dahi bulunmaktadır¹⁷³. Polyenos da Lampsakos ve Parion'luların sınır kavgasına ilişkin kaleme aldığı pasajda Lampsakos'luların Parion'lularla aralarına sınır olarak bir *Hermaion* dikerek araziyi böldüklerini dile getirmektedir¹⁷⁴. Ayrıca Pergamon'dan ele

¹⁶⁹ Dionysos Halikarnasensis, *Antiquitates Romanae*, 2.74.3.1: ταύτην Ῥωμαῖοι Τερμινάλια καλοῦσιν. ; krş. aşağıda 5.2 *Testimonia Literarum Antiquarum*, nr. 2.

¹⁷⁰ Plutarkhos, *Numa* 16.1.4-6: ὁ δὲ Τέρμων ὄρος ἄν τις εἶη, καὶ θύουσιν αὐτῷ δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ κατὰ τοὺς τῶν ἀγρῶν περιορισμούς, κτλ.

¹⁷¹ αὐτοκράτορι Καίσα[ρι] | θεοῦ Τραιανοῦ Παρθ[ι]κοῦ υἱῷ θεοῦ Νέρουα υ[ί]ωνῶ Τραιανῶ Ἀδριανῶ || Σεβαστῶ Ζηνὶ Ἐφοροῖῳ | ἡ Ἀδριανέων Ἀβδηρειτῶ[ν] | πόλις ἐπὶ τῶν ὄρων ἀπολ[α]βουσα τὴν ἰδίαν γῆν διὰ || τὴν οὐράνιον αὐτοῦ πρόβνοιαν εὐχαριστίας ἔνεκεν | διατεθέντων μέχρι ποταμοῦ Μέστου: AE 1937, 170, Bakalakis 1937, 26, Smallwood 1966, 448, Robert, BCH 102 (1978), 441-42, krş. Boatwright, *Hadrian and the Cities* 2003, s. 85 ve dn. 9.

¹⁷² Engelmann - Merkelbach, *ZPE* 8 (1971), s. 98-99.

¹⁷³ Hesykhios s.v. ἐπιτέρμιος.

¹⁷⁴ Polyenos: *Strategemata* 6.24.1.1-6.24.1.17 “Λαμψακηνοὶ καὶ Παριανοὶ γῆς ὁρίων ἀμφισβητοῦντες συνέθεντο, ἡνίκ' ἄν ὀρνιθες ἄσωσι πρῶτον, πέμπειν ἄνδρας ἐξ ἑκατέρας πόλεως πρὸς ἀλλήλους· ὅπου δ' ἄν οἱ πεμφθέντες ἀπαντήσωσι, τοῦτον ἀμφοτέροις ὄρον τῆς γῆς γενέσθαι. ἐπειδὴ ταῦτα ἔδοξεν, οἱ Λαμψακηνοὶ τῶν ἐν [τούτοις] τοῖς τόποις θαλασσοργῶν ἔπεισάν τινας, ὅταν ἴδωσι τοὺς Παριανοὺς παριόντες, ἰχθῦς ἀφθόνως ἐπιβάλλειν τῷ πυρὶ καὶ οἶνον πολὺν ἐπισπένειν ὡς Ποσειδῶνι θύοντας καὶ παρακαλεῖν αὐτοὺς μετ' εὐφημίας τιμῆσαι τὸν θεὸν σπονδῶν κοινωνήσοντας. οἱ μὲν ἀλιεῖς [ταῦτα ἐποίησαν], οἱ δὲ πεισθέντες τοῖς ἀλιεῦσι συνήσθιον καὶ συνέπινον τὸ σπουδαῖον τῆς πορείας ἀνέντες. Λαμψακηνοὶ δὲ συντείναντες ἐπὶ τὸ Ἐρμαῖον φθάσαντες ἦλθον· τοῦτο δὲ Παρίου μὲν ἀπέχει στάδια ἑβδομήκοντα, Λαμψάκου δὲ διακόσια. τοσαύτην γῆν ἀπετέμοντο τῇ τέχνῃ Λαμψακηνοὶ Παριανῶν μεθόριον στησάμενοι τὸ Ἐρμαῖον” “*Lampsakos'lular ve Parion'lular toprak sınırları hakkında anlaşmazlığa düştiklerinden bir araya geldiler. İlk olarak kuşlar öttüğü zaman her iki kente mensup adamları birbirlerine yolladılar. Yollanan bu kişiler, bu sınırın her iki taraf için toprak parçasının neresinde olacağını görüşeceklerdi. Bunlardan sonra şöyle oldu. Lampsakos'lular Parion'luların yaklaştıklarını gördükleri zaman topos'lardaki denizcilerden bazılarının yanına gelerek herhangi bir düşmanlık olmaksızın ateşe balık attılar ve çok şarap içtiler.....Denizciler bunları yaparken Parion'lular denizcilere ikna olarak yediler ve içtiler.....*

geçmiş bir Hermes kaidesinin üzerinde **Hermes Thyraios'un, Zeus tapınağının bekçisi ve koruyucusu** olarak Rahip Rufus tarafından dikildiği kaydedilmektedir¹⁷⁵.

Antik metinlerin ışığında Hermelerin ve Hermes Tapınakları'nın özellikle Roma döneminde sınır belirleme aracı olarak kullanıldıklarından yukarıda söz etmiştik. Ne yazık ki Küçük Asya'da Pergamon'dan tek bir *Hermes Thyraios*'a ve bir Lykia adası olan Megiste'den bir *Hermes Propylaios*'a sahibiz. Tarafımdan her iki yazıtın da sınırla ilişkili olduğu düşünülmektedir. Çünkü *Hermes Thyraios*'un söz konusu olduğu yazıtta Herme'nin '*Zeus tapınağının bekçisi ve koruyucusu olarak dikildiği*' ifade edilmektedir. Sınır taşları da zaten '*sınırların bekçisi ve gözetçisi*' olarak aynı amaca hizmet etmekteydiler. Olasılıkla bir *temenos* sınırı söz konusu olduğunda yukarıda da bahsettiğim üzere¹⁷⁶ köşelerde çift yüzü yazılı taşlar, bunların aralarında tek yüzü yazılı sınır taşları bulunmaktaydı. Belki de *temenos*'un giriş kapısında bir kapı Herme'si bulunduğunu farzedebiliriz.

Bazen sınır taşları sınır ihlalcilerine karşı yasaklama ifadeleri de içermekteydi: Halikarnassos Apollon Tapınağı'na ait sınır yazıtı insanların tepeye (zirveye) çıkarak tapınağa karşı bir eylem gerçekleştirmesini yasaklamaktadır¹⁷⁷. Ephesos Artemis Tapınağının *temenos* sınır taşı da yine tapınak alanının içine giren kişinin suçlu duruma düşeceğini

Lampsakos'lular ise yola çıkarak Hermes tapınağına önce geldiler. Burası Parion'dan 70 stadia, Lampsakos'tan ise 200 stadia çeker. Lampsakos'lular böylesine çok araziyi sanatla bir Hermaion dikerek Parionlular'ın sınırı olarak böldüler."

Hermeler'in sınırlarla olan ilişkisine dair ayrıca bk: Odysseus 16.470-16.473: ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδα· τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν· ἤδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἐρμαιοσ λόφος ἐστίν, ἧα **κίων**, ὅτε νῆα θοῆν ἰδόμην κατιούσαν ἐς λιμέν' ἡμέτερον·

Başka bir şey daha biliyorum: Gözlerimle gördüm ki, kent'in yukarısında Hermaios tepesinin bulunduğu yerde bir sütun vardı. İşte orada limanımıza tez giden bir geminin yanaştığını gördüm.

Pausanias 3.10.6: ἰοῦσι δὲ ἀπὸ **τῶν Ἐρμῶν** ἐστὶν ὁ τόπος οὗτος ἅπας δρυῶν πλήρης·

Pausanias 8.34.6.3 - 8.34.6.8 ἐκ δὲ Κρώμων ὡς εἴκοσι στάδια ἐστὶν ἐπὶ Νυμφάδα· καταρ ρεῖται δὲ ὕδατι καὶ δένδρων ἀνάπλεώς ἐστὶν ἡ Νυμφάς· καὶ ἀπ' αὐτῆς στάδια εἴκοσὶ ἐστὶν ἐπὶ **τὸ Ἐρμαῖον**, ἐς ὃ Μεσσηνίους καὶ Μεγαλοπολίταις εἰσὶν ὄροι· πεποίηται δὲ αὐτόθι καὶ Ἐρμῆν ἐπὶ στήλη.

Pausanias 8.35.2.1 - 8.35.2.8 Φαιδρίου δὲ ὡς πέντε ἀπέχει καὶ δέκα σταδίουσ <τὸ> κατὰ Δέσποιναν ὀνομαζόμενον **Ἐρμαῖον**· ὄροι Μεσσηνίων πρὸς Μεγαλοπολίτας καὶ οὗτοι, καὶ ἀγάλματα οὐ μεγάλα Δεσποίνης τε καὶ Δήμητρος, ἔτι δὲ καὶ Ἐρμοῦ πεποίηται [δὲ] καὶ Ἡρακλέους· δοκεῖν δὲ μοι καὶ τὸ ὑπὸ <Δαιδάλου> ποιηθὲν τῷ Ἡρακλεῖ ξόανον ἐν μεθορίῳ τῆς Μεσσηνίας καὶ Ἀρκάδων ἐνταῦθα εἰστήκειν.

Ayrıca krş. Eitrem, RE VIII¹ s.v. Hermai, süt. 697 ve 701; Osborne, Hermai 1985, s. 48, 53 ve dn. 7, 36.

¹⁷⁵ Fraenkel, Pergamon VIII 2 (1895), s. 242, nr. 325: Ἐρμῆν θυραῖον Πούφοσ ἱερεὺσ τοῦ Διὸσ ἰεῖδρουσε φύλακα τοῦ νεῶ καὶ ὄυτορα.

¹⁷⁶ Krş. yukarıda, Bölüm 4, s.v. *Sınır Taşlarının Arazideki Konumu*, s. 42-43.

¹⁷⁷ *Testimonia-Tapınak sınırları TT 50.*

söylemektedir¹⁷⁸. Herakleia Pontike'den bir tapınak sınır taşı da sınırın içine gömmeyi yasaklamaktadır¹⁷⁹. Tralleis'ten bir başka yazıt ise üzüm bağına girmeyi yasaklamaktadır¹⁸⁰. Ancak her türlü yasaklamaya ve önleme rağmen yine de sınır ihlalleri yaşanmaktaydı ve bu suçu işleyenleri cezalandırmada da yine tanrılar sahneye çıkmaktaydı. Bir Katakekaumene kenti olan Kollyda'dan ele geçen ve İ.S. III. yüzyılın ilk yarısına tarihlenen bir kefaret yazıtı¹⁸¹ bize sınır ihlalinde bulunan bir kişinin yasalar tarafından nasıl cezalandırıldığına dair herhangi bir bilgi sunmasa da en azından işlediği suçun kefareti ödeme suretiyle tanrıları yatıştırdığına dair ipuçları vermektedir. Yazıtı göre Pol(l)io adında biri yasaları ihlal etmek suretiyle ve kimseye görünmeden sınırı aşmış (Ἐπί με ἔλαθεν ἢ κὲ ὑπερέβην τὸν ἴσθμον ἄθετος) ve bunun sonucu olarak da tanrılar tarafından cezalandırılmıştır (ἐκολλάσαντο αὐτὸν ἢ οἱ θεοί). Pol(l)io işlediği suçun karşılığında Büyük Zeus Oreites ile Men Axiottenos'a, kefaret yazıtlarında adet olduğu üzere¹⁸², bir stel dikerek kefareti ödemiş ve suçunu çocuklarından torunlarına kadar ortadan kaldırmıştır.

Dini yaptırımların insanlar üzerindeki etkisi yadsınamaz. Ancak suçu önlemede her zaman tek başına yeterli olmamaktadır. Ve bu nedenledir ki mutlaka yasalarla desteklenmiştir. Sınır ihlallerine verilen cezaları ne Yunanca ne de Latince yazan yazarlardan tam olarak öğrenememekteyiz. Bize sadece küçük bilgi kırıntıları ulaşmış durumdadır. Ancak sınırları koruma eylemine hem Yunanlılar hem de Romalılar tarafından çok önem verildiği açıktır. Solon, sınır komşuluğunda bir kişinin başka birinin arazisinin yanına bir şey inşa etmeye, ağaç dikmeye ya da hendek açmaya kalkışırca bulunduğu eyleme göre sınır çizgisinden belirlenmiş oranlarda uzaklaşması gerektiğini vurgulamıştır. Solon'un Atina için öngördüğü bu yasanın Romalılar tarafından kendilerine adapte edildiğini ise Gaius'un 12 Tablet'le ilgili olarak kaleme aldığı pasajdan öğrenmekteyiz¹⁸³.

Verilen cezanın büyüklüğü ihlal edilen sınırın niteliğine bağlı olarak (şahsi, kamu arazisi, tapınak arazisi vs.) değişiyor olmalıydı. Ayrıca suçun planlı olarak işlenip işlenmediği de

¹⁷⁸ *Testimonia-Tapınak sınırları TT 18.*

¹⁷⁹ *Testimonia-Tapınak sınırları TT 3.*

¹⁸⁰ *Testimonia-Varia TV 4.*

¹⁸¹ Varinlioğlu, EA 13 (1989), nr. 5, SEG XXXIX (1989) 1279, Petzl, EA 22 (1994), nr. 6, de Hoz AMS 36 (1999), nr. 39.29

¹⁸² Krş. Petzl, EA 22 (1994).

¹⁸³ Krş. aşağıda 5.2 *Testimonia Literarum Antiquarum*, nr. 19 (Gaius); ayrıca bkz. Cicero, de Leg. II.25.

dikkate alınmaktaydı. Örneğin; Platon¹⁸⁴ komşusunun sınırına isteyerek tecavüz eden bir kişinin mahkemeye verilerek, mahkemenin vereceği uygun bir cezaya çarptırılması gerektiğini söylemektedir. Bu ceza tazminat ödeme ya da başka bir ceza olabilirdi. Callistratus da cezalandırmanın rütbe ve yapılan eylemin vahşetine göre olduğunu vurgulamaktadır¹⁸⁵.

C. Caesar döneminde 50 altın para cezası öngörülmüştü. Nerva döneminde ise halen para cezası uygulanmakta olup cezalandırmada rütbe ve derece esas alınmaktaydı. Suçu işleyen bir köle ise ve bu köle efendisinden habersiz ve planlı olarak bu suçu işlerse, efendisi ceza miktarını ödemediği durumda ölümle cezalandırılmaktaydı¹⁸⁶. Hadrianus dönemine gelindiğinde sınır taşlarının yerini değiştirmenin cezası para değil, rütbe düşürme şekline dönüşmüştür. Bu suçu işleyenler eğer yararlı hizmetlerde bulunacak olurlarsa iki yıllığına zorunlu hizmete gönderilmekteydiler. Cahillikleri ya da dikkatsizlikleri nedeniyle bu suçu işleyenler ise kırbaç cezasına mahkûm olmuşlardır¹⁸⁷. Bir sınır taşının yerini değiştirmek suç olduğu gibi problemi vali olmaksızın illegal yollardan çözmeye çalışmak da suç idi ve bu işe önyak olanlar ölüm cezası, sürgüne gönderilme gibi cezalara maruz kalabilmekteydiler¹⁸⁸. Sınır problemlerindeki bir diğer suç da herhangi bir Roma memuru tarafından alınan kararlara riayet etmemek idi. Bu konu üzerine verilebilecek Sardinia adasından bir örnek oldukça ilgi çekicidir. Bir Roma kolonisi olan Patulcensis'lilerle yerel bir halk olan Galillensis'liler arasında arka arkaya gelen üç valiyi uğraştıran bir sınır çatışması sözkonusu olmuştur¹⁸⁹. Yazıttan anlaşıldığına göre Galillensis'liler Patulcensis'lilerin arazisine zorla sahip olmuşlardır. İ.S. 69 yılı öncesinde iki vali bu konuyla ilgilenmiş ve alınan karar bronz tablet üzerinde ilan edilmiştir. Ancak alınan karar Galillensis'lileri tatmin etmemiş olacak ki meseleyi tekrar tekrar dile getirmişlerdir. En sonunda Sardinia'nın İ.S. 69 yılı valisi Lucius Helvius Agrippa bu meseleyi sürekli gündeme getirdikleri için ve daha önce alınan karara riayet etmedikleri için Galillensis'lilere son derece kızmış ve Galillensis'lileri Patulcensis'lilerin arazisinden çektirerek tehditte bulunmuş ve kedilerini çok ciddi bir şekilde cezalandıracağını ifade etmiştir.

¹⁸⁴ Krş. aşağıda 5.2 *Testimonia Literarum Antiquarum*, nr. 1 (Platon).

¹⁸⁵ Krş. aşağıda 5.2 *Testimonia Literarum Antiquarum*, nr. 7 (Callistratus).

¹⁸⁶ Krş. ibidem

¹⁸⁷ Krş. aşağıda 5.2 *Testimonia Literarum Antiquarum*, nr. 4 (Callistratus); ayrıca nr. 3 (Modestinus).

¹⁸⁸ Bkz. aşağıda s. 89-90 ve dn. 368.

¹⁸⁹ ILS 597, CIL 10.7852

İster doğal bir felaket isterse başka bir sebeple sınır çizgisinin yeri değişmiş olsun, haksız yere bir arazi parçası kazanan kişi kazandığı bu arazi parçasını, kadastro memurları (*mensores*) tarafından ölçüm yapıldıktan sonra karşı tarafa geri vermek zorundaydı¹⁹⁰. Bir nehir ya da devlet yolunun araya girmesi durumunda ise; yol ya da nehir kimin arazisinden geçiyorsa onun arazisi ile sınırı paylaşmaktaydı. Bu yol ya da nehrin arasından geçtiği komşu arazi ile herhangi bir ortak sınır söz konusu değildi¹⁹¹. Fakat şahsa ait bir dere araya girdiği zaman sınırları düzenleme eylemi komşu araziler arasında söz konusu olmaktaydı¹⁹².

Belirlenmiş sınırların sabit kalması da ayrıca önemli idi. Bu sınırlar, arazi ortaklar tarafından paylaşılrsa ya da bir başkasına satılrsa dahi geçerliliğini korumaktaydı. Ayrıca ortak araziye ve mirası bölme ve sınırları düzenleme eylemi içinde her katılımcı davacı ve davalı olarak iki yasal statüye sahipti¹⁹³.

Tabii bu *Digesta*'ya dayanan cezaların eyaletlerde uygulanıp uygulanmadığına dair herhangi bir veri bulunmamaktadır. Konuya ilişkin olarak tek bilinen yargıcın yani valinin sınırın yerini hükmen ve mahkûm etme yoluyla belirleyebildiğidir¹⁹⁴. Burada eyalet valisinin suçu işleyen kişileri neye göre ve nasıl mahkûm ettiği tamamen belirsizdir. Söz konusu kent veya kentlerin yasalarına başvurup vurmadığı ya da eyalete geldiğinde yayımladığı *edictum*'da sınır gasplarına verilecek olan cezaların yer alıp almadığı da belli değildir.

Sınırlar ve sınır taşları için alınan bir diğer önlem ise bunları koruyacak memurlar tayin etmek olmuştur. İlk kanıtına İ.Ö. V. yüzyılda rastladığımız ve sınır taşlarının korunmasından sorumlu bu memurlara¹⁹⁵ Khios'ta Ion dialekti formunda ούροφύλακες olarak rastlamaktayız¹⁹⁶. Fragman halinde oldukça kısa halde elimize geçen bu yazıt önce sınır taşlarının dikileceği yerleri belirterek, toplam 75 sınır taşının dikileceği bilgisini vermektedir. Arkasından da bir ceza formu gelmektedir. Her kim bu taşların yerini değiştirir ya da bunları yok ederse o kişinin kente 100 stater borçlu olmasının yanı sıra *atimos* olacağını

¹⁹⁰ Krş. aşağıda 5.2 *Testimonia Literarum Antiquarum*, nr. 13 (Modestinus); 14 (Ulpianus).

¹⁹¹ Krş. aşağıda 5.2 *Testimonia Literarum Antiquarum*, nr. 10, 11 (Paulus).

¹⁹² Krş. aşağıda 5.2 *Testimonia Literarum Antiquarum*, nr. 12 (Paulus).

¹⁹³ Krş. aşağıda 5.2 *Testimonia Literarum Antiquarum*, nr. 15, 16 (Iulianus), 18 (Paulus).

¹⁹⁴ Krş. aşağıda 5.2 *Testimonia Literarum Antiquarum*, nr. 8 (Ulpianus), 10 (Paulus).

¹⁹⁵ Bkz. Liddel - Scott, Greek-English Lexikon, s.v. οροφύλαξ.

¹⁹⁶ GDI 5653a.

vurgulamaktadır. Bu işle ilgilenecek olanların ise *ὄροφύλακες* olduğu yazıttan öğrenilmektedir. İ.Ö. II. yüzyıldan Miletos'tan elimize geçen başka bir yazıta göre ise Miletos ve Herakleia kentlerindeki *ὄροφύλαξ*'ların kaçan köleleri tutuklamakla yükümlü olduğunu öğrenmekteyiz¹⁹⁷. A. H. M. Jones Helenistik Dönemdeki bu *ὄροφύλαξ*'ları *şehir polisi* olarak tanımlamaktadır¹⁹⁸. Ne yazık ki içinde horofylaks'ın geçtiği yazıt sayısı oldukça azdır¹⁹⁹. Bu yazıtlar da sınır bekçilerinin görevleri, yetkileri gibi konularda bilgiler içermemektedir. Bu nedenle de *ὄροφύλαξ*'lar hakkındaki bilgilerimiz oldukça sınırlıdır. Ancak bunların sınırların ve sınır taşlarının güvenliğinin yanı sıra sınırlarda cereyan eden her türlü meseleden sorumlu olduklarını farzedebiliriz.

A. H. M. Jones bu görevi üstlenen görevlilere *παρὰφύλακες*²⁰⁰ adının verildiğini ve *ὄροφύλακες*'in ise bunların adamları olduğunu ifade etmektedir²⁰¹. Soylu tabakanın oğullarından oluşan bu *ὄροφύλαξ*'lar atlı olarak dolaşırlardı. Bunların görevleri kent *territorium*'unun dışındaki köyleri turlamaktı. Phrygia Hierapolis'ten bir dekret bunların köylülerden zorla mesken, odun ve hububat kabuğundan daha fazla şey istemelerini yasaklamaktadır. Yazıta göre *ὄροφύλακες* köyün başındaki kişiden buğday gasp etmiş ve bu nedenle azarlanmıştı²⁰². Phrygia Dionysiopolis'ten bir başka yazıta göre ise *παρὰφύλακες* başkalarının bağında sürülerini otlatan çobanlarla ilgilenmeleri için talimat almaktadırlar²⁰³. D. Magie de bunların sınır bekçileri olarak görev yaptıkları olasılığı üzerinde durmakla beraber²⁰⁴, başka yükümlülüklerinin de bulunduğu işaret etmektedir²⁰⁵. Sınır bekçisi olarak ise olasılıkla kent *territorium*'unun sınırlarını saldırılar karşısında koruduklarını belirtmektedir.

Kısaca toparlayacak olursak Antik Çağ insanı sınırlarını koruma konusunda oldukça hassas davranmış ve bunun için gerekli her türlü önlemi almıştır. Öncelikle sınır taşlarını

¹⁹⁷ Syll.³ 633, SEG 34, 1173, SEG 37, 984, Milet I 3, 150.

¹⁹⁸ Jones, Greek City, 1998², s. 212.

¹⁹⁹ Sterret, EJA 1883-84, nr. 156 ve 65; Ramsay, HGAM 1890, nr. 178; Brixhe, Essai, 1984, 115-6, 6.2.6; Robert, Hellenica 13, 1940-65, 13, 99, Jones, I. Sultan Dağı (IK 62), nr. 509, 230.

²⁰⁰ OGIS 527, MAMA IV 297, ayrıca bkz. IGR III 516, 640, 649, 650, 653, 834, IGR IV 524, 739, 870, 1531, OGIS 485, MAMA IV 152, AM 1883, s. 328, BCH 1883, s. 273, BCH 1885, s. 76, 347, BCH 1892, s. 432.

²⁰¹ Jones, Greek City, 1998², s. 212.

²⁰² OGIS 527.

²⁰³ MAMA IV 297.

²⁰⁴ Magie, Roman Rule 1950, s. 647-648 ve 1515-1516.

²⁰⁵ Örneğin; *eirenarkhos*'a benzer bir görevlerinin de olabileceğini, jandarma görevini ifa etmiş olabileceklerini, ayrıca kent'in kırsal *territorium*'undan sorumlu olabileceklerini vurgulamaktadır.

yerleştirmiş, bunların başına bir bekçi dikmiş ve pek çok meselede olduğu gibi tanrıları da bu işe memur ederek işini sağlama bağlamıştır. Ancak buna rağmen bu taşlar yine de her zaman güvenle korunagelmiş değillerdir. Örneğin; İ.Ö. 196/192 yıllarına tekabül eden Rhodos'un hakemlik yaptığı Priene ile Samos arasındaki arazi tartışmasından²⁰⁶ yaklaşık yarım yüzyıl sonra (İ.Ö. 133/131) yine aynı kentler arasında ve aynı yerle ilgili anlaşmazlıkta bu kez Roma hakemlik yapmış ve Rhodos'un verdiği kararı onaylamıştır²⁰⁷. Ancak iş sınır taşlarını yerleştirmeye gelince arazi üzerinde Rhodos tarafından dikilen sınır taşlarını aramışlar fakat bunlardan bazılarını bulamamışlardır. Zira yazıtta sık sık ...ὕπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον ὑπὲρ τὴν λίμνην οὐχ εὔρομεν... türünden ifadeler yer almaktadır. Bu da göstermektedir ki sınır taşlarının pek çoğu daha antik dönemde kaybolmuşlar, büyük olasılıkla gasp edilmişlerdir. Ne yasalar, ne memurlar ne de tanrılar bu sınır taşlarını koruma konusunda tam bir başarı sağlayamamıştır. Aksi takdirde Anadolu'dan ele geçen yazıt sayısının binlerle ifade edilmesi gerekirdi.

²⁰⁶ *Testimonia-Kent Sınırları TKe 20.*

²⁰⁷ *Testimonia-Kent Sınırları TKe 26.*

5.1 *Testimonia Literarum Antiquarum*

1. Platon, *Leges*, 842.e.4 - 843.b.6

Πρῶτον δὴ νόμοι ἔστωσαν λεγόμενοι τοῦνομα γεωργικοί. Διὸς ὀρίου μὲν πρῶτος νόμος ὅδε εἰρήσθω· Μὴ κινεῖτω γῆς ὄρια μηδεὶς μήτε οἰκείου πολίτου γείτονος, μήτε ὁμοτέρμονος ἐπ' ἐσχατιᾶς κεκτημένος ἄλλω ξένω γειτονῶν, νομίσας τὸ τὰκίνητα κινεῖν ἀληθῶς τοῦτο εἶναι· βουλέσθω δὲ πᾶς πέτρον ἐπιχειρῆσαι κινεῖν τὸν μέγιστον ἄλλον πλὴν ὄρον μᾶλλον ἢ σμικρὸν λίθον ὀρίζοντα φιλίαν τε καὶ ἔχθραν ἔνορκον παρὰ θεῶν. Τοῦ μὲν γὰρ ὁμόφυλος Ζεὺς μάρτυς, τοῦ δὲ ξένιος, οἱ μετὰ πολέμων τῶν ἐχθίστων ἐγείρονται. Καὶ ὁ μὲν πεισθεὶς τῷ νόμῳ ἀναίσθητος τῶν ἀπ' αὐτοῦ κακῶν γίγνοιτ' ἄν, καταφρονήσας δὲ διτταῖς δίκαις ἔνοχος ἔστω, μιᾷ μὲν παρὰ θεῶν καὶ πρώτη, δευτέρα δὲ ὑπὸ νόμου. Μηδεὶς γὰρ ἐκῶν κινεῖτω γῆς ὄρια γειτόνων· ὅς δ' ἂν κινήσῃ, μηνυέτω μὲν ὁ βουλόμενος τοῖς γεωργοῖς, οἱ δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἀγόντων. ἦν δὲ τις ὄφλη τὴν τοιαύτην δίκην, ὡς ἀνάδαστον γῆν λάθρα καὶ βία ποιῶντος τοῦ ὄφλοντος, τιμάτω τὸ δικαστήριον ὅτι ἂν δέη πάσχειν ἢ ἀποτίνειν τὸν ἡττηθέντα.

İlk sırayı tarım yasaları adı altındakiler alsın. Sınırları koruyan Zeus'un ilk yasası da zaten şöyle: Hiç kimse, ister yerli ister yabancı (ülkenin en ucunda toprak kazanarak başka bir yabancıya komşu olmuşsa) komşusunun toprak sınırına dokunmasın, bunu gerçekte "dokunulmaza dokunmak" olarak kabul etsin. Herkes, dostlukla düşmanlığı ayıran küçücük bir taştan çok, tanrılara yemin etmiş en büyük taşın ya da bir sınır taşının araya girmesi için çalışmak istesin. Birinin tanığı, aynı soydan olanların (koruyucusu) Zeus'tur, ötekinin de yabancıları (koruyan) Zeus; bunlar <gücendirildiklerinde> en acımasız savaşlarla ayağa kalkarlar. Bu yasaya uyan bundan doğacak kötülöklere uğramaz, küçümseyen ise çifte cezaya uğrasın: birincisi tanrılardan gelecek ceza, ikincisi ise yasanın vereceği ceza. Hiç kimse komşusunun toprak sınırına bilerek dokunmasın; dokunacak olursa, isteyen onu çiftçilere bildirsın, onlar da mahkemeye versinler. Biri böyle bir davada suçlu bulunursa, toprağı gizlice ve zorla yeniden böldü diye hangi cezaya çarptırılacağını ya da ne kadar tazminat ödeyeceğini mahkeme değerlendirsin.

2. Dionysos Halikarnasensis, *Antiquitates Romanae*, 2.74

Τὰ δ' εἰς εὐτέλειάν τε καὶ σωφροσύνην ἄγοντα τὸν ἑκάστου βίον καὶ εἰς ἐπιθυμίαν καταστήσαντα τῆς φυλαττούσης ἐν ὁμοιοῖα τὴν πόλιν δικαιοσύνης πλεῖστα ὅσα, τὰ μὲν ἐγγράφοις περιληφθέντα νόμοις, τὰ δ' ἔξω γραφῆς εἰς ἐπιτηδεύσεις ἀχθέντα καὶ συνασκήσεις χρονίους· ὑπὲρ ὧν ἀπάν των μὲν πολὺ ἂν ἔργον εἶη λέγειν, ἀρκέσει δὲ δύο τὰ μεγίστης μνήμης τυχόντα τεκμήρια καὶ τῶν ἄλλων γενέσθαι· τῆς μὲν αὐταρκειᾶς καὶ τοῦ μηδένα τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν ἢ περὶ τοὺς ὅρισμους τῶν κτήσεων νομοθεσία κελεύσας γὰρ ἑκάστῳ περιγράψαι τὴν ἑαυτοῦ κτήσιν καὶ στήσαι λίθους ἐπὶ τοῖς ὅροις ἱερούς ἀπέδειξεν ὀρίου Διὸς τοὺς λίθους, καὶ θυσίας ἔταξεν αὐτοῖς ἐπιτελεῖν ἅπαντας ἡμέρᾳ τακτῇ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐπὶ τὸν τόπον συνερχομένους ἑορτὴν ἐν τοῖς πάνυ τιμίαν [καὶ] τὴν τῶν ὀρίων θεῶν καταστησάμενος. Ταύτην Ῥωμαῖοι Τερμινάλια καλοῦσιν ἐπὶ τῶν τερμόνων καὶ τοὺς ὅρους αὐτοὺς ἐνὸς ἀλλαγῆ γράμματος παρὰ τὴν ἡμετέραν διάλεκτον ἐκφέροντες τέρμινας προσαγορεύουσιν. Εἰ δέ τις ἀφανίσειεν ἢ μεταθείη τοὺς ὅρους, ἱερὸν ἐνομοθέτησεν εἶναι τοῦ θεοῦ τὸν τούτων τι διαπραξάμενον, ἵνα τῷ βουλομένῳ κτείνειν αὐτὸν ὡς ἱερόσυλον ἢ τε ἀσφάλεια καὶ τὸ καθαρῷ μιάσματος εἶναι προσῆ. Τοῦτο δ' οὐκ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν κατεστήσατο μόνον κτήσεων τὸ δίκαιον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων, ὅροις κάκεινας περιλαβών, ἵνα καὶ τὴν Ῥωμαίων γῆν ἀπὸ τῆς ἀστυγείτονος ὅροι διαιρῶσι θεοὶ καὶ τὴν κοινὴν ἀπὸ τῆς ἰδίας. Τοῦτο μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων φυλάττουσι Ῥωμαῖοι [τοῦ χρόνου] μνημεῖα τῆς ὀσίας αὐτῆς ἕνεκα. Θεοὺς τε γὰρ ἡγοῦνται τοὺς τέρμονας καὶ θύουσιν αὐτοῖς ὅσῃ τῶν μὲν ἐμψύχων οὐδὲν (οὐ γὰρ ὅσιον αἰμάττειν τοὺς λίθους) πελάνους δὲ δημητρίους καὶ ἄλλας τινὰς καρπῶν ἀπαρχάς. ἔχορην δὲ καὶ τὸ ἔργον ἔτι φυλάττειν πιστὸν αὐτούς, οὗ χάριν θεοὺς ἐνόμισε τοὺς τέρμονας ὁ Νόμας, ἱκανομένους τοῖς ἑαυτῶν κτήμασι, τῶν δ' ἀλλοτρίων μήτε βία σφετεριζομένους μηδὲν μήτε δόλω. Νῦν δ' οὐχ ὡς ἄμεινον οὐδ' ὡς οἱ πρόγονοι παρέδοσαν ὀρίζουσί τινες ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων τὰ οἰκειᾶ,

ἀλλ' ἔστιν αὐτοῖς ὄρος τῶν κτήσεων οὐχ ὁ νόμος, ἀλλ' ἡ πάντων ἐπιθυμία, προᾶγμα οὐ καλόν. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τούτων [ἐν] ἑτέροις παρῖεμεν σκοπεῖν.

Onun (sc. Numa) tasarrufu ve her bir yurttaşın ılımlılığını esinlemeyi ve devletin uyumuna hizmet eden adalet tutkusunu yaratmayı amaçlayan sayısız kuralları (yasaları) vardı. Bunlardan bazıları yazılı yasalarda yer aldı ve diğerleri gelenek ve uzun süreli kullanım içinde yer aldığından yazılmadı. Bütün bunlardan bahsetmek güç bir iş olabilirdi; fakat onlar arasından en çok geçen ikisini anmak geri kalanlarla ilgili delil oluşturmak için yeterli olacaktır. İlk olarak, yasa sahip olunanların sınırlandırılması konusunda, insanın sonuna kadar sahip olduğu ile yetinmesini (kendi kendine yetme) ve hiç kimsenin bir başkasına ait olana göz dikmemesini emreder. Çünkü yasa her bir kimsenin kendi sahip olduklarını yazmasını emreder. Bunun için herkese kendi mal varlığını yazması ve sınırlara taşlar koymayı (emreder). O bu kutsal taşları Zeus Horios'a adadı (vakfetti) ve her yıl belirli bir günde sunuları yerine getirmeyi emretti ve bu hepsinin içinde en seçkin olan sınır tanrıları onuruna bir bayram oluşturdu. Bu bayrama Romalılar sınırlarda Terminalia adını verirler ve sınırların kendisini bizim dialektimize bir harf değişikliği ile taşıyanlar termines olarak adlandırırlar. Eğer biri sınır taşlarını yok ederse ya da yerini değiştirirse, yasa bunlar arasından yapılan şeyin tanrının kutsal olduğuna ve isteyen kişinin cezadan muaf olarak ve herhangi bir suç lekesi taşımasızın onu (sınır taşıyı yok edeni) öldürmesine hükmeder. Bu yasayı yalnız şahsi sahiplikler konusunda değil aynı zamanda da devlete ait olanlar için de koydu. Buraların etrafını, sınır tanrıları Romalılar'ın toprağını komşularınıninkinden ve devlete ait olan toprağı şahsi olandan ayırsınlar diye sınır taşlarıyla çevirdi. Bu yasaya Romalılar onun anısının kutsal (dini) olması dolayısıyla bizim zamanımıza kadar bekçilik ettiler. Çünkü onlar bu sınır taşlarına tanrı olarak bakıyorlar ve onlar için yıllık, hiçbir hayvanı kurban etmeden (çünkü taşları kanla lekelemek yasaya uygun değildir) ama tahıl ve yeryüzünün diğer başka ürünlerinden sunular yapıyorlar. Hala daha kendi sahip olduklarıyla yetinenleri ve başkalarının sahip olduklarını ise zor kullanmaksızın ama hile ile gasp edenleri gözetmenin güvenli bir iş olması için Numa sınır taşlarını tanrı saydı. Şimdi ise bazı kişiler başkalarından sahip olunanları ne daha iyi bir şekilde ne de atalarınınkinin aktardığı şekilde sınırlandırıyorlar, aksine, onlar için yasa sahip olunanların sınırı değil, fakat hiç de güzel bir şey olmayan her şeye sahip olma hırsıdır. Fakat bunlarla ilgili olarak başka konulara geçiyoruz.

IUSTINIANUS, DIGESTA 47, 21 (De Termino Moto (Sınır Taşlarının Yerinden Oynatılması))

3. MODESTINIS (Kitap 8, Regularum)

Terminorum avulsorum non multa pecuniaria est, sed pro condicione admittentium coercitione transigendum.

Sınır taşlarını yerinden sökme için para cezası yoktur, fakat ceza suçu işleyen kimsenin rütbesine göre uygulanır.

4. CALLISTRATUS (Kitap 3, De cognitionibus)

Divus Hadrianus in haec verba rescripsit: ‘Quin pessimum factum sit eorum, qui terminos finium causa positos propulerunt, dubitari non potest. De poene tamen modus ex condicione personae et mente facientis magis statui potest: nam si splendiores personae sunt, quae convincuntur, non dubie occupandorum alienorum finium causa id admiserunt, et possunt in tempus, ut cuiusque patiatur aetas, relegari, id est si iuvenior, in longius, si senior, recisus. Si vero alii negotium gesserunt et ministerio functi sunt, castigari et ad opus biennio dari. Quod si per ignorantiam aut fortuito lapides furati sunt, sufficiet eos verberibus decidere.

Tanrısal Hadrian şu sözlerle bir emirname çıkardı: ‘Şüphesiz ki sınır belirlemek için taşları yerinden oynatanlar son derece utanç verici bir suçun suçlusudurlar. Suçun kapsamı suç işleyen rütbesi ve niyeti (kasıt olup olmadığı) ışığında belirlenmelidir. Eğer ki bu hükümlüler yüksek rütbeden iseler kuşkusuz bunu bir başkasının arazisine el uzatmak için yapmışlardır ve bu kimseler yaşlarına uygun bir süre bir alt rütbeye geçmelidirler. Bu bağlamda eğer bu kimseler genç iseler bu süre daha uzun, eğer daha yaşlı iseler bu süre daha kısa olacak. Ancak suç işleyen kimseler başka birinin yararına davranırlarsa ve bazı hizmetler (memuriyetler?) icra ederlerse dövülerek cezalandırılacaklar ve 2 yıllığına zorunlu hizmete gönderileceklerdir. Eğer kişiler taşları cahillik ve dikkatsizlikleri sonucu yerinden oynatırlarsa bunların kamçılanması yeterli olacaktır.

5. CALLISTRATUS (Kitap 5, De cognitionibus)

Lege agraria, quam Gaius Caesar tulit, adversus eos, qui terminos statuos astra suum gradum finesve moverint dolo malo, pecuniaria poene constituta est: nam in terminos singulos, quos eiecerint locove moverint, «quingenta aureos» in publico dari iubet: et eius actionem petitionem ei qui volet esse iubet. 1. Alia quoque lege agraria, quam divus Nerva tulit, cavetur, ut, si servus servave insciente domino dolo malo fecerit, ei capital esse, nisi dominus dominave multam sufferre maluerit. 2. Hi quoque, qui finalium quaestionum obscurandarum

causa faciem locorum convertunt, ut ex arbore arbustum aut ex silva novale aut aliquid eiusmodi faciunt, poena plectendi sunt pro persona et condicione et factorum violentia.

Kurulmuş olan sınır taşlarını kasten kendi pozisyonlarının ve Gaius Caesar tarafından taktim edilmiş çiftlik arazisi heykelinin himayesinde territorium'larının dışına taşıyanlara para cezası yüklenir; heykel için atılan ya da yerinden oynatılan her taş için devlet kasasına 50 altın ödenmesi ya da parayı getirmesi umulan herhangi bir kişi sağlanmalıdır. 1. Tanrısal Nerva tarafından sunulan başka bir toprak yasası şunu şart koşar: Eğer kadın ya da erkek bir köle efendisinin bilgisi olmadan planlı bir şekilde bunu yaparsa bu kişi, efendisi ceza miktarını ödeme konusunda istekli olmadıkça ölüm cezasına çarptırılır. 2. Sınır meselelerini karmakarışık etmek için arazinin görünümünü değiştirenler, örneğin sürülü olan arazinin dışında bitkilendirme ya kereste elde etmeye uygun arazi ya da bu türden herhangi bir şey yapanlar kendi rütbe ve derecelerine göre ve yaptıkları şeyin vahşetine göre cezalandırılacaklardır.

6. IUSTINIANUS, DIGESTA 10, 1 (Finium Regundorum (Sınırları Düzenleme Eylemi))

7. PAULUS (Kitap 23, ad edictum)

Finium regundorum actio in personam est, licet pro vindicatione rei est.

Her ne kadar amacı bir şeyin vindicatio'su (bir şeyin savunması) olsa da sınırları düzenleme eylemi kişisel bir eylemdir. (vindicatio: Suçlara ceza verme, savunma, koruma)

8. ULPIANUS (Kitap 19, ad edictum)

Haec actio pertinet ad praedia rustica, quamvis aedificia interveniant: neque enim mutuum interest, Arbores quis in confinio an aedificium ponat. 1. **Iudici** finium regundorum permittitur, ut, ubi non possit dirimere fines, adiudicatione controversiam dirimat: et si forte amovendae veteris obscuritatis gratia per aliam regionem fines dirigere **iudex** velit, potest hoc facere per adiudicationem et condemnationem.

Her ne kadar yapılar (binalar) bunların arasına gelse de bu eylem kırsal arazilerle (çiftliklerle) ilişkilidir. Çünkü birinin sınırlar üzerine ağaç dikip bina inşa edip etmediği çok önemli değildir. 1. Sınırları düzenlemek üzere atanmış olan yargıç sınırları kuramadığı zaman hükmen (kendi kararıyla) tartışma yaratmaya izinlidir ve eğer uzun süreli bir belirsizliği sona erdirmek için yargıç sınır çizgisini başka bir yerde yeniden çizmek isterse bunu hükmen ve mahkûm etme yoluyla yapabilir.

9. GAIUS (Kitap 7, ad edictum provinciale)

Quo casu opus est, ut ex alterutrius praedio alii adiudicandum sit, quo nomine is cui adiudicatur certa pecunia condemnandus est.

Bu durumda (o halde) bir kişinin bir kısım arazisi bir diğer kişiye hakemlik etmelidir, ve o rapor üzerinde bu hakemlikten yararlanan kimse kendisine hükmedilen miktarda parayı ödemekle hükümlüdür.

10. PAULUS (Kitap 23, ad edictum)

Sed et loci unius controversia in partes res scindi adiudicationibus potest, prout cuiusque dominium in eo loco **iudex** compererit. 1. In iudicio finium regundorum etiam eius ratio fit quod interest. Quid enim si quis aliquam utilitatem ex eo loco percepit, quem vicini esse appareat? Non inique damnatio eo nomine fiet. Sed et si **mentor** ad altero solo conductus sit, condemnatio erit facienda eius, qui non conduxit, in partem mercedis. 2. Post litem autem contestatam etiam fructus venient in hoc iudicio: nam et culpa et dolus exinde praestantur: sed ante iudicium percepti non omnimodo hoc in iudicium venient: aut enim bona fide percepit et lucrarium oportet, «si eos consumpsit», aut mala fide, et condici oportet. 3. sed et si quis iudici non pareat in succidenda arbore vel aedificio in fine posito deponendo parteve eius, condemnabitur. 4. Si dicantur temrini deiecti vel exarati, **iudex**, qui de crimine cognoscit, etiam de finibus cognoscere potest. 5. Si alter fundus duorum, alter trium sit, potest **iudex** uni parti adiudicare locum de quo quaeritur, licet plures dominos habeat, quoniam magis fundo quam personis adiudicari fines intelleguntur: hic autem cum fit adiudicatio pluribus, unusquisque portionem habebit, quam in fundo habet, 6. et pro indiviso qui communem fundum habent, inter se non condemnantur: neque enim inter ipsos accipi videtur iudicium. 7. Si communem fundum ego et tu habemus et vicinum fundum ego solus, an finium regundorum iudicium accipere, quia ego et socius meus in hac actione adversarii esse non possumus, sed unius loco habemur. Idem Pomponius ne utile quidem iudicium dandum dicit, cum possit, qui proprium habeat, vel communem vel proprium fundum alienare et sic experiri. 8. Non solum autem inter duos fundos, verum etiam inter tres pluresve fundos accipi iudicium finium regundorum potest: ut puta singuli plurium fundorum confines sunt, trium forte vel quattuor. 9. Finium Regundorum actio et in agris vectigalibus et inter eos qui usum fructum habent, vel fructuarium et dominum proprietatis vicini fundi et inter eos qui iure pignoris possident competere potest. 10. Hoc iudicium locum habet in confinio praediorum rusticorum: nam in confinio praediorum urbanorum displicuit, neque enim confines hi, sed magis vicini dicuntur et ea communibus parietibus plerumque determinantur. Et ideo et si in agris aedificia iuncta sint, locus huic actioni non erit: et in urbe hortorum latitudo contingere

potest, ut etiam finium regundorum agi possit. 11. Sive flumen sive via publica intervenit, confinium non intellegitur, et ideo finium regundorum agi non potest,

Ayrıca tek bir parça arazi üzerine olan çatışmada arazi, söz konusu olan arazinin her parçasının mülkiyet hakkı ile ilgili olarak yargıcın tayin ettiği şeye göre hükmen parçalara bölünebilir. 1. Sınırları düzenleme eyleminde biri ayrıca bir avantaj elde edebilir. Eğer biri komşusuna ait bir arazi parçasından durum değiştiği için bazı yararlar elde ederse bu ne içindir? O kişi için bu istifadeden hüküm giymek adaletlidir. Ayrıca da eğer kadastro memuru taraflardan yalnızca biri tarafından kiralanmışsa, kendisini kiralamayan diğer şahıs (taraf) ücretin bir kısmını ödemeye mahkûm edilmelidir. 2. Bu eylemde ayrıca meyveler sorunun ortaya çıkmasından sonra sağlanmışlarsa hesaba katıldı, bunun için hata ve hile aşikardır. Fakat meyveler eylemden önce sağlanmışlarsa hesaba katılmaları zorunlu değildir. Sınırdaki inşa edilmiş bir binayı ya da bir binanın bir parçasını yıkan kişi mahkûm edilmelidir. 4. Sınır işaretlerinin kırıldığı ya da parçalandığı (plowed over) iddia edilirse bu suçla ilgilenen yargıç sınırlarla da ilgilenilebilir. 5. Eğer bir çiftliğe iki kişi birden sahipse çiftlik birden fazla sahibe sahip olmasına rağmen yargıç tartışmalı araziyi bir tarafa verebilir, çünkü arazinin kişilerden çok çiftliğe hakemlik ettiği düşünülür. Hakemliğin birkaç insanın lehine olduğu bu gibi durumlarda her bir kişi çiftliğin ilk halinden kendi payına düşeni orantılı bir şekilde alır. 6. Bölünmeyen ortak çiftliğin birleşik sahipleri birbirlerinin lehine yargılanamazlar. Buna göre bir diğerine karşı bir harekette bulunamazlar. 7. Eğer sen ve ben ortak bir çiftliğe sahipsek ve ben tek başıma komşu bir çiftliğe sahipsem biz sınırları düzenlemek için hareket edebilir miyiz? Pomponius bunun olamayacağını yazar, Çünkü partnerim ve ben bu durumda rakip olamayız, fakat bağımsız kişiler sayılırız. Pomponius ayrıca şunu der: kişi kendi çiftliği ile birlikte hem ortak çiftliği hem de kendi çiftliğini elden çıkarabilir olduğundan beri biz yararlı bir eylem olarak sunulmamalıyız. 8. Dahası, yalnızca 2 çiftlik arasındaki değil, fakat aynı zamanda 3 ya da daha çok çiftlik arasındaki sınırları düzenleme eylemi de söz konusu olabilir; zira birkaç çiftliğin, belki 3 ya da 4, hepsinin ortak sınırı paylaştıkları düşünülebilir. 9. Sınırları düzenleme eylemi ayrıca kent (devlet) arazisini uzun süreli kiralama durumunda söz konusu olabilir ve (kiraya verilmiş araziden) yararlananlar arasında söz konusu olabilir ya da yararlanan ile (arazinin) komşu çiftliğin mülkiyet hakkından yoksun sahibi arasında ve anlaşmanın (birbirine söz vermenin) gücüyle mülkiyet hakkına sahip olanlar arasında. 10. Bu eylem kırsal arazinin sınırları için geçerlidir; 11. Eğer bir nehir ya da kamu yolu araya girerse bu ortak sınır olarak sayılamaz ve bu yüzden bu sınırları düzenleme eylemi de olamaz.

11. PAULUS (Kitap 15, ad Sabinum)

quia magis in confinio meo via publica vel flumen sit quam ager vicini.

Çünkü kamu yolu ya da nehir benim komşumun arazisinden çok benim arazimle sınırı paylaşır.

12. PAULUS (Kitap 23, ad edictum)

Sed si rivus privatus intervenit, finium regundorum agi potest.

Fakat özel (şahsi) bir akarsu (dere) araya girerse sınırları düzenleme eylemi işler.

13. MODESTINUS (Kitap 11, pandectarum)

De modo agrorum arbitri dantur et is, qui maiorem locum in territorio habere dicitur, ceteris, qui minorem locum possident, integrum locum adsignare compellitur: idque ita rescriptum est.

Hakemler arazinin yüzölçümünü saptamak üzere tayin edildiler, territorium içinde olması gerekenden fazla araziye sahip olduğunu beyan eden herhangi biri bunu olması gerekenden daha az araziye sahip olan kişiye devretmeye zorlanır, böylece tam paylaşımı yeniden yaparlar. Bu emirnamede yer alır.

14. ULPIANUS (Kitap 6, Opinionum)

Si irruptione fluminis fines agri confudit inundatio ideoque usurpandi quibusdam loca, in quibus ius non habent, occasionem praestat, **praeses provinciae** alieno eos abstinere et domino suum restitui terminosque per mensorem declarari iubet. 1. Ad officium de finibus **cognoscentis** (inceleme yapmak) pertinet **mensores** mittere et per eos dirimere ipsam finium queestionem, ut aequum est, si ita res exigit, oculisque suis subiectis locis.

Eğer nehir kenarlarını (banketlerini) patlatırsa ve sel suyu sınırları örterse ve böylece bazı insanlar hakları olmadığı halde arazilerini genişletme fırsatı bulurlarsa ve sonra eyalet valisi onlara kendilerine ait olmayan araziye ellerinden çıkarmalarını emrederse bu durumda arazi sahiplerinin kendi arazilerini restore ettirmeleri ve sınır işaretlerinin kadaastro memuru tarafından işaretlenmesi gerekir. 1. Bir sınır çatışmasında yargıcın görevleri kadaastro memurlarını göndermeyi ve sınırlara ait kendi soruşturmasını onlar vasıtasıyla (mensores) adaletli bir platformda kurmayı içerir; eğer koşullar gerektirirse yargıç araziye kendi gözleriyle teftiş etmelidir.

15. IULIANUS (Kitap 8, digestorum)

Iudicium finium regundorum manet, quamvis socii communi dividundo egerint vel alienaverint fundum.

Sınırları düzenleme eylemi taraflar ortak araziyi bölseler ya da çiftliği elden çıkarsalar bile hala işler.

16. IULIANUS (Kitap 8, digestorum)

Iudicium communi dividundo, familiae erciscundae, finium regundorum tale est, ut in eo singulae personae duplex ius habeant agentis et eius quocum agitur.

Ortak araziyi bölme, mirası bölme ve sınırları düzenleme eylemleri içinde her katılımcı davacı ve davalı olarak iki yasal statüye sahiptir.

17. PAPIANUS (Kitap 2, responsorum)

In finalibus quaestionibus vetera monumenta census auctoritas ante litem inchoatam ordinati sequenda est, modo si non varietate successionum et arbitrio possessorum fines additis vel detractis agris postea permutatos probetur.

Sınır çatışmalarında daha eski kayıtlar olmadığı durumda, bir kişi eylemin başlamasından evvel son sayımdaki otoriteyi izlemelidir, çeşitli hakemlikler aracılığı ile ve mal sahibinin eylemleri sayesinde sınırların sonradan ekleme ve çıkarma yoluyla değiştirildiğine dair çok delil yoktur.

18. PAULUS (Kitap 3, responsorum)

Eos terminos, quantum ad dominii quaestionem pertinet, observari oportere fundorum, quos demonstravitis, qui utriusque praedii dominus fuit, cum alterum eorum venderet: non enim termini, qui singulos fundos separabant, observari debent, sed demonstratio adfinium novos fines inter fundos constituere.

Sahiplik problemini göz önüne alarak biri onlardan birini sattığı zaman her iki çiftliğin sahibi tarafından da gösterilen sınırları dikkate alınmalıdır; iki çiftliği ayırmak için kullanılan herhangi bir sınır işareti yoktur ki farkında olunmasın; tersine, komşu araziye işaret etme çiftlikler arasında yeni sınırlar yaratır.

19. GAIUS (Kitap 4, ad legem duodecim tabularum)

Sciendum est in actione finium regundorum illud observandum esse, quod ad exemplum quodammodo eius legis scriptum est, quam Athenis Solonem dicitur tulisse: nam illic ita est: ἔάν τις αἵμασιὰν παρ' ἄλλοτριῶ χωρίῳ ὀρύττη, τὸν ὄρον μὴ παραβαίνειν· ἔάν τειχίον, πόδα ἀπολείπειν· ἔάν δὲ οἴκημα, δύο πόδας. ἔάν δὲ τάφρον ἢ βόθρον ὀρύττη, ὅσον τὸ βάθος ἤ, τοσοῦτον ἀπολείπειν· ἔάν δὲ φρέαρ, ὀργυιάν. ἐλαίαν δὲ

καὶ συκῆν ἐννέα πόδας ἀπὸ τοῦ ἀλλοτρίου φυτεύειν, τὰ δὲ ἄλλα δένδρα πέντε πόδας.

Sınırları düzenleme eyleminde hatırlamamız gereken şey, yaklaşık olarak Solon tarafından Atina için oluşturulan yasa modeline göre formüle edilen yasaya uymamız gerektiğidir. Orada şöyle yer alır: ‘ Eğer bir kişi başka birinin arazisinin yanına basit bir taş duvar inşa ederse bu kişi sınırı (sınırın ötesine) geçmemelidir; Eğer adamakıllı bir duvar inşa ederse bir adım uzaklaşmalıdır. Eğer yapı (inşa ederse) 2 adım uzaklaşmalıdır; Eğer çukur ya da hendek açarsa derinliğe eşit miktarda uzaklaşmalıdır; Eğer kuyu açarsa 1 fathom (=6 fit= 1.8m) uzaklaşmalıdır; diğer kişinin arazisinden 9 adım uzağa zeytin ya da incir ağacı dikmelidir, diğer ağaçlar 5 adım uzağa dikilmelidir.’

6 ARAZİ SAHIPLIĞI VE ARAZİLERİN EL DEĞİŞTİRMESİ

6.1 Hellenistik Dönem

Her ne kadar belirli zaman aralıklarında belirli vesilelerle özgür ve özerk kalmış olsalar da Anadolu kentleri genel olarak Hellenistik Dönemde Hellenistik Krallıklara, Roma Döneminde ise Roma İmparatorluğuna bağlı ve bu bağlı olduğu *monarkhos*'a vergi ödeyen uyruklu (teba) olma niteliğini yüzyıllar boyu koruyagelmiştir. Durum böyle olunca kentler hiçbir zaman (özgür oldukları dönemler hariç) kendi arazilerinin ve bunlardan gelmesi söz konusu olan gelirlerin tek ve koşulsuz sahibi olamamışlardır. Oysaki yaygın kanıya göre kente ait olan *territorium* ya da kırsal kesim toprakları çoğu durumda bir kentin başlıca gelir kaynağı idi. Bu nedenle de *territorium* zenginlik anlamına geliyordu. Ancak Aperghis tarafından bu görüşe karşıt olarak 3. Bölümde hipotez olarak şu önerilmektedir: İlk Seleukos kralları tarafından yeni kentler kurulması ve kentlere, tapınaklara ve şahıslara toprak bağışlama politikası ekonomik hareketliliği pekiştirmek ve kraliyet hazinesi için daha fazla gümüş gelir sağlamak için düşünülmüş sistematik bir çabanın parçasıydı²⁰⁸. Kaldı ki Pers döneminde Küçük Asya'nın geniş toprakları özgür Yunan kentlerine iade edilenler hariç *monarkhos*'lara ve onların ardılı olarak İskender'e ait kraliyet arazileri idi²⁰⁹. İskender Asya'ya ayak bastığı zaman toprağın mülkiyeti kendisine geçmiş²¹⁰, halefleri de bu mülkiyete veraseten sahip olmuşlardı²¹¹. Bu; krallıklara ait olan toprak mülkiyetinin krallara ait olduğu anlamına gelmekteydi. Hal böyle olunca, Hellenistik Dönem krallıklarının sınırları içindeki ve üzerindeki bir Yunan kenti için yeterince toprağa sahip olmak ekonomik bir sorun değil, hayatta kalma ve yaşam sürdürme, yani bir varlık sorunu idi. Çünkü, bu topraklarda bulunan otlaklar, meralar, su kaynakları, ormanlar, ekilebilir alanlar ve belki de taş ve maden ocakları kentlerin yaşamlarını idame ettirmedeki başlıca kaynaklar olmalıydı. Nitekim Kilikia Uçuk

²⁰⁸ Aperghis, Seleukid Royal Economy 2004, s. 87.

²⁰⁹ Syll.⁵ 22, Herodotos IX 116, krş. Magie, RRAM II 1950, s. 138 ve 1013, not. 58.

²¹⁰ Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 1= OGIS 1: π[ασαν τήν περίξ] χώρα[ν γ]ινώσκω ἐμήν εἶναι, κτλ.

²¹¹ Rostovtzeff, Kolonats 1910, s. 255, Tarn, CAH VI, s. 471, krş. Magie, RRAM II 1950, s. 1013, not. 58.

Kartalkaya’da bir pınarın yanındaki kayanın üzerine 7 cm yüksekliğindeki harflerle $\pi\eta\gamma\eta$ | $\kappa\omicron\upsilon\nu<\acute{\rho}\rangle$ yazılmıştır²¹². Büyük bir ihtimalle bu pınarın kullanımı iki kent ya da köy arasında problem yaratmıştır. Ve yahut da civarda su ihtiyacını karşılayacak başka bir pınarın mevcut olmaması neticesinde bu yazıt yazılmış olmalıdır.

Res. 4 Uçukkartalkaya Yazıtı

Bu nedenle de kent *khora*’sını genişletmek her dönemde önemli bir amaç olmuştur. Bu amaç içindir ki sınırlar komşularla kavga halinde olmuştur, kralları toprak bağışları heyecanlı bir yarış halinde idi ve hatta krallardan toprak dahi satın alınmaktaydı²¹³. Sınır kararları Helenistik Dönem’in en önemli ve son derece pahallıya mal olmasına rağmen, en uzun yazıtları arasındadır. Sadece Küçük Asya’da sayıları 20 civarındadır. Konu bütünlüğü açısından bakıldığında herhalde dekretler arasında en yoğun gruplardan birini oluşturmaktadır. Küçük bir toprak parçası bile son derece önemli idi. Bu nedenledir ki Anaea’nın güney ovası Samos ile Priene arasında Roma müdahale edinceye kadar beşyüz yıllık bir temel anlaşmazlık nedeni olmuştur²¹⁴. Her iki taraf da beş asır boyunca bu toprak parçasından vazgeçmemiştir.

²¹² Belleten XIV (1950), s. 537, nr. 3.

²¹³ Aperghis, Seleukid Royal Economy 2004, s. 106.

²¹⁴ *Testimonia-Kent Sınırları* TKe 19, 20, 24, 25, 26.

Sınırlar her zaman kentlerarası ekonomik nedenler ve bunun sonucu oluşan kavgalar neticesinde değişmemiştir. Hellenistik krallar ellerindeki uçsuz bucaksız araziye kah satmış, kah hediye etmiş ve toprakların el değiştirmesindeki başlıca rolü oynamışlardır:

Örneğin;

A. Toprak Satışı: Pitane Antiokhos I'den arazi parçası satın alıyor²¹⁵. Antiokhos II eski karısı Laodike'ye Pannoukome'yi satıyor²¹⁶.

B. Hediye etme: Ptolemaios II İ.Ö. 279/8'de Miletos'a arazi hediye ediyor²¹⁷. II. Ptolemaios Telmessos'a kendilerini hiçbir zaman *dorea* olarak vermeyeceğini vaad etmesine rağmen III. Ptolemaios, Lykia'nın başına koyduğu Lysimakhos oğlu Ptolemaios'a başkent olarak Telmessos'u verdi²¹⁸. Antiokhos I'in Aristodikides'e toprak bağıışı²¹⁹.

C. Kralın müdahalesi: Miletos İ.Ö. 3. yy.'da Myos'un *territorium*'unu elde etmişti. Daha sonra V. Philippos burayı Miletos'tan alarak orduları için incir karşılığında Magnesia ad Meandrum'a verdi²²⁰.

D. Askerlere toprak verme: Palaemagnesia'da yerleştirilen askeri yerleşimcilere Antiokhos I tarafından κληροί verildi ve bu hisseler Seleukos II Kallinikos zamanında (İ.Ö. 246-226) garanti altına alındı²²¹.

Toprak ise kral için en önemli gelir kaynağı idi. Zira Antigonos Monofthalmos Döneminde kraliyet toprağı ή φορολογουμέ[νη χώρα] olarak adlandırılmaktaydı²²². Ptolemaios krallığında ise krallık toprakları iki bütüne ayrılırdı²²³: Kralın toprağı (ή βασιλική χώρα)²²⁴

²¹⁵ OGIS 335=SEG IV, 680 (st. 132vd.).

²¹⁶ *Testimonia-Köy Sınırları TKö 27.1-3*.

²¹⁷ Rehm, I. v. Milet, nr. 123, st. 38vd., krş. Magie, RRAM II 1950, s. 863, not. 42 ve 81; s. 944, not. 43.

²¹⁸ Wörrle, Ptolemaios II und Telmessos 1978, s. 210-246 ve Holleaux, Etudes III, s. 365 ve dn. II.

²¹⁹ Welles, Royal Correspondance, 1974², s. 60-71, nr. 10-13.

²²⁰ Polybios XVI, 24, 9.

²²¹ OGIS 229, st. 100vdd., krş. Magie, RRAM II 1950, s. 890, not 95 ve 1014, not 59.

²²² Teos ile Lebedos arasındaki *synoikismos* anlaşması ile ilgili olan kral mektubu: Welles, Royal Correspondance, 1974², nr. 3, st. 83, krş. Magie, RRAM II 1950, s. 1013, not. 58.

²²³ Kreissig, Wirtschaft und Gesellschaft 1978.

²²⁴ OGIS 221 ve 225= Welles, Royal Correspondance, 1974², nr. 10-12 ve 18-20, krş. Magie, RRAM II 1950, 1013, not. 58.

ve imtiyaz olarak verilmiş toprak (γῆ ἐν ἀφέσει)²²⁵. Bir toprak parçasının bu iki kategoriden birine girmesi ya da çıkmasında son sözü kral söylemekteydi. İmtiyaz olarak verilmiş topraklar arasında kent toprakları, satılmış ya da hediye edilmiş topraklar, dynast'ların toprakları ya da krallarca özerkliği kabul edilmiş tapınak toprakları yer almaktaydı.

Kral gerek kentlere ve tapınaklara gerekse şahıslara, örneğin liyakat gösteren askerlerine, sık sık toprak bağışlarında bulunmaktaydı. Ancak yaptığı bağışlarda çoğunlukla araziyi kullanma hakkını devrettiği için istediği zaman bağışladığı toprağı geri almakta ve bir başkasına verebilmekteydi. Örneğin; Kral Antiokhos III tarafından Kuzey Suriye'deki Baitokaike tapınağına, bir kente ekleme hakkı ile birlikte bir köy ile bunun arazisi bağışlanmaktadır. Ancak bu arazi önceden Demetrios diye birinin kullanım hakkında imiş. Şimdi ise Kral tapınağına bu bağışı sonsuza kadar yapmaktadır²²⁶. Bu bağışla Baitokaike tapınağının geliri açıkça artmaktadır: hem arazinin hâsılatından hem de tapınağın yılda iki kez ödemek zorunda olduğu ticari faaliyetlerdeki vergi muafiyetinden. Yazıttan şu tahmin edilebilmektedir: Demetrios önceden toprağın kullanım hakkını elinde bulunduruyordu ve krala bunun için vergi ödüyordu. Daha sonradan da bu vergiyi tapınağın ödemeye devam etmiş olması biraz olasıdır. Ve böylece kral arazinin tapınağına geçmiş olmasıyla herhangi bir kayba uğramıyordu²²⁷. Böyle olunca da arazi sık sık el değiştirmekteydi. Arazinin sınırlarının değişmediğini varsaysak bile toprağı kullanan değiştiği için değişme kararının mutlaka arşivlerde yer alması gerekliydi ve bu da arazinin sınırlarının yeniden ölçülerek sahipliğın belirtilmesini zorunlu kılıyor olmalıydı.

Her ne kadar Hellenistik Dönem Krallıkları içersindeki arazi ve bunların dağılımı hakkında bilgi verecek yeterince malzeme olmasa da bazı yazıtlar aracılığı ile birtakım sonuçlara ulaşabilmekteyiz. Kentlerden tek tek ele geçmiş bu yazıtlara dayanarak bir genelleme yapmak doğru değildir ancak bazı özel haller dışında çok büyük farklılıklar da beklenmemelidir.

Asia'da Diadokh'lar döneminde kentler kendi *territorium*'ları içinde arazi sahibi olma hakkına sahiplerdi. Fakat özel olarak muaf tutulmadıkları sürece, krala kendi *territorium*'larında bulunan arazi için vergi ödemeleri gerekliydi²²⁸. Kraliyet idarelerinin geri kalanı ya kiralanabilen ya da kraliyete ait acentalarca köle ya da özgür işgücü ve yahut da

²²⁵ Kortenbeutel, RE Suppl. VII, s.v. γῆ ἐν ἀφέσει.

²²⁶ Aperghis, Seleukid Royal Economy 2004, s. 331, document 15, ayrıca krş. yukarıda B. ve C.

²²⁷ Aperghis, Seleukid Royal Economy 2004, s. 110-111.

²²⁸ Rostovtzeff, Kolonats 1910, 229vd.; Krş. Abbot - Johnson, Municipal Administration 1926, s. 31.

üretimlerinin onda birini krala ödeyen kiracılar vasıtasıyla işletilen kraliyet arazilerinden oluşmaktaydı. Bu kiracılar kiraladıkları mala veraseten sahip oluyorlardı ve arazinin satılması durumunda bu kiracılar arazi ile birlikte yeni sahibin eline geçiyorlardı. Bunlar politik işlerle sınırlı ölçüde ilgilendikleri köylerde (*katoikia*, *komai*, *khoria*) gruplaşıyorlardı. Kraliyet arazileri, yeni kentlerin kurulması, askeri kolonilerin kurulması, köylere kent statüsü verilmesi, satma ve hediye etme yollarıyla, büyüklük bakımından sık sık azalmışlardır²²⁹.

Kralın, kendine ait olan arazilerden hediye ettiği toprakları alan kişi, bu araziye toprakların yakınındaki kentlerden istediği bir tanesinin sınırlarına ekleyebilirdi. Genellikle de yeni sahibin ikamet ettiği kentin *territorium*'u içine dâhil oluyordu. Veraseten kiracı olanlar böylelikle kraliyet arazilerine özgü olmuyor, kentlere ait arazide ya da sınırlar dâhilindeki şahsi arazilerde de bulunuyorlardı. Örneğin Antiokhos I'ın İ.Ö. 275 yılı civarlarında toprak hediye ettiği Assos'lu Aristodikides aldığı toprağı, kendisine kral tarafından Ilion'un yanı sıra Skepsis kenti de bir seçenek olarak sunulmuş olsa da o, Ilion kentine dâhil etmeyi tercih etmiştir. Antiokhos II (İ.Ö. 254/3), eski eşi Laodike'ye Pannoukome'yi sattığı zaman kendisine toprağı istediği kente bağlama hakkı vermiş, hatta Laodike burasını satacak olursa aynı hakkın yeni sahib için de geçerli olacağını vurgulamıştır²³⁰.

Akhaimenid imparatorluğunda kralın bağışladığı topraklar arasında araziler, köyler, hatta kasaba ve kentler dahi vardı. Bu bağışlarda toprağın kullanım hakkının devredilmesi ve kralın toprağı istediği zaman geri talep edebilmesi geleneği çoğunlukla Hellenistik krallar tarafından da devam ettirildi. Bağışlanan toprakla ilgili herhangi bir problem olduğunda ise, örneğin ürünün zayıf olması ya da diğer gizli problemlerin varlığı gibi sorunlar bağışı alanın üzerine devrolmaktaydı²³¹.

Kral toprak bağışlarının yanı sıra sahibi olduğu toprakları kraliyete mensup kişilere satabilmekteydi. Bütün bu bağış ya da satış işlemleri merkezi bir kraliyet arşivinde kayıt altına alınmaktaydı. Satılan ya da hediye edilen arazinin (*kome*, *kleros*, *topos*) sınırları hemen belirlenir (περιορισμός) ve bu da kraliyet arşivine kaydedilirdi. Bundan sonra steller vasıtası ile kraliyete ait çeşitli kentlerde halka duyurulurdu. Pannou kome'nin Laodike'ye satışının ve sınır kararının çok ilginç bir şekilde Ilion, Samothrake, Ephesos, Didyma ve Sardes'te bulunan çeşitli tapınıklarda ilan edilmesi kral tarafından emredilmiştir. Bu kraliyet arşivine

²²⁹ Rostovtzeff, Kolonats 1910, 248vdd.; Krş. Abbot - Johnson, ibidem.

²³⁰ Welles, Royal Correspondance, 1974², s. 60-71, nr. 10-13; krş. Antiokhos II'nin boşandığı eşi Laodike'ye toprak satması: *Testimonia-Köy Sınırları TKö 27.1-3*.

²³¹ Aperghis, Seleukid Royal Economy 2004, s. 99-100.

Seleukoslar Döneminde *basilike graphe* adı verilmekteydi ve bir tanesi Sardes'te bulunmaktaydı²³². Pannou kome'nin satış işlemleri ise şöyle gerçekleşmiştir: Kral Antiokhos Hellespontos satrapı Metrophanes'e sınırları saptamasını, yani, arazinin yasal olarak tanımlamasını yapmasını²³³ ve satış işleminin duyurulması işini organize etmesini emreden bir mektup gönderir. Bu ilişkide satrap, kral ile alt memurlar arasındaki düzenli bir aracı rolündedir. Bunun üzerine satrap Metrophanes, Hellespontos satraplığının kraliyet arazilerinin müfettişi (*oikonomos*) olan Nikomakhos'a bir emir yollar²³⁴. Nikomakhos da emri sınırları esas olarak tayin etme ve satılan arazinin çevresini sınır taşları ile çevrelemeden sorumlu *hyparkhos*krates'e gönderir²³⁵.

1910 yılında Sardes'te ele geçen *πρᾶσις ἐπὶ λύσει* tarzında yazılmış bir ipotek taşı bize Erken Hellenistik Dönem arazi sınıflandırması ile ilgili bilgiler vermektedir²³⁶. İ.Ö. 306-301 yıllarına tarihlenen yazıta göre Antigonos, Mnesimakhos'a oldukça geniş bir yurtluk arazisi (*οἶκος*) vermiştir. Bu arazinin içersinde bazı köyler ve *kleros*'lar bulunmaktadır. Mnesimakhos bunların vergisini ödeyememiş ve sahip olduğu arazileri ipotek etmiştir. Eğer arazilerden yeterince gelir elde edebilirse Artemis hazinesine 2650 altın stater ödeyeceğini teyit etmiş ve eğer bu miktarı ödeyemezse malına haciz konulmasını kabul etmiştir. Yazıttan öğrendiğimiz en önemli şey erken Helenistik Dönemde arazinin *χιλιαρχία* adında pek çok satraplık bölgesine bölünmüş olduğu ve ister köy ister *kleros* olsun vergilerini bağlı oldukları *khiliarkhia* satrapına ödedikleridir²³⁷. Attalos krallığı ise Seleukos satraplıklarına denk gelen ve *topoi* olarak adlandırılan bölgelere ayrılmıştı. Bu *topoi* krallar tarafından atanan *strategoï* tarafından yönetilmekteydi²³⁸.

²³² Bu arşivlerde kraliyet arazilerine ilişkin belgeler kayıt altına alınmaktaydı. Sardes'te bulunanda ise Tauros'un kuzeyindeki toprakların bilgileri arşivlenmekteydi: Rostovtzeff, CAH VII, 167, Yale Classical Studies III, 70vd., krş. Welles, Royal Correspondance 1974, s. 98, 27.

²³³ *Testimonia-Köy Sınırları TKö 27.1-3*, st. 30.

²³⁴ *Testimonia-Köy Sınırları TKö 27.1-3*, st. 37-38.

²³⁵ *Testimonia-Köy Sınırları TKö 27.1-3*, st. 35-36 ve 49-50.

²³⁶ Buckler - Robinson, AJA 16 (1912), s. 11-82.

²³⁷ Buckler - Robinson, AJA 16 (1912), s. 69'da, bu *khiliarkhia*'ların daha geç dönemde bilinen *hyparkhia*'larla aynı olabileceğini önermektedir. Krş. Westermann, Land Registers 1921, s. 16, dn. 6.

²³⁸ Malay, AD IV (1996), s. 83-86: 1) ὁ στρατηγὸς τῆς Χερρονήσου καὶ τῶν κατὰ τὴν Θράκιην τόπων; 2) τεταγμένος στρατηγὸς τῶν καθ' Ἑλλάσποντον τόπων; 3) στρατηγὸς ἐπὶ τε Ἐφέσου καὶ τῶν κατ' Ἐφεσον τόπων καὶ Καύστρου πεδίων καὶ τὸ Κιλβιανόν; 4) στρατηγὸς Καρίας καὶ Λυδίας τῶν κατὰ Ἐφεσον τόπων; 5) στρατηγὸς τοῦ ὑπαίθρου καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως.

Her ne kadar arşivlere kaydedilse de yapılan bağışlarda karışıklıklar da söz konusu olabiliyordu. Örneğin Aristodikides'e önceden kral tarafından söz verilen toprak bir türlü sahibine teslim edilememiş, Aristodikides bu durumun telafi edilmesi için birkaç kez krala mektup yazmıştır. Kral da konuyla ilgilenmesi için Hellespontos satrapı Meleagros'u görevlendirmiş ve Aristodikides'e söz verilen toprağın bir kısmının bir deniz üssü komutanına verilmiş olduğu anlaşılmıştır.

İ.Ö. 240 yılından kısa bir süre sonra Olympikhos adlı yerel bir dynast Mylasa kentinde kraliçe Laodike'den bir miktar toprak satın alıp daha sonra bu toprağı kentin önemli tanrısı Zeus Osogoa'ya adamaktadır²³⁹. Mylasa'lılara yazdığı mektubunda Olympikhos bu araziye tapınağın idamesi için %5 faizle kiraya vermelerini tavsiye etmektedir. Mylasa'lılara ait karar metninde ise Olympikhos'u, vakfettiği arazinin kiracısı olarak görüyoruz. Yazıtın sonunda Olympikhos bağışladığı arazinin sınırlarını tanımlamaktadır. Yazıttan Olympikhos'un araziye Laodike'den satın alır almaz mı yoksa daha sonra mı vakfettiği konusunda herhangi bir bilgi edinemiyoruz. Ayrıca bir sınır kararı ya da sınırtası dikilmesine yönelik herhangi bir ifade de yer almamaktadır. Ancak, tıpkı Pannou kome'nin satışında olduğu gibi burada da önce arazinin satış kararının duyurulması daha sonra da sınırlarının sınır taşlarıyla belirlenmiş olması gerekmektedir.

Ptolemaioslar döneminde ise satrapların da tıpkı kral gibi kent kurduğunu ve *territorium* üzerinde söz hakkı olduğunu görüyoruz. Tabii sonuçta satraplar görevli oldukları bölgelerde kralın temsilcileri idiler ve belki de kralın isteklerini yerine getirmekteydiler. Bu konuyla ilgili Kilikia'dan güzel bir örnek bulunmaktadır²⁴⁰: Apollonios oğlu Aspendos'lu Aetos²⁴¹ Ptolemaios'lardan biri döneminde²⁴² Kilikia valisi olduktan sonra burada stratejik önemi olan bir yeri işgal edip de buraya zorla yerleşen barbarları kovduktan sonra kralın annesine izafeten Arsinoe isimli bir kent kurmuştur. Aetos bu kenti kurduktan sonra hemen yanındaki bir Samos kolonisi olan Nagidos kentinden aldığı *territorium*'u bu kente vermiştir. Bu yazıt yazıldığı zaman ise Aetos'un oğlu Thrasesas Kilikia *strategos*'udur ve dönemin kralı

²³⁹ Crampa, Labraunda III, 1 1969, nr. 8.

²⁴⁰ *Testimonia-Kent Sınırları TKe 31*.

²⁴¹ Aetos ile Thrasesas'ın kariyeri ile ilgili olarak bk. Jones-Habicht, Phoenix 43 (1989), s. 335-346.

²⁴² Burada söz konusu olan kral Ptolemaios II Filadelfos olmalıdır. (İ.Ö. 283-246).

Ptolemaios II ile Arsinoe'nin ođlu Ptolemaios III Euergetes'tir. (İ.Ö. 246-221). Nagidos'lular Aetos tarafından Arsinoe'lilere verilen *territorium* sahipliği ile ilgili olarak tartişma içine dūřmūřlerdir. Sonuçta bu konuyu halletmesi için Arsinoe'liler bir mektupla ve elçiler gōndermek suretiyle Thraseas'a başvurmuşlardır. Thraseas ise Nagidos'luları sōz konusu arazinin Arsinoe'lilerin olması gerektiği konusunda ikna etmiş, belki de tehdit etmiş ve Nagidos'lular da kafalarında hiçbir soru işareti kalmayacak şekilde durumu kabullenip sınırları Thraseas'ın isteği doğrultusunda belirlemişlerdir.

6.2 Roma Dönemi

Son Bergama kralı Attalos III'ün topraklarını vasiyet etmesi üzerine Roma imparatorluğu Küçük Asya üzerindeki ilk toprağını elde etmiş ve İ.Ö. 133'te bu topraklar üzerinde ilk eyalet olarak Asia'yı kurmuştur. Bu eyalet Troas, Aiolia, Mysia, Ionia, Lydia ve güneyde Karia'yı ayrıca da Limni, Midilli, Samos ve Sakız gibi kıyıya yakın büyük adaları içine alacak şekilde oldukça büyük bir alanı kapsamaktaydı. Asia Eyaletini müteakiben, imparatorluğun sahip olduğu araziler zamanla, el koymalar, cezalar ve miraslar yoluyla artmıştır. Klient krallıklara ait pek çok arazi, diğer araziler kurulacak olan kentlere ayrılırken, imparatora ait olanlara eklenmiştir. Ancak imparatorluk arazilerindeki aşırı büyüme eğilimi municipal sistemi mümkün olduğunca genişletme politikası sayesinde dengelenmiştir²⁴³. Örneğin Pogla'dan bir yazıt imparatorluk arazilerinden biri üzerindeki bir köyün municipal mevkiye geçişini göstermektedir²⁴⁴. Tıpkı Helenistik dönemde olduğu gibi, Roma döneminde de her türlü toprak hareketi, söz konusu yeni *territorium*'un ölçülmesini ve sınırlarının tayin edilmesini zorunlu kılıyor olmalıydı. Bu nedenle de Roma'nın Anadolu sahnesine çıktığı andan itibaren, eyaletlerin oluşturulması, yeni kentlerin kurulması, koloni kentlerinin kurulması, özgür kent ya da krallıklara yapılan toprak bağışları ya da krallıkların toprak vasiyeti gibi, bu toprak hareketine neden olan etkenler sınır taşlarının dikilmesindeki ana nedenler olmalıydı.

Helenistik kralların ortadan kalkması *polis* kuruluşuna son vermedi. Elbette yeni kentlerin kurulması süreci yavaşladı ve yeni kurulanlar çok da büyük değillerdi. Fakat yine de gerek Romalı generaller gerekse mevcut krallar tarafından bazı kentler kurulmaktaydı. Ancak Roma kent kurma sürecini henüz kenti olmayan yörelere yaymıştır²⁴⁵. Örneğin, Sulla'nın *legatus*'u olan L. Licinius Murena'nın bu şekilde, Lydia'da Murenia²⁴⁶ ve Pontos sınırında Licinia²⁴⁷ adlarında iki kent kurduğu sanılır. Fakat en önemli rolü oynayan, Pontos'ta sekiz tane yeni kent kurup üç eski kentin de topraklarını büyüten Pompeius'tur²⁴⁸. Mithradates'in bozgunundan önce eski krallıkta kıyıda seyrek konumda birkaç Yunan kenti vardı: Sinope,

²⁴³ Abbot-Johnson, *Municipal Administration* 1926, s. 32.

²⁴⁴ IGR III, nr. 409.

²⁴⁵ Sartre, *L'Asie Mineure* 1995, s. 137.

²⁴⁶ Habicht, *JRS* 65 (1975), s. 74, krş. Sartre, *L'Asie Mineure* 1995, s. 138.

²⁴⁷ Herakleia'lı Memnon, *FGrHist*, 434 F 26, 1, krş. Sartre, *L'Asie Mineure* 1995, s. 138.

²⁴⁸ Sartre, *L'Asie Mineure* 1995, s. 138.

Amisos ve Trapezunt. Bunların sahip olduğu toprak oldukça kısıtlıydı. Örneğin Lucullus'un Amisos'a verdiği 120 *stadion* (24 km.) uzunluğunda bir toprak parçasının değerli bir hediye olduğu anlaşılmaktadır²⁴⁹.

Pontos ve Bithynia'yı içine alan yeni eyaletin kurumlarını oluşturmakla görevlendirilen Pompeius ise, tıpkı Helenistik krallar gibi sadık dostlarına toprak hediye etmiştir. Örneğin Farnakeia ile Trabzon ve bunların iç kesim topraklarını Deiotaros'a bağışlamıştır²⁵⁰. Bunun yanı sıra var olan kentleri güçlendirmiş ve yeni kentler kurmuştur. Amasra, Sinop ve Samsun'a geniş araziler verip bunların gönlünü kazanmıştır. O zamana kadar kendi art ülkelerinden yalıtılmış durumda kalan bu kentler bu bağışla kıyının hemen hemen tümünü aralarında paylaşır duruma gelmişlerdi. Pompeius iç kesimlerde de Amasya, Kabeira ve Zelea'ya geniş topraklar vermek suretiyle bunlara Yunan *polis*'i statüsü kazandırmıştır. Bundan sonra Kabeira Diospolis adını aldı²⁵¹. Mithradates'in Yeşilirmak ve Kelkit'in kavşağında yaptırmaya başladığı Eupatoria'yı da Pompeius tamamlamış ve oraya Magnopolis adını vermiştir²⁵². Pontos Paphlagonia'sının doğusunda bir Neapolis²⁵³, batısında Pompeiopolis²⁵⁴, Kappadokia sınırında bir Megalopolis²⁵⁵ ve Armenia Minor sınırlarında Yeşilirmak üzerinde, bir bölümü veteranlarca iskân edilmiş bir Nikopolis kurarak bütünü tamamlamıştır²⁵⁶. Her birine verilen toprak o kadar genişti ki birinin bittiği yerde öbürü başlıyor ve böylece hepsi birden yeni fethedilen toprakların tümünü kaplıyorlardı. Bu örneklerden hareketle Pompeius'un Bithynia kentleri dışında kalmış imparatorluk topraklarını da kentler arasında paylaşmış olduğu düşünülebilir²⁵⁷. Bunların yanı sıra Pompeius İ.Ö. 83 yılında tahrip edilmiş olan Kilikia Soloi'ünü yeniden inşa etmiş ve burası 65 yılında Pompeiopolis adıyla yeniden kurulmuştur²⁵⁸.

Kent kurma faaliyetleri Augustus Dönemi'nde de devam etmiştir. Augustus ilk olarak Galatia'nın kuzeyinde Pessinus, Ankyra ve Tavium kentlerini ilk kez olarak kurmuştur. Bu

²⁴⁹ Plutarkhos, Lucullus 19, krş. Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 138.

²⁵⁰ Ooteghem, Pompée le Grand, s. 248-49, krş. Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 138.

²⁵¹ Olshausen-Biller, Untersuchungen 1984, s. 44-54, krş. Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 139.

²⁵² Strabon XII, 3, 30, Appianus, Mithridates 115, krş. Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 139.

²⁵³ Strabon XII, 3, 38.

²⁵⁴ Strabon XII, 3, 40.

²⁵⁵ Bugünkü Sivas kentine karşılık gelen bu kent daha sonra Sebasteia adını almıştır.

²⁵⁶ Strabon XII, 3, 28, Casius Dio XXXVI, 50, Appianus Mithridates 115, krş. Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 139.

²⁵⁷ Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 139.

²⁵⁸ Plutarkhos, Pompeius 28; Cassius Dio XXXVI, 37; Appianus, Mithridates 115.

kentlerin üçünün de Galatia Eyaleti'nin düzenlenmesinden, yani İ.Ö. 25 yılından hemen sonraya olasılıkla da İ.Ö. 22 ya da 21 yıllarına denk geldiği farzedilmektedir²⁵⁹. Ankyra *territorium*'u Sangarios ile Halys arasındaki bütün bölgeyi kapsamıştır. Kentin *territorium*'u güneyde Laodikeia Katakekaumene ve Ikonion'la komşu olmuş, doğuda ise Girmir Çay'ın ortasına kadar ulaşmıştı. Tavium ise batıda Halys, kuzey doğuda Amaseia ve güneyde ise Kappadokia sınırına ulaşmıştır²⁶⁰. Augustus'un bu kentleri ve Colonia Germa'yı kurarken izlediği politika kent sınırlarının birbirine bitişik olmalarını garanti altına almak idi. Buna çok benzeyen bir politikayı izleyen Pompeius da, yukarıda da bahsettiğimiz üzere, Pontus eyaleti organize edildiği zaman, bu eyaleti 11 *politeia*'ya bölmüş ve bunların sınıdaş olmalarına özen göstermiştir²⁶¹. Galatia Eyaletini ayrıntılı bir şekilde analiz eden S. Mitchell, Iulius – Claudius sülalesinin sonu ile birlikte Pontus'un büyük bir bölümü, Paphlagonia, kuzey Galatia, Galatia Phrygia'sı, Lykaonia ve Pisidia'nın sınıdaş kent *territorium*'larına bölüdüğü sonucuna ulaşmıştır²⁶². Özellikle de Augustus ve Claudius dönemlerinde ortaya çıkan bu gelişmelerin merkez ve doğu Anadolu'nun politik coğrafyasını tamamen değiştirdiğini söylemektedir.

İ.Ö. I. yüzyıl sonunda koloniler kurulduğu zaman, Küçük Asia'da her ne kadar sayıca çok olmasa da, yerleşimciler için arazi bazen boş bir bölge iskân edilerek sağlandı ya da yerleşimciler önceden var olan yerel kente ilave oldular. Diğer bir seçenek ise yerli bir tanrının sahip olduğu *territorium*'u gasp etme idi. Muhtemelen, yakınında büyük ve önemli bir Men tapınağı bulunan Antiokheia örneğinde olduğu gibi²⁶³. Diğer bir alternatif de mevcut olan kentten yeni kurulana *territorium* aktararak sağlanıyor olmalıydı. Örneğin Apollonia kenti kurulunca Tymbrida'ya ait olan araziden pay almıştı²⁶⁴. Anadolu'da Pompeius döneminden bilinen bir koloni kenti bulunmaktadır: Yeşilirmak Nikopolis'i (Armenia Minor). Pompeius'un buraya veteranları yerleştirmiş olmasına ve burası sonradan Latin kolonisi unvanını almış olmasına rağmen hep bir Yunan *polis*'i olarak görülmeye devam etmiştir²⁶⁵.

²⁵⁹ Mitchell, *Anatolia* 1993, s. 87.

²⁶⁰ Halys'teki batı sınırı için: RECAM II, 19, Robert, *A travers l'Asie Mineure* (1980), 99; Kuzey doğu sınırı için: Çorum'un doğusunda Güngörmez'de bulunan Hadrianus dönemi milltaşına göre Amaseia'dan *at* (=ad) *fines Galatorum* 42 Roma milidir. (French, *AS* 34 (1984), 11, *AST* II (1984/1985), 123, 126, fig. 2), Bağlıca civarında benzer bir metni aşayan ikinci bir miltaşı bulunmuştur. (*AST* III (1985/1986), 144), krş. Mitchell, *Anatolia* 1993, s. 88vd .

²⁶¹ Mitchell, *Anatolia* 1993, s. 88.

²⁶² Mitchell, *Anatolia* 1993, s. 98.

²⁶³ Levick, *Roman Colonies* 1967, s. 73, Mitchell, *Anatolia* I 1993, s. 90, krş. Horsley-Kearsley, *ZPE* 121 (1998), s. 126.

²⁶⁴ *Testimonia-Kent Sınırları TKe* 62.

²⁶⁵ Sartre, *L'Asie Mineure* 1995, s. 139.

Caesar döneminde ise Sinop'ta bir koloni²⁶⁶ ve Apameia Myrleia²⁶⁷ ile Herakleia Pontikede²⁶⁸ de birer koloni kurulur. Sinop'ta ve Herakleia Pontike'de koloni Yunan *polis*'inin yerine değil yanına yerleşmiştir. Yunan *polis*'i koloniye toprağının bir parçasını vermiştir. Lampsakos ve Parion ikiz kolonilerinde de durum aynıdır²⁶⁹. Kısa bir süre sonra, tahminen İ.Ö. 43-38 arasında, Caesar döneminden kalma planlar üzerine Aleksandrea Troas'ta yeni bir koloni kurulmuştur²⁷⁰. Bunların genişliği de yerleşimcilerin sayısı ve kökeni de bilinmemektedir. Bu kolonilerle Augustus dönemi arasında geçen kısa süre belirsizdir²⁷¹. Bu kolonilerden Herakleia²⁷² ve Lampsakos iç savaşların karmaşası içerisinde yok olmuş ve bir daha yeniden yapılanmamışlardır²⁷³. Augustus'a gelince; Aleksandrea Troas²⁷⁴, Parion²⁷⁵ ve Apameia Myrleia'daki kolonileri yeniden iskân ederek bunları güçlendirmiştir²⁷⁶. Bunların dışında Augustus 25 yılından başlayarak kendisinin "Pisidia" dediği yerde²⁷⁷ veteranlar yerleştirmek suretiyle bir koloniler ağı yaratmıştır²⁷⁸. Daha sonra gerçek Pisidia içinde Olbasa, Cremna²⁷⁹, Comama, Parlais, Lystra'da²⁸⁰ ve Lykaonia Ikonion'da²⁸¹, Galatia'da Germa'da ve olasılıkla Isauria Ninica'da²⁸² koloniler kurmuştur. Bunlara daha sonra Anadolu'nun doğu ve güneyine dağılmış birkaç koloni daha eklenmiştir. Bunlar da Kappadokia Arkelias'ı (Garsauria)²⁸³, Armenia Minor'da Traianus döneminde Satala'nın yanına yerleşmiş olan Colonia²⁸⁴ ve Marcus Aurelius zamanında Kilikia'da kurulan Faustopolis'tir²⁸⁵. Ayrıca Hadrianus

²⁶⁶ Colonia Iulia Felix: Strabon XII, 3, 11, Plinius, NH VI, 6; Jones, CERP 1957², s. 166, The Greek City 1940, s. 61, Robert, Étud. Anat. 1937, s. 259-300, Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 139.

²⁶⁷ Strabon XII, 4, 3, Plinius, NH V 149, Dessau 314, Jones, CERP 1957², s. 162, Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 139.

²⁶⁸ Strabon XII, 3, 6, Jones, CERP 1957², s. 162, 167, The Greek City 1940, s. 61, Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 140.

²⁶⁹ Lampsakos için: Appianus, Bellum Civile V, 137; Parion için: Plinius NH V, 141, Jones CERP 1957², s. 86, The Greek City 1940, s. 61, Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 140.

²⁷⁰ Strabon XIII, 1, 26; Grant, From Imperium 1946, s. 244-46; krş. Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 141 ve dn. 24.

²⁷¹ Vittinghoff, Römische Kolonisation und Bürgerrechtspolitik 1951, s. 87-89, Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 141.

²⁷² Strabon XII 3, 6.

²⁷³ Vittinghoff, Römische Kolonisation und Bürgerrechtspolitik 1951, s. 88-89, Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 210.

²⁷⁴ Strabon XIII, 1, 26.

²⁷⁵ Grant, From Imperium 1946, s. 249, Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 210.

²⁷⁶ Vittinghoff, Römische Kolonisation und Bürgerrechtspolitik 1951, s. 130-131, Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 210.

²⁷⁷ Res Gestae XXVIII; krş. Levick, Roman Colonies 1967, s. 33.

²⁷⁸ Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 210.

²⁷⁹ Horsley, AS 37 (1987), s. 49-80, Levick, Roman Colonies 1967, s. 37.

²⁸⁰ Levick, Roman Colonies 1967, s. 37.

²⁸¹ Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 210.

²⁸² Mitchell, Historia 28 (1979), s. 409-438.

²⁸³ Plinius NH VI, 8, Strabon XII, 2, 5 ve 6, 1, krş. Jones Greek City 1940, s. s.61.

²⁸⁴ Jones, Greek City 1940, s. 61.

²⁸⁵ Historia Augusta, Marcus Antonius 26; krş. Ballance, AS 14 (1964), s. 139-145.

Dönemi'nda Parion'a Thrakia yarımadasında toprak verildiği kabul edilmektedir²⁸⁶. Severus'lar döneminde de sayı oldukça azdır. Bunlar arasında Caracalla zamanında kurulan Tyane²⁸⁷, Elagabalus döneminde kurulan Kilikia Mallos'u²⁸⁸ sayılabilir. Söz konusu kolonilerin her biri eski bir Yunan *polis*'inin yerini almakta, onun gelişip güçlenmesine katkıda bulunmaktaydı. Bazı durumlarda da koloni yukarıda da bahsedildiği üzere Yunan *polis*'inin yanı başına yerleşiyor ve eski *polis* ayrı bir yaşama devam ediyordu. Ancak koloni kentine ne kadar toprak aktarıldığı bilinmemektedir. Cumhuriyet dönemi Herakleia Pontike'si, Troas'taki Aleksandreia ile Ilion, Kilikia Trakheia'daki Ninica ile Klaudiopolis böyle ikiz yerleşim yerleriydi. Bu ikiz kentlerin dışında koloni *polis*'in yerini almış ve *polis* yurttaşları sahip oldukları toprakları ellerinde tutmayı başarsalar bile her türlü siyasal haklarını yitirmişlerdir²⁸⁹.

Kentlere tanınan özgürlük ve bunun tamamlayıcısı niteliğinde olan bağışıklık (*immunitas*) sadece Roma tarafından ve onun ölçütlerine göre dağıtılmaktaydı. *Immunitas* özgürlükten farklı bir ayrıcalıktır. *Tributum* ve çeşitli yükümlülüklerden muaf olmak demektir. Bu nedenle de çok az kente verilmekteydi. Örneğin; Knidos İ.Ö. 45 yılında özgür ve bağışık idi²⁹⁰. Aphrodisias ise Antonius döneminde bağışık kalmıştı²⁹¹. Bunlara Tarsos ve Lykia kentleri de eklenebilecektir²⁹². Özgür kentler ise *tributum* ödemekle yükümlü idiler. Örneğin Stratonikeia, Termesos gibi²⁹³. Ya da Kolophon kenti, geçerken uğrayan Roma ordularına bakmak zorunda idi²⁹⁴. Roma gerek özgürlüğü gerekse bağışıklığı kentlerin kendisine verdiği hizmete, eyaletleri kasıp kavuran sürtüşmelerdeki davranışlarına göre veriyor ya da alıyordu. Bazı durumlarda da bir imparator dostlarından bir Yunanlının hatırı için kalıcı olarak özgürlük verebiliyordu. Örneğin 62 yılında Pompeius Lesbos'a, 45 yılında ise Caesar Knidos'a böyle özgürlük vermişti. Ancak iç savaş ortamında bir imparator tarafından bir dosta verilen özgürlük o imparatora galip gelen karşıtı tarafından geri alınabilmekteydi.

²⁸⁶ Boatwright, Hadrian and the Cities 2003, s. 85-86 ve 10, 11, 12.

²⁸⁷ Head, HN, s. 753.

²⁸⁸ Head, HN, s. 724.

²⁸⁹ Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 211.

²⁹⁰ Blümel, I. v.Knidos (I.K. 41), 12.

²⁹¹ OGIS 454.

²⁹² Appianus, Bellum Civile V, 7.

²⁹³ Lex Antonia de Termessibus: CIL 12, 589, ILS 38, Sherk, Rome and the Greek East 1984, 89-92, nr. 72;

Jones, Mélanges Buckler, s. 116, Sartre, L'Asie Mineure 1995, s. 142-145.

²⁹⁴ Menippos için çıkarılan Kolophon kararnamesi: L.-J. Robert, I. Claros 1989, s. 63-104.

Özgürlük ya da *immunitas*'a sahip olmayan kentler üzerinde ise Roma'nın yetkisi tamdı. Toprak verilmesi ya da fazla görülen toprağın alınması hep Roma'nın insiyatifindeydi. İ.Ö. 189 yılında özgür ilan edilmiş olan Ilion'a Rotaion ve Gergis toprakları verilmekteydi²⁹⁵. Eyaletlerin kurulması sürecinde böyle kararlar oldukça fazladır.

Esasen ne eyaletlerin kurulma sürecini ne de yukarıda bir kısmını örneklediğimiz yeni kurulmuş kentleri ya da kentlere toprak hediye edilmesini sınır yazıtları aracılığıyla pek takip edemiyoruz. Yazıtlardan ancak bir sınır kararı söz konusu olduğunda ayrıntılı bilgi edinebilmekteyiz. Tek başına sınır taşları, söz konusu sınır taşının dikilmesine neden olan sorun hakkında hiçbir bilgi içermemektedir. Kent ya da köy sınırlarına ilişkin ele geçen yazıt sayısı da oldukça azdır. (Kent sınırına ilişkin ikisi erken Roma, beşi Roma imparatorluk dönemi ve dördü de üçüncü yüzyıl ve sonrasına ait toplam 11 yazıt bulunmaktadır. Köy sınırlarına ilişkin toplam 17 yazıttan ise dördü III. yüzyıl ve sonrası, diğerleri ise Roma imparatorluk dönemine aittir. Bu sayılar Klasik-Hellenistik dönem yazıtlarından sayıca daha azdır. Bu nedenle de yukarıda saydığımız durumlardan birinin söz konusu olmuş olabileceğini düşünmek akla yatkın olacaktır. Zira her toprak genişlemesi ya da daralması söz konusu olduğunda, bu durum, mutlaka buna ilişkin bir ölçümün yapılmış olmasını ve sınır taşlarının dikilmiş olmasını gerektirmektedir. Örneğin İmparator Traianus zamanında Kosa ve Antikosa isimli iki köy Apollonia Salbake'den alınıp Heraklea Salbake'ye verilmiştir²⁹⁶. Ya da İ.S. 216 yılında Caracalla Pessinus kentinin tüm *khora*'sının ölçülmesini emretmiştir²⁹⁷. İ.S. III. yüzyılda imparator Valerianus zamanında ise Phrygia Appia'da yeni Phrygia-Karia eyaletinin geçici valisi *procurator* Iulius Iulianus tarafından Spora ve Tikta köylerinin sınırları belirlenmiştir²⁹⁸.

Bu türden yönetimsel toprak hareketlerinin dışında elbette ki tıpkı Hellenistik Dönemde olduğu gibi kentler arasında çıkan toprak kavgaları da arazi sahipliğinde belirleyici bir rol oynamakta ve sınır taşlarının dikilmesi sonucunu doğurmaktaydı. Ancak ne yazık ki Roma Dönemli yazıtlar Hellenistik dönemdekiler kadar ayrıntılı bilgiler içermemektedir. Bu nedenle de bu kavgalara nelerin neden olduğunu kestirmek oldukça güçtür. Hele ki Anadolu örnekleri buna hiç izin vermemektedir. Yalnızca Kaunos ile Kalynda arasında İ.S. II. yüzyılda çıkan

²⁹⁵ Strabon XIII, 1, 70, Polybios V, 77-78.

²⁹⁶ *Testimonia-Kent Sınırları TKe 30*.

²⁹⁷ *Testimonia-Kent Sınırları TKe 13*.

²⁹⁸ *Testimonia-Köy Sınırları TKö 14*.

tartışmanın gümrükle ilgili görevler ve liman hakları üzerine olduğunu biliyoruz²⁹⁹. Ancak bu konuyla ilgili olarak sınır yazıtı azlığına dikkati çekmek yerinde olacaktır. Esas olarak ben kentler arasında tarihten gelen bir toprak anlaşmazlığı yoksa eğer Roma döneminde çok fazla çatışmanın çıktığını düşünmemekteyim. *Pax Romana* kentlerin içinde olduğu kadar sınırlarında da etkili olmuş olmalıdır. Yoksa Helenistik Dönemin üç yüzyıl ilerisinde olup da savaş ortamının da ortadan kalktığı düşünüldüğünde yazıt sayısının azlığını başka türlü izah etmek pek mümkün görünmemektedir. Sınırlarında sürekli kavgaların olduğu kentlerden oluşan bir imparatorluk içinde bir iç barıştan söz etmek herhalde mümkün olmasa gerektir. Kaldı ki Roma, kentler arasında bir sınır anlaşmazlığı çıktığında sözkonusu toprağın sahipliği ile ilgili tarihi kanıtların kentler tarafından bir araya getirilmesini ilke olarak benimsemekte ve sözkonusu toprak parçasını haklılığını ispatlayan kentin sınırlarına dâhil etmekteydi. Yani tepeden inme artık benim dönemim başladı ve ben böyle karar verdim gibi bir yaptırım uygulamamaktaydı. Ancak olasılıkla yönetsel bir mesele olduğunda, örneğin Asia ile Bithynia Eyaleti'nin sınırları değişecekse eğer ve bu eyaletin sınırlarının değişmesi için A kentinden B kentine toprak aktarılması gerekiyorsa Roma bunu yapmış olmalıdır³⁰⁰. -Zira iki eyaletin ortak sınırlarının bir kentin ortasından geçtiğini düşünmemekteyim.- Ya da bir yere yeni bir yol yaptığında yolun geçtiği yerin bir kentle bağlantılı olması durumunda kentin ya da bir eyaletle bağlantılı olması durumunda ise eyaletin sınırları değişmek zorundaysa, bunu da yapmış olmalıdır³⁰¹. Bu konuda yapılabilecek bir diğer tahmin de şu olmalıdır: Roma bir kentten alacağı vergide sorun yaşıyorsa o kentin yeni bir $\rho\omicron\omicron\theta\eta\sigma\acute{\iota}\alpha$ 'sını yaptırmak zorunda kalabilirdi. Nitekim Pergamon'un *demosiones*'lerle yaşadığı sorunun altında böyle bir sebep olsa gerektir³⁰². Su kaynakları, otlaklar, maden yatakları *etc.* gibi ekonomik nedenler büyük bir ihtimalle tarihsel bir süreçten gelen nedenlerdir ve büyük bir olasılıkla da böyle bir nedeni yazıttan öğrenebilmemiz gerekirdi³⁰³. Kısaca söylemek gerekirse Roma tarihli sınır saptamalarının altında daha özel nedenler aranmalıdır.

²⁹⁹ *Testimonia-Incerta* **TI 58**

³⁰⁰ *Testimonia-Kent Sınırları* **TKe 30**.

³⁰¹ *Testimonia-Eyalet Sınırları* **TE 1** ve *Testimonia-Incerta* **TI 51**.

³⁰² Krş. *Testimonia-Kent Sınırları* **TKe 4.1-3**, ayrıca krş. I. Scythia Minor I 45-46 (appendix nr. 21).

³⁰³ Krş. Oliver, *Greek Constitutions* 1989, nr. 113- 116; IGBulg 3.1401; SEG XXIX (1979), 681= AE 1979, 552, IGBulg 3.1472 ve addenda nr. 1900, IGBulg 3.1455 ve addenda nr. 1900.

7 PROVINCIA SÖZCÜĞÜNÜN MAHİYETİ VE EYALET SINIR YAZITLARININ GENEL DEĞERLENDİRMESİ

Bugün yönetim amacıyla oluşturulmuş coğrafi bir bölgeyi anladığımız, ancak, orijinal olarak 'görev, ödev' genellikle de 'askeri görev' anlamlarına gelen *provincia*³⁰⁴ sözcüğünün etimolojisi kuşkulu olmakla birlikte, yaygın olan görüş *vincere* fiilinden kaynaklandığıdır³⁰⁵. İkinci Pön savaşlarında (İ.Ö. 218-202) *consul*'lerin en temel *provincia*'sı yani 'görevi' düzenli olarak Hanibal'e karşı savaşmaktı³⁰⁶. Sözcük temel olarak *territorium* anlamına gelmemektedir, yani, herhangi bir coğrafi alanı betimlememektedir, ancak *provincia urbana* gibi ifadelerde yer almıştır³⁰⁷. Deniz aşırı bir *provincia* bir magistrata operasyon alanı olarak ayrılmış bölge anlamına gelmekteydi. *Provincia* yapılan ilk Roma ülkesi Sicilia'dır (İ.Ö. 241) ve bunu Corsica ve Sardinia (İ.Ö. 227) izlemiştir. Böylelikle Roma devleti İtalya ve *provinciae* olarak iki düzenlemeye sahip olmuştur. Ancak bu ilk eyaletler ada olmaları dolayısıyla doğal coğrafi sınırlara sahiptiler ve sınırlarının çizilmesine ihtiyaç duyulmamaktaydı. Coğrafi sınırların işaretlenmesini ise ilk olarak İ.Ö. 197 yılında kurulan Hispania Eyaleti'nde görmekteyiz. *Provincia* Hispania'nın düzenli valisi olarak iki yeni *praetor* tayin edilmiş ve bunlar Hispania'yı Ulterior ve Citerior olarak bölmek üzere sınır taşlarını dikmeleri için emir almışlardı³⁰⁸. Zamanla coğrafi bölgeyi tanımlamak için yeni bir terim daha ortaya çıkmıştır: *Eparkheia*. İ.Ö. 140 yılından Messenia'daki bir arazi tartışmasında Miletos'un hakemlik yaptığı bir dekrette ve bir magistratın Dionysos sanatçılarının derneğine yazdığı bir mektupta bu sözcüğe rastlamaktayız. İ.Ö. II. yüzyılın sonlarında Klaros'tan bir yazıtta da Asia *eparkheia* olarak adlandırılmaktadır³⁰⁹. İ.Ö. 111 yılındaki Afrika ve Romanın diğer deniz aşırı toprakları ile ilgili tarım yasasında *provincia*

³⁰⁴ Oxford Latin Dictionary, s.v. *provincia*.

³⁰⁵ Mommsen de bu görüşü desteklemektedir: Staatsrecht 1950, I. 50, not 2, krş. Arnold, Provincial Administration 1914, s. 8 ve dn. 1.

³⁰⁶ Richardson, Provincial Administration 2001⁴, s. 47-48.

³⁰⁷ Livius XXXI. 6; AUC 24.9.5.2 ve 45.44.2.5.

³⁰⁸ Livius XXXII. 28.11, Ephesos'lu Artemidoros, *ap.* Stefanos, s.v. Iberia, krş. Lintott, Imperium Romanum 1993, s. 22-23.

³⁰⁹ Sherk, Roman Documents 1969, 44, Syll.³ 683. 64-65, J. – L. Robert, Claros I, 1989, Polemaios dekreti, sütun II, st. 50-51, Menippos dekreti, sütun I, 39, sütun II, 4.

sözcüğüne hiç rastlanmamaktadır³¹⁰. Buna karşılık, İ.Ö. 101-100 yılından bir yasada (Knidos ve Delphi yazıtı) *eparkheia*'nın *provincia* ile üç anlamda eşitliği görülmektedir³¹¹: Bunlardan ilki; bir magistrata teslim edilen operasyon alanı, ikincisi; Roma yönetiminde ortaya çıkan territorial bölünme ve üçüncüsü ise bunlara eklenen yeni *territorium* idi. Strabon Augustus tarafından eyaletlerin bölünüşünü şöyle yapmaktadır: Senato yani *populus (demos)* eyaletleri, iki *consul (hypatikai)* eyaleti ve 10 *praetor (strategiai)* eyaletinden oluşmaktaydı. Geri kalan eyaletler ise Caesar'a aitti³¹². Cassius Dio³¹³ ise eyaletlerin Augustus tarafından yapılan bölünmesini şöyle dile getirmektedir: Africa, Numidia, Asia, Epirus'la birlikte Hellas (Achaia), Dalmatia, Macedonia, Sicilia, Cyrenaica ile birlikte Creta, Pontus'la birlikte Bithynia, Sardinia ve Baetica senato ve halka (*gerousia* ve *demos*); Tarraconensis, Lusitania, bütün Gallia, Coele Syria, Phoenice, Cilicia, Cyprus ve Aegyptus eyaletleri ise Augustus'a aittir.

Küçük Asya'da eyalet sınırları imparatorluğun diğer bölgelerine oranla daha fazla değişmiştir. Bu hem geç Cumhuriyet dönemi hem de İmparatorluk dönemi için böyle olmuştur. Geç Cumhuriyet Dönemi'nde eyaletler gerek savaşarak gerekse diplomasi yoluyla oluşturulduğu zaman her iki durumda da sınırları çizilmiş coğrafi bölgeler olarak tanımlanmaktan ziyade operasyon bölgeleri olarak tanımlanmışlardır. İmparatorluğun başka yerlerinde eyalet sınırları en azından İ.S. III. ve IV. yüzyıllardaki radikal düzenlemelere kadar değişmemiştir. Ancak Küçük Asya'da durum daha farklıdır. Burada sınırlar Asia Eyaleti haricinde sık sık yeniden tanımlanmıştır. Asia Eyaleti'nin sınırları ise Augustus Dönemi'nden İ.S. 250 civarına kadar değişmemiştir³¹⁴. S. Mitchell eyalet sınırlarındaki hem İmparatorluk hem de Geç İmparatorluk Dönemleri'ndeki bu değişimi kronolojik olarak ve değişikliklerin kapsamı bağlamında incelemesine rağmen sözkonusu değişikliklerin nedenlerini açıklayacak sistematik bir sonuca varamamıştır³¹⁵. Bazı antik dönem kaynaklarından eyalet sınırlarına ilişkin çok sınırlı da olsa bazı bilgiler edinmekteyiz³¹⁶. Ya da bazı vali isimlerinin söz konusu yazıtlardan da özellikle Galatia Eyaleti'nin sınırlarına dair bir takım bilgiler sağlayabilmekteyiz³¹⁷. Ancak eyalet

³¹⁰ *Lex Agraria*: CIL 1², 585.

³¹¹ *Lex de provinciis praetoriis* Knidos III. 4 vdd. , krş. Lintott, Imperium Romanum 1993, s. 23.

³¹² Strabon XVII, 3.

³¹³ Cassius Dio LIII, 12.

³¹⁴ Mitchell, Anatolia I 1993, s. 7.

³¹⁵ Mitchell, Anatolia II 1993, Appendix 1 ve 2.

³¹⁶ Tabula Peut. (Cilicia), Itin Burd. (576. 2: Galatia-Cappadocia, 578. 5 ve 579. 1: Cappadocia-Cilicia), Amm. Marcius 22.9, 13: *...ad Pylas .. qui locus Cappadocas discernit Cilicas.*

³¹⁷ *leg. pro. pr. provinciae Galateae Paphlagoniae Pamphliae Pisidiae* (AE 1952, 232: Calpurnius Asprenas (İ.S. 68-70 yılları valisi)); *leg. Aug... Provinciae Cappadociae et Galatae, Ponti, Pisidiae, Paphlagoniae, Armeniae Minoris* (ILS 8971: Ti. Iulius Celsus Polemaeanus (İ.S. 78-79)); *leg. Pro. pr.... provinciarum Galatae Cappadociae Ponti Pisidiae Paphlagoniae Lycaoniae Armeniae Minoris* (ILS 268: A. Caesennius

sınırları söz konusu olduğunda sınır yazıtları oldukça suskundur. Yazıtlardan yalnızca Caracalla Dönemi'nde Cilicia Eyaleti'nin³¹⁸ sınırlarının bir de Hadrianus Dönemi'nde Thracia ile Moesia Eyaletleri'nin³¹⁹ sınırlarının yeniden tanımlandığını öğrenmekteyiz. Cilicia Eyaleti'nin sınırına işaret eden yazıtta göre Caracalla Gülek Boğazı'nda yolu genişletmiş ve büyük bir olasılıkla bu genişlemeye bağlı olarak Eyalet Sınırı'nın değişmesi söz konusu olmuştur³²⁰. Bu oldukça şaşırtıcı bir durumdur. Roma'nın herhangi bir yeri eyalet haline getirdiğinde resmi olarak belirlediği sınırları arazi üzerinde de göstermesi beklenen bir durumdur. Ancak bu başlık altında yer alan yazıt sayısının azlığı bunun böyle olmadığını kanıtlamaktadır. Çünkü bir kentin sınırları bile belirlenirken onlarca sınır taşı kullanılıyorsa bir eyalete ait sınır taşlarının belki de 100'lü rakamlarda olacağı tahmin edilebilir. Ancak, eyalet sınırlarına bu yoğunlukta sınır taşları dikilmiş olsaydı günümüze mutlaka daha fazlası kalırdı. Yalnız Küçük Asia için değil tüm imparatorluk dâhilinde ele geçen eyalet sınır yazıtlarına baktığımızda hem sayıca çok az olduğu hem de hiçbirinin eyaletlerin ilk kurulma tarihine denk gelmediği görülecektir. Flavius'lar sülalesinin üç imparatoru ile birlikte Nerva ve Traianus imparatorluğu özellikle batı ve güney batı yönünde genişletme politikası izlemişlerdir³²¹. Vespasianus tarafından 70'lerde başlatılan bu politika ile birlikte imparator, özel olarak atadığı *legatus*'u C. Rutilius Gallicus ile lejyoner legatı Sex. Sentius Caecilianus'a Africa Eyaleti'nin eski ve yeni sınırlarını belirlemelerini (düzenlemelerini, sıraya dizmelerini) emretmiştir³²². Bir başka yazıt ise yeni Africa Eyaleti'nin sınırlarının yine Vespasianus'un emriyle genişlemesine işaret eder³²³. Küçük Asia için söz konusu olan eyalet sınır taşlarına baktığımızda bunların da ilk kuruldukları zamana işaret etmedikleri görülecektir. Benim kanaatime göre eyaletlere ilişkin olan sınırlar öncelikli olarak doğal sınırlar vasıtasıyla çizilmekteydi. Eyalet sınırının kent sınırıyla çakıştığı noktada muhtemelen kent sınırı esas

Gallus (İ.S. 80-82 yılları valisi)); *leg. Aug... Cappadociae Galatiae Phrygiae Lycaoniae Paphlagoniae Armeniae Minoris* (PIR² i nr. 507'de pek çok yazıt aktarılmaktadır, Rehm, Didyma II 1958, Sherk, ANRW II. 7. 2 (1980), 1007. C. Antius A. Iulius Quadratus (ca. İ.S. 81-83)); *leg. Aug. pro. pr. provinciarum Capp. Galat. Ponti Pisidi. Paph. Arm. Min. Lyca.* (AE 1925, 161: L. Antistius Rusticus (İ.S. 91-94 (?) yılları valisi)); *leg. Aug. Pro. pr. Cappadociae Galatiae Armeniae Minoris Ponti Paphlagoniae Isauriae Phrygiae* (Altertümer von Pergamon (1895-) VIII 3 nr. 21: C. Iulius Quadratus Bassus (İ.S. 109-112? yılları valisi)); *leg. Aug. pro. pr. provinc. Gal. Pisid. Phryg. Luc. Isaur. Paplag. Ponti Gala. Ponti Polemoniani Arm.* (ILS 1017, L. Caesennius Sospes (İ.S. 112-114 (?) yılları valisi).

³¹⁸ *Testimonia-Eyalet Sınırları TE 1.*

³¹⁹ *Testimonia-Eyalet Sınırları TE 2.1-6.*

³²⁰ *Testimonia-Incerta TI 51.*

³²¹ Africa Eyaleti ile ilgili olarak genel olarak bkz. Whittaker, *Frontiers* 1993 ve Rome and it's *Frontiers* 2004.

³²² Birbiriyle özdeş 9 sınır yazıtı için bkz: ILS 5955=McCrum 449: *Ex avct[oritatem] Imp. Vespasiani Cae. Avg. p. P. fines Provinciae Novae et Veter[is] Derecti qva Fossa Regia fvit per Rvtilivm Gallicvm cos. pont. et Sentivm Caecilianum Praetorem Legatos Avg. pro. pr.*

³²³ CIL VIII, 14882: *Ex avct[oritatem] Imp. | Caes. Vespasiani | Avg. p. p. fines | provinciae Afr. || novae restituti | per L. Cle...*

alınmaktaydı. Ancak daha büyük bir olasılıkla eyalet sınır taşları eyaletlerin ilk şekillenme aşamasında değil, fakat sonradan herhangi bir düzenleme yapıldığında ya da sorunlu herhangi bir durum söz konusu olduğunda dikilmekteydi. Çünkü sınırlar bir *monarkhos* olarak Roma tarafından belirlendiği ve kat'i olduğu için kimse buna itiraz etmiyordu. Bu nedenle de yüzlerce sınır taşı dikilmesine gerek kalmamaktaydı.

8 KENTLERİN BİRBİRLERİYLE OLAN SINIR PROBLEMLERİNİ HALLETME YOLLARI

8.1 Hellenistik Dönem:

- a. Başka bir kentin ya da başka kentlerden kişilerin hakemliği sonucunda
- b. Hellenistik kralın müdahalesiyle
- c. Roma'ya başvurarak

Hellenistik Dönemde kentler önemli meselerini kral ya da bir başka kentin hakemliğinde o kentin yasalarına göre hallediyorlardı. Örneğin, Priene ile Samos'lular arasında Karion olarak adlandırılan kale (φρούριον) çevresindeki topraklar hakkında bir anlaşmazlık olmuştu. Önce İ.Ö. 282 yılında Lysimakhos Samos lehinde karar vermiş, bundan yüzyıl sonra yeniden patlak veren anlaşmazlıkta bu kez Rhodos'lulardan oluşan bir hakem heyeti Priene ve Samos'luların elçileri ile birlikte Karion çevresindeki toprakların Priene'lilerin olmasına karar vermiştir. Miletos'lular ile Magnesia'lılar arasındaki sınır anlaşmazlığına ise Rhodos, Atina, Knidos, Myndos, Samos, Halikarnassos, Kaunos, Mylasa, Kyzikos, Akhaia Birliği, Megalopolis ve Patra kentinden elçiler hakemlik yapmışlar ve iki kent arasındaki sınırın Hybandos nehri olmasına karar vermişlerdir. Ancak bir sınır tartışmasının çözüme bağlanabilmesi ciddi ve uzun bir prosedürü gerektirmekteydi. Yukarıdaki örnekte de görüldüğü üzere bazen aynı yer tekrar tekrar problem olmaya devam etmiştir. Hellenistik Dönemin savaşlı yapısı, çok fazla boş arazinin bulunması ve buna bağlı olarak geniş arazi parçalarının krallar tarafından sık sık hediye edilip, satılması yani el değiştirmesi ve mevcut savaş ortamında alınan kararların yeterince uygulanamaması gibi sebeplerle sınır kavgaları sık sık gündeme gelmiştir. Yazıtlardan kentlerin gerek hakem olarak gerekse taraf olarak bu sınır anlaşmalarını oldukça ciddiye aldıkları anlaşılmaktadır. Bu bağlamda sınır çatışmalarının çözümünde nasıl bir süreç izlendiğini saptamak yararlı olacaktır.

Kentler aralarında anlaşmazlığa düştükleri zaman, eğer aralarında *synoikismos* ya da *synpoliteia* söz konusu değilse, problemi üçüncü bir kentin hakemliğinde çözmek üzere hemfikir idiler. Bu hakemliğe fikir birliği ile oluşmuş hakemlik³²⁴ adı verilmekteydi. Fikirbirliği hakemliği durumunda yapılacak ilk iş eğer kentler arasındaki iletişim savaş vb. sebeplerle kesilmiş ise bu iletişimi yeniden canlandırmak idi. Ancak bunun için taraflardan birinin ya da ikisinin birden hakemliğe başvurmak amacıyla elçiler yollaması gerekmekteydi. Taraflardan biri diğer tarafı hakemliğe boyun eğmesi için davet de edebilirdi. Ancak bu davet karşı taraf için zorlayıcı bir etki oluşturmamaktaydı ve eğer hakemliğe gitmek istemezse bunu reddedebilirdi³²⁵. Bu davete karşı tarafın olumlu cevap vermesi durumunda ise hakemliğe gitme konusunda taraflar fikir birliğine varmış oluyorlardı. Bunu yazıtlarda geçen *ὁμολογέω, συνομολογέω, ὁμόνοια, εὐδοκέω, συνευδοκέω* gibi fillerden anlamaktayız. Genellikle iki taraf hakemlikle ilgili bir yönerge hazırlarlardı. Bazı sorunlar daha tartışmayı hakeme götürmeden bu aşamada halledilebilmekteydi. Hakemlik yapacak olan tarafsız bir kent³²⁶ olabildiği gibi başka kentlerin vatandaşları³²⁷ da olabilmekteydi. Prosedüre ilişkin ayrıntılar mahkeme kurulmadan önce hazırlanan yönerge aracılığı ile sabitleştiriliyor olmalıydı. Devletlerin ortak yasaları olmadığı için bu yönerge her yeni tartışmada yenilenmek zorundaydı. Söz konusu yönerge, hakemlik için belirli bir zaman sınırı koymaktaydı ve sorun bu belirlenmiş zaman içersinde halledilmeliydi³²⁸.

Genellikle taraflar hakemlik yapmasını istedikleri kente ricada bulunur ve onları davet etmek için elçiler yollarlardı. Nadiren de hakemlik yapacak olan kent ilk adımı kendisi atardı. Örneğin Pitane ile Mytilene arasındaki tartışmada kavgalı kentler Pergamon'dan kendilerine bir elçi heyeti geldikten sonra bu kentin hakemliğine ortak olarak karar vermişlerdir³²⁹. Priene ile Miletos arasındaki tartışmaya ise Smyrna *demos*'unun ortak karar verdiğini görüyoruz³³⁰. Hakem kentin ya da şahısların seçilmesinde seçilecek olan kentin ya da kişilerin prestiji çok önemli idi. Çünkü onların verdiği karar artık yasa haline gelecekti. Bu nedenden ki

³²⁴ Bkz. *Testimonia-Kent Sınırları TKe 3, TKe 23*; Anadolu dışından başka örnekler için krş. Ager, *Interstate Arbitrations* 1996, nr. 129, 145, 153, 164.

³²⁵ Ager, *Interstate Arbitrations* 1996, s. 8.

³²⁶ Krş. *Testimonia-Kent Sınırları TKe 18a, 18b, TKe 20, TKe 21, TKe 23*; *Testimonia-Incerta TI 1*.

³²⁷ Krş. *Testimonia-Kent Sınırları, TKe 3, TKe 15a, 15b, TKe 22*.

³²⁸ Krş. *Testimonia-Kent Sınırları, TKe 21*.

³²⁹ Krş. *Testimonia-Kent Sınırları TKe 3*.

³³⁰ Krş. *Testimonia-Kent Sınırları, TKe 21*.

Hellenistik dönemde büyük dynastlar³³¹, daha sonra da artan Roma etkisiyle Roma, kentler tarafından sık sık hakem olarak davet edilmişlerdir³³². Belirlenen hakem kent adli prosedürü yürütecek olan kişilerden oluşan bir komisyon seçerdi (κριταί, δικασταί). Sınır hakemliğinde bu komisyonun küçük olması sınırları çizilecek olan *territorium*'un incelenmesinde kolaylık sağlamaktaydı. Bundan sonra mahkeme yeri belirlenirdi. Bu yer bazen hakem kentte olurdu. Ancak hakemlik yapacak olan kişi bir Hellenistik kral ise tartışmalı kentlere kendisi gitmez, buralara temsilci gönderirdi. Örneğin Miletos ile Myos arasındaki tartışmada krala başvurulmuş, kral ise Ionia satrabı Strouses'i konu ile ilgilenmesi için yollamıştır. Satrap da Ionia'lı yargıçları toplayarak konuyu çözüme kavuşturmuştur³³³. Ancak Lysimakhos Priene ile Samos arasında hakemlik yaptığı zaman elçiler her iki kentten Lysimakhos'un yanına gelmiş ve karar burada verilmişti³³⁴. Samos ve Priene arasındaki Rhodos hakemliğinde ise üç ayrı mahkeme yeri kullanılmıştır: Hakem kent, yani Rhodos, tartışmalı arazinin kendisi ve son olarak da Ephesos³³⁵. Sınır tartışmalarında mahkeme aynı zamanda sınır komisyonu olarak görev yapmaktaydı. Yani yargıçlar yasal kararların yanı sıra topografik kararlar da vermekte ve sınır ölçümünü yani ὄροθεσία'yı gerçekleştirmektedirler³³⁶. Topografik tartışmanın çok az olduğu ya da hiç olmadığı durumlar olmakla beraber genellikle mahkeme iki kent arasındaki tartışmalı araziye ziyaret etmek ve sınırı ayrıntılı bir şekilde tarif etmek zorundaydı. Mahkeme heyetinin yol ve konaklama masraflarını karşılamak ise hakemliği talep eden kentlerin sorumluluğu idi³³⁷. Arazi tetkiki konu ile ilgili delillerin dinlenmesinden önce ya da sonra olabilirdi. Ancak yargıç objektifliğini koruyabilmek için araziye her iki tarafın müdafileri ile birlikte teftiş ederdi. Yapılacak teftiş ortak olabildiği gibi ayrı ayrı da olabilmekteydi³³⁸. Arazinin yerinde incelenmesi yargıçların doğru kararı vermesinde oldukça etkili olmaktadır. Mahkemenin arazide yaptığı çalışma genel olarak şu terimlerden anlaşılmaktadır: ἀφορίζω, ἀφορισμός, διορίζω, ὀρίζω, ὀρισμός, περιορίζω, περιορισμός, τερμάζω, τερμονίζω,

³³¹ Krş. *Testimonia-Kent Sınırları*, **TKe 19**, **TKe 20**, **TKe 31**; Arrianos, *Anabasis* 7.15.4-5, Diodoros 17.113.3: Çeşitli devletlerin elçilerinin ortak sınırlarındaki kentlerle olan tartışmalarında adalet istemek için İskender'e gittiklerinden bahsetmektedirler; Tacitus, *Annales* 4.43.1-3: Antigonos III Sparta ile olan arazi tartışmasında Messene'yi desteklemektedir.

³³² Bkz. *Testimonia-Kent Sınırları*, **TKe 4.1-3**, **TKe 23**, **TKe 27**.

³³³ Bkz. *Testimonia-Kent Sınırları*, **TKe 15a**, **15b**.

³³⁴ Krş. *Testimonia-Kent Sınırları* **TKe 19**.

³³⁵ Krş. *Testimonia-Kent Sınırları* **TKe 20**.

³³⁶ Krş. *Testimonia-Kent Sınırları* **TKe 26**.

³³⁷ Ager, *Interstate Arbitrations* 1996, s. 8.

³³⁸ Ager, *Interstate Arbitrations* 1996, nr. 63, 118, 129.

τερομοισμός. Sınır çizgisi topografinin izin verdiği sürece mümkün olduğunca düz bir çizgi olarak belirlenmekteydi. Bunu yazıtlarda geçen εὐθύς, εὐθυωρία, ὀρθός gibi sözcüklerden anlıyoruz³³⁹. Sınır ayrıca bir su yolu aracılığıyla da çizilebilmekteydi³⁴⁰. Bu sınır işaretleri çok çeşitli olabilmekteydi. Doğal kaynakları kullanmak başta tercih edilen bir yöntemdi: Kayalıklar, su kaynakları, tepeler, uçurumlar, bayırlar, hendekler, surlar, *etc*³⁴¹. Bunların yanı sıra doğal olmayan yani insan eliyle yapılmış nesnelere de sınır işareti olabilmekteydiler. Örneğin; yollar, tapınaklar, sunaklar, mezarlar ya da komşu kentin sınırları³⁴². Bir sınır probleminin çözümlenmesindeki son işlem ise kararın steller üzerine yazılarak birer kopyasının her iki kentte de, tapınak, *bouleuterion* gibi önemli yerlerde teşhir edilmesi olmaktadır³⁴³.

Antigonos Monoftalmos olasılıkla krallığının son yıllarında bir kararname (διάγραμμα) çıkarmıştır. İ.Ö. 303 yılında Lebedos ile Teos arasında gerçekleşen *synoikismos*³⁴⁴, Kyme'de şahsi hukukla ilgili meseleler³⁴⁵ ve Klazomenai ile Teos arasındaki sınır problemi³⁴⁶ söz konusu kentlerin kendi yasalarının yanı sıra bu kararnameye uygun olarak çözüme bağlanmıştır. Bu kararnameye göre çözümlenen konuların çeşitliliğine bakılırsa bu, Monoftalmos'un yönetim esaslarının yer aldığı bir anayasa niteliğinde olabilir. Elimizde başka krallara ait buna benzer kararname örnekleri yoktur. Ancak diğer Hellenistik kralların da yönetimi altındaki kentler için buna benzer anayasaları olduğunu farketmek yerinde olacaktır. Belki de kentler tıpkı Roma döneminde olduğu gibi işin içinden çıkamadığı durumlarda bu anayasalara başvurmaktaydılar.

Kentlerin daha Hellenistik Dönemde aralarındaki bir sınır tartışmasını çözümlenme konusunda Roma'dan medet umduğunu görüyoruz. Roma'nın hakemlik yaptığı durumlarda ise talepleri çoğu kez senato, Roma'da dinlerdi. Daha sonra durumu yerinde ayrıntılı bir şekilde analiz etmeleri için legatlar gönderirdi ya da bağımsız bir kenti bu işe memur ederdi.

³³⁹ Ager, *Interstate Arbitrations* 1996, nr. 1, 40, 41, 63, 82, 88, 116, 126, 128, 129, *Testimonia-Kent Sınırları TKe 20*.

³⁴⁰ Ager, *Interstate Arbitrations* 1996, nr. 1, 16, 18, 31, 56, 63, 126, 128, *Testimonia-Kent Sınırları TKe 20, TKe 21*.

³⁴¹ Bkz. *Testimonia-Kent Sınırları TKe 16, TKe 17, TKe 20*.

³⁴² Ager, *Interstate Arbitrations* 1996, s. 18, *Testimonia-Kent Sınırları TKe 17, T 24; Testimonia-Incerta TI 1*.

³⁴³ Bkz. *Testimonia-Kent Sınırları, TKe 15a, 15b, TKe 21, TKe 21*.

³⁴⁴ Welles, *Royal Correspondance* 1974², nr. 3.

³⁴⁵ OGIS 7.

³⁴⁶ Bkz. *Testimonia-Kent Sınırları TKe 18a, 18b*.

Örneğin; İ.Ö. II. yüzyılın ilk yarısında her ikisi de Roma *amicitia*'sına girmiş iki kent, Priene ile Magnesia, aralarındaki tartışmalı arazi sorununu halletmesi için Roma'ya elçiler yollamışlardır. Burada Roma'nın izlediği politika ise bu işle bir *praetor* görevlendirerek Hellenistik Dönemin hakem kent uygulamasını devam ettirmek olmuştur³⁴⁷. Yayınlanan *senatus consultum*'a göre "*praetor'un kentlerin hemfikir olduğu özgür bir demos'u seçmesine, eğer kentler bu konuda hemfikir olmazlarsa bu kenti praetor'un belirlemesine*" karar verilmektedir. Aslında Roma burada bir taraftan Hellenistik dönem geleneğini desteklerken öte taraftan da kendisini de işe dâhil etmekten geri durmamaktadır. Bundan 40-45 yıl sonra Kolofon'la komşusu arasındaki sınır çatışmasında Kolofon'lular Menippos'u Roma'ya elçi olarak göndermişler ancak bu sefer Roma hakem kent uygulamasını yürütmemiştir ve sadece bu elçilik sonucu bazı sınırlar sabitleştirilmiştir³⁴⁸.

³⁴⁷ Bkz. *Testimonia-Kent Sınırları TKe 23*.

³⁴⁸ Bkz. *Testimonia-Kent Sınırları TKe 27*.

8.2 Roma Dönemi:

- a. Yerel mahkemeler ve seçkin yurttaşların hakemliği aracılığıyla?
- b. İmparatorun valisi ya da başka magistratlar ataması aracılığıyla
- c. İmparatorun doğrudan müdahalesiyle

Toprak vergisi Roma'nın eyaletlilerden elde ettiği en temel gelir kaynağı idi. Bu amaçlardır ki her *census* döneminde halktan yaşadıkları kent ya da köyü belirttikten sonra kendi vergilendirilebilir mal mülklerini beyan etmeleri beklenmekteydi. Bu da ancak sabit sınırların var olması yolu ile sağlanabilirdi. Nitekim *Digesta*'da kent'in tanımı şöyle yapılmaktadır: “*Kent (urbs) sözcüğününün kaynaklandığı urbo fiili sabanla sınır işaretlemek anlamına gelmektedir. Varus der ki: Saban demirinin inşası ile ilgili olarak kent sınırlarını çizmede kullanılan eği genellikle urbum olarak adlandırılır*³⁴⁹.”

Her ne kadar Hyginus³⁵⁰ tarafından *tributum* toplama işinin *territorium* kavgalarının temelini oluşturduğu ileri sürülse de³⁵¹ yazıtlardaki bilgiler ne bunu kanıtlamaya ne de reddetmeye izin vermektedir³⁵². Ancak bu konu üzerine genel bir mantık yürütecek olursak, *tributum* toplama Roma'nın lehine olan bir uygulama idi. Kent ya da köy sınırlarının büyük ya da küçük olmasının *tributum* kapsamında kentle olan ilişkisi ancak bu tribut miktarının büyük ya da küçük olması ile alakalı idi. Yani arazinin büyüklüğü beraberinde verginin de büyük olmasını gerektirmekteydi. Dolayısıyla kentlerin *territorium* kavgalarının temel nedeninin bu olduğunu düşünmek kanımca doğru bir yaklaşım olmayacaktır. Sınırlardaki kesinlik ancak Roma'nın toplayacağı vergiyi bilmesi açısından yani Roma için önemli idi. Yoksa arazinin A kentine ya da B kentine ait olmasının alacağı *tributum*'u çok büyük oranda etkileyeceğini düşünmüyorum. Olsa olsa söz konusu arazinin sahipsiz olması yani herhangi bir *territorium* sınırları içinde yer almaması sonucu değiştirebilirdi.

³⁴⁹ *Digesta* 50, 16, 239: “*Urbs*” *ab urbo appellata est: urbare est aratro definire. Et varus ait urbum appellari curvaturam aratri, quod in urbe condenda adhiberi solet.*”

³⁵⁰ Hyginus, *de condicionibus agrorum*, 74.

³⁵¹ Burton, *Chiron* 30 (2000), s. 197.

³⁵² Burton, *Chiron* 30 (2000), s. 215vd.

Yukarıda da bahsedildiği üzere *provincia* sözcüğü en baştan beri askeri bir düşünce idi³⁵³. Belirlenmiş eyalet sınırları valinin askeri gücünün sınırlarını temsil etmekteydi ve bir valinin askeri görevleri her zaman, barış dönemlerinde dahi, vali olarak bulunduğu faaliyetlerin temelini oluşturmaktaydı. Böylece, Roma yurttaşlarıyla eyaletliler arasındaki ve özellikle de eyalet içindeki farklı topluluklardan eyaletlilerin birbirleri arasındaki bir hakem olarak vali hukuki faaliyetlerinin kaynağını Roma askeri gücünden alıyor gibi görünmektedir. Roma, kendi yasa sistemini imparatorluğun her yerinde yaymak yerine yerel yasalara müracaat edilmediği ve müteakip bir çatışmada kendisine başvurulduğu durumlarda son karar mercii olarak valiyi görmüştür. Bölgedeki askeri güçlerin komutanı olarak vali aldığı kararları uygulama gücüne sahipti³⁵⁴.

Yeni bir eyalet oluşturulduğu zaman Romalı yüksek bir asker tarafından senatonun atadığı 10 kişilik bir komisyon eşliğinde *Lex Provinciae* oluşturulurdu³⁵⁵. Bu metinde yönetilecek olan bölgeye göre temel ilkeler yer alırdı. Bu yasa, eyaleti yönetim bölgelerine ayırırdı. Vergiler, adalet işlerinin yönetimi ve yerel vali ile ilgili hükümler yer alırdı. Bu konudaki en belirgin örnekler Sicilia'nın *Lex Rupilia*'sı ve Bithynia'nın *Lex Pompeia*'sıdır. Valinin uygulayacağı yasa tam olarak aynı olmamakla beraber Roma'dan getirdiği yasaya benzemektedir³⁵⁶. Roma'da yasalar tüm yurttaş ve yurttaş olmayanlara uygulanmasına rağmen, eyaletlerde olağan mahkeme işleri eyalet kentlerinin yargısı altında bu kentlerin magistratları tarafından yönetilmekteydi. Eyalet valisi ise genellikle farklı eyalet kentlerinin yurttaşları arasındaki tartışmalardan doğrudan sorumlu idi. Böyle durumlar söz konusu olsa bile antik dünyada ulaşımın ne denli yavaş ve pahalı olduğu göz önüne alınırsa çoğu kez yerel yönetmelikler uygulanmaktaydı³⁵⁷. Eyaletinde göreve atandığı zaman vali, tıpkı Romada mahkemelerden sorumlu *praetor*'ların yaptığı gibi, meseleleri dinlemek üzere hazırladığı yerleri tayin eden bir *edictum* yayınlamaktaydı. *Edictum*'da nelerin yer alacağı validen valiye aktarılmaktaydı fakat ekleme ya da çıkarma yapma konusunda oldukça özgürdüler. Örneğin Cicero Roma'dan ayrılmadan evvel taslağını hazırladığı *edictum*'unda geleneksel kısma geniş bir yer vermişti. Bu *edictum* kuşkusuz eyalet için alışılmış yasaları içermekteydi. Cicero ayrıca Roma kentindeki *praetor*'ların *edictum*'larını izleyeceğini de ifade etmişti. Fakat bu *edictum*'a kendi

³⁵³ Bkz. yukarıda Bölüm 7, s. 77-80, *Provincia Sözcüğünün Mahiyeti ve Eyalet Sınır Yazıtlarının Genel Değerlendirmesi*.

³⁵⁴ Richardson, *Roman Provincial Administration 2001*⁴, s. 48.

³⁵⁵ Plutarkhos, *Lucull.* 35, 36.

³⁵⁶ Richardson, *Roman Provincial Administration 2001*⁴, s. 34.

³⁵⁷ İbidem.

yönetimindeki kentlerin finansı, miras ve özel hukuk konularına yönelik bir bölüm ekleme konusunda yetkili idi³⁵⁸. Valiler tarafından yayımlanan *edictum*'larda sınırlara ilişkin konular da yer alabilmekteydi. Örneğin imparator Traianus döneminde İ.S. 111/112 yılı Asia *proconsul*'ü Q. Fabius Postuminus Ephesos Artemis Tapınağı'nın sınırlarını tanımlarken kendisinden bir önceki vali olan L. Baebius Tullus'un διαταγμα'sına yani *edictum*'una göre hareket etmiştir³⁵⁹.

Vali kendi mahkemelerinde oldukça büyük bir güce sahipti. Bazı istisnalar hariç eyaletindeki herhangi bir suçluyu kırbaçlama, ölüm ya da mal mülk ya da arazisine büyük oranda el koyma şeklinde cezalandırabilmekteydi. Bunun yanı sıra eyaletlerdeki bazı kentler Roma ile müttefiklik anlaşması (*civitates foederatae*) yapmış olabiliyorlardı. Böyle kentlerde valinin insanlar üzerindeki yetkisi sınırlandırılmaktaydı. Bundan başka özgür kentler dediğimiz (*civitates liberae*) ve bazı yasal ayrıcalıklara (*immunitas*) sahip bir sınıf daha vardı. Bu kentlerde de vali yerel mahkemelere müdahale etmede dikkatli davranmalıydı. Ancak böyle kentlerin eyaletlerdeki dağılımı düzensiz olduğu gibi, çoğunluğu bu türden ayrıcalıklara sahip değildi ve valinin direkt adaleti altına girebilmekteydiler³⁶⁰. Kısaca söylemek gerekirse, bir dava, eyaletlilerce yönetilen yerel mahkemelerin üstüne alındığında, vali, eyaletindeki temel adalet kaynağı haline gelirdi³⁶¹.

Buradan yola çıkarak, *territorium* çatışmalarını çözümlenmek de esas itibari ile bir adalet sorunu olduğuna göre, bu, eyalet valisinin görevi idi. Yani eyalet valisi sınır çatışmalarının karar mekanizması idi. Ama bu valinin bütün sınır çatışmalarını çözümlenmekle yükümlü olduğu anlamına gelmemektedir. Büyük bir ihtimalle yerel mahkemelerin hallemediği sorunlarda vali devreye girmektedir³⁶². *Digesta*'da da yargıcın, yani valinin sınırı hükmen belirleyebileceği ibaresi yer almaktadır³⁶³. Ancak ne yazık ki yerel mahkemelerin herhangi bir sınır problemini çözümlendiğine dair herhangi bir yazıt ya da literatür bilgisine sahip değiliz. Fakat bu konuda tahminde bulunacak olursak herhalde henüz ciddi bir problem haline

³⁵⁸ Richardson, *Roman Provincial Administration 2001*⁴, s. 34–35.

³⁵⁹ *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 28*.

³⁶⁰ Richardson, *Roman Provincial Administration 2001*⁴, s. 35.

³⁶¹ Richardson, *Roman Provincial Administration 2001*⁴, s. 37.

³⁶² Krş. aşağıda, Bölüm 9, s. 94-104 s.v. "*Tapınak, Kutsal Alan ve Tapınak Arazileri ile Bunlara Ait Sınırların Genel Değerlendirmesi*".

³⁶³ Bkz. yukarıda Bölüm 5.2, *Testimonia Literarum Antiquarum*, nr. 8 (*Ulpianus*), nr. 10 (*Paulus*).

gelmemiş tapınak sınırları, kent ya da köy sınırları dâhilinde bulunan kamu ya da şahıs arazilerin sınırları yerel yasalar vasıtasıyla hallediliyor olabilirdi. Ancak eyalet ve eyalet valisinin görev alanı içersinde yer alan kent ya da önemli ve problemlili tapınak sınırları mutlaka valinin sorumluluğu altında bulunmaktaydı. Esasen eldeki köy sınırına işaret etmekte olan otuziki yazıt incelendiğinde en az yarısı Roma Dönemli olduğu halde bunlar arasından yalnızca iki tanesinin sınır kararı olduğu görülecektir³⁶⁴. Bu yazıtların ikisi de İ.S. III. yüzyıl ortasından önce değildir. Köy sınırlarına işaret eden diğer yazıtlar ise genel olarak sınır taşı niteliğindedir. Bu konuda kesin bir yargıya varmak mümkün olmamakla birlikte köy sınırlarıyla ilgili herhangi bir Roma otoritesine ihtiyaç duyulmamış gibi bir manzara söz konusudur. Bu ya tesadüfî bir durumdur ya da köy sınırları çok problemlili bir durum söz konusu olmadıkça bağlı olduğu kentin yerel yasalarına göre belki de sadece dikilen sınır taşlarıyla çözüme kavuşturulmaktaydı.

Her türlü otorite ve yasaya rağmen yine de yurttaşların aralarındaki sınır çatışmalarını illegal yollarla çözümlenmeye çalıştıklarını tarihçi Josephus iki kez dile getirmektedir³⁶⁵. Bunlardan ilki İ.S. ca. 32 yılında vuku bulmuştur. Damaskos'lularla Sidon'lular arasında sınırlar konusunda bir anlaşmazlık olmuştu. Syria valisi, L. Pompeius Flaccus meseleyi öğrenmek üzereyken, en yakın arkadaşı Agrippa'nın vali üzerinde son derece etkili olduğunu öğrenen Damaskos'lular Agrippa'ya kendi meselelerinde iltimas geçip geçemeyeceğini sormuşlar ve kendisine büyük bir miktarda para sözü vermişlerdi. Agrippa da elinden geldiğince Damaskos'lulara yardım edeceğine söz vermiş ancak Agrippa'nın kardeşi ve aynı zamanda da düşmanı olan Aristoboulos durumu Flaccus'a ihbar etmişti. Bunun üzerine mesele araştırılmış ve gerçek ortaya çıkınca Flaccus, her ne kadar Damaskos'lulara karşı nasıl bir tavır izlediğini bilmesek de, Agrippa'yı arkadaşlıktan çıkarmıştır. Josephus'un aktardığı diğer meseleye göre ise Phadus İ.S. 44 yılında Iudaea'ya vali olarak geldiği zaman Peraia'da oturan Iudaea'luların Philedelphia'lularla bir köy sınırıyla ilgili olarak kavga ettiklerini görmüştür³⁶⁶. Peraia'lular silahlarına sarılarak pek çok Filadelfos'luyu öldürmüşlerdir. Phadus Iudaea'ya gelip de olanları öğrenince bu konuyu kendi kararına bırakmadıkları için son derece

³⁶⁴ *Testimonia-Köy Sınırları TKö 14 ve TKö 22.*

³⁶⁵ Josephus, A.J. 18, 153-154 ve A. J. 20.2-4; krş. Burton, Chiron 23 (1993) nr. 47 ve 49, ayrıca s. 201, Elliot, *Boundary Disputes 2004* (yayımlanmamış doktora tezi), nr. 11 ve 14.

³⁶⁶ Φάδος δὲ ὡς εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐπίτροπος ἀφίκετο, καταλαμβάνει στασιάσαντας τοὺς τὴν Περαιάν κατοικοῦντας Ἰουδαίους πρὸς Φιλαδελφηνούς περὶ ὄρων κώμης μιᾶς λεγομένης πολεμίων ἀνδρῶν ἀνάπλεω

sinirlenmiş³⁶⁷ ve silaha başvuran Peraia'lıların üç liderini yakalayıp bağlatmış ve içlerinden birinin infaz edilesini ve diğer ikisinin ise sürgüne gönderilmesini emretmişti³⁶⁸. Söz konusu olayın geçtiği yer Küçük Asya'nın herhangi bir yeri olmasa da bir valinin böyle bir mesele karşısındaki tutumunu ve yetkisini göstermesi açısından oldukça önemlidir.

Valinin sınır problemlerini halletme süreci yazıtlarda son derece belirsizdir. Sadece bazı ipuçları bulunmaktadır. Zira yukarıda bahsettiğimiz bir yazıttan anlaşılmaktadır ki taraflara, haksız olduğu bilirse dahi, kendi sahipliklerini ispatlaması için fırsat ve zaman verilmekteydi. Örneğin; Sardinia Adası'nda Patulcensis'liler ile Galillensis'liler arasındaki uzun süren tartışmada³⁶⁹ *proconsul* senatör Caecilius Simplex'i görevlendirir. Simplex tarafların sahipliğini ispatlamaları için imparatorluk arşivlerinden konuya ilişkin delil toplamalarını ister ve bunun yapılabilmesi için üç aylık bir erteleme kararı alır. Bu zamana kadar bir harita hazırlanması gerekmekteydi ve kendisi eyalette bu haritayı izleyecekti. Galillensis'liler henüz bir harita hazırlayamadıkları için bahane öne sürerler. Senatör en son 1 Şubat'a kadar süre verir. Nihayetinde fark eder ki erteleme toprağa sahip olan tarafın yani Galillensis'lilerin işine gelmekteydi. Bunun üzerine Galliensis'lilerin 1 Nisan itibarıyla zorla sahip oldukları Patulcensis Campani *territorium*'undan ayrılmasına karar verir. Yazıtın söz konusu olduğu karar İ.S. 13 Mart 69 tarihlidir. Yani karar 13 Martta alınmış, 18 Martta kopyası çıkarılarak ilan edilmiş ve çok kısa bir süre sonra, 1 Nisan itibarı ile de arazinin boşaltılması kararlaştırılmıştır. Bu kararı alırken *proconsul*'e sekiz kişiden oluşan bir komisyon tavsiyede bulunmuştur (*In consilio fuerunt:*) ve bu tavsiyede bulunanlar arasında bir *proconsul* legatı ile bir *quaestor* da bulunmaktadır. Yazıt şahitlerin isimleriyle son bulmaktadır.

Kent sınır yazıtlarının genel bir değerlendirmesini yapacak olursak Roma tarihli olanlar toplam yazıtların yarısından daha azdır (19 adet). Bunlar arasından yalnızca 11 yazıt sınır kararıdır, bir tanesi de onurlandırma yazıtıdır. Ancak onurlandırılan kişi bir imparator mudur yoksa vali midir bu bilinmemektedir. Birbirleriyle özdeş olan yazıtları da bu sayıdan çıkarırsak elimizde net olarak 6 vaka bulunmaktadır ki bu sayı hem çok azdır hem de aslında

³⁶⁷ ... ταῦτα πυθόμενον τὸν Φᾶδον σφόδρα παρώξυνεν, ὅτι μὴ τὴν κρίσιν αὐτῷ παραλίποιεν

³⁶⁸ ... λαβὼν οὖν τρεῖς τοὺς πρώτους αὐτῶν τοὺς καὶ τῆς στάσεως αἰτίους δῆσαι προσέταξεν, εἶτα τὸν μὲν αὐτῶν ἀνεῖλεν, Ἀννίβας δ' ἦν ὄνομα τούτῳ, Ἀμαρὰ μὲν δὲ καὶ Ἐλεαζάρῳ τοῖς δυοῖν φυγῆν ἐπέβαλεν.

³⁶⁹ Bkz. yukarıda s. 48.

bunlar konuyu aydınlatacak çok fazla bilgi içermemektedir. Bu yazıtların belirli bir formülasyonu bulunmaktadır: Başta yapılan sınır belirlemenin ya da sınır ölçümünün bir imparatorun emri ya da kararı (κέλευσις, κελεύω, ἐπιταγή, iussu *etc.*) olduğunu ve yahut da imparatorun mektubu doğrultusunda karar verildiğini bildiren bir ifade yer almaktadır. Bunun ardından sınırlandırma konusundaki asıl kararı veren eyalet valisi ya da eğer bir vali yoksa onun yerine eyaleti yönetmekle görevlendirilmiş kişinin adı gelmektedir. Bu kişi ya teftişi bizzat kendisi yürüterek ya da kendisi adına söz konusu araştırma, soruşturma, arazi teftişi gibi yapılması gerekenleri yerine getirmek üzere atanmış bir memurun vasıtasıyla ölçme ya da sınırlama işleminin yapıldığı ifade edilirdi. Anadolu'dan ele geçen ve kent sınırına işaret eden sınırlı sayıdaki örnek hep bu şekilde ifade edilmiştir. Ancak Roma imparatorluğunun çeşitli eyaletlerinden ele geçmiş imparator emrine herhangi bir atıf yapılmayan pek çok örnek de bulunmaktadır³⁷⁰. Yani her durumda imparatora danışılmamaktaydı. Ancak hangi durumlarda imparatora danışıldığı konusu Burton'a göre karanlık kalmaktadır. Burton belkide eyalet valilerinin talimatnamelerinin böyle standart bölümler içerdiği hipotezini ortaya atmaktadır. A. Aichinger ise buna şöyle bir yorum getirmektedir³⁷¹: Tartışmalı olan sınır eğer eyalet sınırıyla çakışıyorsa ya da tartışmalı olan kentler farklı iki eyalete mensupsa veyahut da kentin başka bir eyalette sahip olduğu toprak parçası varsa bu durumlarda imparatorun fikrine danışılıyor olabilirdi. Bu durumda imparator meseleyi uygun bir valiye ya da seçtiği bir yargıca (*iudex datus*) havale ederdi. Aichinger'in fikri akla yatkın gelmektedir ancak ne yazık ki ne Küçük Asya'dan ne de imparatorluğun başka bir yerinden şu ana kadar bunu net olarak ispatlayacak bir delille karşılaşılmamıştır. Dorylaion ile tartışmalı olduğu kent Nikaia ise eğer bu tanıma uyabilecek tek örnektir. Fakat yine de bu durumlar imparatora danışılan durumlardan sadece birkaç tanesi gibi görünmektedir. Çünkü Aizanoi Zeus Tapınağı'nda olduğu gibi çok farklı konularda da imparatora danışılabilir düşüncesindeyim. İmparator emrine atıfta bulunan her yazıtı da imparatora danışılmış olarak yorumlamak zaten doğru değildir. Belki de imparator administratif anlamda yapılması gereken bir sınır belirlemesi durumunda valiye talimat vermekteydi. Zaten aslında yazıtlardaki ifadeler de daha çok bu yöndedir: "Sınırlar falanca imparatorun emrine göre falancanın *pronsul*'lüğünde dikildi" Öte taraftan κατὰ κελευσιν gibi ifadeler Roma'nın gücünü hissettirmesinin bir yoluydu. Bu türden ifadeleri gören halk bunun bir imparatorluk emri ve kesin bir yargı olduğunu biliyor ve gerçekten haklı nedenleri olmadıkça karara itiraz edemiyor olmalıydı.

³⁷⁰ Burton, Chiron 23 (1993), s. 213 ve dn. 45.

³⁷¹ Aichinger, ZPE 48 (1982)

İster imparatora danışılmış isterse de danışılmamış olsun vali, sorunun araştırılması ya da kararın uygulanması aşamalarında çeşitli Roma memurlarından yardım isteyebilmekteydi. Bu Roma memurlarının en önemlisi imparatorun emri ile göreve gelen *procurator*'lar idi. Küçük *procurator*'ların görevi bir eyalet içindeki geniş miras bölgeleriyle ilgilenmek, bunların kirasının doğru bir şekilde toplanmasını garanti altına almak ve müşterek çatışmalarda yükümlülüklerini köylüler vasıtasıyla yerine getirmek idi³⁷². Her ne kadar *procurator* doğrudan imparatora bağlı olsa da vali ile arasında bir emir komuta zinciri (rütbe farkı) bulunmaktaydı. Örneğin Aizanoi Zeus tapınağına ait arazinin *kleros* ölçülerinin hesaplanması aşamasında 125-126 yılı *proconsul*'ü Avidius Quietus'un *procurator* Hesperus'a talimat verdiğini ve araştırmalarının sonuçlarını kendisine bir mektup vasıtasıyla bildirmesini rica ettiğini görüyoruz. Hesperus da Quietus'a gönderdiği mektupta kendisine “*domine* (efendim)” diye seslenmektedir. Yalnızca Sagalassos ile Tymbrinassos arasındaki imparatorluk arazisi sınırına işaret etmekte olan yazıtta vali ile *procurator*'un sınırları birlikte belirledikleri yazılıdır. Ancak burada da eyalet valisi Petronius Umber'in adı başa yazılmıştır. Burada vali ve *procurator* olasılıkla imparatorluk arazisi söz konusu olduğu için birlikte hareket etmektedirler. Nitekim başka bir konuyla ilgili olarak *Digesta*'da Papirius Iustus³⁷³ şöyle der: (İmparatorlar Antoninus ve Verus) çıkardıkları emirnamede şu konuya değindiler: “*Hazine*'ye ait arazinin kiracıları *Hazine*'ye herhangi bir kayıp verdirmeksizin yerel yönetimle ilgili görevleri yerine getirmekle yükümlüdürler. Vali hazineden sorumlu *procurator*'un asistanlığında bu konuyla ilgilenmelidir.” Bu ifadeden anlaşılmaktadır ki hazineden sorumlu bir *procurator* olmasına rağmen sorunu halletmek esas itibari ile valinin görevidir.

Düzenli bir eyalet valisinin olmadığı durumlarda ise o an için eyalet valisi konumunda kim varsa o kişi sınır problemlerindeki karar mercii idi. Örneğin yeni kurulan Phrygia–Karia Eyaletinin hisseleri ve buna bağlı olarak Phrygia-Appia'da Tikta'lılarla Spora'lıların sınırları İ.S. 253-260 yıllarında geçici vali olduğu düşünülen *procurator* Iulius Iulianus tarafından düzenlenmiştir³⁷⁴. Yine Phrygia'da Sanaos ile Apameia'nın sınırlarını düzenleme işi İ.S. 385 yılında *praefectus* Flavius Menandros tarafından gerçekleştirilmiştir³⁷⁵. Büyük bir ihtimalle bu sırada Phrygia bir *praefectus*'un yönetimi altında bulunmaktaydı.

³⁷² Burton, Chiron 23 (1993), 20-21.

³⁷³ *Digesta* 50, 1, 38, 1.

³⁷⁴ Bkz. *Testimonia-Köy Sınırları TKö 14*.

³⁷⁵ Bkz. *Testimonia-Kent Sınırları TKe 14*.

Valiye yardım eden bir diğerk Roma memuru da *legatus* idi. Örneğink Apollonia Salbake ile Herakleia Salbake arasındaki sınırlar İ.S. 110/111 yılında *Asia proconsul*'ü L. Baebius Tullus tarafından valisi C. Valerius Victor aracılığı ile dikilmektedir³⁷⁶. Ephesos Artemis tapınağının sınırını ise imparatora danışan *Asia proconsul*'ü Sextus Iulius Frontinus valisi Clodius Celsus vasıtasıyla dikmektedir³⁷⁷.

Arazilerin ölçülmesi işi *γεωμέτρης* (*mentor*) tarafından gerçekleştirilmekteydi. Örneğink, Aizanoi Zeus tapınağının arazisi *geometres* tarafından ölçülmüştü³⁷⁸. Ayrıca Phrygia-Appia'da Spora'lılarla Tikta'lıların sınırları da *geometres* tarafından ölçülmektedir. Bunların yanı sıra Smyrna'dan bir yazıtta Amisos'lu (Pontos) Lucius Eioutius Elis adında bir hukukçu (*nomikos*) *γεομετρῶν πρῶτος* olarak anılmaktadır³⁷⁹. Bu iş için ayrıca askeri memurlar da görevlendirilebilmekteydi. Aizanoi Zeus tapınağının arazisine ait *kleros*'lar 128-129 yılında ancak bir *primipilarius*'un ölçümleri sonucunda düzenlenebilmiştir. Benzer bir şekilde Caracalla'nın emri ile Pessinus kentine ait topraklar yine bir *primipilarius* tarafından ölçülmüştür³⁸⁰. Latince ordudan gelen *tribunus militum* konumunda olan *Khiliarkhos*'luktan gelme Iulius Dionysos ise Phrygia-Appia'da *topos*'lar konusundaki karışıklığı çözümlmek üzere sorgu komiseri olarak görevlendirilmiştir³⁸¹.

³⁷⁶ Bkz. *Testimonia-Kent Sınırları TKe 30*.

³⁷⁷ Bkz. *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 24.1-2*.

³⁷⁸ OGIS nr. 502, IGR III, nr. 571, Levick *et alii*, MAMA IX, P 1,2,3,4.

³⁷⁹ Malay - Gül, ZPE 50 (1983), s. 283-284, nr. 1.

³⁸⁰ Bkz. *Testimonia-Kent Sınırları TKe 13*.

³⁸¹ Bkz. *Testimonia-Köy Sınırları TKö 14*.

9 TAPINAK, KUTSAL ALAN VE TAPINAK ARAZİLERİ İLE BUNLARA AİT SINIRLARIN GENEL DEĞERLENDİRMESİ

“Antik dönemde kent bir ya da birkaç tanrıya aitti. Örneğin Atina kenti Athena’ya sunulmuştu. Kent ve tanrı arasındaki ilişki şu şekilde gerçekleşmekteydi: Tanrı kenti korurdu, kent ise tanrıya aitti. Bir anlamda tanrının kutsal alanıydı ve tanrıya adanmıştı. Bir kentte bir ya da birkaç tapınak ile pek çok kutsal alan bulunmaktaydı. Kutsal alan oluşturmak için bir arazi parçasıyla tanrıya adanacak ya doğal ya da yapay bir işaret gerekirdi. Yerin kutsallığının bozulmadan korunması için sınırlar sınır taşlarıyla belirtilir ya da yanları çit ya da duvarla çevrilirdi. Kült kurallarına uygun sürdürülecekse bir de sunak gerekirdi. Sunak ve sınır kutsal alanın asıl nitelikleriydi. Belki tanrının bir heykeli dikilebilir, belkide bir tapınak yapılabilirdi”³⁸². Bu tanımlamaya göre kutsal addedilebilecek üç tip sınır taşı bulunmaktaydı. Bunlardan ilki tapınağın kendisi, ikincisi kutsal alan yani *temenos*, üçüncüsü ise tapınak arazilerine ilişkin idi. Tapınaklara ait sınır taşları genel olarak ὄρος ἱεροῦ Ἀρτέμιδος şeklinde formüle edilirdi. *Temenos* sınırının söz konusu olduğu yazıtlarda bu ‘falanca tanrı/tanrıçanın *temenos*’unun sınırı’ şeklinde ifade edilebildiği gibi, yalnızca ‘falanca tanrı/tanrıçanın sınırı’ şeklindeki bir ifade tarzı da yine *temenos* sınırına işaret ediyor olabilirdi. Üçüncü tip sınır taşları ise söz konusu tanrının tapınağının yakınında ya da uzağında sahip olduğu ve kendisine gelir getiren tapınak arazilerine ait idi. Bu türden sınır taşlarında ὄρος ἱεροῦ χωρίου τῆς Ἀρτέμιδος şeklindeki ifadeler söz konusu olabildiği gibi, tapınağın kendi sınır taşıymış gibi ὄρος ἱεροῦ Ἀρτέμιδος şeklindeki ifadelere de rastlamaktayız. Bu durumda sınır taşının bir tapınağa mı, *temenos*’a mı yoksa bir araziye mi ait olduğu sorusu ortaya çıkmaktadır. Eğer tapınağın yeri belli ise taşın buluntu yerine göre yani tapınağın yakınında ya da uzağında bulunmuş olmasına göre, bir *temenos*’a mı yoksa

³⁸² Wycherley, Antik Çağda Kentler Nasıl Kuruldu?, s. 79-81.

araziye mi ait olduğunu daha kolaylıkla söylebilmekteyiz. Örneğin Ephesos Artemis tapınağına ait pek çok arazi sınır taşı Küçük Menderes (Kaustros) Vadi'sinin bir çok yerinde (Kuyumcu, Halkapınar, Küçükkale, Hasançavuşlar, Furunlu, Çatal, Turgutlu) ele geçmiştir³⁸³. (**RESİM, s. 96**) Ancak tapınağın yeri belli değilse bu sınır taşının neyi ifade ettiğini anlamamız da güçleşmektedir.

Küçük Asya'dan elimize geçen en eski tapınak sınır yazıtı Erythrai'dan İ.Ö. V. yy.'a ait olup, sözcüğün Ion formu olan οὔροç sözcüğünü taşımaktadır. Bu yüzyıldan başka bir sınır yazıtı tanımıyoruz. Οὔροç sözcüğünü Erythrai dışında Halikarnassos ile Iasos (İ.Ö. IV. yy.)'da görmekteyiz. Ephesos Artemis tapınağının Roma tarihli 19 yazıtını dışarıda bırakacak olursak Klasik ve Helenistik Döneme ait yazıtlar ezici bir çoğunluğa sahiptir. Görünen odur ki Roma yasaları altında, belki de Roma'nın daha sistemli tapınak yönetimi politikası sayesinde daha az sorun söz konusu olmaktadır. Nitekim Res Gestae'da Augustus, Küçük Asya'daki pek çok tapınağın iyileştirilmesini istemektedir³⁸⁴. İ.Ö. 27 yılında da Asia eyaletindeki, olasılıkla da tüm imparatorluk eyaletlerindeki, kamu arazisi ve kutsal arazinin tazmin edilmesini emretmiştir³⁸⁵. Roma'nın kutsal alanlara bakış açısını Frontinus şöyle dile getirmektedir:

*Kutsal alana (araziye) Roma halkının yasasına göre büyük bir saygı ve hakkaniyetli bir korumayla davranılması gerekir. Eyalet legatları mandalarında kutsal araziye korumaktan başka hiçbir şeyi onaylamaya alışık değillerdir. Eyaletlerde buna daha kolay bir şekilde riayet ediliyor*³⁸⁶.

Peki, tapınak arazileri ile ilişkili sorunların çözümü gerçekten bu kadar kolay mıydı? Aslında örnekler çok da kolay olmadığını göstermektedir. Öncelikli olarak tapınak arazileri ile ilgili sınır problemleri de diğer sınır problemleri nasıl hallediliyorsa aynı şekilde gerçekleşmekteydi. Yani olasılıkla öncelikli olarak kentin yerel *magistratus*'ları problemi çözmeye çalışmakta, işin içinden çıkılmadığı zaman ya da Ephesos Artemis Tapınağı gibi önemli tapınaklarda ise sırasıyla önce valiye daha sonra da imparatora başvurulmaktaydı³⁸⁷.

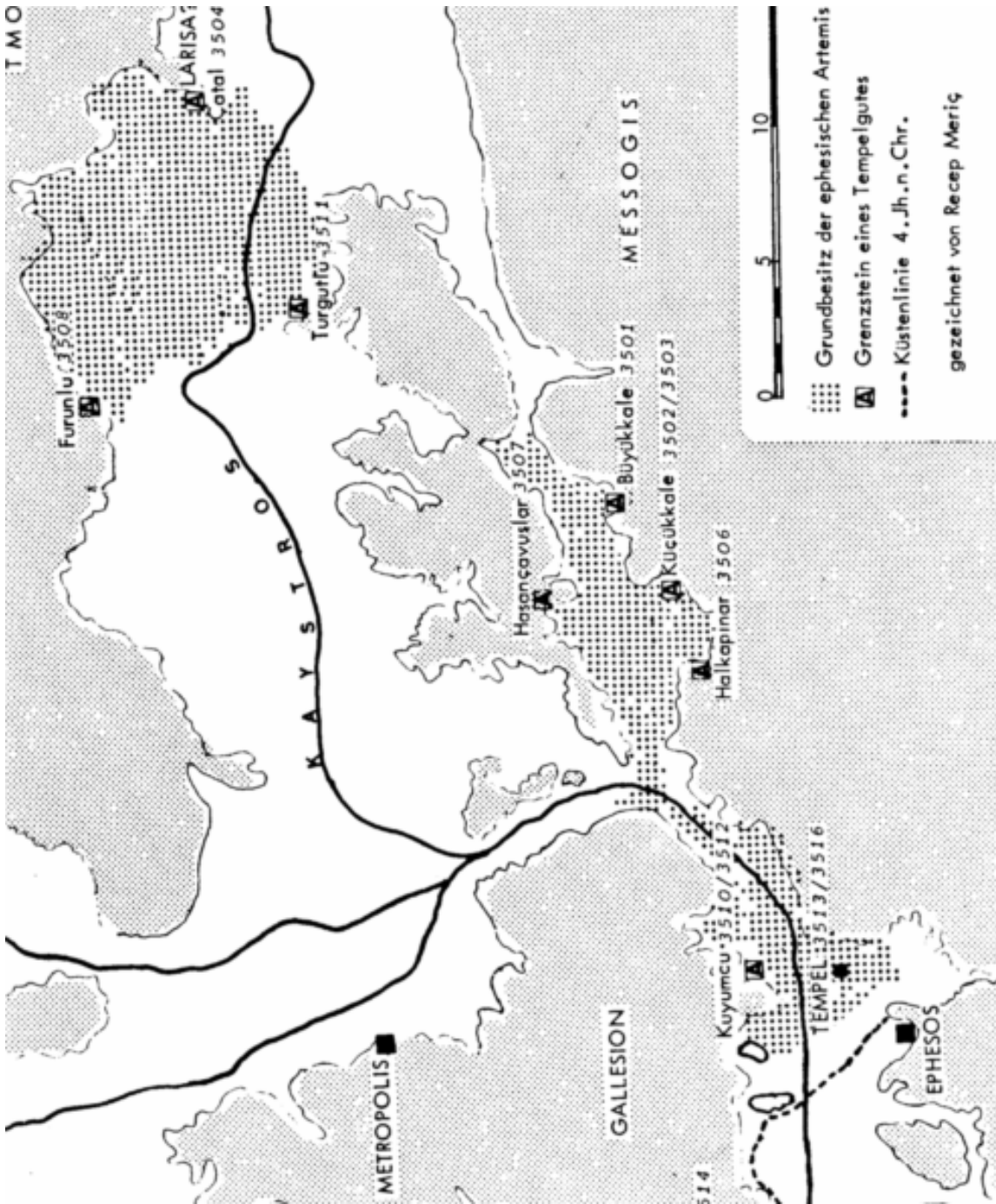
³⁸³ Krş. *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 21.1-3, TT 24.1-2, TT 25.1-2, TT 26, TT 27, TT 28, TT 29, TT 31, TT 32, TT 33, Testimonia-Incerta TI 32, TI 33.*

³⁸⁴ Res Gestae 24. 1; krş. Plin. Nat. Hist 34. 8. 38; Strabon 13. 1. 30; 14. 1. 14.

³⁸⁵ Engelmann, I. v. Kyme (I.K. 5), nr. 17; krş. Dignas, Economy of the Sacred 2002, s. 161.

³⁸⁶ Frontinus, Corpus Agrimensorum 48. 4-12: "*Locorum autem sacrorum secundum legem populi Romani manga religio et custodia haberi debet. Nihil enim magis in mandatis etiam legati provinciarum accipere solent, quam ut haec loca quae sacra sunt custodiantur. Hoc facilius in provinciis servatur.*"

³⁸⁷ Krş. yukarıda Bölüm 8.2. *Roma Dönemi*, s. 86-93.

Res. 5 Efes Artemis Tapnağı'nın Kaistros Vadisi'ndeki Arazileri ve Bunlara ait Sınır Taşları (Harita Börker et alii, IK 17,2)

Ταπινάκ αραζιλερι ιλε ιλιşkili ανλαşmazlıkların nasıl çözümlendiğine en iyi örneκ Aizanoi Zeus tapınağına ait bir dizi yazıttır. Bu yazıtlardan tapınάκ αραζισιne yönelik bir sorunun çözümlenme aşαmalarını takip etmek olanağına sahibiz: Aizanoi Zeus tapınağının güneye bakan duvarının iç yüzeyine yazılmış tapınάκ αραζιλερι ιλε ιλιđili dört adet mektup bulunmuştur³⁸⁸. Mektuplar Avidius Quietus'un Hadrianus dönemindeki 125-126 yılı Asia

³⁸⁸ OGIS nr. 502, IGR III, nr. 571, Levick *et alii*, MAMA IX, P 1,2,3,4:

A

Αουίδιος Κουιήτος Αίζανειτών άρχουσι βουλῆι
 δήμοι χαίρειν· άμφισβήτησις περι χώρας ιερᾶς, άνα-
 τεθείσης πάλαι τῶι Διί, τρειβομένη πολλῶν ἑτών, τῆι προνοία τοῦ
 4 μεγίστου αὐτοκράτορος τέλους ἔτυχε. ἐπεὶ γάρ ἐπέστειλα αὐτῶ δι-
 λῶν τὸ πράγμα ὄλον, ἠρόμην τε ὅ τι χρῆ ποιεῖν, δύο τὰ μάλιστα τῆν
 διαφορὰν ὑμεῖν κεινοῦντα καὶ τὸ δυσεργές καὶ δυσεύρετον τοῦ
 πράγματος παρεχόμενα, μείξας τῶ φιλανθρώπῳ τὸ δίκαιον ἀκολού-
 8 θως τῆ περι τὰς κρίσεις ἐπιμελεία τῆν πολυχρόνιον ὑμῶν μάχην καὶ ὑποψί-
 αν πρὸς ἀλλήλους ἔλυσεν, καθὼς ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ἦν ἔπεμψεν πρὸς με μαθήσεσθε, ἧς τὸ ἀντίγραφον
 ὑμεῖν πέπομφα. ἐπέστειλα δὲ Ἑσπέρω τῶ ἐπι –
 τρόπῳ τοῦ Σεβαστοῦ, ὅπως γεομέτρας ἐπιτη<δ>[εῖους ἐκ]λεξάμενος ἐκείνοις
 12προσκήρηται τῆν χώραν διαμετρῶν. κὰκ [τούτου μέτρον] ἐν ὑμεῖν γενήσεται
 καὶ ἐκ τῶν ιερῶν τοῦ Καίσαρος γραμμάτω[ν ὑμεῖν ·6 δ]εδήλωκα ὅτι ὁ δεῖ τε-
 λεῖν ὑπὲρ ἐκάστου κλήρου κατὰ τῆν [τοῦ Μοδέστου ἀπ]όφασιν, ἐξ ἧς ἂν ἡ-
 μέρας λάβητε τῆν ἐπιστολὴν ἕκαστ[ος κατὰ τὸ ἐκάστου] μέρος[ς τῆς ιε]ρᾶς
 16χώρας τελέσει, ἵνα μὴ πάλιν τινὲς ἀ[μφισβητοῦντες περι τοῦ τέλους τοῦ]
 βράδειον ἀπολαῦσαι τῆν πόλιν τῆς [προσηκούσης προσόδου παραίτιοι] γένωνται· ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς τὸ
 μέχρι γ[ῶν ἀπολελαυκέναι τούτων. πέπομ]-
 φα δὲ καὶ τῆς πρὸς Ἑσπερον ἐπιστο[λῆς τὸ ἀντίγραφον καὶ ἧς Ἑσπερος ἐ]-
 20μοὶ γέγραφεν. vac ἔρρωσθαι ὑμᾶς εὔχο[μαι].

B

Exempl(um) epistulae [Cae]saris scriptae ad
 Quietum.
 Si in quantas particulas, quos clericos appellant, ager Aezanen-
 4 si Iovi dicatus a regibus divisu[s sit], non apparet, optimum est.
 sicut tu quoque existimas, [mo](d)um qui in vicinis civitatibus
 clericorum nec maximus [nec mi]nimus est, observari. et si, cum
 Mettius Modestus cons[tituit], ut vectigal pro is pendere-
 8 tur, constitit qui es[se]nt [cleric]hici agri, aequom est ex il[lo]
 tempore vectigal pendi; si [non] constitit, iam ex hoc tempo-
 re vectigal pendend[u]m e[st, eti]amsi si quae morae qu[o tar-
 [di]us [penda]nt inte[r]ponantur].

Eyaleti *proconsul*'llüğüne denk gelmektedir. Hellenistik Krallar Attalos ve Prusias³⁸⁹ tarafından Aizanoi kentine ve Zeus Ktistes'e verildiğini sınır kararları aracılığı ile tespit ettiğimiz arazi konusunda Aizanoi'lular yıllardır tartışma halinde idiler. Bu arazi parçası *kleros* olarak adlandırılan pek çok parçaya bölünmüştü. Yazıtlardan arazilerin başka kentlerde de *kleros*'lara bölündüğünü anlamaktayız. *Kleros*, miras yolu ile geçen arazi hisselerinin adıdır. Asia *proconsul*'ü Avidius Quietus, meseleyi çözümleyememiş ve İmparator Hadrianus'a konuyu yazarak ondan yardım istemişti. Yazıttan anlaşıldığı üzere her bir *kleros*'un sahibi vardı ve bu kişiler, sahip oldukları *kleros* ölçüsünde belirli oranda vergi/kira (*vectigalis*) ödemekteydiler. Ancak ödemeleri gereken bu kira konusunda bazı kişiler anlaşmazlığa düşmüş ve uzunca bir süredir bu kirayı ödememişlerdir. Meseleyi ilk olarak 119-120 yılı Asia *proconsul*'ü Mettius Modestus çözmeye çalışmış ancak başarılı olmayınca ondan 6 yıl sonra Avidius Quietus ele almıştır. O da işin içinden çıkamayınca meseleyi

C

Exempl(um) epistulae Quieti scriptae ad
Hesperum

Cum variam esse clerorum mensuram

- 4 cognoverim et sacratissimus imp(erator) con-
stitutionis suae causa neq(ue) maximi neq(ue)
[mi]nimi mensuram iniri iusserit in ea re-
[gione] quae Iovi Aezanitico dicata dicitur,
8 [quaeso, m]i Hesper carissime, explores qu-
[ae maximi cl]eri mensura, quae minimi
[in vicinia et] in ipsa illa regione sit, et id
[per litteras n]otum mihi facias.

D

exempl(um) epistulae scriptae Quie-
to ab Hespero.

quaedam negotia, domine, non ali-

- 4 ter ad consummationem perduci
possunt quam per eos, qui usu sunt
eorum p(er)iti. Ob hoc cum mihi iniun-
xisses ut tibi renuntiarem quae
8 mensura esset clerorum circa re-
gionem Aezaniticam misi in rem
praesentem IEI

³⁸⁹ Yazıtlarda arazilerin Attalos ve Prusias tarafından verildiği söylenmektedir. Ancak her iki kralın da hangi Attalos ve Prusias oldukları belli değildir. Bergama ve Bithynia tarihi göz önüne alındığında bunların Attalos I (241-197) - Prusias I (230-182), Attalos II (159-138) - Prusias II (182-149) olmaları olasıdır. Aizanoi'daki bir tapınağa arazi verebilmesi için bir kralın bu kenti kontrol altında tutmuş olması gerekmektedir. Prusias II döneminde Bithynia'nın sınırları Aizanoi kentine kadar ulaşmadığı için Prusias I dönemi söz konusu olmalıdır. Yazıtta kralların kronolojik bir sıra ile verildiğini düşürsek bu krallar Attalos I ile Prusias I olmalıdırlar. Her iki kralın da bölgeyle ilişkisi bulunmaktadır.

Hadrianus'a yazmış ve ona meseleyi çözümsüz kılan iki şey hakkında ne yapılması gerektiğini sormuştur. Bu meselelerin ne olduğunu yazıttan öğrenemiyoruz ancak meselelerden birinin Aizanoi kentindeki *kleros* ölçüsünün belirsizliği, ikincisi ise her bir *kleros* karşılığında *kleros* sahibinin ödemesi gereken verginin miktarı olduğu tahmin edilebilir. Quietus imparatora komşu kentlerdeki ortalama *kleros* ölçüsüne göre hareket edilmesi konusunda tavsiyede bulunmuş ve imparator da bunu kabul ederek “*Mettius Modestus şunlar için vectigal ödenir diye karar verdiği zaman, hangilerinin kleros arazisine tekabül ettiğini tespit ettiyse o tarihten itibaren vectigal alınması akla uygundur. Hangilerinin kleros arazisi olduğu belli değilse o zaman vectigal bu tarihten itibaren ödenmelidir*” şeklinde hüküm vermiştir. Bunun üzerine Quietus, imparatorluk *procurator*'u Hesperus'a tecrübeli arazi mühendislerini (*geometres*) toplayıp araziyi ölçmeleri için onlardan yararlanılması konusunda talimat vermiş, Hesperus da bu işin, bu konuda tecrübeli mühendisler olmaksızın tamamlanabilmesinin mümkün olmadığını dile getirerek bu işe kalkışmış ancak başarılı olamamıştır. Mesele ancak bundan üç yıl sonra *primipilarius* Septimius Saturnius tarafından Prusias'ın yaptıkları doğrultusunda bir ölçüm yapılarak halledilmiştir³⁹⁰. Sorunun ancak üç yıl sonra halledilebilmiş olması, meselenin ne kadar karışık olduğunun bir göstergesidir. Gerek Mettius Modestus gerekse Avidius Quietus yapılması gereken işi tespit etmelerine rağmen işi sonlandırmayı başaramamışlardır. Büyük bir ihtimalle *kleros*'lar, komşu kentlerin ortalaması esas alındığı için birbirine karışmış ve bölünme aşamasında mağdurlar ortaya çıkmıştır. Bu da *kleros*'ların tespit edilmesini imkânsızlaştırmış ancak *primipilarius* Septimius Saturnius tarafından Prusias'ın düzenlemesine uyularak işin içinden çıkılabilmektedir.

Yazıtlardan çıkardığımız bir diğer sonuç da tapınak arazilerinin özel şahıslara kiralandığı ve bu yolla gerek kutsal binalar, adaklar ve festivaller gerekse kentin diğer ihtiyaçları için gelir elde edildiğidir. Antik dönemde din ile devlet işleri birbirinden ayrı düşünülmediğinden kutsal gelirler, kentin kutsal olmayan kamu harcamaları için de kullanılabilmekteydi. Çift dilli bir yazıt Augustus tarafından yapılan bir *euergesia*'ya işaret etmektedir (İ.Ö. 23-21).

*Caesar Augustus'un lütfü vasıtasıyla, Diana'ya verdiği kutsal toprakların gelirlerinden yol Sextus Appulius'un proconsul'lüğünde kaldırılmı kaplandı*³⁹¹.

³⁹⁰ Bkz. *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 7.1-3*.

³⁹¹ Börker et alii, I. v. Ephesos II (I.K. 17, 2), nr. 459; SEG 41, 1991, nr. 971.

İ.Ö. 6/5'te Augustus, Artemis tapınağının ve yeni *Sebastaion*'un çevresini kuşatan bir duvar inşa ettirdiğinde tanrıçanın gelirleri yeniden inşa projelerinde kullanılmıştır³⁹².

Ama bu gelirler her zaman kutsal olmayan işlere harcanmazdı. Örneğin; Komagene kralı Antiokhos I tanrılara bazı köyler adamıştı³⁹³. Ancak bu köylerden gelecek olan *gelirlerin tanrıların dokunulmaz malı* (πρόσοδον ἧν ἐγὼ κτήμα δαιμόνων | ἄσυλον ἀνέθηκα³⁹⁴) olmasını şart koşmuştu.

Hieroi prosodoi genellikle yazıtlarda geçen bir ifadedir ancak bu gelirlerin neler olduğu yazıtlarda açık değildir. Örneğin Sardes'te Kemerdamları civarında, Koloe gölünün kuzeyinde bulunmuş bir yazıtta göre, Apollon Pleurenos rahibi ve *mystes*'ler Sardes *territorium*'undaki tapınakların gelirlerinin kontrol ve yönetiminden sorumlu olan Sardes'li Menandros oğlu Euksenos'u güzel ve iyi yetişmiş bir insan olarak onurlandırmaktadırlar (İ.Ö. 26-25)³⁹⁵. L. Robert Euksenos'un Sardes'in magistratı olduğunu ve Sardes *territorium*'una Kemerdamları *territorium*'unu tayin etmeye vesile olduğunu farzetmektedir (*bir nevi Mylasa'daki epistates gibi*).

Kutsal gelirlerin neler olabileceğine dair ipuçları yakalamak için antik literatüre başvurmak gereklidir. Bu konuya verilebilecek en temel örnek ise Ephesos Artemis tapınağıdır.

Artemis'in arazisi Kaustros Irmağının ağzında iki adet kutsal göle sahipti. Strabon tanrıçanın bunlardan büyük gelirler elde ettiğini anlatmaktadır. Oysaki Bergama kralları tanrıçayı bu gelirlerden mahrum bırakmışlardır. Daha sonra Romalılar bu gelirleri tanrıçaya geri vermişler fakat vergi toplayıcılar bu gelirleri ele geçirmişlerdi. Bunun üzerine Artemidoros adlı bir kişi bir elçi heyeti ile birlikte Roma'ya gitmiş ve her iki gölü de tanrıça için geri almıştı³⁹⁶. İleriki dönemlerde Antoninler zamanında, başka adakların yanı sıra göllerin kiralanmasından sorumlu yöneticiler için bir adak yapıldı³⁹⁷. Balıkçılığın kutsal olmayan arazilerde olduğu gibi, kutsal arazi için de izinli olduğunu farz edebiliriz³⁹⁸. Vitruvius Ephesos'luların Artemis tapınağı için mermer aldıkları bir mermer ocağından bahsetmektedir fakat bu taş mermer

³⁹² *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 22*; krş. Dignas, *Economy of the Sacred* 2002, s. 175.

³⁹³ IGLSyrie I, 1 st. 193-194 = OGIS 383.

³⁹⁴ OGIS 383, st. 199-200.

³⁹⁵ Robert, BCH 106 (1982) 361-367 nr. 3 (SEG XXXII, 1982, nr. 1237), krş. Malay - Nallbantoglu, AD IV (1996), s. 75-81.

³⁹⁶ Strabon 14. 1. 26.

³⁹⁷ I. v. Ephesos V, nr. 1503.

³⁹⁸ Dignas, *Economy of the Sacred* 2002, s. 176.

ocağının gerçekte tanrıçaya ait olup olmadığı konusunda açık değildir³⁹⁹. Ksenophon ise başka bir gelir kaynağına işaret etmektedir: Tanrıça, kutsal merası için mükâfat (karşılık, ödül) almıştır⁴⁰⁰. Strabon onun kutsal geyiklerini tuttuğu Kolophon'un ilersinde yer alan kutsal adasından gelen gelirlerden bahseder⁴⁰¹. Bütün bu gelirler tanrıça tarafından kiralama yöntemi vasıtasıyla elde edilmiş ve az ya da çok sabit bir geliri temsil etmiştir.

Yukarıda söz konusu olan bütün gelirlere baktığımızda hemen hemen hepsinin arazi kaynaklı olduğunu görüyoruz. Asia Eyaletinin başkenti Ephesos'un baştanrıçasının tapınağına imparatorlar tarafından özel bir ilgi gösterildiği de yazıtlardan anlaşılmaktadır. Gerçi *Res Gestae*'dan Augustus'un Küçük Asya'daki pek çok tapınağın iyileştirilmesini istediğini öğreniyoruz ama Ephesos Artemis Tapınağından başka bir tapınağa da bu kadar geniş bir arazi *euergesia*'sı yapıldığı yazıtlar aracılığı ile ispat edilememektedir. Augustus Dönemli Kaustros Nehri vadisinden ele geçmiş yedi adet sınır taşından ikisi Artemis arazilerinin *horistai* tarafından yeniden ölçülmesi ile ilgilidir. İki yazıtta da Augustus'un arazileri restore ettiği yani iyileştirdiği ya da eski zenginliğini geri verdiği yazılıdır. Bunu yazıtlarda geçen *restituit=ἀποκαθέσθησεν* fillerinden anlamaktayız. İmparatorun da işin içine *restituo* fiili ile birlikte girmesi Artemis arazilerinde sorunlu bir durum olduğunu göstergesidir. Demek ki tapınağın durumu eskisine göre gerilemiş ki bir revizyona ihtiyaç duymuştur. İ.S. 44 yılından ele geçen bir yazıt Augustus'un yaptığı *euergesia*'yı hatırlatmaktadır: Vali Paullus Fabius Persicus, Augustus tarafından yapılan kutsal gelirlerin yenilenmesine atfen, Roma imparatorlarının eskiden ve şimdi tamamiyle onların yanında olduğunu Ephesos'lulara hatırlatır. Yazıt Yunanca ve Latince çift dilli olarak yazılmıştır. Ancak Latince kısmında Yunanca kısma eklemeler yapılmıştır: ... *et abundantia{e} vectigal]ium, quae a divo Augusto deo deae restitu[ta sun]t, eget suis opibus nec suffecit restitu[tio bene]ficiorum, quae*⁴⁰²... Yazıttan tanrı Augustus tarafından tanrıça için iyileştirilen *vectigalia* bolluğu kendi kaynaklarından yoksun kalmakta ve *euergesia*'ların yenilenmesinin de yeterli gelmediği anlaşılmaktadır. Burada büyük bir olasılıkla Phrygia Aizanoi tapınağındaki gibi bir durum söz konusudur. Tapınak, arazilerini şahıslara kiraya vermiş, ancak kirasını yani *vectigalia*'yı toplayamadığı için kendisine Augustus tarafından sunulan zenginlikten yararlanamamıştır. Yani tapınak Claudius döneminde yeniden çöküşe geçmiştir. Ancak bu dönemde tapınağa yeni ayrıcalıklar verilmemektedir. Persicus yazıtı sadece arazilerin gelirleri konusundaki

³⁹⁹ Vitr. 10.2.15; krş. Dignas, *Economy of the Sacred* 2002, s. 176.

⁴⁰⁰ Ksenophon, *Anabasis* 5. 3. 9.

⁴⁰¹ Strabon 14. 1. 29.

⁴⁰² I. v. Ephesos Ia, nr. 19B, st. 4-7.

bozulma ile ilgili Persicus'un, harcamaları kesmek gibi, aldığı önlemlerden bahsetmektedir. B. Dignas ayrıca şu olasılıklar üzerinde de durmaktadır: Paralel örneklerle karşılaştırıldığında Geç Cumhuriyet dönemindeki Romalı vergi toplayıcıları tanrıçanın haklarına tecavülden sorumlu olabilirlerdi⁴⁰³. Tapınak arazilerine tecavüz antik dönemde sık görülen bir olaydı. Herakleia, Atina, Delphi, Knossos⁴⁰⁴ örneklerinin yanı sıra Sinuri, Mylasa ve Telmessos'ta⁴⁰⁵ da benzer tecavüzler yaşanmıştır. Ancak bunlardaki sorun yani tapınaklara ait kutsal gelirlerin iyileştirilmesi (restore edilmesi)⁴⁰⁶, kendisinden arabuluculuk görevi rica edilen yurttaşlar vasıtasıyla çözülmüştür. Örneğin Mylasa'da Aphrodite'nin arazisini restore etmeye yardım eden kişi yargıç (hakem) rolünü üstlendiği için onurlandırılmaktadır. Ayrıca şu da mümkündür ki Ephesos'lular Artemis arazisini Roma iç savaşlarına vergi ödeyebilmek için satmak zorunda kalmış ve böylece Augustus araziyi restore etmiş de olabilirdi. Bu gibi sebepler Augustus'un Asya'daki kutsal alanların iyileştirilmesi için verdiği genel talimatla da örtüşmektedir⁴⁰⁷.

Tanrıçanın arazileri Augustus'tan sonra Domitianus ve Traianus dönemlerinde tekrar problem yaşamış olmalı ki dönemin *proconsul*'leri aracılığı ile sınırlar sekiz yazıtta daha tanımlanmıştı. Hatta Domitianus dönemindeki sınırların belirlenmesinde vali Publius Nonius Asprenas Caesius Cassianus arazileri bizzat kendisi gezmiş⁴⁰⁸ olasılıkla teftiş etmiştir.

Gerek Aizanoi Zeus tapınağı gerekse Ephesos Artemis tapınakları ile ilgili olarak söz konusu olan *vectigalia*'yı daha iyi anlamaya ihtiyacımız vardır. Öncelikli olarak Roma dönemindeki vergilendirme terminolojisi son derece tutarsızdı ve özellikle de *vectigalis* terimi eyalet ya da merkezi yönetimde pek çok farklı ödeme için kullanılmaktaydı. Bu devlete ya da özel şahıslara ödenen aynı cinsten onda birlik vergi ya da para olabilmekteydi⁴⁰⁹. Bu vergiyi toplama işi ise yerel *magistrati*'nin ya da liturjik memurların ellerinde olmalıydı. Aizanoi'da *vectigalis* ile ilgili olarak iki şey söz konusu olabilirdi: Bunlardan ilki tapınak geliri (yani yukarıdaki açıklamaya göre özel şahıslara ödenen *vectigalia*'ya karşılık gelmektedir), ikincisi

⁴⁰³ Krş. aşağıda Pergamon ile *Publicani* arasındaki sınır tartışması: *Testimonia-Kent Sınırları TKe 4.1-3*.

⁴⁰⁴ Krş. Uguzzoni - Ghinatti, Eraklea 1968, Giglioni, RSI 89, 1977, 33-76, IG II2 1035, Syll.³ 826, I.Cret. I, VIII (Cnossus), nr. 49, st. 1-13, ayrıca krş. Ducrey, BCH 93, 1969, 848, Debord, Aspects 1982, 153 ve 379, nr. 165-168, Dignas, Economy of the Sacred 2002, s. 186-187.

⁴⁰⁵ Robert, Sinuri, nr. 11, Blümel, I. v. Mylasa I (I.K. 34), nr. 132, Robert, RPh I 1927, 124.

⁴⁰⁶ Debord, Aspects 1982, 377, nr. 133, 379, nr. 164 (Debord, ἀποκαθίστημι fiilinin şahıslar kutsal araziye tecavüz ettiğinde yapılan bütün restorasyonlar için kullanıldığını vurgulamaktadır.).

⁴⁰⁷ Dignas, Economy of the Sacred 2002, s. 175.

⁴⁰⁸ Aşağıda *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 25.1-2*.

⁴⁰⁹ Neesen, Untersuchungen 1980, 22 ve 23, nr. 1, 25 ve 26 nr. 2; Brunt, JRS 71 (1981), 168 vd. , ayrıca Roman Imperial Themes 1990, 398, nr. 144; krş. Dignas, Economy of the Sacred 2002, s. 182.

ise kent otoritelerine ya da bunlar vasıtası ile Roma'ya ödenen vergi. Burada vectigal'in Roma'ya ait gelirlerden bağımsız olduğu akla yatkındır⁴¹⁰. Ephesos Artemis tapınağı ile ilgili olarak Paullus Fabius Persicus'un Ephesos'lular için yayımladığı *edictum, vectigalia*'yı anlamamıza yardımcı olacaktır. Yukarıda da bahsettiğimiz üzere bu yazıt çift dillidir ve Yunanca kısmında yer alan $\pi\rho\acute{o}\sigma\omicron\delta\omicron\iota$, Latince *vectigalia*'nın karşılığı olarak kullanılmıştır. Ayrıca da bu *vectigalia* '*abundantia{e} vect[igal]ium*' şeklinde Augustus'un tapınak için yaptığı bir *euergesia* olarak olumlu bir anlamda kullanılmıştır. Yani bu Roma'ya ödenen bir vergi çeşidi olsaydı eğer Artemis Tapınağı'nın yararına herhangi bir durum söz konusu olmayacaktı. Aynı anlam Aizanoi Zeus Tapınağı için de söz konusu olmalıdır ve hem Aizanoi'lular hem de Ephesos'lular bu gelirlerden yoksun kaldıkları için valiye ve akabinde imparatora başvurmuş olmalıdırlar. Eğer bu görüş doğru ise şöyle bir sonuç çıkarmak mümkün olacaktır: Roma yönetimi altında bazı tapınak arazileri *kleros* denilen arazi parçalarına ayrılmıştı ve bu *kleros*'ların her birinin üzerinde bir kiracı bulunmaktaydı. Kira bedelini ise tapınağa bir çeşit vergi olarak ödemekteydi. Bu da tapınakların gelir kaynaklarından bir tanesiydi. Bu gelir kaynağının Augustus'tan önce de söz konusu olduğunu '*... abundantia{e} vect[igal]ium, quae a divo Augusto deo deae restitu[ta sun]t...*' ifadesindeki *restituo* fiilinden anlamaktayız. Yani önceden varmış, ancak zamanla bozulmuş ve Augustus tarafından restore edilerek yeniden eski haline getirilmiştir. Aslında bu uygulamanın Hellenistik dönemden kalma olduğu düşünülmelidir. Çünkü Aizanoi Zeus tapınağındaki sorun yıllar sonra Prusias'ın düzenlemesine uyularak halledilmişti. Ayrıca da Roma'nın arazi modellerini Hellenistik krallardan alıp kendilerine adapte ettikleri düşünüldüğünde bu oldukça olası görünmektedir.

Tapınak arazilerinden bahsederken tapınaklar için verilen *asylia* yani dokunulmazlık hakkına da değinmek yararlı olacaktır. Klasik dönemde sınırlar “ Ὁρος ἱερὸς ἄσυλος (*kutsal, dokunulmaz sınır*)⁴¹¹” olarak tanımlanırken, Hellenistik Dönemde bir tapınağa *asylia* bir hak ya da ayrıcalık olarak verilmeye ve tapınaklar ἄσυλος ya da ἱερὸς καὶ ἄσυλος olarak tanımlanmaya başlanmıştır⁴¹². Örneğin; Delfi'liler İ.Ö. III. yüzyılın ikinci yarısında Kalkhedon'da Apollon Pythios tapınağına *asylia* vermektedirler⁴¹³. III. yüzyıl sonu, II. yüzyıl

⁴¹⁰ Dignas, ibidem.

⁴¹¹ *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 63*.

⁴¹² Rigsby, *Asylia* 1996, s. 3.

⁴¹³ *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 4*.

başında ise bir Karia kenti olan Amyzon'da tanrıça Artemis bu ayrıcalığı kral Antiokhos'tan almıştır⁴¹⁴. Hellenistik Dönemden başka bir *hieros kai asylos* tapınak da Apollonia'dan (Uluborlu) Men Askainos'a aittir⁴¹⁵. Bu ayrıcalığı da yine en iyi Ephesos Artemis Tapınağında izleyebiliyoruz. Ephesos Artemis Tapınağı, Asia henüz bir eyalet olmadan önce *asylos* olarak tanımlanmıştır⁴¹⁶. Bu tarih Artemis tapınağının dokunulmazlığı konusunda bir *terminus ante quem*'dir. Romalıların statüyü tanınması Caesar döneminden itibaren tastik edilmektedir. Bu dönemde Aphrodisias'ta Aphrodite tapınağı da bu ayrıcalığı elde etmiştir⁴¹⁷. Bu ilişkinin, Klaros, Teos ve Magnesia'da olduğu gibi, Romalıların Anadolu ile 190'lardaki en erken teması ile birlikte ortaya çıkmış olması olasıdır. Cicero'ya göre 90'larda, kölesi Artemis tapınağına sığınan eyalet *quaestor*'unun, kölesini ele geçirmesi Ephesos'lu bir magistrat olan Perikles tarafından engellenmiştir. Perikles bu adaletsizlik için yargılanmak üzere Roma'ya getirilmiştir⁴¹⁸. Tapınağın *asylia* hakkı İ.Ö. 88'de sığınma alan Roma yandaşlarının öldürülmesinin sonucu olarak iptal edilmiştir. Artemis tapınağının *asylia* hakkının yenilenmesi için İ.Ö. 44 yılı bir *terminus ante quem*'dir⁴¹⁹. Bu tarihte Sardes'teki Artemis tapınağının dokunulmazlık hakkı ile ilgili olarak Efes Artemisi'ninki emsal olarak gösterilmektedir⁴²⁰. Hellenistik Dönem tarihli bir başka *asylos* Artemis de Lydia-Hierokaisareia'da tespit edilmektedir⁴²¹. Belki de Ephesos başkent olması dolayısıyla eyalette Mithradates döneminin ardından bu ayrıcalığı geri alan ilk kent olabilir⁴²². İmparatorluk döneminde Ephesos Servilius Isauricus'a kutsal onurlar vermektedir. Belki de İ.Ö. 45-44'te Asia'nın başka yerlerindeki gibi dokunulmazlığı tazeleyen ve diğer geleneksel hakları geri veren kişi Caesar'ın temsilcisi olarak Isauricus olabilir⁴²³. Strabon⁴²⁴ da bu tapınağın sığınma alanının sınırlarının sık sık değiştiğinden söz etmektedir.

⁴¹⁴ *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 62.*

⁴¹⁵ *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 5.*

⁴¹⁶ *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 18.*

⁴¹⁷ *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 58.*

⁴¹⁸ Cicero, Verr. 2.1.85; BMC Ionia 67 (Perikles'le ilgili olarak).

⁴¹⁹ Rigsby, *Asyilia* 1996, s. 388-389.

⁴²⁰ *Testimonia-Tapınak Sınırları TT 62.*

⁴²¹ *Testimonia-Tapınak Sınırları T 61.*

⁴²² Rigsby, *Asyilia* 1996, s. 389.

⁴²³ *İbidem.*

⁴²⁴ 14.1.23: “νυνὶ δὲ τὰ μὲν φυλάττεται τῶν νομίμων τὰ δ' ἤττον, ἄσυλον δὲ μένει τὸ ἱερόν καὶ νῦν καὶ πρό τερον· τῆς δ' ἄσυλίας τοὺς ὅρους ἀλλαγῆναι συνέβη πολλάκις, Ἀλεξάνδρου μὲν ἐπὶ στάδιον ἐκτείναντος, Μιθριδάτου δὲ τόξευμα ἀφέντος ἀπὸ τῆς γωνίας τοῦ κεράμου καὶ δόξαντος ὑπερβαλέσθαι μικρὰ τὸ στάδιον, Ἀντωνίου δὲ διπλασιάσαντος τοῦτο καὶ συμπεριλα βόντος τῇ ἄσυλίᾳ μέρος τι τῆς πόλεως· ἐφάνη δὲ τοῦτο βλαβερόν καὶ ἐπὶ τοῖς κακοῦργοις ποιοῦν τὴν πόλιν, ὥστ' ἠκύρωσεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ.”

10 TESTIMONIA

10.1 EYALET SINIRLARI

KILIKIA

TE 1 Cilicia Eyaletine ait sınır taşı

Buluntu Yeri: Gülek Boğazı.

Tanım: Kayadan şekillendirilmiş sunak.

Ölçüler:

Edisyon: AE 1970, 608; French, RRAM 1980, s. 722, nr. 23; French, RRMAM 1981, s. 98, nr. 1; Hellenkemper – Hild, TIB V 1986, s. 387, Berges – Nollé, Tyana I (I.K. 55), nr. 135.

Tarih: İ.S. 211-217 (Caracalla dönemi).

Imp. Caesar Marcus Au-
2 relius [Antoninus pi]us
felix, invictus Augu-
4 stus montibus caesi[s]
viam latiore[m] fecit.
6 ὄρει Κιλί-
κων

Çeviri: *Imp. Caesar Marcus Aurelius Antoninus Pius, mutlu, yenilmez Augustus, yolu dağların yarılması suretiyle genişletti. Kilikalılar'ın sınırları.*

THRAKIA

TE 2.1 Thracia ile Moesia eyaletlerinin sınırına ilişkin karar metinleri

Buluntu Yeri: Sswischtow.

“Şimdi ise (tapınak) yasal haklarından bazılarını korur, ama daha az derecede. Tapınak şimdi de eskiden de asyl kalmıştır. Bu asyia'nın sınırları sık sık değişmiştir. İskender 1 stadion kadar uzatmıştır. Mithridates çatının köşesinden bir ok attı ve mesafenin bir stadion'u biraz geçtiğini düşündü. Antonius bu mesafeyi iki katına çıkardı ve kentin bir kısmını asyia alanının içine aldı. Fakat bu daha zararlı oldu ve kenti kötülere uygun hale getirdi, böylece Augustus Caesar bunu geçersiz kıldı.”

Tanım: -

Ölçüler: -

Edisyon: IGLNovae 73; ILBulg 357; CIL III 749, ILS II nr. 5956, Stein, Römische Reichsbeamte 1920, s. 15-17, paragraf a).

Tarih: İ.S. 10/12 135 – 09/12 136 (Hadrianus Dönemi).

Ex auctori-
tate Imp(eratoris) Caesaris
divi Traiani Parthi-
4 ci filio (*sic*). divi Nervae
nepotis, Traiani Ha-
driani Aug(usti) p(atris) p(atriciae), pon-
tifici(s) maximo (*sic*). trib(uniciae)
8 potestatis XX, co(n)s(ulis) II[I],
Antius Rufinus in-
ter Moesos et Thra-
ces fines posuit.

Çeviri: *Rahmetli Traianus Parthicus'un oğlu, rahmetli Nerva'nın torunu, İmparator Caesar Traianus Hadrianus Augustus, vatanın babası, pontifex maximus'un yetkisinden (emrine göre) yönetiminin 20, konsüllüğünün 3. yılında iken, Antius Rufinus Moesia'lular ile Thracia'lular arasındaki sınırları düzenledi.*

Yorum: İki eyaletin sınırını belirleyecek olan valinin söz konusu iki eyalette de görevli olmaması gerekmektedir. (Stein) M. Antius Rufinus⁴²⁵ bilinen bir vali değildir. Bu kişinin muhtemelen Moesia Inferior'un valisi olduğu kabul edilmektedir⁴²⁶. Ancak Eck bu kişiyi Moesia Inferior'un 136 yılı valisi olarak tanımlamıyor⁴²⁷. Bu nedenle bu kişi ya bir *legatus Augusti pro praetore* olacak ya da bir valinin adına sınırları belirleyen bir Roma magistratı olacaktır. Ayrıca da bu kişi bir *proconsul* ya da *legatus Augusti* olsaydı büyük bir olasılıkla bu, yazıtta belirtilirdi. Belirtilmediğine göre bu kişinin bir *magistratus* olduğunu farz etmek akla daha yatkın görünmektedir.

TE 2.2 Thracia ile Moesia eyaletlerinin sınırına ilişkin karar metinleri

Buluntu Yeri: Nedan, Butowa'nın güneyi.

Tanım: Yazıtın baş kısmı eksik.

⁴²⁵ PIR² A784, Thomasson, Laterculi Praesidium 1984 20, 78 ve 22, 16, Aichinger ZPE 48 (1982), 198-199.

⁴²⁶ Rohden, RE I², s.v. Antius, paragraf 14), s. 2565, PIR¹, 784, s. 251.

⁴²⁷ Eck, Chiron 13 (1983), s. 176- 178.

Ölçüler:

Edisyon: ILBulg 429; CIL III 12407; Stein, Römische Reichsbeamte 1920 s. 15-17, paragraf c.

Tarih: İ.S. 10/12 135 – 09/12 136.

- [Ex auctori]-
 [tate Imp(eratoris) Caesaris]
 [divi Traiani Parthi]-
 4 [ci fili(i) divi Nervae]
 [nepotis, Traiani Hadria]-
 ni Aug(usti) p(atris) p(atriae), Pontifici(s) ma-
 ximo (*sic*). tribuniciae
 8 potestatis XX, co(n)s(ulis) III,
 Antius Rufinus [i]-
 nter Moesos et [Thr]-
 aces fines posui[t].

Çeviri için bkz. TE 2.1.

TE 2.3 Thracia ile Moesia eyaletlerinin sınırına ilişkin karar metinleri

Buluntu Yeri: Jajdschi, Sswischtow'un güneyi.

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: EDH HD031971; ILBulg 358; CIL III 14422¹; AE 1902, 106; Stein, Römische Reichsbeamte 1920 s. 15-17, paragraf d.

Tarih: İ.S. 10/12 135 – 09/12 136.

- Ex auctori-
 tate Imp(eratoris) Caesaris
 divi Traiani Parthi-
 4 ci filio (*sic*). divi Nervae
 nepotis Traiani Ha-
 driani Aug(usti) p(atris) p(atriae), pon[t]-
 ifici(s) maximo (*sic*). tr[i]-
 8 buniciae potesta[tis]

XX, co(n)s(ulis) III M(arcus) An[tius],
 Rufinus inte[r Moe]-
 sos et Thraces [fi]-
 nes posuit.

Çeviri için bkz. TE 2.1.

TE 2.4 Thracia ile Moesia eyaletlerinin sınırına ilişkin karar metinleri

Buluntu Yeri: Iskertal'de Rawnischteto bölgesinde.

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: EDH HD006340; ILGBulg 386; AE 1985, 730, (BSAB II (1911) 271, Filow, Klio XII (1912), s. 236, 1; Stein, Römische Reichsbeamte 1920 s. 15-17, paragraf e.??)

Tarih: İ.S. 10/12 135 – 09/12 136.

Ex auctori-
 tate Imp(eratoris) Caesa-
 ris divi Traiani
 4 Parthici fili, di-
 vi Nervae nepo-
 tis Traiani Ha-
 driani Aug(usti) p(atris) p(atriciae)
 8 pont(ificis) maximi
 trib(uniciae) pot(estatis) XX
 co(n)s(ulis) III Antius
 Rufinus inter
 12 Moesos et Th-
 races fines
 posuit.

Çeviri için bkz. TE 2.1.

TE 2.5 Thracia ile Moesia eyaletlerinin sınırına ilişkin karar metinleri

Buluntu Yeri:

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: EDH HD06340; ILBulg 386; CIL III, 749; AE 1985, 730.

Tarih: İ.S. 10/12 135 – 09/12 136.

- Ex auctori-
tate Imp(eratoris) Caesa-
ris divi Traiani
4 Parthici fili di-
vi Nervae nepo(tis)
Traiani Hadria-
ni Aug(usti) p(atris) p(atriciae) ponti-
8 ficis maximi tri-
buniciae potes(tatis)
XX co(n)s(ulis) III Antiu(s)
Rufinus inter
12 Moesos et Thra-
ces fines po-
suit.

Çeviri için bkz. TE 2.1.

TE 2.6 Thracia ile Moesia eyaletlerinin sınırına ilişkin karar metinleri

Buluntu Yeri:

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: EDH HD006322; AE 1985, 733.

Tarih: İ.S. 10/12 135 – 09/12 136.

- [Ex auctorita]-
[te Imp(eratoris) Caesa]-
[ris divi Tra]-
4 [iani Parthi]-
[ci fili divi]
[Nervae nepo]-
[tis Traiani]
8 [Hadriani Aug(usti)]
[p(atris) p(atriciae) pontifi]-
[cis maximi]

- [tribuniciae]
12 [potestatis]
[XX co(n)s(ulis) [I]II M(arcus)
[A]ntius Rufi-
12 nus inter
M[oesos] et Thr-
[aces fines]
[posuit.]

Çeviri için bkz. TE 2.1.

10.2 KENT SINIRLARI

AIOLIA

TKe 1 Aigais sınır taşı RESİM

Buluntu Yeri: Çamlıca (Aigai'nin güneyi). Şimdi Manisa Müzesi'nde. Env. Nr. 505.

Tanım: Yerli, sert kahverengi taştan blok.

Ölçüler: -

Edisyon: Herrmann, Denkschr. Wien. Akad. LXXVII 1 (1959), 4-6, nr. 2 [PH], (SEG XIX (1963), 720, Bull. Ép. 1960, 340, L. Robert, Villes², 279vd., J.-L. Robert, Amyzon, s. 140, dn. 14, Allen, Attalid Kingdom 1983, 18, Malay, Inscriptions 1994, nr. 2.

Tarih: İ.Ö. III yy. ortası, büyük olasılıkla Antiokhos II (Herrmann).

Συντάξαν-
 2 τος βασιλέως
 Αντιόχου ὄροι
 4 τῆς Αἰγαῖδος
 οἱ τεθέντες ὑ-
 πὸ Ἀπελλέου
 τοῦ Μητροδῶ-
 8 [ρου].

Çeviri: *Basileus Antiokhos emir verince Aigais'in sınırları Metrodoros oğlu Apellas tarafından dikildi.*

TKe 2 Pergamon'luların sınırı (Kyme)

Buluntu Yeri: Kyme (Aliağa)'nin kuzey yarımadasında bulunmuş.

Tanım: Kayada.

Ölçüler: Y. 1.30m. G. 1.50m. K. 1.37m. H. Y. 0.11-0.18m.

Edisyon: Engelmann, I. v. Kyme (I.K. 5) nr. 27.

Tarih: Olasılıkla Eumenes I (İ.Ö. III. yy. ortası) (Harf karakterine göre)

Ὀροι
 2 Περγα-

μηνῶν.

Çeviri: Pergamon'luların sınırları.

TKe 3 Mytilene ve Pitane'liler arasındaki sınır kavgasında Pergamon'lu yargıçların hakemliği

Buluntu Yeri: Pergamon.

Tanım: Mermer stel.

Ölçüler: Y. ca. 2.0m, G. 0.62m. (yukardan), 0.675m. (aşağıdan), K. 0.215m. (yukarıdan), 0.23m (aşağıdan)

Edisyon: OGIS nr. 335; Robert, Villes 1962, s. 413, nr. 1; Ager, Interstate Arbitrations 1996, nr. 146

Tarih: ca. İ.Ö. 150-133 (Ager: Pergamon dekretindeki kral referansı Pergamon monarşisinin İ.Ö. 133 yılındaki bitiminden ve Asia eyaletinin kurulmasından önceye işaret etmektedir. Harf karakterleri de Attalos karallığının yönetiminin geç dönemlerine işaret etmektedir. Bu nedenle İ.Ö. 150 sonrası ama 133'den önce olması tahmin edilebilir.)

I: Pitane'lilerin kararı ve Mytilene'lilerin kararının başlangıcı:

[Πι]ταναίων.

Στρατηγοὶ εἶπαν· ἐπειδὴ [Περγ]αμηνοί, συγγενεῖς ὄντ[ες καὶ]] φίλοι καὶ εὐνόω[ς]

διακείμενοι πρὸς τή[ν πόλιν ἡ]μῶν ἀπ' ἀρχῆς, ψήφισμ[ά τε καὶ] πρεσβευτὰς ἀπε[σ]-

τάλκασιν πρὸς ἡμᾶ[ς περὶ τῶν ἐ]νεσθηκότων πρὸς Μυ[τιληναίου]ς, Βάκχιον Εὐδήμου,

5 Ἀπολλόδωρον Ἀθ[ηνοδώρου, Διογ]ένην Ἀσκληπιάδου, Με[γίστερον] Ἀττάλου, Σκάμωνα

Ἀσκλάπωνος, τοὺς [ἐκπονήσον]τας ἐν ἑαυτοῖς ὑπεξ[αίρεσιν τῶν τε ἀ]ντιλεγομ[έ]-

νων, καὶ μὴ π(ο)ρρωτ[έρω σπουδῆι κα]ὶ φιλονικίαι ἐμφαν[-----
----] ἡγοῦντα[ι]

Περγαμηνοὶ τ[----- ἀγ]αθὰ, οἱ τε πρεσβε[υταὶ τούτῳ τῷ ἐπαγγέλ]ματι πολ-

λοὺς καὶ συμφ[όρους ἀμφοτέροι]ς ταῖς πόλεσιν [ἀνεδέξαντο π]όν[ους, καὶ σ]πουδῆι

10 καὶ [π]ροθυμ[ίαι ἄξιοι τῆς ἀπεσταλ]κυίας πατρίδος ε. πλη[. . . δι' ἅ] δὴ καὶ

δεδόχ[θαι τῷ δήμῳ, ψηφίσασ]θαι Περγαμηνοῖς, [γεγονό]σι καὶ φίλοις [καὶ σ]υν[γ]-

- ενέσι τῆς πολέως ἡμῶν, χάριν,] ὅτι οὐ[κ ἐ]ν τῷ παρόν[τι κα]ιρῷ μόνον
οὐδὲ . . 10 . .]
- αὐτῶν, [ἀλλὰ] ἐκ παλαιῶ[ν χρ]όνων π[α]ρηκο[λούθησαν ἦι]
- [- -- εἰς τὸν ἡμέτερον δ]ῆμον ἔχ[ο]υσι προθυμίαι [κα]ί ----
- 15 [- ----- πασῶν πε]ριστάσ[ε]ων κοινωνοῦντες τῶν -----
- [- ----- τεκμήρ]ιο[ν] ἀλ[η]θινῆς ἐστὶν εὐνοίας δ-----
- [- ----- πρ]ὸς[ς] ἀλλήλας φιλάνθρωπα πολλάκις -----
- το γὰρ μὴ παραπέμπ[ειν . . .]ων-----
- [- ----- ἀλ]λ' ἴδιον ἀγαθὸν ἠγ[ουμέν]ην θ-----
- 20 ----- καὶ φιλοίκειον σ της-----
- τη----- τά τε τῆς συ[γ]γενεί[ας ----]
- [- ----- τ]ῆν τῶν [. . . . κοιν]ωνίαν μέγα τι κα-----
- [- ----- ἀνή]κειν πρὸς[ς] τοὺς συγ]γενεστάτους -----
- [- ----- διοικ]ουμένοις ὑπὸ Πε[ργ]αμηνῶν ἐ[τ]οί[μωσ ---]
- 25 [- ----- συντ]όμως καὶ μὴ φιλέχθρως ὑπε[ξ-----]
- α αἰρούμεθα κριτὰς αὐτοὺς τοὺς -----
- [- ----- περ]ὶ τῶν ἀντιλεγομένων, ἐπεὶ καὶ Μυτιληναῖο[ι ὠμολόγη]-
- [σαν κριτὰς αὐτοὺς ἐλέσθα]ι, οἵτινες ἐπὶ τὴν χώραν παραγενόμενοι τοῦ ἐ[ν
Πιτάνηι]
- [μηνὸς - - - -, - - - - δὲ] ὡς Περγαμηνοὶ ἄγουσιν, ἄρξονται διακούειν κα[ὶ
καθ' ἑ]-
- 30 [καστον σκοποῦντες ποή]σονται τὴν κρίσιν μεθ' ὄρκου καὶ τῶν
γνωσθέντων ἀπόφασιν]
- [ἔγγραφον ἐκατέραι τ]ῶν πόλεων ἀποδώσουσιν· τὰ δὲ κριθέντα εἶ[ναι
κύρια καὶ]
- [ἀμετάθετα. ὡσαύτω]ς δὲ καὶ τὰ συνλυθέντα, ἐὰν ἀμφοτέροι
ἀνα[δέξωνται, γρά]-
- [ψουσιν ἐν στήληι. Στηλ]ώσουσιν δὲ καὶ τοὺς προσδεομένου[ς ἐκεῖ
ὑπογραφῆς ἄλ]-
- [λους ὄρους, μηδὲν ἀ]διέξακτον ἀπολείποντες, οὐδ' ἐὰν μη-----
- 35 -----, οὐδὲν πρ]ὸς ἑαυτοὺς ἠγούμενοι, ἀ[λλὰ] κρίν[οντες ὁμοίως πάντα ---]
- [ᾧστε παντελῶς δι]εξαχθῆναι τὰ νεῖκη, καὶ μηδὲν ἔτι μήτε ἔγκλημα μήτε
νεῖκος]
- [διαφορᾶς ἐχόμεν]ον ἀπολειφθῆναι το[υ-----]

- [----- δ]ιὰ πρ[ογόνων -----]
 -----ο-----
- 40 [------τ] ἄ συσταθ[έντα -----]
 [------ ἐπη]νῆσθαι δὲ κ[αὶ τὸν δῆμον τὸν Περγαμηνῶν ---- -]
 -----ν αὐτοῖς, ἔτι δὲ -----
 [------ τῆ]ς συνλύσεως ἢ ε[------ πά]-
 [σηι ἔσπε]υσαν ἐπιμελείαι, [ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς πρεσβευτὰς καὶ
 καλέσαι ἐπὶ]
- 45 [τὴν κοιν]ῆν ἐστίαν, φρο[ντίσαι δὲ περὶ αὐτῶν τοὺς στρατηγούς.]
 [Μυτιληναίων.]
 [Ἐγὼ ἂ β]όλλα καὶ ὁ δᾶμος π[ερὶ τῷ ψαφίσματος τῷ γενομένῳ ὑπὸ τῷ
 δάμῳ τῷ]
 [Περγα]μήνων, ὃ ἀνέδωκ[αν ἄμμι οἱ αἰρέθεντες πρεσβεῦται Βάκχιος
 Εὐδάμῳ, Απολλόδωρος]
 [Ἀθαν]οδώρῳ, Διογένη[ς Ἀσκλαπιάδα, Μεγίστερος Ἀττάλῳ, Σκάμων
 Ἀσκλάπωνος,]
- 50 [ᾧ δι]ασάφηνται -----
 [. . . κ]αὶ πόλλ[α -----]
 . . . οἰς τὰς προ-----
 . . . νος ἀμφισβ[ατ-----]
 .ν ἂν λάβηται σ[------ ἄμ]-
- 55 [φ]οτέραις ταῖς [πόλιας ----- ἀνη]-
 κόντεσσι τοῖ[ς -----]
 [ο]μένοις ὑ[π-----]
 ον καὶ τὰν -----
 [τ]ᾶς συλ[λύσιος ----- οὐδε]-
- 60 μίας πε[------ ἐόντες]-
 σι συγγ[ενεστάτοισι -----]
-

II: Mytilene'lilerin kararının devamı ve Pergamon'luların kararının başlangıcı:

[]

[]

- []
- 65 [] πρὸς Πιταναίοις []
 [] διὸ καὶ τοῖς []
 [] συντόμως ὑπεξ[]
 [] ἄγρηται κρίταις αὐτοῖς τοῖς []
 [] τῶν ἀντιλεγομένων, ἐπεὶ καὶ Πιτάναιοι ὠμολόγησαν
- 70 αὐτοῖς ἔλεσθαι, οἵτινες ἐπὶ τὰν χώραν παραγενόμενοι τῷ ἐν Μυτιλήναι μῆννος
 [] δὲ ὡς Περγάμηνοι ἄγοισι, ἄρξονται διακούην καὶ κατ' ἕκαστον σκόπεντες
 ποιήσονται τὰν κρίσιν μετ' ὄρκου καὶ τῶν γνωσθέντων ἀπόφασιν ἔγγραφον ἑκατέραι
 τὰν πολιῶν ἀποδώσοισι· τὰ δὲ κρίθεντα ὑπάρξοισι κύρια καὶ ἀμετάθετα. ὡσαύτως
 δὲ καὶ γράψοισι ἐν στάλα, εἴ κε ἀμφότεροι ἀναδέξωνται τὰ ἐς σύλλυσιν.
 Σταλώσοισι δὲ
- 75 καὶ τοῖς προσδεομένοις ἐκεῖ ὑπογράφας ἄλλοις ὄροις, μῆδεν ἀδιέξακτον ἀπολείποντες
 []
 [] παρέοντας [] τάχιστα μῆδεν ἔτι ἀπολειφθῆναι
 μήτε ἔγκλημα μήτε νεῖκος ἀλλάλαν διαφόραν ἐχόμενον []
 [] ας τὰν πολιῶν [] συμβόλαια []
- 80 [] δικάσασθαι ἐν μήνεσσι τρῖσσι []
 [] προθεσμίας τοῖς [] αὐτας []
 [] δωσιδικίαν καὶ [] ἐπαίνησαι δὲ τοῖς πρεσβεύταις ἐπὶ τῷ
 τὰν ἐπιδαμίαν πῶσασθαι τὰν ἐν Μυτιλήναι μετὰ φιλοπονίας καὶ ἀξίως τῶν
 ἀποστελλάντων.
 Τοῖς δε στροτάγοις τοῖς περὶ Τα[], ὅτι μετὰ πλείστας εὐνοίας καὶ
 φιλανθρωπίας
- 85 [] ὡς ἕκαστα [] ἐπρέσβευσαν, οἱ βασιλεεὺς
 [] καλεσσάτωσαν δὲ αὐτοῖς ἐπὶ ξένια εἰς τὸ πρυτανήιον ἐπὶ τὰν

κοίναν ἐστίαν. ὅπως δὲ πρόξενοι καὶ πολῖται γένωνται τᾶς πόλιος,
εἰσαγήσασθαι

καὶ περὶ αὐτῶν τοῖς στρατάγοις ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς ἐκ τῶν νόμων.

[Περγαμηνῶν].

- 90 [] τοῦ βασιλέως []
[]
[]
[] μηνια [] Πιτάνην καὶ Μυτιλήνην []
πρὸς ἀλλήλας θέντες ὑπ' αὐτῶν τὰ
- 95 ἀποσταλέντα ὑπ' αὐτῶν ἀποκρίματα Βάκχιος Εὐδήμου, Ἀπολλόδωρος
Ἀθηνοδώρου, Διογένης
Ἀσκληπιάδου, Μεγίστερος Ἀττάλου, Σκάμων Ἀσκλάπωνος, []
πᾶσαν σπουδὴν καὶ φιλοτιμίαν ἕνεκα τοῦ μὴ φιλέχθρως, ἀλλ' ὡς μάλιστα
οἷόν τε
γένοιτο αὐτοῖς συγγενικῶς ἐπιλυῖσαι τὰ νείκη[]
[] σιν αὐτοὶ ἐπιδεξάμενοι τὴν κρίσιν []
- 100 [] ἐφεῖναι τὰ κρίματα ἑαυτοῖς, ἵνα φιλικῶς []
[] γένηται σύλλυσις οὐδ' ὑ[]
[] Πιταναῖοι τὴν ἐξουσίαν []
[] ἐχόντων λοιπῶν ἀν[]
[] ἐχόμενοι []
- 105 [] τα τὴν Ἀτταίων []
[] μεν τε αὐτῶν λι[]
συνθέντες ἐκ τῶν εἰρημένων [] ταῖς
πόλεσιν εὐσημον καθεστάναι []
[] τας ἐκ τῶν παρατεθέντων ἡμῖν []
- 110 ἐκατέρων ἐγδικούντων ἐξεθέμεθα []
[] τῆς ἐπὶ τῆς ῥάχεως κάτω εἰς τὸν ῥύακα καὶ ὡς ἡ ὁδὸς ἄγει καὶ αἱ
στῆλαι κεῖνται
εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὀρίζουσαν τὴν τε Πιταναίαν καὶ τὴν [], καὶ ὡς ἡ ὁδὸς
ἄγει καὶ αἱ στῆλαι κεῖνται ἕως τῶν πετρῶν τῶν δύο τῶν []
ἐποιήσαμεν, ἀπὸ δὲ τούτων εἰς τὸν λειμῶνα, ὡς ἡ στήλη κεῖται καὶ ὡς ἡ
ὁδὸς ἄγει

- 115 εἰς τὴν Ἀστυρηνήν, ὡς αἱ στήλαι κεῖνται εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ὡς ἡ ὁδὸς ἄγει
καὶ ὡς αἱ στήλαι
κεῖνται παρὰ τὴν Ἀστυρηνήν ἕως τοῦ τάφου τοῦ πρὸς τῇ ὁδῷ τοῦ
ἐπικαλουμένου
Ἐπικράτου, ἀπὸ δὲ τούτου ἐπὶ τὰ ὅρια τὰ πρὸς Ἀταρνίτας. ὑπεξηγμένων δὲ
[]
πάντων, καθότι καὶ αὐτοὶ διὰ τῶν ἀποκριμάτων ἐνεφάνισαν,
- 120 ἐμφανιζόντων δὲ ὁμοίως Μυτιληναίων Πιταναίοις καὶ ὅτι ἐγὼ Καΐκου
πεδίῳ χώραν
[] ἐσχήκασιν αὐτῶν, ἀναχωρήσαντες εἰς Πέργαμον κατὰ τὴν τοῦ δήμου
ἐπιταγὴν
καὶ τὴν βασιλέως εὐδόκησιν, ὁμόσαντες ἐν τῷ ἱερῷ τῶν Διοσκόρων []
[] κεκρίκαμεν καὶ τῶν μὲν Μυτιληναίων παρεχομένων []
[Πιταναίοις καὶ ἑαυτοῖς καὶ παρεχομένων]
- 125 [] τῶν δὲ Πιταναίων ὁμοίως ἐκ τῶν ἰστ[οριογράφων]
[] τὴν χώραν ταύτην κατεσχηκότας ἑαυτοὺς []
[] πολλὰς γενεὰς παρ' αὐτοῖς τετηρημένον ἢ με[]
[] ἐπρίατο ταῖς μεταπτώσεσιν []
[]ας ἐληλυθέναι κυρεία []
- 130 [] ἐν πολλαῖς γενεαῖς τῶν τόπων []
[] καὶ τεσσάρων ταλάντων καὶ μετὰ ταῦτα
Σελεύκου τῇ πρὸς Λυσίμαχον μάχῃ ἐπικρατήσαντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ
διαδεξάμενος
τὴν βασιλείαν Ἀντίοχος τὴν πεδιάδα χώραν αὐτοῖς ἐπώλησεν ταλάντων
τριακοσίων
τριακόνα καὶ προσεῖσέπραξεν ἄλλα τάλαντα πενήκοντα, καὶ περὶ
τούτων τὰς
πίστεις
- 135 ἐγγράφους παρατιθέασιν, δόντος εἰς ταῦτα Πιταναίοις καὶ Φιλεταίου
τάλαντα
[]κοντα, καθότι ἐκ τῆς ἀναγεγραμμένης παρ' ἡμῖν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς
Ἀθηνᾶς
ἐπιστώσαντο στήλης,

καὶ ὡς ἡ παγκτητικὴ τῆς χώρας κυρεία καὶ διὰ τῶν ἐγγράφων ἐπὶ τῆς
διανομῆς

αὐτοῖς

ὑπὸ τῶν κρατούντων παρεκεχώρητο, ἀναντιρῆτως δεικνύντες ἐκ τῶν
καθιερωμένων

στηλῶν ἐν τε Ἰλίῳ καὶ Δήλῳ καὶ Ἐφέσῳ, ἐν αἷς ἡ γεγραμμένη ὑπὸ
Ἀντιόχου

140 ἐπιστολὴ περὶ τῆς κατὰ τὴν χώραν ταύτην κυρείας κατετέτακτο,
παρασχομένων τε

καὶ ὡς Εὐμένης παραλαβὼν τὰ πράγματα τὴν Σελεύκου ἐκύρωσεν
ἐπιστολὴν πρὸς

Πιταναίους, ἐν ἧι σὺν τοῖς ἄλλοις ἐγγέγραπτο κατὰ λέξιν ὧδε·
συγχωροῦμεν δὲ καὶ

τῆς χώρας

εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον τὴν ἀναμφισβήτητον καὶ ὁμολογουμένην κυρείαν τὴν
παγκτητικὴν. ἀντιρρήσεως

δὲ ἐπενεχθείσης [] κατὰ τὴν κρίσιν τὴν τοῖς Ἐλαίταις γενομένην ὑπὸ
Ἀντιόχου ἡμῖν

145 [] βασιλικὴν· οὐ μὴν ἀλλ' οὔτε λυσιτελ[]

[] οὐδὲν οὐδ' ἂν ἡ πάνυ μέγα τὴν []

[] περὶ πάντων τὸ δίκαιον θεωροῦντες []

[] Πιταναίοις ἀποκαθίσταμεν αὐτὴν []

κατὰ τὴν γνώμην τὴν ἡμετέραν τὴν νῦν ἀσφαλ[]

150 [] τὴν ὠνήν τῆς χώρας γεγεννη[]

[] οἰς ἐστηλογράφηται []

[] Πιταιαναῖος πρὸς δὲ τούτοις []

[] οἰς ὁμοσαντ[]

[] Πιταναίων []

155 [] ἐστὶ αὐτοῖς []

[] αὐτοὶ δια[]

[] καλεσ[]

[] πρεσβευταὶ []

[] τοὺς ἀρμόζοντας λόγους []

160 [] σπουδαίως []

Yazıtın içeriğine ilişkin yorum:

St. 1-45: Pitane'lilerin kararı

St. 46-88: Mytilene'lilerin kararı (Aiol dialektinde yazılmış)

St. 89-156: Pergamon'luların kararı

St. 156-160: incertus

Küçük Asya anakarası üzerinde bulunan Pitane kenti ile karşı kıyı komşusu Mytilene anakarada bulunan belirli bir toprak parçası hakkında hak talep etmektedirler. Tartışma bir süre için sona ermiş görünmektedir (st. 123vd.) Pitane'nin kararı Pergamon elçiliğine karşılık verildi. Elçiler arabuluculuk görevlerini yerine getirmek üzere Pitaneye geldiler. Pergamon'un insiyatifi ele alıp almadığı ya da taraflardan gelen iddiaya cevap verip vermediği belli değildir. Yazıtta kralın adı anılmasına rağmen Pergamon *demos*'u bu görevi yerine getirmede bir araçmış gibi gözükmektedir. Gerek Pitane gerekse Mytilene'nin karar metinleri aynı terimleri içermekte olup (*compromissum* formu) bu arabuluculuğa gönüllü boyun eğme konusunda hemfikirlerdir. Hizmetlerinden dolayı Pergamon'lulara bol bol teşekkür edilmektedir. Pergamon'lular da her iki kentin de dostu ve akrabası olduklarını dile getirmektedirler. Pergamon'lular iki kentin arasında bir karar verip sonuca varabilmek için beş kişilik bir elçi heyetini her iki kente de gönderdiler. Pitane ve Mytilene'liler Pergamon elçi heyetinin yaptıklarını onayladılar ve aralarındaki kavgayı hakemlik yoluyla sona erdirmeye konusunda hemfikir oldular. Bu beş kişilik elçi heyeti Pitane ve Mytilene'lilere öyle baskı yaptı ki her iki kent de hakemlik görevi için aynı heyeti seçti. (st. 26 vd. ve 68 vd.) Pitane Attalos hanedanına mensup bir kent olsa da Mytilene seçilen hakemlerin objektifliği konusunda bir şüpheye düşmüyor.

Temel tartışma konusu anakarada bulunan *territorium* sorunudur. (st. 33-34, 74-75) Yine de Pitane ile Mytilene halledilmesi gereken başka tartışmalara da girmiş görünebilirler. (st. 36vd. ve 77vd.) Söz konusu bu anlaşmazlıkların aslı tam olarak bilinmemektedir. Belki de ulusal *territorium*'a ait temel devlet sorunu ile ilişkili şahsi davalar söz konusu olabilir. (st. 79'da yer alan *symbolaia* sözcüğünden yola çıkarak)⁴²⁸ Sebep ne olursa olsun hakemlerin görevi Pitane ile Mytilene arasında 3 ay geçtikten sonra bile bir düşmanlık ve belirsiz yasal sorular konusunda garanti vermek idi. Söz konusu yargıçlar arabulucu kent olarak Pergamon tarafından değil, Pitane ve Mytilene'liler tarafından atanmıştı ve aynı zamanda yargıç olarak görev yapacak olan 5 kişi kendileri tarafından seçilmişti. Her iki grup tarafından öne sürülen kanıtları dinlemek üzere mahkeme kuruldu, deliller incelendi ve karar verildi. (st. 29vd, 71 vd) Her iki kente de verilmek üzere son kararın bir kopyası yazıldı. Bu karar kati ve reddedilemezdi. (st. 31-32). Arazinin dolaşılmasının ve sınır noktalarının tayininin tersine yargılama ve olasılıkla arşiv ve tarihi delillerin incelenmesi yargıç evi Pergamon'da yer aldı. Tartışmalı arazinin tarihi incelendi ve Pitane'nin talebi yasal olarak onaylandı (st 125). Yazıtta fark edilen ilk tarihi gerçeğe göre tartışmalı arazi açıkça Seleukos I'in İ.Ö. 281 yılında Krupedion'da yendiği Lysimakhos'dan aldığı *territorium*'un parçasıdır. Burası sonradan

⁴²⁸ Ager, *İnterstate Arbitrations* 1996, s. 403

Seleukos'un ardılı Antiokhos I tarafından 380 *talentum*'a Pitane'ye satılmıştır. Pitane'li avukatlar bu satın alma konusunda yazılı delil üretebilecek durumdaydılar ve tıpkı Eumenes I'den gelenler gibi Antiokhos I'den gelen mektuplar Pitane'nin arazi üzerindeki sahipliğini tanımlıyordu. Şüphe yoktur ki Pitane, Seleukos I'in fethinin Seleukoslara istedikleri araziye dağıtma (düzenleme) hakkı verdiğini ve araziye Pitane'lilerin satın almasının yasal olduğunu delil olarak göstermiştir. Öte taraftan Mytilene arazinin hala yasal olarak kendisine ait olduğunu ve buranın kendilerinden asker gücüyle zorla alındığını delil olarak göstermiştir.

Filetairos Pitane kentine bağışta bulunmaktadır. Bu bağış sayesinde Pitane Antiokhos I'den bir miktar toprak satın alma şansına sahip olmuştur. Ve bu toprak şimdi Mytilene ile arasında sınır kavgasına neden olmuştur. Metinden Filetairos'un yaptığı bağışın miktarını öğrenemiyoruz. (st. 135-136) Antiokhos I'in bu sırada kentin kralı olduğu açıktır ve Filetairos ise *euergetes* konumundadır⁴²⁹.

TKe 4.1 Pergamon ile publicani arasındaki çatışma (Adramytteion)

Buluntu Yeri: Antik Adramytteion kentinin yakınında bulunmuş.

Tanım: Taş orijinal olarak antik *agora*'da bir devlet binasının *anta* bloğu olabilir. Ön yüzdeki yazılı alan oldukça zarar görmüş.

Ölçüler: Y. 0.700m. G. 0. 300m. H. Y. 0.010m.

Edisyon: Sherk, Roman Documents 1969, nr. 12; IGR IV, 262; Stauber, Adramytteion II (I.K. 51), nr. 18.

Tarih: İ.Ö. 101 (Gauthier, BE (1992), nr. 174).

[.....]ΚΑΙ ΠΙΕΡ[.....]
 [..... περὶ τούτου τ]οῦ πράγματ[ος οὕτως ἔδοξεν· ---]
 [..... ἄνδρας καλοὺς κἀγαθ]οὺς καὶ φίλο[υς]
 [..... προσ]αγορεῦσαι, χάρι[τα, φιλίαν, συμμαχίαν]
 5 [τε ἀνανεώσασθαι. Περὶ δὲ τῆς χώρας, ἥτις] ἐν ἀντιλογίᾳ ἐστὶν καὶ
 π[.....]
 [..... ὅπως περὶ τούτων] τῶν πραγμάτων, περὶ ὧν λόγους ἐπ[οιήσαντο
]
 [..... ἐ]πιγνῶ, τίνες ὄρο[ι] Περγαμηνῶν εἰσ[ιν]
 [.....]σμα ὑπεξειρημέ[νο]ν πεφυλαγ[μένον]
]νιος ὑπατοὶ ἀνὰ μέ[σ]ον αὐτ[ῶν]
 10 στρατη]γὸς κατὰ δημοσ[.....]
 [.....] ἐπιγνῶ περὶ τούτων τῶ[ν πραγμάτων]
 [..... τῆ]ν σύγκλητον θέλειν κα[ὶ] δίκαιον ἡγεῖσθαι

⁴²⁹ Allen, Attalid Kingdom 1983, s. 19

- [.. περι τούτων τῶν] πραγμάτων διαλαμβάνειν [.....]
 περι τούτων τῶν πραγμάτων [.....]
 15] τῆς Ἀσίας τὰς προσόδους μισ[.....]
 [ἐκ τῶν δημοσίων π]ραγμάτων πίστεώς τε τῆς ἰδία[ς]
 [-- Ὅπως τε Μάνιος Ἀκ]ύλλιος ὕπατος, ἐὰν αὐτῶι φαίνεται, ΘΙ[.....]
 [.....] ξενία τε κατὰ τὸ διάταγμα ἐὰν αὐτῶι φαίν[ηται]
]ση οὕτως καθὼς ἂν αὐτῶι ἐκ τῶν δημοσίων [πραγμάτων πίστεώς
 τε]-
 20 ς ἰδίας φαίνεται. Ἐδο]ξεν. Κρίμα περι τῆς χώρας. Δέλτος β' κ[ήρωμα
 πρὸ]
 [ἡμερῶν τρι]ῶν καλανδῶν Κοιντελίων ἐγ κομετίω μετὰ συμβουλ[ίου
]
 δό[γματι συγκλή]του περι χώρας, ἥτις ἐν ἀντιλογία ἐστὶν δημοσιώ[ναις
 πρὸς] Περγαμηνοῦς.
 Ἐν τῶι [συμ]βουλίωι παρήσαν· κτλ.....
 47 [.....]ΙΣΣΕ ἀπὸ
 [συμβουλίου γνώμης γνώμην ἀπεφήνατο [ταύτην]νης εἶναι
 δο[κεῖ]
 [.....]ωι ὃς καλεῖται [..... α]ὐτῶ τῶ ποτα[μῶ]
 50 ἐ]στὶν ἐκ τούτου [.....]ΑΣΚΩΜΑΝΕΙΤ[---]
 [---]Σ[---]ΜΒΗΝ[.....] ἔγγιστα εἰ[---]
 [---]ς ἀπὸ δὲ [---]ΗΣΠΑ
 [---] ὄριον Υ[---]Σ

Pergamon ile *publicani* arasındaki tartışmanın sözkonusu olduğu arazi parçasının sınırlarına ilişkin üç adet karar metni fragment olarak ele geçmiştir. Yazıtlardan en eksiksiz olanı Smyrna kopyası olduğu için yalnızca bu yazıta ait olan çeviri aşağıda yer almaktadır. Bilindiği üzere *publicani* Hellenistik dönemin sonlarında Küçük Asya'yı sömürmeyi amaç edinmiş ve bu amaç doğrultusunda yapabildiği kadar çok araziye vergiye bağlamaya kalkışmıştır. Uygulanan bu politikanın sonucu olarak da pek çok kent ve tapınak çeşitli konularda kendileriyle tartışma içine düşmüştür. Örneğin İ.Ö. erken I. yüzyılda Asia Eyaleti kurulduktan sonra Priene Athena Tapınağı'nın *publicani* tarafından gasp edilmesi ile ilgili Roma valisine itirazda bulunmuş ve bu dava senato tarafından karar için Erythrai'a gönderilmiştir⁴³⁰. Konuya ilişkin bir diğer örnek ise Ilion Athena Tapınağı ile ilişkilidir. Bu

⁴³⁰ Magie, RRAM I, 114 ve RRAM II, dn. 27.

tapınağa ait gelirler de *publicani* tarafından gasp edilmeye kalkışılmıştır⁴³¹. Roma senatosu tarafından İ.Ö. 73 yılında Boiotia'daki Oropos kentine gönderilen mektup oldukça ilgi çekicidir⁴³². Oropos kentindeki Amphiaraos Tapınağı'na Sulla tarafından toprak -ki bu toprak Oropos kenti ile limanlarını da kapsamaktaydı- bağışında bulunulmuş ve bu toprak tapınağın şiddetten uzak durması şartıyla vergiden muaf tutulmuştu. Ancak sonradan *publicani*'yi, tanrının Olympos tanrılarının *pantheon*'una dâhil olmadığı gerekçesiyle, bu topraklardan ve tapınağın gelirlerinden vergi almak isterken bulmaktayız.

Elimizdeki, Pergamon ile *publicani*'nin tartışmasına işaret eden örnek *publicani*'nin açgözlülüğünün boyutlarını göstermesi açısından oldukça önemlidir. Pergamon'lular meseleyi Roma'ya intikal ettirmek zorunda kalmışlar ve Pergamon sınırları yeniden tanımlanmak zorunda kalmıştır. Buna benzer bir diğer örnek de Karadeniz kıyısında yer alan Histria kenti ile ilişkilidir. İ.S. 100 yılında *publicani* ile Histria kenti arasında sınırlar dâhilindeki balık tutmadan sağlanacak olan gelirlerin toplanmasında kentin çıkarları ile ilgili olarak uzun süren bir tartışma söz konusu olmuş ve Moesia Inferior valisi tarafından kentin *horothesia*'sı yapılmıştır⁴³³. Bundan yaklaşık yüzyıl önce (İ.S. 15) Karadeniz kıyısında yer alan Dionysopolis kentinin sınırlarının saptandığını görmekteyiz –büyük olasılıkla Kallatis ile Dinyopolis kentlerinin Moesia sınırlarına dâhil olduğu sırada-. Bu yazıta göre söz konusu toprakların son derece ilgi çekici bir şekilde Dionysopolis'liler ile *demosiones*'lerin sahipliğinde olduğu kararına varılmaktadır⁴³⁴.

TKe 4.2 Pergamon ile publicani arasındaki çatışma (Smyrna)

Buluntu Yeri: Smyrna *Agora*'sında kuzey basilikası'nın batı ucu.

Tanım: Taş orijinal olarak antik *agora*'da bir devlet binasının *ante* bloğu olabilir. Ön yüzdeki yazılı alan oldukça zarar görmüş.

Ölçüler: Y. 1.17m. G. 0. 82m. K. 2. 31m. H. Y. 0.010-0.015m.

Edisyon: Sherk, GRBS 7 (1966), 361–69; Sherk, Roman Documents 1969, nr. 12; Petzl, I. v. Smyrna 1987, nr. 589; (SEG XLI 1991 nr. 1809).

Tarih: İ.Ö. 101 (Gauthier, BE (1992), nr. 174).

[]ΚΑΙΠΕΡ[]

[περὶ τούτου τ]οῦ πράγματ[ος οὕτως ἔδοξεν·]

Περ[γαμηνοὺς πρεσβευτὰς ἀνδρας καλοὺς κἀγαθ]οὺς καὶ φίλο[υς παρὰ δήμου καλοῦ]

[κἀγαθοῦ καὶ φίλου συμμαχου τε ἡμετέρου προσ]αγορεῦσαι, χάρι[τα, φίλιαν

συμμαχίαν]

⁴³¹ Magie, RRAM I, 141 ve RRAM II, dn. 26.

⁴³² Syll.³, 747, krş. Sherk, Rome and the Greek East 1984, s. 85-87.

⁴³³ I. Scythia Minor I 45-46 (appendix nr. 21); krş. Millar, JRS 56 (1966), s. 158 ve dn. 29, Slavova, ZPE 120 (1998), s. 99-106, Burton Chiron 30 (2000), s. 198.

⁴³⁴ IGBulg V 5011, st. 26-29; krş. Slavova, ZPE 120 (1998), s. 99-106.

- 5 τε ἀνανεώσασθαι. Περὶ δὲ τῆς χώρας, ἥτις] ἐν ἀντιλογία ἐστίν, καὶ περὶ]
 [ὅπως περὶ τούτων] τῶν πραγμάτων, περὶ ὧν λόγους ἐπ[οιήσαντο]
 [ἐ]πιγνῶ, τίνες ὄρο[ι] Περγαμηνῶν εἰσιν, []
 []σμα ὑπεξεξημέ[νο]ν πεφυλαγ[μένον]
 []νιος ὑπάτοι ἀνὰ μέ[σ]ον αὐτ[]
- 10 [στρατη]γὸς κατὰ δημο[]
 [] ἐπιγνῶ περὶ τούτων τῶ[ν πραγμάτων]
 [τῆ]ν σύγκλητον θέλειν κα[ὶ δίκαιον ἡγεῖσθαι]
 [] πραγμάτων διαλαμβάνειν []
 [περὶ τούτων τῶν πραγμάτων []
- 15 [] τῆς Ἀσίας τὰς προσόδους μισ[θ]
 [ἐκ τῶν δημοσίων π]ραγμάτων πίστεώς τε τῆς ἰδία[ς]
 [ὅπως τε Μάνιος Ἀκ]ύλλιος ὑπάτος, ἐὰν αὐτῶι φαίνεται, ΘΗ[]
 [] ξενία τε κατὰ τὸ διάταγμα, ἐὰν αὐτῶι φαίν[ηται, τὸν ταμίαν δοῦναι]
 [κελεύ]ση οὕτως, καθὼς ἂν αὐτῶι ἐκ τῶν δημοσίων [πραγμάτων πίστεώς
 τε]
- 20 [τῆς ἰδίας φαίνεται. ἔδο]ξεν. Κρίμα περὶ τῆς χώρας. Δέλτος β.
 Κ[ήρωμα · πρὸ]
 [ἡμερῶν τριῶν καλανδῶ]ν Κοινκτειλίων ἐγ κομετίωι μετὰ συμβουλ[ίου
 ἐπέγνων]
 [δόγματι συγκλήτου] περὶ χώρας, ἥτις ἐν ἀντιλογία ἐστὶν δημοσ[ιώναις
 πρὸς]
 Περ[γαμηνούς. ἐν τῶ συμ]βουλίωι παρήσαν·
 47 ἀπὸ
 [συμβουλίου γνώμης γν]ώμην ἀπεφήνατο ταύ[την]νης εἶναι
 δο[κεῖ]ωι, ὃς καλεῖται [α]ὐτῶ τῶ
- 50 ποτα[μῶ ἐ]στὶν ἐκ τούτου τ[οῦ ποταμοῦ] ασκωμανειτ[]
 []σ[]υμβην[] ἔνγιστα εἶ[ναι]
 [] ἀπὸ δὲ []ησπα
 []PION T[]
 []ια[]

Res. 6 Pergamon ile Publicani arasındaki tartışmaya işaret eden Smyrna yazıtı

Çeviri: *Bu mesele hakkında şu şekilde karar alındı: Güzel ve iyi yetişmiş ve dost müttefik olan demos (tarafından gönderilen) Pergamon'lu elçilerin güzel ve iyi yetişmiş ve dost insanlar olarak bizim yanımıza gelip (olanları) anlatmalarına ve minnetarlıklarını ve yüce müttefikliği tazelemelerine (karar verildi). Tartışmalı olan arazi hakkında ve hakkında ise (elçilerin) anlattığı konularla ilgili olarak strategos'un⁴³⁵ demos'a, hangi sınırların Pergamon'luların olduğuna dair tanıklık etmesine (karar verildi). Yıkılan sınır taşının çıkar için kullanılmaması için koruma altına alınmasına ve Manius Aquillius, Gaius Sempronius'un iç bölge consul'leri olarak onlarla (elçilerle) ilgilenmelerine karar (verildi). Falanca strategos'un demos'a bu meselelerle ilgili olarak tanıklık ettiği şeyi ya onların (consul'lerin) ya da falanca strategos'un kendilerine aşikâr olduğu şekliyle senatöre haber vermelerine (karar verildi). Senatörün aynı tarzda hükümde bulunmasına ve adaletli bir şekilde önderlik yapmasına ve bizim devlet işlerimiz gereği, bu meselelerle ilgili olarak falanca strategos'a uygun gelen şekilde yönetmesine (karar verildi).*

Asia için vergileri toplayan ya da Asia'nın vergilerini düzenleyen arkhonlarımız⁴³⁶ devlet işleri ve kendi özel işleri gereğince kendilerine güvenli geldiği şekilde bu işleri yapmaya çalışıyorlar (çalışsınlar??), Manius Aquillius consul olarak, eğer kendisine uygun gelirse kurtulmalık olarak temin edilmiş olan yeri emirname'ye göre düzenlemesi için, kendisine devlet işleri ve kendi özel işlerine uygun olarak güvenli geldiği şekilde bir tamias göndermeyi emretti. Karar alındı. Arazi hakkındaki krime (karar): Yazılı tablet... , balmumu tableti..... falanca strategos comitium'da meclisle birlikte, Temmuz ayınının 30'unda, halka (demos) Pergamon'luların publicani ile tartışmalı olduğu arazi konusunda tanıklık etsin. Mecliste (şu kişiler) hazır bulundular: Quintus oğlu Anienses tribus'undan Quintus Caecilius, Gaius oğlu Menenia tribus'undan Gaius, Maarcus oğlu, Skaptia tribus'undan Maarcus Pupius, Maarcus oğlu, Stelateina tribus'undan Gaius Cornelius, Gaius oğlu, Menenia tribus'undan Lucius Memmius, Maarcus oğlu, falanca tribus'tan Quintus Valgius, Sextus oğlu, Phalerna tribus'undan Lucius Iulius, Gaius oğlu Arnenses tribus'undan Gaius Annius, Gaius oğlu Phalerna tribus'undan Gaius Sempronius, Gaius oğlu Aimilia tribus'undan Gaius Coilius, Publius oğlu Quirina tribus'undan Publius Albius, Maarcus oğlu Tereteina tribus'undan Maarcus Cosconius, Publius oğlu, Arnenses tribus'undan Gessius Publius, Lucius oğlu, Ophenteina tribus'undan Lucius Afeinius, Gaius oğlu, Poupeinia tribus'undan Gaius Rubrius, Gaius oğlu, Tereteina tribus'undan Gaius Licinnius, Maarcus oğlu, Claudia tribus'undan Maarcus Valerius, Maarcus oğlu, Pomenteina tribus'undan Manius Lucilius, Lucius oğlu, Horatia tribus'undan Lucius Filius, Gaius oğlu, Quirina tribus'undan Gaius Didius, Appius oğlu, Pollia tribus'undan Quintus Claudius, Gaius oğlu, Menenia tribus'undan Lucius Anthestius, Lucius oğlu, Sabateina tribus'undan Sporius Carvilius, Lucius oğlu, Valeria tribus'undan Publius Silius, Lucius oğlu, Aimilia tribus'undan Gnaeus Octavius, Maarcus oğlu, Camilia tribus'undan Maarcus Appoleius, Lucius oğlu, Lemonia tribus'undan Lucius Aveinius, Quintus oğlu, Veturia tribus'undan Gaius Nautius, Gaius oğlu, Lemonia tribus'undan Gaius Nemetorius, Maarcus oğlu, Romilia tribus'undan Lucius Cornelius, Gnaeus oğlu, Krostomeina tribus'undan Gnaeus Pompeius, Publius oğlu, Tereteina tribus'undan Publius Popillius, Gnaeus oğlu Phabia tribus'undan Lucius Dometius, Maarcus oğlu, Pupeinia tribus'undan falanca, Maarcus oğlu, Lemonia tribus'undan Maarcus

⁴³⁵ Roma magistrati = praetor?

⁴³⁶ Praefectus?

Mounius, Lemonia tribus'undan falanca oğlu falanca, Publius oğlu, Romilia tribus'undan Quintus Popilius, Maicia tribus'undan falanca oğlu falanca, Lucius oğlu, Maicia tribus'undan Quintus Laberius, falanca oğlu, falanca tribus'tan Gaius Herennius, Quintus oğlu Ophenteina tribus'undan falanca, Maarcus oğlu, falanca tribus'tan Maarcus Serrius, Lucius oğlu Tereteina tribus'undan Lucius Genucius, Falanca oğlu, falanca tribus'tan Falanca, Lucius oğlu Papeiria tribus'undan Lucius Plaitorius, Quintus oğlu, Menenia tribus'undan Maarcus Lollius, Falanca tribus'tan, falanca oğlu Gaius Falanca, Sextus oğlu, Camilia tribus'undan Falanca ...eilius, Falanca oğlu, Falanca tribus'tan Gnaeus Avidius, Falanca oğlu, Veleina tribus'undan Falanca, Falanca oğlu, Falanca tribus'tan, Lucius Antestius, Falanca oğlu, Sabateina tribus'undan Publius Falanca, Falanca oğlu, Falanca tribus'tan Maarcus Falanca. Meclisin kararından bu kararı ilan etti.

(Geri kalan kısım çok eksik olup sınırı tarif ediyor olmalıydı.)

TKe 4.3 Pergamon ve publicani arasındaki çatışma (Ephesos)

Buluntu Yeri: Ephesos.

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: Engelmann et alii, I.K. 13 (Ephesos), 975 A/B; Petzl, EA 6 (1985), 70–71.

Tarih: İ.Ö. 101 (Gauthier, BE (1992), nr. 174).

Pergamon kenti ile publicani arasındaki kavgaya ilişkin üçüncü bir kopya olarak Ephesos'ta bulunan bu yazıt fragment halinde olup arta kalan kısımda yalnızca tanıkların bir listesi mevcuttur.

TKe 5 Aigai's sınır taşı

Buluntu Yeri: Çakmaklı (Aigai'in G. Doğusu). Şimdi kayıp.

Tanım: Kireçtaşından bloğun sağ üst kısmı.

Ölçüler: Y. 0.46m. G. 0.30m. K. 0.16m. H. Y. 0.03m.

Edisyon: Malay, ETAM 23 (1999), nr. 1, Fig. 1.

Tarih: Geç Helenistik Dönem.

[ó]ρια τᾶς

2 [A]ιγαῖδος.

Çeviri: Aigai's'in⁴³⁷ sınırları.

Yorum: Malay: Bu sınır taşı Aigai (= Aigai's) kentinin doğu sınır komşularından biriyle ya da kraliyet arazisi (βασιλική χώρα) ile olan sınırını çizmektedir. Eğer sınır komşularından biri

⁴³⁷ Sınır taşı Aigai (ya da Aigais) kenti ile bu kentin doğu komşularından biri (Apollonis ya da Hyrkanis ya da daha olasılıkla Hierakome olabilir) ya da kralın arazisi arasındaki sınırı işaret etmektedir. (Malay, ETAM 23 (1999), nr. 1'e ait not).

ise Apollonis ya da Hyrkanis ve yahut da daha büyük bir olasılıkla Hierakome söz konusu olabilir.

TKe 6 Aigai-Myrina sınırları

Buluntu Yeri: Eğriköy, şimdi Üçpınar.

Tanım: Kırmızımsı kalkerden sınır taşı.

Ölçüler: H. 0.905m, G. 0.30m, H.Y. 0.11-0.06m.

Edisyon: Keil – v. Premerstein, eine Reise 1906, nr. 204.

Tarih: Geç Hellenistik (Keil-Premerstein, Malay).

 ὄροι
2 Αἰ-
 γαέ-
4 ων δ'.

Çeviri: Aigai'lıların sınırları, 4.

TKe 7 Aigai-Myrina sınırları

Buluntu Yeri: Çerkes Hasan Bey Köyü, şimdi Gülbahçe.

Tanım: Kırmızımsı kalkerden sınır taşı.

Ölçüler: Y. 1.06m, G. 0.33m, H. Y. 0.085-0.06m.

Edisyon: Keil-v. Premerstein, eine Reise 1906, nr. 205.

Tarih: Geç Hellenistik (Keil-Premerstein, Malay).

 ὄροι
2 Αἰγα-
 έων
4 π'.

Çeviri: Aigai'lıların sınırları, 80.

TKe 8 Myrina'lıların sınırları

Buluntu Yeri: Eğriköy, şimdi Üçpınar.

Tanım: Gri kalkerden sınır taşı.

Ölçüler: Y. 0.64m, G. 0.505m,, K. 0.115m, H.Y. 0.08-0.06m.

Edisyon: Keil – v. Premerstein, eine Reise 1906, nr. 206; (krş. SEG 40 1990, nr. 1046), Petzl, EA 15 (1990), s. 50, nr. 1.

Tarih: Geç Helenistik (Harf karakterine göre).

όϞ[οι]

2 ΜυϞι-

νάων.

Çeviri: Myrina'luların sınırları.

TKe 9 Myrina'luların sınırları

Buluntu Yeri: Eğriköy, şimdi Üçpınar.

Tanım: Kırmızımsı kalkerden sınır taşı.

Ölçüler: Y. 0.59m, G. 0.48m, H.Y. 0.095-0.06m.

Edisyon: Keil – v. Premerstein, eine Reise 1906, nr. 207.

Tarih: Geç Helenistik (Harf karakterine göre).

όϞοι

2 ΜυϞι-

νάων.

Çeviri: Myrina'luların sınırları.

TKe 10 Thyettenoi⁴³⁸ sınırları (Pergamon)

Buluntu Yeri: 4. grup yapıların K.batı merkezinde. Env. Nr. III 499.

Tanım: Trachyt taşından blok.

Ölçüler: Y. 0.66m. G. 0.27m. K. 0.54m. HY: 0.035-0.040m.

Edisyon: Fraenkel, Pergamon VIII 2 (1895), s. 254-255, nr. 45.

Tarih: İ.S. III. yy. (Harf Karakteri dolayısıyla (Yuvarlak epsilon ve Omega)

[Θ]υετ-

2 [τ]ηνῶ-

v.

⁴³⁸ Tyessos ya da Thyetton kentinin sakinleri söz konusu. Stephanos Byzantios Lydia ve Pisidia'da Tyessos adlı iki kentten bahsetmektedir. Krş. Zgusta, Ortsnamen s. 187, §352-1, 352-2.

Çeviri: *Tyettanoi (sınırları)*⁴³⁹.

BITHYNIA

TKe 11 Prusias ad Hypium kentinin sınırı

Buluntu Yeri: Aftun Dere Köyü (Akçakoca'nın 13 km doğusu).

Tanım: Bir sınır taşının üst parçası. Taş köyden yaklaşık 500 m uzaklıktaki bir tepenin doruğunda her taraftan görülebilir vaziyette durmaktadır.

Ölçüler: -

Edisyon: Dörner, AA 5 (1962), 32 (J.-L. Robert, BE 1963, 264), Ameling, Prusias ad Hypium (I.K. 27), nr. 135, levha XXXIV.

Tarih: Roma Dönemi.

ὄρος

2 πόλε(ως).

Çeviri: *Kent sınırı.*

Res. 7 Prusias ad Hypium Kentinin sınırı

Dörner yazıtın Traianus Dönemi'nde Plinius'un valiliği zamanındaki bir sınır ölçümünde yazıldığını ve Prusias ad Hypium kenti ile Dia? ya da Herakleia kentinin sınırına izafeten yazıldığını düşünmektedir.

PHRYGIA*

TKe 12 = TI 6 Dorylaion ile Nikaia? sınırı

Buluntu Yeri: Muttalip (Eskişehir'in kuzeyi), Emirler Mahallesindeki eski cami'nin minaresinde.

Tanım: Pürtüklü mermerden (?) uzun levha, hava şartlarından oldukça yıpranmış.

Ölçüler: Y. 2.165m; D. 0.67m; H.Y. 0.0275-0.035m.

Edisyon: Cox – Cameron, MAMA V 1937, nr. 60; Robert, REA 42 (1940), 321 dn. 2; Aichinger, ZPE 48 (1982), 197vd; Şahin, EA 7 (1986), 140–141 dn. 55; (SEG XXXVI 1986 nr. 1197). Topografik problemler üzerine son tartışmalar için bkz: Christol – Drew-Bear, GRBS 32 (1991), 412-413.

Tarih: Hadrianus Dönemi.

* Türkçe okunuşu esas alınarak sıralanmıştır.

⁴³⁹ Sözkonusu olan yer Pergamon'a sınır teşkil edebilecek olan bir köy ya da kasaba olmalı. Dolayısıyla da Aiolia'da aranmalı.

[ὄρο]ι μεταξὺ Δορυλαέων [καὶ Νι]-
 [κ]αιέων οἱ τεθέντες κατὰ κέ-
 λευσιν Αὐτοκράτ. Καίσ. Τραϊαν.
 4 Ἀδριανοῦ Σεβ. Π. Π. διὰ Γ. Ιουλ.
 Σεουήρου πρεσβ. αὐτοῦ ἀν-
 τιστρατήγου

Çeviri: *Dorylaion ile Nikaia arasındaki sınırlar İmparator Caesar Traianus Hadrianus Augustus Vatanın Babası'nın emri üzerine valisi C. Iulius Severus aracılığıyla dikildi.*

Cox – Cameron: Midaion kenti olamaz. Çünkü Midaion olsaydı tıpkı Δορυλαέων gibi Μιδαέων olarak yazılması gerekirdi. Sikkelerde bu kent hep Midaeon olarak geçmektedir.

Aichinger: Her ne kadar dilbilimsel olarak Nikaieon tamamlaması doğru olsa da Dorylaion'a daha yakın bir kent olan Midaion tamamlaması da doğru olabilir⁴⁴⁰.

Şahin: L. Robert taşın Nikaia ile Dorylaion arasında bir sınır dağı olan Bozdağ tepesinden Muttalip'e getirilmiş olabileceğini söylemektedir⁴⁴¹. Ancak Şahin Muttalip'te antik kalıntı çok fazla olduğu ve böyle bir taşın bu kadar uzak bir mesafeden taşınmasının çok zahmetli bir iş olması dolayısıyla bunu pek olası görmemektedir. Bu bana da son derece doğru gözükmektedir. Çünkü doğal sınırlar olan dağ, nehir gibi yerlere bir sınır taşı dikilmesi mantıklı gelmediği gibi, genellikle böyle durumlarda o dağ ya da nehir sınır olarak kabul edilirdi. Bu doğal sınır da ancak bir senato kararında yer alabilirdi. Örneğin İ.Ö. 196 yılından elimize geçmiş bir *senatus consultum* Miletos kenti ile Magnesia arsındaki sınırın Hybandos nehri olmasına karar vermektedir⁴⁴². Plinius da N. H. V 142'de Asia Eyaleti ile Bithynia arasındaki sınırın Makestos (Susurlu Çayı (Rhyndakos'un kolu)) yani doğal bir sınır olduğunu söylemektedir. Nikaia ile Dorylaion kentlerinin sınırı Asia ve Bithynia Eyaletlerine sınır olacaksa en doğal sınırın Sangarios Nehri ya da Meryem Dağı olması gerektiği kanaatindeyim. Strabon Bithynia'nın güney sınırının Phrygia Epiktetos olduğunu söylemektedir⁴⁴³. Bu da aynı zamanda Bithynia ile Asia Eyaletlerinin de sınırı anlamına gelmektedir. Ama bu sınır hangi noktadaydı? Strabon ayrıca Sangarios'un büyük bir kısmının Phrygia Epiktetos'un içinden aktığını ve Sangarios'un ağız bölgesinde Bithynia sınırını oluşturduğunu söylemektedir⁴⁴⁴. Buradan anlıyoruz ki Sangarios daha kuzeylerde Bithynia sınırını çizmekteydi. O halde Phrygia Epiktetos ile Bithynia arasındaki bir noktada yine Sangarios'un sınır teşkil etmesi oldukça olasıdır. Sangarios nehrini kesen Meryem Dağı ile Zopran dağı arasındaki Boğaz ile Karasu Boğazı'nın sol kıyısı Bithynia, sağ kıyısı ise Phrygia Epiktetos'tur⁴⁴⁵. Zopran ve Meryem Dağı arasındaki boğazda Sangarios üzerinde 30m

⁴⁴⁰ Aichinger, ZPE 48 (1982), s. 197, dn. 15

⁴⁴¹ Robert, REA 42 (1940), 321, dn. 2 (kontrol et)

⁴⁴² Syll³ 588

⁴⁴³ Strabon XII, 4, 1 s. 563

⁴⁴⁴ Strabon, XII, 3, 7 s. 543

⁴⁴⁵ Şahin, EA 7 (1986), s. 130

civarında antik bir köprü bulunmaktadır. Ayrıca güneyden Sakarya ve Karasu vadilerinden geçerek kuzeye giden yolcular bir arayol ile Nikaia-Ankyra anayoluna ulaşabilmekteydiler. Bu arayol bugünkü Vezirhan yakınında güney-kuzey yolundan ayrılmakta ve Hüyük Köy civarındaki düzlükte anayol ile birleşmekteydi. Böyle bir arayolun varlığına yukarıda bahsettiğimiz köprü kanıttır. Batı kıyısındaki köprü ayağının yakınında, kayalara oyulmuş Roma Yolu'nun, bugün hala görülen kuzey yönündeki izleri antik yolun Vezirhan'dan geçerek Zopran Dağı'nın kuzey yamacını dolanarak ve sonra Sakarya'nın batı kıyısını güneye doğru izleyerek köprüden karşıya geçtiğine işaret etmektedir⁴⁴⁶.

Iulius Severus⁴⁴⁷ 130'dan önce Hadrianus'un legatı

yaklaş. 128-130 yılları arasında Asia Eyaletinde proconsul legatı

yaklaş. 134-135 yılları arasında Bithynia'nın imparatorluk *diortotes (corrector)* ve *logistes*'i

135 yılı Achaia eyaletinin *proconsul*'ü

139'da *consul suffectus*

yaklaş. 151-152 yılları arasında Asia Eyaleti *proconsul*'ü

- Söz konusu olan kent Midaion ise C. Iulius Severus sınırları belirleme işini kesin olarak Asia eyaleti *legatus Augusti pro praetore*'si iken yapmıştır⁴⁴⁸. (Eck bunu kabul ediyor).

- Söz konusu olan kent Nikaia ise C. Iulius Severus sınırları belirleme işini ya Asia eyaleti *legatus Augusti pro praetore*'si iken, ya da Pontus Bithynia eyaletine *diortotes* ve *logistes* olarak gönderildiğinde yapmıştır⁴⁴⁹.

TKe 13 Pessinus Kentinin sınırlarının ölçülmesi (Pessinus)

Buluntu Yeri: Pessinus.

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: AE 1975, 808, Strubbe, The Inscriptions of Pessinous (I.K. 66, 2005) nr. ?

Tarih: İ.S. 216 (Caracalla).

Ἀγαθῆ Τύχη.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μ(ᾶρκος) Αὐρήλιος Ἀντωννῖνος

Ἀνίκητος Εὐσεβῆς Εὐτυχῆς

4 Σεβαστός, ἀρχιερεὺς(ς) μέγ(ιστος), Παρθικός Μέγ(ιστος),

Βρυτανικός Μέγ(ιστος), Γερμανικός Μέγ(ιστος), δημαρχικῆς

⁴⁴⁶ Şahin, Nikaia II, 1 (I.K. 10,1), s. 57.

⁴⁴⁷ IGR III, nr. 174, 175; Eck, Chiron 13 (1983), s. 176 vd. ve dn. 439.

⁴⁴⁸ Eck, Chiron 13 (1983), s. 176-177, dn. 439.

⁴⁴⁹ Dio 69, 14, 4.

ἐξουσίας, [ὑπ]ατος τὸ ιθ' ἀνθ[ύπα]τος
 τὸ δ', πατὴρ πατρίδος, ἀγροὺς πάσης
 8 χώρας τῆς λα[μ]πρᾶ[ς] Πεσσινιουντίων πόλοως
 μετροθηῆνε ἐκέλευσε σὺν τῇ εἰερᾶ
 γραμῇ ἐφεστῶτος Κησίου Φηλικισσίμου π(ριμι)π(ιλαρίου),
 Κατίω Σαβίνω β' καὶ Κορνηλίω Ανυλίω ὑ[πάτοις].

Çeviri: *Hayırlı uğurlu olsun. İmparator Caesar Marcus Aurelius Antoninus, yenilmez, dindar ve talihli, Augustus, başrahip, en büyük Parthicus, en büyük Britannicus, en büyük Germanicus, yönetiminin (ilk), consul'lüğünün 19, proconsul'lüğünün 4. yılında iken, vatanın babası, Pessinus'luların seçkin kentinin bütün territorium topraklarının, primipilarius Caesius Felicissimus'un nezaretinde, Catius Sabinus'un ikinci kez ve Cornelius Anulius'un consul'lüğünde, sınır çizgisi ile birlikte ölçülmesini emretti.*

TKe 14 Sanaos ile Apameia territoriumlarının sınırlandırılması (Sanaos)

Buluntu Yeri: Başmakçı civarı.

Tanım: Gri blok taş.

Ölçüler:

Edisyon: Drew-Bear, NIP 1978, 27–28, nr. 15; (SEG XXVIII 1978, nr. 1203).

Tarih: ca. İ.S. 385.

Κατὰ κέ-
 λευσιν Φλ-
 ασί(ου) Μενάν-
 4 δρου τοῦ [λ]-
 αμπρο(στάτου) διέπ(οντος)
 τὴν ἑπαρχ(ον)
 ἐξο[υ]σίαν
 8 δ'.

Çeviri: *Praefectusluk görevini icra eden son derece seçkin Flavius Menandros'un emrine göre (sınır taşı) 4.*

IONIA

TKe 15a Miletos ile Myos arasındaki sınır çatışmasında Erythrai, Chios, Klazomenai, Lebedos, Ephesos ve herhangi başka bir kentten kişilerin hakemliği

Buluntu Yeri: Miletos *bouleuterion*'u. Şimdi Berolini müzesinde.

Tanım: *Stoikhedon* şeklinde yazılmış iki fragment. Stel?

Ölçüler: -

Edisyon: Sb. Akad Berlin 1901, 905, b: *ibid.* 1900, 111; Syll.³ 134; Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 458.

Tarih: İ.Ö. 392-388.

Διονυσ

[?πε]μπων, ἂ χ-

- [αρίζονται ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ] ἔξαιτρ-
- 4 [απεύσας τῆς Ἰωνίης Στρού]σης· διεφ-
- [έροντο περὶ τῆς γῆς τῆς] ἔμ Μαιάνδρ-
- [ο πεδίωι, ὥστε παμπόλλα]ς γενέσθαι
- [ταῖς πόλεσι περὶ αὐτῆς] ἀμφοιβητή-
- 8 [σεις· νῦν δὲ καὶ ἑκατέρ]ας τῆς πόλεω-
- [ς ἐπιτρεψαμένης τῶι β]ασιλεῖ, καὶ σ-
- [τείλαντος τῶ βασιλέο<ς> Στ]ρούσην, ὅπ-
- [ως οἱ τε τῶν Ἰώνων δικασταὶ συ]νεληθό-
- 12 ντες -- -20- -----]νι.

Çeviri: bunları kral ve Ionia satrabı Strouses verdi (bağışladı). Maiandros Ovasındaki toprak (yer) hakkında, bu toprakla ilgili olarak tartışan kentlerin toprağın büyük bir kısmına sahip olacakları şekilde değişiklik yaptılar. Şimdi ise her iki kent birden krala başvurunca kral Strouses'i Ionia'lı yargıçların toplanması için yollayınca

TKe 15b Miletos ile Myos arasındaki sınır çatışmasında Erythrai, Chios, Klazomenai, Lebedos, Ephesos ve herhangi başka bir kentten kişilerin hakemliği

.....δη[ς

[.....]μήδης Α.....

....λωνος, Ἐρυθραί[ων

- 4 [...]άνεος, Διχόλεως Πεδι[έος,]
 [..]ς Ἀπολλᾶδος, Ἐπικράτης Α.....
 ..εος, Πυθῆς Ἀνακρίτο, Χίων· Σώσ[στρατ]ος
 Κλεινίω, Ἀγγελῆς Ἰππώνακτος, [Κ]τήσιππος
- 8 Εὐπτολέμο, Φάνων Ἐρμομάχο,
 Ἀλέξανδρος Ἴκεσίω, Κλαζομενίων·
 Ἰσθμέρμιος Θεομβρότο, Ἀρτέμων Ἀπολλωνίο,
 Ἀθηναγόρης Πολυάρχο, Ζῆνις
- 12 Εὐάνδρο, Ἡρογείτων Ἀναξιτίμο,
 Λεβεδίων· Νυμφόδωρος Καλλίω, Ἀριστιππίδης
λεω, Δήικλος Ἀπολλωνίο,
 Κλεινίας Ἥγησίωνος, Δημοκράτης
- 16 Ἐγδήλ[ο, Ἐφε]σίων· Πολυκλῆς Θευδώρο,
 Πυθο[κλεί]δης Διονυσίο, Εὐερμ[ο]ς
 Ἀθηναίο, [Εὐ]αίων Ἐρμίο, Θεύδωρο[ς]
 Ἡρακλείδεω, καὶ τ[ε]θείσης τῆς δίκης
- 20 ὑπὸ Μιλησίων καὶ Μυησίων καὶ τῶμ
 [μ]αρτύρωμ μαρτυρησάντων ἀμφοτέρ[ο]ις
 καὶ τῶν οὖρων ἀποδεχθέντων τῆ[ς]
 γῆς, ἐπεὶ ἔμελλον οἱ δικασταὶ δικᾶν
- 24 ἦν δίκην, ἔλιπον τὴν δίκην Μυή[σι]οι.
 Οἱ δὲ προδικασταὶ ταῦτα γράψ[αν]τες
 ἔδοσαν ἐς τὰς πόλεις αἴτινε[ς]
 τὴν δίκην ἐδίκαζομ, μαρτυρίας εἶναι.
- 28 πεῖδὲ Μυήσιοι τὴν δίκην ἔλιπον,
 Στρούσης ἀκούσας τῶν Ἰώνων τῶν [δι]καστέων,
 ἔξαιτράπης ἐὼν Ἰωνίης, [τέ]λος
 ἐποίησε τὴν γῆν εἶναι Μιλησ[ί]ων. Προδικασταὶ Μιλησίων Νυμφ...
- 32 ..εΛΛεΟνίο, Βάτων Διοκλ[ε.....]

--

Çeviri: *Erythrai'lulardan falanca oğlu falanca, Pedieus oğlu Dikholeos, Apollas oğlu falanca, falanca oğlu Epikrates, Anakritos oğlu Pythes, Khios'lulardan Kleinios oğlu*

Sosstaratos, Hipponaks oğlu Angeles, Eoptolemos oğlu Ktesippos, Hermomakhos oğlu Panon, Hikesios oğlu Aleksandros, **Klazomenai**'lulardan Theombrotos oğlu Isthmermios Apollonios oğlu Artemon, Polyarkhos oğlu Athenagores, Euandros oğlu Zenis, Anaksitimos oğlu Herogeiton, **Lebedos**'lulardan Kallias oğlu Nymphodoros, falanca oğlu Aristippides, Apollonios oğlu Deiklos, Hegesion oğlu Kleinias, Endelos oğlu Demokrates, **Ephesos**'lulardan Theodoros oğlu Polykles, Dionysios oğlu Pythokleides, Athenaios oğlu Euermos, Hermios oğlu Euaion, Herakleides oğlu Theodoros. Miletos'lular ve Myos'lular tarafından adalet kuruldu. Ve şahitler her iki taraf için de şahitliklerini yaptılar ve toprağın (yerin) sınırları tasdik edildi. Yargıçlar adaleti uygulamak üzere iken Myos'lular adaletten vazgeçtiler. Bunları yazan prodikastes'ler (□tlar□a□i, taraftarlar) ise adaleti yerine getirecek olan kentlere delilleri anlatma görevini verdiler. Myos'lular adaletten vazgeçtikten sonra Strouses, Ionia'lı bir satrap olarak, Ionia'lı yargıçları dinleyerek işi, toprağın Miletos'luların olması şeklinde sonlandırdı. Miletos'luların prodikastes'leri falanca.....

TKe 16 Mykale⁴⁵⁰ Thebesi'nin sınırlarının saptanması

Buluntu Yeri: Thebe, Env. Nr. 127.

Tanım: Mavi mermerden stel, üst kısmı profilli, alt kısmı kırık.

Ölçüler: Y. 0.37m. G. sadece yazılı alan, K. 0.10m. H. Y. 0.01m. Satır Aralığı: 0.008m.

Edisyon: Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 361.

Tarih: İ. Ö. 350'den önce.

..... Ἀριστομένεος αἰρεθεῖς ὑπὸ το
 [δήμο] ἀποκατέστησε τοὺς ὄρους
 [ἐκ τῶν] λευκωμάτων. ὄροι τῆς χώρας
 4 [ἦν ἐνέμ]οντο Θηβαῖοι. ἀπὸ το Ἐρμέω
 [το παρὰ τ]ὸ παλαιὸν τεῖχος εἰς τὰς πέτρας
 [τὰς . .]τι Κόρνο κῆπον· ἀπὸ δὲ τῶ[ν]
 [πετρῶν] ἴλλει ἡ στεφάνη εἰς τὸν λό-
 8 [φον τὸν] Σκολοπουσίων, ἀπὸ [δὲ το]
 [λόφο πρ]ὸς ῥοδιῆ[ν] τὴν πο - -
 το -----

Çeviri: Demos tarafından seçilmiş olan Aristomenes oğlu falanca, duyuru panolarından sınırları yeniden yerleştirdi. Thebe'lilerin sahip olduğu (yaşadığı) arazinin sınırları:

⁴⁵⁰ *Mykale (Samsun Dağı): Ionia'nın denize olan en sivri çıkıntısındaki dağ

Hermos 'tan eski sur boyunca Kornos bahçesi kayalıklarına kadar. Kayalıklardan Skolopoeis tepesine bir yamaç gider. Bu tepeden gül çalılığına

TKe 17 Mykale Thebe'si ile Priene sınırlarının saptanması

Buluntu Yeri: Env. Nr. 123.

Tanım: Mavi mermerden stel. Aşağıya doğru daralmaktadır. Üstten kırık. Taşın ön kısmında bir adak yazıtı yer alırken arka kısmında bizim sınır kararımız yer almaktadır.

Ölçüler:

Edisyon: Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 363.

Tarih: İ.Ö. 350 öncesi.

- [..]IEMI[---]
 ἀπὸ δὲ τ[ο]ύ[του]
 ΓΗ.Σ.[.].[.]
 ΔΙ.ΛΣ[.]Η..Τ.ΛΝΟΥΔ[.]
- 5 [.]Λ..Υ[α[υ]τη[.].[.].[.]Α.[.].[.] []
 [..]Λ[.]ΗΓΑΣΟ.. ἐναντίαν [.]ΙΟ[.][.]
 [Μαιαν]δρήης [.]Η[.].[.].[.]
 [..]Ν[.]ΤΗ[.][.]ΓΩΠΛ[.].[.]Μ
 [..]Ν[.]...
- 10 [.]Ο[.]Λ[.]ΓΛΛ[.]· ἀπὸ δὲ
 [τούτου ἐ]π Ἀγυ[ιέ]α ΚΙΛΙΟ[.]Ι' ΠΩ
 [.]Η[.]ΙΛΤΥΑΛΟΣ[.]ΩΠ[.]ΛΙ' ἀπὸ δὲ
 [τ]ού[τ]ου Λ[π]λάγιον εἰς τὸν λόφον καὶ
 [..]ΣΛΥ[.] τὸ Μυκάλης ἱερόν· ἀπὸ δ[ἐ]
 15 [τούτου ..] ΟΙΟΝ[.] Διὸς [τ]εῖχος [.] ΔΕΙ'
 [.]Υ[.] τὸμ ποταμὸν παρὰ τὸς Χαιρ[έω]
 [κ]αὶ Μαιανδρήης ἀγρός· ἀπὸ δὲ τούτου
 εἰς τοὺς ὀρυγμοὺς τοὺς ἐν τῶι Ἐρεικο.ντι
 λόφωι· ἀπὸ δὲ τούτου πλάγιον πρὸ-
 20 [τοῦ .]ιωνος κάτω πρὸς τὸ ἱερόν τῆς [Ἐ]κάτης
 τῆς ἐμ Μεγάλωι λόφωι· ἀπὸ δὲ
 τοῦ ἱεροῦ ὡς παραφέρει ἡ ὁδὸς πρὸς τὰ Σαμίων,
 τὰ ἐπάνω τούτων τῶν ὄρων πάντα

[Θ]η[β]α[ι]ά ἐστι, τὸ δ' Ἐπωπέως ἐπάνω Πρι[η]ν[έων]
 25 [π]ρὸς τὰ Κρατιδήμου· ἀπὸ δὲ τῶν
 Κρατιδήμου ποταμὸς παραφέρει παρὰ
 [τὰ] τοῦ [.]ι[.]έα πρὸς τὸ Ἑρμαῖον καὶ τὰ
 Διφ[ί]λου χωρία καὶ τὰ περίτομα πάντα
 καὶ ἐπὶ Ζεφυρίου πρὸς Σαμίηι τῆι Ἀθηναίη[ι.]

Çeviri: (st. 12vd.) *Buradan falanca tepeye, Mykale tapınağına. Buradan Zeus duvarına, Kaireos ve Maiandros toprağına. Buradan Ereikous tepesindeki hendeğe. Buradan Megalos tepesinde bulunan Hekate tapınağının karşısında, 'nın önünde bulunan bayırdan aşağıya. Bu tapınaktan Samos yönünde giden yol (sınırı) belirler. Bu sınırların yukarı kısmında kalan her yer Thebe'lilerindir. Kratidemos'un karşısında Epopeus'un yukarısında kalan arazi Priene'lilerindir. Difilon topraklarını Kratidemos'un oralardan Hermaion'un karşısındaki falanca yere kadar ve bütün bayırları Samos Athena tapınağının karşısındaki Zefyrion'a kadar ırmak belirler.*

TKe 18a Klazomenai ile Teos arasındaki sınır çatışmasında Kos'un hakemliği

Buluntu Yeri: Kos'taki Asklepieion.

Tanım: Mermer stel fragmenti. İki yüzü yazılı (a ve b).

Ölçüler: Y. 0.68m; G. 0.35m. K. 0.155m.

Edisyon: Carratelli, *La parola del passato* 33 (1978) s. 153-56; (SEG XXVIII 697), Ager, *ZPE* 85 (1991) s. 87-97, (SEG 41 1991, nr. 392); karşı. Gauthier, *BE* (1992), nr. 392, Ager, *Interstate Arbitrations* 1996, nr. 15.

Tarih: ca. İ.Ö. 302/301'den az önce.

[- - - - - Καρν]έωι ἐνδεκάτ[αι - - - - -]
 [τάδε διεδίκασαν οἱ δικαστ]αῖ οἱ τῶγ Κώϊων - - - - -
 - - - - - -τος, Θεόφαντος ΛΑ- - - - -
 - - - - - -ιφάνης Σατύρου, Ξενο- - - - -
 5 [- - κατὰ τοὺς νόμους] τῶμ πόλεων καὶ κατὰ τὸ διά[γραμμα]
 [τὸ Ἀντιγόνου - - -]ικου Θρασυκλεῦς Τηίου καὶ Δημ- - -
 - - - - - μὲ[ν] Ἀρτέμωνος Κλεισίππου, Μεγαθ[ύμου]
 [- - - - - Κλα]ζομενίων δὲ Πυθέου τοῦ Ἡροκράτους - - -
 - - - - - . . . ΣΥ . οντος, ὑπὲρ τῆς χώρας τῆς ἀμ[φισ]-
 10 [βητουμένης - - -] . . . Κλαζομενίαν ε[ἶ]ναι, τὰ δὲ ἐν ἀριστ[ε]-
 [ραῖ - - - -] τῶν ὄρων τῆς Κολοφωνίας ἀπὸ τοῦ τάφου τοῦ

- ἀπὸ δὲ τοῦ ὀμαλοῦ κατὰ κράναν Ο? ἕως εἰς τ[ὸ]
 -----ΛΕΤΥΝΑ . ΩΝ ἕως ἔς τὸν Ἀρνικέφαλον καὶ
 -----Α . . . Τ . . ΙΑΙ . Σ --- ἀπὸ δὲ τῶν πάγων Κατα-
 15 [κρανεῖς ---ω]ν τῶ[ν] Θε[οδώ]ρου τοῦ Ἀντισθένους Κλαζο-
 [μενίου ---εἰς] τὸ ὀμαλές τού[τω]ν τῶν λόφων --- ἀπὸ δὲ το[ῦ]
 ----- τοῦ ποταμοῦ παρὰ ῥάχιν ἄνω εἰς τὴν ὄφρῶν
 -----ΣΙ . ΤΟΛΗΣ διὰ το[ῦ] λαγάρου παρὰ τοὺς τάφους
 -----ΙΑ --- ἕως τῆς λατομίας --- Βίωνος τοῦ Σα-
 20 ----- . . . [ε]ἰς τὸ λάγαρον --- ἀπὸ δὲ τοῦ λαγάρ[ου]
 ----- ἔς τὸ χαράκωμα --- ἀπὸ δὲ τοῦ χαρ[α]-
 [κώματος -----]ΟΛΙ --- Ἀναξίππου Σίμωνος Τηί-
 [ου -----ἀ]πὸ δὲ τῶμ πάγων Κατακρανεῖς
 -----ΝΙΑΙ --- ἀπὸ δὲ τοῦ πάγου τοῦ Ὑ-
 25 [- ----- τῶν ἀμπ]έλων τῶν Ἀπολλωνίου
 [- -----ἀ]πὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ Τορρου-
 [- ----- τή]ν ὁδὸν ὡς ὁ δρυς ξηρὸς
 -----ουσης κάτω παρὰ τὰ αὐ-
 -----ποταμόν --- κατὰ ἱερ. –
 30 -----ΑΣΥΣΑΝΑΦ-----
 -----ΥΚΟΠΑΓΟ-----
 -----ΕΝΩ-----

TKe 18b Klazomenai ile Teos arasındaki sınır çatışmasında Kos'un hakemliği

- ΑΔΗ-----
 -----εἰς τὴν Ι-----
 -----ἀπὸ δὲ τ-----
 [- ----- ε]ἰς τοὺς κρ-----
Vacat
 5 -----Π-----
 -----ΩΤΟ-----
 [- ----- ἀπὸ δ]ὲ τῆς Γ-----
 [- ----- ε]ἰς Γωνίας-----

-----απετος κατ[ἀ-----]
 10 [------τ]ήν ἐπ' Ἐρευθρ[αι-----]
 ----ος ἀπὸ τῆς .-----
 ----ν ἄνω-----
 -----ΟΙ-----

Yazıtta ilişkin Yorum: Anakara ile ilgili bu sınır tartışması Kos'lu yargıçlar tarafından çözümlenmiştir. Bu yazıt Kos'a ait bir kayıttır. Yargıçlar tartışmalı olan arazi hakkında, tartışmalı kentlerin yasalarına ve eğer tamamlama doğru ise Antigonos Monoftalmos'un διάγραμμα'sına⁴⁵¹ göre karar vermişlerdir (fr. A, st. 5-6). Yazıtın devamında Teos'lu ve Klazomenai'lı kişilerin isimleri sayılmaktadır. Bunlar büyük ihtimalle yargıçlara konu ile ilgili deliller sunan Teos ve Klazomenai'lı müdafilerdir. Yazıtın devamında her iki kentin sahip olacağı arazinin sınırları çizilmektedir. Ve olasılıkla arazinin büyük bir kısmı Klazomenai'lulara bırakılmaktadır. Kolophon sınırlarının solundaki yerler ise olasılıkla Teos'lulara bırakılmıştır. Metnin devamında uzun bir sınır tanımlaması gelmektedir. Bu sınır tanımlamasının sonlarında Erythrai'daki bir yerden bahsedilmektedir. Bu da bizi söz konusu arazinin Kolophon sınırlarının batısından Erythrai'a kadar oldukça geniş bir alanı kapladığı sonucuna götürmektedir. Bu sınır tanımlamasının içinde Klazomenai'lı Antisthenes oğlu Theodoros ile Teos'lu Simon oğlu Anaksippos'a ait mülkler de söz konusu edilmektedir (fr. A, st. 22-23)

TKe 19 Batinetis'in sahipliğini saptama konusunda Lysimakhos'un Samos'a gönderdiği mektup

Buluntu Yeri: Samos. şu anda Ashmolean Müzesinde.

Tanım: Beyaz mermerden üçgen alınlıklı stel. Yüzeyi özellikle de sağ kısmı oldukça aşınmış. Sol alt kısım ve kaide kırılmış.

Ölçüler: Y. (yazılı alan) 0.57m. G. 0.435-0.45m. Y. (üçgen alınlık). 0.12m. K. ca. 0.16m. H. Y. 0.06-0.07m.

Edisyon: Chandler, Marm. Oxon. II 1763, 25 (krş. Inscriptionum Syllabus, s. 11); Boeckh, CIG II (1843), 2254, Hicks, Gr. Hist. Inscr. 1883, 152 [Michel, Recueil 1900, 36; OGIS 13]; Gaertringen, I. Priene 1906, 500; [Schroeter, De Epistulis 1932, 6]; Welles, Royal Correspondance, 1974², nr. 7

Tarih: İ.Ö. 283/2.

Βασιλεὺς Λυσίμαχος Σαμίῳν τῆι βουλήι καὶ τῶι δήμωι χαίρει[ν·]

⁴⁵¹ Antigonos Monoftalmos olasılıkla krallığının son yıllarında bir kararname çıkarmıştır. İ.Ö. 303 yılında Lebedos ile Teos arasında gerçekleşen *synoikismos* (Welles, Royal Correspondance 1974², nr. 3), Kyme'de şahsi hukukla ilgili meseleler (OGIS 7) ve bizim yazıtımızda yer alan bir sınır problemi söz konusu kentlerin kendi yasalarının yanı sıra bu kararnameye uygun olarak çözüme bağlanmıştır. Bu kararnameye göre çözümlenen konuların çeşitliliğine bakılırsa bu, Monoftalmos'un yönetim esaslarının yer aldığı bir anayasa niteliğinde olabilir.

- [κατ]έστησαν ἐφ' ἡμᾶς οἱ τε πρέσβεις οἱ παρ' ὑμῶν καὶ οἱ παρὰ τῶν
 Πρ[ιη]-
 νέων ἀποσταλέντες ὑπὲρ τῆς χώρας ἧς ἐτύγχανον ἡμφ[ισ]
 βητηκότες πρ[ό]τρον ἐφ' ἡμῶν. Εἰ μὲν οὖν προεΐδειμεν τῆν
 5 δε τῆγ χώραν ὑμᾶς ἐκ [τ]οσοῦτων ἐτῶν ἔχειν καὶ νέμε[ι]ν κ[αθ']
 ὄλον οὐκ ἂν ἐπεσπασάμεθα τῆγ κρίσιν· νῦν δὲ ὑπελαμβάνομεν
 [ἐξ] ὑπογύου τινος χρόνου παντελῶς γεγονέναι τὴν ἐπέμβασι[ν·]
 [ο]ὔτω γὰρ ἡμῖν ἐποιοῦντο τὴν μνείαν ἐν τοῖς πρότερον λό[γοις οἱ]
 τῶν Πριηνέων πρέσβεις· οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ παρησαν οἱ τε παρ' ὑμῶ[ν]
 10 [κ]αὶ οἱ παρὰ τῶν Πριηνέων ἀναγκαῖον ἦν διακοῦσαι ἃ ἀποδίδοτα[ι παρ' ἐ]-
 [κατέ]ρων. Οἱ μὲν οὖν Πριηνεῖς τῆμ μὲν ἐξ ἀρχῆς γεγενημένην αὐ[τοῖς]
 [κτῆσι]ν τῆς Βατινήτιδος χώρας ἐπεδείκνυον ἕκ τε τῶν ἱστοριῶ[ν καὶ]
 [τῶν ἄ]λλων μαρτυριῶν καὶ δικαιωμάτων μ[ε]τὰ τῶν ἐξετῶν σ[πον]δῶ[ν·]
 [ὔστε]ρον δὲ συνωμολόγουν Λυγδάμεως ἐπελθόντος ἐπὶ τὴν Ἴω[νί]
 15 [αν μετὰ δυ]νάμεως, τοὺς τε λοιποὺς ἐγλιπεῖν τὴν χώραν καὶ Σαμ[ί]-
 [ους εἰς τὴν ν]ῆσον ἀποχωρῆσαι· τὸν δὲ Λύγδα[μιν κ]ατασχόντα [τρί]α
 [ἔτη αὐτοῖς] πάλιν ἀποδιδόναι τὰς αὐτὰς κτήσεις, τοὺς δὲ Πριη-
 [νέας παρειληφέ]ναι, Σαμίων δὲ οὐθένα παραγενέσθαι παντε[λῶς τό]
 [τε πλὴν εἴ τις ἐ]τύγχανεν παρ' αὐτοῖς κατοικῶν· τοῦτον δὲ τ[ῶ]ν
 20 ἀγρῶν τὸ γιγνόμ]ενον προσενέγκασθαι Πριηνεῦσιν· ὕστερον δ[ἐ]
 [ὑποστρέψαντας μετὰ β]ίας Σαμίους παρελέσθαι τῆγ χώραν· ἀπ[ο]-
 [σταλῆναι οὖν παρὰ τῶν] Πριηνέων Βίαντα περὶ διαλύσεων τοῖς Σα[μίους
 αὐ]-
 [τοκράτορα· τὸν δ]ὲ διαλύσαι τε τὰς πόλεις καὶ τοὺς οἰκ[οῦντ]ας ἃ
 [ποχωρῆσαι τῆς Βα]τινήτιδος χώρας. Πρότερον μὲν οὖν ἔ[φασαν]
 25 [τὰ πράγματα αὐτοῖς] μένειν ἐν τούτοις καὶ μέχρι τοῦ ἐσχάτου χρό-
 [νου κρατεῖν τῆς χώρ]ας· νῦν δὲ ἠξίουσαν ἡμᾶς κατὰ τῆ[ν ἐ]ξ ἀρχῆς [κτῆ]-
 [σιν ἀποδιδόναι αὐτοῖς] τῆγ χώραν. Οἱ δὲ παρ' ὑμῶν ἀποσταλέντες
 [πρέσβεις τὴν κτῆσιν τῆ]ν γεγενημένην αὐτοῖς τῆς Βατινήτιδο[ς]
 [χώρας ἔφασαν ἐκ προγόνων] παρειληφέναι. Μετὰ δὲ τὴν Λυγδάμ[εως]
 30 [εἰσβολὴν ἐγλιπεῖν συνωμο]λόγουν ὥσπερ καὶ οἱ λοιποὶ καὶ αὐτοὶ
 [τῆγ χώραν, ἀποχωρῆσαι δὲ εἰ]ς τὴν νῆσον· ὕστερον δὲ Ο[—]

Çeviri: *Kral Lysimakhos Samos'luların boule ve demos'una selam eder: Sizin ve Priene'lilerin bizim dönemimizden önce anlaşmazlığa düştüğü arazi parçası (toprak) ile ilgili olarak göndermiş olduğu elçiler huzurumuza çıktılar. Eğer bu arazi parçasına bunca yıldır sizin sahip olduğunuzu ve yaşamakta olduğunuzu bilseydik, genel bir karar vermezdik. Şimdi ise buraya ayak basmanızın yalnızca çok kısa bir zamandan beri olduğunu kabul ediyoruz (var sayıyoruz). Böylece de Priene'li elçiler bize önceki söylenenleri hatırlattılar. Mademki siz ve Priene'lilerden gelen elçiler henüz huzurumuza çıktılar (o halde) her iki tarafın da söylediği şeyleri dinlemek bir zorunluluk idi. Priene'liler Batinetis arazisinin sahipliğinin tarih ve başka şahitlikler ve de 6 yılın resmi anlaşmaları da dahil olmak üzere, savunmaları vasıtasıyla, başlangıçtan beri kendilerine ait olduğunu gösterdiler. Sonradan ise Lygdamis ordusuyla birlikte Ionia'ya geldiği zaman geriye kalanların arazi parçasını terk ettiğini ve Samos'luların adaya döndüklerini onaylıyorlardı. 3 yıl boyunca (araziyi) işgal eden Lygdamis'in ise kendilerine (Priene ve Samos'lulara) aynı sahiplikleri yeniden geri verdiğini ve sahipliği ise Priene'lilerin aldığını (onaylıyorlardı). Samos'lular arasından ise hiç kimsenin, biri onlar arasında katoikos'lara rastlamadıkça (onlar arasında katoik'lara rastlanmadıkça), tamamiyle orada bulunmadığını (onaylıyorlardı). Topraklar arasından bunun ise Priene'lilere verilmiş olduğunu (onaylıyorlardı). Sonradan ise geri dönen Samos'luların araziye zorla ele geçirdiğini (onaylıyorlardı). Bias'ın ise Priene'lilerce, Samos'lularla meseleyi çözmek üzere autokrator olarak gönderildiğini (onaylıyorlardı). Kentlerin bu meseleyi çözdüklerini ve sakinlerin Batinetis arazisinden gittiğini (onaylıyorlardı). (Elçiler) bu konularda işlerin önceden kendilerine kaldığını ve en eski dönemden beri araziye sahip olduklarını söylediler. Şimdi ise bizim bu en eski sahibiyete göre araziye kendilerine vermemize değer olduklarını düşünüyorlardı. Sizin tarafınızdan gönderilen elçiler ise kendilerine ait olan Batinetis arazisi sahipliğini atalarından aldıklarını söylediler. Lygdamis'in istilasından sonra tıpkı geriye kalanlar ve onlar gibi (Priene'liler) araziye terk ettiklerini ve adaya döndüklerini (onaylıyorlardı). Sonradan ise..... bin Samos'lunun yerleştiğini.....*

TKe 20 Priene ile Samos arasındaki sınır çatışmasında Rhodos'un hakemliği (Priene)

Buluntu Yeri: İlk sütun (st. 1-65) Priene'de Athena tapınağının güney *ante*'sinin iç kısmında, ikinci sütun (st. 65-), güney cella duvarında bulunmuş.

Tanım: Taş iki sütun halinde ve yazılı 13 parçadan oluşuyor.

Ölçüler: -

Edisyon: Syll.² nr. 599; Gaertringen, I. Priene 1906, 37 (ilk 44 satır Syl.³, 599'da bulunmaktadır); (krş. SEG XXXVI 1986 nr. 1009); Piérart – Curty, *Historia Testis* 1989, 21–35; (SEG XXXIX (1989), 1261), Ager, *Interstate Arbitrations* 1996, 74 I, Habitch, *REA* 105 (2003), 547-548, (SEG LIII-2 (20003), 1325), krş. Chiron 35 (2005) 137-146.

Tarih: ca. İ.Ö. 196/ 192.

Πριηνέω[ν καὶ Σ]αμίωv.

Εὐφρανίσκος Καλλιξείνου, καθ' ὕοθ[ε]-

σίαν δὲ Νικασιδάμου, Ἀγήσανδρο[ς]

- Εὐδάμου, Τιμαγόρας Πολεμακλεῦς, [Νι]-
 5 κόστρατος Τεισύ[λου, . . . α]νδρος Ἐ[κα]-
 τανύμου αἰρεθέν[τες ὑπὸ το]ῦ δά[μου]
 τοῦ Ῥοδίω[ν ἀποφαίνεσθαι? Περί τᾶ]ς χώρας ὑπὲρ
 ἄς ἀμ[φισβατοῦντι Σάμι]οι ποτὶ Πριανε[ῖς κ]αὶ Πρι-
 [ανεῖς Σαμί]οις καὶ τοῦ φρουρίου ὃ καλεῖ[τ]αι Κ[ά]-
 10 ον, ὑπὲρ οὗ ἀμφισβατοῦντι Σάμιοι καὶ Πριανεῖς,
 ἀξιοθέντος τοῦ δάμου ὑπὸ Σαμίων καὶ Πριανέ-
 ων ἀνδρας ἀποδείξαι, οἵτινες κρινοῦντι καὶ ὀρι-
 ξοῦντι καὶ ἀποφανοῦνται ἢ συλλυσοῦντι, δικαιολο-
 γησα[μένω]ν τῶν αἰρεθέντων ὑπὸ μὲν Σαμίων

 15 -----[—ΣΩ[— — τοῦ]
 [. . .]θίωνος, [ὑπὸ δὲ Πριανέων] Ἀπολλοδώρου
 [το]ῦ Πο[σ]ε[ιδωνίου, φύσει δὲ Ἀρτεμ]ιδώρου, Καλλι-
 κράτους τοῦ Ἀπολλωνίου, Παρρασίου τοῦ Παρρασίο[υ],
 Μητροδώρου τοῦ Ἀριστοδήμου, Ἀλκισθένης τοῦ
 20 Ἄνυτου, καὶ διακούσαντες αὐτῶν ἔν τε Ῥόδω ἐν
 τῷ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἐπὶ τᾶς χώρας τᾶς ἀμφισβα-
 [τουμέ]νας ἐφ' ἃν ἐπάγαγον ἀμὲ ἑκάτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ
 [φρουρί]ου ὃ καλεῖται Κάριον καὶ ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῷ ἱερῷ
 [τᾶς Ἀρτέμ]ιδος, ἐπο[ιησάμεθα τὰν] κρίσιν κατὰ τὰ ὑφ'
 25 ἀμῶν ἐφε[ροραμέ]να, καὶ ἐκρί[ναμεν εἴ]μειν?
 [τὸ φρούριον ὃ κα]λεῖται Κάριον κα[ὶ τ]ὰμ [περὶ]
 [αὐτὸ χῶ]ραν ἐπέμειν Πριανέων· τὰν δὲ ἀπόφα[σιν]
 [δόν]τες ὑπὲρ τούτων καὶ ποιήσαντες ἀντίγραφα
 [δύο,] ἐδώκαμεν τὸ μὲν ἐν τοῖς πρυτάνεσι τοῖς Σαμίων
 30 Πρωτομάχῳ Τρίτωνος, Σιμαλίῳνι Εὐφράνορος, Θεο-
 μνήστῳ Ἰσοκράτους, Ἠγεπόλει Ἀντιπάππου, Λυσιμά-
 χῳ Διονυσίου, καὶ τῷ γραμματεῖ τᾶς βουλᾶς Μενίπ-
 [π]ῳ Κλέωνος, ὥς μὲν Ῥόδιοι ἄγοντι, ἐπὶ ἱερέως Πρατο-
 [φάνε]υς, μηνὸς — — — —, ὥς δὲ Σάμιοι]

- 60 Ἄνια — — — — —
 ὑπὲρ τ — — — — —
 ἐνεφ[άνιξαν? Ya da Ἐφ[έσωι — — — καθὼς ἐπέ]-
 βαλλ[ε· ἔ]φρασα[ν δὲ Πριανεῖς — — — — —]
 τοῦτο τοῖς? — — — — —
- 65 [— — — — — ἐπὶ στεφαναφόρου Μακαρέως]
 [τοῦ μ]ετὰ Ἀθηναγόραν συμφυγεῖν εἰς τὸ Κ[άρι]ον, φρουραρχοῦν-
 [τος ἐν]ὸς τῶν πολιτᾶν, καὶ τὸν τε φρούραρχ[ο]ν καὶ τοὺς φύλα-
 [κας] διὰ τὸ αἰρεῖσθαι τὰ τοῦ τυράννου πάν[τ]ας διαφθε(ι)ραι, καὶ
 [ὑπέ]ρ τούτων ἐπεδείκνυον ψάφισμ[α τ]ὸ ἀπο[στ]αλὲν ποτὶ
- 70 [αὐτ]οὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν τύραννο[ν κ]αὶ τὰ ψαφίσμα[τ]α τὰ
 [ἀποστ]αλὲντα πὸτ αὐτοὺς καθ' ὃν καιρὸν ἦσαν ἐκπεπ[τω]-
 [κότες ὑ]πὸ τῶν περὶ τὸν τύραννον καὶ συμπεφ[ευ]γότες
 εἰς τὸ Κάριον, ἃ ἦν ὑπὸ πλειόνων πολιῶν ἀπε[στα]λμένα· ἐπ[ε]-
 δείκνυον δὲ καὶ τὸ ψάφισμα ὃ ἔγραψαν ποτὶ τὸν δᾶμον τὸν
- 75 [Ρ]οδίων, ἐόντες ἐν τῷ Καρίῳ, ὑπὲρ τοῦ καταγαγε[ῖ]ν αὐτοὺς εἰς
 τὴν πόλιν, καὶ Πριανέων ποτὶ τοὺς βασιλ[έας Δη]μήτριόν τε καὶ
 Λυσίμαχον ὑπὲρ αὐτῶν δύο [ψα]φ[ί]σμ[ατα], κα[ὶ] ἄλλο ψάφισμα
 παρὰ Ροδίων ὑπὲρ τοῦ καταφυγε[ῖν το]ὺς περὶ [τὸν τ]ύραννον, καὶ ἄλ-
 λο ὑπὲρ ὄπλων δόσιος καὶ ποτὶ Ροδίους ὑπὲρ δανεισμοῦ
- 80 χρημάτων· ἔφασαν δὲ καταλυθείσας τᾶς τυραν-
 νίδος, ἃ ἐ[γ]έ[νετο ἐπ' ἔτ]η τ[ρ]ία, κατελθόντες ἐκ τοῦ Καρίου εἰς τὰμ
 πόλιν ἐπὶ στ[εφ]αναφόρου Λύκου, καὶ τὸ φρούριον ἔχειν καθὰ
 καὶ πρότερο[ν, κ]αὶ τ[ὴν χ]ώραν νέμεσθαι· καὶ μετ' ἐνιαυτὸν
 ἐπὶ στεφανα[φόρου Καλ]λιστράτου τᾶς ἀπολειπομένας
- 85 [ἐν] τῷ τόπῳ δ[αμοσίας χ]ώρας ἀπ[οδ]όσθ[αι] μέρη τινὰ διελόν-
 [τες εἰς κλά]ρους τριάκοντα ἑπτὰ, καὶ παρεδείκ[νυον]
 [καὶ δύο? ἄ]λλα ψαφίσματα ὑπάρχοντα ἐν τῷ ἱερῶι περὶ
 [τοῦ] λάχου[ς] τριάκοντα καὶ ἑπτὰ κλάρων, καὶ [ἐπὶ στεφανα]-
 [φόρου ὅς ἐσ]τι ἀπὸ Καλλιστράτου πέμπτος, [ἀποδόσθαι]
- 90 [μέρη τινὰ, διελόντες εἰς] ἄλλους κλάρους πέντε. Ἐφα[σαν δὲ Σάμιοι]
 [. . . . ὑπὸ Πριανέων τὸ φρούριον αὐτῶν παραιρηῆσθαι καὶ — — —
 [— — — c.25 — — —] ἀποστέλλοντες ποτὶ Λυ[σίμαχον]

- [— — — c.23 — — — τὸ φρούριον αὐτῶν παραιρ[ῆσθαι]
 [— — — c.29 — — — τ]οῦ τυράννου κατ — — —
- 95 [— — — c.31 — — —]ον ἀποστεῖλαι ποτ[ι — —]
 [— — — c.32 — — — — — πο]τὶ Λυσίμαχο[ν — —]
 Σάμου, παρε \ Αἰον δὲ καὶ καθ' ὄν καιρὸν — — — — — — — — — —
 ἐπιστολὰς ὑπὸ Ἀγησάρχου, ἐν αἷς ὑπὲρ μὲν ἰδιω[τικῶν ἀμφισβασιῶν
 ἐλέγετο, ὑπὲρ δὲ τοῦ Καρίου]
 καὶ τᾶς περὶ τὸ Κάριον χώρας οὐθεὶς ἀμφεσβάτει· [νῦν δὲ τοὺς Σαμίους
 ἀποστεῖλαι ποτὶ τὸν δᾶμον]
- 100 τὸν Ῥοδίων ἐγκαλοῦντας ὅτι χώρας τε πληθ[ο]ς νέμοιντο Πριανεῖς παρὰ τὸ
 δίκαιον [καὶ μάλιστα τὸ]
 Κάριον, ὑπὲρ οὗ νῦν διακρίνεσθαι· οἱ δὲ Σάμιοι τὰ τε [τῶν
 ἰστο]ο[ρι]ο[γράφων] [μαρτύρια ὑφαγ]ήσαντο
 καθὰ καὶ ἐπὶ τᾶς κρίσιος τᾶς ὑπὲρ τοῦ Βατινήτου, ἀπὸ [τούτων
 π]ειροῦ[μενοι] δεικνύειν διότι
 τὸ Κάριον καὶ ἅ περὶ τοῦτο χώρα αὐτοῖς ἐπικλα[ρωθεῖη, καὶ καθ' ὄν
 καιρ]ὸν διαιροῦντο τὰν τῶν Μελιέων
 χώραν, λαχεῖν αὐτοὶ Κάριον καὶ Δρυοῦσαν κατὰ τὰ [ἐν ταῖς
 ἐπ]ιγραφομέναις Μαιανδρίου τοῦ Μι-
- 105 λησίου ἱστορίαις κατακεχωρισμένα, διότι λάχο[ιεν Κάριον καὶ Δρ]υοῦσαν·
 μετὰ δὲ τὰν παράταξιν
 τὰν γενομένην αὐτοῖς ποτὶ Πριανεῖς ἐπὶ Δρυῖ καὶ νίκας κρίσιν ἔχειν, [καὶ]
 ταύταν τὰν χώραν ἐν ταῖς συνθήκαις
 αὐτῶν γενέσθαι· ὀρίξασθαι γὰρ πὸτ αὐτοὺς ὡς ὑδάτων ῥοαί· καὶ
 παρ[εῖχ]οντο ἱστοριογράφους τοὺς μαρτυ-
 ροῦντας αὐ[τοῖς], ὅτι μὲν τὸ Κάριον ἔλαχον μετὰ τὸν Μελιακὸν πόλ[εμον,
 ὅτε] διωρίζαντο ποτὶ τοὺς
 Πριανει[ῖς ὡς ὑδάτ]ων ῥοαί, Εὐάγωνά τε καὶ Ολύμπιχον κ[αὶ] Δουῖριν, [τὸ]
 δὲ Κάριον ἔφασαν αὐτῶν κατα-
- 110 λαβέσθαι Πριανει[ῖς τ]ο[ῦς ἐκπ]εσόντας ὑπ[ὸ] τ[οῦ] Ἰέρωνος τοῦ
 προσποιησαμένου τὰν τυραννίδα καὶ τῶν περὶ αὐτόν],
 ἐξ οὗ ὀρμουμένους κατατρέχειν καὶ κακοποιεῖν τὸν τε Ἰέρωνα καὶ τοὺς τὰ
 αὐ]τὰ τῷ Ἰέρωνι αἰρε[υμένους, καὶ κα]-
 τασχόντας ἔτη τρία κατελθεῖν εἰς τὰμ πόλιν ἐκπολιορκηθέντος τοῦ
 τυράννου τοῦ ἐν τᾷ [πόλει· καὶ]
 μηκέτι προέσθαι Πριανεῖς, ἀλλ' [ἔχ]ειν ἔστε καὶ τὸν νῦν χρόνον [τοὺς
 ἐκγόν]ους αὐτῶν· τᾶς δὲ χώ[ρας τᾶς περὶ αὐ]-

- τὸ ἄρξασθαι αὐτοὺς ἐπιβαίνειν καθ' ὃν καιρὸν κατελθόντες [ἐς Πριάναν ἐπύθοντ]ο δοκιμασίαν πεποι[ῆσ]-
- 115 θαι πάντας Σαμίους καὶ ἀπογραφὰν τὰς τε ἐν τᾷ νάσῳ καὶ τὰς [ἐ]ν [τᾷ] π[ε]ρ[α]ίαι γᾶς, καὶ μὴ ἄν] γενέ[σθαι πὸτ αὐ]-
 τοὺς ἀμφισβασίας διὰ τὸ ἐκ πλείονος χρόνου τὰν ἀπογραφὰν ποεῖσθαι· λαβομ[ένους δὲ Πρια]νεῖς ἐπεμβαί-
 νειν τὰς χώρας αὐτῶν, ὅθεν ὦιοντο δεῖν ἀποδοθῆμειν τὸν ἐξ ἀρχᾶς μὲν ἴδι[ον αὐτῶν γενόμεν]ον κλᾶρο[ν],
 ὕστερον δὲ παραιρεθέντα ὑπὸ Πριανέων. Ἀμὲς δὲ θεωροῦντες τοὺς γράψαντας τὸμ [πόλεμον τὸμ] Μελια-
 κὸν καὶ τὰν διαίρεσιν τὰς χώρας τοὺς μὲν ἄλλους πάντας φαμένους ἐκ τὰς διαιρέσιος λ[αχ]ό[ντας Σαμίους]
- 120 Φύγελα, καίπερ ὄντας τέσσερας μὲν Σαμίους· Οὐλιάδην καὶ Ὀλύμπιχον καὶ Δουῆριν καὶ Εὐάγωνα, δύο δὲ Ἐφεσίους·
 Κρεώφυλον καὶ Εὐάλκη, Χίων δὲ Θεύπομπον, οὓς πάντας ἐν ταῖς (ἱ)στορίαις εὐρίσκομεν κατακεχωρικότας διότι ἔλαχον
 Φύγελα· μόνον δὲ ἐν ταῖς ἐπιγεγραμμέναις Μαιανδρίου τοῦ Μιλησίου ἱστορίαις κατακεχωρισμένον διότι ἔλαχον
 Σάμιοι Κάριον καὶ Δρουῦσσαν· αἷς πολλοὶ τῶν συγγραφέων ἀντιγράφοντι, φάμενοι ψ[ευδε]πιγράφους εἶμειν
 [— — — — — ἐπὶ στεφαναφόρου Μακαρέως — — — — —
 — — — —]
 [καὶ ἐκπεσεῖν μὲν Καρ[ίου]ΟΣΙΑ(?) καὶ [— — — — —
 κατελθεῖν ἐπὶ στεφαναφό]-
- 125 ρου Λύκου, ὅς ἐστι ἀπὸ Μακαρέως τέταρτος· ποτὶ δὲ τὸν Λυσίμαχον ἀ[ποστ]εῖλαι ὑπέ[ρ τ]οῦ Βατινήτο[υ ἐπὶ στε]-
 φαναφόρου τοῦ θεοῦ τοῦ μετὰ Νίκανδρον, ὅς ἐστι ἀπὸ Λύκου πεντε[κα]δέκατος, καὶ ἀπὸ κήνου τοῦ χρόνου
 ἐχόντων αὐτῶν καὶ τὸ φρούριον καὶ τὰς χώρας τὰς περὶ τὸ φρούριον [πε]πρακότων κλάρους τεσσεράκοντα
 καὶ δύο, οὐκ ἀγανακτῆσαι τοὺς Σαμίους οὐδ' ἀποστεῖλαι πὸτ αὐτοὺς π[ρ]οσβείαν ἐγκαλοῦντας ἐπὶ τοῖς διωι-
 κημένοις, ἀλλὰ ἀμφισβασίας μὲν πὸθ αὐτοὺς ἰδιωτικὰς γεγόνειν(?) [π]αρορίας τοὺς(?) ἐκ τοῦ Καρίου οὐκ ἀμφες-
- 130 βατήκειν τοὺς Σαμίους, ἀλλὰ τούναντίον ἐν τᾷ ποτὶ Λυσίμαχον ἀ[ποστ]αλέντι ψαφίσματι γεγράφθαι, διότι
 Πριανεῖς ἔχοντι τὰν αὐτῶν χώραν· μετὰ δὲ τὰν ἀναφερομένην [ἐπ]ὶ Λυσιμάχου κρίσιν γεγόνειν δια-

170 δὲ τούτου [καὶ παρὰ ταύ]ταν κατέναντι τοῦ ὄρεως διαβάντων τὸν ποταμὸν ἄλλον ἐθήκαμεν ὄρον· ἀπὸ δὲ τούτου ἐπιστρέψαν-

[τεε—
— —]

Çeviri:

Priene'lilerin ve Samos'luların (Anlaşması):

Kallikseinos oğlu, Nikasidamos'un evlatlığı Eufaniskos, Eudamos oğlu Hagesandros, Polemakles oğlu Timagoras, Teisylos oğlu Nikostratos, Hekatonymos oğluandros, Rhodos'luların demos'u tarafından, Samos'luların Priene'lilere karşı ve Priene'lilerin de Samos'lularla tartışmalı olduğu topraklar hakkında ve Samos'lularla Priene'lilerin üzerinde tartıştıkları kale hakkında delil göstermek (karar vermek) üzere seçildiler. Rhodos'luların demos'u, Samos'lular ve Priene'liler tarafından her kim karar verir ve sınırları belirler ve delil gösterir ya da çekişmeye son verirse o adamları (kişileri) tayin etmeye layık görüldü. Samos'lular tarafından meseleyi çözmek üzerethion oğlu falanca; Priene'liler tarafından ise meseleyi çözümlmek üzere Artemidoros'tan doğma, Poseidonios'un evlatlığı Apollodoros, Apollonios oğlu Kallikrates, Parrasios oğlu Parrasios, Aristodemos oğlu Metrodoros, Anytos oğlu Alkisthenes seçildiler. (Biz Rhodos'lular) her iki tarafın da bizi yardıma çağırdığı tartışılan toprak konusunda onlardan (Samos'lular ve Priene'liler) Rhodos'ta Dionysos tapınağında ve Karion olarak adlandırılan kale hakkında Ephesos'ta Artemis tapınağında bilgi sahibi olduktan sonra denetimlerimize göre bir karar verdik. Karion olarak adlandırılan kalenin ve onun çevresindeki arazinin Priene'lilerin olmasına karar verdik. Bu konularda karar verdikten ve 2 adet savunma hazırladıktan sonra bir işi bir taraftan biz Rhodos'lular'ın idaresinde, Pratophanes'in rahipliği sırasında, falanca ayda, öte taraftan da Samos'lular'ın idaresinde falancanın demiourgos'luğu sırasında, falanca ayda, Samos'luların prytanları Triton oğlu Protomakhos, Euphranor oğlu Simalion, Isokrates oğlu Theomnestos, Antipappos oğlu Hegepolis, Dionysos oğlu Lysimakhos'a, Kleon oğlu Menippos boule'nin grammateus'u iken verdik. Öte taraftan başka bir işi de Priene'lilerin strategosları Philotimos oğlu Falanca oğlu falanca ve Antiokhos oğlu Lukippos ve Apollodoros oğlu falanca, Artemidoros oğlu Euphanes, Poseidonios oğlu Diokles ve Apollodoros, falanca oğlu Sot....., Pammenes oğlu Philotas'a bir taraftan biz Rhodos'luların idaresinde, Panamos (Ekim) ayının 19'unda (ya da 29'unda), öte taraftan ise Priene'lilerin idaresinde Thargelion (Eylül) ayının falanca gününde verdik.

44-63. satırlar Samos'luların söyledikleri:

Samos'lular ise Batinetis toprağından bahsettiler..... Priene'lilerin Melia'lularla birlikte savaştığını, isyan çıkınca Karion ve Druoussa'yı, ve Melia savaşında Miletos'lular'dan sahip oldukları Melia'nın geri kalan toprağının savaştan sonra Ionia Birliği tarafından kendilerine verildiğinin Miletos'lu Maiandros'un tarih kitaplarında kaydedildiğini gösteriyorlardı, ve Ionia Birliğinin Panonia'lularla birlikte mecliste verdiği karara göre Thebai ve Marathesion'un kendilerine (verildiğini), Kolophon'lulardan ise Anaia'nın (kendilerine verildiğini) söylediler.

63-90. satırlar Priene'lilerin söyledikleri:

Priene'liler ise Makareus'un Athenagoras ile birlikte stephanophoros'luk yaptığı sırada (ca. İ.Ö. 300), yurttaşlar arasından (devlet hizmetinde bulunanlar arasından) biri

phourarkhon'luk yaparken, hem phourourarkhon hem de bekçiler tyran partisine katılma vasıtasıyla herkesi yok ettiği (öldürdüğü) için Karion'a kaçtıklarını söylediler, ve (Priene'liler) bu konularda tyran çevresinde bulunanların hükmü altında onlara (Rodos'lulara) göndermek üzere karar aldılar ve birçok kent tarafından vaktiyle kendilerine gönderilen kararları (ise yine) tyran çevresinde bulunanların hükmü altında kabul etmeyerek Karion'a kaçtılar. Öte taraftan da Karion'da bulunan (Priene'liler) kendilerini kente götürmek amacıyla Rhodos'lular'ın demos'una karşı yazmış oldukları bir kararı daha alıyorlardı, ve (yine) bu konular üzerine Priene'lilerin kralları Demetrios ile Lysimakhos'a karşı iki karar, ve tyran çevresinde bulunanların Rhodos'lulardan kaçması konusunda başka bir karar (alıyorlardı), başka bir karar silah verme ve Rhodos'lulara karşı ödünç para verme üstüne (idi). 3 yıldan beri devam eden tyranlık yıkılınca Lykos'un stephanophorosluğu sırasında (c. İ. Ö. 297) Karion'dan kente gelen (Priene'liler) hem kale'ye ve hem de khora'sına, kesin olarak ve önceden sahip olduklarını söylediler. Ve bir yıl sonra Kallistratos'un stephanophoros'luğu sırasında (c. İ. Ö. 296) bölgede geriye kalan devlet (demosios) arazilerinin bir kısmını geri vermek için 37 parçaya bölen ve bir kısmını da Kallistratos'tan sonra 5. sırada gelen falancanın stephanophoros'luğu sırasında geri ödemek için başka bir 5 parçaya bölen (Priene'liler) 37 parçalık arazi parçası hakkında tapınakta 2 ayrı kararın daha çıktığını ilan ediyorlardı.

90-96. satırlar tekrar Samos'luların konuşmaları:

Samos'lular ise kalenin Priene'liler tarafından kendilerinden çalındığını söylediler ve Lysimakhos'a karşı (bir elçi heyeti) göndererek..... Kalenin kendilerinden çalındığını..... Tyran... falancaya göndermek için (ya da gönderdiğini)..... Lysimakhos'a karşı..... Samos....

96-118. satırlar tekrar Priene'lilerin konuşması:

vaktiyle..... üzerinde şahsi anlaşmazlık üzerine konuların belirtildiği, fakat Karion ve çevresindeki arazi hakkında kimsenin anlaşmazlığa düşmediğinin ifade edildiği, Hagesarkhos tarafından (gönderilen) mektupları (söylediler). Şimdi de Priene'lileri arazinin çoğuna özellikle de Karion'a adaletsiz bir şekilde sahip olmakla itham eden Samos'luların, bu konuda şimdi karar verilmesi için Rhodos'luların demos'una (mektup, elçi heyeti?) gönderdiklerini (söylediler). Samos'lular-(in) ayrıca Batinetis hakkındaki karar üzerine tarih yazarlarının şahitliklerine de işaret ediyorlardı (ettiklerini) (ve) bunlardan yola çıkarak Karion ve çevresindeki arazinin kendilerine miras payı olarak verildiğini göstermeye çalışıyorlardı (çalıştıklarını), ve vaktiyle bunlar-(in) Miletoslu Maiandrios'un tarih kitaplarında Karion ile Drououssa'yı elde ettiklerine dair kaydedilenlere istinaden Karion ve Drououssa'yı ele geçirmek için Melia toprağını parçalara bölüyorlardı (böldüklerini söylediler). Priene'lilere karşı kendileriyle (Priene'lilerle kendi aralarında) Druis'te yapılan savaştan sonra zafer kararı alındığını ve bu arazinin anlaşmalarda (anlaşmalara göre) onların kendilerinin (Samos'luların) olduğunu söylediler. Çünkü onlara karşı su akıntıları olarak sınırın belirlendiğini (söylediler). Melia savaşından sonra Karion'u elde ettiklerine dair tarih yazarlarını kendilerine şahit olarak gösteriyorlardı. Su akıntılarının bulunduğu yerler olarak Euagon ve Olympikhon ve Douris o zaman Priene'lilere karşı sınır olarak tayin edilmişti. Karion'u ise tyranlığı sağlayan (getiren) Hieron ve çevresindekilere tabi olarak kaçan Priene'lilerin onlardan (kendilerinden) aldığını (ele geçirdiğini) (söylediler), (ve)

Hieron'un ve aynı konularda Hieron için seçilen kişilerin oradan (Karion'dan) kaçanları yakalayarak kötü davrandığını, ve 3 yıl boyunca (orayı) işgal edenlerin (tutanların) kentteki tyran teslim olmaya zorlanınca kente geldiklerini (söylediler). Ve Priene'lilerin (burayı) ellerinden hiç çıkarmadıklarını aksine (bilakis) şimdiye kadar buraya kendi atalarının sahip olduklarını (söylediler). Vaktiyle Samos'luların tümünü incelemek, adadaki ve karşı topraklardaki arazi kayıt listesini yapmak ve liste yapma vasıtasıyla onlara karşı olan anlaşmazlıkların daha uzun bir süreden beri olup olmadığını incelemek amacıyla Priene'ye gelenler onların (Samos'luların?) (Karion) çevresindeki araziye saldırmaya başladıklarını öğreniyorlardı (işitiyorlardı). (Samos'lular) kendilerinin arazisine el uzatan Priene'lilerin bu araziye çıktıklarını (ayak bastıklarını), sonradan ise (bu parçanın) Priene'liler tarafından çalındığını (söylüyorlardı). (Ki) bundan yola çıkarak da baştan beri kendilerine ait olan miras payının geri verilmesi gerektiğini düşünüyorlardı.

118-sonuna kadar Rhodos'lular'ın düşüncesi:

Biz (Rodos'lular) ise Melia savaşını kaleme alanları ve bir taraftan arazinin bölünmesini (dağılımını) (ve) bu bölünmeden Samos'luların Phygelas'ı kazandıklarını anlatan bütün diğerlerini izleyerek, öte taraftan da, her ne kadar Samos'luların 4 (yeri): Ouliades ve Olympikhon ve Douris ve Euagon; Ephesos'luların ise 2 (yeri): Kreophylon ve Eualke'yi elde ettiğini (anlatan) Khios'lu Theupompos'u izledik ve bunların hepsinin tarih kitaplarında Phygela'yı kazandıklarını kaydetmiş olduklarını gördük. Oysa ki yalnızca Miletos'lu Maiandrios'un tarih kitaplarında Samos'luların Karion ile Drououssa'yı elde ettikleri kaydedilmişti. Bu tarih kitaplarında aynı şeyleri yazanların çoğu karşıt şeyler yazarak yalancı yazarlar olduklarını söylerler

Makareus'un stephanophorosluğu sırasında (c. İ. Ö. 300)..... Karion'dan kaçtıklarını..... Makareus'tan sonra 4 sırada gelen Lykos'un stephanophorosluğu sırasında geri döndüklerini... Batinetis konusunda Lysimakhos'a, tanrının (=Zeus) Lykos'tan sonra 15. sırada gelen Nikandros ile birlikte yaptığı stephanophorosluğu sırasında (bir elçi heyeti) gönderdiler, ve o zamandan beri hem kaleye hem de kalenin çevresindeki araziye onlar sahip olup 32 miras arazisi parçasını sattıkları halde (Priene'liler) Samos'lulara sinirlenmediler ve de onlara, yöneticiler konusunda suçlama getirerek bir elçi heyeti yollamadılar, fakat Samos'lular (da) kendilerine karşı Karion'dan kaynaklanan bir sınır ihlali anlaşmazlığı olduğunu iddia etmediler. Fakat Lysimakhos'a gönderilen kararda tam tersi yani kendilerinin arazisine Priene'lilerin sahip olduğu yazıyordu. Lysimakhos'un huzuruna çıkan kararın üzerinden yıllar geçtikten sonra, Antiokhos oğlu Antiokhos'un kiralığı sırasında, onlar (Priene'liler) hakkında çelişkili arazi payı söz konusu olunca Samos'lular onlara (Priene'lilere) sınır ihlali konusunda suçlama yaparak bir elçi heyeti yolladılar, Karion konusunda ise hiçbirşey söylemediler.....onlar hakkında (onların çevresinde) Laodikeia savaşını..... onlara karşı Simon gönderilince..... malı mülkü kente götürdüler..... Krallığın diadokhos'u Philippos'a (=Philippos V) karşı..... sahip oldukları araziye geri vermek için kaçıyorlardı..... Kente inerek (inen Priene'liler) araziye sahip olduklarını..... Ortak sınırlı araziye boydan boya geçerek..... Antigonos'un krallığına..... Sınırlarına tecavüz ettikleri için Priene'lilerle fikir ayrılığına düştüklerini..... Sinirlendiler ve Antigonos'a elçi heyeti yolladılar..... Onların sınırlarına tecavüz ettikleri için..... falanca konuda karar vermeleri için onlara yazdılar..... Aleksandros Asia'ya ayak basınca, sahip oluyorlardı..... Samos'lulara giden elçileri..... bu araziye sahip oluyorlardı ve Antigonos'a..... kraliyete ait mektuplarda..... kral Antiokhos'u (ya da Lysimakhos'u) karar için..... ve yeniden kral Antiokhos'a..... araziye tecavüz etme ve kale konusunda hiçbirşey

söylemediler..... kral Ptolemaios tarafından atanan Antiokhos'u..... kale üzerine hiçbirşey söylemedikleri için ve mevcut başka bir suç vasıtasıyla..... kalenin ve çevresindeki arazinin olduğunu gösterdikleri için kenti iskan ediyorlar..... Priene'liler tarafından söylenmiş bütün haklı ve yerinde şeylere (göre)..... kalenin ve çevresindeki arazinin Priene'lilerin olmasına karar verdik. Samos ve Priene arazisinin sınırlarını ise saptadık. Bir taraftan Samos'luların topos'lardan Sanideia'ya kadar, öte taraftan Priene'lilerin Thinikhos tepesinden tarıma elverişli olan yerlerin ilerisinde uzanan ilk taşlık dağ zirvesine kadar selam vermelerine (uzanmalarına) hükmederek, bu zirvenin üzerinde sınırı taş üzerine yonttuk. Bu tepenin üzerinde tarıma elverişli olan yerleri boydan boya kaplayan (ve) yanında uzanan ırmaktan çıkan derin bir yarık (uçurum) bulunur. Bu uçurumla önceden belirtilen doruk arasına, doruğun altındaki ekili alanlar ve uçurum ve yontulan sınırlar bir yandan Samos'luların öte yandan Priene'lilerin olacak şekilde taşlar üzerine başka bir sınır yonttuk. Tayin edilen son derece yüksek ilk doruktan ileride doruğun bitiminde başka bir sınır yonttuk. Buradan direk giden yolun üzerine başka bir sınır diktik. Buradan direk giden yolun üzerine yeniden bir sınır diktik. Buralardan direk giden yolun üzerinde yarık boyunca koyduğumuz sınıra kadar sınırı yarık belirler. Buradan yukarıya giden yola ise taşlık yere karşı taşla başka bir sınır yonttuk. Buradan taşlık yerde başka bir sınır yonttuk. Buradan da ters yöne dönünce tepe boyunca onun (tepenin) bitimine (2) sınır yonttuk. Yontulan sınırlardan da ters yöndeki engebeli tepeye bir sınır diktik, ve buradan tepeye doğru yarığa kadar başka bir sınır diktik. Buradan da yarık boyunca dağın zıttında ırmağı geçtikten sonra başka bir sınır diktik. Buradan da tersine dönerek.....

Priene ile Samos arasındaki sınır uyuşmazlığının tarihçesi: Samos'un karşısında, anakara üzerinde zengin Anaea ovası bulunur. Bu arazinin Batinetis olarak adlandırılan güney kısmının sahipliği Samos ile Priene arasında uzun süredir tartışma konusu idi. Tartışmanın başlangıcı belki İ.Ö. 700 yılından önceye, bu bölgede lokalize edilen Melia kentinin düşman topluluğu tarafından yıkılıp kenti çevreleyen *territorium*'un komşuları tarafından paylaşıldığı zamana gidebilir⁴⁵². Samos'lular ve Priene'liler hemen saldırıya geçtiler. Arazinin bölünmesi için aralarında yaptıkları düzenleme 7.yy'ın 3. çeyreğinde Lygdamis yönetiminde Kimmer istilası ile birlikte kesildi. Burada yaşayan bütün Samos'lular ve Priene'liler burayı terk etmeye zorlandılar. Lygdamis'in gitmesinden birkaç yıl sonra Priene'liler ile sınırlı sayıda Samos'lu Batinetis'e geri döndüler. Priene'liler gözle görülür bir şekilde çoğunluktaydılar⁴⁵³. İki kent arasındaki ilişkiler erken 6. yy.da son derece gergin hale geldi ve 7 yıl boyunca savaştılar. Düşmanlığın sona ermesi ile birlikte barış anlaşması yapıldı. Bu anlaşmaya göre Priene arazinin hepsine değilse de çoğuna sahip bırakılmış görünüyor⁴⁵⁴. Hakkında bir şey bilmediğimiz 3 yy.lık zaman sürecinden sonra kral Lysimakhos'un, İ.Ö. 283/82'de aynı arazi

⁴⁵² Samos ve Priene arasındaki tartışma tarihi için son derece önemli 2 belge Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 37, ilk 44 satır Syll.³, 599'da bulunmaktadır, ve nr. 500 (=OGIS, 13= Welles, Royal Correspondance, 1974², nr. 7). Bunlardan ilki 170 satırlık uzun bir yazıt olup İ.Ö. yaklaşık 196-192'ye tarihlenmektedir ve Priene ile Samos arasındaki çekişme Rhodoslu hakem heyetinin önünde tartışılarak ayrıntısıyla kaydedilir. İkinci belge ise kral Lysimakhos'un Samos'a yazdığı mektuptur. Bu mektupta kent Batinetis'e sahip olma durumu saptanır. Hiller ve Welles'in yorumları oldukça değerlidir fakat ayrıca aşağıdaki çalışmalara da başvuruldu.: Willamowitz - Moellendoff, Sitzungsberichte 1906, s. 41vdd. (= Kleine Schriften, V, I, s. 128vdd.); Lenschau, Klio, 36 (1944): 227vdd.; Magie, op. cit., s. 892-93, nr. 99. Tod'da iyi bir özet bulunmaktadır: Tod, International Arbitration 1913, s. 135-140

⁴⁵³ Royal Correspondance 1974., no. 7, ll. 14-20

⁴⁵⁴ Bu savaşla ilgili olarak bkz. Plutarkhos 295 F-296B

parçası ile ilişkili olarak kentler arasındaki çatışmada karar verdiğini öğreniyoruz. Lysimakhos zaferi Samos'a verdi⁴⁵⁵. Yaklaşık 1 yy. sonra (İ.Ö. 196-192) Rodosluları bu kentler arasındaki başka bir çatışmada hakem rolünde buluyoruz. Bu sefer konu Karion kalesinin ve Dryoussa çevresindeki bölgenin sahipliği idi. Bu kale açıkça Batinetis'in G. Batısına lokalize edilmektedir ve son derece eski zamanlardan gelen tartışmalı bölgenin bir parçasıdır. Rodoslu hakem heyeti zaferi Priene'ye verdi⁴⁵⁶. Bu nedenle Anaea'nın güney ovası Samos ve Priene arasında, Romalıların Yunanlıların politikasına müdahalesinden önce 5yy.lık bir temel anlaşmazlık sebebi olmuştur.

Elimizdeki Roma senatosuna ait her iki dekretin bu sahiplik problemine, Batinetis'in ve bitişindeki (bağlı olduğu) bölgenin sınırlarına daha kalıcı çözüm getirdiği söylenebilir. Bunların aynı dekretin farklı parçalarını mı yoksa iki ayrı dokümanı mı temsil ettikleri sorunu bulunmaktaydı. Hiller'in daha önceki teorisini dikkatle düşününce bunların iki dekret olduğu ve A'nın zaman olarak B'den önce geldiği sonucuna varılmaktadır⁴⁵⁷. A'nın 2. bloğunun aynı bloğa dayanması ve B'nin ilk 6 sütununu içermesi gerçeği B'nin hemen A'nın arkasından geldiğinin son kanıtı değildir. Sütun II şu anda kayıp olan başka bir dekrete de ait olabilir. Fakat Hiller bunların birlikte gittiklerini düşünüyor. Açıkça her ikisi de arazi problemi ile ilişkili ve burada inanılan şey bunların gerçekten iki ayrı dekret olduklarıdır.

A dekretinin tarihinin B'den daha önce olduğunu farzetmek akla uygun görünmektedir, beklide hemen önceki yıl. Ve eğer restorasyonlar doğru ise ya da aşağı yukarı doğru ise esas konu Apameia Barışının Priene'nin toprak sahipliği problemi hakkında aleyhte delile sahip olması sonucu ile ilişkili olmalıdır. Bu dekret (A), Manlius ve 10 Komisyonerin İ.Ö. 188'de yaptığı gibi, Batinetis'in territorial düzenlenmesinin doğruluğu üzerine senatorial bir mahkeme kararı kazanmak için Priene'nin bir parçası üzerine yapılan erken bir teşebbüsün sonucu olabilir. B dekreti Manlius tarafından yapılan düzenlemeyi geçersiz kıldığından beri A bu doğrultudaki daha erken bir adım olmuştur.

Consul Servius Fulvius Q. F. (Flaccus)'un anılması bu dekreti İ.Ö. 135'e tarihlen⁴⁵⁸. Burada tekrar tartışmalarının başlangıcı 5 yy.dan fazla geriye giden Samos'luları ve Priene'lileri aynı arazi sahipliği konusunda araları açılmış olarak görüyoruz. Samos'lular Senato'dan, Manlius ile Komisyonerlerinin yaptığı toprak düzenlemesine saygı göstermesini ve onaylamasını isterler ve Priene'liler Senato'ya Rhodos'lu hakem heyetinin kararını (ca. İ.Ö. 196-192) onaylayıp onaylamadığını sordu. Senato Rodos'lular tarafından önceden yapılan anlaşmanın çok iyi bir değişiklik olamayacağını ve Priene'lilerin talebinin onaylanmasına hükmeder. Bu temel gerçekten daha açık bir hale gelmektedir ki Apameia'da Manlius tarafından Samos ve Priene ile ilgili olarak yapılan territorial teslim Rodos'un kararı ile çatışma içinde idi. Bribery buna sebep olarak Manlius'un Apameia'da Samos'luları desteklemeye hazır olmasını göstermektedir⁴⁵⁹. Sonradan Rodos hakemliğinin esas sebebi Karion ve Dryoussa'nın Priene'ye verilmesi idi. Elimizdeki dekret Priene'nin bölgedeki hakimiyetini garanti altına almaktadır.

⁴⁵⁵ Royal Correspondance 1974., no. 7

⁴⁵⁶ Gaertringen, I. Priene 1906, no. 37; bkz. P. VI Karion'un'un lokasyonu için.

⁴⁵⁷ İbid. nr. 40 s. 46

⁴⁵⁸ Broughton, Magistrates 1952, 488-89

⁴⁵⁹ Bkz. Syll.³te not 5. Burada Polybios 21. 35. 4 ve Livius 38. 42. II'ye Manlius'un Romannın iyiliğine karşılık olarak para almaya biraz da olsa istekli olduğunu göstermek için referans verilmektedir. Onun Galatia seferindeki tavrı da ayrıca (Livius 38. 12-25) rüşvetçiliğini kanıtlamak için aktarıldı.

TKe 21 Priene ile Miletos arasındaki çekişmede Smyrna hakemliğine ilişkin bir yönetici mektubu

Bulutnu Yeri: Priene'de Athena tapınağının duvarında 3 fragment olarak bulunmuş.

Tanım: Duvar bloğu.

Ölçüler: A. Y. 0.14m; G. 0.33m; B. Y. 0.23m; G. 0.26m; C. Y. 0.07m; G. 0.10m

Edisyon: Hicks, Bmus 412; Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 27; Welles, Royal Correspondence 1974², nr. 46; Ager, Interstate Arbitrations 1996, nr. 100.

Tarih: İ.Ö. 188 sonrası?

A [- ----- ἀποτ]είσηι πρὸς τὸ [δημόσιον -----]

----- ὑπ' ἐκείνων καὶ μ-----

[- - ὠρισμέ]νηι προθεσμία[ι -----]

----- Ἀ]λκίμου, Ἄντ-----

5 ----- -ας Ἐπινίκο[υ -----]

[- ----- καθάπερ]

B [- ----- γέ]γραπφα τὴν ἐπιστολήν

[- ----- ἐν ἡμέρ]αις ἑκατὸν εἴκοσι. ἔρρωσθε.

[κατὰ τάδε Μιλησίοις καὶ Πρι]ηνεῦσιν ὅρια στησάτωσαν

10 οὐ ὀρισταί, καθὼς ἔκρινεν ὁ Σμ]υρναίων δήμος ἐν αὐτοῖς

[τοῖς τόποις, παρόντων μαρτύρ]ων παρὰ τε Μιλησίων καὶ Πριη-

[νέων, ὅπως ἂν -----]εῖ προνοηθῆι, ἵν' ἕκαστα πραχθῆι

[κατὰ τὴν τοῦ Σμυρναίων δήμου κρίσιν· καὶ ἐπαχθέντων

[τῶν δικαστῶν ----- καθ'] ὃν ἡβουλήθησαν αὐτοὶ χρό-

15 [νον, ποιουμένων τε πᾶσαν σπ]ουδὴν καὶ φιλοτιμίαν ἵνα

[- ----- μ]ενα πράγματα καὶ τὸν ἐνε-

[στῶτα -----]ραν ἀποτριψαμένων πα-

C [- ---- γέ]γραπτα [ι -----]

----- οὐ τὰ προ-----

----- -ρσ-----

Yazıtta ilişkin Yorum: Yazıtın ilk satırları Miletos ile Priene arasındaki tartışmalı arazi parçasına ilişkin hakemliğe işaret eden bir mektubun kalıntılarını içermektedir. Bu mektupta yapılacak olan işin gerçekleştirme süresine yönelik olarak 120 günlük bir zamandan söz edilmektedir. Sonraki fragment karara ilişkindir ve bu kısımda iki kent arasındaki Smyrna halkının hükmüne göre sınırlandırılmış olan bir sınırı beklememiz gerekir. Biraz önceki kararın Smyrna *demos*'u tarafından bu durumda verildiği açıktır. Bu oldukça yakın geçmişte olmuştur ya da erteleme için sınır taşlarının henüz dikilmemesi gibi başka bir sebep vardır. Bu

yazıt ise şu andaki mektubu yazan kişinin otoritesiyle toplanmış sınır komisyonunun görevi ile ilgilidir. İlk ödüllendirmenin kimin yararına yapıldığını söyleyemeyiz, ancak belki alınmış karara itiraz etmek ve feshetmek için mektubu yazan kişiye her iki taraftan başvuru yapılmış olabilir. Orijinal karar onaylanmıştır ve bu sınır meselesi ile uğraşan komisyonerlerin Smyrna'lılar olduğunu söylemek imkansızdır. Mektubun kaynağına yönelik tahminler çeşitli Hellenistik kararlar doğrultusunda Roma *proconsul*'ü vasıtasıyla düzeltilmiştir.

TKe 22 Miletos ile Magnesia arasındaki sınır anlaşmasında Rhodos, Atina, Knidos, Myndos, Samos, Halikarnasos, Kaunos, Mylasa, Theos, Kyzikos, Akhaia Birliği ve Megala polis, Patra'lı elçilerin hakemliği

Buluntu Yeri: Miletos'taki Delphinion.

Tanım: Mermer bir stel üzerinde 4 fragment.

Ölçüler: -

Edisyon: Herrman, Milet 1997, 148; Mezger, s. 55vd.; Syll.³ nr. 588; Rocchi, *Frontiera e Confini*, 1988, 126-129; (st. 28-38); Baker, *vallée du Méandre* 2001, s. 71-75; Herrman, Milet 2001, s. 114-116 c).

Tarih: İ.Ö. 180 yılının ikinci yarısı.

Vacat συνθηκαί Μ[ι]λησίων καὶ Μαγ[ν]ήτων].
ἀγαθῆι τύχη· ἐπὶ τοῖσδε συ[νε]λύθησαν Μάγνητες καὶ Μιλή[σιοι]
συνλυσάντων αὐτοὺς τῶν π[α]ραγεγενημένων πρεσβευτῶν κα[ὶ]
[κ]αταστησάντων εἰς τὴν ἐξ ἀρχ[ῆ]ς φι[λ]ίαν ἀπὸ μὲν τῶν πόλεων· Π[ρ]ο-
5 [δ]ίων Φιλοστράτου τοῦ Ἀ[γ]άθ[ω]νο·3] ·α τοῦ Σωσικράτους, καθ'
ὕθεσί[αν δὲ]
[Β]άτωνος, Νικοστράτου [τοῦ] Τ[ε]ισύλου, Ἀ[θ]ηναίων Ἀλεξίωνος τοῦ
Σπευσίππου Ἀζην[ιέω]ς, Θεο[κ]λείους [το]ῦ Δεξιθέου Φυλα-
σίου, Θεοπό[μ]-
[π]ου τοῦ Δημοκλείους ἐκ [Κο]λων[έ]ων, Κνιδίων Π[ι]τολε-
μαίου τοῦ
Χέρ[σ]ωνος],
[Ἀ]ρχεστράτου το[ῦ] Ἀρχιδάμου, [Μυ]νδίων [-512·5]ε[υ]ς, Ἡγέμο[ν]ο[ς] τοῦ ·3]
10 [ἀ]ρχου, Σαμίων Θεομνήστου το[ῦ] Ἀλέξο[υ, — τοῦ —],
[Σ]τησαγόρου τοῦ Θεσαλοῦ, Ἀλικαρνα[σσέων — τοῦ —],
[Θ]εομνήστου τοῦ Ἱεροκλείους, Πausa[ν]ίου τοῦ —, Καυ[ρ]-
[ν]ίων Διονυσικλείους τοῦ Ὀλυμπίχο[υ, — τοῦ —, Μυλα-
[σ]έων Ἀπολλωνίου τοῦ Νυσίου, Ἰάσο[νος] τοῦ Διονυσίου],
15 [Υ]σσαλδῶμου τοῦ Εἰθηναίου, Τηϊῶ[ν -- τοῦ --],
[Ἀ]ντιπάτρου τοῦ Νυμφοδώρου, Κυζι[κ]ηνῶν —]

- [τ]οῦ Ἀντικράτου, Ἀχαιοῦ τοῦ Συννόμο[υ, — τοῦ —],
 ἀπὸ δὲ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν Δα[μοξένου τοῦ —]
 ἀπὸ Μεγάλης πόλεως Φρασιαρίδα το[ῦ —, ἀπ' Ἀντιγο]-
- 20 [ν]είας Διοκλείου<ς τοῦ> Ἀγησιλόχου, ἀπὸ Πατ[ρῶν — τοῦ]
 Σελεύκου, Ἀριστείδου τοῦ [— καὶ τῶν ἐπὶ τὴν]
 [σύ]νθεσιν ἀποσταλέντων παρὰ [μὲν Μαγνήτων —]
 [τ]οῦ Διοσκουρίδου, Ἐπικράτου τοῦ Δι[οκλείου<ς, Πυθοδότ]ου τοῦ Χαρι-
 σίου, Πυθοκλείου τοῦ Ἡγησ[ίππου, Δημητρίου τοῦ Εὐμήδου<ς],
- 25 [παρὰ] δὲ Μιλησίων Θεογ[ένους] τοῦ Λεωδάμαντος, Ἀλεξάνδ-
 ρου τοῦ Δημητρίου, Δαμ[ασίου τοῦ Γλαυκίππου, Ἀντιγόνου το[ῦ]
 [Ἐκαταίο]υ, Ἀρτεμιδώρου τοῦ Ἡροδότου· εἶναι εἰς ἅπαντα τὸ[ν]
 [χρ]όνον εἰρήνην καὶ φιλίαν Μάγνησι καὶ Μιλησίοις· τῆς δὲ χώρ[ας]
 [τ]ῆς περαίας, ὑπὲρ ἧς διεφέροντο Μάγνητες καὶ Μιλήσιοι, ὅ]-
- 30 [ρ]ον ὑπάρχειν αὐτοῖς τὸν Ὑβανδὸν ποταμὸν καὶ ἀπὸ το[ῦ]
 [πο]ταμοῦ τούτου τὴν μὲν ὑπεράνω πᾶσαν εἶναι Μαγνήτων, τὴ[ν δ']
 [ἀπ]οκάτω πᾶσαν ἕως θαλάσσης εἶναι Μιλησίων· καταπῆ[ξαι]
 [δὲ] πέτρους καὶ στήσαι ἐπ' αὐτῶν στήλας ἑκατέρους παρὰ [τὸ ρεῖ]-
 [θρο]ν τοῦ ποταμοῦ ἐν τοῖς αὐτῶν μέρεσιν, καθότι ἐπέγνωσαν
- 35 [ἐπὶ] [το]ὺς τόπους παραγενόμενοι οἱ ἀπεσταλμένοι ἐπὶ τὰς συνλύ[σεις]
 [πρ]οεσβευταί, καὶ εἶναι αὐτοῖς ὄρον διὰ παντὸς τό τε νῦν ὑπάρχ[ον]
 [ρεῖ]θρον τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ὑβανδοῦ καὶ τοὺς παρατεθέντας π[έτ]-
 ρους καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν στήλας· ἵνα δὲ ὦσιν ἀσφαλεῖς αἱ σ[υνλύ]-
 [σει]ς καὶ διαμένῃ ἡ εἰρήνη καὶ φιλία εἰς τὸν αἰὶ χρόνον ἀμφοτέραι<ς>
- 40 [τ]αῖς πόλεσιν, μὴ εἶναι μήτε Μάγνησιν τὴν Μιλησίων χώραν μ[η]-
 [τ]ε τὴν περαίαν μήτε ἄλλην μηδεμίαν μηδὲ φρούριον, μήτε Μιλησίο[ις]
 [τὴ]ν Μαγνήτων χώραν μήτε τὴν περαίαν μήτε ἄλλην μηδεμίαν μηδ[έ]
 [φρ]ούριον παρὰ μηθενὸς λαβεῖν μήτε δι' αὐτῶν μήτε δι' ἑτέρων μήτ<ε> ἐγ-
 κτ[ήσει]
- [μή]τε ἐν δόσει μήτε ἐν ἀναθέσει μήτε <ἐν> καθιέρωσει μήτε κατ' ἄλλον
 τρόπ[ον μη]-
- 45 [θ]ένα μηδὲ κατὰ παρεύρεσιν μηδεμίαν· εἰ δὲ μή, ἄκυρον εἶναι τὴν
 γενομέν[ην]
 [δ]όσιν ἢ ἀνάθεσιν ἢ καθιέρωσιν ἢ κτήσιν ἢ ἐάν τις γένηται παρεύρεσι<ς ἢ>
 τρό-

- [πο]ς τισποτεοῦν ἢ δι' αὐτῶν ἢ δι' ἑτέρων. Τοῖς δὲ ἔχουσιν σῦλον ἢ κατὰ Μαγ[ν]ή]-
των ἢ κατὰ Μιλησίων μηδὲ ἑτέρα μ πόλιν ὀρημητήρια παρέχειν μηδ' ὑπ[ο]-
[δ]έχεσθαι μηθὲν τῶν λαμβανομένων τ[ρ]όπῳ μηθὲν ἢ παρευ[ρέ]-
50 [σ]ει μηδεμιᾶ· ἐὰν δὲ τινα τῶν ἀπ[ε]σ[κε]υασμένων ἢ μεθεσταμένω[ν]
ἐν τῷ συνστάντι πολέμῳ βούλωνται μετάγειν ἢ Μάγνητες διὰ τῆς Μ[ι]-
λησίων χώρας ἢ Μιλήσιοι διὰ τῆς Μαγνήτων, εἶναι αὐτοὺς ἀτελεῖς, ἐ-
ὰμ μετάγωσιν μετὰ μῆνας δύο ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῦ τῆς συνθήκη[ς].
ὅσα δ' ἂν κατὰ πόλεμον ἀποσκευάζωνται ἢ μεθιστάνωσιν ἢ Μάγνητ[ε]ς
55 εἰς τὴν Μιλησίων ἢ Μιλήσιοι εἰς τὴν Μαγνήτων ἢ οἱ κατοικοῦντες ἐν [έ]-
[κ]ατέ[ρ]α τῶν πόλεων ἢ διάγωσιν, [ί]να ἀποκαθιστάνωσιν εἰς τὴν ἰδίαν,
ε[ἰ]-
[ν]α[ι] ταῦτα ἀτελῆ καὶ προνοεῖν [ύ]περ αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἐν ἑκα-
[τέ]ρα τῶν πόλεων. Εἶναι δὲ τὴν αὐτὴν εἰρήνην καὶ Πριηνεῦσι τοῖς συνμα-
[χ]ή[σ]ασι Μάγνησιν καὶ Ἡρακλεώταις τοῖς συνμαχή[σ]ασι Μιλησίοις. ὁπό-
60 [σ]οι δὲ στρατηγ[έ]ται ἢ ἐστρατηγή[κ]ασιν ἢ ἡγῆνται ἢ συνηργή[κ]ασιν
ἠτινιοῦ[ν]
[π]όλει τῶν προγεγραμμένων ἢ συνμεμαχή[κ]ασιν τρόπῳ ὁτιοῦν, ὑπάρ-
χει[ν]
πᾶσ[ι] τούτοις ἄδειαν καὶ ἀμνηστίαν, ὧν πεπράχασιν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ
μὴ ὑπ[έ]-
[χ]εῖν αὐτοὺς ἔγκλημα μήτε δημοσίαι μήτε ἰδία περὶ μηθενὸς τῶν
προγεγονό-
των ἕως τοῦ τῆς συνθήκης χρόνου. ὁπόσα δὲ αἰχμάλωτα σώματα πολ[ι]-
65 τικὰ εἰλημμένα ἐν τῷ πολέμῳ ἐστὶν ἢ ἐμ Μαγνησίου ἢ ἐμ Μιλήτῳ
ἢ ἐν Ἡρακλείῳ ἢ ἐν <Πριήνῃ ἐν> δημοσίῳ, ἀποδοῦναι ἑκάστημ πόλιν τὸν
ἴσον [ἀ]ρ[ι]θμὸν δι[ὰ]
τῶν πρεσβειῶν τῶν ἀπεσταλμένων ἐπὶ τὰς συνλύσεις· τοὺς δὲ ὑπεράγον-
τας αἰχμαλώτους τοὺς Μιλησίων χαριζόμενος ὁ δῆμος ὁ Μαγνήτων
ἔδωκεν [ἄ]-
[ν]εϋ λύτρου Ῥοδίοις· τοὺς δὲ ὄντας αἰχμαλώτους παρὰ τοῖς ἰδιώ-
ταις Μαγν[ή]-
70 των ἢ Πριηνέων ἢ Μιλησίων ἢ Ἡρακλεωτῶν ἐκλυτροῦσθαι Μάγνητας
μέ[ν],
[ό]σοι ἂν ὦσιν Μιλησίων ἢ Ἡρακλεωτῶν ἐμ Μαγ[ν]η[σ]ί[α]ι ἢ Πριή-
νη, Μιλησίουσ δ[ι]έ[ι],

[ὅσοι] ἂν ὤσιν Μαγνήτων ἢ Πριηνέων ἐμ Μιλήτῳ καὶ ἐν Ἡρα- κλέαι· ἀναπέμ [πειν δὲ τοῖς ἤκουσ]ιν πρε[σβευταῖς ξένια] τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἐν τ[αῖς]

[πόλεσιν ἐκάσταις —]

·4·υ·4·α κατὰ τῶν [··]

75 [—]εξ πρὸς τοῦ[ς —]

Birkaç satır eksik

[··εἰ]ς τὸ [ἱερὸν -----]

[κυρωθεισῶν δὲ] τῶν συνθηκῶν οἱ μὲν παρὰ Μαγνήτων ἀπεσταλμένοι πρεσβευταῖ]

[παραγενόμεν]οι εἰς Μίλητον ὀρκισάτ[ωσαν τὸν δῆμον τὸν Μιλησίων· οἱ δὲ παρὰ]

[Μιλησίων ἀπεσ]ταλμένοι ἐπὶ τὴν σύνθεσιν. [παραγενόμενοι εἰς Μαγνησιαν ὀρκισά]-

80 [τωσαν τὸν δῆμο]ν. τὸν Μαγνήτων· ὄρκια δὲ πα[ρεχέτωσαν Μάγνητες μὲν Μιλησί]-

[οις, Μιλήσιοι δὲ] Μάγνησιν· ὀμνύτωσαν δὲ ἱερὰ κα[ίοντες τὸν ὄρκον τὸν ὑπογε]-

[γραμμένον· ὄρκο]ς Μαγνήτων· ὀμνύω τὴν Ἄρτεμιν [τὴν Λευκοφρυηνὴν καὶ τοὺς]

[ἄλλους θεοὺς πά]ντας καὶ πάσας διαφυλάξειν τὰς συν[θήκας καὶ ἐμμενεῖν τοῖς]

[δεδογμένοις καὶ] μὴ μνησικακήσειν περὶ μηθενὸς τῶν προ[γεγονότων· εὐορ]-

85 [κοῦντι μὲν εὖ εἶνα]ι, ἐφιορκοῦντι δὲ τὰναντία. ὄρκος Μιλησίων· ὀμν[ύω τὸν Ἀπόλλω]-

[να τὸν Διδυμέα και] τοὺς ἄλλους θεοὺς πάντας καὶ πάσας διαφυλάξειν τὰ[ς]

[συνθήκας καὶ ἐμ]μενεῖν τοῖς δεδογμένοις καὶ μὴ μνησικακήσειν περὶ μηθε-

[νὸς τῶν προγεγο]νότων· εὐορκοῦντι μὲν εὖ εἶναι, ἐφιορκοῦντι δὲ τὰναντία. [ἄρχειν δὲ τῆς συν]θήκης, ὡς μὲν Μιλήσιοι ἄγουσιν, στεφανηφόρον θεὸν τὸν με-

90 [τ' Μενάλκην κ]αὶ μῆνα Πυανοψιῶνα καὶ ἕκτην ἐπὶ δέκα, ὡς δὲ Μάγνητες

[ἄγουσιν, στεφαν]ηφόρον Ἀριστέα και μῆνα Ἄγνεῶνα καὶ πέμπτη<ν> ἐπὶ δέκα.

[δοῦναι δὲ τῶν συ]νθηκῶν ἀντίγραφον ἐσφραγισμένον τοῖς παρὰ Ροδίων

[πρεσβευταῖς, ὅπ]ως διατηρῆται καὶ ἐν τῇ Ροδίων πόλει ἕως τοῦ ἀντιγρα]-

[φῆναι εἰς τὰς στή]λας.

Yazıta ilişkin Yorum: Miletos ile Magnesia ad Meandrum arasındaki bu anlaşma metni ile kentlerin arasındaki savaş sona ermiştir. Yazıttan 13 kentin elçilerinin bu anlaşma için hakemlik yaptıkları anlaşılmaktadır. (Rhodos, Atina, Knidos, Myndos, Samos, Halikarnasos, Kaunos, Mylasa, Theos, Kyzikos, Akhaia Birliği ve Megala polis, Patra). Buradaki kent sayısının oldukça fazla olduğu dikkati çekmektedir ve bu uluslar arası *territorium* hakemliği alışılmışın dışındadır⁴⁶⁰. Rhodos'lular 196 yılı öncesinde Philippos'un krallığı sona erince Karia'nın büyük bir kısmını işgal etmişlerdi⁴⁶¹. Yazıtta adı geçen kentler de başta Atina olmak üzere Makedonia savaşında Rhodos'luların müttefiki idiler ya da bir şekilde kendisine bağlı kentlerdi⁴⁶². Bu nedenle de Rhodos buradaki başhakemdir. Yazıtta hakem olarak adı geçen elçi sayı ise 40 ya da üzerindedir. Miletos'lular ve Magnesia'lılar Myos'un bir bölgesi olan Peraia *khora*'sı ile ilgili olarak fikir ayrılığına düşmüşler ve söz konusu hakemlik vasıtası ile bir barış ve dostluk anlaşması imzalamışlardır. Bu anlaşma uyarınca aralarındaki sınırın Hybandos nehri olmasına, bu nehrin yukarısında kalan her yerin Magnesia'lıların, aşağısında kalan yerlerin ise denize kadar Miletos'luların olmasına karar verilmiştir. Hakemler sınır taşlarının nehir boyunca kendilerinin istediği noktalarda dikilmesini emretmişlerdir. Ancak bunu yaparken nehrin yatağı ile ilgili değişiklikleri göz önünde tutmuşlar ve daimi sınır olarak nehrin şu andaki yatağını baz alarak anlaşmanın sürekliliğini sağlamaya çalışmışlardır. (st. 36-37). Yazıtın devamında her iki tarafın da karşı tarafın *territorium*'unu ele geçirmesini yasaklayan kurallar ayrıntılı bir şekilde yer almaktadır. Taraflara bu *territorium*'u almak, vermek, adamak ya da vakfetmek yasaklanmaktadır. (μήτ<ε> ἐγ κτ[ήσει] [μή]τε ἐν δόσει μήτε ἐν ἀναθέσει μήτε <ἐν> καθιερώσει μήτε κατ' ἄλλον τρόπ[ον μη][θέ]να Bir savaş çıktığı zaman taraflar kapıp götürdükleri ve değiş tokuş yaptıkları şeyleri birbirlerinin *khora*'sı vasıtasıyla (Magnesia'lılar Miletos'luların *khora*'sı vasıtasıyla, Miletos'lular da Magnesia'luların *khora*'sı vasıtasıyla) nakletmek isterlerse anlaşmadan iki ay sonrasına kadar vergiden muaf olmalarına karar verilmiştir. (st. 50-53)

Bu barış anlaşmasının Magnesia'luların müttefiki Priene'liler ve Miletos'luların müttefiki Heraklea'lılar için de söz konusu olmasına karar verilmiştir. (st. 58-59)

TKe 23 Priene'liler ile Magnesia arasındaki çatışmada Mylasa'luların hakemliği

Buluntu Yeri: Magnesia *Agora*'sı.

Tanım: Dört tarafı yazlı mermer blok (a, b, c, d).

Ölçüler: Y. 0.50m. G. Ve K. 0.83m.

Edisyon: Kern, I. Magnesia 1900, nr. 93; Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 531; Syll.³ 679; Sherk 7 (II); Rocchi, *Frontiera e Confini* 1988, s. 170-177; Ager, *Interstate Arbitrations* 1996, nr. 120 (SEG XIII nr. 494).

Tarih: ca. İ.Ö. 175-160.

⁴⁶⁰ Robert, REG 1925, s. 33-34.

⁴⁶¹ Syll.³ 586

⁴⁶² krş. Ager, *Interstate Arbitrations* 1996, s. 295

TKe 23a. Magnesia'ularin karari

- ... 15... ν δήμος ... 18... ε... οσ-----
- εσχηκῶς τὴν χώραν, ὅπως οἱ δικασταὶ προκ[ρ]ίν[ω]σι τοῖς Μυλ[ασ- - -
[κατ?]αστήσωσιν, γράψαντος δὲ καὶ τοῦ στρατηγοῦ τοῦ Ῥωμαίων
[Μαάρχου Αἰμυλίου πρὸς]
- [τ]ὴν ἡμετέραν πόλιν, ἵνα κριθῶμεν, καὶ πρὸς τὴν Μυλασέων πόλιν, [ἵνα
ἀποστείλωσι δικασ]-
- 5 τήριον, καὶ τοῦ δήμου ἐξαποστείλαντος πρὸς Μυλασεῖς ἄνδρας καλ[οὺς
καὶ ἀγαθοὺς ἐπὶ]
- [τ]ὴν αἴτησιν τοῦ δικαστηρίου, Μυλασεῖς ἀκόλουθα πράσσοντε[ς] τῆι
[ὑπαρχούσηι περὶ]
- ἑαυτοὺς καλοκάγαθίαι καὶ βουλόμενοι κατακολουθεῖν τοῖς τε ὑπὸ
[Ῥωμαίων καὶ ὑφ' ἡμῶν]
- δεδογματισμένοις καὶ τῆι ἀπεσταλμένη πρὸς αὐτοὺς ἐπι[σ]τολῆι
ὑπακούσαντες]
- ἔχειροτόνησαν δικαστὰς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς, οἱ καὶ ἐπελθόντες [ἐπὶ τὴν
χώραν ἡ]-
- 10 μέρας καὶ πλείονας διήκουσαν παραχρημὰ τε ἐπὶ τῶν τόπων [καὶ μετὰ
ταῦτα ἐν]
- τῶι ἱερωῖ τοῦ Απόλλωνος τοῦ ἐμ Μυοῦντι· τῶν δὲ θεῶν μετὰ τῆς τοῦ
σ[τρατηγοῦ δικαί]-
- οσύνης ἐπιτεθεικότων τέλος τῆι κρίσει καὶ νενικηκότος πάλιν τοῦ δή[μου
ἡμῶν τὸν δήμον τῶν]
- Πριηνέων, καθῆκόν ἐστιν τοῖς τε ἐπιγινόμενοις τὰ περὶ τούτων
ὑπο[δ]ε[δογματισμένα φανερά]
- ὑπάρχειν καὶ τὸ πλῆθος εὐχάριστον φαίνεσθαι πρὸς τοὺς καλοὺς καὶ
[ἀ]γαθ[οὺς ἄνδρας ,]
- 15 δεδόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· ἐπηνησθαι τοὺς τε ἐγδίκους καὶ τοὺς ·ε-
--
- ἐπὶ τῶι προθύμω προ[σ]στῆναι ὑπὲρ τῶν τῆς πατρίδος δικαίων,
[χειροτονηθῆναι δὲ]
- ἄνδρα, ὃς μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος Κρατίνου ἐγδώσει κα[τ]ασκεύασα[ι
στήλην ἐκ λευ]-
- κοῦ λίθου, ἣν καὶ στησάτω πλησίον τῆς προὑπαρχούση[ς] π[αραστάδ]ο[ς -

- καὶ ἀναγραψάτω τό τε ψήφισμα τόδε καὶ τὸ δόγμα τῆς συγκλήτου καὶ τὴν
[ἐ]πι[σ]το[λ]ήν]
- 20 [τ]ὴν γραφεῖσαν ὑπὸ Μαάρχου πρὸς Μυλασεῖς καὶ τὸ ψήφισμα καθ' ὃ
[ἐκρινεν] Μ[υ]-

- λασέων τὸ δικαστήριον καὶ τὴν Μυλασέων ἀπόκρισιν καὶ τὴν ἀπό[φρασιν τῶν δικασ]-
 τῶν καὶ τὰ ὀνόματα πατρόθεν τῶν τε δικαιολο[γ]ηθέντων . ε[. τῶν δι]κα[σ]τῶν
 καὶ τῶν ἐγδίκων, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν δικαστοφυλακησάντων ἀνδρῶν ἐπειδὴ πάντες τὴν
 [καθ'] αὐτοὺς χρειαν παρέσχοντο μετὰ πάσης σπουδῆς καὶ προθυμίας [- - καὶ στή]-
- 25 λην κατασκευα[σάτω] χ<αλ>κῆν, ἣν καὶ στησάτω ἐπὶ τῆς παραστάδος τῆς νοτίας με<τ'> ἐπιγραφ[ῆς]
 τῆσδε· “ὁ δῆμος νικήσας τὸ δεύτερον Πριηνεῖς τῆι ὑπὲρ τῆς χώρας κρί[σει ἐπὶ Μυλα-
 [σέ]ων δικαστηρίου, ἐγδικησάντων τῶν ὑπογεγραμμένων [ἐγδίκ]ων καὶ ε[. . . 14. . .] Π- - - -
 δικαὶ Ἀρτέμιδι Λευκοφρυηνῆι” καταχρησάσθω [δὲ ὁ] χειροτονηθησόμεν[ος - - - -]
 λοις εἰς τὴν παραστάδα, ὅθεν ἂν ὁ ἀρχιτέκτ[ω]ν πα[ρα]δη[λώ]σῃ· τὸ δὲ ἀνάλωμα τὸ πρὸς]
 30 ταῦτα προχορηγῆσάτω Πausανίας ὁ νεωκόρος τῆς Ἀ[ρ]τέμιδος τῆς Λευκο[φρυηνῆς - - - λογι]-
 σάσθω δὲ ἐκ τῶν ἐσομένων προσόδων ἐ[κ] τῆς ἱερᾶς χώρ[ας] πάσης τῆς - - - -
 . οὐ ἀποκατασταθῆναι αὐτῶι πάντα τὰ π[ροχορηγ]ησόμε<ε>να- - - - -
 23 εἰ 14 ροσ . ετοι- - - - -

TKe 23b. M. Aemilius'un mektubu ve senatus consultum

- δόγμα τὸ κομισθὲν παρ[ὰ] τῆς συγκλήτου{υ} Ῥω[μαίων - - - - -]
 20. . Μάρκος Αἰμύλιος Μαάρκου [υἱὸς στρατηγὸς Μυλασέων]
 [βουλήι καὶ δήμωι χαί]ρειν. Πρεσβευταὶ Μάγνητες κα[ὶ] Πριηνεῖς - - - - -]
 [. .12. . σύγκλη]τον δῶ[ι], τούτοις ἐγὼ σύγκλητον ἔδ[ωκα -]
 5 [. .16. .]βρίων ἐγ κομετίωι γραφομένου παρῆσ[αν - - - - -]
 [. .12. . Φο?]ντήιος Κοῖγκτου Παπειρία Τίτος Μάλλιος Φα[βία? Λέρνα?]
 [. .15. . .] περὶ ὧν Μάγνη<τε>ς πρεσβευταὶ Πυθόδωρος Ἡράκλ[ειτος - - ἄν]-
 [δρες καλοὶ κάγαθ]οὶ παρὰ δήμου καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ φίλου συμ[μάχου τε ἡμετέ]-
 [ρου κατὰ πρόσω]πον λόγους ἐποιήσαντο καὶ περὶ ὧν Πριηνεῖς πρε[σβευταὶ]

- 10 [. .8. .]νης ἄνδρες καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ καὶ φίλοι παρὰ δήμου καλοῦ κα[ὶ ἀγαθοῦ καὶ φί]-
 [λ]ου σ[υ]μμάχου τε ἡμετέρου κατὰ πρόσωπον λόγους ἐποιήσαντο περὶ ἧς
 χώρας ἐξεχώρησαν Μάγνητες καὶ τὴν κατοχὴν ταύτης τῆς χώρας
 ἐξεχώρησαν]
 δήμῳ Πριηνέων κατὰ τὸ τῆς συγκλήτου δόγμα ὅπως κριτήριον δοθῆι· περὶ
 το[ύτου τοῦ]
 πράγματος οὕτως ἔδοξεν· ὅπως Μάαρκος Αἰμύλιος Μαάρκου υἱὸς
 στρατηγὸς δ[ῆμον ἐ]-
- 15 λε<ύ>θερον κριτὴν δῶι ὅς ἂν ἐν αὐτοῖς ὁμόλογος γενηθῆι· ἐὰν δὲ ἐν αὐτοῖς
 ὁμόλογος [μὴ γίνη]-
 ται, ὅπως Μάαρκος Α<ι>μύλιος Μαάρκου υἱὸς στρατηγὸς δῆμον ἐλεύθερον
 κριτῆ[ν δῶι]
 εἰς τούτους τοὺς λόγους οὕτως καθὼς ἂν αὐτῶι ἐκ τῶν δημοσίων
 πραγμάτω[ν πίστε]-
 ῶς τε τῆς ἰδίας φαίνηται· ἔδοξεν· ὅς κρινεῖ Μάγνησιν καὶ Πριηνεῦσιν περὶ
 ταύ[της τῆς]
 χώρας τῆς παρὰ Πριηνέων ἀποκεκριμένης οὐσης, ἐξ ἧς χώρας Μάγνητ[ες
 ἔαν]-
- 20 τοὺς ἔφασαν ἐκκεχωρηκένας, ὁπότερον ἂν τούτων δήμων εὐρίσκηται
 ταύτην
 χώραν εἰσχηκένας, ὅτε εἰς τὴν φιλίαν τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων παρεγένετο,
 ταύτη[ν]
 τὴν χώραν ὅπως αὐτῶι προσκρίνη ὄριά τε στήση· ἔδοξεν· ὡσαύτως περὶ ὧν
 οἱ αὐτοὶ Πρι-
 ηνεῖς πρεσβευταὶ κατὰ πρόσωπον πρὸς Μάγνητας πρεσβευτὰς λόγους
 ἐποιήσαν-
 το περὶ ἀδικημάτων ἃ αὐτοῖς Μάγνητες πεποιήκεισαν, περὶ τούτου
 πράγματος οὐ-
- 25 τως ἔδοξεν, ὅπως Μάαρκος Αἰμύλιος Μαάρκου υἱὸς στρατηγὸς τὸν αὐτὸν
 δῆμον
 [κρῖν]αι κελεύσ[η] ὅς ἂν περὶ χώρας κριτῆς δεδομένος ᾗ, ὅς κρινεῖ ταῦτα
 ἀδικήματα· εἰ γεγο-
 [νότ]α εἰσὶν ὑπὸ Μαγνήτων, ὅσον ἂν καλὸν καὶ δίκαιον φαίνηται,
 διατιμησάσθω, καὶ ὅπως

[εἰς] τὸν αὐτὸν δῆμον κριτὴν Μάαρκος Αἰμύλιος Μαάρκου υἱὸς στρατηγὸς
περὶ τούτων τῶν

[πραγ]μάτων γράμματα δῶι πρὸς ἣν ἂν ἡμέραν ἐκάτεροι παραγίνονται
πρὸς ἐκάτερα τὰ κρί-

30 [ματ]α . . . 10 . . . ἡμέραν κρίνωσι[. . . ὅ]πως καὶ -----

TKe 23c. Mylasa'lıların kararı

[- ----- τ]ε καὶ γραφη-----

[- ----- χ]ρηματισμῶν ὄμορος -----

----- ἡμῖν τοῦτο ἠδυνήθησα[ν -----]

----- ποιούμενοι μηδὲ οἷς . ε-----

5 [- ----- ἐ]κθέσθαι διὰ τῶν ἀποφάσεων . .

-----α τῶν ἐπιδεικνυμένων τόπων ἐν

[- ----- π]ρησθέντων στεγνῶν ἐν τῇ καταδρομῇ[ι]

-----ον καὶ Διονύσιον οὐ μόνον διὰ τῶν προγεγραμ-

[μένων τε]τευχένα[ι . . . 12 . . .] ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐχομένων πολλῶι
μᾶλλον

10 [ἀδύνατον ἦν] κατανοεῖν [τὰ ἐμπ]ρη[σθέν]τα ἐν τῇ Πριηνίδι, διὰ τίνα
αἰτίαν οὔτε ἐφν-

[λάττετο οὔ]τε διακατείχετο ὑπ' οὐ[δ]ενὸς Πριηνέως, εἴτε καὶ, ὡς ἐλέγοςαν
οἱ Πριη-

[νέων ἔγδι]κοι, Λύσανδρον τίνα Πριηνῆ πεπιστεῦσθαι ταῦτα πρότερον ὑπὸ
τῶν

[περὶ τὸν Ζ]ηνόδοτον καὶ γενέσθαι κατάδικον Λύσανδρον ὑπὲρ παρορίας,
ὅπερ

[πρὸ τῆς ἐγ]δίκης λόγος ἦν πολὺς καὶ ἰκνούμενος τοῖς Μάγνησιν, τὰ γὰρ
ὀφειλόμ[ε]-

15 να κατὰ τ]ῆν καταδίκην τῆς καθηκούσης τετευχέναί ἐξαγωγῆς ἦτοι
εἰς[πρα]-

[χθείσης τ]ῆς καταδίκης ἢ ἀφέσεως γενομένης ἢ κατ' ἄλλον τίνα τρόπον
λοι-

[. . 8 . .]σιν οὐδαμῶς οἱ τῶν Πριηνέων ἔγδικοι ἀπέδειξαν, ἐπίμονα δὲ εὐρέ-

[θη . . κ]αὶ μέχρι τοῦ νῦν χρόνου ὄντα· ἐν οἷς τε καιροῖς ἐλέγετο ἡ καταδίκη

. . . εἶναι, ὁ Διονύσιος, ὃν ἔφασαν πεπιστευκέναί τῶι Λυσάνδρῳ
ἐπεδείκνυτο

- 20 ἐκ χρηματισμῶν οὐχ ὑπάρχων ἐν τοῖς τόποις τούτοις, ἄλλοτε μὲν
 πρεσβεύων εἰς Ῥώ-
 μην ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὅτε δὲ φυγαδεύων· ὧν εἶπερ ἠβουλόμεθα μηδὲ
 μνημονεύειν,
 ἱκανὸς ἦν λόγος ὁ κατὰ τὸν ἐμπρησμόν καὶ ἡ τῶν κτηνῶν ἀρπαγὴ
 γεγενημένη ἐκ τῶν τό-
 πων τούτων καὶ ὑπὸ Πριηνέων ἀναμφ[ίλεκ]τος γεγενημένη συστήσαι, ὅτι
 Μάγνητες
 καὶ ταῦτα διακατείχουσάν τε καὶ ἐνέμοντο· τό γε μὴν λεγόμενον ὑπὸ
 Πριηνέων πρ[ό]-
- 25 τερον, εἰ ἦν Σκυλλίων πεπιστευμένος κτήσεις ἐν τοῖς τόποις τούτοις ὑπὸ τε
 Αἰτωλοῦ καὶ Θεοδότου Μάγνητος καὶ ἡ παραναγιγνωσκομένη ἐ[πι]στολή
 οὐθαμῶς
 ἡμῖν συνίσ[τη ἂ ἐπ]οίησαν οἱ Πρ[ι]ηνεῖς ην- -----

TKe 23d. Yargıçlar Listesi

- δικαι Ἀρτέμιδ[ι]
 [Λευκοφρυην]ῆι
 Ἑκ<ι>ρέθησαν ἔγδικοι·
 Διονύσιος *vacat* Διονυσίου
- 5 τοῦ Σωσικράτου
 Πυθόδωρος *vacat* Δημοκράτου
 Πausανίας *vacat* Εὐφήμου
 Πρωτίων *vacat* Ἀνδροτίμου
 Πυρωνίδης *vacat* Πρυτάνιδος
- 10 Ἐπίκουρος *vacat* Ἀλκίνου
 Ἀρτεμίδωρος *vacat* Αἴσχρωνος
 Ἀλέξανδρος *vacat* Ἀριστοκράτου
 Ἀπολλόδωρος *vacat* Λεοντέως
 Ἀριστοκράτης *vacat* Ἄνδρωνος
- 15 Διονύσιος *vacat* Ἐπικράτου
 Βα[κ]χύλος *vacat* Θεοφί[λου.]

Yazıtlar üzerine Yorum: İ.Ö. II. yüzyılın ikinci yarısında her ikisi de Roma'nın müttefiki olan Magnesia ve Priene kentleri aralarında çıkan arazi tartışmasını halletmesi için Roma

senatosuna başvururlar. 180 yılında Magnesia ve Priene Miletos'a karşı olan savaşta müttefik idiler ve o zaman Miletos ve Magnesia arasındaki sorunlardan biri Myos'un sahipliği problemi idi. Aralarındaki bu savaşa son veren hakemlik sonucunda Myos arazisinin büyük bir kısmı iki kent arasında paylaştırıldı. Belki de Magnesia ve Priene arasındaki şimdiki tartışmalı arazi Myos *territorium*'unun da bir parçası idi. Priene, müttefiki Magnesia tarafından savaş halletme konusunda ihanete uğradığını düşünmüş ve istemiş olduğu arazi talebini ileri sürmüş olabilir. Priene'nin ilk talebini hangi noktada yaptığını söylemek imkansızdır. Bu yazıt serisinden biz Roma'ya başvurulduğunu ve Mylasa'nın arkasından gelen yargısının aynı konu üzerindeki hakemliğin ikincisi olduğunu öğreniyoruz. (I, st. 11-13; II, st. 26-28) Hem Priene hem de Magnesia aralarındaki anlaşmazlıkları müşterek dost ve müttefikleri Roma'ya danışma konusunda hemfirdiler. Roma senatosu bu konuda kendi alışılmış yolunu izledi. Senatörler bazı genel kuralları yayımlayan bir *senatus consultum*'u yürürlüğe koydular ve sonrasında praetor M. Aemilius'a bağımsız bir Yunan kentine hakemlik görevini icra etmesi için yetki verdiler. Arazi hakemliği konusunda yargı üzerine Roma'nın alışılmışın dışındaki kriteri hakemlik mahkemesi fikrindeki Yunan düşüncesinde kutsal bir yeri olan yasal sahipliğin yasal kanıtı nosyonu ile biraz benzerlik içindedir. *Senatus consultum*'da bulunan temel şart şuydu: Tartışmalı arazi Roma'nın müttefikliğine girdikleri zaman hangi kentte ise o kente ait olmalıydı. Bu Romalıların Yunan sistemini kendi amaçları ve düşünce sistemlerine uyarlamalarına bir örnektir.

Bunun ışığında Mylasa'lının kararının temelinin *senatus consultum* talebi ile direkt ilişkili görünmemesi son derece kayda değerdir. (en azından fragment halindeki III. kısımdan anlaşıldığına göre. Ayrıca Magnesia'lının aldığı kararda da kendilerinin Priene'lileri iki kez mağlup ettiği yazılıdır.) Aslında iki parti tarafından öne sürülen kanıtlar bu mahkeme tarafından tayin edilen kriter iki devletin araziye sahip olma konusunda değerliliği ile ilişkili idi. Magnesia açıkça ve başarılı bir şekilde, sorumsuz Priene'lilerin arazi imtiyazını onların bu arazinin sahipliği konusundaki değersizliklerini kanıtladıklarını göstermeye teşebbüs etti. Priene'liler ise devletin bütününden çok Prieneli özel bazı şahısları suçlayarak bu durumu örtmeye teşebbüs etti. Sonuç olarak bu mantık Priene'lilerin Roma *amicitia*'sına girdikleri zamanki arazi sahipliği konusunda doğruyu söylememesi vasıtasıyla Roma'nın talepleri ile harmanlandı, fakat kendi davranışları dolayısıyla cezalarını buldular⁴⁶³.

Priene ve Magnesia'nın arazi tartışması kayda değer bir süre devam etmiş olup, kesin bir çözüme kavuşmamış olsa gerektir ki bu nedenle meseleyi kökten halletmek amacı ile Roma'ya elçiler yollamışlardır. Senato da onların bu talebine bir karar metni ile cevap vermiştir. Roma ise meseleyi çözmek amacıyla praetor M. Aemilius M. F.'u her iki kentin de onayladığı özgür bir kente hakem olarak atamıştır. Bu kentler kendileri praetor'un belirlediği kentte hemfikir olmasalardı eğer, praetor'un kendisi böyle bir kenti tayin edecekti. Hakem olacak kentin görevi, Roma ile *amicitia* kurulduğu zaman gerçekte hangi kentin bu araziye sahip olduğunu belirlemektir. Yazıttan Magnesia'lının Priene'lilere karşı haksızlıkla suçlanıyor gibi bir izlenim elde ediliyor. Arabulucu kent meseleyi inceledikten sonra eğer ithamlar doğru ise zararı eşit bir şekilde belirlemeli ve Magnesia⁴⁶⁴'ya uygun bir ceza yüklemeliydi.

İlk metinden bu arazi çekişmesinde Mylasa'nın hakem olduğu ve Magnesia'nın Priene'yi iki kez mağlup ettiği anlaşılmaktadır.

⁴⁶³ Ager, *Interstate Arbitrations* 1996, s. 326-27

⁴⁶⁴ Sherk, *Roman Documents* 1969, s. 46-47

Meandros'un güneyinde yer alan ve Priene ile Magnesi'dan da çok uzak olmayan Myos kenti Atinalı göçmenler tarafından kuruldu ve zamanla bağımsız bir kent haline geldi. □iler□uler Dönemde Miletos tarafından zaptedildi. Daha sonra Philippos V tarafından ele geçirildi. Ancak Philippos V burayı ordusu için yiyecek karşılığında Magnesia'lılara verdi. İ.Ö. 196 yılında Miletos ve Magnesia barış anlaşması imzaladıkları zaman Myos'un arazisinin tamamı değilse de büyük bir kısmı bu iki kent arasında paylaşıldı. Buradaki kavga konusu olan arazi bu Myos'a ait olup da Magnesia sahipliğine geçen arazinin kuzey kısmı olabilir. Magnesia'lıların kararının yer aldığı ilk metinde Mylasa'lı hakemler söz konusu araziye gelerek Priene'li ve Magnesia'lı taraftarları dinlemişler ve Myos'taki Apollon tapınağına çekilmişlerdir. Bu nedenle tartışmalı arazinin Myos arazisinin parçasını teşkil etmesi son derece olasıdır. Her koşulda bu arazi parçasının Priene Magnesia, Myos üçgeninden çok uzak olmadığı teyit edilebilmektedir.

TKe 24 Priene'lilerle Samos'lular arasındaki sınır çatışmasına izafeten Senatus Consultum (Priene)

Buluntu Yeri: Priene'deki Athena Polias tapınağının *cella* duvarının alt yanında, I. v. Priene nr. 37'nin sağında.

Tanım: Mavimtrak mermerden duvar taşı. Alt kısmı tam. Taş 1-10. satırları içeriyor. 11. satır alttaki taşın üst ağız kısmında bulunmuş.

Ölçüler: 1: Y. 0.50m. G. 0.59m. H. Y. 0.015m.

Edisyon: Chandler, Syllabus, s. VII, F 6; CIG II, 2905, F 6; von Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 40; Sherck, Roman Documents 1969 nr. 10A, s. 54-58.

Tarih: 1: İ.Ö. 135'ten önce.

[— ἐσ]τιν· καὶ περ[ὶ ὧν οἱ]

[ἀποσταλέντες παρὰ Πριηνέων πρεσβευταὶ ἄνδρες καλοὶ καὶ] ἀγαθοὶ καὶ φίλοι πα[ρὰ δήμου]

[καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ φίλου λόγους ἐποίησαντο συμμαχί]αν τε ἀνενεώσαντο, [καὶ πε]-

[ρὶ τῆς χώρας ἣν λέγουσιν ἑαυτῶν γενέσθαι πρὶν ἐληλυ]θῆναι εἰς ἐκείνην τὴν χώραν M[άν]-

5 [λιον καὶ τοὺς δέκα πρεσβευτάς, ὅπως ταύτην ἔχ]ωσιν· καὶ ὅσα κριτήρια κεκριμένα εἰσ[ὶ]

[περὶ ταύτης τῆς χώρας, ὅπως ταῦτα πάντα ἀναν]εωθῆ καὶ φιλανθρωπῶς {τε} αὐτοῖς ἀποκρι-

[θῆ· ἔδοξεν· καὶ ὅσα Πριηνεῖς λέγουσιν ἐπὶ το]σαῦτα ἔτη κατέχειν ἐκείνης τῆς χώρας,

[περὶ τούτων οὕτω, καθὼς καὶ Ῥόδιοι κ]ε[κ]ρίκασιν, οὕτως δοκεῖ εἶναι· εἰ δέ τί ἐστιν

[ἐναντίον ὧν ὠρισμένα ὑπὸ Ἀντιγρόνου ἐστίν, οὕτως φαίνεται δεῖν εἶναι ξένιά τε αὐ-

10 [τοῖς ἀποστεῖλαι τὸν ταμίαν ἕως ἀπὸ νό]μων σηστερτίων ἑκατὸν εἴκοσι πέντε καθ' ἑκάστην

[πρεσβείαν,] καθὼς ἂν αὐτῶι ἐκ τ[ῶν δημοσίων πραγμάτων βέλτιστα φ]αίνη[τ]αι· ἔδοξε[v.]

Çeviri: *Bu konularla ilgili olarak Priene'lilerce, güzel ve iyi yetişmiş ve dost demos tarafından gönderilen elçiler güzel ve iyi yetişmiş ve dost insanlar olarak Manlius ve 10 komisyonerinin çözüm getirmeden önce kendilerine ait olduğunu söyledikleri o arazi hakkında ona sahip olmak amacıyla (olayları) anlattılar (hikaye ettiler) ve müttelikliği tazelediler. Bu arazi hakkında belirlenmiş ne kadar kriter varsa bunlar yenilensin diye onlara insansever bir şekilde (adil bir şekilde) cevap verildi. Karar alındı. Priene'liler o araziye bunca yıldan beri kendilerinin sahip olduğunu defalarca söyledikleri için, bu konular hakkında Rhodos'luların verdiği karara göre davranılmasına karar verildi: Eğer zıttı bir şey olursa (arazi) Antigonos tarafından sınırlansın, şu şekilde olması gerektiği aşikardır: Tamias'ın yasa nedeniyle, devlet işleri gereği kendisine en iyi şekilde görüldüğü biçimde, kendilerine her bir elçilik için 125 sesters değerinde kurtulmalıklar göndermesi....*

TKe 25 Priene'lilerle Samos'lular arasındaki sınır çatışmasına izafeten Senatus Consultum (Priene)

Buluntu Yeri: Priene'deki Athena Polias tapınağının *cella* duvarının alt yanında, I. v. Priene nr. 37'nin sağında.

Tanım: Mavimtrak mermerden, 4 fragmandan oluşan duvar taşı.

Ölçüler: Fragman 1: Y. ca. 0.27m. G. ca. 1. 435m. Fragman 2: Y. ca. 0.27m. G. 0.977m. Fragman 3: Y. ca. 0.50m. G. 0. 864m. Fragman 4: Y. ca. 0.228m. G. ca. 0.349m.

Edisyon: Chandler, Syllabus, s. VII, F 6; CIG II, 2905, G 7; von Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 41; Syll.³ 688; Sherck, Roman Documents 1969, nr. 10 B, s. 54-58.

Tarih: İ.Ö. 135.

δόγμα τὸ κομισθέν παρὰ τῆς συ[γκλήτου] Ῥωμαίων ὑπὸ τ[ῶν] ἀποσταλέντων πρεσβευτῶν ὑπὲρ τῶν πρὸς Σαμίους·

Σέρουιος Φόλουιος Κοίντου υἱὸς στ[ρατηγὸς] ὕ]πατος, τῆι συκλήτῳ συνεβουλεύσατο ἐγ κομετίῳι πρὸ ἡμε-

ρῶν πέντε εἰδυῶν Φεβροαρίων. Γραφομ[ένωι] παρ[ῆ]σαν Λεύκιος Τρεμήλιος Γναίου Καμελλία, Γάιος Ἄννιος Γαίου

Καμελλία, vac(1) Λεύκιος Ἄννιος Λευκίου Πο[λλία]. Π[ερὶ] ὧν Σάμιοι πρεσβευταὶ Τηλέμαχος Μάτρωνος, Λέων Λέοντος,

- 5 ἄνδρες κα[λοὶ κ]αὶ ἀγαθοὶ καὶ φίλοι παρὰ δήμο[υ καλοῦ] καὶ ἀγαθοῦ καὶ φίλου συμμάχου τε ἡμετέρου ν1 λόγους ἐποίησαντο
κατὰ πρό[σ]ωπον πρὸς Πριην[ε]ῖς περὶ χ[ώ]ρας [καὶ ὀρίων, ὅπως ὦσιν,]
καθὼς Γναῖο[ι]ς Μάνλιος καὶ οἱ δέκα πρεσβευταὶ διέταξαν
μετὰ τὸν πρὸς Ἀντίοχον πόλεμον· καὶ περὶ ὧν Πριηνεῖς πρεσβευταὶ [—
]ρου, vacat Ἀνα[ξ]ι[—,]
[Ζ]ηνόδοτος Ἀρ[τέ]μωρος ἄνδρες καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ καὶ φίλοι π[α]ρὰ δήμου
κα[λοῦ] καὶ ἀγ[α]θοῦ] συμμάχου τε [ἡμετέρου]
λόγους ἐποίησα[ν]το κατ[ὰ] πρόσω[πον] πρ[ὸ]ς Σαμίου[ς] περὶ χ[ώ]ρας καὶ περὶ
ὀρίων, ὅπως οὕτω[ς ὦ]σιν, καθὼς ὁ δῆμος ὁ Ῥοδίων
- 15 ἑκατέρων θελόν[τ]ων ἔκρινεν· περὶ τούτου τοῦ πράγματο[ς]
ἀποκρι[θ]ῆναι οὕτως ἔδοξεν· ἡμῖν οὐκ εὐχ[ε]ρ[έ]ς {εἶναι} ἔστιν μετα
θεῖναι ἃ ὁ δῆμος ὁ Ῥοδίων ἑκατέρων θελόντων κέκρι[κε κ]αὶ ὀρ[ισ]μὸν]
πεποίηται, τοῦ μ[ῆ] τούτωι τῶι κρίματι καὶ τού[τοις τοῖς ὀρίοις] ,
ἐμμείνωσιν· τ[ούτ]ωι τε τῶι κρίματι καὶ τού[τοις τοῖς ὀρίοις ἐμμένει]ν
ἔδοξεν· τούτοις τε ξένιον εἰς ἑκάστην πρεσβείαν ἕως
ἀπὸ σηστερτίων νόμων ἑκατὸν εἴκοσι [Σερούιος Φ]όλ[ο]υιος Κοίντου
ὑπατος τὸν ταμίαν ἀποστεῖλαι κε[λευσάτω καὶ πραξάτω],
καθὼς ἂν αὐτῶι ἐκ [τ]ῶν δημοσίων πραγμάτων [καὶ τῆς ἰδίας πίσ]τε[ως
φαίνεται.] ἔδοξεν.

Çeviri: Şu konularda, Romaluların senatörünce gönderilen elçiler tarafından Samos'lulara gönderilen dekret: Quintus oğlu Servius Fulvius, praetor consul, comitium'da şubat id'inin 5. gününden önce senatöre bildirdi. Gnaeus oğlu Lucius Tremelius Kamellia'ya, Gaius oğlu Gaius Annius Kamellia'ya, Lucius oğlu Lucius Annius Pollia'ya yazman olarak yer verdiler. Güzel ve iyi yetişmiş ve dost ve müttefikimiz olan demos tarafından bu konularla ilgili olarak (gönderilen) Samoslu elçiler Matron oğlu Telemakhos, Leon oğlu Leon, güzel ve iyi yetişmiş ve dost insanlar olarak, arazi ve sınırlar konusunda Antiokhos'a karşı yapılan savaştan sonra Gnaeus Manlius ile 10 komisyonerinin yaptığı düzenlemeye göre Priene'lilere karşı öne çıkararak olduğu gibi (olanları) komuştular (anlattılar). Ve bu konularda Priene'li elçiler falanca oğlu falanca, falanca oğlu Anaksi..... , Artemor oğlu Zenodotos güzel ve iyi yetişmiş ve müttefikimiz olan demos tarafından gönderilen güzel ve iyi yetişmiş ve dost insanlar olarak arazi ve sınırlar hakkında Samos'luların önüne çıkararak her iki taraf da talepte bulunduğu Rhodos'luların verdiği karara göre olanları anlattılar. Bu konu hakkında cevap olarak şu şekilde karar alındı: Bizim, Rhodos'luların demos'unun her iki taraf da talepte bulunduğu verdiği kararları ve yaptığı sınır belirlemelerini değiştirmemiz kolay değildir. Öyle ki bu Rhodos'luların demos'unun bu kararına ve yapmış olduğu bu sınır belirlemelerine sadık kalmak üzere karar alındı: Consul Servius Fulvius Quintus tamias'a, devlet işleri ve kendi şahsi işleri gereği kendisine güvenli bir şekilde görüldüğü biçimde, yasa gereği her bir elçilik için 120 sesterslik kurtulmalığı bunlara göndermesi için emretti ve işi sonuçlandırdı.

TKe 26 Priene Samos arasındaki sınır tartışmasında Roma Senatosu Rhodos'un kararını teyit ediyor

Buluntu Yeri: Priene, Athena Polias Tapınağı.

Tanım: Blok?

Ölçüler:

Edisyon: Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 42-43, Ager, Interstate Arbitrations 1996, nr. 160, III.

Tarih: İ.Ö. 133/131.

ἐπὶ στεφανηφο[όρ]ου Ἡγήμονος τοῦ Οὐλιάδου, [Ληναιῶν]ος ἕκτηι ἀπιόντος, [ὡς .]εἷς ἄγουσιν, ὡς δὲ Σάμιοι, ἐπὶ δημιουργοῦ Θεοδώρου

τοῦ Δημητρίο[υ,] Ἀνθεστηριῶνος τεσσαρεσκαίδεκάτη, πρὸς [δὲ τὴν μαντεῖαν?] ἕκτη, ὡς δὲ Πριηνεῖς ἐπὶ στεφανηφόρου Θρασυβούλου τοῦ μεθ' Ἡγέλοχον

Ἀνθεστηριῶνος πέμπτηι ἀπιόντος, τάδε [Σαμίους καὶ Πριηνεῦσιν ἐκρίθη? ὑπὸ]ήμον[ος,]

Μενύλλου το[ῦ] Καλλιμάχου, Δ[τοῦ]

5 Ἄρτεμιδώρο[υ] τοῦ Εὐβούλου τοῦ Διονυσίου, Δίο[υ τοῦ] Λέοντο[ς, ο

[δῆ]μος κριτὰ[ς κα]τὰ τὸ τῆς [συν]κλήτου διο[ς] οἱ σ[]

[ἐπελθόντες ἐπὶ τοὺς ἀ]μφισβητούμενους τόπους, ἐφ' οἷς πλείονας? συνε]βουλε[ύθη]σαν? ἡμέρας· τῆς δὲ συνο[μολογίας

γενομένης πάντως δικαίαν, εἶναι ἔκριναν τὴν] Ῥοδίων κρίσιν τε καὶ ὄροθεσίαν. ἡμεῖς θεωρήσαντες διὰ τὰς ἰδιωτικὰς γειννι[άσεις

πολλοὺς ἐκκεκόφθαι τῶν ὄρων ἢ ἠφανίσ]θαι διὰ τὸν χρόνον, ἐκ τῶν σφζομένων ὄρων τε καὶ ἐνκολαμμάτων καὶ ἐκ τῶν

10 [ἀναφερομέρων ποταμῶν καὶ ὄρων? καὶ λόφων καὶ β]ουνῶν καὶ ῥάχεων καὶ ὀλισθημάτων ἐφηρμόσαμεν τὴν

[τῶν Ῥοδίων ὄροθεσίαν, καθ' ἣντινα καὶ παρ' ἀμφοτέ]ροις τοῖς δήμοις τὰ πράγματα παρετέθη· ἢ καὶ κατακολουθήσαντες ἀποκατεστή[σαμεν

τοὺς ὄρους ἐμφανέσι χρώμενοι καὶ ἀφ]θάρτοις σημείοις, οἷς κατηναγκάσαμεν ὡς ἔδει τὴν ὄροθεσίαν ἐπιτελέσαι τοὺς

[ἠμφισβητηκότας, τῇ τε πατρίδι τῇ προχειρ]ισαμένη καὶ τοῖς ἰδίοις βίοις καὶ τοῖς μεταπεμψαμένοις δήμοις ἀκόλουθον τηρή[σαντες

τὴν αἴρεσιν, καὶ τῶν ἐγδίκων πᾶσαν προσεν]εγκαμένων σπουδὴν καὶ φιλοτιμίαν καὶ τὸν ἀγῶνα διαθεμένων ὡς ἐ[πέβαλλεν

- 15 ἀνδράσι καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς καὶ ἀγωνιζο]μένοις ὑπὲρ πατρίδος· παρὰ μὲν Σαμίων Θεοδότου τοῦ Ἑρμίππου,
 [] φύσει δὲ Ἀνδροσθένου, Σωσιστράτου τοῦ Σωσιστράτου, Ἀδηρίτου τοῦ Εὐκλείους, []
 [ο]υ, Λέοντος? τοῦ Ὑψιθέμιδος, Διογένου τοῦ Διογένου, καὶ τοῦ προσαποδειχθέντος κατὰ τὸ ψήφισμα [Θρασ]υλέοντος
 [γραμματέως παρὰ δὲ Πριην]έων Ἀριστογένου τοῦ Ἀριστογένου, Θράσους τοῦ Χαριδήμου, Ἡρακλείτου τοῦ Θεοδώρου,
 []ου τοῦ Εὐφάντου, Ἀρτέμωνος τοῦ Μεγιστείου, Λυσιμάχου τοῦ Ἀρτεμιδώρου,
- 20 [τοῦ Διο]σκουρίδου, Σωφίλου τοῦ Ἐπινίκου, Διονυσίου τοῦ Ἀμινίου, Ἀττάλου τοῦ
 [τοῦ Μοσ]χίωνος, Ἀκρισίου τοῦ Ἀπολλωνίου, Μηνοδότου τοῦ Μηνοφίλου, Ἡρακλείτου
 [παρόντων καὶ τῶν προ]εσβευτῶν παρὰ μὲν Σαμίων Κριτόλεω τ[οῦ] Ἡροκρίτου, [Ἀθηνο?]δώρου τοῦ []

Ἰki blok kayip

- 40 [ἀπ]ὸ δὲ τούτου καταβάντες εἰς τὴν κοιλάδα τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον ὑπὲρ τὴν λίμνην οὐχ εὔρομεν,
 αὐτοὶ δ' ἐθήκαμεν, [καταλ]ιπόντες καὶ αὐτοὶ τὴν λίμνην ἐν τῇ Πριηνίδι ἀπὸ δὲ τούτου ἐπ' εὐθείας δι[αβ]άντων [βου]νίον καλούμενον ΑΝΔΡΕΚΑΣ
 [. τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων] τεθέντα ὄρον ἐπὶ τὸ μετέωρον ὀλίσθημα τὸ ἀργιλῶδες οὐχ εὔρομεν, αὐτοὶ δ' ἐθήκαμεν· παρὰ δὲ τὴν γωνί]αν? ἐπ' εὐθείας
 [πορευομένων τὸν μὲν] ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν, αὐτοὶ δὲ ἐθήκαμεν· ἀπ[ὸ δὲ τούτου ---] ὑπέρκειται
 [---] τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν, α[ὐτοὶ δὲ ἐθήκαμεν ἀπὸ δὲ τούτου .. β]αινόντων
- 45 [τοῦ] ὄρου ἐν ΑΙΣ
 [τ]ὸν δρυ[μ]ῶδη λόφ[ον] τὸν ὑπὸ [Σαμίων] μὲν καλούμενον [] ὑπὸ Πριηνέων δὲ [τὸν ὑπὸ]
 Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον εὔρ<ο>μεν· ἀπὸ δὲ τούτου καταβαίνοντε[ς εἰς τὴν φάραγγα καὶ πορευόμενοι ἐπὶ τὸν ποταμὸν καὶ ἀναβαίνοντες]
 ἕως τοῦ τόπου ὃς ἦν ὑπὲρ τὸν ποταμὸν τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν, αὐτοὶ δ' ἐθήκαμεν· ἀπὸ δὲ τούτου ἐν τῶι]

- συνκοίλω τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν, [αὐτοὶ δὲ ἐπεκολάψαμεν· ἀπὸ δὲ τούτου ἀναβάντες]
- 50 ἐπὶ τὴν ῥάχιν τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν, αὐτοὶ δὲ ἐπεκολάψαμεν· ἀπὸ δὲ τούτου πορευομένων ἐπὶ τὸν ἀπέναντι] βουνόν, αὐτῶι τῶι βουνῶι ὄρωι ἐχρησάμεθα, καθότι καὶ Ῥόδιοι· [ἀπὸ δὲ τούτου τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων ἐπι]κολαφθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν, αὐτοὶ δὲ ἐπεκολάψαμεν· ἀπὸ δὲ [τούτου τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν,] αὐτοὶ δὲ ἐπεκολάψαμεν· πορευομένων δὲ ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν [τὸν ὑπὸ Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον εὔρομεν· ἀπὸ δὲ] τούτου πορευομένων τῆι ῥάχει ἐπὶ τὸν ἀπέναντι βουνόν τὸ[ν ὑπὸ Ῥοδίων ὄρον· ἀπὸ δὲ τούτου κατὰ τὴν ῥάχιν
- 55 πορευομένων ὡς παραφέρει ἢ στεφάνη ἐπὶ τὴν καταλήγ[ουσιν τοῦ βουνοῦ τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν, αὐτοὶ δὲ ἐθή]καμεν, ἀπολείποντες τὴν ἔπαυλιν τὴν ἐπὶ τῆς στεφάνης καὶ τ[ὴν τῆι Πριηνίδι, τ δὲ] ἐν τῆι Σαμίαι· ἀπὸ δὲ τῆς γωνίας ἐπ' εὐθείας ὑπὸ τὸ ὄρος εἰς τὸ ὀ[λίσιθμα?] ἀπὸ δὲ τούτου ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν πέτρον τὸν μέγαν τὸν ἐν τῶ[ι· ἀπὸ δὲ] [τοῦ] πέτρου εἰς ὄρθον ἐπὶ τὴν ἀπέναντι ὄφρυν ἐλθόντες τὸν μὲν [ὑπὸ Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν, αὐτοὶ δὲ ἐπεκολάψαμεν· ἀπὸ δὲ τῆς]
- 60 ὄφρους ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν ποταμὸν καταβαίνοντες τὸν καλ[ούμενον ὑπὸ μὲν Σαμίων, ὑπὸ δὲ Πριηνέων αὐτῶι τῶι ποτα]μῶι ὄρωι ἐχρησάμεθα, [καθότι καὶ] Ῥόδιοι· ἀφ' οὗ τὴν ἐξουσίαν ἐδώ[καμεν μέχρι τ]οῦ [προ]γεγραμμένου ποτα[μοῦ] [ἐλθόντες ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν] διορίζοντα τὰ πρὸς Βῆσσαν ἐχρησάμ[ε]θα ὄ[ρ]ωι αὐτῶι τῶι ποταμῶι τῶι <ρ>έοντι διὰ τῆς μεγά[λης] [φάραγγος, οὗ ἐπὶ τῶν ὑπερκειμένων λό]φων ἐστὶν τὸ Ἡράκλειον, καθότι καὶ Ῥόδιοι· ἀπὸ δὲ τῆς συνβολῆς τῶν ποταμῶν πορευθέντες διὰ τοῦ πε[δίου]
- 65 [καὶ ἀναβάντες ἐπὶ τοῦ ὑ]περκειμένου λόφου τὸν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον εὔρομεν· ἀπὸ δὲ τούτου ἐπὶ τὸν ἐχόμενον βουνὸν παραπ[ορευθέντες τὸν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον εὔρ]ομεν· ἀπὸ δὲ τούτου ἐπὶ τὸ ἔλασσον βουνίον τὸ πα[ρὰ] τὴν φάραγγα ἐλθόντες τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντ[α ὄρον]

- [οὐχ εὕρομεν, αὐτοὶ δ ἐθήκαμεν· ἀπ]ὸ δὲ τούτου διαβάντες τὴν μείζω φάραγγα ἐπὶ
- 70 τὸ μετέωρον ἐπ εὐθείας τὸν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον εὕρο[μεν· ἀπὸ]
- [δὲ τούτου ἐ]πὶ τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον ὑπὸ μὲν Σαμίων Μαιμαλώπη, ὑπὸ δὲ Πριηνέων τὸν ἀπὸ Λαιμασγορεία[ς]
- [ἀπέναντι τοῦ βουνοῦ το]ῦ ἀνατείνοντος ἐπάνω [τὸν] μὲν ὑπὸ Ῥοδίων ὄρον τ[ε]θέντα οὐχ εὕρομεν, αὐτοὶ δὲ ἐθήκαμεν· ἀπὸ δὲ τούτου ἐπ [εὐθείας
- 75 τὸν μὲν ὑπὸ Ῥο]δίων τεθέντ[α ὄρον οὐχ ε]ὔρομεν αὐτοὶ δὲ ἐ[θ]ήκαμεν· ἀπ[ὸ] δὲ τούτου ἐπ εὐθείας ἐπὶ [τὸ] πετρῶδες ἐλθόν[τες]
- [] ἄλλον ὄρον [ἐθήκαμεν] α[]
- [ν ἕως τοῦ ὄρο[υς? πα]ρὰ τῆι φάρα[γγι]
- [τὸν μ]ὲν ὑπὸ Ῥοδί[ων ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὕρομεν, αὐτοὶ δ
- 80 ἐπεκολάψαμεν ἐπὶ το]ῦ πέτρου οὗ []
- [] ἀπὸ δὲ τ[ούτου τὸν μὲ]ν ὑπὸ Ῥοδίων ἐ[πικολαφθέντα ὄρον]
- [οὐχ εὕρομεν, αὐτοὶ δ ἐπεκολάψαμεν·] αὐτοῦ τοὺς []
- [ἐ]πὶ τὸν ἀπέν[αντι λόφον?]
- [κα]ταβάντ[ες]
- 85 [ἀπένα]ντι το[ῦ]
- []
- [ἐπ]ὶ τὸν ποταμ[ὸν]
- [] τὴν Ῥοδίων ἀπόφ[ασιν]
- [Ἐ]κατόμνωι Μενάν[δρου]
- []οις δὲ Θρασυ[]

Yorum: Priene'deki Athena Polias Tapınağı ve kuzey *ante* üzerinde yer alan ve Priene ile Samos arasındaki kavgaya işaret eden yazıtlardan sonuncusudur. Samos ile Priene arasındaki kavganın Batinetis ve Dryoussa üzerine olduğunun diğer yazıtlardan biliyoruz. Ve bu kavga Hellenistik Dönem içinde pek çok kez hakemlik yoluyla çözüme kavuşturulmuştur. Priene ile Samos arasındaki kavgayla ilgili olarak bu yazıtımızdan önce Rhodos tarafından 1900'li yıllarda ve 188'de Manlius Vulso tarafından karar verilmişti. Ancak Manlius Vulso Dryoussa ile Karion Kalesi'ni Samos'a vererek Rhodos'un kararını tersi yönde davranmıştı. 50 yıl sonra yeniden Priene ile Samos'lu elçileri Roma'da bu durumu tartışırken görmekteyiz. Samos ve Priene'li yargıçlar durumlarını doğrudan senatoya anlatmışlardır. Kendilerine anlatılanları dinleyen senato meseleyi doğrudan üzerine almış başka bir hakem kent atamamıştır. Roma 140'lı yıllarda artık doğrudan ya da dolaylı olarak Yunan kentleri arasındaki problemlere karışmaya başlamıştır.

Yukarıdaki ilk iki yazıt senato kararlarıdır⁴⁶⁵. İki dekret birbiriyle uyumlu da olsa ayrı yazıtlardır ve ayrı zamandyazılmışlardır. İlk yazıt tam olarak tarihlennememektedir ancak ikincisinden kısa bir süre önce (belki de bir yıldan az) olduğu düşünülmektedir⁴⁶⁶. İkinci yazıtta ise *consul* Servius Fulvius Q. F. Flaccus'un adı geçmektedir⁴⁶⁷. Buradan yazıt İ.Ö. 135 yılına tarihlenebilmektedir. Her iki dekret de Senato'nun Vulso'un kararını onaylamadığını vurgulamaktadır. Üçüncü yazıttan (bu yazıt) sınır saptanmasının gerekli olduğunu ve bunun olasılıkla 130'lar civarında yapıldığını öğrenmekteyiz. Ancak Rhodos tarafından diklen sınır taşlarının pek çoğunun bulunamadığını yazıttan anlıyoruz. Fakat Roma sınır belirleme işini kendisi yapmıyor ve bu işi başka bir kente havale ediyor. (Belki Mylasa⁴⁶⁸).

TKe 27 Kolophon ve komşu kent arasındaki sınır tartışması (Klaros)

Buluntu Yeri: Klaros

Tanım: Geniş heykel kaidesi. Yazıt silme üzerinde ve üç sütundan oluşmaktadır. İlk sütun üzerindeki bir blok kayıptır.

Ölçüler: -

Edisyon: J.-L. Robert, *Claros I* 1989, s. 63-104; (SEG 39, 1244); Ager, *Interstate Arbitrations* 1996 nr. 162

Tarih: ca. İ.Ö. 130-120

Sütun I: st. 17-23 ve 31-37

..... μεγίστας

δὲ καὶ περὶ ἀναγκαιοτάτων πρεσβείας τετέλεκε
πρὸς αὐτὴν τὴν τῶν ἡγουμένων σύνκλητον,
20 δις μὲν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς πόλεως εἰς Ῥώμην πορευ-
θεῖς καὶ τηρήσας ἄθραυστα τὰ τοῦ δήμου φιλόφρω-
πα, τρίτον περὶ τῆς Διοσιερίτιδος χώρας καὶ τῶν κατὰ
τὰ Στενὰ καὶ τὸ Πρεπέλαιον τόπων, κτλ.

.... ἐμ

πάσαις δὲ μετὰ τῶν συμπρεσβευτῶν κατωρθω-
κῶς καὶ κάλλιστα καὶ συμφορώτατα δόγματα παρὰ
τῶν κρατούντων ἐνηνοχῶς, τῆς μὲν παραλίου
35 χώρας τὴν πανκτησίαν βεβαιότεραν πεποίηκε τῶι
δήμῳ, τῆς δὲ κατὰ τὰ Στενὰ καὶ τὸ Πρεπέλαιον

⁴⁶⁵ *Testimonia Kent Sınırları TKe 24, 25*

⁴⁶⁶ Ager, *Interstate Arbitration* 1996, s. 456.

⁴⁶⁷ Broughton, vol. 1, s. 488-89.

⁴⁶⁸ Ager, *op. cit.*, ibidem

τοὺς πατρῴους ὄρους τετήρηκεν, κτλ.

Yazıta ilişkin Yorum: Gerek yaptığı *euergesia*'lar gerekse üstlendiği görevler vasıtasıyla vatani Kolophon için pek çok yararlılıkta bulunmuş olan Menippos için bir onur kararnamesi çıkarılmıştır. Yazıttan Menippos'un politik kariyeri ve memuriyetleri ile ilgili pek çok bilgi edinmekteyiz. Menippos'un faaliyet yılları Pergamon krallığının son yani, Aristonikos ile yapılan savaş ve Asia Eyaletinin kurulma yıllarına denk gelmektedir. Menippos pek çok problemin çözümünde elçilik görevini icra etmiş bir kişidir. Menippos'un bağışları, Roma'nın bu olaylar içindeki rolü bağlamında özel bir öneme sahiptir. İlk sütunda Menippos'un elçilik faaliyetlerinden bahsedilmektedir. Menippos pek çok kez Roma'ya elçilikte bulunmuştur. Bu elçiliklerden birinin amacı Kolophon'un özgür statüsünü Roma'ya teyit ettirmektir. Üçüncü elçilik Kolophon'un talep ettiği bazı territorium'larla ilgilidir. (Süt. I, st. 22-23) Bu territorium'lar Dioshieron sahili ve Stena (Boğaz) ve Prepelaion'un aşağısındaki yerlerdir. Bunlardan Dioshieron sahilinin tam sahipliğini demos'u için kesinleştirmiş, Stena ve Prepelaion'un aşağı kısmında yer alan khora'nın atalardan kalma sınırlarını ise korumuştur. (st. 34-37). Yazıtta Kolophon'un territorium çatışmasına girdiği bir başka kentten bahsedilmez ancak Menippos'un bir territorium sorunu ile ilgili olarak Roma'ya elçilik için gitmesi sözkonusu arazilerle ilgili olarak Kolophon'un herhangi bir komşusu ile tartışma halinde olduğunun göstergesidir⁴⁶⁹. καὶ κάλλιστα καὶ συμφωρότατα δόγματα παρὰ τῶν κρατούντων ἐνηνοχῶς ifadesinin hemen arkasından sınırları sabitlediği ifadesinin gelmesinden anlıyoruz ki Menippos bu arazi sorunu için Roma'ya elçilik yapmış ve Roma da Kolophon lehinde karar vermiştir. Burada Roma bir Hellenistik dönem geleneği olan hakem kent atama işini gerçekleştirmemiş görünmektedir.

TKe 28 Ephesos sınırı

Buluntu Yeri: Emirli yakınında (Adigede'nin doğusunda). Kaustros mevkiindeki bir köyün 45 dk güneyinde, tepe üzerinde üç Türk mezarının yakınında.

Tanım: Yazıt kaya üzerinde.

Ölçüler: H. Y. 0.145m.

Edisyon: Keil – v. Premerstein, dritte Reise 1914, s. 60, nr. 72; Meriç et alii, I. v. Ephesos VII, 2 (I.K. 12, 2), nr. 3706.

Tarih: Harf karakterine göre İ.S. 3. yy.

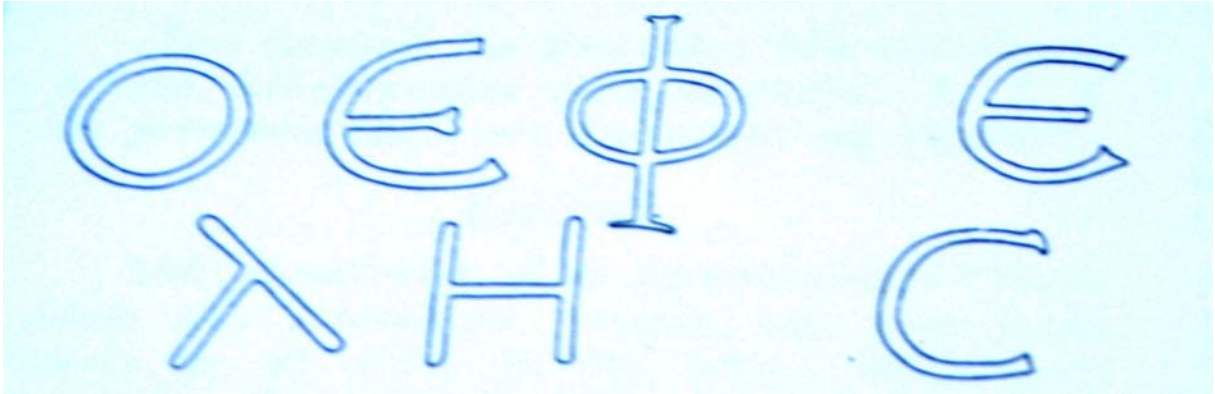
ὄ(ρος) Ἐφε(σίων)

2 λης´.

Çeviri: *Ephesos'luların sınır taşı, 238*⁴⁷⁰.

⁴⁶⁹ Ager, Interstate Arbitrations 1996, s. 460

⁴⁷⁰ Yine de aynı sınırlama ile ilgili olarak yeni belgeler beklenmelidir. Çünkü λης başka bir kente ait bir kısaltma da olabilir.

Res. 8 Ephesos Sınırı

Önerilen okuma doğru ise Efes bölgesinin 238. sınır işareti ile karşı karşıyayız. (Since between Emirli and Ephesos the area of Hypaipa and Dios Hieron falls, could it itself only over a exterritorialen possession of the city Ephesos (for instance agri the Ephesii Cilbiani, in which after Vitruvius VII 8, 1 was found first the Mennig?) act.

KARIA

TKe 29=TI 50 Miletoupolis sınırı (Kyzikos)

Buluntu Yeri: Karacabey Ulucamii.

Tanım: Mermer taş, camide köşetaşı olarak kullanılmış.

Ölçüler: Y. 0.54m, G. 0.33m, H.Y. 0.02-0.025m.

Edisyon: Cichorius, AM 14 (1889), 247 vd. , nr. 15, Munro, JHS 17 (1897), 271 vd. , nr. 13, Hasluck, JHS 24 (1904), 24, nr. 11, Cyzicus 291, nr. 7; Schwertheim, I. v. Kyzikos (I.K. 26), nr. 37.

Tarih: Olasılıkla Roma Dönemi (Schwertheim)

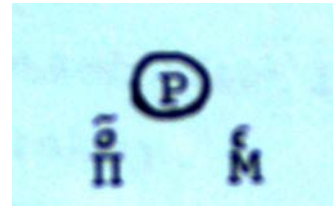
Ön Yüz

ἐπὶ νότου Δυ-

2 νδίμου Με(ιλητού)πολις

Diğer Yüz

ὄρ(ος)

2 (τῆς)πό(λεως) Με(ιλατῶν)⁴⁷¹**Çeviri ön yüz:** *Dyndimos'un güneyinde Meiletoupolis (bulunmaktadır).***Çeviri diğer yüz:** *Meiletos'luların kentinin sınırı.***Res. 9 Miletoupolis Sınırı*****TKe 30 Apollonia Salbake ile Heraklea Salbake arasındaki sınırın değişimi (Apollonia Salbake)*****Buluntu Yeri:** Medet Köyü'nden (=Apollonia Salbake) 2 km uzaklıkta Herakleia'dan (=Denizli'nin Tavas ilçesi?) 7 km batıda.**Tanım:** Almanya'da yaşayan bir Türk tarafından kopyalandığı için kayıtlı değil.**Ölçüler:** Kayıtlı değil.**Edisyon:** Haensch, Lokale Autonomie 115-139, AE 1999, 1592, (SEG XLIX 1999, 1427) .**Tarih:** İ.S. 110-111 (Traianus).

[?Iussu Imper(atoris) Ca]eşariş Nerva[e Traiani]

[Aug(usti) Germ(anici) Dac]içi vici Cosa et Anticosa

[dedicati? Di]añae Sbruallidi et ađ[iudic]ati

4 Heracl[eo]tis a [P]omponio [B]a[ss]o?

⁴⁷¹ Bu yazıt için Munro tarafından önerilen okuma: ὄρ(ος) | Πο(ιμανηνῶν) Με(ιλατῶν) şeklindedir.

Cichorius tarafından ise yukarıdaki okumanın yanı sıra şu okuma da önerilmiştir: ὄρ(ος) | Με(ιλητο)

πο(λειτῶν). Ancak bunlar arasındaki en uygun okuma yukarıdaki gibi görünmektedir.

- [te]rm[i]nati s[u]nt a B[aebi]o T[ullo] proco(n)s(ule)
 Asiae p[er] C(aium) Valerium Victorem
 [p]raetorem designatum legatum
 8 [p]ro p[ra]etore)?
 Ἐξ ἐπιταγῆς Αὐτο-
 κράτορος Νέρβα Τρα-
 ιανοῦ Καίσαρ[ο]ς Σε[β]-
 12 αστοῦ Γερμανικοῦ[υ]
 Δακικοῦ κωμῶν Κο-
 σων καὶ Ἀντικοσῶ[ν],
 καθιερωμένων Ἀρ-
 16 τέμιδι Σβρυαλλίδι,
 προσκριθεισῶν Ἡρα-
 κλεώταις ὑπὸ Πομπω-
 νίου Βάσσου, ὄροι ἐτέ-
 20 θησαν ὑπὸ Βαιβίου Τούλ-
 λου ἀνθυπάτου Ἀσίας,
 διὰ Γαίου Βαλερίου Βίκτ[ο]-
 ρο[ς] [στ]ρατηγοῦ ἀποδε-
 24 δε[ι]γμένου πρεσβευτοῦ καὶ
 ἀντισ[τ]ρα[τ]ήγου vacat

Çeviri: *İmparator Nerva Traianus Caesar Augustus Germanicus Dacicus'un buyruğu ile Kosa ve Antikosa köyleri Artemis Sbryalis'e adakta bulunduktan sonra, (bu köyler) Pomponius Bassus tarafından Heraklea'lılara resmen verilince (devredilince) sınır taşları Asia proconsul'ü Baibius Tullus tarafından, Gaius Valerius Victor praetor designatus ve legatus pro praetore aracılığı ile dikildi.*

T. Pomponius Bassus: Domitianus ve Traianus dönemleri senatörü olarak tastik edilmektedir. Traianus'un İ.S. 79/80'de Asia valisi olan babasının *legatus Augusti pro praetore*'si idi. Ancak *proconsul*, imparatorun özel elçisi ya da *iudex datus*'luk da yapmış olabilir. Pomponius kariyerinde olasılıkla *Asia proconsul*'ü olmamıştır. (Haensch)

L. Baebius Tullus: Olasılıkla İ.S. 110/111 yılı *Asia proconsul*'ü. (Haensch)

C. Valerius Viktor daha önceden bilinmemektedir. *Legatus propaetore proconsulis Asiae ve praetor designatus* olarak hizmet etmiştir. (Haensch)

KILIKIA

TKe 31 Arsinoe ile Nagidos arasında sınır anlaşması

Buluntu Yeri: Bilinmiyor. 1979'da Mersin Müzesine getirilmiş. Müzeye getirildiği yer sahil boyunca arabayla 200 km batıda. Kirsten ve Opelt burasının Arsinoe olduğunu düşünüyorlar.

Tanım: Mavimsi kireçtaşıdan stel. İki parçaya kırılmış. Sol alt kısımdan ve üstten biraz zarar görmüş. Üçgen alınlık yuvarlak bir kabartmayla süslenmiş.

Ölçüler: Y.0.813m. G. 0.422m. K. 0.133m. H.Y. 8-9mm.

Edisyon: Opelt – Kirsten, ZPE 77 1989 s. 55–66; Jones – Habicht, Phoenix 43 (1989), 317–346; krş. Gauthier, BE 1990, nr. 304; krş. Zimmermann, ZPE 92 (1992), s. 203 dn. 7; (SEG XXXIX, 1989, nr. 1426)

Tarih: İ.Ö. III. yy. (238 terminus post quem).

[Θρα]σέας Ἀρσινοέων τῆι πόλει καὶ τοῖς ἄρχουσι χαίρειν.
 [Ἐκ]ομισάμεθα τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιστολὴν καὶ τῶν πρεσ[βε]υτῶν
 Ἄνδρομένους καὶ Φιλοθέου διηκούσαμεν ὑπὲρ τῶν
 κατὰ τὴν χώραν. Ἐπεὶ οὖν οἱ Ναγιδεῖς, ἐπακολουθήσαντες
 5 τοῖς ὑφ' ἡμῶν παρακληθεῖσιν, ἀφωρίκασιν ὥστε μηδεμιᾶς
 ἀντιλογίας ἔτι καταλειπομένης ὑμετέραν εἶναι, καλῶς ποιήσετε
 ἐργαζόμενοί τε πᾶσαν αὐτὴν καὶ καταφυτεύοντες, ὅπως αὐτοὶ τε
 ἐν εὐβοσίαι γίνησθε καὶ τῶι βασιλεῖ τὰς προσόδους πλείους τῶν
 ἐν ἀρχῆι γινομένων συντελήτε. Καὶ γὰρ αὐτοὶ σπουδάζομεν περὶ
 15 ὑμῶν καὶ βουλόμεθα τὴν πόλιν ἀξίαν τῆς ἐπωνυμίας ποιεῖν, πᾶν τὸ
 συμφέρον καὶ χρήσιμον συνκατασκευάζοντες καὶ κοινῆι καὶ ἰδίαι τῶν
 πολιτῶν ἐκάστωι. Διὸ καὶ καλῶς ποιήσετε καὶ αὐτοὶ πολιτευόμεν[οί]
 τε κατὰ τρόπον καὶ τὰς θυσίας τὰς εἰθισμένας τῶι τε βασιλεῖ κ[αὶ]
 τῆι βασιλίσσηι συντελοῦντες ἐν τοῖς καθήκουσι καιροῖς. Πε[πόμ]φραμεν
 20 δὲ ὑμῖν καὶ τὸ ἀντίγραφον τοῦ παρὰ τῶν Ναγιδέων ἀποσταλέντος
 ἡμῖν ψηφίσματος ὑπὲρ τούτων, ὅπως ἐπακολουθήτε τοῖς γεγραμμένοις·
 τὰ δὲ πλείονα τοῖς πρεσβευταῖς Ἄνδρομένει καὶ Φιλοθέωι συνδιειλέγμεθα,
 ἐντειλάμενοι ἀπαγγέλλειν ὑμῖν. Ἔρρωσθε.
 Λεωσθένης ἐπεστάτει γνώμηι προστατῶν· ἐπειδὴ Ἄετος Ἀπολλωνίου
 25 σπένδιος καὶ ἡμέτερος πολίτης, στρατηγὸς γενόμενος κατὰ Κιλικίαν,
 τόπον ἐπικαιρὸν καταλαβόμενος πόλιν ἔκτισεν Ἀρσινόην ἐπώνυμον

- τῆς μητρὸς τοῦ βασιλέως κ[αὶ κατώ]κισεν οἰκητὰς ἐν τῷ τόπῳ καὶ τὴν
 χώραν
 ἐμέρισεν οὕσαν ἡμετέρα[ν], ἐκβαλὼν τοὺς ἐπινομομένους βαρβάρους,
 καὶ νῦν Θρασέας ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἀποσταλὴς ὑπὸ τοῦ βασιλέως στρ[α]τηγὸς
 30 Κιλικίας, σπεύδει τὴν πόλιν ἐνδοξοτέραν κατασκευάσαι καὶ [ἡμᾶς]
 ἠξίωκεν τὴν χώραν τὴν δημοσίαν [ἐπι]χωρῆσαι τοῖς κατοικοῦσιν ἔχ[ειν]
 εἰς τὸν αἰὶ χρόνον αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις, βούλεται δὲ καὶ ἀρχεῖα
 καθίστασθαι
 καὶ νόμους ἰδίους [τεθῆν]αι κ[αὶ τ]ὴν χώραν καταγραφῆναι αὐτοῖς εἰς
 [στήλ]ας, ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δοῦναι αὐτοῖς τὴν χώραν
 35 [τὴν δ]ημοσίαν καὶ τοῖς κατοικοῦσιν καὶ, ὅταν τινὰς ἄλλους Θρασέας
 [ποτὲ] κατοικίζη, ἐπαινέσαι Θρασέα, καὶ τότε εἶναι αὐτοὺς ἀποίκους
 [Ναγιδ]έων· συντελείτωσ[αν δὲ κ]αὶ [τὰς τ]ιμὰς τῷ βασιλεῖ καὶ Ἀρσινόῃ
 [καὶ Βε]ρηνίκῃ, πεμπέτωσαν δὲ καὶ φόρον, ἐκ τῶν ἰδίων ἀνηλωμάτων·
 [πολι]τεύσονται δὲ καὶ χρήσονται νόμοις οἷς ἂν αὐτοὶ θῶνται, ἔστωσαν
 40 [δὲ κ]αὶ ἰσοπολίται Ναγιδέων· ἔστω δὲ αὐτοῖς καὶ μετουσία
 παραγι[νομ]ένοις
 εἰς τὰ ἱερά· καὶ ἀπογραψάσθωσαν ἕκαστος εἰς φυλὴν
 [ἦν ἄ]ν λάχη, τελοῦντες τὸ γινόμενον· καλείσθωσαν δὲ καὶ οὗτοι
 [ὅτ]αν τῇ Ὀμονοίᾳ ἢ πόλις θύῃ, καὶ φερέτωσαν τὸ γινόμενον· ὡσαύ[τ]ως
 δὲ καὶ ὅταν Ἀρσινοεῖς θύωσιν Θεοῖς Ἀδελφοῖς, παραγινέσθω[σ]αν
 45 Ναγιδεῖς φέροντες τὸ αὐτό· μὴ ἐξέστω δὲ μηκέτι
 [Ν]αγιδεῦσι παρευρέσει μηδεμιᾷ περὶ τῆς χώρας τῆς δοθείσης
 [α]ὐτοῖς κατὰ ψήφισμα τοῦτο ἀμφισβητῆσαι, ἐὰν δὲ τις ἄρχων προθῆι
 [τι] δόγμα τοιοῦτο ἢ ῥήτωρ εἴπηι, ὁ μὲν ἄρχων ἀποτεισάτω δραχμὰς
 μυρίας
 [ἱερ]ὰς Ἀρσινόῃ ἀπαραιτήτους, ὁ δὲ ῥήτωρ δραχμὰς χιλίας, καὶ ἡ γνώμη
 αὐ[τῶ]ν
 50 ἄκυρος ἔστω· ὅσα δ' ἂν ἀδικήματα ἴδια γένηται ἑκάστοις, ἐὰν μὲν ὁ
 [Ἀρσιν]οεὺς ἐν Ναγίδῳ τινὰ ἀδικήσῃ ἢ ἀδικηθῆι, λαμβανέτω τὸ δίκαιον
 καὶ
 [διδότ]ω κατὰ τοὺς νόμους τοὺς Ναγιδέων, ἐὰν δὲ ὁ Ναγιδεὺς ἐν Ἀρσινόῃ
 [τινὰ] ἀδικήσῃ ἢ ἀδικηθῆι, λαμβανέτω τὸ δίκαιον καὶ δίδότω κατὰ τοὺς

[νόμου]ς τοὺς Ἀρσινοέων, ἔστω δὲ αὐτοῖς πάντων τῶν ἀδικημάτων
 55 [ἐξ οὗ ἄ]ν χρόνου γένηται τὸ ἀδίκημα προθεσμία ἐνιαυτός, ἐὰν δέ τις
 [διελθ]όντος τοῦ χρόνου γράψῃται δίκην ἢ ἐγκαλέσῃ, ἄκυρος ἔστω αὐ[τῶι
 ἢ δίκη]· τὸ δὲ ψήφισμα τοῦτο ἀναγράψαι εἰς στήλας λιθίνας δύο, ὧν
 [τὴν μὲν] ἀναθεῖναι ἐν τῶι τῆς Ἀφροδίτης ἱερῶι, τὴν δ' ἑτέραν ἐν [Ἀρσινόηι
 ἐ]ν τῶι Ἀρσινόης τεμένει, τὸ δὲ ἀνήλωμ[α τῶν στηλῶν μερισάτω
 60 τ]ῆς μὲν ἐν Ναγίδωι ὁ ταμίας [ὁ Ναγιδέων, τῆς δὲ ἐν Ἀρσινόηι
 ὁ τα]μίας ὁ Ἀρσινοέων.

Çeviri: (st. 1-18): *Thrasedas Arsinoe'lilerin kentine ve arkhonlarına selam eder. Sizden gelen mektubu aldık ve elçileriniz Andromenes ile Philotheos'u territorium konusunda dinledik. Mademki Nagidos'lular bizim taleplerimizin peşinden geldiler ve (bu territorium'un) sizin olması konusunda artık hiçbir karşıt düşünce kalmayacak şekilde sınırları belirlediler. (Siz de) bütün bu araziyi işleyerek ve ekip biçerek güzel bir hale getireceksiniz ki hem siz daha iyi koşullara sahip olacaksınız hem de kralın gelirlerinin başlangıçtan daha iyi olmasını sağlayacaksınız. Çünkü biz sizinle ilgili olarak heves (çaba) içindeyiz ve kenti adına layık yapmak istiyoruz. Yurttaşların tümü için bütün avantaj sağlayan ve yararlı şeyleri hem toplu olarak hem de teker teker kurduk (oluşturduk). Bu nedenle de siz uygun bir şekilde devlet işlerinizi yerine getirerek ve kral ve kraliçe için her uygun fırsatta geleneksel sunuları yerine getirerek güzel bir şekilde davranacaksınız. Nagidos'lular tarafından bu konularla ilgili olarak bize gönderilen kararın bir kopyasını da size gönderdik ki onların yazdıklarına riayet edesiniz diye. Elçileriniz Andromenes ve Philotheos ile müzakere ettiğimiz bunların dışındaki şeyleri size bildirmelerini buyurduk. Sağlıcakla.*

(st. 18-44): *Leosthenes başkanlık etti. Prostetes'lerin kararı. Mademki Apollonios oğlu Aspendos'lu ve yurttaşımız Aetos Kilikia'ya strategos olduktan sonra stratejik bir yeri işgal edip, kralın annesi Arsinoe'nin adında bir kent kurdu ve burada yerleşimcileri iskan etti ve bize ait olan khora'yu, buraya tecavüz eden barbarları kovarak böldü (dağıttı). Ve şimdi de kral tarafından Kilikia strategos'u olarak gönderilen oğlu Thrasedas kenti son derece parlak yapma gayretine girdi ve devlete ait (demosios) olan bir khora'yu ebediyen hem kendilerinin hem de soylarından gelecek olanların olacak şekilde katoikos'lara devretti. Ve bir magistrat'lar heyeti kurmak ve (onlara) kendi yasalarını vermek ve onların payına düşen khora'nın kaydını tutmak istedi; kent ve halk meclisi karar aldı. Devlete ait khora'nın kendilerine ve şimdiki iskancılara Thrasedas ne zaman başkalarını kurarsa onlara verilmesine ve Thrasedas'ın övülmesine ve sonra onların Nagidos'luların apoikia(koloni)'sına girmesine karar verildi. Kral için ve Arsinoe için ve Berenike için onurlandırmaları yerine getirsinler ve kendi kaynaklarından vergilerini yollasınlar. Kendi koydukları yasaları çıkarsınlar ve uygulasınlar. Kutsal faaliyetlere katılma hakkına sahip olsunlar. Her bir kişi belirli bir miktarda para ödeyerek payına düşen phyle'ye kaydolsun. Kent Homonoia'ya kurban kestiği zaman bunlar (Arsinoe'liler) çağrılınsınlar ve belirli miktarda bir bağış (vergi) getirsinler. Arsinoe'liler Kardeş Tanrılara ne zaman kurban keserlerse aynı bağışı Nagidos'lular getirsinler. Bu karara göre Nagidos'lular için kendilerine verilen khora'yla ilgili olarak tartışma yaratmak hiçbir zaman ve hiçbir şekilde izinli değildir. Eğer herhangi bir yönetici böyle bir şey talep ederse ya da bir rhetor bunun sözünü edecek olursa arkhon Arsinoe'ye*

kutsal koruma altındaki bir değişmez olarak on bin drakhme ödeyecek, rhetor ise bin drakhme

.....

Yazıtla ilişkin Yorum: Apollonios oğlu Aspendos'lu Aetos⁴⁷² Ptolemaios'lardan biri döneminde Kilikia valisi olduktan sonra burada stratejik önemi olan bir yeri işgal ederek, buraya zorla yerleşen barbarları kovduktan sonra kralın annesine izafeten Arsinoe isimli bir kent kurmuştur. Burada söz konusu olan kral Ptolemaios II Philadelphos olmalıdır. (İ.Ö. 283-246). Aetos bu kenti kurduktan sonra hemen yanındaki bir Samos kolonisi olan Nagidos kentinden aldığı *territorium*'u bu kente vermiştir. Bu yazıt yazıldığı zaman ise Aetos'un oğlu Thraseas Kilikia *strategos*'udur ve dönemin kralı Ptolemaios II ile Arsinoe'nin oğlu Ptolemaios III Euergetes'tir. (İ.Ö. 246-221). Nagidos'lular Aetos tarafından Arsinoe'lilere verilen *territorium* sahipliği ile ilgili olarak tartışma içine düşmüşlerdir. Ve bu konuyu halletmesi için Arsinoe'liler bir mektupla ve elçiler göndermek suretiyle Thraseas'a başvurmuşlardır. Thraseas ise Nagidos'luları söz konusu arazinin Arsinoe'lilerin olması gerektiği konusunda ikna etmiş, belki de tehdit etmiş ve Nagidos'lular da kafalarında hiçbir soru işareti kalmayacak şekilde durumu kabullenip sınırları Thraseas'ın isteği doğrultusunda belirlemişlerdir. Yazıttan anlaşıldığına göre Aetos Arsinoe'yi kurup Nagidos'tan aldığı toprağı bu kente katmasına rağmen, Arsinoe'liler bu toprağı kendileri adına kullanamamışlardır. Çünkü, “(Siz de) bütün bu araziye işleyerek ve ekip biçerek güzel bir hale getireceksiniz ki hem siz daha iyi koşullara sahip olacaksınız hem de kralın gelirlerinin başlangıçtan daha iyi olmasını sağlayacaksınız” ve “siz uygun bir şekilde devlet işlerinizi yerine getirerek ve kral ve kraliçe için her uygun fırsatta geleneksel sunuları yerine getirerek güzel bir şekilde davranacaksınız” ifadelerine bakılırsa bu yazıtta kadar toprağı ekip biçen ve vergisini ödeyerek burayı yöneten Nagidos'lularmış gibi görünmektedir.

Arsinoe kentinin lokalizasyonunu, Jones-Habicht, Kelenderis'in kuzey batısında kıyıda 15 km'den daha az bir mesafede bulunan, Gülnar'ın ise 9 km güneyinde yer alan Meydancık Kalesi olarak yapmaktadırlar. Ve buranın sahilden iç kesimlere kadar önemli noktaları kontrol etmek üzere iyi bir yer olduğunu vurgulamaktadırlar⁴⁷³. Zaten bizim yazıtımızda da Aetos kent kurmak üzere stratejik bir nokta seçmiştir.

TKe 32 Mopsuestia ile Aigai kentleri arasındaki sınır kararı

Buluntu Yeri: Misis. Şimdi Adana Müzeinde. Env. No. 2977.

Tanım: Mermerden yapılmış dörtgen blok.

Ölçüler: Y. 0.87m G. 0.57m. K. 0.42m. HY. 4.5-5 cm.

Edisyon: Groag, Art. Nonius, nr. 15-17, 19-23, 29-31, 33, 44-47, 60; RE XVII 1, Sp. 866-879, 898f., 902.; Keil, Öjh 28, 1933 Beiblatt Sp. 5 vdd.; Keil – v. Premerstein, dritte Reise, 1914, I., Magie, RRAM II 1950, Ruge, RE XVI 1 Sp. 243-250; Doblhofer, Grenzregelung 1960, s. 39-44, AE 1966, 486; French, Cappadocia (1991), Appendix s. 52;

Tarih: İ.S. 69-79?

⁴⁷² Aetos ile Thraseas'ın kariyeri ile ilgili olarak bkz. Jones - Habicht, Phoenix 43 (1989), s. 335-346

⁴⁷³ Jones - Habicht, Phoenix 43 (1989), s. 328-335

- [Imp. Caesar Vespa]-
 [sianus Aug.]
 [.]
 4 [.]
 [. P. Nonio]
 Asprenate C[aesi]-
 ano leg(ato) pro pr(aetore)
 8 provinciae Cili-
 ciae in re praesen-
 ti fines inter
 Mopseotas et
 12 Aegenses termi-
 navit.

Çeviri: [*İmparator Caesar Vespasianus Augustus.....*][*Publius Nonius*] *Asprenas [Caisianus]*'un ortaya çıkan durumdaki *Cilicia Eyaleti legatus propraetore*'liğinde *Mopsuestia* 'lılar ile *Aigaii* arasındaki sınırları belirledi.

Yorum: Yazıtla ilgili pek çok sorun bulunmaktadır. her şeyden önce yazıtın Latince olarak yazıldığı göz ardı edilmemelidir. Anadoludan ele geçen Latince sayısının azlığı ve bu yazıtların çoğunun da imparatorluk arazisi bağlantılı olması dolayısıyla burada da olağanüstü bir durumdan şüphelenilmelidir. Nitekim yazıtta geçen *in re praesenti* ifadesi de bunu doğrular niteliktedir. Zira imparator Vespasianus Dönemi'nde *Cilicia Eyaleti* yeniden düzenlenmiş ve eyalet artık coğrafi bir anlam kazanmıştır. Belki de ortaya çıkan sözkonusu durum budur. Doblhofer tarafından yazıt için önerilen tamamlamalar kısmen sorunlu görünmektedir. Doblhofer yazıtta *ex imperatoris* ile başlayarak *terminavit*'ten yola çıkıp *nominativus casus*'unda bir *procurator* ya da *iudex datus* ile tamalamayı uygun görmektedir: [isim *procurator Augusti*]

[*decernente P(ublio)? Nonio*] ya da [*iudex datus a P(ublio)? Nonio*]

Ancak bu tamamlama bana pek olası görünmemektedir. Söz konusu imparatorun yukarıda değinmiş olduğum nedenle Vespasianus olması olasıdır. Ancak *terminavit* fiilinin öznesi olarak *nominativus casus*'ta olması bana daha olası gelmektedir. Nitekim Doblhofer'in [isim *procurator Augusti*] olarak tamamladığı yerde bir *procurator*'un isminin sığacağı kadar yer mevcut değildir. Diğer satır için önerilen tamamlamalara gelince; Küçük Asya'da *decernente* geçen sınır kararı örneği şu ana kadar mevcut değildir. Söz konusu olabilecek bir *iudex datus* isminin buradaki boşluğa sığması da pek mümkün görünmemektedir. Buna karşın imparator adının *nominativus* olduğu ve *ablativus casus*'unda bir *proconsul* adının zikredildiği yazıtlar mevcuttur⁴⁷⁴. Yani imparator Vespasianus'un *Cilicia*'nın mevcut durumdaki valisi

⁴⁷⁴ Krş. TKe 13, TT 22.

aracılığıyla sınırları belirlemesi satır başına düşen harf sayısı da göz önüne alındığında daha olasıdır.

LYKIA

TKe 33 Tlos ve Oinoanda arasındaki sınır anlaşması

Buluntu Yeri: Letoon.

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: Le Roy, CRAI (1996) 962-980; Le Roy-Rousset, *Anatolia Antiqua* 1 (2003), s. 452-456, Şahin-Adak, *Stadiasmus Patarensis*, 2007, s. 76, 178-179.

Tarih: İ.Ö. II. yy.

TKe 34 Araksa ve bir komşusu arasındaki sınır tartışmasında Lykia Birliği hakemlik yapıyor (Araksa)

Buluntu Yeri: Ören.

Tanım: Kireçtaşından blok.

Ölçüler: Y. 0.91m, G. 0.36m, K. 0.07m.

Edisyon: Bean, *JHS* 68 (1948), s. 46vd, nr. 11, Moretti, *RFC* n.s. 28 (1950), s. 326-50; Pouilloux, *Choix d'inscriptions grecques* 1960, 4, (*SEG XVIII*, 570), Robert, *REG* 1950, 183, Larsen, *CPh* 51 (1956), s. 151-69, Larsen, *GFS*, s. 241vd, Will, vol. 2, s. 229, Sherwin-White, s. 49vd, Errington, *Chiron* 17 (1987) s. 114-18, (*SEG XXXVII*, 1218).

Tarih: İ.Ö. 167 ya da sonrası?

Yazıt Orthagoras'ın yaptığı pek çok *euergesia*'ya değinen bir meclis kararıdır. Buraya yalnızca ilgili kısım alınmıştır.

ἐπὶ ἱερέων Ὀρθαγόρου καὶ Μηνοκρίτου, μ(ηνὸς)
 Λύστρου δευτέραι, ἐκκλησίας ἐννόμου ο[ὔ]σης,
 ἔδοξεν Ἀραξέων τῶ δήμῳ καὶ τοῖς ἄρχουσιν·
 ἐπεὶ Ὀρθαγόρας Δημητρίου ὁ πολίτης ἡμῶν,
 5 ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ὑπάρχων διὰ προγόνων,
 πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποδείξεις πεποίηται
 τῆς πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίας ἐκ τῆς πρ[ώ]της
 ἡλικίας·

.... ἐνστάντος τε ἡμῶν ἀγῶνος

50 περὶ τῆς ἐν Σοάσοις χώρας πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας ὑπερὸ
 αὐτῆς, ἀποσταλεῖς πρεσβευτῆς πρὸς τὸ κοιν<όν> ἀγαθὸς
 ἀγωνιστῆς ἐγένετο καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ εἰς τὸ πάντα τὰ
 συμφέροντα τῷ δήμῳ ἡμῶν περιγενέσθαι καὶ ἐν μηδεν[ί]
 ἐλαττωθῆναι·

Çeviri: *Orthagoras ve Menokritos'un rahiplikleri sırasında, Dystros ayının ikinci gününde, ekklesia'nın olağan toplantısı sırasında, Araksa'luların halk meclisi ile arkhon'ları karar aldı: Mademki Demetrios oğlu Orthagoras yurttaşımız, güzel ve iyi yetişmiş bir insan olarak atalarından beri hyparkhos'luk yaptı, halka karşı ilk gençlik yıllarından itibaren birçok ve büyük iyilikler üstlendi.....*

Soasa'daki toprak parçası hakkında aramızda bir çatışma çıkınca, bu toprak parçası ile ilgili olarak tartışmalı oldukları kişilere karşı (Lykia) Birliği'ne elçi olarak seçilince halkımız için pek çok iyi şeyin yerine getirilmesinde ve kentimizin hiçbir konuda küçültülmemesi konusunda iyi bir mücadeleci oldu

TKe 35 Kitanaura-Termessos sınırı

Buluntu Yeri: Arslanlı (Kuzca Köyünün, Çandır Çayının kaynak bölgesinde).

Tanım: Kayada.

Ölçüler: -

Edisyon: İplikçioğlu, AST XIX 2 (2002), s. 131 vd.

Tarih: Helenistik Dönem.

KI

(ὄροι) K1(τανναυρέων).

Çeviri: Kitanaura'luların sınırları.

TKe 36 Balboursa sınır yazıtı

Buluntu yeri: Tatgediği mevkii (Tahtalar mahallesi?), Tryaion'un ca. 5 km. doğu güney doğusunda (bugün sınır Korkuteli (→İsinda 2) ve Elmalı (→Akarassos) arasında.

Tanım: Kayada.

Edisyon: İplikçioğlu, Westpamphylien und Ostlykien (2002), 3.2.01, Çelgin-Çelgin, Lykia (2000), 437; Hellenkemper-Hild, TIB 8, 2, (2004), s. 477, s.v. Balboursa, Şahin-Adak, Stadiasmus Patarensis 2007, s. 77.

Tarih: Geç Helenistik/Erken Roma.

BAΛ

(ὄροι) ΒΑΛ(ΒΥΡΕΩΝ).

Çeviri: Balboura'lıların sınırları⁴⁷⁵.

TKe 37 Balboura sınır yazıtı

Buluntu yeri: Nebiler yakınında Gökçegelediği mevkiinde Tryaion'un *ca.* 10 km. kuzey doğusunda.

Tanım: Kayada.

Edisyon: Çelgin-Çelgin, Lycia (2000), s. 393, Fig. 3 ve s. 437; Hellenkemper-Hild, TIB 8, 2, (2004), s. 477, s.v. Balboura, Şahin-Adak, Stadiasmus Patarensis 2007, s. 77.

Tarih: Geç Helenistik/Erken Roma.

ΒΑΛ

(ὄροι) ΒΑΛ(ΒΥΡΕΩΝ).

Çeviri: Balboura'lıların sınırları⁴⁷⁶.

TKe 38 Korykos-Gagai sınırı (Gagai)

Buluntu Yeri: Gerdin-Yenicepınar mahallesi. Karaöz Yolunun 300m kuzeyi, Adrasan-Karaöz yol ayrımının 300m kuzey doğusunda.

Tanım: Yazıt doğal kayanın üzerine işlenmiş.

Ölçüler: G. 0.60m. H. Y. (*omikron*): 0.18m. (*□ile*): 0.23m. (*omega*): 0.18m.

Edisyon: Şahin-Adak, Stadiasmus Patarensis 2007, s. 77.

Tarih: Quintus Veranius'un Lykia valiliği sırasında (İ.S. 43-48).

ΟΚΩ

ὄ(ροι) Κω(ρυσκίων).

Çeviri: Korykos'luların sınırları.

TKe 39 = TI 56 Typallia-Onobara sınırı?

⁴⁷⁵ Balboura'nın Isinda kentiyle olan kuzeydoğu sınırını tayin ediyor olmalıdır (Çelgin-Çelgin, Lycia (2000), 437).

⁴⁷⁶ Balboura'nın Podalia kentiyle olan doğu sınırını tayin ediyor olmalıdır (Çelgin-Çelgin, Lycia (2000), 437).

TKe 40 =TI 57 Korykos-Phaselis sınırı?

TKe 41.1 Arykanda kent arazisinin sınırlanması

Buluntu Yeri: Arykanda'da Bizans kilisesinin *apsis*'inde

Tanım:

Ölçüler: Y. 0.34+0.58= 0.92m; G.. 0.53m; K. 0.085-0.11m; H. Y. 0.032-0.035m.

Edisyon: Şahin, EA 3 (1984), 39-40, Şahin, EA 20 (1992), 81-82, Şahin, I. v. Arykanda (I.K. 48), nr. 25a-b, (SEG VI 746) (SEG XXXIV, 1984, nr. 1309) (TAM II, 787 (=25a).

Tarih: İ.S. 161–169 (Marcus Aurelius-Lucius Verus).

[Αὐτοκρατόρων]
 [Καيسάρω]ν Σ[ε]β[α]-
 [στῶ]ν Μάρ(κου) Αὐ-
 4 [ρηλί]ου Ἀντω-
 [νείνο]υ καὶ Λου-
 κί[ου] Αὐρηλίου
 Οὐήρου κ ε λ ε [υ]-
 8 σάντων Τιβέ-
 ριος Ἰούλιος
 Φρούγι ὁ κρά-
 τιστος ἀνθύ-
 12 πατος περιορί-
 σας τὴν πόλιν
 τὰς στήλας
 ἔταξεν

Res. 10 Arykanda kent arazisinin sınırlanması

TKe 41.2 Arykanda kent arazisinin sınırlanması

Buluntu Yeri: Arykanda'da Bizans kilisesinin *apsis*'inde

Çeviri: *İmparator Caesar Augustuslar Marcus Aurelius Antoninus ile Lucius Aurelius Verus'un emirleriyle Ti. Iulius Frugi, son derece seçkin (senatör sınıfından) proconsul, kentin sınırlarını saptadıktan sonra stelleri (sınır taşlarını) diktirdi.*

Tanım:**Ölçüler:**

Edisyon: Şahin, EA 3 (1984), 39-40, Şahin, I. v. Arykanda (I.K. 48), nr. 25c-d, (SEG VI 763=25d) (TAM II 786 = 25d)

Tarih: İ.S. 161–169 (Marcus Aurelius-Lucius Verus).

- Αὐτοκρ[ατόρων]
 Καισάρ[ω]ν Σβασ[των]
 τῶν Μάρ(κου) Αὐρη]-
 4 λί]ου Ἀ[ντωνεῖνου]
 καὶ Λου[κίου] Αὐρη]-
 λίου Ο[υ]ρήρου κ ε]-
 λ ε υ σά[ντων Τι]-
 8 β[έ]ριο[ς] Ἰού]-
 [λιος Φρούγι ο]
 [κράτιστος ἀνθύ]-
 [πατος περιορί]-
 12 [σας τὴν πόλιν]
 [τὰς στήλας]
 [ἔταξεν]

Çeviri: *İmparator Caesar Augustuslar Marcus Aurelius Antoninus ile Lucius Aurelius Verus'un emirleriyle Ti. Iulius Frugi, son derece seçkin (senatör sınıfından) proconsul, kentin sınırlarını saptadıktan sonra stelleri (sınır taşlarını) diktirdi.*

TKe 41.3 Arykanda kent arazisinin sınırlanması**Buluntu Yeri:****Tanım:****Ölçüler:**

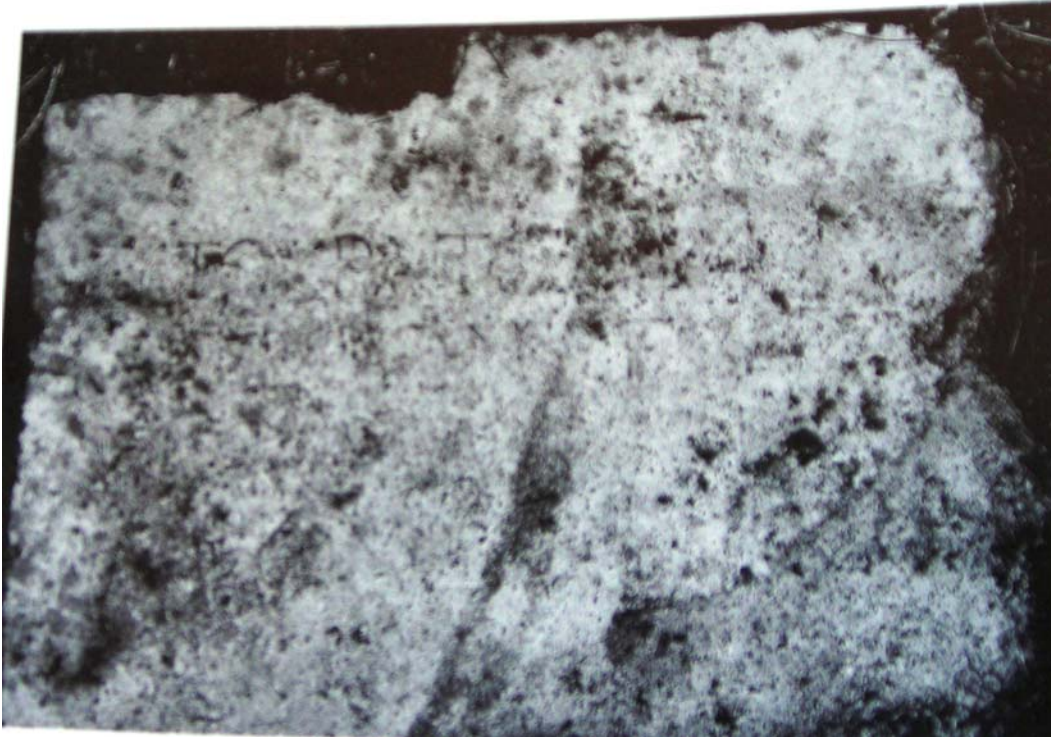
Edisyon: Şahin, I. v. Arykanda (I.K. 48), nr. 25e.

Tarih: İ.S. 161–169 (Marcus Aurelius-Lucius Verus).

- Αὐτοκρατό[ρων]
 Κ[αί]σ[α]ρ[ων] Σβασ[των]
 [Μάρ]κου [Αὐρη]-
 4 [λί]ου [Ἀντωνεῖνου]
 [καὶ Λουκίου Αὐρη]-

- [λίου Ουήρου κ ε]
 [λ ε υ σάντων Τι]-
 8 [βέριος Ίούλιος]
 [Φρούγι ό κρά]-
 [τιστος άνθύ]-
 [πατος περιορί]-
 12 [σας τήν πόλιν]
 [τὰς στήλας]
 [ἔταξεν]

Çeviri: *İmparator Caesar Augustuslar Marcus Aurelius Antoninus ile Lucius Aurelius Verus'un emirleriyle Ti. Iulius Frugi, son derece seçkin (senatör sınıfından) proconsul, kentin sınırlarını saptadıktan sonra stelleri (sınır taşlarını) diktirdi.*

Res. 11 Arykanda Kent Arazisinin Sınırlanması

Şahin: Arykanda civarında 3 adet özdeş sınır kararı ele geçmiştir. 160'lı yıllarda Arykanda'da M. Aurelius ile Lucius Verus'un emriyle (otorite vasıtasıyla) bir sınır saptama çalışması yapılmıştır. Olasılıkla Arykanda bir sınır anlaşmazlığından kaynaklanan durum dolayısıyla Roma'ya İmparatorlar nezdinde, anlaşmazlığın giderilmesi amacıyla bir heyet göndermiş, imparatorlar da kentin sınırlarını saptamak üzere eyalet valisini görevlendirmişlerdir. Arykanda'lılar dileklerini L. Verus'a bizzat da iletmiş olabilirler. Çünkü Verus Parth savaşı nedeniyle Suriye yolundayken PAMPHLIA'dan da geçmiştir. (Hist. Aug., Verus 6, 9) Bu

durumda Frugi Lycia-Pamf. *Proconsul*'lüğüne Parth savaşı başlangıcında yani 162 yılı civarında tayin edilmiş olsa gerektir.

Sınır saptamasına yol açan olay, bir sınır anlaşmazlığı olabileceği gibi (büyük bir olasılıkla güney komşusu Limyra ile), kentin çevresinde genel bir sınır saptama çalışması yapılmış olması da mümkündür. Anlaşılan eyalet valisi sorun hakkında tek başına bir karar verememiş ve İmparatorun doğrudan müdahalesi gerekmiştir.

MYSIA

TKe 42 Kyzikos Sınırı

Buluntu Yeri: Gönen'in batısındaki Aladağ.

Tanım: Yazıt kayanın üzerindedir.

Ölçüler: -

Edisyon: Wiegand, AM XXIX (1904), s. 275 vd., Wiegand, AM XXX (1905), s. 328 vd.

Tarih: Helenistik Dönem.

ὄρ(ος) Κυ(ζικηνῶν).

Çeviri: Kyzikos'luların sınırı.

PISIDIA

TKe 43 Tymbriada ile Apollonia kentleri arasındaki sınırı işaret eden bir onur yazıtı

Buluntu Teri: Apollonia (Ulu Borlu).

Tanım:

Edisyon: Sterret, W. E. Nr. 548; Hirschfeld, Gött. Gel. Anz. 1888 s. 590; Wilhelm, A.E. Mitt. Oest. 1897, s. 85, Ramsay, JHS 38 1918, s. 139–150.

Tarih: İ.Ö. 25 *terminus antequam* (Ramsay).

Τὸν μεταστήσαν-
τα τὴν τοῦ βασιλε-
ως διάταξι· πρὸς
4 Τυμβριαδέσ[ι] τ' Ὀ[υ]-
ραμμα χώραν καὶ Ὀ-
φεως Κεφαλήν λε-
γομένην καὶ Αὐλῶ-

- 8 να τὸν κατὰγον-
τα πρὸς Μισυλωι
καὶ προοσνεῖμ[α]ν-
[τ]α αὐτοῖς καὶ [ό]-
- 12 [ρ]ο[θ]ετήσαντα
[π]ι[σ]τεως [έ]νε-
κεν καὶ μ[εγ]αλο-
φροσύνης

Çeviri: *Kralın Tymbriada’lılar için aldığı kararı değiştirerek Ourammas toprağını ve Yılanın Başı denilen yeri ve Misylos’a giden Kanalı kendilerine ekleyen (kendi sınırlarına katan) ve güvenli bir şekilde sınırı belirleyen falancaı yüce gönüllülüğü sebebiyle (heykelini dikerek onurlandırdı).*

Yorum: Yazıtta onurlandırılan kişi kralın Tymbriada’lılara tahsis ettiği toprakları Apollonia’ya veriyor.

Hirschfeld yazıtı İ.Ö. 189’dan hemen sonraya Eumenes II’nin Apollonia’yı kurmasından sonraya tarihleniyor. Fakat Ramsay Bergama tarihi açısından baktığımızda bunu pek mümkün görmüyor. Bergama’nın otoritesinin hiçbir zaman Tymbriada üzerine genişlemediğini, Apollonia’nın ise Bergama’nın değil, Nikator’un kendisi tarafından çok erken bir dönemde kurulmuş bir Seleukos kolonisi olduğunu söylüyor. Eumenes ise Apollonia ile ilgili olarak Trakya askerlerinden oluşan bir ordu yerleştirmek suretiyle askeri gücünü artırmasının dışında bir değişiklik yapmadı. Yazıt Galatia Eyaletinin düzenlenmesinden hemen sonraya tarihlenmelidir. Roma valisi hem Apollonia hem de Tymbriada üzerinde yetkiye sahiptir. Koyduğu yasada değişiklik yapılan kral, mirası Galatia eyaleti olarak organize edilen Amyntas’tır. Vali *territorium*’u değiştirmek ve sınır taşlarını dikme konusunda tam yetkiye sahiptir. Ayrıca bu kişi *megalophrosyne*’si nedeniyle onurlandırılmaktadır. Bu nitelik bir Cumhuriyet dönemi kentinin yurttaşına değil, yüksek bir Roma memuruna atfedilen bir niteliktir. Araziler ve sınırlarla ilgilenen kişi ya Roma hükümetinin tam yetkisini uygulayan kişidir ya da imparatorun kendisini temsil eden Galatia valisidir. Bilindiği üzere Gaius Lollius yeni eyalet Galatia’yı organize etmek üzere gönderilmişti. Belki de, yazıtta onurlandırılan kişinin bu şahıs olduğunu farzedebiliriz. Yazıtta söz konusu olan kişi *güvenli bir şekilde* sınırları belirliyor. Burada önceki bir Roma generalinin bir sözü ya da Apollonia’lıların hakkının farkına varılması söz konusu olabilir. Gerçi Roma politikası her Yunan kentinde bir emir ve civilizasyon temeli üzerine kurulmuştur. Fakat bunun tersine Pisidia’lılar Galatia eyaletinin kurulduğu erken dönemlerde Roma sistemine olan düşmanlıklarıyla dikkati çekerler. Bu ilke Apollonia’nın Tymbriada’ya olan üstünlüğünün temelini oluşturur⁴⁷⁷.

Sınır: İki kent arasındaki bu noktalar bir şerit halinde Limnai Gölü’nün K. Doğusunda, yani, Hoyran Gölü’nün Doğu sahili ile Eğirdir Gölü’nün K. Doğu sahili üzerindedir. Doğudaki

⁴⁷⁷Ramsay, JHS 38 1918, s. 143-144.

büyük yola (Apameia'dan Apollonia üzerinden Antiokheia, Lykaonia ve Syria'ya giden yol) doğru giden Kanal Sultan Dağı ve Karakuş Dağı'ndan çıkıp Doğu ve Kuzey yönünde akan ve antik adı bilinmeyen bir nehir yönünde Hoyran Gölü'nün K. Doğu köşesine ulaşır. Aulon (αὐλών, ὠνος) olarak adlandırılan yer bir boru ya da kanal şeklindedir ve Misylos'a yönelir. Misylos bu civardaki bir köy ya da çiftliğin adıdır.

Yılanın Başı denilen mevki Hoyran ya da Eğirdir Gölü'nün batı sahilinden bakan her gezginciye etkileyen bir yerdir. Kanal'ın güney bölümü Sultan Dağı'ndan çıkıp Göle (gölü ikiye bölecek olursak) ulaşan uzun bir dağ sırası şeklindedir⁴⁷⁸.

Ourammas denilen 3. bölge ise Eğirdir Gölü'nün doğu sahilinde uzanır. Güneyde Tymbrias'ın Pisidia Dağları ile kuzeyde Yılanın Başı arasındaki sığ sahildir. Anthios nehrinin göle aktığı yerdedir. Burada Gelendos köyü bulunmaktadır⁴⁷⁹.

TKe 44.1= TIA 5 Sagalassos ile Tymbriananassos⁴⁸⁰ sınırı

Buluntu Yeri: Düver.

Tanım: -

Ölçüler:

Edisyon: Ramsay, Inscriptions 1886, s. 128-129.

Tarih: İ.S. 54-55 (Quintus Petronius Umber'in Nero Dönemi Galatia valiliği sırasında).

ἐξ ἐπιστολῆς θεοῦ
 Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ
 Καίσαρος Κοίντος Πε-
 4 τρώνιος Οὐμβερ προε-
 (vac.) σβευτῆς καὶ ἀντισ-
 {τισ}τράτηγο[ς] Νέρω-
 νος Κλαυδίου Καίσ-
 8 αρος Σεβαστοῦ Γερ<μανικοῦ>
 καί{σαρος} Λούκιϛ-
 ος Πούπιος Πραΐσης
 [ἐπί]τροπος Νέρωνο-
 12 ϛ (vac.) Κλαυδίου Καίσαρο-
 ϛ Σεβαστοῦ Γερμανικο-

⁴⁷⁸ Ramsay, JHS 38 1918, s. 144.

⁴⁷⁹ Ramsay, JHS 38 1918, s. 145.

⁴⁸⁰ Tymbrianassos Düver'in kuzeyinde modern adıyla Örenlere lokalize edilmektedir: Bean, AS 9 (1959), s. 88

- ὕ ὠρ(vac.)οθέτησαντα μ-
 ἐν <ἐν> δεξι<ᾱ> εἶναι Σα-
 16 γαλα<σσε>ων, τὰδὲ
 ἐν ἀριστερᾷ εἶναι
 κώμης Τυνβριανασσέω-
 [ν] Νέρωνος Κλαυδί-
 20 (vac.)ου Καίσαρος Σεβασ-
 (vac.)τοῦ Γερμανικοῦ,
 (vac.)ἐν ἧ καὶ πέμπτον
 (vac.) μέρος Σαγαλασσέω-
 24 ν (vacat)

Çeviri: *Tanrı Augustus Germanicus Caesar'ın mektubuna göre, Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus'un presbeutes antistrategos'u (legatus propraetore) Quintus Petronius Umber ile Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus'un epitropos'u (procurator) Lucius Pupius Praeses sınırları belirlediler: Sağ tarafta bulunan (territorium'un) Sagalassos'lulara, sol tarafta bulunan (territorium'un) ise Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus'un olan (ve) 5'te biri Sagalassoslular'a ait olan Tymbrianassos'luların köyüne ait olmasına (karar verdiler).*

TKe 44.2 = TIA 5 Sagalassos ile Tymbriananassos sınırı

Buluntu Yeri: Düver. Mezarlıkta bulunmuş.

Tanım: Alttan kırık dikdörtgen blok. Taşın sağ ve sol tarafı zarar görmüş.

Ölçüler: Y. 1.16 m, G. 0.75m, K. 0.37m, H.Y. 0.03-0.045m.

Edisyon: Ramsay, Inscriptions 1886, s. 128-129.

Tarih: İ.S. 54-55 (Quintus Petronius Umber'in Nero Dönemi Galatia valiliği sırasında).

- ἐξ ἐπιστολῆς θε-
 οῦ Σεβαστοῦ
 Γερμανικοῦ] Καίσαρ[ος],
 4 Κοίντος [Π]ετρώνι-
 ος Οὔμβερ προεσβευτῆς
 καὶ ἀντιστράτηγος Νέρω-
 γος Κλαυδί[ο]υ Καίσαρος-
 8 Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ κα[ί]
 Λούκιος Πούπιος Πραί-
 σης [ἐπί]τροπος Ν[έρ]ωνος

- Κλα[υ]δίου [Κ]αίσα[αρ]ος Σε-
 12 β[αστοῦ] Γερμα]νι-
 [κοῦ ὠροθέτησαντα μὲν]
 [δεξιᾶ εἶναι Σαγαλασ]σέ-
 [ων, τὰδὲ
 16 ἐν ἀριστερᾷ εἶναι
 κώμης Τυνβριανασσέω-
 [ν] Νέρωνος Κλαυδί-
 20 (vac.)ου Καίσαρος Σεβασ-
 (vac.)τοῦ Γερμανικοῦ,
 (vac.)ἐν ἧ καὶ πέμπτον
 (vac.) μέρος Σαγαλασσέω-
 24 ν (vacat)

Çeviri: *Tanrı Augustus Germanicus Caesar'ın mektubuna göre, Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus'un presbeutes antistrategos'u (legatus propraetore) Quintus Petronius UMBER ile Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus'un epitropos'u (procurator) Lucius Papius Praeses sınırları belirlediler: Sağ tarafta bulunan (territorium'un) Sagalassos'lulara, sol tarafta bulunan (territorium'un) ise Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus'un olan (ve) 5'te biri Sagalassoslular'a ait olan Tymbrianassos'luların köyüne ait olmasına (karar verdiler).*

TKe 44.3 = TIA 5 Sagalassos ile Tymbriananassos sınırı

Buluntu Yeri: Düver. 44 numaralı evin bahçesinde bulunmuş. Ancak buraya 1 km kuzeyde bir noktadan getirilmiştir.

Tanım: Dikdörtgen blok. Harfler aşağıya doğru düzensizleşmektedir.

Ölçüler: Y. 1.69 m, G. 0.75 m (alt), 0.63 m (üst), K. ca. 0.43 m, H.Y. 0.02-0.05 m.

Edisyon: Bean, AS 9 (1959), 84-88, no. 30, levha XXIa.

Tarih: İ.S. 54-55 (Quintus Petronius UMBER'in Nero Dönemi Galatia valiliği sırasında).

- ἐξ ἐπιστολῆς θεοῦ
 Σεβαστοῦ Γερμανι-
 κοῦ Καίσαρος Κοίντος
 4 Π[ε]τρώνιος Ὀμβερ (sic)
 Πρε(ν.)σβευτῆς καὶ ἀντιστρ[ά]-
 τη[γ]ος Νέρωνος Κλαυ-
 δίου Καίσαρος Σεβαστοῦ

- 8 Γερ<μανικοῡ> καὶ Λούκι[ι]ος
[Πού]πιος Πραίσιης ἐπ[ί]τροπ[ος]
Νέρωνος Κλαυδίου {Και}
- 12 Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῡ
(ια) ὦρο (ια) θέτη-
(ια) σαν(ν.)τα μὲν -
ἐν δεξιᾷ εἶ-
[ναι] {Σαγαλα}-
- 16 Σα (ια) γ (ια) αλασσέων,
τὰδὲ ἐν ἀριστε[ρᾷ]
κώ (ια) μης Τυμ-
βριανασσέων Νέρω-
- 20 νος Κλ(ια) αυδίου Καί-
σ(ν.)α(ν.)ρος Σεβασ-
το(ῦ) Γε(ρ)μανικο[ῦ],
ἐν ἧ καὶ πέμπτο[ν]
- 24 Σ (ια) αγαλασσέ-
(vacat) ων

Çeviri: *Tanrı Augustus Germanicus Caesar'ın mektubuna göre, Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus'un presbeutes antistrategos'u (legatus propraetore) Quintus Petronius UMBER ile Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus'un epitropos'u (procurator) Lucius Papius Praeses sınırları belirlediler: Sağ tarafta bulunan (territorium'un) Sagalassos'lulara, sol tarafta bulunan (territorium'un) ise Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus'un olan (ve) 5'te biri Sagalassoslular'a ait olan Tymbrinanassos'luların köyüne ait olmasına (karar verdiler).*

TKe 44.4 = TIA 5 Sagalassos ile Tymbrinanassos sınırı

Buluntu Yeri: Hacılar Köyü (L. Robert 1960 yılında Tymbrinanassos ile Sagalassos arasındaki imparatorluk arazisine işaret eden bu dört yazıt dışında Yarıköy'den (Düver'e uzak olmayan bir köy) iki adet daha yazıtın kopyasını aldığı açıkladı. Ancak bunlar yayımlı değildir. Bu durumda Tymbrinanassos ile Sagalassos sınırına işaret eden toplam 6 adet yazıt bulunmaktadır⁴⁸¹.)

Tanım: -

Ölçüler: Y. 1.22m (Yukarıdaki fragment: c. 0.48m; Aşağıdaki fragment: 0.74m.) G. C. 0.63m. K. 0. 61m. Yazılı Alan: Y.1.02m. G.0.55m. (Yazıtta sigmalar c şeklinde.)

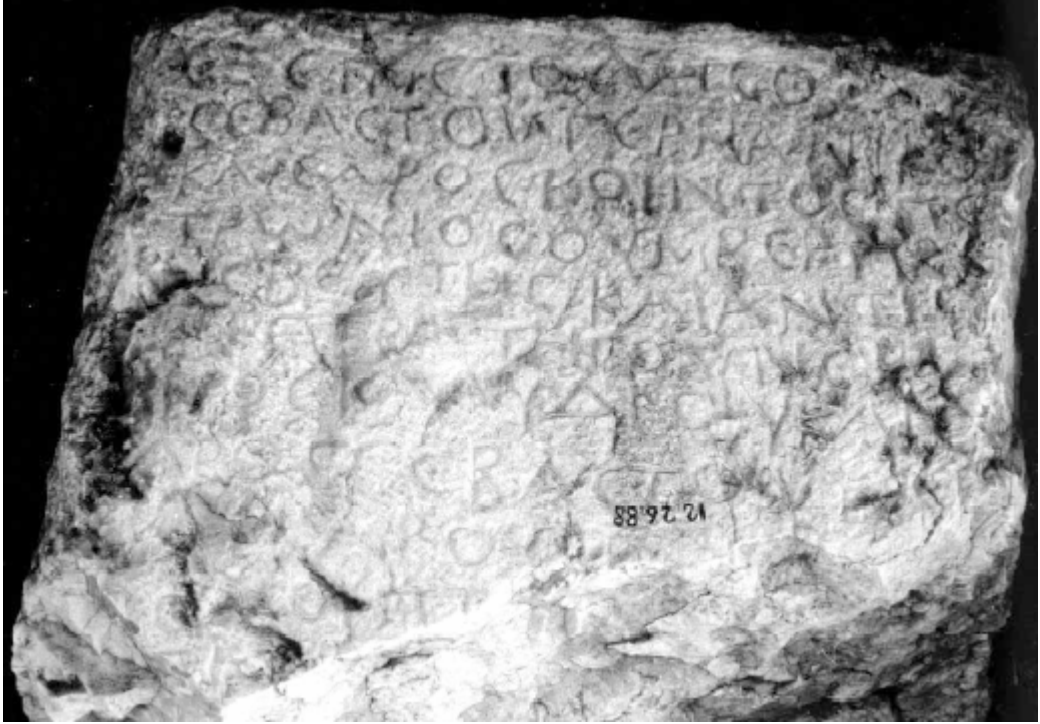
⁴⁸¹ Horsley - Kearsley, ZPE 121 (1998), s. 124.

Edisyon: OGIS 538; Smallwood, Gaius Claudius Nero 1967 nr. 387; Horsley–Kearsley, ZPE 121 (1998) s. 123–129.

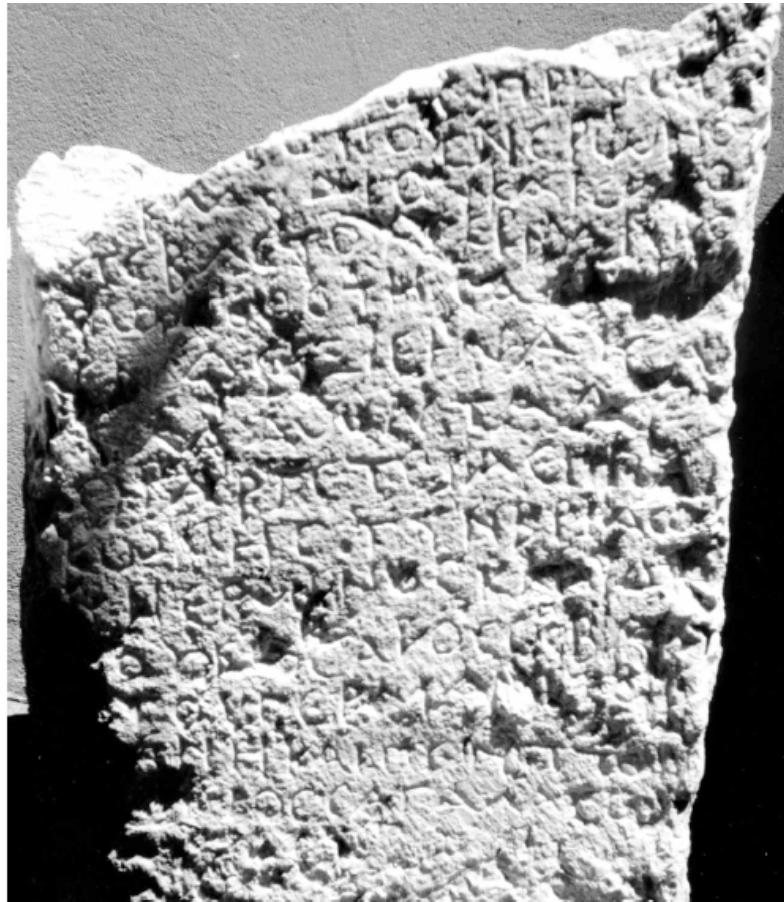
Tarih: İ.S. 54-55 (Quintus Petronius UMBER'in Nero Dönemi Galatia valiliği sırasında).

- ἐξ ἐπιστολῆς θεοῦ
 Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ
 Καίσαρος Κοίντος Πε-
 4 τρώνιος Οὔμβερ προε-
 (vac.) σβευτῆς καὶ ἀντισ-
 {τισ}τράτηγο[ς] Νέρω-
 νος Κλαυδίου Καίσι-
 8 αρος Σεβαστοῦ Γερ<μανικοῦ>
 καί{σαρος} Λούκιϛ-
 ος Πούπιος Πραίσης
 [ἐπί]τροπος Νέρωνο-
 12 ς (vac.) Κλαυδίου Καίσαρο-
 ς Σεβαστοῦ Γερμανικο-
 ῦ ὥρ(vac.)οθέτησαντα μ-
 ἐν <ἐν> δεξι<ᾱ> εἶναι Σα-
 16 γαλα<σσε>ων, τὰδὲ
 ἐν ἀριστερᾷ εἶναι
 κώμης Τυμβριανασσέω-
 [ν] Νέρωνος Κλαυδί-
 20 (vac.)ου Καίσαρος Σεβασ-
 (vac.)τοῦ Γερμανικοῦ,
 (vac.)ἐν ἧ καὶ πέμπτον
 (vac.) μέρος Σαγαλασσέω-
 24 ν (vacat)

Çeviri: *Tanrı Augustus Germanicus Caesar'in mektubuna göre, Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus'un presbeutes antistrategos'u (legatus propraetore) Quintus Petronius UMBER ile Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus'un epitropos'u (procurator) Lucius Pupius Praeses sınırları belirlediler: Sağ tarafta bulunan (territorium'un) Sagalassos'lulara, sol tarafta bulunan (territorium'un) ise Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus'un olan (ve) 5'te biri Sagalassoslular'a ait olan Tymbrianassos'luların köyüne ait olmasına (karar verdiler).*

Res. 12 Sagalassos Tymbrianssos Sınırı

Res. 13 Sagalassos Tymbrianassos Sınırı

Pisidia'da bilinen İmparatorluk arazileri: 2 tanesi Beyşehir gölünün yanında Augustus'un erken dönemlerine tarihlenmektedir. Bir tanesi Flaviuslar'ın erken dönemlerine tarihlenmekte olup bir diğeri Burdur Gölü'nün K. Doğu bitiminde bulunmaktadır (tarihi belirsiz); Bu yeni örneğimiz de İ.S. I. yy. ortalarına tarihlenmekte olup Tybrianassos köyünü çevreleyen ve Sagalassos kentinin batı sınırı ile birleşen, Gölün G. Batı köşesindedir⁴⁸².

Sınır: Ramsay sınır olarak Lysinia ile Tymbrinassos'a giden yolu, Bean ise Lysis'ten (Bozçay) ayrılıp Düver'e doğru akan nehri öneriyor⁴⁸³. Horsley ile Kearsley ise sınırın yalnız başına yol ya da nehir olmasının olası olmadığını ve sınırın belki de yol ile nehrin birleşimi olabileceğini vurgulamaktadır. Via Sebaste'den Hacıların güneyinde çıkıp, Yaraşlı'ya K. Batı yönünde giderken Boğaziçi'nde Lysis'i geçerek Düver'e ulaşan M. Aquillius yolu akla gelebilir. Düver'de Lysis'in kolu Yarıköy'e kadar sınıra bir devamlılık sağlıyor olabilir. Yarıköy'den sonra ise 2 seçenek bulunmaktadır. İlki Burdur Gölü'nün güney sahilini dolaşan Via Sebaste yolu, ikincisi ise Lysis Nehri. İkinci seçenek Sagalassos territorium'unun Burdur Gölünün güneyinde batı yönündeki genişlemesini kısaltmaktadır⁴⁸⁴.

Sınırın şekli belki İmparatorluk arazisinin kurulduğu zamana (belki İ.Ö. Geç I. yy.- İ.S. Erken I. yy.) ve Sagalassos'un hakkı için İmparatorluk hükümeti ile uzlaşmasına işaret ediyor olabilir. Sagalassos'un İmparatorluk arazisi kurulduğu zaman batı yönünde en azından bir parça toprak kaybetmesi olasıdır. Claudius Döneminde sınırı Yarıköy'ün bitimine kadar uzanıyordu.

İmparatorluk yasasını içeren ve Pisidia'nın yine bu bölgesinde bulunmuş bir başka yazıt bulunmaktadır. Bu yazıt da yine Iulius Claudiuslar dönemine tarihlenmektedir. Ve Tiberius zamanında yazılmıştır. Roma'nın bir başka müdahalesi de Sagalassos *territorium*'unun coğrafik sınırlarını koyma ile ilgilidir. Bu etkinin bir kısmı bir yönerge ilişkisi içinde ulaşım ve bununla ilgili servisleri sağlaması ile ilgili olarak Sagalassos'un sorumluluğuna işaret etmekteydi. (Yazıtta Sagalassos'un taşımacılık görevini Kormasa ve Konana'ya kadar sağlamakla yükümlü olduğu yazılıdır⁴⁸⁵.) İS I. yy.'ın daha erken dönemlerinde sınır batıda Burdur Gölü'nün ötesinde en azından Kormasa yani Eğneş bölgesinde 15 km. kadar güneye uzanıyordu. Buna göre Kormasa dik bir çizgi çekildiğinde Sagalassos'a aşağı yukarı 55 km. uzaklıkta bulunmaktaydı. Sagalassos'un bir diğer sınırı da bugünkü Gönen köyüne karşılık gelen ve Burdur'un 35 km batısıyla Burdur Gölü'nün K. Doğusuna düşen Konana'dır. Kormasa ile Tymbrinassos arasında hiçbir antik yerleşim yeri tespit edilememiştir. Ancak Sagalassos ile Konana arasında başka kentler de bulunmaktaydı. Örneğin Baris (Faris), Seleukeia gibi (?)

⁴⁸² Horsley - Kearsley, ZPE 121 (1998), s. 126.

⁴⁸³ Bean, AS 9 (1959), s. 87, 88.

⁴⁸⁴ Horsley - Kearsley, ZPE 121 (1998), s. 127-128.

⁴⁸⁵ Mitchell, JRS 66 (1976), s. 107-108.

Yazıttan Tymbrianassos'un 1/5'inin Sagalassos'a ait olduğunu öğreniyoruz. Bu da tartışmalı bölgede bir kayıp ve ekonomik uzlaşmaya işaret edebilir. Hacılar, Düver ve Yarıköy'deki sınırın şekli, bu bölgenin çayırılık arazi olarak özel bir yerinin olması dolayısıyla, yanındaki toprak İmparatorluk arazisi olarak tahsis edilmişken, Tymbrianassos'un 5'te biri Sagalassos'a ayrıcalık olarak verildi. Birkaç tane özdeş sınır işaretinin 10 km.'den daha az bir mesafe içinde bulunması bir çekişmenin habercisidir.

TKe 45 = TŞA 2 Andeda ve Pogla kentleri ile Plancii arazisinin sınırları (Korkuteli)

Buluntu Yeri: Bozova (Belen Köyü'nün yanında) (Andeda'nın kuzeyi, Pogla'nın ise güney doğusu).

Tanım: Basit dikdörtgen biçimli sütun.

Ölçüler: -

Edisyon: Bean AS 10 (1960), 66, nr. 118; Mitchell JRS 64 (1974), 33-34; French, Cappadocia (1991), Appendix s. 52.

Tarih: İ.S. II. yy?

Taşın Andeda'ya bakan güney doğu ve güney batıya bakan yüzlerinde: ὄρος Ἄν(δήδων)

Taşın Pogla'ya bakan kuzeybatı yüzünde: Πώ(γλων)

Taşın kuzeydoğu yüzünde: Πλ(ανκιάων?)

Çeviri: *Andeda'luların,*

Pogla'luların,

Plancii'lerin sınırı.

10.3 TAPINAK SINIRLARI

AIOLIA

TT 1 Philetairos tarafından Apollon Khresterios'a adanmış bir araziye ait sınır taşı (Aigai)

Buluntu Yeri: Aigai kentinden kuzey yönünde 7 km uzaklıktaki tepelerde yer alan Atçılar Köyünde bulunmuş. Ancak köye kuzey yönünde yakın olan Danışman Tepe'den getirilmiş ve 1953 yılında onarılan camide kullanılmış.

Tanım: Sert kahverengi taştan blok.

Ölçüler: Y. 0.65m, G. 0.43m, K. 0.20m, H.Y. 0.035-0.043m.

Edisyon: Bean, Belleten XXX (1966), s. 525-28, nr. 1, Fig. 1, Herrmann, Chiron 19 (1989), 137, krş. Malay, ETAM 23 (1999), nr. 3.

Tarih: İ.Ö.

[Φιλεταίρος]

Ἀττάλω

Ἀπόλλωνι

4 Χρηστηρίωι

τὰν χώραν

ἀνέθηκε

ὡς αἰ σταλ-

8 λαι ὀρίζουσιν.

Çeviri: Attalos oğlu [Philetairos], araziyi, Apollon Khresterios'a, stellerle sınırlandırmak suretiyle adadı.

St. 2: Ἀττάλω = Ἀττάλου?

TT 2 Eumenes I tarafından Apollon Khresterios'a adanmış bir araziye ait sınır taşı (Aigai)

Buluntu Yeri: Aigai civarı.

Tanım: Kopyalama işlemi bir arkeoloji öğrencisi tarafından yapıldığı için kayıtlı değil.

Ölçüler: Kayıtlı değil.

Edisyon: Malay, ETAM 23 (1999), nr. 3.

Tarih: İ.Ö. 263-241 (Eumenes I).

Εὐμένης

[Φι]λεταίου

Ἀπόλλωνι

4 Χρη[στη]ρίωι

τὴν χώραν

ἀνέθηκεν

ὡς αἰ σ[τῆ]λα[ι]

8 ὁ[ρ]ίζο[υ]σιν.

Çeviri: *Philetairos oğlu Eumenes, araziyi, Apollon Khresterios'a, stellerle sınırlandırmak suretiyle adadı.*

BITHYNIA

TT 3 Tapınak sınırı (Herakleia Pontike)

Buluntu Yeri: Herakleia Pontike.

Tanım: Yarı yuvarlak sınır taşı.

Ölçüler: Y. ca. 1m, G. ca. 3m.

Edisyon: Hirschfeld, Sb. Akad Berlin 1888, 885, nr. 51; Sokolowski, LSAM 1955, nr. 83; (SEG XV 1958, nr. 781). Jonnes, I. Heraklea Pontika 1994, nr. 70.

Tarih: İ.Ö. IV. yy.

ὄρρος τῶ

2 ἱερῶ. Τότο

ἐνδὸς μὴ

4 θάπτειν.

Çeviri: *Tapınak sınırı. Bunun içine gömmek yasaktır.*

TT 4 Khalkedon'da Apollon Pythios tapınağına asyilia verildiğine ilişkin karar metni

Buluntu Yeri: Delfos. Tiyatro merdivenlerinin yanındaki *opistodomos* üzerinde. Env. Nr. 1906.

Tanım: Mermer stel.

Ölçüler: Y. 0.27m, G. 0.20m, K. 0.085m, H.Y. 0.006m.

Edisyon: Pomtow, Klio XV (1918), s. 14, nr. 38; Syll³, nr. 550.

Tarih: İ.Ö. 213-203 (İ.Ö. 230-200?).

Başlangıcı eksik

- . . . ION εἶμεν, ἀγαθᾶ[ι τύχαι],
 [δεδ]όχθαι τᾶι πόλι τῶν Δελφῶ[ν],
 [τ]ὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος το[ῦ]ς
 4 Πυθαίου τὸ ἐν τᾶι Καλχαδο-
 νίαι ἄσυλον καὶ φύκτιμον ε[ἰ]-
 μεν ἀπὸ πάντων, ὧι ταὶ στᾶ-
 λαι ὀρίζοντι, κατὰ τὰν τοῦ
 8 θεοῦ μαντεῖαν. ἀγγράψαι δὲ
 τὸ ψάφισμα τόδε ἐστάλαν λ[ι]-
 θίναν καὶ ἀνθέμεν ἐν τὸ ἱε-
 ρὸν τοῦ Ἀπόλλωνος.

Vacat

- 12 Ῥοδοκλῆς Ἡροδώρο(υ) Βοιώτιος
 ἐπεμελήθη

Çeviri: *Hayırlı uğurlu olsun. Delphos'luların kenti karar aldı. Kalkhadonia'da bulunan Apollon Pythaios tapınağını her zaman için asylos ve fuktimos yaptık. Tapınağı tanrının kehanetine göre steller sınırlandırıyor. Kararın taş bir stel üzerine yazılmasına ve Apollon tapınağına koyulmasına karar verildi. Boiotia'lı Herodoros oğlu Rhodokles epimeletes'lik yaptı.*

PHRYGIA

TT 5 Asyl Men Askainos tapınağının sınırı (Isparta)

Buluntu Yeri: Uluborlu.

Tanım: Dikme ya da sütun.

Ölçüler:

Edisyon: Ramsay, JHS 4, 1883, 417, nr. 32, French, Cappadocia (1991), nr. 6.

Tarih: Helenistik.

- Ἔορος ἱερός καὶ ἄσυ-
 2 λος θεοῦ ἐπιφανοῦς
 Μῆνος Ἀσκ[α]ίνου.

Çeviri: Seçkin tanrı Men Askanios'un kutsal ve asyl sınırı.

TT 6 Zeus tapınağının sınırları (Kotiaion)**Buluntu Yeri:** Kotiaion.**Tanım:** Taş çok özenli bir şekilde biçimlendirilmiş.**Ölçüler:****Edisyon:** JRS XV (1925), 150 nr. 134, MAMA 10, nr. 568'e ait not.**Tarih:**

Δις ὄρος

Çeviri: Zeus'un sınırı.**TT 7.1 Zeus tapınağına ilişkin sınır kararı (Aizanoi)****Buluntu Yeri:****Tanım:** Levha?**Ölçüler:****Edisyon:** Jakopi, *Bulletino del Museo dell'Impero Romano IX* (1938), *Bulletino della Commissione Archaeologica Comunale di Roma* (1938), 44, *AE* 1940, 44; Broughton, *Studies* 1951, 238, *MAMA IX* (1988), s. 5, nr. P5.**Tarih:** İ.S. 129.

Imp. Caesar Traianus Hadrianus

Aug. P. P. cos. III trib. pot. XIII fines Iovi c[on]-

[di]tori et civitati Aezanitarum datos

4 [a]b Attalo et Prusia regibus restitu-

[it mensuris actis a] Septimio Sat-

urnino primipilare sicut Prusi-

as rex egerat.

8 Ἀὐτοκρ[άτωρ Καῖσαρ] Τραιανὸς Ἀδρια-

[νὸς Σεβαστὸς, πάτηρ] πατρίδος, -

[ὔ]πατος [τό γ', δημαρχι]κῆς ἐξουσ-

[ίας τ]ό γ', [χώρας Διὶ κτίστη καὶ] πό -

12 [λει] Αἰζ[ανιτῶν δοθεῖ]σας ὑπὸ Ἀτ -

[τάλου καὶ Προυσίου] βασιλέων ἄ -

[ποκατέστησεν μετρο]ντος [Σεπτι] -

[μίου Σατουρνείνου] πρεϊμουπι

16 λαρίου καθὼς Προ]υσίας

βασιλεὺς [ἥρξ]ατο.

Çeviri: *İmparator Caesar Traianus Hadrianus Augustus, vatanın babası, consul'lüğünün III, yönetiminin XIII. yılında, krallar Attalos ve Prusias tarafından bağışlanan sınırları, yeniden Kurucu Zeus ve Aizanoi'luların halkı (kenti) için düzenledi. Ölçme işlemini primipilarius Septimius Saturnius, kral Prusias'ın ileriye sürdüğü şekilde yerine getirdi.*

TT 7.2 Zeus tapınağına ilişkin sınır kararı (Aizanoi)

Buluntu Yeri: Söğüt Köyü, köyün ortasındaki cami hocasının evinin merdivenlerinin altında.

Tanım: Gri mermerden levha. Sol tarafı kırık.

Ölçüler: Y. 1.29m. G. 0.47m. K. 0.285m. HY. 0.0275m.

Edisyon: Levick et alii, MAMA IX 1988, s. 4–5, nr. 8, AE 1989, 702.

Tarih: İ.S. 129

[Imp. Caesar Traianus Hadrianus] Aug. P. P.
 [cos. III trib. Pot. XIII fines Iovi co]ndito[ri]
 [et civitati Aezanitarum dato]s ab At[talo]
 4 [et Prusia regibus restituit mens[uris]
 [actis a Septimio Saturni]no primipila-
 [ri, sicut Prusias rex egerat.]
 [Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τρ]αιανὸς Ἀδρια-
 8 [νὸς Σεβαστὸς, πάτηρ] πατρίδος, ὑπα-
 [τος τό γ' δημορχικῆς ἐξ]ουσίας τό γ'
 [χώρας Διὶ κτίστη καὶ π]όλει Αἰζανι-
 [τῶν δοθείσας ὑπὸ Ἀτ]τάλου καὶ Προου-
 12 [σίου βασιλέων ἀποκ]ατέστησεν με-
 [τρούντος Σεπτι]μίου Σατουρνεί-
 [νου πρειμιπιλαρίου κ]αθὼς Προουσί[ας]
 [βασιλεὺς ἤρξατο].

Çeviri: *İmparator Caesar Traianus Hadrianus Augustus, vatanın babası, consul'lüğünün III, yönetiminin XIII. Yılında, Krallar Attalos ve Prusias tarafından bağışlanan sınırları, yeniden Kurucu Zeus ve Aizanoi'luların halkı (kenti) için düzenledi. Ölçme işlemini primipilarius Septimius Saturnius, kral Prusias'ın ileriye sürdüğü (yaptığı) şekilde yerine getirdi.*

TT 7.3 Zeus tapınağına ilişkin sınır kararı (Aizanoi)

Buluntu Yeri: Hacı Kebir. Büyük mezarlığın güney duvarında.

Tanım: Mavimsi mermerden levha. Üstten kırık.

Ölçüler: Y. 0.65m. G. 0.95m. HY. 0.035m.

Edisyon: Levick et alii, MAMA IX 1988, s. 5, nr. 9, AE 1989, 703.

Tarih: İ.S. 129

[-----]
 [ὕπὸ Ἀττάλου καὶ Προ]υσίου –
 [β]ασιλέων [ἀποκατέστησε] με-
 τρου]ντος Σ[επτιμί]ου Σατουρ
 4 νείνου πρειμ[ι]πιλαρ[ί]ου καθὼ[ς]
 καὶ Προουσίας βασιλεὺς ἤρξατο.

Çeviri: *Krallar Attalos ve Prusias tarafından düzenledi. Ölçme işlemini primipilarius Septimius Saturnius, kral Prusias'ın ileriye sürdüğü şekilde yerine getirdi.*

Hadrianus Ephesos'tan 129 yılının başlarında ayrıldı. G. Batı Phrygia üzerinden Laodikeia'ya ve oradan da Lykia'ya hareket etti. (Magie RRAM 618vdd.) Ancak bu yazıtların hiçbiri Aizanoi'u ziyaret ettiğine işaret etmez. (MAMA IX, nr. 9, s. 5).

TT 8 Theoi Enorioi'a adanmış bir sınır taşı (Çapalı)

Buluntu Yeri: Çapalı, Apameia'yı Apollonia'ya bağlayan yol üstünde.

Tanım: Konglomera kalker taşından dörtgen dikme.

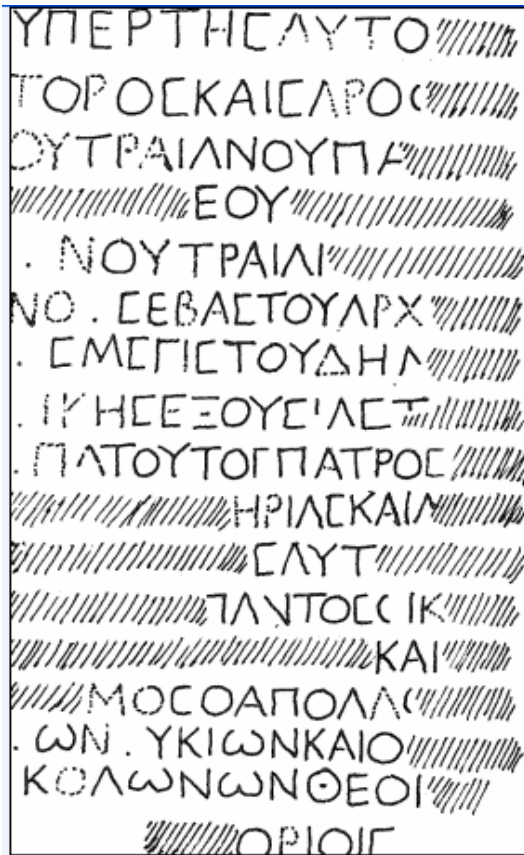
Ölçüler: Y. 2m. G. (üst kısmı)0.84m. (orta kısmı)0.65m. (alt kısmı) 0.80m. K. (üst kısmı)0.90m. (orta kısmı)0.74m. (alt kısmı)0.90m. H. Y. 0.04m.

Edisyon: IGR III 324; Robert, Noms indigènes 1963, 358-59, nr. 3, Christol–Drew-Bear, Un castellum 1987, 13–19, nr. 1; (SEG XXXVII 1987, nr. 1100).

Tarih: İ. S. 134/135.

ὕπερ τῆς Αὐτοκρά-
 τορος Καίσαρος Θε-
 οῦ Τραϊανοῦ Παρϑι-
 4 [κοῦ υἱοῦ, θ]εοῦ Ν[έρ]ουα υἱ-
 [ω]νοῦ, Τραϊανοῦ Ἀδρια-
 νο[ύ] Σεβαστοῦ, ἀρχιερέ-
 [ω]ς μεγίστου, δημαρ-
 8 [χ]ικῆς ἐξουσίας τὸ ἰθ',
 ὑπάτου τὸ γ', πατρὸς πατ-

- [ρίδ]ος [σωτ]ηρίας καὶ αἰών-
 [ίου διαμονῆ]ς αὐτοῦ τε καὶ
 12 [τοῦ σύμ]παντος οἴκου
 [αὐτ]οῦ, ἡ βουλῆ καὶ ὁ
 δῆμος ὁ Ἀπολλωνια-
 [τ]ῶν Λυκίων καὶ Θρα[κῶν]
 16 Κολώνων θεοῖς
 [Ε]νορίοις.

Res. 14 Theoi Enorioi'a adanmış bir sınır taşı

Çeviri: *Rahmetli Traianus Parthicus'un oğlu, rahmetli Nerva'nın torunu İmparator Caesar Traianus Hadrianus Augustus, en büyük başrahip, vatanın babasının kurtuluşu ve onun ve de tüm ailesinin sınırsızlığının devamı için, yönetiminin 19. consul'lüğüünün 3. yılında Apollonia'luların kent ve halk meclisi Lykia'luların ve Thrak kolonilerinin sınır tanrılarına (adadı).*

Yorum: Christol–Drew–Bear taşın dikilme nedeninin Apameia ile Apollonia arasındaki sınır çizgisinin düzeltilmesi ya da onaylaması ile ilişkili olan imparatorluk kararı olduğunu farzediyorlar. (krş. st. 10-12)⁴⁸⁶. Ayrıca da Apameia ile Apollonia'nın *territorium*'larının sınırlanması ile bu iki kentle bağlantılı Roma yolunun tamir edilmesinin eş zamanlı olduğunu ifade ediyorlar. (SEG XXXVII (1987), nr. 1100).

Çapalı, Asia proconsul'lüğü ile Galatia Eyaletlerinin sınırlarında yer almaktadır (IGR III, nr. 324)

IONIA

TT 9 Zeus Olympios tapınağına ait sınır taşı (Erythrai)

Buluntu Yeri: Erythrai.

Tanım: Grimsi taş.

Ölçüler: Y. 0.47m, G. 0.265m. H. Y. 0.25m.

Edisyon: Engelmann – Merkelbach, I. v. Erythrai und Klazomenai (I.K. 2), nr. 231.

Tarih: İ.Ö. 4. yy.

⁴⁸⁶ Krş. Boatwright, Hadrian and the Cities 2003, s. 85, dn. 9.

Ζηνὸς

2 Ὀλυμπί[ο].

Çeviri: *Zeus Olympios (tapınağının sınırı).*

TT 10 Zeus Olympios tapınağına ait sınır taşı (Erythrai)

Buluntu Yeri: Erythrai, geçici müzede.

Tanım: Trahit taşından stel. Aşağıdan kırık.

Ölçüler: Y. 0.40m, G. 0.23m, K. 0.11m. H. Y. 0.4-0.045m.

Edisyon: Engelmann – Merkelbach, I. v. Erythrai und Klazomenai (I.K. 2), nr. 232.

Tarih: İ.Ö. 4. yy.

Διὸς

2 Ὀλυμ-

πίου

Çeviri: *Zeus Olympios (tapınağının sınırı).*

Res. 15 Zeus Olympios Sınırı

TT 11 Apollon Nephelidai tapınağına ait sınır taşı (Erythrai)

Buluntu Yeri: Erythrai, Köyün K. Doğusuna yarım saat uzaklıktaki Halil Mandra bölgesinde.

Tanım: Trahit taşından direk. Direğin altı toprağa gömülü vaziyettedir.

Ölçüler: Y. 0.675m. G. 0.33m. K. 0.18-0.23m. H. Y. 0.02-0.025m.

Edisyon: Engelmann – Merkelbach, Erythrai und Klazomenai (I.K. 2), nr. 233.

Tarih: İ.Ö. 4. yy.

ἱερὸν

2 Ἀπόλλωνος

Νεφελιδέων

Çeviri: *Apollon Nephelidai'in tapınağı.*

TT 12 Daphnous'taki tapınak sınırı (Erythrai)

Buluntu Yeri: Çokak Deresi Dağ yamacının yanında Kadı Ovacık'ın Kuzey Kuzey doğusuna 1 saat mesafede.

Tanım: Anakaya.

Ölçüler: Kayıtlı değil.

Edisyon: Engelmann – Merkelbach, I. v. Erythrai und Klazomenai (I.K. 2), nr. 234.

Tarih: İ.Ö. 3. yy.

ὄρ(ος)

2 ίεροῦ

Δαφναίου.

Çeviri: *Daphnous⁴⁸⁷'a ait tapınağın sınırı.*

TT 13 Dioskurlara ait tapınak sınırı (Erythrai) (Resim)

Buluntu Yeri:

Tanım: Sütun. Alt kısmı toprağa gömülü olup, kaba ve daha kalın bırakılmıştır.

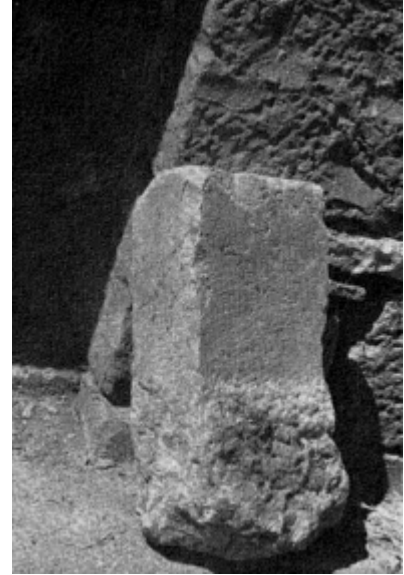
Ölçüler:

Edisyon: Engelmann – Merkelbach, I. v. Erythrai und Klazomenai (I.K. 2), nr. 236.

Tarih:

Δι[οσκ]όρων.

Çeviri: *Dioskour'ların (sınırı).*

Res. 16 Dioskurlara ait Tapınak Sınırı

⁴⁸⁷ Engelmann - Merkelbach, I. v. Erythrai und Klazomenai (I.K. 2), nr. 234'e ait not: Daphnous Klazomenai yakınında olmalı.

TT 14 Zeus Patroios ve Apollon Patroios Tapınağına ait sınır taşı (Ephesos)**Buluntu Yeri:** Olasılıkla Panayır Dağ'ın kuzey yamacındaki kült alanı.**Tanım:** Stel.**Ölçüler:****Edisyon:** Börker-Merkelbach, I. v. Ephesos II (I.K. 12), nr. 101.**Tarih:** Olasılıkla İ.Ö. V. yy.

Ζανὸς Πατροῦ[ιο]

2 ἱερόν

[Α]πόλλωνος

4 Πατροῖο ἱερόν.

Çeviri: *Zeus Patroios tapınağı, Apollon Patroios tapınağı.***TT 15 Zeus Patroios Tapınağına ait sınır taşı (Ephesos)****Buluntu Yeri:** Liman caddesi kalıntılarında bulunmuş, fakat orijinali Panayır Dağdaki kült alanından.**Tanım:** Mermerden küçük dikdörtgen taş.**Ölçüler:****Edisyon:** Börker-Merkelbach, I. v. Ephesos II (IK 12), nr. 103.**Tarih:** Olasılıkla İ.Ö. V. yy.

Ζανὸς

2 [Π]ατροῖο

ἱ[ερόν].

Çeviri: *Zeus Patroios tapınağı.***TT 16 Zeus Patroios Tapınağına ait sınır taşı (Ephesos)****Buluntu Yeri:** Panayır Dağdaki kült alanı.**Tanım:** Yazıt kaya üzerinde.**Ölçüler:****Edisyon:** Börker-Merkelbach, I. v. Ephesos II (I.K. 12), nr. 104.**Tarih:** Olasılıkla İ.Ö. V. yy.

Ζανὸς

2 Πατροῖο

ἱερόν.

Çeviri: *Zeus Patroios tapınağı.*

TT 17 Asklepios Tapınağına ait sınır taşı (Ephesos)

Buluntu Yeri: Museion olarak adlandırılan yerin zemininde kullanılmış fakat orijinal olarak Asklepieion'dan.

Tanım: Levha ya da dikdörtgen taş.

Ölçüler:

Edisyon: Börker-Merkelbach, I. v. Ephesos II (I.K. 12), nr. 105.

Tarih: Erken Hellenistik Dönem.

Ἀσκληπιῶ ἱερόν.

Çeviri: *Asklepios tapınağı.*

TT 18 Asyl Artemis tapınağına ait sınır taşı (Ephesos)

Buluntu Yeri: Şimdi Londini'de. In situ değil. İmparatorluk döneminde yeniden kullanılmış.

Tanım: Beyaz mermerden blok. Sağ tarafı kırık. Blok tapınağın perimetre duvarından alınmıştır. Kutsal *peribolos* birçok değişiklik geçirmiştir. Bu yazıt eski hat boyunca yeni bir duvar yapımını ya da eski duvarın tamirine işaret ediyor olabilir (Rigsby).

Ölçüler: Y. 0.28m G. 0.415m K. 0.30m.

Edisyon: Hicks, I. Brit. Mus. III 520 (Syll.² 574; Benndorf, FiE I 1906, 280, 26); Sokolowski, LSAM 1955, nr. 85; I. Ephesos V, 120, Rigsby, Asyilia 1996, s. 388-390, nr. 182.

Tarih: İ.Ö. II. yy. (Rigsby yazı karakterine göre Roma yasasının İ.Ö. 129'da başlamasından önceye tarihleniyor.).

τὸ τέμενος τῆς Ἀ[ρτέμιδος ἄσυλον]

2 πᾶν, ὅσον ἔσω π[ερὶ βόλου. ὅς δ' ἄν]

παραβαίνῃ, αὐτὸς [αὐτὸν αἰτιάσεται].

Çeviri: *Peribolos'un (kent duvarının) iç tarafında bulunan tamamıyla asyl Artemis'in temenos'u. Her kim ötesine geçerse, bu kişi bizzat kendisini suçlu duruma düşürecek.*

TT 19 Artemis arazisine ait sınır (Ephesos)

Buluntu Yeri: Ephesos çevresi.

Tanım: Sınır taşı. Yalnızca yazılı alan düzleştirilmiş.

Ölçüler: Y. 0.88m, G. 0.45m, K. 0.12m, S.A. 0.25m

Edisyon: İçten–Engelmann, ZPE 108 (1995), 88–92 nr. 2, Tafel IIa; (SEG XLV 1995, nr. 1583).

Tarih: Geç Hellenistik Dönem.

Ὅρος ἱερὸς
2 Ἀρτέμιδος
χώρας τῆς
4 ἐν Ἴπποβότῳ

Çeviri: *Artemis'in Hippobotos'daki arazisinin kutsal sınırı.*

Res. 17 Artemis'in Hippobotos'taki Arazisin Sınırı

TT 20 Panneos⁴⁸⁸ Phyle'sine ait bir tapınağın sınır taşı (Ephesos)

Buluntu Yeri: Ephesos.

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: Knibbe et alii, JÖAI 62 (1993), 133/134 nr. 30; (SEG XLIII (1993), nr. 797).

Tarih: Olasılıkla geç Hellenistik Dönem.

Ἴερὸν ἀπὸ
2 Πάννου.

Çeviri: *Panneos'tan tapınak.*

⁴⁸⁸ Engelmann, ZPE 113 (1996), s. 96 (*Bembinaioi Phyleleri* başlığı altında)

TT 21.1 Augustus Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırları yeniden düzenliyor (Ephesos)

Buluntu Yeri: Büyükkale.

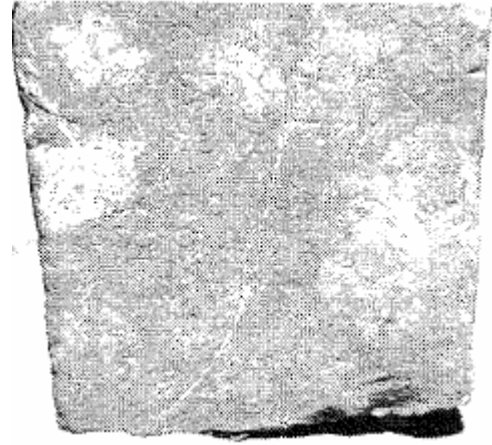
Tanım: Mermer levha.

Ölçüler: Y. 1.40m. G. 0.46m.

Edisyon: AM 21, 1896, 375; BCH 20, 1896, 393; CIL III 14195; ILS 3239; IGR IV 1672; Knibbe et alii, ZPE 33 (1979), 140, nr. 1; (SEG XXIX (1979), nr. 1099), Börker et alii, I. v. Ephesos 2 1981, nr. 3501; (SEG XXXI 1981, nr. 949), I.K. 59 (2001), 149b.

Tarih: Augustus dönemi

Imp. Caesar
Augustus fines
Dianae restituit
4 Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ
Σεβαστὸς ὄρους
Ἀρτέμιδι ἀποκατέ-
8 στησεν.

Res. 18 Ephesos Artemis Tapınığının Arazi Sınırı

Çeviri: *İmparator Caesar Augustus sınırları Diana=Artemis için restore etti (yeniledi, tekrar düzenledi, eski kuvvetini yerine getirdi).*

TT 21.2 Augustus Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırları yeniden düzenliyor (Ephesos)

Buluntu Yeri: Selçuk. 1999'da Selçuk'taki Efes müzesinin avlusuna getirilmiş.

Tanım: Dikdörtgen mermer blok,

Ölçüler: Y. 0.60m, G. 0.56m, K. 0.27m, HY. (Latin) 0.045m, (Yunan) 0.03m

Edisyon: İçten-Engelmann, ZPE 120 (1998), 83, nr.1, I.K. 59 (2001), 149a.

Tarih: Augustus dönemi

Imp. Caesar
Augustus fines
Dianae restituit
vacat
4 Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Σεβασ-
τὸς ὄρους Ἀρτέμιδι

ἀποκατέστησεν.

vacat

Çeviri: İmparator Caesar Augustus sınırları Diana=Artemis için restore etti (yeniledi, tekrar düzenledi, eski kuvvetini yerine getirdi).

TT 21.3 Augustus Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırları yeniden düzenliyor (Ephesos)

Buluntu Yeri: Küçükkale'de Yeni Mahalle istikametinde.

Tanım: Sınır taşı.

Ölçüler: Y. 0.40m. G. 0.25m. K. 0.30m. HY. (Lat.): 0.035m. (Yun.): 0.03m.

Edisyon: REA 4, 1902, s. 260, nr. 4; IGR IV 1673; Knibbe et alii, ZPE 33, (1979), 140 nr. 2; (SEG XXIX (1979), nr. 1099), Börker et alii, I. v. Ephesos 2, 1981, nr. 3502; SEG XXXI (1981), nr. 949, I.K. 59 (2001), 149c.

Tarih: Augustus Dönemi.

[Imp. C]aesar

[Augu]stus

[fines] Dianae

4 [resti]tuit

[Αὐτο]κράτωρ

[Καῖσαρ Σ]εβασ-

Çeviri: İmparator Caesar Augustus sınırları Diana=Artemis için restore etti (yeniledi, tekrar düzenledi).

TT 22 Augustus Artemision ve Sebasteon çevresine duvar inşa ettiriyor.

Buluntu Yeri: Artemision'un çevre duvarında *in situ* olarak.

Tanım: Dikdörtgen mermer blok.

Ölçüler: Y. 0.43m, G. 1.75, K. 0.265, HY. (Latin) 0.05m, (Yunan) 0.02m.

Edisyon: CIL III 6979, 7118, ILS 97; I.K. 15 (Ephesos), nr. 1522, Rigsby, Asyilia 391, nr. 183, I.K. 59 (2001), 150

Tarih: Augustus Dönemi (İ.Ö. 6/5).

Imp(erator) Caesar Divi f(ilius) Aug(ustus) co(n)s(ul) XII tr(ibunicia) pot(estate)
XVIII pontifex

maximus ex reditu Dianae fanum et Augustum muro

muniendum curavit C(aio) Asinio [Gallo pro co(n)s(ule),] curatore

- 4 Sex(to) Lartidio leg(ato)
 Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ θεοῦ υἱὸς Σεβαστὸς ὕπατος τὸ ιβ', δημορχικῆς
 ἐξουσίας τὸ ιη'
- 6 [ἐκ] τῶν ἱερῶν τῆς θεοῦ προσόδων τὸν νεῶ καὶ τὸ Σεβαστῆον τιχισθῆναι
 προενοήθηι
 [ἐπὶ ἀνθυπάτου Γαῖου Ασινίου Γάλλου], ἐπιμελήα Σέξστου Λαρτιδίου
 πρεσβευτοῦ.

Çeviri: *İmparator Caesar, rahmetlinin oğlu Augustus, consul'lüğünün 12, yönetiminin 18. yılında pontifex maximus, Gaius Asinius Gallus'un proconsul'lüğünde ve presbeutes Sextus Lartidius'un ilgilenmesi sonucunda Diana'nın gelirden tapınağı ve Augusteum'u duvarla çevirmeyi organize etti.*

TT 23.1 = TV 2 Artemis Tapınağı'na ait olan yol ve nehrin Augustus tarafından yeniden ölçtürülmesi (Ephesos)

Buluntu Yeri: Artemision'un çevre duvarında *in situ* olarak.

Tanım: Beyaz mermerden stel.

Ölçüler:

Edisyon: I.K. 15 (Ephesos), nr. 1523.

Tarih: Augustus Dönemi (İ.Ö. 6/5).

- Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ
 θεοῦ υἱὸς Σεβαστός,
 ὕπατος τὸ ιβ, δημορχικῆς
 4 ἐξουσίας τὸ ιη,
 στήλας ἱερὰς τῶν ὁδῶν
 καὶ ῥείθρων Ἀρτέμιδι
 ἀποκατέστησεν,
 8 [ἐπὶ ἀνθυπάτου]
 [Γαῖου Ασινίου Γάλλου]
 ἐπιμελήα Σέξστου
 Λαρτιδίου πρεσβευτοῦ.
 12 τὸ ῥεῖθρον ἔχει πλάτους
 πήχεις ιε'.

Çeviri: *İmparator Caesar, rahmetlinin oğlu Augustus, consul'lüğünün 12, yönetiminin 18. yılında yolun ve nehrin kutsal stellerini Artemis için yeniledi, Gaius Asinius Gallus'un*

proconsul'llüğü sırasında ve *presbeutes Sextus Lartidius*'un ilgilenmesi sonucunda. Irmağın yatağı 15 arşın büyüklüğündedir.

TT 23.2 = TV 2 Artemis Tapınağı'na ait olan yol ve nehrin Augustus tarafından yeniden ölçtürülmesi (Ephesos)

Buluntu Yeri: Artemision'un çevre duvarında *in situ* olarak.

Tanım: Beyaz mermerden stel.

Ölçüler:

Edisyon: Engelmann, EA 8, (1986), 33; (SEG 36, (1986) nr. 1015), I.K. 15 (Ephesos), nr. 1524.

Tarih: Augustus Dönemi (İ.Ö. 6/5).

Ἀὐτοκράτωρ Καῖσαρ
 θεοῦ υἱὸς Σεβαστός,
 ὑπάτος τὸ ἰβ, δημαρχικῆς
 4 ἐξουσίας τὸ ιη',
 στήλας ἱερὰς τῶν
 ὁδῶν καὶ ῥίθρων Ἀρτέμιδι
 ἀποκατέστησεν,
 8 [ἐπὶ ἀνθυπάτου]
 [Γαῖου Ἀσινίου Γάλλου]
 ἐπιμελήα Σέξστου
 Λαρτιδίου πρεσβευτοῦ·
 12 [ή] ὁδὸς ἔχει σὺν τῶι
 [ῥ]εῖθρῳ τοῦ ποταμοῦ
 πήχεις λ'.

Çeviri: *Imperator Caesar, rahmetlinin oğlu Augustus, consul'lüğünün 12, yönetiminin 18. yılında yolun ve nehrin kutsal stellerini Artemis için yeniledi, Gaius Asinius Gallus'un proconsul'llüğü sırasında ve presbeutes Sextus Lartidius'un ilgilenmesi sonucunda. Yol ırmağın yatağıyla birlikte 30 arşındır.*

TT 23.3 = TV 2 Yol ve Nehrin Artemis arazisi ile yaptığı sınır (Ephesos)

Buluntu Yeri:

Tanım: Stel?

Ölçüler:

Edisyon: Benndorf FiE I 1906, 69vd., I.K. 12 (Ephesos), nr. 440; krş. Tiber nehrinin sınırları: Dessau 5922vdd.

Tarih: Augustus Dönemi.

τὸ ρεῖθρον ἔχει πλάθος πήχεις ιε'

2 ἡ ὁδὸς ἔχει σὺν τῷ ρεῖθρῳ τοῦ ποταμῦ πήχεις λ'.

Çeviri: *Irmağın yatağı 15 arşın büyüklüğündedir.*

Yol ırmağın yatağıyla birlikte 30 arşındır⁴⁸⁹.

TT 24.1 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Metropolis)RESİM

Buluntu Yeri: Yeniköy'ün çıkışının güneyinde, kırma taş atölyesinin yanında *in situ* olarak.

Tanım: Monolit sınır taşı. Ön yüz iyi bir şekilde düzleştirilmiş. İki yan ve arka yüz kaba bırakılmış. Yazıt özenli bir şekilde yazılmış. Yazıtın altında 95 cm.'lik bir boşluk var.

Ölçüler: (Mil girişi ile birlikte) Y. 1.90m. G. 0.81m. K. 0.30m. HY. 0.033- 0.023m. Ayrıca kaidenin ölçüleri: Y. 0.84m. G. 1.25m. K. 0.77m HY. 0.4-0.45m.

Edisyon: Engemann, ZPE 125, 1999, s. 143-146, nr. 4, AE 1999, s. 559, nr. 1539.

Tarih: İ.S. 84/85 (Domitianus Dönemi-Sextus Iulius Frontinus'un Asia *proconsul*'lüğü sırasında).

κατὰ τὴν Αὐτοκρά-
τορος Καίσαρος
Δομιτιανοῦ Σεβασ-
4 τοῦ Γερμανικοῦ
διαταγὴν ὄρος ἱεροῦ
χωρίου τῆς Ἀρτέμι-
δος τεθεῖς ἐπὶ Σε-
8 ξτου Ιουλίου Φρον-
τείνου ἀνθυπά-
του διὰ Κλωδίου
Κέ<λ>σου πρεσβευ-
12 τοῦ

Res. 19 Ephesos Artemis Tapınağı Arazisine Ait Sınırlar

⁴⁸⁹ İrmak sınırının tayin edilmesi ırmağın taşması sonucu sınır çizgisinin bozulma problemine karşı alınmış bir önlem olmalı.

Çeviri: *İmparator Caesar Domitianus Augustus Germanicus'un buyruğuna göre Artemis'in kutsal arazisinin sınırı Sextus Iulius Frontinus'un proconsullüğü sırasında, presbeutes Clodius Celsus aracılığıyla dikildi.*

TT 24.2 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)

Buluntu Yeri: Furunlu.

Tanım: Beyaz mermerden blok.

Ölçüler: Y. 1.03m. G. 0.62m. K. 0.27m. HY. 0.033- 0.023m.

Edisyon: Keil- v. Premerstein, dritte Reise 1914, 96 nr. 137; Knibbe et alii, ZPE 33,, 1979, 142 nr. 8; I.K. 17, 2 (Ephesos), nr. 3508; (SEG XXXI 1981, nr. 949); krş. Engelmann, ZPE 125 (1999), s. 143-146, nr. 4.

Tarih: İ.S. 84/85? (Domitianus Dönemi-Sextus Iulius Frontinus'un Asia *proconsul*'lüğü sırasında?)

Κατὰ τὴν Αὐτο-
 κρ[άτορος Καίσ]αρος
 Δ[ομετιανού Σεβα[σ]-
 4 τ[οῦ] Γερμανικοῦ διατα-
 γ[ῆν] ὄρος ἱεροῦ χωρί]ου
 τ[ῆς] Ἀρτέμιδος τε]-
 θ[εῖς ἐπὶ ἀνθυπάτου]
 8 Φ[

Çeviri: *İmparator Caesar Domitianus Augustus Germanicus'un buyruğuna göre Artemis'in kutsal arazisinin sınırı falancanın proconsul'lüğünde dikildi.*

TT 25.1 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)

Buluntu Yeri: Belevi'ye G. Doğu yönünde 1 saat uzaklıkta.

Tanım: Mavi mermer.

Ölçüler: Y. 0.50m. G. 0.64m. K. 0.19m. HY. 0.026m.

Edisyon: Keil, Öjh 28, 1933, Beibl. Sp. 43; AE 1933, 123; Mac Crum-Woodhead, Documents 1966, nr. 497; Knibbe et alii, ZPE 33 (1979), 141 nr. 4; (SEG XXIX (1979), nr. 1099), I.K. 17, 2 (Ephesos), nr. 3506; (SEG XXXI 1981, nr. 949); krş. Engelmann, ZPE 125 (1999), s. 143-146, nr. 4.

Tarih: İ.S. 86/87 (Domitianus Dönemi).

- 01 [κατὰ τὴν Αὐτοκρά]-
 02 [τορος Καίσαρος Δο]-
 [μετιανοῦ] Σεβα[στοῦ]
 2 [Γερμαν]ικοῦ δ[ιαταγ]ήν
 ὄρος ἱεροῦ χωρ[ίου]
 4 τῆς Ἀρτέμιδος τε-
 θεῖς [ἐ]πὶ Ποπλίου Νω-
 6 νίου Ἀσπρήνα Καισίου Κα[σ]σ[ι]-
 ανοῦ ἀνθυπ[άτ]ου παρόν-
 8 τος ἐπὶ τοὺς τόπους

Çeviri: *Imperator Caesar Domitianus Augustus Germanicus'un buyruğuna göre Artemis'in kutsal arazisinin sınırı Publius Nonius Asprenas Caesius Cassianus⁴⁹⁰'un proconsullüğü sırasında arazilere (bizzat kendisinin) iştiraki ile dikildi.*

TT 25.2 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos) RESİM

Buluntu Yeri: Hasan Çavuşlar. Köyün yakınındaki yıkık Said Efendi değirmenine ait olarak.

Tanım: Mavimtrak mermerden stel. Yukarıdan kırık. Alttan toprağa gömülü vaziyette.

Ölçüler: Y. 0.68m. G. 0.60m. Çap. 0.24m. HY. 0.038-0.022m.

Edisyon: Keil-Premmerstein, dritte Reise 98/99, nr. 146; ayrıca bkz. 82 (4); Knibbe et alii, ZPE 33 (1979), 141 nr. 5; I.K. 17, 2 (Ephesos), nr. 3507; krş. Engelmann, ZPE 125, (1999), s. 143-146, nr. 4.

Tarih: İ.S. 86/87 (Domitianus Dönemi).

- [κατὰ τὴν Αὐτοκράτορος]
 [Καίσαρος Δομετιανοῦ Σε]-
 [βα]στο[ῦ] Γερμανικοῦ]
 4 δ[ιαταγ]ήν ὄρο[ς] ἱεροῦ χω-]
 ρίου τῆς Ἀρτέμιδος [τε-]
 θεῖς [ἐ]πὶ Ποπλίου Νω-
 νίου Ἀσπρήνα Καισίου
 8 Κασσιανοῦ ἀνθυπάτου
 παρόντος ἐπὶ τοὺς τόπους.

Res. 20 Ephesos Artemis Tapığı Sınırları

⁴⁹⁰ RE XVII 874 nr. 21; Eck, Senatoren (1970), 87, dn. 62 ve 220, krş. T 36.

Çeviri: *İmparator Caesar Domitianus Augustus Germanicus'un buyruğuna göre Artemis'in kutsal arazisinin sınırı Publius Nonius Asprenas Caesius Cassianus'un proconsul'lüğü sırasında arazilere (bizzat kendisinin) iştiraki ile (iştirakinden sonra) dikildi.*

TT 26 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)

Buluntu Yeri: Hasan Çavuşlar Köyünün G. Batısında.

Tanım: Yok.

Ölçüler: Kayıtlı değil.

Edisyon: Knibbe et alii, ZPE 33 (1979), 142 nr. 6; (SEG XXIX (1979), nr. 1099), I.K. 17, 2 (Ephesos), nr. 3509; (SEG XXXI (1981), nr. 949).

Tarih: Domitianus Dönemi.

Κατὰ τὴν Αὐτ[οκρά]-
τορος Καίσαρος [[Δ[ομε]]]
[[τιανού]] Σεβα[στοῦ [[Γεο]]-
4 [[μανικοῡ]] δι[αταγήν]
ὄρος ἱεροῦ χωρί[ου τῆς]
Ἄρτέμιδος τεθ[εῖς ἐπὶ]
8 -----

Çeviri: *İmparator Caesar Domitianus Augustus Germanicus'un buyruğuna göre Artemis'in kutsal arazisinin sınırı falancanın proconsul'lüğü sırasında dikildi.*

TT 27 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)

Buluntu Yeri: Selçuk'un birbuçuk saat kuzeyinde, Kuyumen'de, merdiven basamağı olarak.

Tanım: Mavi mermer.

Ölçüler: Y. 1.00m. G. 0.31m. K. ? HY. 0.03m.

Edisyon: Knibbe et alii, ZPE 33 (1979), 145, nr. 14; (SEG XXIX (1979), nr. 1099), I.K. 17, 2 (Ephesos), nr. 3510; SEG XXXI (1981), nr. 949.

Tarih: İ.S. 87/88 (Domitianus Dönemi-Caius Vetulenus Civica Cerialis⁴⁹¹'in Asia proconsul'lüğü sırasında).

⁴⁹¹ Suetonius, Domitianus 10; Tacitus, Agricola 42, 1; CIL XVI 28; krş. PIR¹, U 352; Eck, Senatoren (1970), 86 ve 138; RE Suppl. XIV 846, nr. 3.

- Κατ[ὰ τήν]
 Αὐτοκρά[τορος]
 Καίσαρο[ς [[Δομι]] –
 4 [[τιανοῦ]] Σεβ[αστοῦ]
 [[Γερμανικοῦ]] [διατα]-
 γήν ὄρος [ιερῶ χω]-
 ρίου τῆς Ἀ[ρτέμιδος]
 8 τεθει[ς ἐπ[ὶ Γαίου]
 Οὐετουλ[ηνοῦ Κι]-
 βίκα Κερια[λίου ἀνθυπά]-
 του διὰ Π[
 12 τ[.]ηκου Σάγ[κτου? Πρεσ]-
 βευτοῦ

Çeviri: *İmparator Caesar Domitianus Augustus Germanicus'un buyruğuna göre Artemis'in kutsal arazisinin sınırı Caius Vetulenus Civica Cerialis'in proconsul'lüğünde vali (presbeutes) P...t ecus Sanctus aracılığıyla dikildi.*

TT 28 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)

Buluntu Yeri: Tire'nin K. Doğusunda Turgutlu Köyünde. Şimdi Tire Müzesinde. Env. Nr. belirtilmemiş.

Tanım:

Ölçüler: Kayıtlı değil.

Edisyon: Knibbe et alii, ZPE 33 (1979), 142 nr. 7; (SEG XXIX (1979), nr. 1099), I.K. 17, 2 (Ephesos), nr. 3511; (SEG XXXI 1981, nr. 949).

Tarih: Traianus Dönemi. (Fabius Postumius'un *proconsul*'lüğü sırasında İ.S. 111/112)

- 01 [κατὰ τήν τοῦ Αὐτο]-
 02 [κράτορος Νέρουα]
 03 [Τραιανοῦ Καίσαρος]
 Σεβαστοῦ Γερμαν[ι]-
 2 κοῦ Δακικοῦ διατα-
 γήν ὄρος ἱερὸς Ἀρτέ-
 4 μιδος] τεθει[ς ἐπὶ ἀν-
 θυπάτου Φαβίου Ποσ-

6 τομείνου κατὰ τὸ Το-
ύλλου διάταγμα

Çeviri: *Imperator Nerva Traianus Caesar Augustus Germanicus Dacicus 'un buyruğuna göre Artemis'in kutsal sınırı Fabius Postuminus⁴⁹², un proconsul'lüğü sırasında Tullus⁴⁹³, un edictum'una göre dikildi.*

TT 29 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)

Buluntu Yeri: Kuyumen, Ephesos'un 1.5 saat kuzeyinde bir evde merdiven basamağı olarak bulunmuş.

Tanım: Beyaz mermerden yontma taş.

Ölçüler: Y. 0.32m. G. 0.37m. K. 0.21m. HY. 0.03m.

Edisyon: CIG 3022; Pococke, *Inscriptionum antiquarum Gaec. Et Lat. Liber* (London 1752), s. 34, cap. III, sect. III nr. 3; Knibbe et alii, *ZPE* 33 (1979), 144 nr. 13; I.K. 17, 2 (Ephesos), nr. 3512; (SEG XXXI 1981, nr. 949).

Tarih: Traianus Dönemi.

Κατὰ τὴν τοῦ [Αὐτοκρά]-
τορος Νέρουα Τ[ραιανοῦ Καί]-
σαρος Σεβ[αστοῦ Γεο]-
4 μανικοῦ Δα[κικοῦ διατα]-
γὴν ὄρος ἰε[ρὸς Ἄο]-
[τέμι]δο[ς τεθεῖς]

Çeviri: *Imperator Nerva Traianus Caesar Augustus Germanicus Dacicus 'un buyruğuna göre Artemis'in kutsal sınırı dikildi.*

TT 30 Artemis tapınağına ait sınır (Ephesos)

Buluntu Yeri: Magnesia Kapılarının G. Doğusunda, duvarda.

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: Engelmann–Knibbe, *Öjh* 52, nr. 79; I.K. 12 (Ephesos), nr. 566 (1).

⁴⁹² Q. Fabius Postuminus İ.S. 111/112 yılı *Asia proconsul'*ü: PIR², F 54; RE V1 1844/5 nr. 132; Kl. Pauly II 497, nr. II 11; Eck, *Senatoren* (1970), 174.

⁴⁹³ L. Baebius Tullus İ.S. 110 yılı *Asia proconsul'*ü: PIR², B 29; RE II 2734 nr. 47, korrigiert suppl. I 236/7 nr. 47; Kl. Pauly I 801, nr. II 14; Eck, *Senatoren* (1970), 172.

Tarih:

ὄρος
2 ἱερός
Ἀρτέμιδος.

Çeviri: *Artemis'in kutsal sınırı.*

TT 31 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)

Buluntu Yeri: Küçük kale.

Tanım:

Ölçüler: Bilinmiyor.

Edisyon: Keil- v. Premerstein, dritte Reise 1914, s. 82 (3); Knibbe et alii, ZPE 33, (1979), 141 nr. 3; (SEG XXIX (1979), nr. 1099), I.K. 17, 2 (Ephesos), nr. 3503; (SEG XXXI 1981, nr. 949).

Tarih:

[ὄρος] ἱερο(ῦ) Ἀρτέμιδος.

Çeviri: *Artemis tapınağının sınırı.*

TT 32 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)

Buluntu Yeri: Çatal.

Tanım: Mermer (levha?).

Ölçüler: Y. 0.20m. G. 0.55m.

Edisyon: AM 24, 1899, 94; Keil- v. Premerstein, dritte Reise 1914, s. 82 (6); Knibbe et alii, ZPE 33, (1979), 143 nr. 9; (SEG XXIX (1979), nr. 1099), I.K. 17, 2 (Ephesos), nr. 3504; (SEG XXXI 1981, nr. 949).

Tarih:

ὄρο[ς]
2 ἱε[ροῦ]
Ἀρτέμι[δος].

Çeviri: *Artemis tapınağının sınırı.*

TT 33 Efes Artemis Tapınağının arazisine ait sınırlar (Ephesos)

Buluntu Yeri: Çatal.

Tanım:

Ölçüler: Bilinmiyor.

Edisyon: Keil- v. Premerstein, dritte Reise 1914, s. 82 (6); Knibbe et alii, ZPE 33 (1979), 143 nr. 10; (SEG XXIX (1979), nr. 1099), I.K. 17, 2 (Ephesos), nr. 3505; (SEG XXXI 1981, nr. 949).

Tarih:

ὄρος ἱεροῦ Ἀρτέμιδος.

Çeviri: *Artemis tapınağının sınırı.*

TT 34.1 Argasis'lilerin temenos sınırı (Didyma)

Buluntu Yeri: Ta Talianakia körfezinin K. Doğusunda bir tatil yeri olan Zonguldaklılar Sitesinin doğusunda.

Tanım: Dikdörtgen biçiminde beyaz-gri mermerden blok. **Aynı yazıt iki bitişik yüz üzerinde yer almaktadır.**

Ölçüler:

Edisyon: Lohmann, AA (1997) 299–304; (SEG XLVII 1997 nr. 1615).

Tarih: İ.Ö. IV. yy.

	ὄρος	ὄρος
2	τεμένους	τεμένους
	Ἀργασέων.	Ἀργασέων.

Çeviri: Argasis'liler⁴⁹⁴ temenos'unun sınırı.

TT 34.2 Argasis'lilerin temenos sınırı (Didyma)

Buluntu Yeri: Adrianos Kondostolis'in Mercimekli'deki tarlasında. Şimdi Balat müzesinde. Env. Nr. 406=H 1896 n. 6.

Tanım: Mavi mermerden büyük yontma blok. Tek yüzü yazılı. Taşın alt kısmında bir yere oturdulduğuna dair zıvana delikleri var. Taşın kenarları eksiksiz.

Ölçüler: Y. 0.59m G. 0.415m. K. ca. 0.185m. HY. 0.035m. Satır Aralığı. 0.01m.

⁴⁹⁴ SEG XLVII (1997) nr. 1615: *Temenos*'a ait en az 8 sınır taşı olmalıydı. 4 tanesi çift yönü yazılı olarak köşelerde duruyor olmalıydı. Diğer 4 tane ise yukarıda yer alan yazıtlardır. *Temenos* olasılıkla bilinmeyen bir tanrıya adanmış etrafı çevrili bir zeytinlik idi. (Demeter Argasis olması şart değil.) Ve Argasis'liler (Argaseis) tarafından kiralananmıştı. Önceki editörlerden G. Neumann Argaseus'un bir Karia toponym'ünden, olasılıkla Ἀργασα'dan kaynaklandığını söylemektedir. Krş. Zgusta, Kleinasiatische Ortsnamen 90 § 89-1, Hermann.

Edisyon: Rehm, Didyma II 1958, nr. 66; (SEG XLVII 1997 nr. 1615).

Tarih: İ.Ö. IV. yy.

Ὀρος
2 τεμένους
Ἀργασέων.

Çeviri: *Argasis'liler temenos'unun sınırı.*

TT 34.3 Argasis'lilerin temenos sınırı (Didyma)

Buluntu Yeri: Adrianos Kondostolis'in Mercimekli'deki tarlasında. Şimdi Balat müzesinde. Env. Nr. 407

Tanım: Mavi mermerden büyük yontma blok. Tek yüzü yazılı. Taşın alt kısmında bir yere oturdulduğuna dair zıvana delikleri var. Taşın kenarları eksiksiz. Üst kısmı köşegen şekilde kırık.

Ölçüler: Y. 0.98m (yazılı alan: 0.465m) G. 0.38m. K. 0.18m. HY. 0.035m. Satır Aralığı: 0.05m.

Edisyon: Rehm, Didyma II 1958, nr. 67; (SEG XLVII 1997 nr. 1615).

Tarih: İ.Ö. IV. yy.

Ὀρος
2 [τ]εμένους
[Ἀ]ργασέων.

Çeviri: *Argasis'liler temenos'unun sınırı.*

TT 34.4 Argasis'lilerin temenos sınırı (Didyma)

Buluntu Yeri: Adrianos Kondostolis'in Mercimekli'deki tarlasında. Şimdi Balat müzesinde. Env. Nr. 408.

Tanım: Mavi mermerden büyük yontma blok. Tek yüzü yazılı. Sadece sağ kenarı mevcut.

Ölçüler: Y. 0.51m G. 0.40m. K. 0.235m. HY. 0.035m. Satır Aralığı. 0.01m.

Edisyon: Rehm, Didyma II 1958, nr. 68; (SEG XLVII 1997 nr. 1615).

Tarih: İ.Ö. IV. yy.

[Ὀ]ρος
2 [τ]εμένους
[Ἀ]ργασέων.

Çeviri: *Argaseus temenos'unun sınırı.*

TT 34.5 Argasis'lilerin temenos sınırı (Didyma)

Buluntu Yeri: Adrianos Kondostolis'in Mercimekli'deki evinde. Şimdi Balat müzesinde. Env. Nr. 405= H 1896 n. 7.

Tanım: Mavi mermerden fragman. Tek yüzü yazılı.

Ölçüler: Y. 0.335m G. 0.195m.

Edisyon Rehm, Didyma II 1958, nr. 69; (SEG XLVII 1997 nr. 1615).

Tarih: İ.Ö. IV. yy.

["O]ρο[ς]
2 τεμέ[νους]
 Ἀργασ[έων].

Çeviri: *Argasis'liler temenos'unun sınırı.*

TT 35 Apollon Pedanasseus Temenos'unun sınırı (Didyma)

Buluntu Yeri: Didyma'dan Akbük'e giden yolda, mercimek tarlalarında.

Tanım: Mavi mermerden blok.

Ölçüler: Y. 0.62m. G. 0.48m. K. 0.29m. HY. 0.016m. Satır Aralığı. 0.016m

Edisyon: Cousin-Deschamps, BCH XVIII (1894), 19, nr. 6; Haussoullier, Rev. Phil. XX 1896, 95/96, nr. 1; Michel, Recueil 1900, 803; Bean-Cook, BSA LII 1957, 115 nr. 15; (SEG XVIII 1962, nr. 472); Rehm, Didyma II 1958, nr. 70; Hermann, IstMit 30, 1980, 238 dn. 46; (SEG XXX (1980), nr. 1293); krş. Lohmann, AA 1997, 302 ve dn. 67, 68

Tarih: İ.Ö. IV. yy.

["O]ρος τεμένου[ς]
2 Ἀπόλλωνος
 Πεδανασσέως.

Çeviri: *Apollon Pedanasseos temenos'unun sınırı.*

TT 36 Temenos sınırı (Didyma)

Buluntu Yeri: Tapınağın K. Doğusundaki teras duvarının molozları arasında. Env. Nr. 1925

Tanım: Kaba yontulmuş sütun. Yazıt üst kenara yakın olarak 0.31x 0.37 ölçüsündeki alana yazılmış.

Ölçüler: Y. 0.83m, Çap: 0.90m, H.Y. 0.037-0.042m.

Edisyon: Rehm, Didyma II, 1958 nr. 71.

Tarih: Geç Hellenistik.

[“Ο]ρος
2 τεμένους
ἱεροῦ.

Çeviri: *Kutsal temenos sınırı.*

TT 37 Athena Polias tapınağına ait sınır taşı (Priene)

Buluntu Yeri: Büyük sunak terasının güneyinde, geç dönem surunda bulunmuş. Env. Nr. 101.

Tanım: Beyaz mermerden stel.

Ölçüler: Y. 0.60m. G. 0.35m.

Edisyon: Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 166.

Tarih: İ.Ö. IV. yy? (Pi ve Nu'nün bacağı kısa.)

Ἀθηνᾶς
2 Πολιάδος.

Çeviri: *Athena Polias (tapınağı).*

TT 38 Athena Polias tapınağına ait sınır taşı (Priene)

Buluntu Yeri: Pazaryeri caddesinin güneyinde çeşme binasının doğusunda bir evde bulunmuş.

Tanım: Mermer stel.

Ölçüler: Y. 71 cm. G. 35 cm. K. 30 cm. HY. 2. cm.

Edisyon: Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 164.

Tarih: İ. Ö. I. yy.

Ἀθηνᾶς Πολιάδος.
Çeviri: *Athena Polias (tapınağı).*

TT 39 Athena Polias tapınağına ait sınır taşı (Priene)

Buluntu Yeri: Athena tapınağının kuzeyinde, tiyatro caddesinin kıyısında yer alan Örnek Ev'in (Musterhause) doğusundaki bir evde bulunmuş. Env. Nr. 273.

Tanım: Beyaz mermerden stel. Soldan ve alttan kırık.

Ölçüler: Y. 0.23m. G. 0.33m., K. 0.225m. HY. 0.02m. Sat. Ar. 0.02m.

Edisyon: Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 165.

Tarih:

Ἀθηνᾶς

2 Πολιάδος.

Çeviri: *Athena Polias (tapınağı).***TT 40 Athena Polias tapınağına ait sınır taşı (Priene)****Buluntu Yeri:** Athena Alanının doğu yanında bir duvarda bulunmuş. Env. Nr. 316.**Tanım:** Mermer stel. Alttan kırık. Sol kısmı pürüzsüz. Sağdan ve arkadan kaba bırakılmış. 4. Satırda yer alan sigmalardan ilki köşeli, ikincisi ise C şeklinde. Yine bu satırda yer alan ρος bir üst satırdaki [Αὐ]τοκρά|[τορος]'un sonu olabilir.**Ölçüler:** Y. 0.69m. G. 0.41m. K. 0.40m.**Edisyon:** Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 168.**Tarih:** 1. Tahminen İ. Ö. I. yy.

2.-3. Tahminen Domitianus Dönemi.

1. Ἀθηνᾶς Πολιάδος

2. ΓΜΟΙ . . / C . Κ.

3. [Γερμ]ανικ[ο]ῦ [Αὐ]τοκρά|[τορος]

4. Ἀθηνᾶς ὄρος.

Çeviri:1. *Athena Polias (tapınağı).*

2. –

3. *İmparator Germanicus'un (sınırı).*4. *Athena'nın (sınırı).***TT 41 Tapınak sınırı (Priene)****Buluntu Yeri:** Batı Kapısı caddesi bölgesinin K. Batı köşesinin yaklaşık 5m aşağısında. Env. Nr. 288.**Tanım:** Bu yapı mermerden parçalar ve *terrakota*'larla süslenmiş olup, bunun altında da mermerden bir Herme ve Büyük İskender'in heykeli vardır⁴⁹⁵. Horosstein (Gaertringen)**Ölçüler:****Edisyon:** Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 206.

⁴⁹⁵ Kentin başka bir yerinde Aleksander kutsal alanı bir yazıt aracılığı ile ispat edilse de (Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 108, 75) bu yapının bir *Aleksandreion* olduğu kesin değildir. Schrader buranın daha çok Demeter kutsal alanı olduğunu düşünmektedir. Ama bu da kesin değildir.

Tarih:

ὄρος ἱεροῦ⁴⁹⁶.

Çeviri: *Tapınak sınırı.*

TT 42 Athena tapınağına ait sınır taşı (Priene)

Buluntu Yeri: Env. Nr. 209.

Tanım: Mermerden stel. Yukarıdan ve aşağıdan kırık. Yazıtın alt kısmında ortada bir çember mevcut.

Ölçüler: Y. 0.80m. G. 0.47m. H.Y. st.1: 0.10m. st.2: 0.05m.

Edisyon: Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 167.

Tarih: Muhtemelen Roma dönemi.

ὄρο[ς]

2 Ἀθηνᾶς.

Çeviri: *Athena'nın sınırı.*

TT 43.1 Aphrodite Stratonikes Temenos'una ait sınır taşı (Smyrna)

Buluntu Yeri: Pınarbaşı'nın batısındaki bir şarap üretim yeri. Burada 6 tane de yüksekliği 5m'nin üzerinde olan sütunlar varmış. Fakat şu anki buluntu yeri binmemektedir.

Tanım: Blok

Ölçüler: Y. 0.43m, G. 0.51m, K. 0.23m, H.Y. 0.03m.

Edisyon: Kontoleon, AM 16 (1891), 133, A. Wilhelm, Archäologisch-epigraphische Mitteilungen aus Österreich-Ungarn 20 (1897), 77, Fontrier, REA 2 (1900), 251 = RArch. 37 (1900), 160vd., (H. N. Fowler, AJA 5 (1901), 90), Petzl, I. v. Smyrna II,1, 1987 (IK 24,1), nr. 723 a.

Tarih: İ.Ö. III. yy'ın ikinci yarısı (?)

τέμενος

ἱερόν

Ἀφροδίτης

4 Στρατονικίδος,

[ἐ]ξ οὗ ἡ δεκάτη καὶ

τὸ παραπεπραμέ-

⁴⁹⁶ Bu yapı Schreider tarafından ἱερόσ οἶκος olarak açıklanmıştır. (Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 206).

νον ἀπὸ τῶν πλέ-
 8 θρων κατατάσσε-
 ται εἰς τὰς ἱερὰς
 προσόδους.

Çeviri: *Aphrodite Stratonikes'in kutsal temenos'u. Buradan gelen onda birlik vergi ve iugeriumlardan⁴⁹⁷ satılan ölçü kutsal gelirler için ödenecek (düzenlenecek, ayrılacak.)*

TT 43.2 Aphrodite Stratonikes Temenos'una ait sınır taşı (Smyrna)

Buluntu Yeri: Kentin 300 adım dışında Meles olarak adlandırılan yerde görülmüş. Taş bu yerin yakınındaki Kula'da duvara örülmüş olarak bulunmuş.

Tanım: Basalt levha.

Ölçüler: Y. 1.21m, G. 0.48m, K. 0.22m, H.Y. 0.035.

Edisyon: CIG 3156, Kontoleon, AM 16 (1891), 134 vd., A. Wilhelm, Archäologisch-epigraphische Mitteilungen aus Österreich-Ungarn 20 (1897), 77, Michel, Recueil, nr. 809, Fontrier, REA 2 (1900), 251 vd. = RArch. 37 (1900), 161, (Fowler, AJA 5, 90), (Syll.³ 990), Petzl, I. v. Smyrna II, 1, 1987(IK 24,1), nr. 723 b.

Tarih: İ.Ö. III. yy'ın ikinci yarısı (?)

τέμενος
 ἱερὸν
 Ἀφροδίτης
 4 Στρατονικίδος,
 [ἐ]ξ οὗ ἡ δεκάτη
 καὶ τὸ παραπεπρα-
 μένον ἀπὸ τῶν
 8 πλέθρων κατα-
 τάσσεται εἰς
 τὰς ἱερὰς *vacat*
 προσόδους.

⁴⁹⁷ iugerium: bir arazi ölçü sistemi (240*120 ayak)

Çeviri: *Aphrodite Stratonikes'in kutsal temenos'u. Buradan gelen onda birlik vergi ve iugeriumlardan satılan ölçü kutsal gelirler için ödenecek (düzenlenecek, ayrılacak.)*

TT 43.3 Aphrodite Stratonikes Temenos'una ait sınır taşı (Smyrna)

Buluntu Yeri: Halkapınar. İzmir Müzesi'ne getirilmiş.

Tanım: Sarımsı kalker taşı. Kısmen zarar görmüş, alttan kırık.

Ölçüler: Y. 0.58m, G. 0.45m, K. 0.23m, H.Y. 0.035-0.02m.

Edisyon: Petzl, I. v. Smyrna II,1, 1987(IK 24,1), s. 377, Addenda und Corrigenda zu Teil II (nr. 723 c olarak).

Tarih: İ.Ö. III. yy'ın ikinci yarısı (?)

τὸ τέμενος

vac. ἱερὸν vac.

Ἀφροδίτης

4 Στρατονικίδος,

ἐξ οὗ ἡ δεκάτη

καὶ τὸ παραπε-

πραμέ νον ἀπὸ

8 τῶν πλέθρων

κατατάσσετα[ι]

εἰς τὰς ἱεράς

προσόδου[ς].

Çeviri: *Aphrodite Stratonikes'in kutsal temenos'u. Buradan gelen onda birlik vergi ve iugerium'lardan satılan ölçü kutsal gelirler için ödenecek (düzenlenecek, ayrılacak.)*

TT 44 Tapınak sınırı (Magnesia)

Buluntu Yeri: Tiyatro.

Tanım: Orta Kapı'nın güney kapı direğinin ön yüzünde.

Ölçüler: H.Y. 0.05m.

Edisyon: Kern, I. Magnesia 1900, nr. 233.

Tarih: İ.Ö. I. yy?

ὄρος ἱεροῦ.

Çeviri: *Tapınak sınırı.*

TT 45 Tapınak sınırı (Magnesia)

Buluntu Yeri: Magnesia, Agora'nın güney holü.

Tanım: Yazıt bir sütun tamburasının üzerinde.

Ölçüler: H. Y. 0.07-0.085m.

Edisyon: Kern, I. Magnesia 1900, nr. 230.

Tarih:

ὄροσ

2 ἰεροῦ

Çeviri: *Tapınak sınırı.*

TT 46 Tapınak sınırı (Magnesia)

Buluntu Yeri: Magnesia.

Tanım: Yazıt, Agora'nın güney holünün duvarı üzerinde.

Ölçüler: HY. 0.07-0.11m.

Edisyon: Kern, I. Magnesia 1900, nr. 231.

Tarih:

ὄροσ ἰε-

2 ροῦ.

Çeviri: *Tapınak sınırı.*

Res. 21 Magnesia Tapınak Sınırı

TT 47 Tapınak sınırı (Magnesia)

Buluntu Yeri: Magnesia.

Tanım: Agora'nın kuzeybatısında, magazin duvarında, iki kapı arasında.

Ölçüler: 0.085-1.125.

Edisyon: Kern, I. Magnesia 1900, nr. 232.

Tarih:

ὄροσ ἰεροῦ.

Çeviri: *Tapınak sınırı.*

Kern: “230-232 numaralı yazıtlar ile hangi tapınağın kastedildiği yazıtların lokasyonundan anlaşılamamaktadır. Belki de Leukophryena için bayram yeri olarak bütün *agora* kastedilmektedir.”

TT 48 Tapınak sınırı (Magnesia)

Buluntu Yeri: Bir şahsın evinde.

Tanım: Yazıt dörtköşe plaka üzerinde.

Ölçüler: Y. 1.95m. G. 0.55m. K. 0.25m.

Edisyon: Kern, I. Magnesia 1900, nr. 234.

Tarih:

ὄρος ἱεροῦ.

Çeviri: *Tapınak sınırı.*

TT 49 Tapınak sınırı (Magnesia)

Buluntu Yeri: Balatçık (Magazin), batı kent duvarı ile Roma *gymnasion*'u arasında.

Tanım: Beyaz mermer. Üstten oldukça aşınmış.

Ölçüler: Y. 0.34m. G. 0.155m. K. 0.07m. HY. 0.012-0.02m.

Edisyon: Kern, I. Magnesia 1900, nr. 236.

Tarih:

Ὁ τοῖχος - -

2 ὄροι [τ]ο[ῦ] - -

Çeviri: *Tapınak duvarı....*

Falancanın sınırları....

KARIA**TT 50 Apollon tapınağına ait sınır taşı (Halikarnassos)****Buluntu Yeri:****Tanım:** Mermerden uzunlamasına dikdörtgen levha.**Ölçüler:****Edisyon:** McCabe, Halikarnassos 114 1; Ç. Şahin, ZPE 20 (1976), s. 22-23, nr. 5; (SEG 26, 1976, 1225).**Tarih:** İ.Ö. V/IV. yy?

ο[ῦ]ρος ἰ[ε]ροῦ]

Ἀπόλλωνος

μηθένα προσ-

4 πορεύεσθαι

πρὸς τὴν

ἄκρῶν, ὧ μὴ προ-

γμα· ὅς δ' ἂν πα-

8 ρὰ ταῦτα ποιῆι,

ὑτὸν αἰτιάσε-

ται. *vac.*

Çeviri: *Kutsal Apollon'un sınırı. Hiç kimsenin zirveye (kaleye) ilerlemesi (çıkması) (ve) ona karşı bir eylem yapması izinli değildir. Her kim bunların tersini yaparsa kendisini suçlu duruma düşürecektir.*

Res. 22 Apollon Tapınağı Sınırı (Halikarnasos)**TT 51 Zeus Megistos Temenos'unun sınır taşı (Iasos)****Buluntu yeri:** Iasos'da İtalyanların kazısı sırasında eski kent surunun Doğu kapısında, duvara gömülü vaziyette.**Tanım:** Mermer blok.**Ölçüler:** Y. 0. 19m. G. 0.98m. H. Y. 0.048m.**Edisyon:** Guarducci, Epigrafia Greca IV, 1978, s. 62; Blümel, I. v. Iasos II, (I.K 28, 2), nr. 233.**Tarih:** İ.Ö. IV. yy.

οὔρος τεμένεος

2 Διὸς Μεγίστο.

Çeviri: *Zeus Megistos temenos'unun sınırı.*

TT 52 Zeus Megistos Temenos'unun sınır taşı (Iasos)

Buluntu yeri: Iasos'un karşısında bir şahsın çiftliğinde.

Tanım: Blümel: Sınır taşı.

Ölçüler:

Edisyon: Blümel, I. v. Iasos II (I.K 28, 2), nr. 234.

Tarih: İ.Ö. IV. yy?

οὐροί τ[ε]-

2 μένους

Διὸς Με-

4 γίστο.

Çeviri: *Zeus Megistos temenos'unun sınırları.*

TT 53 Zeus Hypsistos'un tapınak sınırı (Iasos)

Buluntu yeri: Asin Kurin Türk mezarlığında.

Tanım: Blümel: Beyaz mermerden daha küçük sınır taşı.

Ölçüler: Çap: 0.66m.

Edisyon: Blümel, I. v. Iasos II (I.K 28, 2), nr. 235.

Tarih:

Διὸς

2 Ὑψίστου.

Çeviri: *Zeus Hypsistos (tapınağının sınırı).*

TT 54 Zeus Hypsistos'un tapınak sınırı (Iasos)

Buluntu yeri: Limanın yanındaki bir evin duvarında. Env. Nr. 366.

Tanım: Grimsi mermerden blok.

Ölçüler: Y. 0.36m. G. 0.22m. K. 0.21m. H. Y. 0.04m.

Edisyon: Blümel, I. v. Iasos II (I.K 28, 2), nr. 236.

Tarih:

Διὸς

2 Ὑψίσ-

του.

Çeviri: *Zeus Hypsistos (tapınağının sınırı).*

TT 55 Dionysos NARTHAKOPHOROS tapınağına ait sınır taşı (Loryma (Rhodos Peraia'sı))

Buluntu Yeri: Akropolis'in harabeliğinde.

Tanım: Kırmızı mermerden dörtgen blok⁴⁹⁸. Sol tarafı kırık. Taşın yarısı toprağa gömülü vaziyette.

Ölçüler: Y. 0.66m. Y. 0.54m. K. 0.48m. HY. 0.02m.

Edisyon: Blümel, I. v. Rhodischen Peraia (I.K. 38), nr. 4.

Tarih: İ.Ö. IV-III. yy. (Harf karakterine göre).

Διονύσου

2 Ναρτακοφόρου.

Çeviri: *Dionysos Nartakophoros (tapınağı).*

Res. 23 Dionysos Nartakophoros Sınırı (Loryma)

TT 56 Aphrodite Epekoos tapınağına ait sınır taşı (Stratonikeia) (RESİM)

Buluntu Yeri: Yava'da bir tarlada bulunmuş.

Tanım: Kübik şekilli mermer.

Ölçüler: Y. (üst) 0.0183m, Y. (alt) 0.0121m, G. (üst) 0.0112m, G. (alt) 0.0127m, K. (alt) 0.0117m, H.Y. 0.09-1.7m.

Edisyon: Ç. Şahin, I. Stratonikeia (I.K 22, 1), nr. 849.

Tarih: Helenistik Dönem.

⁴⁹⁸ Her ne kadar Blümel tarafından altar başlığı atılmış olsa da taşın tanımı ve yarısına kadar toprağa gömülü halde bulunması dolayısıyla bu Dionysos tapınağına ait bir sınır taşı olmalıdır. Yazıtın fotoğrafı ve tanımı yetersiz olmasına rağmen bir altar izlenimi vermemektedir.

Αφροδει-
2 της
ἐπηκώου.

Çeviri: *Aphrodite Epekoos (tapınağı).*

Res. 24 Aphrodite Epekoos Sınırı (Stratonikeia)

TT 57 Artemis tapınağının asyilia hakkına ilişkin sınır taşı (Amyzon)

Buluntu Yeri: Amyzon.

Tanım: Siyah mermerden sütun fragmanı.

Ölçüler: Y. 0.34 m; G. 0.24m; H.Y. 0.019-0.026m.

Edisyon: Robert, Amyzon s. 142–144, nr. 12; F. Piejko, Belleten XLV (1991), 33/34 not. 45, krş. Gnomon 57, 1985, 613; (SEG XLI (1991), nr. 907).

Tarih: İ.Ö. 209–193 (Antiokhos ve oğlu Antiokhos).

[Ο]ἰ βασιλεῖς
2 [ἀ]πέδωκαν
[τὸ ἱερ]ὸν ἄσυ-
4 [λον..]__HA

TT 58 Caesar tarafından asyilia hakkı verilen Aphrodite tapınağına ait sınır taşı (Aphrodisias)

Buluntu Yeri: Tesadüfen bulunmuş, şimdi Aphrodisias Müzesinde. Env. Nr. 63. 596.

Tanım: Mermer bloğun sağ üst köşesi.

Ölçüler: Y. 0.24m. G. 0.36m. K. 0.34m. H.Y. 0.02m.(ortalama).

Edisyon: Reynolds, Aphrodisias 1982, nr. 35; Hermann, Chiron 19 (1989), 137 not 15; (SEG XXXIX 1984, nr. 1102); Rigsby, Asyilia 1996, s. 430–32 nr. 213; (SEG XLVI 1996, nr. 1392); Smith, Zoilos 15.

Tarih: İ.Ö. 39'dan sonra.

[?οὔτος ὁ τόπος] ἱερὸς ἄσυ-
[λος ?ὡς ἔκριναν] vac. Μέγας
[?Καῖσαρ ὁ δικ]τάτωρ καὶ

- 4 [?ό υἱὸς αὐτοῦ Αὐ]τοκράτωρ
 [Καῖσαρ καὶ ἡ σύ]νκλητος
 [καὶ ὁ δῆμος ὁ Ρ]ωμαίων
 [καθὼς καὶ τὰ] φιλάνθρω-
- 8 [πα κὶ δελτογρα]φή-
 [ματα καὶ ἐπικρίματα]
 [περιέχει, ἀνέστησεν]
 [δὲ τοὺς ὄρους Γαῖος]
- 12 [Ιούλιος Ζώιλος ὁ ἱερεὺς]
 [τῆς Ἀφροδείτης]

Çeviri: *Bu yer büyük Caesar, dictator ve onun oğlu İmparator Caesar ve Senato ve Romalıların demos'unun hükmettiği gibi (üzere), ayrıca da insanseverlikle ilgili şeyler ve devlet dökümanları ve dekretler içerdiği üzere, kutsal asylos'tur, sınırları Aphrodite rahibi C. Iulius Zoilos diktirdi.*

KOMMAGENE

TT 59 Temenos sınırı (Arsameia ad Nymphaios)

Buluntu Yeri: Arsameia ad Nymfaios (Eski Kahta). 1972'de Gaziantep Müzesine getirilmiş. Env. Nr. 28.2.72.

Tanım: Kalker taşından küçük sunak.

Ölçüler: Y. 0.60m. G. 0.33m (profil)- 0.23m. (gövde) K. 0.29 – 0.19m HY. 0.025 – 0.04m.

Edisyon: IGLS 37; Waldmann, MDAI (I) Ek 37, 1991, 192/193 ve 197; Şahin, EA 18 (1991), 107/108, nr. 3; (SEG XLI 1991, nr. 1500).

Tarih: Roma İmp. Dönemi.

ὄρι(ον) τεμ(ένου)ς ἱεῖρο(ῶ).

κυδαίνω[v]

Φιλάδελ-

4 Φος ἐτεύξα-

το βωμὸν

ἄναξιν.

Çeviri: *Kutsal temenos sınırı. Philadelphos dikti sunağı, efendilerine saygısını göstermek için.*

LYDIA

TT 60 Myndos Apollon'unun temenos'una ait sınır taşı (Philedelphia)

Buluntu Yeri: Philedelphia, Mezarlık Tepesi'nin eteğinde, yaya yolunun biraz yukarısında, Badınca deresinde in situ olarak bulunmuş. Şimdi Manisa Müzesinde. Env. Nr. 6582

Tanım: Sarımsaklı mermerden taş (Badınca taşı)

Ölçüler: Y. 1.125m G. 0.64m. K. 0.155m. HY. 0.025m.

Edisyon: Meriç–Nollè, EA 5 1985 s. 20–24 nr. 1; (SEG. XXXV 1985, nr. 1170); Paz de Hoz, AMS 36 (1999), s. 157, nr. 5.12

Tarih: İ.Ö. 279–267 (Antiokhos I Soter (İ.Ö. 281-261) ve birlikte krallık yaptığı oğlu Seleukos (İ.Ö. 279-267)).

Ἔοια τεμένους Ἀπόλ-
2 λωνος τοῦ Μούνδου,
οὗ τὰς προσόδους ἀπέ-
4 δωκαν οἱ βασιλεῖς
Ἀντίοχος καὶ Σέλευκος
τῶι θεῶι.

Çeviri: *Myndos Apollon'unun temenos'unun sınırları. Buranın gelirlerini Krallar Antiokhos ile Seleukos tanrıya bağışladı.*

TT 61 Asyl Artemis tapınağına ait sınır (Hierokaisareia)

Buluntu Yeri: Beyoba, antik kente 1 milden az mesafede modern bir evde yeniden kullanılmış olarak bulunmuş.

Tanım: Mermer stel.

Ölçüler: Y. 0.43m. G. 0.49m. K. 0.15m. H. Y. 0.05m.

Edisyon: Robert, Hellenica 6 1948, 32-43, Nr. 5, Taf. XXI 3; TAM V 2, 1251; Guarducci, Epigrafia Greca IV, 1978, s. 65; Rigsby, Asyria 1996, 438-441, Nr. 215; Paz de Hoz, AMS 36 (1999), s. 131, nr. 3.4.

Tarih: Geç Hellenistikten önce değil (Rigsby).

Ἔορος
2 ἱερός
ἄσυλο[ς]

4 [Ἀ]ρτέ[μι]
[δος].

Çeviri: Artemis'in kutsal asyl sınırı.

TT 62 Artemis tapınağının asyilia hakkını elde ettiğine dair sınır yazıtı (Sardes)

Buluntu Yeri: Artemis Tapınağının 500m. İlerisinde kente giden yol üzerinde.

Tanım: Mermer stel. Kötü bir şekilde tahrip olmuş.

Ölçüler: Y. 2.02m. G. 0.45-0.51m. K. 0.28m. HY. 0.014-0.017m. (st. 1-10: .011-0.013m.).

Edisyon: TAM? V 2 Lydia, nr. 1251; Hermann, Chiron 19, 1989, 127–164; AE 1989 nr. 684; (SEG XXXIX 1989, nr. 1290, XLIII 1993, nr. 1267); Rigsby, Asyilia 1996 s. 434–37 nr. 214, (SEG XLVI 1996, nr. 1522).

Tarih: İ.Ö. 4 mart 44.

Ἦρος ἱερὸς ἄσυλος Ἀρτέμιδος
Σαρδιανῆς, ὃν προσώρισεν
ἐν Ῥώμηι Γάιος Καῖσαρ αὐτοκρά-
4 τωρ καὶ ἀρχιερεύς, ὕπατος τὸ
πέμπτον, δικτάτωρ διὰ βίου,
πρεσβευσάντων ἐ[κ] τοῦ ἰδίου
[βί]ου Λυσιμάχου τοῦ Μηνοφίλου,
8 φύσει δὲ Μηνοφάντου, Δημητρ[ί]-
ου τοῦ Μενάνδρου, φύσει δὲ Δη-
μητρίου, Ναθειῦς *vacat*.
[[----- Ἀντωνίου]]
12 [[----- [Λυσί]μαχος]]
[[----- [Μ]ενά[ν]]][[[[δ]ρο[υ
-----] Ε-----ΠΟ]]
[[-----ΙΤ-]]
16 [[-----Ε-----Ε-----ΤΩΙ]]
[[-----ΛΙ-- -Ο-]]
[[-----ΣΟΝΟ]]
[[-----Ε---Η]]
20 [[-----Α--- --]]

- [[-----ΠΟΥΤ]]
 [[-----Ε]]
 [[-----ΩΡ]]
 24 [[-----Ο]]
 [[-----]]
 [[-----Ε]]
 [[-----]]
 28 [[-----ΟΥΙΕ]]
 [[-----Ν--- --Ι]]
 [[-----]] δελτογράφημα·
 [Γ]ά[ι]ο[ς Κα]ῖσαρ αὐτοκράτωρ καὶ ἀρχιερεὺς δικτάτω[ρ]
 32 [τ]ε διὰ βίου ἐπέκρεινεν πρὸ ἡμερῶν τεσσάρω[ν]
 Νωνῶν Μαρτίων· Ἐπεὶ συμφωνεῖται τ[ῆ]ν
 πο[λ]ιτείαν τῶν Σαρδιανῶν ἐν τῇ φιλί[α]ι τοῦ δ[ή]μου
 τοῦ Ῥωμαίων διὰ παντὸς γεγονέναι
 36 καὶ τῆ[ν -----]ν πίστιν το[ῖς]
 τοῦ δήμου πράγμασιν καὶ τῇ συκλήτῳ παρεσχ[ῆσ]θαι
 [-----] Λυσίμαχο[ς]
 Μηνοφίλου, [φύσει δὲ] Μηνοφάντου, καὶ Δημήτριος
 40 Μενάνδρου, φύσ[ει δὲ] Δημητρίου, Νά[θ]η[ς]
 -ΣΤΕΑ[-----]ντες πολλά[ς]
 τε ἐν [-----] πεπραγ[μέ]νων
 εἰς τὴν ἡγεμονίαν [Ῥω]μαίων· ἀντὶ το[ύ]-
 44 των ἀπάντων ἀρέσκει αὐτοῖς συνχωρεῖν ἃ ἐ-
 νεφάνισαν. τὸ ἱερὸν Ἀρτέμιδος Σαρδια-
 νῆς· [πάντ]ω[ς]? ἄσυλον εἶναι τ[αὐτῶ]ι δικαίω ὧι κα[ὶ]
 τὸ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμι[δος vac. καὶ τὸν να[ὸν]
 48 φύξιμ[ο]ν ὄντα [τῆς] Ἀ[θ]ηναῖς Νικηφόρου κ[αὶ]
 τ[ὸ ἱερὸν τ]οῦ [ca. 5]ΟΥ[ca. 5] Λ[ι]άτινά ἐστιν ἐν τῇ πό[λει]
 [-----]ΡΛ[-]ΙΕ[-----]ΤΛ [-] ΛΙΚ[-]
 52 [-----]Α[-----]Τ[-----] ἐστὶν ἐν τε
 [-----] τ[ῆς] Σαρδιανῆς ὄροις οἷς

- [-----]ΟΥ[--]Ν τε εἶναι Διὶ Μεγίστῳ κ[--]
 [-----]τῶι Χ-Λ-ηρίῳ ᾧ τ[-]
 56 [-----] ΑΡΑ ἐστὶν ὡς ἐν
 [-----] Απὸ[λ]λωνι συνεχώρησε
 [-----] ἐστὶν ἐν ὄρει Τμώλῳ Ο[-]
 [---]Ω[---]ΜΕΝΕ[-----] καὶ ἱερὸν Νυμφαῖον
 60 [-----]Ε-Τ[-----]ΕΠΙΜΕ-ΙΛΙ Σαρδιανο[-]
 [-----] ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς δικαίοις οἷς[ς]
 [-----]Ν τούς τε δημοσιῶν[ας]
 [-----]ΜΙΩ- κατ' ἐνιαυτὸν τελ[--]
 64 τ[υ]ν[χ]άνω[σι -----] ἐπώφειλον τοῖς τ[-]
 [-----] ΑΙ Σαρδιανοῖς συνε[-----]ΝΟΥΣ
 τε τοῦ Σαρδιανῶν
 [-----]Ν καὶ ῥάβδων ἠλευθ[έ][ρ]ωσε
 68 [-----] ἀντάρχοντας οἱ
 [-----]Ε----Σ ἔσσονται ταῦ[τα
 -----] κα[θι]έρωσεν ἔδωκεν συνεχώρ[η][σεν
 -----]Ε αὐτῶν ἀμύνεσθα[ι]
 72 [-----]Ε[---]Α ἀρέσκει μήτε ὑπεναντ[ί]ως
 ᾧ Γάιος Κα[ῖ]σα[ρ] αὐτοκράτωρ καὶ ἀρ[χ]ι[ε]ρ[ε]υ[ς]
 δικτάτωρ τε διὰ βίου συνεχώρη[σε]ν
 ἔδωκεν καθιέρωσεν ἔστησεν
 76 [ποι]εῖν μήτε γίνεσθαι ἔαν.

Çeviri: St. 1-10: *Artemis Sardiane'nin, İmparator ve baş rahip, beşinci kez consul, yaşam boyu diktator Caius Caesar'ın Roma'da belirlediği kutsal asyl sınırı. Menophantes'den doğma, Menophilos oğlu Lysimakhos (ile) Nates oğlu Demetrios'dan doğma, Menandros oğlu Demetrios'un kendi keselerinden presbeutes'lik yaptıkları sırada*

St.30-33: *Resmi karar: Caius Caesar, imparator ve yaşam boyu rahip diktator, Mart ayının Nonae'ının 4'ünde karar verdi:*

Bu yazıtlarla ilgili olarak Rigsby şöyle bir tamamlama önerisinde (st. 46-50) bulunmaktadır⁴⁹⁹:

⁴⁹⁹ Rigsby, *Asyilia* 1996, s. 436-437.

νῆς· [πάντ]ως? ἄσυλον εἶναι τ[αὐτῶ]ι δικαίῳ ᾧ κα[ὶ]
 τὸ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμι[δός ἱερὸ]ν καὶ τὸν να[ὸν]
 48 φύξιμ[ο]ν ὄντα [τῆς] Ἀ[θ]ηνᾶς Νικηφόρου κ[αὶ]
 τ[ὸ ἱερὸν τ]οῦ [Ἄσκ]λ[ηπιου] ἄτινά ἐστιν ἐν τῇ πό[λει]
 [Περγάμωι κα]ὶ τὸ [τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ] ἐν Κολο[φῶνι]

Buna göre ilgili kısma ait çeviri şöyle olmalıdır:

St. 43-50: *Bütün bunlara karşın onların(presbeuteslerin) açıkladıkları şeyleri kabul etmek onlara (Sardeslilere) yakıştır. Artemis Sardiane Tapınağının, Ephesos Artemis Tapınağı, Pergamon kentinde bulunan, sığınma hakkına sahip Athena Nikephoros tapınağı, Asklepios tapınağı ve Kolophon'daki Apollon Tapınağı gibi tamamen asyl olması (yakıştır.)*

προσώρισεν fiili Sardes Artemis tapınağındaki territorial genişlemeyi ifade eder⁵⁰⁰.

TT 63 Asyl Dionysos tapınağına ait sınır taşı (Tralleis)

Buluntu Yeri: Aydın.

Tanım: Mermer stel.

Ölçüler: Y. 0.63m. G. 0.45m. K. 0.18m. HY. 0.015m.

Edisyon: Boeckh, CIG 2919; Dittenberger, Sokolowski, LSAM 1955, nr. 75; Le Bas Waddington, Inscriptions 1972, nr. 1651; Poljakov, I. v. Tralleis (IK 36,1) 1989, nr. 3; Rigsby, Asyilia 1996, s. 416-417.

Tarih: İ. S. I. yy.

Ἔτεος // // // // //, μηνὸς ἐββδόμω
 βασιλέοντος Ἀρταξέσσε-
 ω· ἑξσατραπέυοντος Ἰδριέ-
 4 ως· ὅσα ἐψηφίσαντο Τραλ-
 δεῖς· ἰκετηρίην εἶναι Διο-
 νύσωι Βακχίωι τῶι δημοσί-
 ωι· ἰκέτην μὴ ἀδικεῖν.

Vacat

8 Ὅρος ἱερὸς ἄσυλος Διονύσου
 Βάκχου· τὸν ἰκέτην μὴ ἀδικεῖν
 μηδὲ ἀδικούμενον περιορᾶν,

⁵⁰⁰ Mitchell, The Treaty Between Rome and Lycia of 46 BC 2005, s. 210.

εἰδὲ μὴ, ἐξώλη εἶναι καὶ αὐτὸ[ν]

12 καὶ τὸ γένος αὐτοῦ.

Çeviri: *Falanca yıl, yedinci ayda. Artaksesses'lerden⁵⁰¹ birinin krallığı sırasında, Idrieus'un satraplık yaptığı dönemde Tralleis'liler şunları oyladılar: Halkın Dionysos Bakkhos'una hiketeria (niyaz etme) hakkının olmasını ve hiketes'in haksızlık yapmamasını (oyladılar). Dionysos Bakkhos'un kutsal asyl sınırı. Hiketes'in haksızlık yapmamasına ve haksızlığa uğrayanın dikkate alınmasına, aksi taktirde o kişinin ve soyunun tamamen mahvolmasına (karar verildi).*

Yorum: Yazıt İ.S. I. yüzyılda yazılmış olmasına rağmen İ.Ö. IV. yüzyılın ortasına işaret etmektedir. Yazıtta adı geçen Idrieus, Hekatomnos'un oğlu, Maussolos'un kardeşi ve İ.Ö 350-344 yılları Karia dynast'idir⁵⁰². İ.S. 22 yılında birden çok kent tapınaklarının dokunulmazlığı için Pers örnekleriyle senatoya müracaat etti. Fakat L. Robert'e göre bu metin böyle bir başvurudan kaynaklanmamaktadır. Çünkü bu davranışın arkasında bir otorite değil kentin kendisi vardır. Dahası bir Yunan kenti tapınaklarından birinin hiketeria hakkını alabildiğini normal olarak açıklamazdı. Bunu ancak bir tapınak yapabilirdi.

Bu taşı bir kenara bırakırsak Tralleis'de Dionysos kültü küçük bir iz bırakmıştır. Ve bu tanrının baş tanrı olduğuna dair bir iz yoktur. Zaten Tralleis'in baştanrısı da Zeus'tur. Yazıtın orijinal olarak Tralleis'ten geldiği kesin değildir. Ancak kaynağı ve esası ne olursa olsun bu yasa İmp. Döneminde yeniden yazıldı. (Rigsby, Asyilia 1996, s. 417).

MYSIA

TT 64 Artemis Orthosia (Bademli-Kane)

Buluntu Yeri: Asıl buluntu yeri Killik Burun (=Kane)'un 15 dk. Güneyindeki bağ, ancak Bademli'de Yunan Kilisesinin yanında ele geçmiştir.

Tanım: Beyaz mermerden dört köşe blok.

Ölçüler: Y. 0.335m. G. 0.375m. K. 0.335m.

Edisyon: C. Schuchhardt, AM 24 (1899), s. 202, nr. 3; Stauber, Adramytteion II (I.K. 51), nr. 47.

Tarih: İ.Ö. 4. yy. sonu - 3. yy. başı (Schuchhardt, yazı karakteri dolayısıyla).

Ἀρτέμιδ{ι}ος Ὀρθωσιας.

Çeviri: *Artemis Othosia (tapınağının sınırı)⁵⁰³.*

⁵⁰¹ Burada Artaksesses olarak yazılan kral ya Artakserkses Mnemon ya da Artakserkses III olabilir: Poljakov, I. v. Tralleis 1989, s. 9.

⁵⁰² Poljakov, I. v. Tralleis 1989, nr. 3

⁵⁰³ Stauber: "Altar(?) aufschrift für Artemis Orthosia, oder vielleicht Grenzmarkierung für ein Heiligtum der artemis Orthosia."

TROAS

TT 65 Dionysos tapınağı ya da arazisinin sınırı (Aleksandrea Troas)

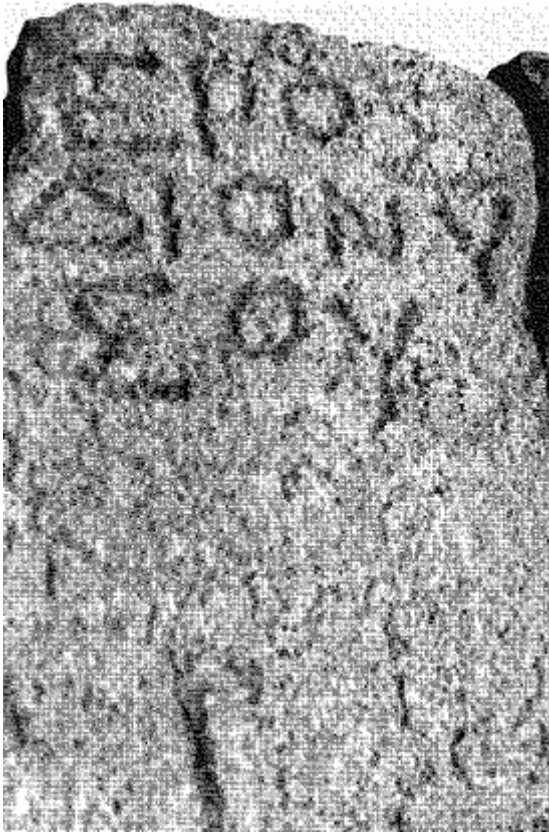
Buluntu Yeri: Köselер'de görülmüş. Şimdiki yeri bilinmiyor.

Tanım: Andesit taşından sütun.

Ölçüler: Taşın ölçüleri kayıtlı değil. HY. 0.08m.

Edisyon: Schwertheim, AMS 22 (1996), s. 114; Riel, I. Alexandria Troas 1997, nr. 69.

Tarih: İ.Ö. 4. yy? Geç Helenistik?

Ἱερός
2 Διονύ-
σου.

Çeviri: *Dionysos Tapınağı.*

Res. 25 Dionysos Tapınağı Sınırı (Aleksandrea Troas)

TT 66 Dionysos tapınağı ya da arazisinin sınırı (Aleksandrea Troas)

Buluntu Yeri: Kızıltepe, bir şahsın evinin duvarında. Köyün yukarısındaki Kavak Başı Yanık Tepe adı verilen yerden getirilmiş. Taşın bulunduğu evin sahibinin ifadesine göre aşağıdaki yazıtla birlikte Kızıltepe köyünün yukarısındaki tepelerde bulunmuş.

Tanım: Andesit taşından stel.

Ölçüler: Y. 0.52m. G. 0.29m. K. 0.17m HY. 0.03-0.05m.

Edisyon: Schwertheim, AMS 22 (1996), s. 100/101 nr. 1, s. 113/114 nr. 17; (SEG XLVI 1996, nr. 1996); Ricl, I. Alexandria Troas 1997, nr. 70; (SEG XLVI 1996, nr. 1574)

Tarih: İ.Ö. 4. yy? Geç Helenistik ?

Ἰερόϛ
2 Διονύ-
σου.

Çeviri: *Dionysos tapınağı.*

TT 67 Dionysos tapınağına ait sınır taşı (Aleksandrea Troas)

Buluntu Yeri: Kızıltepe Köyü'nün yukarısında, Kavak Başı Yanık Tepe adı verilen yerde.

Tanım: Sol tarafı kırık, kaba bir şekilde işlenmiş, andesit taşından blok.

Ölçüler: Y. 0.74m. G. 0.45m K. 0.35m. HY. 0.035(ο)- 0.07 (σ, υ)m.

Edisyon: Ricl, I. Alexandria Troas 1997, nr. 71

Tarih: Geç Helenistik

[I]ερόϛ Δ-
2 [ιο]γύσου.

Çeviri: *Dionysos'un tapınağı.*

TT 68 Apollon Patroos tapınağına ait sınır taşı (Neandria)

Buluntu Yeri: Neandria, tahminen Kösedere Mezarlığı. Bugünkü yeri bilinmiyor.

Tanım: Mevcut değil.

Ölçüler: Mevcut değil.

Edisyon: Ricl, I. Alexandria Troas 1997, nr.62.

Tarih: Helenistik Dönem?

Ἀπόλλωνος Πατροῶου.

Çeviri: *Apollon Patroos (tapınağının sınırı).*

TT 69 Zeus Kutsal korusuna ait kaya blokları (Neandria)

Buluntu Yeri: Neandria, kent kapısından ca. 1 km uzaklıkta bir arazi.

Tanım: Büyük, yuvarlak, 6 adet kaya bloğu.

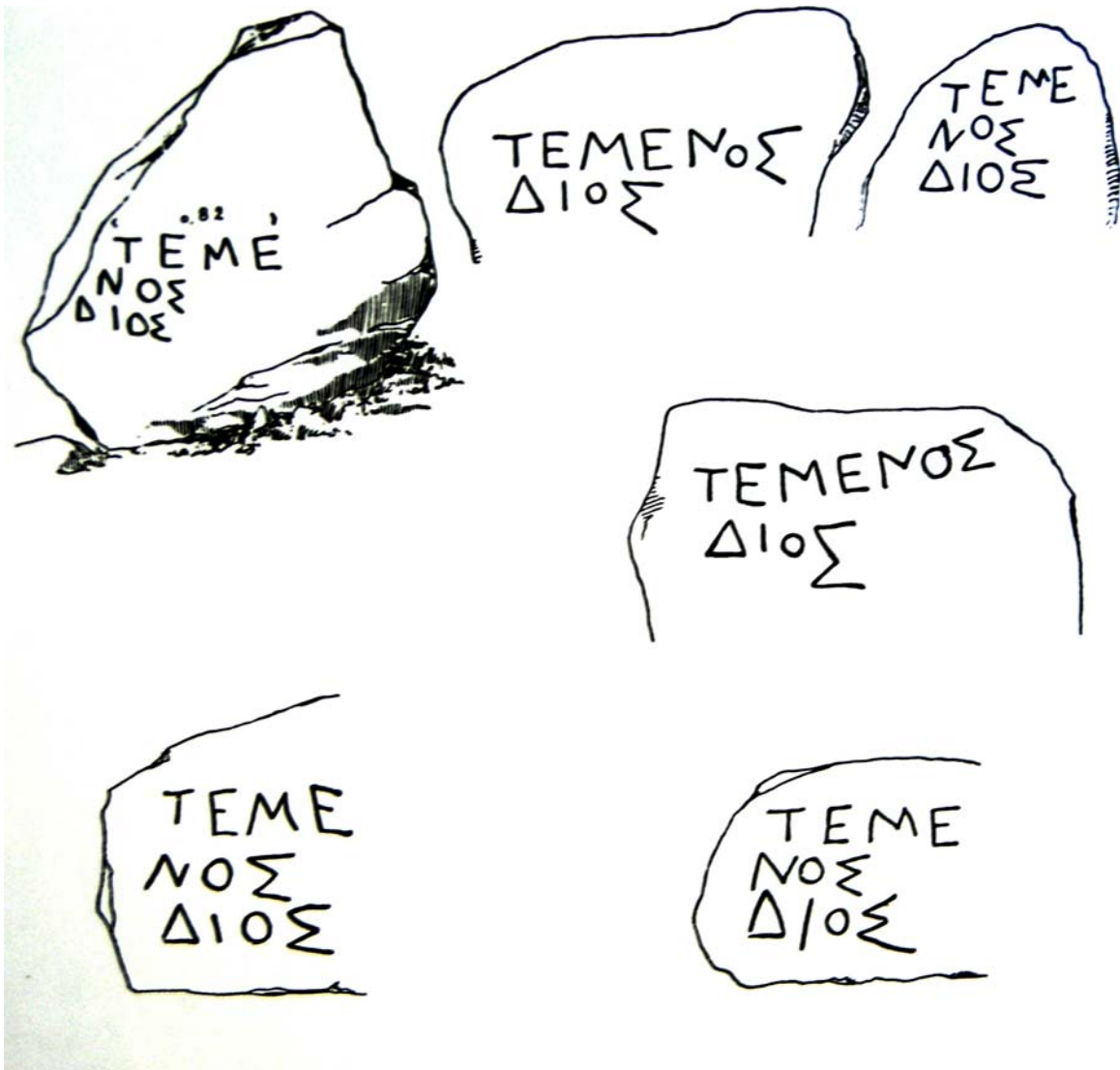
Ölçüler:

Edisyon: Schwertheim, AMS XI (1994), nr. 4.

Tarih: İ.Ö. V. yy.

	4 adet	2 adet
	τέμε-	τέμενος
2	νος	Διός.
	Διός.	

Çeviri: Zeus'un temenos'u.

Res. 26 Zeus Kutsal Korusuna Ait Sınırlar (Neandria)

10.4 KÖY SINIRLARI

AIOLIA

TKö 1 Herakleia ile Melanpagos sınırı

Buluntu Yeri: Göktepe köyünün 500m. G.Batısında Vakıf Melengiç olarak adlandırılan mevkide bulunan tepenin doruğundaki düzlük alanda, çalıkların arasında bulunmuş.

Tanım: Düzlük alanda bulunan yaklaşık 2.5 m lik kayalardan birine ait bir yazıt.

Ölçüler: HY. 12-14cm.

Edisyon: Ramsay, JHS 2 (1881), 44-54, 271-305; Syll.³ nr. 934; Doğer, AD 3 (1995), nr. 1; (SEG XLV (1995), nr. 1657).

Tarih: Keil'a göre İ.Ö. 5. yy'ın sonundan daha geç değil⁵⁰⁴. L. Robert de Keil'a katılmaktadır⁵⁰⁵. Doğer: İ.Ö. 300'den sonra.

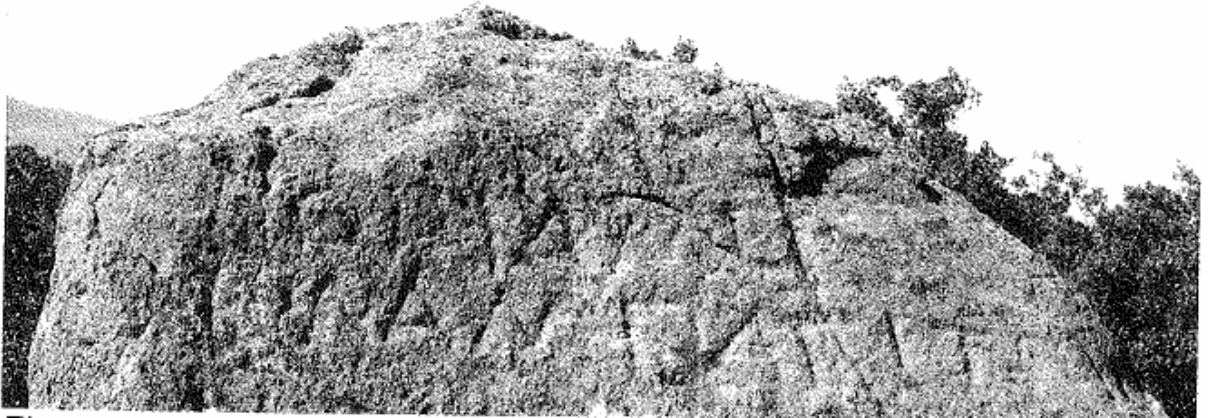
Sipylos Dağına doğru olan güney yüzü Hermos Vadisine doğru olan K. Batı yüzü

ὄρια Μελανπαγίτων

Çeviri: *Melanpagos'luların (sınırları)*

Ἡρακλεώτων

Heraklea'luların (sınırları)

Res. 27 Melanpagos Sınırı (Emiralem)

⁵⁰⁴ Keil - v. Premerstein, eine Reise 1906, not 7, Doğer, AD 3 (1995), s. 68.

⁵⁰⁵ Robert, Étud. Anat. 1937, 115, Doğer, AD 3 (1995), s. 68.

Res. 28 Heraklea Sınırı (Emiralem)

TKö 2 Herakleia ile Melanpagos sınırı

Buluntu Yeri: Osmantepe mevkiinde bir önceki yazıtın yaklaşık 750m. G.Batısında, Buruklu Tepesinin hemen kuzeyinde, arasından Emiralem nehrinin aktığı vadi bayırının başladığı noktada bulunmuş.

Tanım: Kaya?

Ölçüler: Y. 1.70m. HY. A: 9-17cm.B: 10-15cm.

Edisyon: Doğer, AD 3 (1995), nr. 2; (SEG XLV 1995, nr. 1657).

Tarih: Doğer: İ.Ö. 300'den sonra.

Vadiye doğru olan Batı yüzü

ὄρια Ἡρακ(λ)εώτων

Doğu Yüzü

Μελανπαγίτων

Çeviri: *Heraklea'luların sınırları*

Melanpagos'luların (sınırları)

TKö 3 Melanpagos ile Palaudis sınırı

Buluntu Yeri: Göktepe Köyünün yaklaşık 2 km. G. Doğusunda, Değirmendere vadisinin batı yamacının en yüksek noktasındaki Çetili Yaka adlı mevkide bulunmuş.

Tanım: Son derece geniş bir kayaya yazılmış ve hazine avcıları tarafından oldukça zarara uğratılmış. Doğu ve Kuzey yüzleri kırık.

Ölçüler: HY: A: 9-17cm., B: 10-15cm.

Edisyon: Doğer, AD 3 (1995), nr. 3; (SEG XLV 1995, nr. 1657).

Tarih: Doğer: İ.Ö. 300'den sonra.

A-Kuzey Yüzü

ὄρια Με[λανπα]γίτων

B-Değirmendere Vadisine bakan Doğu Yüzü

Παλαυδίτων

Çeviri: Melanpagos'luların sınırları

Palaudis'lilerin (sınırları)

Res. 29 Palaudis'lilerin Sınırı (Emiralem)

TKö 4 = TI 2 Melanpagos? sınırı

Buluntu Yeri: Göktepe Köyünün doğusundaki vadide. Bu vadinin arasından akan Gökdere Nehri Menemen-Manisa yoluna ulaşmaktadır.

Tanım: Yazıtın yer aldığı taş son zamanlarda kurulan mezbaha yolunda zarar görmüştür.

Ölçüler: Kayıtlı değil.

Edisyon: Doğer, AD 3 (1995), nr. 5; (SEG XLV 1995, nr. 1657).

Tarih: -

Με[λανπαγίτων]?

Çeviri: Melanpagos'luların sınırları.

TKö 5 = TI 3 (Melanpagos ile ilişkili) sınır

PHRYGIA

TKö 6 Apokome sınırı–Kolianokome sınırı (Eskişehir)

Buluntu Yeri: Sıcaeddin Tekke (Seyitgazi'nin batısı).

Tanım: Dörtgen sunak. Üç yüzü yazılı (ön yüzü burada mevcut değil.).

Ölçüler: -

Edisyon: Drew-Bear, NIP 1978, nr. 2; French, Cappadocia (1991), Appendix s. 54, MAMA V, 209.

Tarih: -

Sol Yüz:	ὄρος Ἀ-	Sağ Yüz:	ὄρος
2	ποκό-		Κολια-
	μις		νοκόμ-
4			ις

Çeviri: Apokome'nin sınırı

Kolianokome'nin sınırı.

TKö 7 Birgene? Sınırı

Buluntu Yeri: Appia (Murathanlar)'da Kara Köy mezarlığı (Beşkarış Höyük'ün 20 dk. ilerisinde).

Tanım: Pütürlü gri mermerden dikme, arkadan ve alttan kırık. Alt kısmı yerde duruyor. Diğer parça ise onun arkasında durmaktadır.

Ölçüler: **Üst kısım:** Y. 0.4m G. 0.34m. K. 0.22m. HY. 3.75cm-6cm. **Alt kısım:** Y. 0.32m G. 0.35m. K. 0.28-0.43m.

Edisyon: Levick et alii, MAMA X 1993, nr. 55; krş. Petzl, JRS 85, 1995, 302; (SEG XLIII 1993, nr. 934).

Tarih: Roma Dönemi.

	ὄροι ΒιϞ-
2	γηνῶ-
	v.

Çeviri: *Birgene'lilerin sınırları*

TKö 8 Attiokome sınırı

Buluntu Yeri: Alikel (Orkistos)

Tanım: Üstten silmeli, beyaz mermerden yuvarlak sütun.

Edisyon: CIG III add. 3822b⁴, MAMA VII 305a; Drew-Bear, Trois Villages (1999), nr. 1, Drew-Bear, AST IX (1991), s. 165–169.

Tarih: İ.S. II. veya III. yy.

Res. 30 Attiokome Sınırı (Orkistos)

ὄρος
2 Ἀττι-
ουκώ-
4 μης.

Çeviri: Attiokome⁵⁰⁶ sınırı.

TKö 9 = TI 9 Attiokome ile sınırları

Buluntu Yeri: Emirdağ sınırlarındaki Ortaköy’de İslami mezarlıkta bulunmuş. Taş heçe taşı olarak kullanılmak üzere orijinal yerinden sökülerek buraya getirilmiştir.

Tanım: Yerel gri taştan blok.

Ölçüler: Y. 1.34m. G. 0.82m K. 0.43m. HY. 7-8cm.

Edisyon: Drew-Bear, Trois Villages (1999), nr. 5, Drew-Bear, AST IX (1991), s. 165–169.

Tarih: İ.S. II. veya III yy.

ὄροι Ἀτ-

⁵⁰⁶ Attiokome Orkistos kenti yakınlarında olmalıdır. Orkistos kenti ise Ortaköy’ün hemen yakınında ve günümüzde halen ayakta duran Tekke’nin civarında yer almaktadır.: Drew-Bear, AST IX (1991), s. 165.

2 τΙΟΥΚΩ-
 μης και
 4 [..]. . . .

Çeviri: *Attioukome'nin ve sınırları.*

Res. 31 Attioukome ile Sınırı (Orkistos)

TKö 10 = TI 8 [Attiou]kome sınırları (Orkistos/Nakoleia)

Buluntu Yeri: Orkistos/Nakoleia.

Tanım: Kaynak Başı Kayalığının batısında kalan yarın dibinde, kaynağın yakınındaki yerli kayaya oyularak yazılmıştır. Aynı kayada başka bir sınır yazıtı daha vardır⁵⁰⁷.

Ölçüler: HY. 12 cm.

Edisyon: Drew-Bear, *Trois Villages* (1999), nr. 2, Drew-Bear, *AST, IX* (1991), s. 165–169.

Tarih: İ.S. II. veya III. yy.

 ὄροι [ΑΤΤΙ]-

2 [ου]κώμης

Çeviri: *[Attiou]kome'nin sınırları.*

⁵⁰⁷ Bk. Aşağıda Lagonia'nın sınırları.

TKö 11 Lagonia'nın sınırları

Buluntu Yeri ve Tanım: Kaynak Başı Kayalığının batısında kalan yarın dibinde, kaynağın yakınındaki yerli kayaya oyularak yazılmıştır. Aynı kayada başka bir sınır yazıtı daha vardır⁵⁰⁸.

Ölçüler: H.Y. 30cm.

Edisyon: Drew-Bear, Trois Villages (1999), nr. 3, Drew-Bear, AST IX (1991), s. 165–169.

Tarih: İ.S. II ya da III. yy.

ὄροι Λαγο-

2 viaç.

Çeviri: *Lagonia'nın sınırları.*

TKö 12 Lagonia'nın sınırları

Buluntu Yeri: Bey Ören Köyüne 4.5 km. uzaklıkta bulunan, düz ova ortasında yükselen, K.Batı'dan G.Doğu'ya doğru uzanan ve Kaynak Başı Kayaları adıyla tanınan tepe.

Tanım: Kaynağın yanında yeni yapılan çeşmenin 200m kadar güneydoğusunda, Kaynak Başı Kayalığı'nın yamacındaki düz bir alanda yerli kayaya oyularak yazılmıştır. Yazıtın sağ tarafı çeşmede kullanmak ve altında define olup olmadığına bakmak amacıyla kırılmıştır.

Ölçüler: H.Y. 7cm.

Edisyon: Drew-Bear, Trois Villages (1999), nr. 6, Drew-Bear, AST IX (1991), s. 165–169.

Tarih: İ.S. II ya da III. yy.

ὄq[oi]

2 Λα[γο]-

 via[ç].

Çeviri: *Lagonia'nın sınırları.*

TKö 13 Lagonon sınırı

Buluntu Yeri: Kaynak başı kayalığının 2 km kadar güneyinde, Bey Ören'in 4 km kadar doğusunda terkedilmiş ve Kara Ahmetler Ağılı adıyla tanınan yıkılmış bir yapı kalıntısı.

Tanım: Kireçtaşından blok.

Ölçüler: Y. 1.57m G. 0.46m K. 0.33m. HY. 9 cm.

Edisyon: Drew-Bear, Trois Villages (1999), nr. 7; Drew-Bear, AST IX (1991), s. 165–169.

Tarih: İ.S. II ya da III. yy.

⁵⁰⁸ Bk. Yukarıda Attioukome sınırları.

ὄρος
2 Λαγι-
νων.

Çeviri: Laginon sınırı.

TKö 14 Spora'lılar ile Tikta'lıların sınırı (Appia)

Buluntu Yeri: Pınarbaşı, Ballık Tepe civarı (Kütahya-Aslanapa'nın yaklş. 3 km batısı).

Tanım: Bir köprüde yeniden kullanılmış bir stel.

Ölçüler: -

Edisyon: Christol – Drew-Bear 1983, 26 Z. 15vd. krş. Christol – Drew-Bear, Travaux et Recherches en Turquie 1982, 33-34 (SEG XXXII 1982, 1287); TIB 7, 1990, 388vd; French, EA 17 1991, s. 57; (SEG XLI 1991, nr. 1238); krş MAMA X, s. 83 (nr. 255'e ait not).

Tarih: İ.S. 253-260 (Yazıtta plural şekliyle Σεβαστῶν kullanıldığı ve bu tarihlerde eyalet yeni düzenlediği için) Gallus: 251-253, Aemilianus: 253, Valerianus: 252-260, Gallienus: 260-268.

Εἰού(λιος) Διονύσιος
ἀπὸ χιλιαρχιῶ-
ν, κατὰ τὴν κέλευ-
4 σιν τοῦ κρατίστου
ἐπιτρόπου τῶν Σε-
βαστῶν Εἰουλ(ίου) Εἰου-
λιανοῦ διέποντος
8 κὲ τὰ τῆς ἡγεμονίας
μέρη Φρυγίας τε κὲ Καρίας,
γενόμενος ἐπὶ τῶν τό-
πων κὲ τὴν ἀκριβίαν ἐξσε-
12 τάσας ὠροθετησα,
παρόντος κὲ γεομέ-
τρου Αἰλιανοῦ Ἑαρινο[ῦ].
ὄρος Τικταηνῶν κὲ Σπο-
16 ρηνῶν *vac.*

Çeviri: *Ben kheiliarkhos'uktan gelme Iulius Dionysios; Augustusların son derece seçkin bir epitropos'u (puracurator) olarak Phrygia ve Karia yönetiminin hisselerini düzenleyen Iulius Iulianus'un emrine göre, topos'lar konusunda doğruluğu araştıran kişi konumuna gelerek*

sınırları düzenledim, geometres Aelianus Erinus'un yardımlarıyla (hazır bulunmasıyla). Tikta'lularla Spora'luların sınırı.

Yorum: Roma şövalyesi Iulius Dionysios olasılıkla kent elitinden bir kişi. Burada eyalet valisi için 'sorgu komiseri' olarak görev yapıyor. İmparatorluk *procurator*'u Iulius Iulianus PIR'de herhangi bir *homonymos* şövalye ile identife edilemiyor. Bu şahıs yeni Phrygia-Karia eyaletinin geçici valisi olarak hizmet etmektedir. French Akdiğin ile Pınarbaşı köyleri arasındaki sınıra işaret ettiğini söylüyor.

Geometres= arazi mühendisi (ölçümcüsü) için bk. Christol-Drew-Bear TRT 1982, not 9, 10, 16 ve ZPE 50, 1983, 283, nr. 1, 15-16 (Phrygia Aizanoi tapınağının sınırlarını da geometres ölçüyor.)

TKö 15 Tottoia'luların sınırları (Appia)

Buluntu Yeri: Beşkarış Höyük'ün yaklaşık 1.5 mil kuzeyinde.

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: TIB 7, 211 s. v. Beşkarış; Ramsay, JHS 8, 1887, s. 513, nr. XCIII; krş. Christol-Drew-Bear 1983, 32 A. 20, krş. Christol-Drew-Bear TRT (1982), 32-33.

Tarih:

ὄροι Τοττοηνῶν.

Çeviri: *Tottoia*⁵⁰⁹ 'luların sınırları.

TKö 16 Solotta?'luların sınırları (Afyon)

Buluntu Yeri: İsmail.

Tanım: Dörtgen sunak formunda mezar taşı. Taş sınır işareti olarak yeniden kullanılmış. Taşın üst kısmında bir mezar yazıtı mevcut. Farklı bir elden çıkmış olan sınır yazıtı bunun altına işlenmiş. Kaidenin altında ise ΚΣΑΕ/ ΧΣΙΙΧ harfleri yer alıyor. Sigma C şeklinde.

Ölçüler: Y. 1.32m. G. 0. 65m. K. 0. 45m.

Edisyon: French, Cappadocia (1991), appendix s. 53-54.

Tarih: -

ὄροι Σολοττέων.

Çeviri: *Solotta* 'luların sınırları.

⁵⁰⁹ Spora, Tikta, Tottoia için bkz. MAMA X 1993, s. xlv ayrıca nr. 255'e ait not, ayrıca 'Estates' başlığı.

TKö 17 Muratokome'liler sınırları birleştiriyor (Metropolis)**Buluntu Yeri:** Alp Arslan, mezarlıkta bulunmuş.**Tanım:** Kaba kesik panelli, yüzeyi pürüzlü iri taş. Kaidesi örtülü durumda. Yazıt taşın tepesinden itibaren 0.72. metrede başlıyor.**Ölçüler:** Y. (görülebilir) 1.59m G. 0.70- 1.01m K. 0.44m. HY. 0.03m.**Edisyon:** MAMA IV 1933, 123.**Tarih:**

fines

[a p]al[ude]

agrorum [quos]

4 vicanorum Po[lynte]-

norum Hermon[eo]-

rum Mura[comet]-

8 es conduxerunt.

Çeviri: *Muratokomes'liler sınırları bataklık alandan Polyntenos Hermoneos köylülerinin topraklarına kadar kurdular.****TKö 18 Araukome sınırları*****Buluntu Yeri:** Eymir, köyden 2 dk uzaklıktadaki yolun üzerinde bulunmuş.**Tanım:** Gri mermerden kısa yuvarlak bir sunak (bomos).**Ölçüler:** Y. 0.94m. Çevresi: 1.34m Kaide çıkıntıları: 0.0225m Kaide çapı: 0.505m H.Y. 0.036-0.07m.**Edisyon:** Levick et alii, MAMA X 1993, nr. 178.**Tarih:** -

ὄροι Ἀραυ-

2 κώμης.

Çeviri: Araukome'nin sınırları.

TKö 19 Sensouza'lılarla Anzoulada'lıların sınırı⁵¹⁰ RESİM

Buluntu Yeri: 1910 yılında Ali Bey Yayla'dan 4 (160°), Süleyman Bey Yayla'dan 2 km (55°) uzaklıktaki bir noktada *in situ* olarak bulunmuş. 1932 yılında bulunduğu yerden atılmış ve aşağıdaki yazıt (T 153) da kaybolmuş.

Tanım: Yazıt kaya üzerinde.

Ölçüler: Y. 1.54m. G. Üst: 0.70m, G. Kaide: 1.08m. K. 0.35m. H.Y. 0.045-0.055m.

Edisyon: MAMA VIII 1962, nr. 296.

Tarih: -

A: Kuzeye bakan yüz (pürüzlü)

ὄροι Σε-

2 νζουζ(ίων).

Res. 32 Sensouza'lıların Sınırı (Sensouza)

B: Güneye bakan yüz (kaba bir panel içinde)

ὄροι Ανζ-

2 ουλαδί(ων)

Res. 33 Anzoulada'lıların Sınırı (Sensouza)

⁵¹⁰ Sensouza Toprakkale'deki yerleşime karşılık gelmektedir. Anzoulada ise olasılıkla Akören yerleşimidir: MAMA VIII, s. 52.

TKö 20 Senzousa'lılarla Anzoulada'lıların sınırı**Buluntu Yeri:** T 153'ün yanında.**Tanım:** Blok. Yazıt bloğun her yüzüne işlenmiş.**Ölçüler:****Edisyon:** MAMA I 1928, s. XVI.**Tarih:** -

	ὄροι	ὄροι Ἀνζο-
2	Σεν-	υλαδ[ίων]
	ζουσί(ων).	

KAPPADOKIA**TKö 21 Sarromaena kome-Sobagena kome sınırı****Buluntu Yeri:** Hurman Kalesi'ne kuzey yönünde 23 dk uzaklıkta bulunmuş.**Tanım:** Kayada *in situ* olarak. A kısmı 8 heroik heksameter, B'nin 2 satırı heksameter, C ise elegeiak distikhon.**Ölçüler:** Harf yükseklikleri oldukça büyük.**Edisyon:** Sterret, EJA (1888), nr. 352-354. Merkelbach-Stauber, Steinepigramme III, s. 33, 13/ 04/ 01.**Tarih:** İ. S. III. yy. (Harf karakteri dolayısıyla)

A

Ἀκιλλίου Χειρισόφου Ἀλεξάν-
δρου τοῦ καὶ Φιλιππίου.

Τῆσδε κόρη σκοπιῆς ποτ' ἀπ' ἠλιβάτοιο θοροῦσα
4 ἀθανατων βουλήσιν ὑπέκφυγεν ἄρκτον ἀπήμων·
διχθαδίης κώμησι Φιλιππίου Ἀρσινόου τε
οὔτος ἀρίγνωτος Πρείων ὄρος ἀστυφέλικτος .
ἔπλετο δ' Ἀρσινόω μὲν ἐδέθλια Σαρρομάηνα,
8 τῶ δ' ἄρ' ἐπὶ προχοῆσι δύο ποταμῶν Σοβάγηνα

πιστοὶ δ' ἀλλήλοις ἔταιροι πέλον, ὦν φιλότητα
ἀρρήκτην πάγος οὗτος ἀπαγγέλλοι καὶ ἔπειτα.

B

τοῦ αὐτοῦ Χειρισόφου.

Ἐννέα τοι πέτρηθεν ἐπὶ κρήνην Σοβαγήνων
καλλίροον στάδιοι Κόρακος ποταμοῖο παρ' ὄχθας .

C

τοῦ αὐτοῦ Χειρισόφου.

Ἐγγυθὶ τοι Σοβάγηνα καὶ αἰγλήεντα λοετρά.
ἦν δ' ὀλίγον σπεύσης [λ]οῦσ[εα]ί ἐκ καμάτου.

Çeviri: Philippos adıyla da bilinen Aleksandros'un oğlu

Aquilius Kheirisofos'un (epigramı).

Bir zamanlar uçurumdan aşağı yuvarlanan genç kız

Aydan incinmeden kurtuldu ölümsüzlerin isteğiyle

Philippios ve Arsinoos'un bölünmüş köyleri için sabit sınırdır

bu ünlü Preion

Arsinoos'un ikametgahı Sarromaena olarak tasavvur edilir

Philippios için ise iki ırmak kavşağındaki Sobagena'dır (ikametgah)

Bunlar güvenilir dostlar idiler birbirlerine karşı

Bu kayalık tepe haber versin onların kırılmaz dostluklarını ve sonra

B

Aynı Kheirisoforos'un (epigramı)

Bu kayalıktan Sobagena'luların

Koraks nehrinin kıyısındaki güzel akışlı kaynağına 9 stadia

C

Aynı Kheirisophoros'un (epigramı)

Yakındadır Sobagena ve parlak hamamları.

Eğer biraz acele edecek olursan yorgunluğun üzerine (burada) yıkanabilirsin.

TKö 22 Batı Kappadokia'dan Sangalia Köyünün sınırları (Konya)

Buluntu Yeri: Ereğli civarı. Ereğli Müzesi env. Nr. 71,80,20.

Tanım: Kireçtaşından silindirik sütun.

Ölçüler:**Edisyon:** French, Cappadocia (1991), Appendix s. 54; AE 1991, nr. 1540.**Tarih:** İ.S. 284-305.

Ἐπὶ Διοκλητιαν(οῦ),

καὶ Μαξιμιανοῦ

(vac.) Σεβ(αστῶν)

4 Κονσταντίου <καὶ>

Μαξιμιανοῦ

Κεσάρων

κώμης Σανγάλ(ων?) ya da Σινάλ(ων?) (AE 1991'e göre)

8 τὰ μεθόρια ὧδε.

Çeviri: *Augustuslar Diocletianus ve Maximianus ile Caesarlar Constantius ve Maximianus döneminde Sangalia'luların köyünün sınırları bu şekildedir.***KILIKIA****TKö 23 Pharaks Köyü'nün sınırı⁵¹¹****Buluntu Yeri:** Çukurbağ köyünün güney doğusundaki sığ bir dere.**Tanım:** Yazıt kaya üzerindedir.**Ölçüler:** H.Y. 0.165-0.21m.**Edisyon:** Bean-Mitford, Rough Cilicia, 1970, s. 214, nr. 243.**Tarih:** Erken İmp. Dönemi.

Φαράξ

Çeviri: Pharaks (sınırı)**KOMMAGENE****TKö 24 Kaperkharsis ile Dionysia köylerinin sınırı (Samsat bölgesi)****Buluntu Yeri:** Bağpınar (eski adı: Çalğan). Şimdi Adıyaman Müzesinde.**Tanım:** Sınır taşı basit 4 köşeli levha formunda. Taş çok yıpranmış ve okuması oldukça güç. Şimdi 2 fragman halinde. Antik dönemde kırılmış? Ve yüzeyi zarar görmüş. Olasılıkla devşirme olarak kullanılmış bir bina bloğu. İki yazıttan biri taşın diğer yüzünde. İkisi de taşın tepesine yakın bir yerden kırılmış. Sert, beyaz kireçtaşı.

⁵¹¹ Faraks köyü için yazarlar tarafından ismi sonradan Gökdere'ye çevrilen ve Türkçe olmayan Fariske ismi olası görülmektedir.

Ölçüler: Y. C. 0.68+0.25m. G. 0.42m. K. 0.25m. HY. (Yazıt 1, st.1) OPI'nin O'nu 6.5cm.

Edisyon: Blaylock et alii, AS 40 (1990), 119, nr. 1; (SEG XL 1990, nr. 1381).

Tarih: Roma İmp. Dönemi.

Yazıt 1:

Ὀριον

2 Καπερχαο-
σεας καὶ

Yazıt 2:

Ὀριον Διο[v]-

[v]σιων (vac)

Çeviri: *Kaperkharsis'in sınırı ve Dionysia'luların sınırı.*

TKö 25 Iogate? 'lilerin sınırı (Samsat bölgesi)

Buluntu Yeri: Olasılıkla Samsat Bölgesi.

Tanım: Yazıt neredeyse bir insan boyundaki devşirme oturan kadın figürünün üzerine yazılmış. (Şimdi Adıyaman Müzesinde). Yazıt üstten ve kaideden kırık. Yumuşak beyaz kireçtaşı.

Ölçüler: H.Y. (st. 2'deki O): 0.075m.

Edisyon: Blaylock et alii, AS 40 (1990) 119, nr. 2; (SEG XL 1990, nr. 1381).

Tarih: Roma İmp. Dönemi.

Ὀριον

2 Ιογατων

Çeviri: *Iogate 'lilerin sınırı.*

TKö 26 = TŞA 1 = TI 52 Gabia'nın sınırı, Antiokhos'un arazilerinin sınırı, Gerkadakhlar'ın sınırı

Buluntu Yeri: Adıyaman'ın G.Batısındaki Feraketli Köyü. Taş şu anda Adıyaman Müzesinin bahçesinde bulunmaktadır. Env. Nr. 4853.

Tanım: Kırmızı kumtaşından dörtgen blok. Blok alt kısımdan kırıktır.

Ölçüler: Y. 0.87m. G. 0.58m. K. 0.33m. HY. A: 0.04-0.05m. b: 0.04-0.05m, c: 0.04-0.045m.

Edisyon: Şahin, EA 181991), 106-107, nr. 2; (SEG XLI 1991, nr. 1498).

Tarih: İ.S. III. yy.

a Yüzü:

ὄριον

2 Γαβίας

b. Yüzü:

ὄριον

ἀγο(ῶν) Ἀντι-
όχου

c. Yüzü

ὄριον

καὶ Γεο-
καδαχ-

4

ων Ἀν-

vac. - -

Çeviri: **a:** *Gabia'nın sınırı* **b:** *Antiokhos'un topraklarının sınırı* **c:** *Gerkadakh'ların sınırı.*

MYSIA

TKö 27.1 Antiokhos II'nin eski eşi Laodike'ye sattığı Pannou kome ve çevresinin sınırları

Buluntu Yeri: Didyma Apollon tapınağı.

Tanım: Pannoukome'nin satışına izafeten üç ayrı belge tek bir stel üzerinde halka duyurulmuştur. (TKö 13, 14, 15)

Ölçüler: -

Edisyon: OGIS 225; Welles, *Royal Correspondance*, 1974², nr. 18, s. 89-100.

Tarih: İ.Ö. 254/3.

Βασιλεὺς Ἀντίοχος Μητροφάνει χαίρειν. Πεπ[ρά]
καμεν Λαοδίκη Πάννου κώμην καὶ τὴν βᾶριν καὶ τὴν προσσοῦ-
σαν χώραν τῆι κώμῃ, ὄρος τῆι τε Ζελεϊτίδι χώρῃ καὶ τῆι Κυζικ-
ηνῆι καὶ τῆι ὁδῶι τῆι ἀρχαίῃ, ἥ ἡμὲν ἐπάνω Πάννου κώμῃς, σ[υ]-
5 [ν]ηροτρία[σμένη δὲ ὑπὸ τῶ]ν γεωργούντων πλησίον ἔνεκεν τοῦ ἀ-
ποτεμέσθαι τὸ χωρίον — τὴμ μὲν Πάν[νου κώμῃ ὑπά]ρχουσιν συμβαί-
νει ὕστερον γεγενῆσθαι — καὶ εἴ τινες <εἰς τὴν χώ[ρῃ]ν ταύτην ἐμ[πί]-
πτουσιν τόποι καὶ τοὺς ὑπάρχοντας αὐτό[ις λ]αοῦ[ς πα]-
νοικίους σὺν τοῖς ὑπάρχουσιν παῖσιν καὶ σὺν ταῖς [τοῦ ἐ]-
10 νάτου καὶ πεντηκοστοῦ ἔτους προσόδοις, ἀρ[γυ]-
ρίου ταλάντων τριάκοντα — ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τινες ἐ-
[κ] τῆς κώμῃς ταύτης ὄντες λαοὶ μετεληλύθασιν εἰς ἄλλου-
ς τόπους· ἐφ' ὧι οὐθὲν ἀποτελεῖ εἰς τὸ βασιλικὸν καὶ κυρία ἔ[σ]-
ται προσφερομένη πρὸς πόλιν ἣν ἂν βούληται· κατὰ ταῦτα δ[ὲ]
15 καὶ οἱ παρ' αὐτῆς πριάμενοι ἢ λαβόντες αὐτοὶ τε ἔξου-
σιν κυρίως καὶ πρὸς πόλιν προσοίσονται, ἣν ἂμ βούλω[ν]ται,
ἔαμπερ μὴ Λαοδίκη τυγχάνει πρότερον προσενηνε-
γμένη πρὸς πόλιν, οὕτω δὲ κεκτήσονται, οὗ ἂν ἡ χώρα ἦ προ-
σωρισμένη ὑπὸ Λαοδίκῃς. Τὴν δὲ τιμὴν συντετάχα-
20 μεν ἀνενεγκεῖν εἰς τὸ κατὰ ΣΤΡΑΤΕΙΑΝ γαζοφυλάκ[ι]-
ον ἐν τρισὶν ἀναφοραῖς, ποιουμένου<ς> τὴμ μὲν μίαν ἐν τῶι Αὐ-

δναίωι μηνὶ τῶι ἐν τῶι ἐξηκοστῶι ἔτει, τὴν δὲ ἑτέραν ἐ[ν]
 τῶι Ξανδικῶι, τὴν δὲ τρίτην ἐν τῆι ἔχομένῃ τριμήνωι.
 Σύνταξον παραδείξαι Ἀρριδαίωι τῶι οἰκονομοῦντι τὰ Λαοδί-
 25 κης τὴν τε κώμην καὶ τὴν βάριν καὶ τὴν προσοῦσαν χώραν
 καὶ τοὺς λαοὺς πανοικίους σὺν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῖς
 πᾶσιν, καὶ τὴν ὠνὴν ἀναγράψαι εἰς τὰς βασιλικὰς γραφὰς
 τὰς ἐν Σάρδεσιν καὶ εἰς στήλας λιθίνας πέντε· τού-
 των τῆμ μὲν μίαν θεῖναι ἐν Ἰλίωι ἐν τῶι ἱερῶι τῆς Ἀθηνᾶς,
 30 τὴν δὲ ἑτέραν ἐν τῶ ἱερῶι τῶι ἐν Σαμοθράκηι, τὴν δὲ ἑτέ-
 ραν ἐν Ἐφέσωι ἐν τῶι ἱερῶι τῆς Ἀρτέμιδος, τὴν δὲ τε-
 τάρτην ἐν Διδύμοις ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀπόλλωνος, τὴν
 δὲ πέμπτην ἐν Σάρδεσιν ἐν τῶι ἱερῶι τῆς Ἀρτέμιδος· εὐ-
 θεὸς δὲ καὶ περιορίσαι καὶ στηλῶσαι τὴν χώραν καὶ [προσ]-
 35 [αναγράψ]αι τὸν περιορισμὸν εἰς τὰς στήλας τὰ[ς προσ]-
 [ειρημένας. ἔρρωσο. ΝΘ'] Δίου ε'.

Çeviri: *Basileus Antiokhos Metrophanes'e selam eder. Pannou kome'yi ve Baris'i⁵¹² ve köye ait olan khora'yi Laodike'ye sattık. Zeleia ve Kyzikos khora'sının ve Pannou kome'nin yukarisında yer alan ve çevrede bulunan çiftçiler tarafından (Pannou kome'ye ait) khorion'u bölmek için açılan eski yolun sınırı aşağıda bulunan Pannou kome'nin arkasından geçer – Bugünkü Pannou kome daha sonra teşkil edilmiştir- Ve bu topraklar içinde kalan bazı topos'ları (mezralar), orada yaşayan panoik halkları ve onların ev halkını, mevcut her şeyleriyle (mal mülkleriyle) ve 59. yılın 30 gümüş talentlik gelirleriyle birlikte, eğer varsa, bu köyün başka yerlere yerleşmiş olan halklarını da Laodike'ye, krallık hazinesine vergi ödememesi ve toprağını istediği kente bağlama hakkına sahip olması koşulu ile sattık. Bunlara göre de (khora'yi) ondan satın alanlar ya da alanlar değişmez olacaklar (aynı haklara sahip olacaklar) ve (khora'yi) Laodike daha önce bir kente dahil etmezse istedikleri bir kente dahil edecekler. Böylece de Laodike tarafından sınırlara dahil edilmesi muhtemel olan territorium (khora) nerede ise oraya (da) sahip olacaklar. Hazineye, ΣΤΡΑΤΕΙΑ'ya göre, ilki 60. yılda Audnaios ayının birinde, ikincisi Ksandikos, üçüncüsü ise 3 ay sonra olmak üzere 3 taksitte ödeme yapmasını emrettik. Laodike'nin köyünün ve Baris'in ve çevresindeki khora'nın ve her şeyleriyle birlikte bütün panoik halkın yönetimini yönetici (oikonomos) Arrhidaios'a devretmesini ve para miktarını Sardes'te kraliyet arşivine ve 5 adet taş stel üzerine yazmasını emrettim. Bunlardan bir tanesinin Ilion'da Athena tapınağında, diğerinin Samothrake'deki tapınakta, bir diğerinin Ephesos'ta Artemis tapınağında, dördüncüsünün Didyma'da Apollon tapınağında, beşincisinin ise Sardes'te Artemis tapınağında (yerleştirilmesini emrettim). Sınırların hemen belirlenmesini ve*

⁵¹² Baris sözcüğünün anlamı tam olarak bilinmese de *tahkimatlı bir kırsal yerleşim ya da küçük bir kale, bey konağı gibi anlamların* söz konusu olabileceği üzerine bkz: Schuler, Vestigia 50 (1996), s. 71.

khora'nın stellendirilmesini ve sınır ölçümünün steller kaydedilmesini (emrettim). Sağlıkla. 59. yıl. 5 Dios.

TKö 27.2 Pannoukome ile ilgili Metrofanos'un mektubu

Buluntu Yeri: Didyma'da Apollon tapınağı.

Tanım: Stel.

Ölçüler: -

Edisyon: Welles, Royal Correspondance, 1974², nr. 19, s. 101-102, (SEG 16, 710, SEG 19, 676).

Tarih: İ.Ö. 254/3.

[στή]λη[αντίγραφον τοῦ]
 [προστάγματος τοῦ γραφέ]ντος ὑφ' αὐτο[ῦ]
 [] τοῖς δὲ ἄλλοις []
 [] θεῖν]αι τὰς στήλας ἐντ[]
 5 [] κ]αὶ ἐπακολουθήσας τῇ παρὰ το[ῦ]
 βα[σιλέω]ς ἐπιστολῇ ἀπέγδοσιν ποιῆσαι καὶ σύντα[ξον]
 [ἀν]αγράψαι τὴν τε πρᾶσιν καὶ τὸν περιορισμὸν εἰς]
 [στήλας λιθίνας δύο καὶ τούτων θεῖναι τὴν μὲν μ[ίαν]
 ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος, τῆ[ν] δὲ ἑτέρ[αν]
 10 ἐν Διδύμοις ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος: τὸ δὲ]
 ἀνά[λωμα τὸ ἐσόμενον εἰς ταῦτα δοῦναι ἐκ τοῦ βασιλικο[ῦ].]
 ἵνα δὲ στηλωθῇ τὴν ταχίστην, ἐπιμελὲς σοι]
 γεν[έσθω, καὶ ὡς ἂν συντελεσθῇ, γράψον καὶ ἡμῖν.]
 ἐπεστά[λκαμεν δὲ καὶ Τιμοξένῳ τῷ βιβλιοφύλακι]
 15 καταχω[ρίσαι τὴν ὠνήν καὶ τὸν περιορισμὸν εἰς τὰς βασιλικὰς
 γραφὰς τὰς ἐν Σάρδεσιν, καθάπερ ὁ βασιλεὺς γέγραφεν.

TKö 27.3 Pannoukome ile ilgi olarak Hyparkhos ...crates'in raporu

Buluntu Yeri: Didyma Apollon tapınağı.

Tanım: Stel

Ölçüler: -

Edisyon: Welles, Royal Correspondance, 1974², nr. 20, s. 102-104.

Tarih: İ.Ö. 254/3.

Το [ὑ περιορισμοῦ]

- [τὸ ἀντίγραφον. - - -] Πάννο[υ κώμη καὶ ἡ βᾶρις]
 [καὶ ἡ προσοῦσα χώρα καὶ ὑπάρχοντε]ς λαο[ί, παρεδείχ]-
 [θη] δὲ Ἀρριδαίω τῶι οἰκονομοῦντι τὰ Λαοδίκης [ὑπ]ὸ [.]
 5 [κ]ράτους τοῦ ὑπάρχου ἢ τε κώμη καὶ ἡ Βᾶρις καὶ ἡ προσοῦσα[α χῶ]-
 [ρα] κατὰ τὸ παρὰ Νικομάχου τοῦ οἰκονόμου πρόσουσα [ῶι]
 [ὑ]πεγέγραπτο καὶ τὸ παρὰ Μητροφάνους καὶ τὸ παρὰ τοῦ β[α]-
 [σι]λέως γραφὲν πρὸς αὐτόν, καθ' ἃ ἔδει περιορισθῆναι ἀπὸ
 [μ]ὲν ἡλίου ἀνατολῶν ἀπὸ τῆς Ζελεΐτιδος χώρας τῆς μὲν
 10 [π]ρὸς τὴν Κυζικηνὴν ὁδὸς βασιλικὴ ἢ ἀρχαία ἢ ἄγουσα ἐπ[ί]
 Πάννου κώμης ἐπάνω τῆς κώμης καὶ τῆς Βάρεως, ἢ συ[ν]-
 [δ]ειχθεῖσα ὑπὸ τε Μενεκράτου Βακχίου Πυθοκωμίτου
 [κ]αὶ Δάου Ἀζαρέτου καὶ Μηδείου Μητροδώρου Παννοκωμ[ι]-
 τῶν, καταρηρομένη δὲ ὑπὸ τῶν γεινιῶντων τῶι τόπωι ἀπὸ
 15 δὲ ταύτης παρὰ τὸν τοῦ Διὸς βωμὸν τὸν ὄντα ἐπάνω τῆς
 Βάρεως καὶ ὡς ὁ τάφος ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ ἀπὸ δὲ τοῦ
 [τ]άφου αὕτη ἢ ὁδὸς ἢ βασιλικὴ ἢ ἄγουσα διὰ τῆς Εὐπαν-
 [ν]ήσης ἕως ποταμοῦ τοῦ Αἰσήπου. ἐστηλώθη δὲ καὶ
 [ἡ χῶ]ρα κατὰ τὰ ὅρια τὰ παραδειχθέντα.

Çeviri: Ölçme işinin (kopyası): Pannou kome ve Baris ve ona bağlı olan khora ve orada yaşayan halklar Köy ve Baris ve ona bağlı olan khora ve orada yaşayan halklar hyparkhos krates tarafından, oikonomos (finans işlerinden sorumlu idare memuru) Nikomakhos'dan gelen yazılı emre göre, -bu emre Metrophanes'ten gelen ve kraldan bizzat kendisine gelen emirname eklendi,- Laodike'nin oikonomos'u Arhidaios'a devredildiler. Bu emir uyarınca ölçme işini (survey) yapmak zorunludur: Doğudan, Kyzikos'a doğru (Kyzikos yönündeki) olan Zeleia khora'sından köyün ve Baris'in yukarisından Pannou kome'ye giden antik krallık yolu. (Bu) yol Pythokome'li Bakkhios oğlu Menekrates ve Pannou kome'den Azaretos oğlu Daos ve Metrodoros oğlu Medeios tarafından birlikte işaretlendi. Öte taraftan da komşu köylüler tarafından patlatıldı. Bu yoldan Baris'in üst kısmında bulunan ve yolun sağ tarafında bir mezar gibi duran Zeus sunağına. Mezardan Eupannese boyunca Aisepos nehrine kadar giden aynı krallık yoluna. Arazi (khora) gösterilen (belirtilen, tanımlanan) sınırlara göre stellerle işaretlendi.

PAMPHLIA

TKö 28 Tetrapyrgiai-Limnai sınırı

Buluntu Yeri: Yalnızbağ Değirmeni, Attaleia'dan Perge'ye giden Roma yolunda, Magydos'un 4 km. kuzeyinde.

Tanım: Kayaya oyulmuş.

Ölçüler: H.Y. ca. 0.20m.

Edisyon: Ormerod – Robinson, BSA 17, (1910-11), nr. 29, s. 245 ve s. 223 (notlar), Ruge, Limnai 5), RE 13/1 (1926) 706, Ruge, Tetrapyrgiai (?), RE 5A/1 (1934) 1089, Schuler, Vestigia 50 (1996), 69, Hellenkemper-Hild, TIB 8, 2, (2004) s.v. Limnai ve Tetrapyrgia(i).

Tarih:

Yolun doğu tarafında

Yolun batı tarafında

ὄροι [T]ετραπυργι[ῶ]ν

Λιμνῶν ὄροι

Çeviri: *Tetrapyrgiai*⁵¹³ sınırları

Limnai sınırları

PONTOS

TKö 29 = TI 62 Titouene?'lilerin sınırı

THRAKIA

TKö 30 Leuke ile Pteleon sınırları (Thrakia Khersonnesos'u)

Buluntu Yeri: Bilinmiyor

Tanım: Yazıt Zeus Horios sunağının üzerinde.

Ölçüler:

Edisyon: Krauss, I. v. Sestos und Thrakischen Chersones (I.K. 19), nr. 73; krş. ATL I 564vd.

Tarih: -

- Τόνδε καθιδρῦσαντο θεῶ περικαλλέα βωμὸν
- 2 Λευκῆς καὶ Πτελεοῦ μέσσον ὄρον θέμενοι
 ἐνναέται, μοίρης σημήιον ἄμμορῆς τε·
- 4 αὐτὸς ἄναξ μακάρων ἐστὶ μέσος Κρονίδης.

⁵¹³ Tetrapyrgia (çiftlik)larla ilgili olarak bkz. Schuler, Vestigia 50 (1996), s. 69-70, bir yerleşim adı olarak ayrıca krş. Petzl, EA 26 (1996), 13.15. Hellenkemper ve Hild tarafından Kemerağzı olabileceği ifade edilmektedir: TIB 8, 2 (2004), s. 883, s.v. Tetrapyrgia(i) ?

Çeviri: Tanrıya adadılar bu ihtişamlı sunağı,

Leuke ile Pteleon'un ortasını sınır olarak tayin eden sakinler;

paylarına düşen hissenin ne olup ne olmadığını bir işareti olarak (=bir sınır taşı olarak)

İşte bu, mutluların efendisi ortayı bulan Kronosoğlu'dur.

10.5 İMPARATORLUK ARAZİLERİ

PHRYGIA

TİA 1.1 Adı bilinmeyen bir aileye ait olup imparatorluk arazisi haline getirilmiş bir arazinin sınırları (Kusura, Afyon)

Buluntu Yeri: Kusura (Afyon), ahır duvarında.

Tanım: Baş aşağı vaziyette gri mermerden dörköşe levha. Üst kısmı tam. Arkası kaba. Alttan itibaren 4. satırın üstü oldukça yıpranmış.

Ölçüler: Y. 1.16m. G. 0.66m. K. 0.24m. H. Y. 0.045m.

Edisyon: MAMA X 1993, nr. 255, krş. Strubbe, Anc. Soc. 6 (1975), s. 232.

Tarih: Hadrianus Dönemi?

[- - - - -]

[Imp.] Caesaris [T]r[ai-]

ani Hadriani Au[g.]

4 termini [— c. 7 —]

cianorum⁵¹⁴ per Pa[pi]

rium Paullinum procur(atorem) Septem-

bre Aug(usti) lib(erto).

Çeviri: ...İmparator Caesar Traianus Hadrianus Augustus'un (emri uyarınca) falancaların arazisinin sınırları procurator Papirius Paullinus vasıtasıyla, imparatorun azatlısı September ile birlikte (dikildi).

TİA 1.2 = TI 7 Adı bilinmeyen bir aileye ait olup imparatorluk arazisi haline getirilmiş bir arazinin sınırları (Aslanapa-Afyon)

Buluntu Yeri: Aslanapa-Gökçeler ile Çal köy yolunun birleştiği yamaçtaki eski mezarlıkta.

Tanım: Grimsi mermer levha. Üstten ve alttan kırık. İyi korunmuş durumda. Arkası kabaca düzleştirilmiş.

Ölçüler: -

⁵¹⁴ 4. st: [vic. Plan]cianorum? şeklinde restore edilebilir ancak imparatorluk eline geçmiş başka bir Plancii arazisi bilinmemektedir. Bu bölgeden bilinen başka bir arazi sahibi olan Sestulli daha uygun gözükmektedir. Sestulli'nin arazisi Zemme'nin güney doğusuna düşmektedir ve arazisinin bir parçası imparatorluk arazisi haline getirilmiştir (vasiyet etme ya da el koyma ya da başka bir nedenle) : Levick *et alii* MAMA X 1993, nr. 255'e ait not, ayrıca krş. MAMA X 1993, nr. 259.

Edisyon: CIL III, 7004, MAMA X 1993, nr. 259, pl. XXIX, krş. Strubbe, Anc. Soc. 6 (1975), s. 232.

Tarih: Hadrianus Dönemi.

- - - - -
[P]IR (P)APIRIVM . PAV[L]-
LINV M . PROCVR . SE-
PTEMBRE . AVG. LI[B.]

PAV[L]LINUM: CIL Pau[ll]inum olarak okumaktadır. Ancak üstteki yazıt dikkate alındığında Pau[l]lium doğru görünmektedir.

TİA 2 Bir imparatorluk arazisi sınırı

Buluntu Yeri: Kırav, Toraman menkii.

Tanım: Kalkerden sınır taşı.

Ölçüler: Y. 1.20m. G. 0.50m. K. 0.52m. H. Y. 0.010m.

Edisyon: Frei, AST I (1983), nr. 2; TIB 7, 1990, s. 303, s.v. Kıravdan.

Tarih:

finis

2 C(aesaris) N(eronis) ?

Çeviri: C(aesar) N(ero)'nun *sınırları*.

Yazıt Frei tarafından her ne kadar Nakoleia kentine ait bir sınır taşı olarak düşünülse de⁵¹⁵ aslında bir imparatorluk arazisine işaret ediyor olmalıdır. Yazıtın Latince yazılmış olması da bunu desteklemektedir. Krş. Pisidia'dan imparatorluk arazisine ilişkin yazıt (Testimonia-Varia T-174).

TİA 3 = TI 15 İmparatorluk arazisi sınırları?(Metropolis)

PISIDIA

TİA 4 Asia ile Galatia Eyaletlerinin sınırı üzerinde bulunan bir İmparatorluk arazisinin? Sınırı (Isparta)

Buluntu Yeri: Pisidia'da Apollonia ile Sagalassos arasında Pardis denilen yerde (İğdecik).

Tanım: Basit, kireçtaşından dörtgen dikme.

⁵¹⁵ F(ines) | C(ivitatis) N(acolensium).

Ölçüler:

Edisyon: ILS II, 1 nr. 5967; Waldman, ZPE 44 (1981), s. 101 nr. 9 ve pl. 11 (Ramsay, Cities 1895/97, 1.36, nr. 164= CIL 3, 6872); French, Cappadocia (1991), Appendix, s. 55.

Tarih: İ.S. I. yy. ortası.

Finis

2 Caesaris

N(eronis?).

Çeviri: *Caesar N(ero)'nun sınırı*⁵¹⁶.

TİA 5 = TKe 44.1-4 Sagalassos ile Tymbriananassos sınırı

⁵¹⁶ Broughton, TAPA 65 (1934), s. 221-222: Eğer Dessau'nun (Gesch. D. Kaiserzeit II, 2, s. 611) tarihlemesi doğru ise burada söz konusu olan arazi Sagalassos-Tymbrianassos yazıtında söz konusu olan imparatorluk arazisi ile bağlantılı olmalıdır. Ramsay, Anadolu'nun Tarihi Coğrafyası 1960, s. 187: Söz konusu arazinin Keçiborlu ve Kılıç vadisinin zengin topraklarını ihtiva etmiş olması ve Phrygia *procurator*'unun idare ettiği araziden biri olması muhtemeldir.

10.6 ŞAHIS ARAZİLERİ

KOMMAGENE

TŞA 1 = TKö 26 = TI 52 Gabia'nın sınırı, Antiokhos'un arazilerinin sınırı, Gerkadakhlar'ın sınırı

PISIDIA

TŞA 2 = TKe 45 Andeda ve Pogla kentleri ile Plancii arazisinin sınırları (Korkuteli)

10.7 VARIA**BITHYNIA*****TV 1 Askania limanının sınırı?(Prusa ad Olympum)***

Buluntu Yeri: Nikaia yakınındaki Askania gölünün yanında.

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: CIG 3753= Pandora 16, 373 (1865), 333 nr. 1 (krş. E. Preuner, AM 46 (1921), s. 24, nr. 41; krş. Ruge, RE 17, 241, 41f (s.v. Nikaia 7)) J.-L. Robert, Bull. Ép. 1983 s. 120 nr. 267 ve 419.

Tarih:

ὄρος κβ' [τῆς]

2 λίμνης

Α[σ]καυιη[ς].

Çeviri: *Askania Liman'ının 22. sınırı (sınır taşı).*

IONIA

TV 2 = TT 23.1-3 Ephesos Artemis Tapınağının çevre duvarına sınır teşkil eden yol ve nehre ait yazıtlar.

KARIA***TV 3 Liman sınırı (Knidos)***

Buluntu Yeri: Karaköy Camii.

Tanım: Blok.

Ölçüler: Y. 0.46m, G. 0.82m, K. 0.4m, H.Y. 0.045-0.05m.

Edisyon: Bean-Cook, BSA 47 (1952) 188-189, nr. 4 [PH, Fig. 38, e], (SEG XII 1955, nr. 420); Blümel, I. v. Knidos I (I.K. 41), nr. 613.

Tarih: İ.Ö. IV. yy. (Bean)

ὄρος λι-

2 μένος.

Çeviri: *Liman sınırı.*

LYDIA**TV 4 Tralleis'ten üzüm bağına girişi yasaklayan bir sınır taşı**

Buluntu Yeri: Şu an İstanbul Müzesi'nde.

Tanım: Siyah taştan blok.

Ölçüler: Y. 0.66m. Y. 0.37m. K. 0.135m (üst)- 0.09m (alt) HY. 0.02m.

Edisyon: Robert, Étud. Anat. 1937/1970, 415 Nr. 5 (Tafel III 3), Yorum s. 415- 417 ile birlikte, Poljakov. I. v. Tralleis 1989, nr. 245.

Tarih:

Μηθένα δια
 2 τοῦ ἐλαιῶνος
 διαπορεύεσ-
 4 θαι· ἰ δὲ μή, αὐ-
 τὸν αἰτιάσεται

Çeviri: Hiç kimsenin bağ boyunca ilerlemesi (izinli değildir). Aksi takdirde kendisini suçlu duruma düşürecektir.

PISIDIA**TV 5 Bağ sınırı (Vasada)RESİM**

Buluntu Yeri: Boyalı'da bir şahsın evinde.

Tanım: Kalker blok taş. Ön kısımda relief olarak bir kartal yer almaktadır

Ölçüler: Y. 0.76m, G. 0.76m, K. 0.30m, H.Y. 0.03-0.06.

Edisyon: Swoboda-Keil-Knoll, Denkmäler 1935, s. 28, nr. 58, Hansen, Attalids of Pergamon, 1971, s. 209.

Tarih:

ὄρος ἀμπέλω[v?]

Çeviri: Bağların sınırı.

Res. 34 Bağ Sınırı (Pisidia-Vasada)

10.8 INCERTA

AIOLIA

TI 1 Aigai kenti ile bir komşusu arasındaki sınır çatışmasında Ephesos'un⁵¹⁷ hakemliği?

Buluntu Yeri: Ephesos.

Tanım: -

Ölçüler: -

Edisyon: Hicks, Bmus 526; Robert, Étud. Anat. 1937, 75, I. v. Ephesos (I.K. 15) nr. 1526; krş. Ager, Interstate Arbitrations 1996, Appendix nr. 24; krş. Keil – v. Premerstein, Erste Reise 1908, nr. 204–207; Hermann, Neue Inschriften 1959, nr. 2 (=Malay, Inscriptions 1994, nr. 2; Doğer, AD 3 (1995), s. 69 ve dn. 20).

Tarih: ca. İ.Ö. III. yy. ortası (Hermann)

ἀπὸ δὲ τοῦ [
 2 τὸν Εὐδήμου τάφ[ον
 μενοι τὰ ὄρια διαλείπε[ιν
 4 πρὸς Αἰγαεῖς· εἴτ' ἀνεγκ[
 κειμένοις ἕως τῶν ὄρων [
 6 τοῖς Αἰγαέων προσο[

Yazıt bir sınırı tarif ediyor gibi görünmektedir ve iki kez Aigailılara değinilmektedir. Yazıtın Ephesos'ta bulunmasını L. Robert bu sınır probleminde Ephesos'un hakemlik yapmış olabileceği şeklinde yorumlamaktadır. Ancak yine de bunlar kesin sonuçlar olarak algılanmamalıdır.

TI 2 = TKö 4 Melanpagos? Sınırı

TI 3 = TKö 5 (Melanpagos ile ilişkili) sınır

Buluntu Yeri: Göktepe civarı, Gökkaya'nın yukarısında, Kırkayaklık Tepesi (827m.).

Tanım: Yazıt, 3m yüksekliğindeki kayanın Gökkaya'ya doğru olan kuzey yüzünde yer almaktadır.

⁵¹⁷ Taşın buluntu yeri dolayısıyla L. Robert Ephesos'un hakemlik yaptığını düşünmektedir: Robert, Étud. Anat. 1937, 75.

Ölçüler: Y. 3m. HY: 12-14cm.

Edisyon: Doğer, AD 3 (1995), nr. 4; (SEG XLV 1995, nr. 1657).

Tarih: -

ὄροσ ὄροσ.

Çeviri: Sınır sınır.

TI 4 Sınır taşı

Buluntu Yeri: Çamlıbıçılı, Melanpagos-Palaudis sınır taşının aşağısında, Değirmendere vadisindeki terkedilmiş Değirmendere Köyünün aşağı yukarı batısına doğru olan yamaçta 5m yüksekliğindeki uçurumun batı tarafında.

Tanım: Yazıt kayanın üzerindedir.

Ölçüler: Y. 3m. HY: 12-14cm.

Edisyon: Doğer, AD 3 (1995), nr. 6; (SEG XLV 1995, nr. 1657).

Tarih: Belki Roma Dönemi?

ὄ(ροσ)

2 ΞΥ EP

BITHYNIA

TI 5 Sınır Taşı?

Buluntu Yeri: Karaköy camiinin giriş holünün sağında yapı malzemesi olarak yeniden kullanılmış (Karaköy: Bolu'nun yaklaşık 1.5 km. batısı).

Tanım: Kalkertaşından blok üzerine dikkatli bir şekilde işlenmiş.

Ölçüler: Y. 0.42m. G. 0.86×0.86m. H. Y. (Mü ve Delta) 0.095m. (Epsilon) 0.07m. (Epsilon yuvarlak karakterde.)

Edisyon: Dörner, eine Reise 1952, nr. 87.

Tarih:

M^EΔ

Dörner: Taşın kesim karakterine göre olasılıkla sınırtası ya da arazi işareti.

PHRYGIA

TI 6 = TKe 12 Dorylaion ile Nikaia? Yani Asia ve Bitynia Eyaletlerinin sınırı?

TI 7 = TIA 1.2 Adı bilinmeyen bir aileye ait olup imparatorluk arazisi haline getirilmiş bir arazinin sınırları (Aslanapa-Afyon)

TI 8 = TKö 10 [Attiou]kome sınırları (Orkistos/Nakoleia)

TI 9 = TKö 9 Attiokome ile sınırları

TI 10 Septimius Severus'u onurlandıran bir sınır işareti (Asia ile Galatia eyaletleri arasındaki sınır?)

Buluntu Yeri: Sarayköy (Dere Mahallesi, Gavur Harmanlar Mevkii). (Köy Akşehir'in 9 km kuzeybatısı ve Ulupınar'ın 2km doğusuna düşmektedir.) Pisidia doğrultusunda Antiokheia'ya giden dağ yolunun üzerinde. Şimdi Akşehir Arkeoloji Müzesinde bulunmaktadır. Env. No. 94-4 (Müze giriş tarihi 23. 06. 1994)

Tanım: Yeniden kullanılmış? Yuvarlak bir sunak. Üst kısmı düz. Gövdesi aşağıda ve sağ kısımda kırık. Çentilmiş ve zarar görmüş. Sert, renksiz kireçtaşı. Yüzey ve harfler aşınmış ve zarar görmüş. Yazıt silmenin yaklş. 0.04m aşağısında kırılmış.

Ölçüler: Yükseklik: 0.45m; Çap: 0.43m; Harf Yüksekliği: c. 0.025 fakat ilk satırdaki IN ve IMPP'de yer alan I c. 0.04m

Edisyon: French, EA 29 (1997), s. 61–3=AE 1997, 1448; Christol – Drew-Bear – Cahiers, Glotz, 9 (1998), 141–64; Jones, Sultan Dağı 2002, nr. 47.

Tarih: İ.S. 209 (Septimius Severus, Caracalla ve Geta (ismi silinmiş olarak) birlikte

In h(onorem) dd(ominorum) Imp(eratorum) Severi et Anton[ini et [[Ge]]-

[[tae]]] Caesaris Auggg(ustorum) nnn(ostorum) Maxi[mius Attia]

anus q(uaestor) pr(o) pr(aetore), missus [-ca 10- Sem]-

4 pronio Senecione [proconsule - - -]

determina[- - -]

- - - - -

Çeviri: Efendilerimiz İmparatorlar Severus ve Antoninus ve Geta, bizim Caesar Augustus'larımız onuruna, [proconsul Sem]pronius Senecio tarafından gönderilen quaestor propraetore (provincial quaestor) Maximius Attianus ile arasındaki sınırları belirledi.

French Iulia kentinden sonra Philomelion-Kotiaion yolunun 4 yöne ayrıldığını (1-Kotiaion 2-Synnada, 3- Dokimaion, 4-olasılıkla Amorion) ve bu yazıtın da **Philomelion ile Iulia** kentleri için söz konusu olabileceğini ve belki de bu kentler arasında bir çatışmanın olabileceğini söylemektedir. Christol – Drew-Bear tarafından ise, **Philomelion ile Antiocheia** arasında, Pisidia'ya doğru, ya da olasılıkla **Asia ile Galatia eyaletleri arasındaki sınıra** işaret ettiği

düşünülmektedir. Ancak yazıtla ilgili anormal bir durum söz konusudur. Her ne kadar *determinare* fiili kullanılmış olsa da *In h(onorem) dd(ominorum) Imp(eratorum) etc.* şeklinde başlayan bir formülasyona sahip bir sınır yazıtına ne Küçük Asya örnekleri içinde ne de imparatorluğun herhangi başka bir yerinde şu ana kadar rastlanmamıştır.

Sempronius Senecio: İ.S. 191/192 ya da 192/193 yıllarında *Creta et Cyrenae*'ın *proconsul*'lüğünü yapmış olan L. Sempronius ile identife edilmektedir⁵¹⁸.

TI 11 Sınır taşı (Aulutrene)

Buluntu Yeri: Yassı taş duvar kalıntıları arasında bulunmuş.

Tanım: -

Ölçüler: Y. 0.90m. G. 0.55m. HY. 0.18-0.145m. OP harflerinde ligatür var.

Edisyon: Christol–Drew-Bear, *La hiérarchie* 1995, 77; krş. (SEG XXXVII 1987, nr. 1102/1103; SEG XLV 1995 nr. 1724); AE 1995, nr. 1514.

Tarih: -

ὄρος

2 π'.

Çeviri: 80. *sınır*⁵¹⁹.

TI 12 Olasılıkla iki köy sınırı (Senirkent – Isparta)

Buluntu Yeri: Esendere

Tanım: İki özdeş metin köyün doğusundaki kayalık dağ yamacında kaya üzerine işlenmiş.

Ölçüler:

Edisyon: French, *Cappadocia* (1991), Appendix s. 54

Tarih:

ὄροι Nc

2 ὄροι B

TI 13 Sınır Taşı?

Buluntu Yeri: Hüsrev Paşa Hanı, mezarlık duvarı.

Tanım: Kireçtaşından kaba blok.

⁵¹⁸ Christol – Drew-Bear – Cahiers, Glotz, 9 (1998), s. 151-161.

⁵¹⁹ Christol–Drew Bear, *La hiérarchie* 1995, 77'de π(αρεμβολης) şeklinde tamamlanmasına rağmen bu pek olası görünmemektedir.

Ölçüler: H. 0.44m, G. 0.72m, H.Y. 0.025m.

Edisyon: MAMA I 1928, nr. 392.

Tarih: -

EP

Z

EQ

2 ζ(ηνῶν)?⁵²⁰

TI 14 Zeus tapınağının sınırları (Aizanoi)

Buluntu Yeri: Kızık, Doğu Tepesi üzerindeki kaynak suyunun üst tarafında.

Tanım: Taşın üst yarısı fazla derecede çentiklenmiş. Levha?

Ölçüler: Y. 0.365m. G. 1.885m. K. (en az)0.65m. H. Y. 0.0875, 0.09m. Satır başı ile harfler arasında 1.00m. var.

Edisyon: MAMA IX (1988), nr. 568; Üstteki ve bu yazıt için krş. S. Cramme, Bedeutung des Euergetismus für die Finanzierung städtischer Aufgaben in der Provinz Asia 2001, s. 260 ve dn. 1059.

Tarih:

(ῥοοι) Δι(ός) ya da Δί(ς)⁵²¹

Çeviri: Zeus'un sınırları.

TI 15 İmparatorluk arazisi sınırları?(Metropolis)

Buluntu Yeri: Metropolis ovasından Synnada'ya giden Roma yolunun yakını.

Tanım: Kireçtaşından küçük bir kaya parçasının kaba yüzünde.

Ölçüler: -

Edisyon: Ramsay, Cities and Bishoprics, 756, CIL III, 12237.

Tarih:

termini

positi ab

Irenaeo Aug(usti)

4 lib(erto) proc(uratore) inter

⁵²⁰ Taş bir sınırlar taşı ya da bir taşçı ustası veya duvarcı işareti olabilir (Calder).

⁵²¹ Karş. Yukarıda Kotiaion yazıtı.

Sib[id]ind[.] ę

E7[.]oręenos(?).

Çeviri: ile arasındaki sınır taşları imparatorun azatlı *procurator*'u Irenaeus tarafından dikildi.

TI 16 Sınır taşı olarak kullanılmış bir phallos taşı (Alpaslan) RESİM

Buluntu Yeri: (Dinar, Haydarlı) Alpaslan

Tanım: phallos taşı.

Ölçüler:

Edisyon: French, EA 17 (1991), 51; (SEG XLI 1991, nr. 1175)

Tarih: -

OPB

őq(oc) β' ?

Res. 35 Sınır taşı Olarak Kullanılmış bir Phallos Taşı (Phrygia-Alpaslan)

IONIA

TI 17 Sınır Taşı (Priene)

Buluntu Yeri: Thebai'ın doğusu civarlarında bulunmuş.

Tanım: Yazıt 15m yüksekliğindeki sarp bir kayaya yazılmış.

Ölçüler: H.Y. Bir ayak boyu.

Edisyon: Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 151.

Tarih: -

ὄϞ(οϞ) α'

Çeviri: *Sınır I*⁵²².

TI 18 Sınır Taşı (Priene)

Buluntu Yeri: Priene'den Sokia'ya giden yolun üzerinde Georgios Marmaras'ın kapısının önünde **hmiede**'nin doğusunda kaldırımda durmaktadır. Buluntu yeri de bu civarlarda olmalıdır. Env. Nr. 185.

Tanım: İntizamsız mermer stel.

Ölçüler: Y. 0.445m, 0,43m.

Edisyon: Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 154.

Tarih: Sigma köşeli, Theta'nın çizgisi kenarlara değmiyor.

ὄϞοϞ ϑ'

Çeviri: *Sınır 9*.

TI 19 Sınır Taşı (Priene)

Buluntu Yeri: Kap Petinos'un yukarısında, Tschangli'nin batısında Mykale'nin kuzeyinde yer alan Martiadika tepesinde bulunmuş.

Tanım: -

Ölçüler: Yazıtın Yük. 0.26m. HY. 0.14m.

Edisyon: Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 153.

Tarih: -

ὄϞ(οϞ) δ'

⁵²² Priene sınırlarının batı bitimi olduğunu farzedebiliriz. Krş. I. Priene 1906, nr. 37, 159: I. Priene 1906, nr. 151'e ait not.

Çeviri: *Sınır 14.*

TI 20 Sınır Taşı (Priene)

Buluntu Yeri: Priene'nin 3km. doğusunda, ovanın yaklaşık 150m ilersinde, Priene-Sokia yolunun 15dk ilerisinde. Env. Nr. 17(8?)4.

Tanım: Yazıt kayaya yazılmış.

Ölçüler:

Edisyon: Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 155.

Tarih: Roma Dönemi (Sigma C şeklinde ve Pi'nin bacağı kısa).

ὄρ(ος) δπ'.

TI 21 Sınır Taşı (Priene)

Buluntu Yeri: Bizans başkilisesinin güneyinde bir geç dönem evinde. Env. Nr. 87.

Tanım: Levha, düzgün kenarlı fakat kaba.

Ölçüler: Y. 1.53m. G. 0. 62m.

Edisyon: Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 212.

Tarih: Sigma C şeklinde.

ὄρρς⁵²³.

TI 22 Sınır Taşı (Priene)

Buluntu Yeri: İsis terasında bulunmuş fakat buraya başka bir yerden getirilmiş olabilir. Env. Nr. 266.

Tanım:

Ölçüler: H.Y. 0.10m.

Edisyon: Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 212'ye ait not. Bu yazıtta kitapta ayrıca değinilmemiş.

Tarih: Sigma C şeklinde.

ὄρρς.

⁵²³ I. Priene 1906, nr. 212'de Gaertringen bu yazıtı ὄρρς olarak deşifre etmiştir. Ancak 2m.'ye yaklaşan bir levhaya yazılmış olması ve bir geç dönem tapınak alanının yanında bulunması dolayısıyla bu yazıt bir sınır taşına ait olmalıdır.

TI 23 Sınır Taşı (Priene)

Buluntu Yeri: Yukarıdaki sınır taşının yakınında, derenin batısında bulunmuş.

Tanım: Yazıt büyük bir kaya levhasının üzerinde yer almaktadır. Sadece aşağıdaki harfler okunabilmektedir.

Ölçüler:

Edisyon: Gaertringen, I. Priene 1906, nr. 152.

Tarih:

OP///⁵²⁴.

Çeviri: *Sınır*⁵²⁵.

TI 24 Sınır taşı (Didyma)

Buluntu Yeri: Mezarlığın yanında, tapınağın G. Batı köşesinin dışında üst katta. In situ değil. Env. Nr. 460.

Tanım: Kalker taşından direk.

Ölçüler: Y. 0. 75m G. 0.51m. K. 0.30m. HY. 0.10-0.14m.

Edisyon: Rehm, Didyma II, 1958 nr. 65.

Tarih: Hellenistik Dönem.

“ΟϞοϞ

2 α’.

Çeviri: *Sınır 1*.

TI 25 Tapınak sınırı (Magnesia)

Buluntu Yeri: Magnesia. Buluntu yeri tam olarak bilinmiyor. Olasılıkla kentin batı tarafından.

Tanım: Beyaz mermerden levha? Taş sadece sağ taraftan kırık. Diğer tarafları kasten kaba bırakılmış ya da üstünkörü düzleştirilmiş.

Ölçüler: Y. 0.05m. G. 0.215m. K. 0.105m. H.Y. 0.025.

Edisyon: Kern, I. Magnesia 1900, nr. 235.

Tarih:

ϞϞοϞ.

Çeviri: *Sınır*.

⁵²⁴ Krş. I. Priene 1906, nr. 37, 160; I. Priene 1906, nr. 152’e ait not.

⁵²⁵ Yazıt bir ülke sınırı ile ilgilidir. Priene o zamanlar tam bir güçsüzlük içine girmiş olmalıydı. Bu Magnesia’nın hakem kararının sonucudur. (I. Priene 1906, nr. 155’e ait not.)

TI 26 Zeus tapınağına ya da liman sınırına ilişkin sınır taşı (Erythrai)**Buluntu Yeri:** Alissar Göl'ün G. Batı tarafında, Alaçatı ile Korykos arasında.**Tanım:** Kaba, Andesit taşından blok.**Ölçüler:** Y. ca. 1m. H.Y. ca. 0.12m.**Edisyon:** Keil, Öjh 15, 1912, Beibl. 71, Nr. 7; Engelmann – Merkelbach, I. v. Erythrai und Klazomenai (I.K. 2), nr. 235.**Tarih:** İ. Ö. 5. yy.

οὐροσ

2 [[Δίο]]ς.

Çeviri: Zeus'un sınırı.**TI 27 Sınır taşı (Erythrai)****Buluntu Yeri:** Erythrai, Aleon'da.**Tanım:** Trachyt taşından kaba, yontma taş.**Ölçüler:** Y. 0.58m. G. Yukarıdan 0.48, aşağıdan 0.52m. K. 0.37m. H.Y. 0.125m.**Edisyon:** Engelmann – Merkelbach, I. v. Erythrai und Klazomenai (I.K. 2), nr. 237.**Tarih:****Ön Yüz:** οκφ**Sağ Yan Yüz:** ολε**TI 28 Sınır Taşı (Smyrna)****Buluntu Yeri:** Smyrna.**Tanım:****Ölçüler:****Edisyon:** Petzl, I. v. Smyrna 1987, nr. 834**Tarih:**

όροσ.

TI 29 Zeus Patroios ve Apollon Tapınağına ait sınır taşı (Ephesos)**Buluntu Yeri:** Panayır Dağ'daki kült alanı.**Tanım:** Yazıt relief üzerinde. Üst kısımdan geriye sadece bir Meter kafası ile Apollon kafası kalmış.**Ölçüler:****Edisyon:** Keil, Öjh 23 (1926), Beibl. Sp. 259, (SEG IV 525), Börker-Merkelbach, I. v. Ephesos II (I.K. 12), nr. 102, krş. TT 14, TT 15, TT 16.**Tarih:** ca. İ.Ö. 3. yy.

Zανὸς ἱερόν Πατρ-
 2 ωῖο καὶ Ἀπόλλωνος·
 Ἀριστώνακτος
 4 τοῦ Κυ ννίδεω.
 (Relief)

TI 30 Dionysos Tapınağı ile Enebra Tapınağına ait sınır taşı? (Ephesos)**Buluntu Yeri:** Aus dem Hanghaus (Bayır Evi) 2 (molozların içinde)**Tanım:** Beyaz kalkerden taş.(quader)**Ölçüler:****Edisyon:** Börker-Merkelbach, I. v. Ephesos II (I.K. 12), nr. 106**Tarih:**

ἱερόν Διονύσου
 2 Ὀρειογυάδων
 καὶ Ἐνέδρα[ς]
 4 εἶναι.

TI 31 Sınır Ölçüm Çalışması - Artemis arazilerinin yeniden ölçülmesi? (Ephesos)**Buluntu Yeri:** Ephesos, peribolos'un 3–4 stadia ilerisinde, *in situ* değil.**Tanım:** Üç fragment halinde bulunmuş.**Ölçüler:****Edisyon:** I. v. Ephesos V (I.K. 15), nr. 1525.**Tarih:** Olasılıkla Augustus Dönemi.

[]αξ ἔπω[---- ὁμοίως]
 [δὲ ἐστήσαμεν πεντ]εκαδεκάτην σ[τήλην πρ]ὸς τῆι ἱεραῖι χώ[ραι καὶ
 προελθόντες ἐστήσαμεν ἑκκαδεκάτην]

- [στή]λην πρὸς το[ί]ς ἱεροῖς, ὡς ἡ αἵμασιᾶ, ἀν[ὰ λόγ]ον τῆς σταθείση[ς
 πρότερον] δεκά[της στήλης· προελθόντες]
- 4 [δὲ ἐ]στήσαμεν ἑπτακαίδεκάτην στήλην [πρ]ὸς τοῖς ὀρίοις τοῖς π[ρ]ότερον
 κ[α]τὰ τὸ γένειον τοῦ []
 [κα]ὶ προελθόντες ὁμοίως ἐστήσαμεν ὀ[κτ]ωκαίδεκάτην στή[λην ἀντίον
 τῆ]ς ἐνάτης στήλης κ[α]τὰ]
 [ὄμ]ο[ί]ως δὲ προελθόντες ἐστήσαμ[εν ἐ]ννεακαίδεκάτην [στήλην ἀντίον
 τῆ]ς ὀγδόης στήλης· ὁ[μοί]ως δὲ προελθόντες]
 [ἐστήσα]μεν εἰκοστήν στήλην ἀν[ὰ λόγ]ο[ν τ]ῆς σταθ[ε]ίσης ἑβδόμης·
 ὁμοίω]ς δὲ ἐστήσαμε[ν εἰκοστήν πρώτην στήλην]
- 8 [το]ύτοις· ταῦτα δὲ ἔσω []].

TI 32 Sınır Ölçüm Çalışması - Artemis arazilerinin yeniden ölçülmesi? (Ephesos)

Buluntu Yeri: Selçuk'ta duvar yapımında kullanılmış.

Tanım: Mavi mermerden duvar taşı. Taş sağdan, aşağıdan ve arkadan kırık. (levha?)

Ölçüler: Y. 0.28m. G. 0.38m. K. 0.30m. HY. 0.012m.

Edisyon: Keil, Öjh 30 (1937), Beibl. Sp. 195/6, nr. 3; Börker et alii, I. v. Ephesos 2 1981, nr. 3513(a); (SEG XXXI (1981), nr. 949).

Tarih: 'Harf karakterine göre Augustus Dönemi' (Keil).

- 01 -----
 ὀριστῶν, τὰ δὲ προσεσημ[ειω]μένα ὄρια
 καὶ τῶν γενομένων ἐμ[]
 Ἐπὶ Διονυσίου, Μαιμακτῆρο[ς] -----, ἐσηνευόντων Ἀρτεμ-----
 τοῦ Καλᾶ, Τιμησιάνακτος το[ῦ] ----- ἱερατευσούσης Τι]-
 5 μανθείης· περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρ[ος] διεξηγήσατο ----- ὁ πρ[ω]-
 τό [μη]νος ἡμῶν Ζωπυρίων ὁ Σπ[] διηκριβώθη δὲ καὶ ὑπὸ
 τοῦ [τ]ε οἰκονόμου τῶν ἱερῶν τῶ[ν] θεῶν χρημάτων καὶ τοῦ ὀριστοῦ τοῦ
 συ[να]ποσταλέντος ὑπὸ Ἀρτε[μ] ----- ἐπὶ τοῦς]
 τόπους πρὸς τὴν ἀποκατάστ[ασιν] τῶν ----- στηλῶν τῶν ὀριζουσῶν]
 10 τὰ ἐν ἀριστερᾶ μέρη τοῦ ἱε[ροῦ]
 Ἀπολλᾶδος τοῦ Ἀπο[λλ]
 [ρ]οῦντες []

Tarih: -

ὄρ(ος) ε'.

Çeviri: *Sınır 5.*

TI 36 Sınır Taşı (Ephesos)

Buluntu Yeri: Tiyatro

Tanım: Beyaz mermer

Ölçüler: -

Edisyon: Börker et alii, I. v. Ephesos 2, 1981, nr. 3515; (SEG XXXI 1981, nr. 949)

Tarih:

ὄρ(ος) [

TI 37 Sınır Taşı (Ephesos)

Buluntu Yeri: Panayır Dağ'ın doğusunda, Börker-Merkelbach, I. v. Ephesos II, (I.K. 12), nr. 566 (1)'den 3 m uzakta.

Tanım: Yazıt kaya üzerine yazılmıştır.

Ölçüler:

Edisyon: Börker-Merkelbach, I. v. Ephesos II (I.K. 12), nr. 566 (2).

Tarih:

ὄροσ

2

ὄροσ

KARIA

TI 38 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)

Buluntu Yeri: Buluntu yeri bilinmiyor. Şimdi Milas Müzesinde. Env. Nr. Yok.

Tanım: Her tarafı kırılmış fragment.

Ölçüler:

Edisyon: Blümel, EA 13, 1989, 2, nr. 261.

Tarih: İ. Ö. 2. yy.

[]NΔE[]

[ἀπὸ δὲ] τούτου προάγοντε[ς]

[σωρ]οβολ[ί]ο]υ ὄρον ἐθήκαμεν ἀπὸ δ[ὲ] τούτου]

4 []EYΟΥY ἐθήκαμεν ἄλλον ὄρον κατ' Ἐ[]

[προάγ]οντες ἐθήκαμεν ἄλλον *sic.* ὄρον κα[τὰ]
 [ἐθήκα]μεν ἄλλον ὄρον πρὸς τῆι ὁδῶι τ[ῆι ἐπὶ]
 [καταβ]άντες δὲ τῆ[ν] ἐθήκαμεν [ἄλλον ὄρον]

TI 39 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)

Buluntu Yeri: Özel bir şahsın evinde bulunmuş.

Tanım:

Ölçüler: Y. 0.20m. G. 0.46m. H. Y. 0.012m.

Edisyon: Le Bas - Waddington, Inscriptions 1972, nr. 423; Blümel, I. v. Mylasa I (I.K. 34), nr. 251.

Tarih:

[]IE[] καὶ δια-
 [προελθόντες] οὖν ἐθ[έμε]θα παρ' αὐτῶι ἄλλον ὄρον
 [τὰ] πρὸς ἀνατολὰς μέρη· ἀπὸ δὲ τούτου
 4 [προελθόντες οὖ]ν ἐθέμεθα ἄλλον ὄρον φέροντα κατὰ
 [ἀπὸ δὲ τούτου] προελθόντες ἐθέμεθα ἄλλον ὄρον
 [ἀπὸ δὲ τ]ούτου προελθόντες ἄλλον ἐθέμε-
 [θα ὄρον] ἐπὶ τὰ πρὸς μεσημβρίαν μέρη· ἀπὸ
 8 [δὲ τούτου προελθόν]τες ἐθέμεθα ἄλλον ὄρον ἐπὶ τῆς ὀ-
 [φρύος]

TI 40 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)

Buluntu Yeri:

Tanım: Yazıt sağ ve sol olmak üzere iki sütundan oluşmaktadır.

Ölçüler: H.Y. 0.013m.

Edisyon: Le Bas - Waddington, Inscriptions 1972 nr. 427a ve 427b; Blümel, I. v. Mylasa I (I.K. 34), nr. 252 ve 253.

Tarih:

Sol Sütun:

[]ΛΑ
 []ΛΛ[]

	[]II ἀπό
4	[δὲ τούτου	προελθόν]ντες
	[]AI προ-
	[ελθόντες] ἐθέ-
	[μεθα]ΟΛΟΙ
8	[]ΩII
	[] ἀπό
	[δὲ τούτου]ΛΩI
12	[]I ἀπό
	[δὲ τούτου]TE
	[] ὑπο
	[] καὶ

Sağ Sütun

	.IIΟΣ[]
	... NTE[]
	ΒΟΛΙΜ[ἀ]-
4	πὸ τοῦ []
	σωροβολ[ι	ἀπὸ δὲ τού]
	του προ[ελθόντες]
	ἀπὸ δὲ [τούτου προελθόντες]
8	ἀπὸ δὲ [τούτου προελθόντες]
	αἵμασ[ιὰ]
	ΡΑΤΩΙΑ[ἀπὸ δὲ τούτου προελθόν]-
	τες ἐθ[έμεθα ἄλλον ὄρον]
12	πλησί[ν]
	PON καὶ E[ἀπὸ δὲ]
	τούτου [προελθόντες	ἀρ]-
	χαίωι []
16	ΟΥΣ[]

TI 41 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)**Buluntu Yeri:** Özel bir şahsın evinin merdiveninde bulunmuş.**Tanım:** Mermer.**Ölçüler:** Y. 0.22m. G. 0.49m. H. Y. 0.015-0.017m. St. Aralığı: 0.008m.**Edisyon:** Persson, BCH 46, 1922, 405 Nr. 9; (SEG II, ♣ nr. 544); Blümel, I. v. Mylasa I (I.K. 34), nr. 254.**Tarih:**

[ἀπὸ δὲ τούτου προελθόν]ντ[ε]ς ἐθέμεθα ἄλλον ὄρον ἐν τῇ[ι]
 [] τῆς αὐτῆς ἀρπέζου ἐθέμεθα
 [ἐθέμεθ]α δὲ καὶ ἄλλον ὄρον ἐπὶ τῷ πέρατ[ι]
 4 [ἐθέμεθ]α δὲ καὶ ἄλλον ὄρον ἐχόμενον
 [πρ]ὸς μ[ε]σημβρίαν καὶ ἐχόμενον τοῦ
 [του τ]ὸν βλέποντα πρὸς μεσημβρίαν· ἀπὸ
 [δὲ τούτου προελθόντες ἐθέμεθα ἄλ]λον ὄρον ἐν τῇ λοχῆι τῆς ἀρπέζο[υ]
 8 [ἀπὸ δὲ τ]ούτο[υ]

TI 42 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)**Buluntu Yeri:****Tanım:** Bir taş üzerinde 2 yazıttan oluşan sütun fragmanları. Sol taraftaki sütun yukarıdaki yazıta benzemektedir. Sağ sütundaki yazıt daha büyüktür.**Ölçüler:****Edisyon:** Persson, BCH 46, 1922, 405-407 Nr. 10; (SEG II ♣, 545); Blümel, I. v. Mylasa I (I.K. 34), nr. 255.**Tarih:**

[φέροντα ἐπὶ] τὰ αὐτά· ἀπὸ δὲ
 τούτου
 [προελθόντες ἄλλον ἐθέμεθα ὄρον] φέροντα ἐπὶ τὰ
 αὐτά·
 [ἀπὸ δὲ τούτου προελθόντες ἄλλον ἐθέμεθα ὄρον ἐπὶ τῆς ὀφ]ρύος τῆς
 αὐτῆς αἶμα-
 4 σιάς· ἀπὸ δὲ τούτου προελθόντες καὶ ἄλλον ὄρο]ν ἐθέμεθα ἐπὶ τῆς
 ὀφρύ-

- [ος τῆς αὐτῆς αἵμασιᾶς ἐπὶ τὰ πρὸς μεσημβρίαν μέ]ρη· ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ
- [όρου προελθόντες ἄλλον ἐθέμεθα ὄρον ἐπ' ἀριστερὰ προ]βαινόντων ἐπὶ τὸ ὄρος·
- [ἀπὸ δὲ τούτου προελθόντες ἄλλον ἐθέμεθα ὄρον φέ]ροντα ἐπὶ τὰ αὐτά· ἀπὸ
- 8 [δὲ τούτου προελθόντες ἄλλον ἐθέμεθα ὄρον] ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ ὄ-
- [ρου προελθ]όντες παρὰ τὸν περιβόλον
- [τοῦ ἄλλον ἐθέμεθα ὄρον ἐν τῇ ὁδῶι παρὰ τῶι τ]οίχῳ τῇ καταφερούσῃ ἀπὸ τοῦ
- [όρους?] ἀπὸ δὲ τούτου καταβάν
- 12 [τες ἄλλον ἐθέμεθα ὄρον ἐπὶ τῇ] ῥίζῃ τοῦ ὄρους οὐκ ΑΜΥ
- []ΩΙ παρὰ τῇ γωνίῳ τῆς
- [ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ ὄ]ρου διαβάντες τὸν ποτα-
- [μὸν ἄλλον] ἐθέμεθα ὄρον ἐπὶ τῆς
- 16 [οὐχ εὐρόντες τὸν ἀρχαῖον,] οὐδὲ ἐχόμενον ἄλλον·
- [ἀπὸ δὲ τούτου προελθόντες ἐθέμεθα] ἄλλον ἐνδέξια τῆς
- [όδοῦ ἐπ]ὶ τῇ αὐτῇ ῥάχει λι-
- [πόντες τὴν ὁδόν· ἀπὸ δὲ τούτου διαβᾶσιν τὴν ῥάχιν ἐτέ]θη ἄλλος ὄρος πλησί-
- 20 [ον τ]ῶι ἀρχαίῳ τῶι
- []ΟΝΤ[—]ΑΠ[—]

TI 43 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)**Buluntu Yeri:** Kentin batısında bulunmuş.**Tanım:** Kalkertaşından fragman.**Ölçüler:** -**Edisyon:** Le Bas, Waddington Inscriptions 1972 nr. 424; Blümel, I. v. Mylasa I (I.K. 34), nr. 256.**Tarih:**

- [ἀπὸ] δὲ το[ύτου
 [τῶι] σωροβολ[ίωι ?
 []Α παρὰ τῶι ἐχομ[ένωι
 4 []Ν· ἀπὸ δὲ τούτου προε[λθόντες
 [προ]ελθόντες ἐθέμ[εθα ἄλλον ὄρον
 [προελ]θόντες ἐθέμε[θα ἄλλον ὄρον
 [σωροβ]ολίωι τῶι ὄντ[ι

TI 44 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)**Buluntu Yeri:** Özel bir şahsın evinde, duvarda bulunmuş.**Tanım:** Grimsi mavi taş. Sağdan ve soldan kırık.**Ölçüler:** Y. 0.37m. G. 0.34m. H. Y. 0.012m. St. Aralığı: 0.007m.**Edisyon:** Judeich, AM 15 (1890), s. 265-266, nr. 18; Blümel, I. v. Mylasa I (I.K. 34), nr. 257;**Tarih:**

- [—]ΡΑ ἀπὸ δὲ το[ύτου —]
 [— χ]αραξαμένου κα[ὶ Ἄλφα· —]
 [— χαρ]αξαμένου καὶ Ἄλφα· ἐχόμεν[ον τούτου —]
 4 [— χαραξαμέν]ου καὶ Ἄλφα· ἄλλον ἐχόμενον τού[του —]
 [— χαραξαμένο]υ καὶ Ἄλφα· ἔτι ἐχόμενον τούτο[υ —]
 [— χαραξαμε]νου καὶ Ἄλφα· ἄλλον ἐχόμενον το[ύτου —]
 [— χαραξα]μένου καὶ Ἄλφα· καὶ ἀπὸ το[ύτου] ὡς [—]
 8 [—]· καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὡς ΟΥΑΙ περιφέρει Ε[—]
 [—]ΟΥ διὰ τοῦ χορτο[κοπίου] ἐπὶ τὴν λεω[φόρον —]
 [— ἐ]π' εὐθὺ ἐπὶ ΤΟ[—]Ν[—]ΟΝ πρὸς ΤΟ[—]

- [—] δὲ τῶν κάτω [μερῶν πο]ταμὸς Κυβε[ρσος —]
- 12 [—]·ΝΤΑ ἐν τῇ ὄρει[νῇ] ὄροι ἀπὸ μὲν τῆ[ς —]
 [— ἀφ]ορίσζοντες τὸν πρῶτον κληῖρον ἐφ' ᾧ
 [—]ΩΝ ἐπὶ τῆς τά<ξ>εως πέτρο[ν] ΧΟΝΧΑΡ[—]
 [—]ΕΣ ἐπὶ τὸν πέτρον τὸν ὀ[ξ]ὺν ἐφ' οὗ ἐχ[αράξαμεν —]
- 16 [—]ΟΥΝ τὸ κατα[φ]έρον παρὰ τὰ προ[γ]ε[γραμμένα —]
 [— τῶ]ν κάτω μέρων ποταμὸς Κυβερσος [—]
 [—]·Χ[—]

TI 45 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)

Buluntu Yeri: Antik Kapılar'ın ötesinde bir evde bulunmuş.

Tanım: Kalker taşı. (blok?)

Ölçüler: Y. 0.24m. G. 0.20m. H. Y. 0.01m.

Edisyon: Blümel, I. v. Mylasa I (I.K. 34), nr. 258.

Tarih:

- [χα]ραξα[μένο]υ
 []Ν ἐφ' οὗ ἐ[χα]ρά
 [ξαμεν]Σ ἐπιστρέψαν
- 4 [χα]ραξαμένου καὶ
 [το]ῦ πέτρου ἐχαρά -
 [ξαμεν]Σ ἐχαράξαμεν
 [] πρὸς μεσημ-
 8 [βρίαν κα]τὰ ῥάχιν καὶ
 []χαρ[αξαμεν

TI 46 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)

Buluntu Yeri: Özel bir şahsın evinde bulunmuş.

Tanım: -

Ölçüler: H. Y. 0.016m.

Edisyon: Blümel, I. v. Mylasa I (I.K. 34), nr. 259.

Tarih:

[]Ι[
 []ΟΝΤ[
 [].ΣΑΥΤ[
 4 []ΚΑΜΕ[
 [κ]ατὰ ῥάχ[ιν
 []ΤΑ ὄρισαμε[
 []ΟΕ[]ελθόντες Δ[
 8 []. Τοῦ []Ι ἄλλον ΕΙ[
 []νον τοῦ [] δὲ ἀπὸ τοῦ
 []τωι Σ[] ἐπὶ τοὺς ΠΕ[
 []Ν[ἐχαρά]ξαμεν ὄρο[ν].

TI 47 Sınır Ölçüm Protokolü (Mylasa)

Buluntu Yeri: Kurşun Camii'nin çevre duvarında bulunmuş.

Tanım:

Ölçüler: H. Y. 0.01m.

Edisyon: Le Bas- Waddington, Inscriptions 1972, nr. 435; Blümel, I. v. Mylasa I (I.K. 34), nr. 260.

Tarih:

[Απολ]λωνι[
 [ὄ]ρους ἐ[θέμεθα
 [] Φανίο[υ
 4 []ουσιν[
 []τεου Τ[
 [τὰ]φρωι Κ[
 []ΟΥ ἀνα[
 8 []ρει εἰς[
 [] δευτερ[
 [φέ]ροντι [
 [] πρωτη[
 12 []ΧΡΕΤΟ[

[]των ΚΑ[
 []την Π[
 []ΠΙ[
 16 []Α[

TI 48 Sınır taşı (Knidos)

Buluntu Yeri:

Tanım: Kayada.

Ölçüler:

Edisyon: Bean-Cook, BSA XLVII (1952), nr. 30; Blümel, I. v. Knidos I (I.K. 41), nr. 504; (SEG XII (1955), nr. 439).

Tarih: -

ῶροϛ.

TI 49 Sınır taşı? (Stratonikeia)

Buluntu Yeri: Almacık.

Tanım: Kaldırım taşı olarak kullanılmış, basit éannelée column.

Ölçüler: Çap: 0.54m, HY. 0.10-0.12m.

Edisyon: Laumonier, BCH. 58, 1934, 343 nr. 35; Ç. Şahin, I. v. Stratonikeia II. 1 (I.K. 22, 1), nr. 840.

Tarih:

? ῶρο]ϛ Κροαυ[

Not: Stratonikeia’da Zeus Khrysaoreus, Zeus Karios-Zeus Panamaros ve Lagina Hekatesi’nin tapınakları var: Debord, stratoniceennes 2001, s. 172. Sınır taşı belki Zeus Karios’un tapınağına ait olabilir (Ebru).

TI 50 = TKe 29 Miletoupolis sınırı (Kyzikos)

KILIKIA

TI 51 Cappadokia Eyaletinin ya da İmparatorluk çiftliğinin sınırları

Buluntu Yeri: Gülek Boğazı.

Tanım: Yazıtlar iki kaya yüzeyine stel şeklinde tanzim edilmiş.

Ölçüler:

Edisyon: French, RRAM 1980 s. 722, nr. 23; French RRMAM 1981 s. 98, nr. 2; Hellenkemper – Hild, TIB V 1986, s. 387, Berges – Nollé, Tyana I (I.K. 55), nr. 136.

Tarih: Severus Aleksander? (İ.S. 222-235). (French, RRMAM 1981, s. 98, nr. 2⁵²⁶, Berges – Nollé, Tyana I (I.K. 55), s. 294, nr. 136).

(a)	(b)
.[]s viam	Καππαδοκίας
2 et [ponte]s Pylis	οἱ ὄροι.
usq[ue ad] Alexa[n]dream	
4 ex in[te]gro restituit.	

Çeviri: (a) Yolu ve köprüleri Kapılar'dan Aleksandrea'ya yeniden inşa etti.

(b) Kappadokia'nın sınırları (Αὐτοκράτορος olasılığı üzerinde durulmaktadır. Bu olasılık daha doğru görünmektedir. Ancak taşın buluntu yeri dolayısı ile Gülek Boğazı'nda bir imparator çiftliğinin bulunması pek olası görünmemektedir. Bu sınırın Kilikia eyaletine ait sınır taşı gibi yine bu eyalete ait olduğu düşünülebilir. Belki de imparatorun sınırları derken imparatorun eyaleti yani Kilikia kastediliyordu.)

(RRMAM 1981, s. 98, nr. 2)

KOMMAGENE

TI 52 = TKö 26 = TŞA 1 Gabia'nın sınırı, Antiokhos'un arazilerinin sınırı, Gerkadakhlar'ın sınırı

LYDIA

TI 53 Sınır taşı

Buluntu Yeri:

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: TAM V 2, Lydia nr. 1334.

⁵²⁶ French, RRMAM 1981, s. 93-94, nr. 65(A):

Imp. Caes. Divi [Sever]i Pii
nepote (sic) Divi Antonini ma[gni]
Pii filio Marco Aurelio Sever[o]
4 Alexandro pio felici Aug. pont.
ifice (sic) maximo tribunicae pot[e]
statis II procons p. p. viam [et]
po[n]tes a Pu[l]is usque ad [Alexan]
8 drium ex[te]gro [res]ti[tuit]
X X X X I I I I

Tarih:

ὄρ(ος) πλ(-)

TI 54 Sınır taşı (Philadelphia?)

Buluntu Yeri: Karaköy civarı (Buluntu yeri belki Philadelphia *territorium*'unun dışı olabilir (ed. pr.)

Tanım: Yazıt kayanın üzerinde (Rock-cut).

Ölçüler: İkinci satırın harf yüksekliği birinci satırın yarısı kadar.

Edisyon: G. Petzl, AST 19, 2 (2002), 163; SEG LII (2002), nr. 1170.

Tarih: Belli değil.

ὄρ(ος)

2 Πι[- -].

TI 55 Διαγυρηνοί?

Διαγυρηνω̄ν.

Edisyon: I. v. Ephesos 3218

LYKIA**TI 56 = TKe 39 Typallia-Onobara sınırı?**

Buluntu Yeri: Sivridağ'ın yaklş. 1 km doğusunda Gavurbeleleni'nde.

Tanım: Yazıt kayada.

Ölçüler:

Edisyon: İplikçioğlu, AST XX/2 (2003), 73vd. , Şahin-Adak, Stadiasmus Patarensis 2007, s. 232, (SEG LIII-2 2003 (2007), 1649)

Tarih:

ὄ(ροί) Τ(υπαλλιωτῶν) Ὀ(νοβαρέω)ν?

Çeviri: Typallia'lılar (ile) Onobara'lıların sınırları.

TI 57 Korykos-Phaselis sınırı?

Buluntu Yeri: Olympos'a giderken, Barsak Çayı'nın üst yatağı.

[— — — — — τε]λωνεῖσθαι v E[— — — — —]

[— — — — — —] ἔτι γε[ί]νεσ[θαι — — —]

F

[— — —] πόλιν K[— —]

[— — π]λεῦσαι TI[— —]

[— — — —]TOIME[— — —]

[— — — —]ΩΣΙΝΕ[— — —]

5 [— — —]ΟΜΕΝΑΙ[— — —]

G

[— — — — —]ΛΟ[— — — — —]

[— — — — —]ΩΤΟΙΥ[— — — — —]

[— — τ]ῶν Καλ[υνδίων — —]

[— — — — —]ΕΛΩΝ[— — — — —]

5 [— — — — —]ΤΕΛΟ[— — — — —]

H

[— — — — — — — — — — —]ΩΔΕ..[— — — — — — —]

[— — — — — — — — — — —]ΙΣ καὶ ΓΕΙ[— — — — —]

[— — — — — — — — — ? στ]ήλας ΣΤΕ[— — — — —]

[— — — — — — — — — — — δ]ΥΣΧΕΡΕ[— — — — — — —]

5 [— — — — — — — — — ? μετ]απέμπτων ΣΥ[— — — — —]

[— — — — — — — — — — —]ΩΝΩΣ μηδὲ ΔΥ#7[— — — — —]

[— — — — — — — — — — — ἐ]πὶ τὴν συνηγορίαν.[— — —]

[— — — — — ? συ]νήγαγον μετὰ ΠΛ[— — — — —]

[— — — — — — γ]ὰρ πολλάκις εἰώθη[ασιν? — —]

10 [— — — — — — — — —]ΗΤΟΣ καὶ ἀσυκοφα[ντίας — —]

[— — — — — ? στη]λειτευθῆν<α>ι ΤΗ[— — — — —]

[— — ἐν τῷ ἱερῷ] Λητοῦς τῆς ἐν [Ξάνθῳ? — —]

[— — — — — — — — —]Σ ἡμερῶν ΤΡΙ[— — — — — — —]

[— — — — — — — Κα]ύνιοι καὶ Καλύν[διοι — —]

15 [— — — — — — — — — — — — — — —]ΥΜΟΥΚΙ[— — — — — — —]

[— — — — — — — — — — — — — — —].[— — — — — — —]

Yazıt maalesef çok eksik olarak ele geçmiştir. Elde kalan sözcüklerden yazıtın limanların kullanımı, fiskal problemler ya da *territorium* sınırları ile ilgili olabileceği yorumu yapılmaktadır. Tabii bunları kesin olarak ispalamak mümkün değildir. Ancak doğrudan *territorium* sınırlarıyla bağlantılı olmasa bile söz konusu tartışma konusu her ne ise bu sınır ölçümü yapılmasını zorunlu kılmıştır. Zira yazıtın C fragmanında iki kez **horothesia** geçmektedir.

PISIDIA

TI 59 Sınır Ölçümü (Yalvaç (Isparta))

Buluntu Yeri: Mısırlı.

Tanım: Köyün G. Batısında karşılıklı iki kayada iki metin bulunmaktadır. Ancak bir tanesi kaydedilmeden yok edilmiş. Σ

Ölçüler:

Edisyon: French, Kappadokia, 1987, Appendix s. 53.

Tarih:

Ὅροθ(εσία) ζ'.

Çeviri: Sınır ölçümü 200.

TI 60 Sınır işareti

Buluntu Yeri: Sarıköy (Beyşehir, Konya).

Tanım: Basit, kireçtaşından blok.

Ölçüler: Y. 0.78m, G. 0.63m, K. 0.20m, H.Y. 0.16m.

Edisyon: Hall, AS 18 (1968), s. 68; French, Cappadocia (1991), Appendix s. 52.

Tarih:

[ὄρο]ς

2 MF'

Çeviri: *Sınır 46.*

MF': Eğer 2. harfi digamma olarak düşünürsek 46 olarak anlamamız gerekecektir.

TI 61 Territorial sınır

Buluntu Yeri: Karatepe'nin zirvesinde, Gorgoromeis yerleşiminin tersi tarafta, modern yerleşimin soluna doğru 5. metrede bulunan bir köprüde.

Tanım: Kireçtaştan doğal bir blok.

Ölçüler: Y. 0.58m, G. 0.80m, K. 0.55m, H.Y. 0.08m.

Edisyon: Hall, AS 21 (1971), s. 131-132.

Tarih:

ὄρ(ος) TH

St. 1: TH: Bu, Gorgoromeis'in güney dousunda, olasılıkla da Balıklıvı Köyü'nün yakınındaki geniş alanda bulunan bir halka ait kısaltma olmalıdır. Bunun yanı sıra 308. sınır taşı olarak anlaşılabilir. Ancak bu durumda bu sayının neyi temsil ettiği sorusu ortaya çıkacaktır. Olasılıkla de bir imparatorluk arazisini, belki Homonadeis'in el konulmuş arazisini sınırlayan bir dizi taştan bir tanesi olabilir. Eğer böyle ise bu taşlardan neden daha fazlasının ele geçmediği sorusunu sormak gerekecektir. Her durumda Gorgoromeis *territorium*'unun doğu sınırını temsil ettiği açıktır⁵²⁷.

PONTOS

TI 62 = TKö 29 Titouene? 'lilerin sınırı

Buluntu Yeri:

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: Studia Pontica III, nr. 55a.

Tarih:

ὄρος T[ιτουηνῶν(?)]

Çeviri: *Titouene 'lilerin sınırı.*

⁵²⁷ Hall, AS 21 (1971), s. 132.

10.9 HRİSTİYANLIK VE ERKEN BİZANS DÖNEMİ SINIR YAZITLARI

BITHYNIA

TH 1 Kharta Limanının sınırı?

Buluntu Yeri: Kartal ile Samandıra arasında bilinmeyen bir yerde. Şimdi İstanbul Arkeoloji Müzesi'nde. Env. Nr. 5437

Tanım: Kum taşından sütun.

Ölçüler: Y. 1.45m. Çap: 0.33m. H. Y. 0.025-0.045m.

Edisyon: Tsigaras, Syllogos 7, 1874, s. 237; krş. Feissel, T&MByz. 10, 1987, 423, nr. 37; Ögüt Polat-Şahin, EA 8 (1986), s. 113, nr. 67; (SEG XXXVI 1986, nr. 1145)

Tarih: Hristiyanlık-Bizans dönemi

	† ὄροι Χαλκᾶ?	† ὄροι ΤΟΝ
2	λίμενος	ΠΙΟΥ

Çeviri: Kharta Liman'ının sınırı.'ın sınırı.

St. 1-2: Χάλτα=Χάρτα= Χάρτα λιμῆν.

TH 2 Strobilos ve Kalathos arasındaki sınırlar

Buluntu Yeri: Bursa, Hüdavendigâr Camii'nde. Bugün Bursa Müzesinde. Env. Nr. 81 (eski), 3383 (yeni).

Tanım: -

Ölçüler: Y. 0.93m. G. 0.49m. K. 0.11m. H. Y. 0.04m.

Edisyon: Mendel, BCH 33, 1909, nr. 435; Şahin, Bithynia İncelemeleri, 1978, nr. II 3 (SEG XXVIII, 1978, nr. 1047), Corsten, I. v. Apameia und Pylai (I.K. 32), nr. 112.

Tarih: Bizans Dönemi.

	† Ὅροι διορίζον-
	τες τὰ δίκαια Χ-
	ασίου ἦτοι Στρο-
4	βίλου κ(αὶ) Καλάθου
	ἀπὸ τοῦ μακροῦ
	αὐχένος ἐπ'εὐ-
	θείας ἕως τῆς βα-
8	θείας κυλάδος
	κάκιθεν ἐπὶ τὸ

[? T]ριχαλοῦν ῥεῦ-
μα κ(αὶ) ἕως τοῦ ἐ[σ]-
12 χάτου.

TH 3 İki şahıs arazisinin sınırları (Panderma)

Buluntu Yeri: Panderma, kentin güneyindeki Türk mezarlığında.

Tanım: Silindirik sınır taşı.

Ölçüler:

Edisyon: Grégoire, Recueil, 1968 nr. 27.

Tarih: İ.S. V ya da VI. yy.

† Ὅροι διορίζοντες τὰ δίκαια μεταξὺ Μοκεδονίου τοῦ ἐνδοξ(ατάτου) κ(αὶ) Ἀνδρέου τοῦ εὐλαβ(εστάτου) †.

PHRYGIA

TH 4 Rhodylleis sınırları

Buluntu Yeri: Laodikeia ad Lykos'ta bir tarlada bulunmuş.

Tanım: Gri kalkertaşından blok.

Ölçüler: Y. 1.37m G. 0.32m. K. Duvarın içinde kaldığı için ölçülebilir durumda değil. HY. Satır 2'deki Omega: 0.03m. Enyüksek harf 0.06m.

Edisyon: Kubitschek – Reichel, AnzWien 30 (1893), 95 (Ῥοδυμεῖς (Phrygia)), Corsten, I. v. Laodikeia am Lykos I (I.K. 49), nr. 79; (SEG XLVII (1997), nr. 1738) AE 1997, 1458.

Tarih: Geç Roma/Erken Bizans.

ὅροι Ῥο-
2 δυλλέων,
δεσποτία
4 [Ἀ]ναστασίου
ἐπαρχικοῦ.

Çeviri: Rodylleis'in sınırları, eparkhikos Anastasios'un otoritesi (yönetimi) altında.

TH 5 Hippik Gymnasion (At çiftliği) sınırı (Metropolis)

Buluntu Yeri: Metropolis, Bakşeyiş (Kümbet'in güneyi). Bakşeyiş'in 3 mil güneyinde, Phrygia harabelerinden Kara Hisar'a giden yolun kenarında.

Tanım: Yazıt, yerli kayadan stel üzerine yazılmış.

Ölçüler:

Edisyon: Ramsay, JHS 38, 1918 s. 135/136; Haspels, The Highlands of Phrygia, 1971, nr. 39; krş. Drew-Bear–Lochman, AD 4, 1996, 128–130; (SEG XLVI (1996), nr. 1673)

Tarih: İ. S. 4. yy. (Ramsay).

ὄροι
2 γυμνα-
σί[ου] ἵπ-
4 π[ικοῦ].
†

Ramsay bu yazıtın imparatorluk arazisi ile ilişkili olduğunu düşünmektedir. Bunun imparatorluk atları için otlatma alanının güney sınırı olduğunu söylemektedir. Haspels ise bu yazıtın aynı zamanda imparatorluk arazisinin güney sınırını işaretlediğini düşünmektedir⁵²⁸.

TH 6 Fyteia’lıların sınırları

Buluntu Yeri: Kemer kaya.

Tanım: Fragment.

Ölçüler:

Edisyon: MAMA Bekle-Mersich, TIB 7 (1990), s.v. Phyteia.

Tarih: Erken Bizans.

ὄροι Φυτεανῶν.

TH 7 Kirykos magistrianos’unun sınırı (Dorylaion)

Buluntu Yeri: Eskişehir, Tahal Pazar’ın yanındaki açık alanda.

Tanım: Gri mermerden sütun. Alttan kırık.

Ölçüler: Y. 0.58m. Çap (üst). 0.39m. H. Y. 0.035m.

Edisyon: Cox- Cameron, MAMA V 1937, nr. 4.

Tarih: İ.S. V. yy?

† ὄροι Κι-
2 ρυκοῦ μα-
γηστριανου̅ †.

TH 8 Sınır taşı

Buluntu Yeri: Appia, Karaağaç, kente giriş yolunun sağında, mezar parçası olarak.

⁵²⁸ Krş. Strubbe, Anc. Soc. 6 (1975), s. 241-242

Tanım: Sütun, düzensiz olarak yontulmuş ve hava şartları dolayısıyla çok yıpranmış.

Ölçüler: Y. 0.51 (toprağa gömülü vaziyette) Daire çevresi: 1.28m. Çap: 0.34m. H. Y. 0.035-0.07.

Edisyon: Levick et alii, MAMA X 1993, nr. 24.

Tarih: İ.S. 5-6. yy?

- A † Ἀνα[.] ὄρο(ς)
 2 Χ(ρῖστ)ε ya da χω(ρῖων) [.]Α(ντ.) ΟΙ
 ΘΣΑΠΛΟΥ
 B ὄρο(ς) τοῦ Ῥεκ[τ.]
 2 ἁγίου Πο[

(A) I. Ἀνα[.]: Ἀνατολῶν? (Levick et alii, MAMA X 1993, nr. 24'e ait not).

TH 9 Sınır taşı

Buluntu Yeri: Sevdğin, mezarlığın kuzey bitiminde.

Tanım: Şekilsiz gri mermer. Kenarları kırık. Yazıt ön ve arka yüzde.

Ölçüler: Y. 1.04m. (toprağa gömülü vaziyette) G. 0.87m. (kırık) K. 0.32m. ile çeşitli değerler arasında değişiyor. H. Y. (ön) 0.03m. (arka) 0.13m.

Edisyon: Levick et alii, MAMA X 17.

Tarih:

- A †Νότου ὄρο(ς)
 2 τοῦ Ῥεκτ. (?)
 ἁγί-
 4 ου Π.
 B Βορᾶ ὄρο(ς)
 2 Χ(ρῖστ)ε ya da χω(ρῖων) τ(ο)ῦ Ἀντ.

TH 10 Sınır taşı

Buluntu Yeri: Alibeyköy.

Tanım: Gri mermerden dörtköşe levha. Sağ üst köşesi ve alt kısmı kırık. Yazıt iki satır halinde taşın üst kısmına yazılmış. Taş ikinci kez kullanılmış.

Ölçüler: Y. 1.2m. G. 0.45m. K. 0.08m. (toprağa gömülü vaziyette) H. Y. 0.02m- 0.115m.

Edisyon: Levick et alii, MAMA X, 109.

Tarih: Bizans Dönemi

†Δύσσιος ὄρο(ς)

2 τοῦ Ρεκτ. ἀγίου Π. (?).

TH 11 Kaplıca sınırı

Buluntu Yeri: Aşağı Ilıca. Cami revak kaldırımında.

Tanım: Gri mermerden stel. Kenarları tamamen parçalanmış. Yüzeyi yıpranmış. Bu yüzden yazıt yüzeysel.

Ölçüler: Y. 1.51m. G. (ortası) 0.61m. Yazıt: Y. 0.40m. G. (st. 1) 0.33m. (st. 2) 0.46m. (st. 3) 0.46m. (st. 4) 0.28m. H. Y. 0.07-0.08m.

Edisyon: Haspels, The Highlands of Phrygia 1971, nr. 131; Frei, TAD 25, 2 (1981), nr. 10.

Tarih:

ὄρο(ς)

2 θεομῶν

πρείουά-

4 τῶν.

TH 12 Sınır taşı (Şihali (Afyon))

Buluntu Yeri: Eski mezarlıkta

Tanım: Gri mermerden, kare şeklinde kaba blok. Alt kısmı yanmış ve iklim şartları dolayısıyla yıpranmış. Ön ve arka yüzü yazılı.

Ölçüler: Y. 0.83m. G. 0.42m. K. 0.36m. H.Y. (ön): 0.08-0.1m. (arka): 0.05-0.13m.

Edisyon: Levick et alii, MAMA X, 253

Tarih:

Ön Yüz:

Arka Yüz:

[Πα]τρικίου

TH 13 İki Bizans arazisi arasındaki sınır taşı (Afyon)

Buluntu Yeri:

Tanım: Ön ve arka yüzü yazılı.

Ölçüler:

Edisyon: Levick et alii, MAMA X, 253'e ait not.

Tarih:

Ön Yüz:

[Ῥ]ο(ος) [Πα]τρικίου.

Arka Yüz:

Ῥο(ος) Μανταλίου(?).

TH 14 Sınır Taşı**Buluntu Yeri:** Erikli (Bilecik), anacadde üzerinde.**Tanım:** Beyaz mermerden yeniden kullanılmış sütun (column).**Ölçüler:** Y. 085m. Çap: 036-039m, H. Y. (St. 1) 0.07-0.09m, (st. 2) 0.07-0.12m.**Edisyon:** Frei, TAD 25, 2 (1981), nr. 2.**Tarih:** Bizans?AKAI⁵²⁹

2 ΟΡΟΣ

TH 15 Maria Kilisesine ait sınır taşı (Dorylaion)**Buluntu Yeri:** Dorylaion, pazaryeri civarında.**Tanım:** Dikdörtgen sınırtası.**Ölçüler:** Y. 1.68m, H.Y. 0.03m.**Edisyon:** Armanet, BCH 28 (1904), s. 191-200, nr. 22.**Tarih:**

[Ῥ]ροϝ

2 † τῆς

ἀγίας

4 Μαρί-

ας.

GALATIA***TH 16 Okundiane'liler ile Eudoksias kenti çevresindeki khora'nın sınırı*****Buluntu Yeri:****Tanım:**

⁵²⁹ AKAI'nin ne olduğunu bugünkü bilgilerimizle bilmek mümkün değildir. (Frei)

Ölçüler:**Edisyon:** RECAM II 1892, nr. 137.**Tarih:**

- ὄροι Ο–
 κυνδι–
 ανῶν κ[ἐ]
 4 τῆς περὶ τ[ῆν]
 πόλιν
 Εὐδο–
 [ξιάδα]
 8 [χώρας ?]

HELLESPONTOS**TH 17 Parthenion sınırı****Buluntu Yeri:** Karaoğlu'nun yarım saat güneyinde, Apollonias'ın batısında.**Tanım:****Ölçüler:****Edisyon:** Wiegand, **JHS**, XXIX 1904, s. 306; Grégoire, Recueil, 1968 nr. 38.**Tarih:** İ. S. 4-5. yy. (E yuvarlak karakterde).

- † Ὀρο(ος) Πα–
 2 ρθεν(ίου)
 ΚΕΒΛ
 4 ΟΝ

TH 18 Hydra?lıların sınır ölçümü (Çepne?)**Buluntu Yeri:** Çepne.**Tanım:****Ölçüler:****Edisyon:** **Munro, JHS, XVIII 1898**, s. 276; Grégoire, Recueil, 1968 nr. 28.**Tarih:** Sigmalar köşeli.

- † ὠρο[θ]εσία
 2 Ὑδροέων εἰ

ΑΙΨΣ ΤΙΤΑ/// Σ
 4 ΘΕΩΣ ΟΥ
 ΑΡΕΑΙΣ

IONIA

TH 19 Mormondai ve Mormondai Mikrai sınırı (Yamanlar–Gebirge)

Buluntu Yeri: Burnabat'ın yakınında, Soğuk Pınar (Bounar)'ın 45 dk kuzey doğusunda, Karatepe'nin başlıca vadisinde.

Tanım: Yazıt güneye bakan devasa bir kayanın kaidesinde.

Ölçüler:

Edisyon: Kontoleon, AM 14, 1889, s. 92-93, nr. 16; Fontrier, BCH 16 (1892), 397, krş. Grégoire, Recueil, 1968 nr. 86; Petzl, I. v. Smyrna 1 1987, nr. 828.

Tarih: İ.S. 5. yy?

Ἦρος
 2 Μορμόνδων
 κ(αί) Μορμόνδων
 4 μεικρῶν.

TH 20 Helous ile Mormondai sınırı (Yamanlar–Gebirge)

Buluntu Yeri: Bournabat'ın yakınında, Kratepe'nin batı yamacının vadisinin derinliklerinde.

Tanım: Blok taş.

Ölçüler:

Edisyon: Kontoleon, AM 14, 1889, s. 93 nr. 17; Fontrier, BCH 16, 1892, 397, krş. Grégoire, Recueil, 1968 nr. 87; Petzl, I. v. Smyrna 1 1987, nr. 829.

Tarih: İ. S. 5. yy?

Ἦρος
 2 Ἐλους
 κ(αί) Μορμόν–
 4 δων

TH 21 Sykameinos sınırı (Smyrna)**Buluntu Yeri:** Burnabat'ın yakınında?**Tanım:** Kayanın güneye bakan yüzünde**Ölçüler:****Edisyon:** Fontrier, BCH 16, 1892, 397; krş. Kontoleon, AM 14, 1889, s. 93 nr. 19 (Grégoire, Recueil, 1968 nr. 88; Petzl, I. v. Smyrna 1 1987, nr. 830A, nr. 830B)**Tarih:** İ.S. 5. yy?

“Ορος
 2 Συκα-
 μείνου.

KARIA**TH 22 Apostel Kilisesinin sınır taşı (Stratonikeia)****Buluntu Yeri:****Tanım:****Ölçüler:****Edisyon:** Le Bas- Waddington, Inscriptions 1972 nr. 534; Gregoire, Recueil Nr. 243; Ç. Şahin, I. v. Stratonikeia II,1 (I.K. 22, 1), nr. 1059.**Tarih:**

ὅροι τῶν ἀγί-
 2 ων καὶ ἐνδό-
 ξων ἀποστό-
 4 λων.

KILIKIA**TH 23 Köy-Kent Sınırı****Buluntu Yeri:** Işıkkale civarı, Seleukeia'nın 10-15 km kuzey doğusunda kaldırıma inşa edilmiş olarak bulunmuş.**Tanım:** -**Ölçüler:** -

Edisyon: Dagron et alii, AETOS 1998, 61-62.

Tarih: Geç Roma/ Erken Bizans.

ὄρος κω-
2 μοπό-
λεως.

Çeviri: *Köy-kent*⁵³⁰ *sınırı*.

TH 24 Piskopos Maximus kilisesinin sınırları

Buluntu Yeri:

Tanım: Kayada.

Ölçüler: -

Edisyon: Bean, Belleten XIV (1950), nr. 2; (SEG XV (1955), nr. 504.

Tarih:

ὄροι
2 Μαξι-
μ(ου) ἐπι-
4 σκό(που).

Çeviri: Maximus Piskoposluğunun sınırları.

LYDIA

TH 25 Parsada ekklesia'sının sınırları (Parsada)

Buluntu Yeri: Smyrna ile Sardes arasında Sipylos Dağının G. Doğusunda.

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: Papadopoulos – Kérameus, Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη, 1873–78, s. 118; Grégoire, Recueil, 1968, nr. 334.

Tarih: İ. S. V. yy.

ὄροι τοῦ ἀγί-
ου κὲ ἐνδό-
ξου Ἀρχαν-

⁵³⁰ κωμόπολις için bk. Strabon, XII.2.5.17; XII.3.31.20; XII.6.1.6; XIII.1.27.1.

- 4 γέλου τῆς
 ἀγίας κα[θo]-
 λικῆς ἐκλ[η]-
 σίας Παρ-
 8 σάδον.

TH 26 Arsalar arasındaki sınır (Philadelphia)

Buluntu Yeri: Bahadır'ın batısı.

Tanım: Yazıt kayanın üzerinde.

Ölçüler:

Edisyon: G. Petzl, Chiron 32 (2002), 176; SEG LII 2002, nr. 1169.

Tarih: Geç Roma/Bizans.

ὄρ(ος).

TH 27 Basilika sınırı (Lydia?)

Buluntu Yeri:

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: Keil–v. Premerstein, dritte Reise 1914, s. 111 nr. 181; IK 17, 1 nr. 3432.

Tarih:

ὄ(ρος) βα(σιλικῶν) Παρ[– –].

TH 28 Basilika sınırı

Buluntu Yeri: Palacık'tan Menemen'e giden yolun sağında, Palacıktepe'de.

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: Fontrier, BCH XVI, 1892, s. 397; Grégoire, Recueil, 1968 nr. 89.

Tarih:

(ὄρ)ος βα(σιλικός).

TH 29 Loandos'un sınırları–Kirkoteon'un sınırları

Buluntu Yeri: Misis'e yaklaşık 7 km uzaklıktaki Kızıldere Köyünde, Hacı Görür'ün özel mülkünde.

Tanım: Yazıt kuzey yönündeki bir kayaya yazılmış.

Ölçüler: Y. 1.47m. G. 2.00m. H. Y. 0.10m. (rho= 0.15m.).

Edisyon: Dagron et Marcillet–Jaubert, Belleten XLII (1978), nr. 2.

Tarih:

LYKAONIA

TH 30 Orman sınırı (Karapınar (Konya))

Buluntu Yeri: Çandır Yayla.

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: Calder, JRS 2, 1912, s. 264; French, Kappadokia, 1987, Appendix s. 55.

Tarih:

[†] δύναμις

Θ(εο)ῦ καὶ χιρ.

Βασιλέως

4 ὄροι τοῦ ἀγί-

ου Ἰωάννου

τοῦ Βαπτισ-

τοῦ ἀμην.

TH 31 Antiokheia kenti ile Anaboura kasabasının sınırı (Konya)

Buluntu Yeri: Ulupınar (Akşehir, Konya).

Tanım: Yazıt köyün yukarısındaki bir kaya çıkıntısına yazılmış.

Ölçüler:

Edisyon: French, Cappadocia (1991), Appendix, s. 52.

Tarih:

† ὄρος Ἀντιο-

2 χία κὲ

Ἀναβούρων.

LYKIA

TH 32 Philita ile Terponella sınırı (Elmalı)

Buluntu Yeri: Yarengediği civarı, Bayındır'ın yaklş. 5 km. kuzeybatısı.

Tanım: Yazıt kaya üzerinde (rock-cut).

Ölçüler: -

Edisyon: İplikçioğlu et alii, Nord-Lykien I, 1992, s. 26, nr. 15, Çelgin-Çelgin, Lykia (2000), 394, İplikçioğlu, AST 19, 2 (2002), 132, nr. 28, (SEG XLI 1366; SEG LII 430), TIB 8, 2 s.v. Phileta ve Terponella.

Tarih: Erken Bizans.

ὄρος

2 Φιλιτέων

Τερποναλέων.

Çeviri: *Philita'lular (ile) Terponeleus'luların sınırı.*

MYSIA

TH 33 Akhilleion ile Pergamon sınırı (Mysia?)

Buluntu Yeri:

Tanım: Mavimtrak mermerden kaide.

Ölçüler:

Edisyon: Conze et Schuchhardt, AM, XXIV (1899), s. 202; Grégoire, Recueil, 1968 nr. 60.

Tarih:

† Ὅροι Ἀχιλλ(αίου)

2 κ(αὶ) Περγ(γάμου) γα da Περγ(γαμηνῶν).

TH 34 Apostel Ioannes kilisesine ait sınır taşı (Elaia?)

Buluntu Yeri: Tepeköy ya da Kiliseköy.

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: Grégoire, Recueil, 1968 nr. 61.

Tarih:

Οἱ ὄρου τοῦ Ἀγίου

2 ἀποστόλου Ἰωάννου

.....

ὄρου=Ὅροι

TH 35 Başmelek Miklael için yapılmış tapınağın sınırları (Klaudioupolis)**Buluntu Yeri:** Baltalı (Boduroğluhan'dan yarım saat uzaklıkta), kilise yakınında.**Tanım:** Kalker blok.**Ölçüler:** Y. 0.27m. G. 0.59m. HY. 0.06m.**Edisyon:** Mendel, BCH 27, 1903, s. 321 nr. 14, Becker-Bertau, I. v. Klaudiu polis (I.K. 31), nr. 178.**Tarih:**

[ὄ]ροι τοῦ ἀγ[ί]-
 2 ου ἀρχανγέ-
 λου Μιχαήλ.

TH 36 Manastır sınırlarının belirlenmesi (Prusias ad Hypium)**Buluntu Yeri:** Akçakoca.**Tanım:****Ölçüler:****Edisyon:** Mendel, BCH 25, 1901, 55 nr. 199, Ameling, I. v. Prusias ad Hypium, (I.K. 27), nr. 136.**Tarih:**

ὄροι διαφέροντες
 2 μονῆς τῶν Ἀστερίου.

PAPHLAGONIA**TH 37 Manastır sınırı (Tokat müzesi)****Buluntu Yeri:** Dereköy (Pazar)**Tanım:** Silindirik granit sütun. Sonradan yeniden kullanılmış. Son derece yıpranmış.**Ölçüler:** Y. 1m. Çap. 0.38m. H.Y. 0.03-0.05m.**Edisyon:** Le Guen-Pollet *et alii*, AST VII (1990), IV s. 523-525**Tarih:** İ. S. 4. yy? (İ.S. 582-602)?

Ὅροι ἀσυλίας τοῦ
 εὐαγοῦς μοναστηρίου
 τοῦ ἀγίου Ἰοάννου
 4 τοῦ βαπτιστοῦ τοῦ ἐπι-

- λεγομένου σταυροῦ
 φιλοτιμηθέντες
 παρὰ τῶν εὐσεβ(ε)σ(τάτων) Β(α)σ(ιλέων)
 8 ἡμῶν Μαυρικίου
 Τιβερίου καὶ
 Κωνσταντίνης.

TH 38 Martyr'ler Tarakhis, Probus ve Andronikos'a adanmış bir yapının sınırı (Pompeiopolis)

Buluntu Yeri:

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: Marek, Stadt Ära und Territorium 1993, nr. 69; (SEG XLIII 1993, nr. 919)

Tarih:

PISIDIA

TH 39 Ekklesia sınırı (Termessos)

Buluntu Yeri: Yukarı Karaman Köyü.

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: İplikçioğlu, Termessos I, 1991, 43/44 nr. 24; ayrıca krş. Abbasoğlu–İplikçioğlu VIII. AST 1991, s. 214; (SEG XLI 1991, nr. 1262).

Tarih: İ.S. 5. yy?

- ῾Οροι τῆς
 2 ἀγι<ω>τ(άτης)
 ἐκκλησίας.

PONTOS

TH 40 Maria kilisesine asyilia hakkının verildiğine dair sınır yazıtı (Neoklaudiopolis)

Buluntu Yeri: Buruk civarı, düz bir tarlada bulunmuş. Şimdi Boruk (Vezirköprü= Neoklaudiopolis'in ca. 11 km. G. Batısı) camii'ne inşa edilmiş durumda.

Tanım: Sarımsı mermerden sütun.

Ölçüler:

Edisyon: Kahl, *Orbis Terrarum* 3 (1997), 203–205; (SEG XLVII 1997, nr. 1691).

Tarih: İ.S. 491–518.

Ὅροι παρασχεθέντε-
ς τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ
τῆς ἀψίας καὶ ἐ<ν>δοξ<ο>-
4 <τά>της Θεοτόκου καὶ παρ-
θσένου Μαρίας παρὰ
τοῦ εὐσεβ(εστάτου) καὶ φιλο-
χρήστου ἡμῶν βασ-
8 ιλέως Ἀναστασίου.

St. 1: Ὅροι, *sc.* ἄσυλοι (ὄροι ἀσυλίας ya da προσφυγίου; ἕως ὧδε καταφύγιον)⁵³¹.

St. 1-2: παρασχεθέντες: İmparatorluk kararıyla verilen ayrıcalıkları ifade eder⁵³².

TH 41 Iustinianus dönemine ait sınır taşı (Sinope)

Buluntu Yeri: yazıt Sinop'un 10 km. G. Batısında, Agatsoli (Çiftlik)'den 2-3 km. içerde bulunan Prophitis İlias (Hacıoğlu Köyü) denilen yerde.

Tanım: Her iki yazıt da biraz çentiklenmiş. Iustinianus döneminde yenilenmiş.

Ölçüler:

Edisyon: Robinson, *AJA* 9 (1905), 325, nr. 70; French, *EA* 23 (1994), 109–111; *AE* 94, 1722; (SEG XLIV 1994, nr. 1017).

Tarih: Iustinianus Dönemi (İ.S. 527-565).

† Ἀνενεώθησα[ν]

⁵³¹ Benzer asıl sınır taşı için karş. IGLS 2984 (Angarr).

⁵³² Krş. Feissel, *BCH* 16 (1992) 393.

- οἱ ὅροι ἐπὶ τοῦ εὐσεβεστάτου
καὶ φιλοχρίστου
- 4 ἡμῶν.
Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ
τοῦ αἰωνίου
Αὐγούστου καὶ
- 8 Αὐτοκράτορος
παρὰ Φαύστου τοῦ
ἐνδοξοτάτου ἰλλουστρίου †.

Çeviri: *Sınırlar pek dindar, hristiyan dostu kralımız, ebedi Augustus ve İmparator Iustinianus'un hükümdarlığı sırasında haşmetli, soylu (senatör) Phaustos tarafından yeniden düzenlenmiştir.*

Not: Sınır taşı Çiftlik'in 1 km. kuzeyindeki bir yerde bulunan basilica ile ilişkili olabilir (French)

TH 42 Asyria hakkına ilişkin sınır yazıtı

Buluntu Yeri: Çekerekçe, Terzili'ye (Basilica Therma) 8 saat uzaklıkta.

Tanım:

Ölçüler:

Edisyon: Amelotti, *Studia Pontica* III, 1, 227=Cumont, REG 15, 1902, 321, nr. 23
(SEG XXXVII, 1987, nr. 1084).

Tarih: Iustinianus Dönemi (İ.S. 527-565)

- † ὁ[ρ]ο[ι] τοῦ ἁγίου κέ
ἐνδό[ξ]ου μάρτυρος
Δίου παρασχεθέντ[ες]
- 4 παρὰ τοῦ εὐσεβεστά
του ἡμῶν βασιλέω[ς]
[Φλ.] Ἰουστινιανοῦ †.

TH 43 Martyr'ler Prokopios ve Ioannes tapınağının sınırları (Yozgat)

Buluntu Yeri: Babalı.

Tanım: Basit dörtköşe dikme?

Ölçüler:

Edisyon: Amelotti, *Studia Pontica* III,1, 254; French, *Kappadokia*, 1987, Appendix s. 55.

Tarih:

Ὅροι
 παρασχ<ε>
 θέντες
 4 κατὰ θεῖ-
 ον θεσ-
 πισμα
 τοῖς ἀγί-
 8 οῖς μάρ-
 τυσιν
 Προκοπίω
 κ(αὶ) Ἰωάννι (*sic.*).

TH 44 Kyrikos sınır taşı

Buluntu Yeri:

Tanım:

Ölçüler.

Edisyon: *Studia Pontica* 19.

Tarih:

[Ὅ]ρος τοῦ ἀγίου Κυρίκο[υ].

THRAKIA

TH 45 Zemokartes sınırları

Buluntu Yeri: Silivri. 1897’de Sarıköy’de ele geçmiştir.

Tanım: Alttan kırık sütun.

Ölçüler: A: Y. 0.40m, H.Y. 005m.

Edisyon: Asdracha, *Thrace Orientale*, 2002, s. 462-463, nr. 202.

Tarih: İ.S. IV-V. yy.

† ὄροι δι-
 2 αφέρω[υ]-
 τες τῶν

4 Ζημωκάρ-
του.

TH 46 Zemokartes sınırları

Buluntu Yeri: Silivri.

Tanım: Alttan ve ortadan kırık sınır taşı.

Ölçüler: Y. 0.55m, Çap: 0.22m, H.Y. 0.04m.

Edisyon: Asdracha, Thrace Orientale, 2002, s. 462-463, nr. 202.

Tarih: İ.S. IV-V. yy.

[† ὄρ]οι τῶν

2 [Ζη]μωκάρτου.

TH 47 Damastores sınırları

Buluntu Yeri: Silivri'nin kuzeyindeki Büyük Seymen Köyü.

Tanım: İki yüzü yazılı sütun.

Ölçüler: -

Edisyon: Asdracha, Thrace Orientale, 2002, s. 463-464, nr. 203.

Tarih: İ.S. IV-V. yy.

A yüzü:

† ὄρ[οι]

2 Δαμα-

[σ]τόρων.

4

B yüzü:

ὄρ[οι]

NKN [τῶν]

Δαμ[α]-

[στο]ρων[ν].

ὄροι Δα-

2

μαστό-

ρων.

TH 48 Territorial sınır

Buluntu Yeri: Drypia (Çift Burgaz Köyü).

Tanım: Mermerden dikdörtgen fragment.

Ölçüler:

Edisyon: Asdracha, Thrace Orientale, 2002, s. 490-491, nr. 228.

Tarih: İ.S. V-VI. yy.

A yüzü:	B yüzü:
+	
ὄρ(οι)	ὄρροι Α
2	Ἀρμ- - -

TH 49 Öksüzler yurdu ile Aitherios arazilerinin sınırları (Hebdomon)

Buluntu Yeri: Bizans döneminde Apameia/Aphameia olarak adlandırılan Makriköy civarında bir şahsın evinde.

Tanım: Sütun

Ölçüler: -

Edisyon: Asdracha, Thrace Orientale, 2002, s. 496-498, nr. 233 A.

Tarih: İ.S. ca. 560-566.

	† ὄρροι διορίζον-
	τες τὰ δίκαια τοῦ
	Ὀρφανοτροφίου
4	καὶ Αἰθερίου τοῦ
	ἐνδοξ(οτάτου) κουράτορ(ος)
	τῶν ἐμφυτευθέν-
	των αὐτῶ τόπων †.

TH 50 Öksüzler yurdu ile Aitherios arazilerinin sınırları (Konstantinopolis)

Buluntu Yeri: Konstantinopolis kenti ile aynı ismi taşıyan bölgede Deniz Abdal adlı şahsın mezarında gömülü olarak.

Tanım: Sütun

Ölçüler: -

Edisyon: Asdracha, Thrace Orientale, 2002, s. 496-498, nr. 233 B.

Tarih: İ.S. ca. 560-566.

	Κίων Αἰθερίου τοῦ ἐνδόξου κουράτορος,
2	ὀρίζοντος τὰ δίκαια τοῦ ὀρφανοτροφείου.

St. 2: ὀρίζοντος yerine ὀρίζων

11 SONUÇ

Üçyüze yakın sınır yazıtının (karar metinleri, sınır taşları, mektuplar, adak ve onur yazıtları) terminolojik, tipolojik ve içerik olarak incelenmesi sonucunda gerek sınır yazıtı kavramının gerekse konuya ilişkin tipolojinin şu ana kadar layıkıyla anlaşılammış olduğu görülmüştür. Bu durum sınır taşlarının tanımlanmasında hataların yapılmasına ve dolayısıyla da bilim dalının yanlış ya da eksik sonuçlara ulaşmasına neden olmuştur. Zira sunaklar bilim adamları tarafından bugüne kadar sınır yazıtı taşıyıcısı olarak kabul edilmediği için üzerinde yalnız başına *genitivus casus*'unda bir tanrı/tarıça adı taşıyan sunaklar şimdiye kadar sınır taşı olarak değerlendirilmemiştir. Oysa ki çalışmada sınır taşlarının sınır ifade eden bir sözcüğü içermek zorunda olmadığı ispatlanmıştır. Bunun yanı sıra *genitivus casus*'unda bir tanrı/tarıça adı taşıyan stellerin sınır taşı olarak kabul gördüğü vurgulanmaktadır. Bu doğrultuda doktora çalışması, üzerinde bu türden yazıtlar taşıyan sunakların, tıpkı steller gibi, sınır taşı olarak algılanması gerektiğini ispatlamaya çalışmaktadır. Bunun yanı sıra tanımlamalarda Yunanca ve Latince terminolojinin kullanılmasının *-horos* ve *cippus*- bazı karışıklıklara yol açtığı tespit edilmiş ve bunun hatalı olduğu ortaya koyulmuştur.

Ele geçen yazıtların *ca.* %95'i Yunanca ve %5'i Latince olarak yazılmıştır. Yazıt Latince yazıldıysa çok büyük bir oranda ya imparatorluk arazisi ile eyalet sınırı ya da administratif nedenler ve yahut da özgür-özerk bir kentin söz konusu olduğu özel durumlar beklenmelidir. İmparatorluk arazileri dışında, Latince yazılmış bir yazıt Roma'nın gücünü ve kararın kat'iyetini vurguluyor olmalıydı.

Tezde ayrıca eyalet sınırlarına ilişkin yazıt sayısının azlığına dikkat çekilmektedir. Eldeki az sayıdaki yazıtı dayanılarak eyalet sınır taşlarının eyaletlerin ilk kurulma aşamasında değilde sonradan yapılan herhangi bir düzenleme olduğunda dikildiği önerisinde bulunmaktadır.

Ele geçen yazıtların fiziksel özellikleri incelendiğine sınır taşlarının bazılarının alttan toprağa gömüldüğü, bazılarının ise sınırlanacak bölgenin etrafına çekilecek bir duvara belirli aralıklarla örüldüğü tespit edilmiştir. Sınırlanacak bölgenin köşelerinde çift yüzü yazılı, aralarda ise tek yüzü yazılı taşlar kullanılabilmekteydi.

Yazıtların içerik olarak incelenmesi sonucuda ise ilk olarak sınır yazıtı dikilmesini gerektiren toprak hareketleri ortaya konulmuştur. Hellenistik Dönemde toprağa sahip olmak bir varlık sorunu olduğu için kent *khora*'sını genişletmek Hellenistik Dönem kentleri için bir amaç olmuştur. Bu amaç için sınırlar komşularla sürekli olarak kavga halinde olmuş ve krali toprak bağışları heyecanlı bir yarış halini almıştı. Hatta kraldan toprak dahi satın

alınmaktaydı. Roma Dönemi'nin başlarında eyaletlerin oluşturulması, yeni kentlerin ve koloni kentlerinin kurulması, özgür kent ya da krallıklara yapılan toprak bağışları, krallıkların toprak vasiyeti gibi nedenler sınırların tanımlanmasında etkili olmuş olmalıdır. Ancak Pax Romana sınırlara da barış getirmiş ve bunun sonucu olarak kentler arasındaki kavgalar da azalmıştır. Bu nedenle de Roma Döneminde sınırlar daha çok idari ve özel nedenlerle değişmek ve tanımlanmak zorunda kalmıştır.

İkinci olarak da Hellenistik Dönem ve Roma döneminde sınır problemlerinin nasıl çözümlendiği belirlenmiş ve bu çözümlenmede görevli olan idari personelin sınır problemlerindeki rolü tespit edilmeye çalışılmıştır. Buna göre kentler aralarında çıkan sınır problemlerini Hellenistik Dönem'de ya başka bir kentin veya başka kentlerden kişilerin hakemliği sonucunda ya da Hellenistik kralın müdahalesiyle ve yahut da Roma'ya başvurmak suretiyle çözüme kavuşturmaktaydılar. Roma Dönemi'nde ise genellikle ya eyalet valisi ve eyalet valisi konumundaki kişi vasıtasıyla ya da imparatorun doğrudan müdahalesi yoluyla çözümlenmekteydi. Eyalet valisi isterse arazileri kendisi bizzat teftiş etmekteydi ya da bu işi yapması için bir *presbeutes etc.* atamaktaydı.

Bir kentin tarihi coğrafyası, idari yapısı ve hukuk sistemi bağlamında son derece önemli bir yere sahip olan sınır taşları ve sınır kararları Küçük Asya için şu ana kadar toplu olarak ele alınmış bir konu değildir. Bu çalışmanın yapılması hem şimdiye değin yapılmış hataların düzeltilmesi ve eksik bilgilerin tamamlanması hem de tarihi coğrafik, administratif yapı ve sınır problemlerinin çözümünde ve sınır ihlallerinde tanrıların rolü, söz konusu hukuki süreç ve yaptırımlar bakımından yeni sonuçlara ulaşılması anlamında son derece büyük bir önem arz etmektedir.

12 KAYNAKÇA KISALTMALARI

AA	<i>Archäologischer Anzeiger.</i> (Berlin 1889 vdd.; Mainz, 2002 vdd.)
AD	<i>Arkeoloji Dergisi</i>
AÉ	<i>L'année épigraphique.</i> (Paris 1888 vdd.)
AJA	<i>American Journal of Archaeology.</i> (New York, Archaeol. Inst. Of America.)
AM	<i>Athenische Mitteilungen.</i>
AMS	<i>Asia Minor Studien</i> (Bonn 1990 vdd.)
ANRW	H. Temporini – W. Haase (ed.), <i>Aufstieg und Niedergang der römischen Welt. Geschichte und Kultur Roms im Spiegel der neueren Forschung</i> (Berlin-New York 1972 vdd.)
AnzWien	<i>Anzeiger der Österreichischen Akademie der Wissenschaften.</i>
AS	<i>Anatolian Studies</i> , Journal of the British School at Ankara (London 1951 vdd.)
AST	<i>Araştırma Sonuçları Toplantısı</i> (ankar 1983 vdd.)
ATL I	B. D. Meritt – H. T. Wade-Gerry – M. F. McGregor, <i>The Athenian Tribute Lists I</i> , Cambridge (Mass.) 1939.
BCH	<i>Bulletin de Correspondance Hellénique</i> (Paris 1977 vdd.)
BE	<i>Bulletin Épigraphique</i> , şurada: <i>Revue des Études Grecques.</i>
BIAAM	British Institute of Archaeology at Ankara
BSAB	Bulletin de la Société Archéologique

Bulgare.

- Bull. Ép. *Bulletin épigraphique*, şurada: Revue des études grecques, Paris 1938 ve sonrası.
- CAH *The Cambridge Ancient History*, (1923-39¹; 1961²vdd.)
- CIG A. Böckh (ed.), *Corpus Inscriptionum Graecarum* (Berlin 1828-1877)
- CIL *Corpus Inscriptionum Latinarum* (Berlin 1863 vdd.)
- CRAI *Comptes rendue de l'Académie des Inscriptions et Belles Lettres* (Paris 1857 vdd.)
- Dig. *Digesta Iustiniani*, şurada: T. Mommsen – P. Krüger (ed.), *Corpus Juris Civilis* I/13 (Berlin 1920)
- DNP H. Cancik – H. Schneider (ed.) *Der Neue Pauly. Enzyklopädie der Antike* (1996 vdd.)
- EA *Epigraphica Anatolica. Zeitschrift für Epigraphik und historische Geographie Anatoliens* (Bonn 1983 vdd.)
- ETAM *Ergänzungsbände zu den Tituli Asiae Minoris* (Wien 1966 vdd.)
- FiE Forschungen in Ephesos.
- GDI *Sammlung der griechischen Dialekt-Inschriften*, ed. Collitz et alii, Göttingen 1884-1915.
- Gött. Gel. Anz. *Göttingische gelehrte Anzeigens.*
- GRBS Greek, Roman and Byzantine Studies.
- IG *Inscriptiones Graecae* (Berlin 1903-.)
- IGLS L. Jalabert, R. Mouterde, J.-P. Rey- Coquais,

- M. Sartre, *Inscriptions grecques et latines de la Syrie, I-VII ve XIII* (Paris 1911-1982).
- IGR R. Cagnat (ed.) *Inscriptiones Graecae ad res Romanas pertinentes I-IV* (Paris 1906-1927)
- IK *Inschriften Griechischer Städte aus Kleinasien* (Bonn 1972 vdd.)
- ILS H. Dessau (ed), *Inscriptiones Latinae Selectae I-III* (Berlin 1892-1916)
- IstMitt. *Istanbuler Mitteilungen des Deutschen Archäologischen Instituts* (Berlin 1886 vdd.)
- JHS *Journal of Hellenic Studies* (London 1880 vdd.)
- JÖAI *Jahreshefte des Österreichisch Archäologischen Instituts* (Wien).
- JRS *Journal of Roman Studies* (London 1911 vdd.)
- MAMA *Monumenta Asiae Minoris Antiqua* (Manchester 1928 vdd.)
- MDAI *Mitteilungen des deutschen archäologischen Instituts.*
- OGIS W. Dittenberger, *Orientalis Graeci Inscriptiones Selectae I-II* (Leipzig 1903-5)
- Öjh *Jahreshefte des Österreichischen Archäologischen Instituts* (Wien)
- PIR *Prosopographia Imperii Romani*
- RE *Paulys Realencyclopädie der classischen Altertumwissenschaft.* (Stuttgart-München 1893-1980)
- REA *Revue des études anciennes* (Bordeaux 1899 vdd.)
- RECAM *Regional Epigraphic Catalogues in Asia Minor* (Ankara 1967 vdd.)

REG	<i>Revue des études grecques.</i>
RPh	<i>Revue de Philologie, de littérature et d'histoire anciennes</i> (Paris 1845-1847, 1877 vdd.)
RSI	<i>Rivista Storica Italiana</i> (Napoli 1884 vdd.)
Schwyzler, DGEE	Schwyzler, <i>Dialectorum Graecarum exempla epigraphica.</i>
SEG	<i>Supplementum Epigraphicum Graecum</i> (Leiden 1923 vdd.; Alphen 1979-80; Amsterdam 1982 vdd.)
Syll ³	W. Dittenberger, <i>Sylloge Inscriptionum Graecarum</i> , İlk edisyon: Leipzig 1883 (Syll ¹); 2. ed. 3 cilt 1898-1901 (Syll ²); 3. ed. F. Hiller von Gaertringen ve diğerleri vasıtasıyla, 4 cilt 1915-24 (Syll ³)
T&MByz	<i>Travaux et mémoires du Centre recherches d'hist. Et civil. Byzantines.</i> (Paris, de Boccard.)
TAM	<i>Tituli Asiae Minoris I-V</i> (Wien 1901-1981)
TAPA	<i>Transactions and Proceedings of the American Philological Association</i> (Atlanta NS: 1974 vdd.)
TIB	<i>Tabula Imperii Byzantini</i> (Österreichische Akademie der Wissenschaften. Philosophisch-historische Klasse Denkschriften.)
ZPE	<i>Zeitschrift Papyrologie und Epigraphik</i> (Bonn 1967 vdd.)

13 KAYNAKÇA

- Abbasoğlu – İplikçioğlu, AST VIII (1991) H. Abbasoğlu – B. İplikçioğlu, Antik Termessos Kenti ve Çevresinde Epigrafya Araştırmaları, şurada: VIII. Araştırma sonuçları toplantısı (1991), s. 209-214.
- Abbot – Johnson, Municipal Administration 1926 F. F. Abbot – A. C. Johnson, Municipal Administration in the Roman Empire, New York 1926
- Adcock, CAH IV (1926) F. E. Adcock, şurada: CAH IV (1926)
- Ager, Interstate Arbitrations 1996 L. Sheila Ager, Interstate Arbitrations in the Greek World, 337-90 B. C., Berkeley, Los Angeles, London 1996.
- Ager, ZPE 85 (1991) S. L. Ager, A Royal Arbitration between Klazomenai and Teos? şurada: ZPE 85 (1991), s. 87-97.
- Aichinger, ZPE 48 (1982) A. Aichinger, Grenzziehung durch Kaiserliche Sonderbeauftragte in den Römischen Provinzen, şurada: ZPE 48 (1982) s. 193-204.
- Akdoğu Arca, Gephyra 2 (2005) Ebru N. Akdoğu Arca, The Genitive Case on Altares from Asia Minor indicating a Boundary Inscription, şurada: Gephyra 2, (2005), s. 47-58
- Allen, Attalid Kingdom 1983 R. E. Allen, The Attalid Kingdom, Oxford 1983
- Ameling, I. v. Prusias ad Hypium (I.K. 27) W. Ameling, Die Inschriften von Prusias ad Hypium (I.K. 27), Bonn 1985.
- Bahn, The Atlas of World Archaeology 2000 P. G. Bahn, The Atlas of World Archaeology, New York 2000
- Baker, vallée du Méandre 2001 P. Baker, La vallée du Méandre au Iie siècle: relations entre les cités et institutions militaires, şurada: A. Bresson-R. Descat (ed.), Les Cités D'Asie Mineure Occidentale

Au Ite Siècle a.C. 2001 s. 61-75.

- Ballance, AS 14 (1964) M. Ballance, *Derbe and Faustinopolis*, şurada: AS 14 (1964)
- Bean, AS 10 (1960) G. E. Bean, Notes and Inscriptions from Pisidia, bölüm 2, şurada: AS 10 (1960), s. 43-82.
- Bean, AS 9 (1959) G. E. Bean, Notes and Inscriptions from Pisidia. Part I, şurada: AS 9 (1959) s. 67-117.
- Becker-Bertau, I. v. Klaudiu polis (I.K. 31) F. Becker-Bertau, Die Inschriften von Klaudiu polis (I.K. 31), Bonn 1986.
- Benndorf FiE I 1906 O. Benndorf- R. Heberdey, Forschungen in Ephesos. 1. Der Viersäulenbau auf der Arkadianestrasse. Der Rundbau auf dem Panajirdagh. Erzstatue eines griechischen Athleten. Studien am Artemision. Inschriftliche Zeugnisse über das Artemision, Viena 1906.
- Berges– Nollé, Tyana I (I.K. 55) D. Berges– J. Nollé, Tyana I (I.K. 55), Bonn 2000.
- Blaylock et alii, AS 40 (1990) S. R. Blaylock – D. H. French – G. D. Summers, The Adiyaman Survey: an interim report, şurada: AS 40, (1990), s. 122-125.
- Blümel EA 13 (1989) W. Blümel, Neue Inschriften aus der Region von Mylasa (1988) mit Nachträgen zu I. K. 34-35, şurada: EA 13 (1989), s. 1-15.
- Blümel, I. v. Iasos I (I.K. 28, 1) W. Blümel, Die Inschriften von Iasos I, (I.K. 28, 1.), Bonn 1985.
- Blümel, I. v. Iasos II (I.K. 28,2) W. Blümel, Die Inschriften von Iasos II (I.K. 28, 2) Bonn 1985.
- Blümel, I. v. Knidos I (I.K. 41) W. Blümel, Die Inschriften von Knidos I (I.K. 41), Bonn 1992.
- Blümel, I. v. Mylasa I (I.K. 34) W. Blümel, Die Inschriften von Mylasa I

- (I.K. 34), Bonn 1987.
- Blümel, I. v. Mylasa II (I.K. 35) W. Blümel, Die Inschriften von Mylasa II (I.K. 35), Bonn 1988.
- Blümel, I. v. Rodischen Peraia (I.K. 38) W. Blümel, Die Inschriften von Rhodischen Peraia, (I.K. 38), Bonn 1991.
- Boatwright, Hadrian and the Cities 2003 M. T. Boatwright, Hadrian and the Cities of the Roman Empire, Princeton-Oxford 2003.
- Börker et alii, I. v. Ephesos II (I.K. 17, 2) Ch. Börker, H. Engelmann, D. Knibbe, R. Meriç, R. Merkelbach, J. Nollé, S. Şahin, H. Wankel, Die Inschriften von Ephesos II (I.K. 17, 2), Bonn 1981.
- Börker-Merkelbach, I. v. Ephesos II (I.K. 12) C. Börker-R. Merkelbach, Die Inschriften von Ephesos Teil II, (I.K. 12), Bonn 1979.
- Brixhe, Essai 1984. C. Brixhe, Essai sur le grec anatolien au début de notre ère, Nancy 1984.
- Broughton, Magistrates 1952 T. R. S. Broughton, The Magistrates of the Roman Republic I, (II New York 1952).
- Broughton, TAPA 65 (1934) Th. R. S. Broughton, *Roman Landholding in Asia Minor*, şurada: TAPA 65 (1934), s. 207-239.
- Brunt, JRS 71 (1981) P. A. Brunt, *The Revenues of Rome*, şurada JRS 71 (1981), s. 161-172.
- Brunt, Roman Imperial Themes 1990 P. A. Brunt, Roman Imperial Themes, Oxford 1990
- Buckler – Robinson, AJA 16 (1912) W. H. Buckler – D. M. Robinson, *Greek Inscriptions from Sardes I*, şurada: American Journal of Archaeology, vol. 16, No. 1, 1912, s. 11-82
- Burton, Chiron 23 (1993) G. P. Burton, *Provincial Procurators and the Public Provinces*, şurada: Chiron 23 (1993), s. 13-28.
- Burton, Chiron 30 (2000) G. P. Burton, *The Resolution of Territorial disputes in the Provinces of the Roman*

- Calder, JRS 2, 1912
- Campbell, JRS Monograph 9 (2000)
- Carratelli, La parola del passato 33 (1978)
- Chandler, Marm. Oxon., II 1763
- Chaniotis, EA 21 (1993)
- Christol – Drew-Bear, ETAM 12 (1987)
- Christol – Drew-Bear, Cahiers Glotz 9 (1998)
- Christol – Drew-Bear, GRBS 32 (1991)
- Christol – Drew-Bear, La hiérarchie 1995
- Christol- Drew- Bear, TRT (1982)
- Conze et Schuchhardt, AM, XXIV (1899)
- Empire*, şurada: Chiron 30, s. 195-215 (2000)
- W. M. Calder, *Julia-Ipsus and Augustopolis*, şurada: JRS 2, 1912, s. 237-266.
- B. Campbell, *The Writings of the oman Land Survyors: Introduction, Text, Translation and Commentary*, şurada: JRS Monograph 9 (2000)
- G. Pugliese Carratelli, *La parola del passato 33* (1978)
- R. Chandler (ed.), *Marmora Oxoniensia*, Oxford 1763.
- A. Chaniotis, *Nagidos und Arsinoe*, şurada: EA 21 (1993), s. 33- 42.
- M. Christol – Th. Drew-Bear, *Un castellum romain près d'Apamée de Phrygie*, Wien 1987, şurada: ETAM 12 (Wien 1987).
- M. Christol – Th. Drew-Bear, ♣ şurada: Cahiers Glotz 9 (1998), s. 154-161.
- M. Christol – Th. Drew-Bear, GRBS 32 (1991).
- M. Christol – T. Drew-Bear, şurada: Le Bohec (ed.) *La hiérarchie (Randgornung) de l'armée romaine sous le Haut Empire* (Actes Congrès Lyon, 15-18 Septembre 1994; Paris 1995).
- M. Christol – Th. Drew-Bear, *Une délimitation de territoire en Phrygie-Carie*, şurada: *Travaux et reserches en Turquie*, Löwen 1982.
- A. Conze et C. Schuchhardt, *Die Arbeiten zu Pergamon 1886-1898 (Tafel IX)*, şurada: AM, XXIV (1899), s. 97-240.

- Corbier, City and Country 1991
Mireille Corbier, City and Country in the Ancient World, 1991
- Corsten, I. v. Apameia und Pylai (I.K. 32)
T. Corsten, Die Inschriften von Apameia (Bithynien) und Pylai, (I.K. 32), 1987.
- Corsten, I. v. Laodikeia am Lykos I (I.K. 49)
T. Corsten, Die Inschriften von Laodikeia am Lykos I, (I.K. 49), Bonn 1997.
- Corsten, ZPE 77 (1989)
Th. Corsten, ATTU KOME, şurada: ZPE 77 (1989), s. 181-184.
- Coulton, AS 55 (2005)
J. J. Coulton, Pedestals as 'altars' in Roman Asia Minor, şurada: AS 55 (2005), s. 127-157
- Cousin - Deschamps, BCH XVIII (1894)
G. Cousin, G. Deschamps, Voyage de Milet a Marara (Phyiscos), şurada: BCH XVIII (1894), s. 18-32.
- Cousin, BCH XXII (1898)
G. Cousin, Voyage en Carie, şurada: BCH XXII (1898), s. 361-402.
- Cox – Cameron, MAMA V 1937
C. W. M. Cox.– A. Cameron, MAMA V (1937).
- Crampa, Labraunda III, 1 1969
J. Crampa, Labraunda, Swedish Excavations and Researches III:1 The Greek Inscriptions, Part 1: 1-12 (Period of Olympichus), Lund 1969.
- Cumont, REG 15 (1902)
Fr. Cumont, Nouvelles Inscriptions du Pont, şurada: REG 15 (1902), s. 311-335.
- Ç. Şahin, I. v. Stratonikeia I (I.K. 21)
M. Ç. Şahin, Die Inschriften von Stratonikeia, Teil I: Panamara (I.K. 21), Bonn 1981.
- Ç. Şahin, I. v. Stratonikeia II, 1 (I.K. 22, 1)
M. Ç. Şahin, Die Inschriften von Stratonikeia, Teil II, 1: Lagina, Stratonikeia und Umgebung (I.K. 22, 1), Bonn 1982.
- Ç. Şahin, Stratonikeia 1976
M. Ç. Şahin, The Political and Religious Structure in the Territory of Stratonikeia in Caria, Ankara 1976.

- Ç. Şahin, ZPE 20 (1976)
- M. Ç. Şahin, Five New Inscriptions from Halikarnassus, şurada: ZPE 20, (Bonn 1976), s. 19-23.
- Çelgin-Çelgin, Lykia (2000)
- A.V.Çelgin – G. Çelgin, Doğu ve Kuzeydoğu Lykia Araştırmaları, in: O. Belli (ed.), Türkiye Arkeolojisi ve İstanbul Üniversitesi, (İstanbul 2000).
- Dagron et alii, AETOΣ 1998
- G. Dagron, O. Callot, şurada: I. Sevçenko-I. Hutter, AETOΣ. Studies in honour of Cyril Mango presented to him on April 14, 1998 (Stuttgart-Leipzig 1998).
- Dagron et Marcillet–Jaubert, Belleten XLII (1978)
- G. Dagron et Marcillet–Jaubert, Inscriptions de Cilicie et d'Isaurie, şurada: Belleten XLII (1978), s. 373-420.
- Debord, stratoniceennes 2001
- P. Debord, Questions stratoniceennes, şurada: A. Bresson-R. Descat (ed.), Les Cités D'Asie Mineure Occidentale Au Iie Siècle a.C. 2001 s. 157-172.
- Dignas, Economy of the Sacred 2002
- B. Dignas, Economy of the Sacred in Hellenistic and Roman Asia Minor, Oxford 2002.
- Dittmann-Schöne, Die Berufsvereine 2001
- I. Dittmann-Schöne, Die Berufsvereine in den Städten des kaiserzeitlichen Kleinasien, Teil B: Inschriften, Regensburg 2001.
- Doblhofer, Grenzregelung
- E. Doblhofer, Eine Grenzregelung in Kilikien, şurada: JÖAI 45 (1960) s. 39-44.
- Doğer, AD 3 (1995)
- E. Doğer, Some Boundary Stones in Southern Aiolis, şurada: Arkeoloji Dergisi 3 (1995) s. 61–70.
- Dörner, Anz. Wien 1962
- F. K. Dörner, ♣şurada: Anz.Wien 1962, s. ♣.
- Dörner, eine Reise 1952
- F. K. Dörner, Bericht über eine Reise in Bithynien, Wien 1952.
- Drew-Bear – Lochman, AD 4 (1996)
- T. Drew-Bear – T. Lochman, Grableliefs Aus

- Amorion Orkistos und der Antiken Siedlung von Bağlıca Zeugen Verlorengegangener Grabbauten, şurada: Arkeoloji Dergisi 4, (İzmir 1996), s. 109-134.
- Drew-Bear, AST IX (1991) Th. Drew-Bear, Frigya Bölgesinde Üç Köy, şurada: IX Araştırma Sonuçları Toplantısı, Çanakkale 1991.
- Drew-Bear, NIP 1978 Th. Drew-Bear, Nouvelles inscriptions de Phrygie, Zutphen 1978.
- Drew-Bear, Trois Villages (1999) T. Drew-Bear, Trois Villages de Phrygie, Anatolien and Tracian Studies in Honor of Zafer Taşlıkılıoğlu Armağanı Anadolu ve Trakya Çalışmaları Cilt I, 1999, s. 65-80.
- Ducrey, BCH 93 (1969) P. Ducrey, Trois nouvelles inscriptions crétoises, şurada: BCH 93 (1969), s. 841-852.
- Eck, Chiron 13 (1983) W. Eck, Jahres- und Provinzialfasten der senatorischen Statthalter von 69/70 bis 138/139, şurada: Chiron 13 (1983).
- Eck, Senatoren (1970) W. Eck, Senatoren von Vespasian bis Hadrian, şurada: Vestigia 13 (München 1970)
- Elliott, Boundary Disputes 2004 Th. Elliott, Epigraphic Evidence for Boundary Disputes in the Roman Empire, Chapell Hill 2004 (Yayımlanmamış Doktora Tezi)
- Engelmann – Merkelbach, I. v. Erythrai und Klazomenai (I.K. 2) H. Engelmann – R. Merkelbach, Die Inschriften von Erythrai und Klazomenai (I.K. 2), Bonn 1973.
- Engelmann – Merkelbach, ZPE 8 (1971) H. Engelmann- R. Merkelbach, οὔρος, ὄρος, şurada: ZPE 8 (1971) s. 97-103.
- Engelmann et alii, I. v. Ephesos III (I.K. 13) H. Engelmann – Knibbe – R. Merkelbach, Die Inschriften von Ephesos III 1980 (I.K. 13), Bonn 1980.
- Engelmann, EA 9 (1987) H. Engelmann, Inschriften von Erythrai,

- Engelmann, I. v. Kyme (I.K. 5) şurada: EA 9, (1987) s. 133- 151.
- Engelmann, ZPE 113 (1996) Helmut Engelmann, Die Inschriften von Kyme, (I.K. 5), Bonn 1976
- Engelmann, ZPE 125 (1999) H. Engelmann, Phylen und Chiliastyen von Ephesos, şurada ZPE 113 (1996), s. 94-100.
- Errington, EA 21 (1993) H. Engelmann, Inschriften aus Metropolis, şurada: ZPE 125 (1999), s. 137-146.
- Feissel, T&MByz. 10 (1987) M. Errington, Inschriften von Euromos, şurada: EA 21 (1993) s.15- 31.
- Filow, Klio XII (1912) D. Feissel, ♣şurada: T&MByz. 10 (1987).
- Fine, Horoi 1951 B. Filow, Die Teilung des Aurelianischen Dakiens, şurada: Klio XII (1912), s. 234-239.
- Finley, Land and Credit 1951 J. V. A. Fine, Horoi. Studies in Mortgage, Real security, and Land Tenure in Ancient Athens, şurada: Hesperia Suppl. IX, Princeton 1951.
- Fontrier, BCH 16 (1892) M. I. Finley, Studies in Land and Credit in Ancient Athens, 500-200 B. C. The Horos-Inscriptions, New Brunswick, Vew Jersey 1951.
- Fraenkel, Pergamon VIII 1 (1890) Fontrier, Le Monastère de Lembos près de Smyrne et ses possessions au XIIIe siècle, pl. XVIII, şurada: BCH 16 (1892), s. 379-410.
- Fraenkel, Pergamon VIII 2 (1895) M. Fraenkel, Die Inschriften von Pergamon, vol. VIII 1, Berlin 1890.
- Frei, AST I (1983) M. Fraenkel, Die Inschriften von Pergamon, vol. VIII 2, Berlin 1895.
- Frei, TAD 25, 2 (1981) P. Frei, Epigraphisch-Topographische Forschungen im Raum Eskişehir, şurada AST I (1983) s. 53-62.
- Frei, TAD 25, 2 (1981) P. Frei, Epigraphisch-Topographische Forschungen im Raum Eskişehir, şurada TAD 25, 2 (1981), s. 71-87.

- French RRMAM 1981
D. H. French Roman Roads and milestones of Asia Minor I: Pilgrim's Road, Oxford 1981.
- French, Cappadocia (1991)
D. H. French, The Definition of Territories: Cappadocia, şurada: Le Guen-Pollet, Brigitte, and Olivier Pelon, (ed.), La Cappadoce méridionale jusqu'a la fin de l'époque romaine. État des recherches (Actes du Colloque d'Istanbul (Institut Français d'études Anatoliennes) 13-14 avril 1987), Paris 1991, s. 49-59.
- French, EA 17 (1991)
D. H. French, Sites and Inscriptions from Phrygia, Pisidia and PAMPHLIA, şurada: EA 17 (1991), s. 51-63.
- French, EA 23 (1994)
D. H. French, Sinopean Notes 5. Two Justinianic Boundary-Stones, şurada: EA 23 (1994), s. 109-112.
- French, EA 29 (1997)
D. H. French, Inscriptions in the Museums of Akşehir and Yalvaç, şurada EA 29 (1997) s. 59-66.
- French, RRAM 1980
D. H. French, Roman Road-System of Asia Minor, şurada: Principat siebenter Band (2. Halbband s. 698-729) Berlin-Newyork 1980.
- Gaertringen, I. Priene 1906
H. von Gaertringen, Inschriften von Priene, Berlin 1906.
- Gargola, Lands, Laws and Gods 1995
D. J. Gargola, Lands, Laws and Gods, Magistrates and Ceremony in the Regulation of Public Lands in Republican Rome 1995
- Gibson, ZPE 42 (1981)
E. Gibson, The Rahmi Koç Collection. Inscriptions. Part VII, A Dedication to Alexander, şurada: ZPE 42 (1981), s. 213-214.
- Gigliani, RSI 89, 1977
Bodei Gigliani, RSI 89, 1977
- Girard, BCH III (1879)
M. Girard, Borne sacrée du sanctuaire d'Amphiaraios, şurada: BCH III (1879), s.

- 437-440.
- Glare, Oxford Latin Dictionary 1997
P. G. W. Glare, Oxford Latin Dictionary Oxford 1982 Yenibasım: 1997.
- Grant, From Imperium 1946
M. Grant, From Imperium to Auctoritas, Oxford 1946
- Grégoire, Recueil 1968
H. Grégoire, Recueil des inscriptions grecques chrétiennes d'Asie Mineure, Paris 1922, Amsterdam 1968.
- Guarducci, Epigrafia Greca IV, 1978
M. Guarducci, Epigrafia Greca IV: Epigrafi Sacre Pagane e Cristiane, Roma 1978.
- Habicht, JRS 65 (1975)
Chr. Habicht, *New Evidence on the Province of Asia*, şurada: JRS 65 (1975), s. 64-91.
- Hall, AS 18 (1968)
A. S. Hall, *Notes and Inscriptions from Eastern Pisidia*, şurada: AS 18, 1968, s. 57-92.
- Hall, AS 21 (1971)
A. S. Hall, *The Gorgoromeis*, şurada: AS 21 (1971)
- Haspels, The Highlands of Phrygia, 1971
C. H. Emilie Haspels, *The Highlands of Phrygia, Sites and Monuments*, vol. 1, Princeton, New Jersey 1971.
- Haussohier, BCH 8 (1884)
B. Haussohier, *Inscriptions de Iasos*, şurada: BCH 8 (1884), s. 454-458.
- Haussoullier, Rev. Phil. XX (1896)
B. Haussoullier, Rev. Phil. XX (1896).
- Head, HN
V. B. Head, *Historia Nummorum, A Manual of Greek Numsmatic*, Oxford 1911²
- Hellenkemper – Hild, TIB 8, 2 2004
H. Hellenkemper – F. Hild, *Lykien und Pamphylien*, TIB 8, 2, Wien 2004.
- Hellenkemper – Hild, TIB V 1986
H. Hellenkemper – F. Hild, *Neue Forschungen in Kilikien*, TIB V Denkschriften Wien 1986.
- Herrmann, Chiron 19 (1989)
P. Herrmann, *Rom und Asylie griechischer*

- Heiligtümer: eine Urkunde des Diktators Caesar aus Sardeis, şurada: Chiron 19 (1989) s. 127-159.
- Herrmann, Ist.Mit. 30 (1980)
 Herrmann, Ist.Mitt. 15 (1965)
- Herrmann, Milet 1997
- Herrmann, Milet 2001
- Herrmann, Neue Inschriften 1959
- Hicks I. Brit. Mus. III 520
- Hicks, Gr. Hist. Inscr. (1901)
- Hirschfeld, Sb. Akad Berlin 1888
- Hoover, ZPE 131 (2000)
- Horsley – Kearsley, ZPE 121 (1998)
- P. Hermann, şurada: IstMit 30 (1980), s. ♣.
- P. Hermann, Neue Urkunden zur Geschichte von Milet im 2. Jh. V. Chr., şurada: IstMitt 15, 1965, s. 71- 117.
- P. Herrman, Inschriften von Milet, Teil I, B. Nachträge und Überstzungen zu den Inschriften n. 1-406, Berlin-New York 1997
- P. Herrmann, Milet au Iie siècle a.c., şurada: A. Bresson-R. Descat (ed.), Les Cités D'Asie Mineure Occidentale Au Iie Siècle a.C. 2001 s. 109-116
- P. Hermann, Neue Inschriften zur historischen Landeskunde von Lydien und angrenzenden Gebieten, Wien 1959.
- E.L. Hicks, , C.T. Newton, G. Hirschfeld, F.H. Marshall, The Collection of Ancient Greek Inscriptions in the British Museum, I-IV, Oxford 1874-1916.
- E. L Hicks- G. F. Hill, A Manual of Greek Historical Inscriptions. I^{ed}. 1883 ya da 1882, son edisyon, Oxford 1901.
- G. Hirschfeld, Sitzungsberichte (1882'den önce Monatsberichte) der Preussischen Akademie der Wissenchaften, Berlin 1888.
- O. D. Hoover, A Dedication to Aphrodite Epekoos for Demetrius I Soter and his Family şurada: ZPE 131, s. 106-110 (Bonn 2000).
- G. H. R. Horsley– R. A. Kearsley, Another Boundary Stone Between Tymbrinassos and Sagalassos in Pisidia, şurada: ZPE 121

- (1998), s. 123-129.
- Horsley, AS 37 (1987)
- G. H. R. Horsley, The Inscriptions from the So – Called “Library” at Cremna, şurada: AS 37 (1987), s. 49-80.
- I. Kibyra-Olbasa 1998
- An Epigraphic Survey in the Kibyra-Olbasa Region, ed. N. P. Milner, şurada: RECAM III; BIAAM 24, (Hertford 1998).
- I. v. Ephesos
- Die Inschriften von Ephesos, 8 vol., bir tane Supplement ile birlikte, (I.K. 11,1-17,4). Bonn 1979-1984. – Vol. Ia, nr. 1-47, ed. H. Wankel (1979); vol. II, nr. 101-599, ed. Ch. Börker, R. Merkelbach (1980); vol. III, nr. 600-1000, ed. H. Engelmann, D. Knibbe, R. Merkelbach (1980); vol. IV, nr. 1001-1445, ed. H. Engelmann, D. Knibbe, R. Merkelbach (1980); vol. V, nr. 1446-2000, ed. Ch. Börker, R. Merkelbach (1980); vol. VI, nr. 2001-2958, ed. R. Merkelbach, J. Nollé (1980); vol. VII,1, nr. 3001-3500, VII,2, nr. 3501-5115, ed. R. Meriç, R. Merkelbach, J. Nollé, S. Şhin(1981), şununla birlikte: (VII,1) R. Merkelbach, J. Nollé, Addenda et corrigenda zu den Inschriften von Ephesos I-VII,1 (IK 11,1-17,1) (1981); vol. VIII,1-2, Indices, ed. H. Engelmann, J. Nollé (1984).
- İçten – Engelmann, ZPE 108 (1995)
- Ç. İçten – H. Engelmann, Inschriften aus Ephesos und Metropolis, şurada: ZPE 108 (1995), s. 88-94.
- İplikçioğlu et alii, AST IX (1992)
- B. İplikçioğlu – A. V. Çelgin – G. Çelgin, Kuzey Lykia’dan yeni yazıtlar, IX. Araştırma Sonuçları Toplantısı 1991, s. 183-192.
- İplikçioğlu et alii, Nord-Lykien I, 1992
- B. İplikçioğlu, G. Çelgin, A. V. Çelgin, Neue Inschriften aus Nord–Lykien I (VKK 3). Sb. Wien 584, (1992).
- İplikçioğlu, AST XIX 2 (2002)
- B. İplikçioğlu, Doğu ve Kuzeydoğu Likya-Güneybatı Pisidia Epigrafik-Tarihi Coğrafi Yüzey Araştırmaları Projesi 2000 Yılı Çalışmaları, Araştırma Sonuçları Toplantısı XIX 2, (Ankara 2002), s. 127-132.

- İplikçioğlu, Termessos I, 1991
- B. İplikçioğlu (G. – A. V. Çelgin ile birlikte), Epigraphische Forschungen in Termessos und seinem Territorium (Sitzungsberichte Österr. Akad. Wiss., Ph.-Hist. Kl. Band 575, Vienna 1991.
- J. – L. Robert, Claros I 1989
- J. – L. Robert, Claros I: Décrets hellénistiques, Paris 1989.
- Jakopi, Bulletino del Museo dell'Impero Romano IX (1938)
- G. Jakopi, Bulletino del Museo dell'Impero Romano IX (1938).
- Jakopi, Bulletino della Commissione Archaeologica Comunale di Roma (1938)
- G. Jakopi, Bulletino della Commissione Archaeologica Comunale di Roma (1938).
- Jeffery, Local Scripts 1961
- L. H. Jeffery, The Local Scripts of Archaic Greece: A study of the origin of the Greek alphabet and its development from the eighth to the fifth centuries B.C. Oxford 1961.
- Jones, CERP 1957²
- A. H. M. Jones, The Cities of the Eastern Roman Provinces, Oxford 1957²
- Jones, Greek City 1940
- A. H. M. Jones, The Greek City from Alexander to Justinian, Oxford 1940.
- Jones, I. Sultan Dağı 2002
- L. Jones, The Inscriptions of the Sultan Dağı, (IK 62), Bonn 2002.
- Jones-Habicht, Phoenix 43 (1989)
- C. P. Jones, ♣şurada: Phoenix 43 (1989) s. 328 vd.
- Jonnes, I. Heraclea Pontica 1994
- L. Jonnes, The Inscriptions of Heraclea Pontica. With a Prosopographia Heracleotica by W. Ameling (IK 47), Bonn 1994
- Judeich, AM 15, 1890
- W. Judeich, Inschriften aus Karien, şurada: AM 15, 1890, s. 252-282.
- Kahl, Orbis Terrarum 3 (1997)
- G. Kahl, ♣şurada: Orbis Terrarum 3, 1997.
- Keil – v. Premerstein, dritte Reise 1914
- J. Keil-A. Von Premerstein, Bericht über eine dritte Reise in Lydien, Wien, 1914.
- Keil – v. Premerstein, eine Reise, 1906
- J. Keil-A. V. Premerstein, Bericht über eine

- Reise in Lydien und der südlichen Aiolis, 1906.
- Keil, Öjh 15, 1912
J. Keil, Öjh 15, 1912
- Keil, Öjh 28, 1933
J. Keil, Öjh 28, 1933.
- Kern, I. Magnesia 1900
O. Kern, Die Inschriften von Magnesia am Meander, Berlin 1900.
- King, Babylonian Boundary Stones 1912
L. W. King, Babylonian Boundary Stones and Memorial Tablets in the British Museum, London, Trustees of the British Museum 1912 (vol. 1 ve 2)
- Knibbe et alii, JÖAI 62 (1993)
D. Knibbe– H. Engelmann– B. İplikçioğlu, ♣JÖAI 62 (1993).
- Knibbe et alii, ZPE 33 (1979)
D. Knibbe, R. Meriç, R. Merkelbach, Der Grundbesitz der Ephesischen Artemis im Kaystrostal, şurada: ZPE 33 (1979).
- Kontoleon, AM 14 (1889)
A. E. Kontoleon, Ἐπιγραφαὶ τῆς Ἐλασσονος Ἀσί'ας, şurada AM 14 (1889), s. 38-114.
- Kontoleon, Ἀνέκδοτοι 1890
A. E. Kontoleon, Ἀνέκδοτοι μικρασιαναὶ ἐπιγραφαί (Ἀθῆναι 1890).
- Kourouniotes, I. Threpsiades 1932
I. Threpsiades, şurada: K. Kourouniotes, Atina 1932, s. 223-236.
- Krauss, I. v. Sestos und Thrakischen Chersones (I.K. 19)
J. Krauss, Die Inschriften von Sestos und Thrakischen Chersones (I.K. 19), Bonn 1980.
- Kreissig, Klio 59 (1977)
H. Kreissig, Tempelland, Katoiken, Hierodulen, şurada: Klio 59, s. 375-380 (Berlin 1977)
- Kreissig, Wirtschaft und Gesellschaft 1978
H. Kreissig, Wirtschaft und Gesellschaft im Seleukidenreich, Berlin 1978
- Kubitschek – Reichel, AnzWien 30 (1893)
Kubitschek – Reichel, Inscriptiones Graecae şurada: AnzWien 30 (1893).

- Lalonde, Horoi 1991
G. V. Lalonde, *Inscriptions Horoi, Poletai Records, Leases of Public Lands*, şurada: *The Athenian Agora Vol. XIX: Athens*, Princeton, New Jersey 1991, s. 1-51.
- Lamingier – Pascher, EA 16 (1990)
Lamingier – G. Pascher, *Lykaonien und die Ostgrenze Phrygiens*, şurada: EA 16 (1990) s. 1-14.
- Laumonier, BCH. 58, 1934
A. Laumonier, *Inscriptions de Carie*, şurada: BCH. 58, 1934, s. 291-380.
- Laumonier, Les cultes 1958
A. Laumonier, *Les cultes indigenes de la Carie*, Paris 1958.
- Le Bas – Waddington, *Inscriptions* 1972
Ph. Le Bas – W. H. Waddington, *Inscriptions Grecques et Latines recueillies en Asie Mineure*, 1972.
- Le Guen – Pollet et alii, AST VII 1990
B. Remy, B. Le Guen – Pollet, B. Özcan, M. Amandry, *Rapport de Travaux Epigraphiques et Numismatiques au Musee de Tokat en Juillet*, şurada: VII Araştırma sonuçları toplantısı 18–23 mayıs 1989 (Ankara 1990), s. 515–531.
- Le Roy, CRAI (1996)
Chr. Le Roy, *Une convention entre cités en Lycie du Nord*, şurada: CRAI (1996), s. 962-980.
- Le Roy-Rousset, *Anatolia Antiqua* 11 (2003)
Chr. Le Roy-D. Rousset, *La convention entre les Lyciens et Termessos près d'Oinoanda et la topographie des territoires de Termessos près d'Oinoanda et de Tlos*, şurada: *Anatolia Antiqua* 11 (2003), s. 452-456.
- Lenschau, *Klio*, 36 (1944)
Th. Lenschau, *Die Gründung Ioniens und der Bund am Panionion*, şurada: *Klio*, 36 (1944), s. 201-237.
- Levick et alii MAMA IX 1988
B. Levick, S. Mitchell, J. Potter, M. Waelkens, MAMA IX 1988.
- Levick et alii, MAMA X 1993
B. Levick, S. Mitchell, J. Potter, M. Waelkens, MAMA X 1993.

- Levick, Roman Colonies 1967
B. Levick, Roman Colonies in Southern Asia Minor, Oxford 1967
- Lewis – Short, A Latin Dictionary
Ch. T. Lewis – Ch. Short, A Latin Dictionary
- Lohmann, AA (1995)
H. Lohmann, Survey in der Chora von Milet. Vorbericht über die Campagnen de Jahre 1990, 1992 und 1993, şurada: AA 1995, s. 293- 328.
- Lohmann, AA (1997)
H. Lohmann, ♣ şurada: AA 1997.
- Mac Crum – Woodhead, Documents 1966
Mac Crum-Woodhead, Select Documents of the Principates of the Flavian Emperors AD 68-96, Cambridge 1966.
- Magie, RRAM II 1950
D. Magie, Roman Rule in Asia Minor II, Princeton 1950.
- Malay – Gül, ZPE 44 (1981)
H. Malay – Y. Gül, New Inscriptions from Saittai, şurada: ZPE 44 s. 81-90 (Bonn 1981).
- Malay – Gül, ZPE 50 (1983)
Malay – Gül, Four Smyrnaean Inscriptions, şurada: ZPE 50, 1983, s. 283-84.
- Malay – Nallbantoğlu, AD IV (1996)
H. Malay – C. Nallbantoğlu, The Cult of Apollon Pleurenos in Lydia, şurada: AD IV 1996.
- Malay, AD IV (1996)
H. Malay, New Evidence concerning the Administrative System of the Attalids, şurada: AD IV (1996), s. 83-86
- Malay, EA 1 (1983)
H. Malay, A New Inscription Concerning the Lakimeni, Hodeni, Mokadeni and Ankyrani, şurada: EA 1 (1983), s. 25-27.
- Malay, EA 2 (1983)
H. Malay, Three Decrees from Kyme, şurada: EA 2 (1983), s. 1-16.
- Malay, ETAM 23 (1999)
H. Malay, Researches in Lydia, Mysia and Aiolis, şurada: ETAM 23 (Wien 1999).

- Malay, GRBS 24 (1983) H. Malay, A Royal Document from Aigai in Aiolis, şurada: GRBS 24 (1983), s. 349-353.
- Malay, Manisa Museum 1994 H. Malay, Greek and Latin Inscriptions in the Manisa Museum, Wien 1994.
- MAMA IV (1933) W. H. Buckler, W. M. Calder, W. K. C. Guthrie, Monuments and Documents from Eastern Asia and Western Galatia, şurada: MAMA IV, (Manchester 1933).
- Marek, Stadt Ära und Territorium 1993 C. Marek, Stadt Ära und Territorium in Pontus Bithynia und Nord Galatia, şurada: *Österr. Forschungen* 39, Tübingen 1993, s.135–155, nr. 1-74.
- McLean, Greek Epigraphy 2002 B. H. McLean, An Introduction to the Greek Epigraphy of the Hellenistik and Roman Periods from Alexander the Great down to the Reign of Constantine (323 B. C.- A. D. 337), Michigan 2002.
- MDAI *Mitteilungen des deutschen archäologischen Instituts.*
- Mendel, BCH 25 (1901) G. Mendel, Inscriptions de Bithynie, şurada: BCH 25 (1901), s. 5-92.
- Mendel, BCH 27 (1903) G. Mendel, Inscriptions de Bithynie et de Paphlagonie, şurada: BCH 27 (1903), s. 314-333.
- Mendel, BCH 33 (1909) G. Mendel, Catalogue des monuments grecs, romains et byzantins du Musée Imperial Ottoman de Brousse, pl. (VII-IX), şurada: BCH 33 (1909), s. 245-435.
- Meriç – Nollè, EA 5 (1985) R. Meriç – J. Nollè, Neue Inschriften aus der Umgebung von Phialadelphia in Lydien=Badınca, şurada: EA 5 (1985)
- Meriç et alii, I. v. Ephesos VII, 2 (I.K. 12, 2) R. Meriç, R. Merkelbach, J. Nollé, S. Şahin, I. v. Ephesos VII,2 (I.K. 12, 2), Bonn 1981
- Merkelbach – Stauber, Steinepigramme R. Merkelbach – J. Stauber, Steinepigramme

- aus dem grichischen Osten, 5 band, Stuttgart – Leipzig, München – Leipzig 1998-2004.
- Michel, Recueil 1900
C. Michel, Recueil d'Inscriptions Grecques. Vol. 1, Brussels 1900; suppl. 1, Paris 1912; suppl. 2, Brussels 1927
- Mihailov, Inscriptiones 1956
Mihailov, Inscriptiones Graecae in Bulgaria Repertae I, Serdica 1956
- Millar, JRS 56 (1966)
F. Millar, The Emperor, the Senate and the Provinces, şurada: JRS 56 (1966), s. 156-166.
- Milner, BIAAM 24 (1998)
N. P. Milner, An Epigraphic Survey in the Kibyra-Olbasa Region conducted by A. S. Hall, şurada: RECAM III; BIAAM 24, London 1998.
- Mitchell JRS 64 (1974)
S. Mitchell, The Plancii in Asia Minor, şurada: JRS 64, 1974, s. 27-39
- Mitchell, Anatolia 1993
Mitchell, Anatolia. Land, Men, and Gods in Asia Minor, I. The Celts and the Impact of Roman Rule; II. The Rise of the Rise of the Churh, Oxford 1993.
- Mitchell, Historia 28 (1979)
S. Mitchell, Iconium and Ninica. Two Double Communities in Roman Asia Minor, şurada: Historia 28 (1979)
- Mitchell, JRS 66 (1976)
S. Mitchell, Requisitioned Transport in the roman Empire: A New Inscription from Pisidia, şurada: JRS 66 (1976), s. 106-131
- Mitchell, RECAM II 1892
S. Mitchell, The Ankara District. The Inscriptions of North Galatia, BAR Internat. Series 135, şurada: RECAM II Oxford 1892.
- Mitchell, The Treaty between Rome and Lycia of 46 BC 2005
S. Mitchell, The Treaty between Rome and Lycia of 46 BC (MS 2070), şurada: Papyrologica Florentina XXXV, Firenze 2005, s. 163-258, ed. Rosario Pintaudi

- Mommsen, Staatsrecht 1950
Th. Mommsen, Römisches Staatsrecht, 5 Band, Tübingen 1950.
- Munro, JHS XVIII (1898)
Munro, ♣JHS XVIII 1898
- Naour, EA 2 (1983)
Chr. Naour, Nouvelles inscriptions du Moyen Hermos, şurada: EA 2, s. 107-141 (1983)
- Naour, Tyriaion en Cabalide 1980
Chr. Naour, Tyriaion en Cabalide: Épigraphie et Géographie Historique 1980.
- Neesen, Untersuchungen 1980
L. Neesen, Untersuchungen zu den direkten Staatsabgaben der römischen Kaiserzeit (27 v. Chr. – 284 n. Chr.) Bonn 1980
- Oliver, Horoi as Reserved Areas (1963)
J. H. Oliver, Horoi as Reserved Areas, şurada: GRBS 4 (1963), s. 141-143.
- Olshausen – Biller, Untersuchungen 1984
E. Olshausen – J. Biller, Historisch-geographische Aspekte der Geschichte des Pontischen und Armenischen Reiches I: Untersuchungen zur Historischen Geographie von Pontos unter den Mithradatiden, Wiesbaden 1984.
- Ooteghem, Pompeé le Grand 954
J. van. Ooteghem, Pompeé le Grand, Bruxelles 1954.
- Opelt – Kirsten, ZPE 77 (1989)
I. Opelt-E. Kirsten, Eine Urkunde der Gründung von Arsinoe in Kilikien, şurada: ZPE 77 (1989) s. 55-66.
- Orbis Terrarum 3 (1997)
E. Olshausen, F. Sauerwein, E. Simon, H. Sonnabend (ed.), Orbis Terrarum. Internationale Zeitschrift für Historische Geographie der Alten Welt 3, 1997.
- Ormerod – Robinson, BSA 17, (1910-11)
H. A Ormerod – E. S. G. Robinson, Notes and Inscriptions from PAMPHLIA, şurada: BSA 17 (1910-11), s. 215-249.
- Osborne, Hermai 1985
Robin Osborne, The Erection and mutilation of the Hermai, şurada: Proceedings of the Cambridge Philological Society No. 211(Yeni seriler, No. 31) 1985, s. 47-73.
- Ögüt Polat – Şahin, EA 8 (1986)
S. Ögüt Polat – S. Şahin, Katalog der bithynischen Inschriften, şurada: EA 8

- (1986), s. 109-128.
- Paton – Hicks, Cos, 1990
W. R. Paton – E. L. Hicks, *The Inscriptions of Cos*, 1990
- Paz de Hoz, AMS 36 (1999)
Maria Paz de Hoz, *Die lydischen Kulte im Lichte der griechischen Inschriften*, şurada: AMS 36, (Bonn 1999), s. 19-26.
- Persson, BCH 46 (1922)
A. W. Persson, *Inscriptions de Carie*, şurada: BCH 46, 1922, s. 394-426.
- Peschlow – Bindokat, Herakleia 2005
- Petzl, EA 26 (1996)
G. Petzl, *Neue Inschriften aus Lydien I*, şurada: EA 26 (1996), s. 1-29.
- Petzl, EA 6 (1985)
G Petzl, *Reste Eines Ephesischen Exemplars des Senatusconsultum de Agro Pergameno* (Sherk, *Roman Documents* Nr. 12) Tafel 20, şurada: EA 6 (1985) s. 70-71.
- Petzl, I. v. Smyrna I, 1987
G. Petzl, *Die Inschriften von Smyrna* (IK 24, 1), Bonn 1987.
- Petzl, JRS 85 (1995)
Monumenta Asiae Minoris Antiqua X, B. Levick; S. Mitchell; J. Potter; M. Waelkens, Review author[s]: Georg Petzl, şurada: JRS 85, 1995, s. 302-304.
- Piejko, Belleten 55 (1991)
F. Piejko, ♣Belleten 55 (1991).
- Piérart – Curty, *Historia Testis* 1989
M. Piérart et O. Curty (ed.), *Historia Testis, Mélanges d'épigraphie, d'histoire ancienne et de philologie offerts à Tadeusz Zawadzki*, Fribourg 1989, s. 21-35.
- Pleket, *Cayster Valley* 1970
H. W. Pleket, *Nine Grek Inscriptions from the Cayster Valley in Lydia: A Republication*, *Talanta* 2, 1970.
- Pococke, *Inscriptionum antiquarum* 1752
Pococke, *Inscriptionum antiquarum Gaec. Et Lat. Liber* (London 1752).
- Poland, RE IV A 2, 1932, s.v. Σύνοδος
F. Poland, RE IV A 2, 1932, s.v. Σύνοδος

- Poland, Vereinswesens 1967² F. Poland, Geschichte des griechischen Vereinswesens, Leipzig 1967² (1909¹)
- Poljakov. I. v. Tralleis 1, 1989 F. B. Poljakov. Inschriften von Tralleis (IK 36, 1), Bonn 1989.
- Pomtow, Klio XV (1918) H. Pomtow, Delphische Neufunde II. Neue delphische Inschriften Delphische Neufunde III, şurada: Klio XV (1918), s. 1-77.
- Pons, Deutsch-Englisch Globalwörterbuch S. Weiss, Pons, Deutsch-Englisch Globalwörterbuch
- Preuner, AM 46 (1921) E. Preuner, Aus alten Papieren, şurada: AM 46, s. 1-26, (Belin 1921)
- Radermacher, Glotta 25 (1936) L. Radermacher, Γειτονίασις Ἀχιλλέως ἱητήρος, şurada: Glotta 25 s. 198-200(1936).
- Ramsay, Anadolu'nun Tarihi Coğrafyası 1960 Ramsay, Anadolu'nun Tarihi Coğrafyası, Çeviren: Mihri Pektaş, İstanbul 1960
- Ramsay, Cities 1895/97 W. M. Ramsay, The Cities and Bishopries of Phrygia 1, 2, London 1895/97
- Ramsay, Cities 1907 W. M. Ramsay, The Cities of St. Paul, London 1907
- Ramsay, HGAM, 1890 M. Ramsay, The Historical Geography of Asia Minor, London 1890
- Ramsay, Inscriptions 1886 W. M. Ramsay, Notes and Inscriptions from Asia Minor, şurada: AJA (ser. 1) 2, 1886
- Ramsay, JHS 2, 1881 W. M. Ramsay, Contributions to the History of Southern Aiolis, şurada: JHS 2 1881
- Ramsay, JHS 38 (1918) W. M. Ramsay, The Utilisation of Old Epigraphic Copies, şurada: JHS 38 (1918)
- Ramsay, JHS 4, 1883 M. Ramsay, The Cities and Bishopries of Phrygia, şurada JHS 4, 1883, s. 370-436;
- Ramsay, JHS 8, 1887 W. M. Ramsay, The Cities and Bishopries of

- Phrygia(Continued) şurada: JHS 8, 1887, s. 461-519
- Rehm, Didyma II 1958
Didyma II: Die Inschriften von Albert Rehm ed. R. Harder, Berlin 1958.
- Reynolds, Aphrodisias 1982
J. Reynolds, Aphrodisias and Rome, London 1982
- Richardson, Provincial Administration 2001⁴
J. Richardson, Roman Provincial Administration 227 BC to 117 AD, 2001⁴ (ilk ed. 1976)
- Ricl, I. Alexandria Troas 1997
M. Ricl, The Inscriptions of Alexandria Troas, (IK 53), Bonn 1997
- Rigsby, Asyilia 1996
K. J. Rigsby Asyilia. Territorial Inviolability in the Hellenistic World, Berkeley–Los Angeles–London 1996
- Robert, A Travers 1980
L. Robert, A Travers l'Asie Mineure 1980.
- Robert, BCH 106 (1982)
L. Robert, BCH 106 (1982)
- Robert, decret d'Ilion, 1966
L. Robert, Sur un decret d'Ilion et sur un Papyrus concernant des cultes royaux, şurada: American Studies in Papyrology I: Essays in Honor of C. Bradford Welles (1966)
- Robert, Étud. Anat. 1937
L. Robert, Études Anatoliennes (1937, sonraki basım: 1970)
- Robert, Hellenica
L. Robert, Hellenica: Recueil d'épigraphie, de numismatique et d'antiquités grecques, 13 band, (1942-65)
- Robert, Hellenica 13, 1965
L. Robert, Hellenica 13, Paris 1965
- Robert, Hellenica 6, 1948
L. Robert, Hellenica 6, Paris 1948
- Robert, Noms indigènes 1963
L. Robert, Noms indigènes dans l'Asie Mineure greco-romaine, Paris 1963.
- Robert, REA 42 (1940)
L. Robert, Inscriptions de Bithynie, şurada:

- REA 42 (1940), s. 301-322.
- Robert, REG 38 (1925)
L. Robert, Lesbiaca, şurada: REG 38 (1925), s. 423-426.
- Robert, Villes², 1962
L. Robert, Villes d'Asie Mineure (2. ed.) Paris 1962.
- Robinson, AJA 9 (1905)
D. M. Robinson, Grek and Latin Inscriptions from Sinope and Environs, şurada: AJA 9 (1905), s. 294-333.
- Rocchi, Frontiera e Confini 1988
G. Daverio Rocchi, Frontiera e Confini nella Grecia antica, Rome 1988.
- Rostovtzeff, Kolonats 1910
M. Rostovtzeff, Studien zur Geschichte d. Römischen Kolonats (Archiv für Papyrusforschung Beiheft I 1910).
- Ruge, RE XVI 1
W. Ruge, Art. Mopsuestia, şurada: RE XVI 1, Sp.
- Sandys, Latin Epigraphy 1927
Sir John Edwin Sandys, Latin Epigraphy, An Introduction to the Study of Latin Inscriptions, Chicago 1974.
- Sartre, L'Asie Mineure 1995
Maurice Sartre, L'Asie Mineure et l'Anatolie, d'Alexandre à Dioclétien (IVe s. av. J.-C./IIIe s. ap. J.-C.), Paris 1995.
- Sayar, Antik Kilikya'da Şehirleşme (1999)
M. H. Sayar, Antik Kilikya'da Şehirleşme, şurada: XII. Türk Tarih Kongresi, Ankara 12-16 Eylül 1994, Ankara (1999)
- Sayar, I. v. Anazarbos 2000
M. H. Sayar, Die Inschriften von Anazarbos und Umgebung (I.K. 56), Bonn 2000.
- Schroeter, De Epistulis 1931
F. Schroeter, De Regum Hellenisticorum Epistulis in Lapidibus Servatis Quaestiones Stilisticae. Diss. Leipzig 1931.
- Schuler, Vestigia 50 (1996)
Ch. Schuler, Ländliche Siedlungen und Gemeinden im hellenistischen und römischen Kleinasien, şurada: Vestigia 50 (1996)
- Schwertheim, AMS XI (1994)
E. Schwertheim – H. Wiegartz (ed.), Neue

- Forschungen zu Neandria und Alexandria Troas, şurada: AMS XI (Bonn 1994)
- Schwertheim, AMS XXII (1996) E. Schwertheim, Die Troas. Neue Forschungen zu Neandria und Alexandria Troas II, H. Wiegartz (ed.), şurada AMS XXII (Bonn 1996).
- Schwertheim, I. v. Kyzikos II (I.K. 26) E. Schwertheim, Die Inschriften von Kyzikos and Umgebung II (I.K. 26), Bonn 1983
- Schwertheim, SRKK II 1978 E. Schwertheim, Studien zur Religion und Kultur Kleinasiens Festschrift für F. K. Dörner zum 65. Geburtstag am 28 Februar 1976 II, Leiden 1978
- Sherk, GRBS 7 (1966) R. K. Sherk, Greek, Roman and Byzantine Studies 7 (1966)
- Sherk, Roman Documents 1969 R. K. Sherk, Roman Documents from the Greek East, Baltimore, Maryland 1969
- Slavova, ZPE 120 (1998) M. Slavova, Lines 26-32 of the Horothesia of Dionysopolis (IGBulg V 5011), şurada: ZPE 120 (1998), s. 99-106
- Smallwood, Gaius Claudius Nero, 1967 E. M. Smallwood, Documents Illustrating the Principates of Gaius Claudius Nero, Cambridge 1967
- Sokolowski, LSAM 1955 Franciszek Sokolowski, Lois Sacrées de Lasie Mineure, şurada: Travaux et Mémoires des Anciens Membres Étrangers de L'école et de Divers Savants IX, Paris 1955
- Stauber, Adramytteion II (I.K. 51) Stauber, Die Bucht von Adramytteion II (I.K. 51), Bonn 1996
- Stein, Römische Reichsbeamte 1920 A. Stein, Römische Reichsbeamte der Provinz Thracia, Sarajevo 1920
- Sterret, WE 1888 J. R. S. Sterrett, The Wolfe Expedition to Asia Minor, Papers of the American School of Classical Studies at Athens 3 (1884/5 yayım 1888)

- Sterrett, EJA (1888) J. R. S. Sterrett, An Epigraphical Journey in Asia Minor, şurada: Papers of the American School of Classical Studies at Athens Vol. 2, 1888
- Strubbe, Anc. Soc. 6 (1975) J. Strubbe, A Group of Imperial Estates in Central Phrygia, şurada: Anc. Soc. 6 (1975), s. 228-250.
- Strubbe, AncSoc 6 (1975) J. Strubbe, A Group of Imperial Estates in Central Phrygia, şurada: AncSoc 6, 1975 s. 229- 250
- Studia Pontica III, 1910 J. G. C. Anderson- F. Cumont- H. Grégoire , Studia Pontica III: Recueil des inscriptions grecques et latines du Pont et de l'Arménie (Bruxelles 1910)
- Swoboda-Keil-Knoll, Denkmäler 1935 H. Swoboda, J. Keil, F. Knoll, Denkmäler aus Lykaonien, Pamphylien, und Isaurien, Brünn, Prag, Leipzig, Wien 1935.
- Şahin, Bithynia İncelemeleri, 1978 S. Şahin, Bithynische Studien – Bithynia İncelemeleri, Bonn 1978
- Şahin, EA 18 (1991) S. Şahin, Forschungen in Kommagene I: Epigraphik1 (Tafel 10-13) şurada: EA 18 (1991) s. 99 vd.
- Şahin, EA 3 (1984) S. Şahin, Ti. Iulius Frugi, Proconsul von Lycia-PAMPHLIA unter Mark Aurel und Verus. Abgrenzung des Stadtgebiets von Arykanda, şurada: EA 3 (1984) s. 39-48
- Şahin, EA 7 (1986) S. Şahin, Studien über die Probleme der Historischen Geographie des Nordwestlichen Kleinasiens I, şurada: EA 7 (1986) s. 125-152
- Şahin, I. v. Arykanda (I.K. 48) S. Şahin, Die Inschriften von Arykanda, Bonn 1994 (I.K. 48).
- Şahin, Nikaia II, 1 (I.K. 10,1) S. Şahin, Katalog der Antiken Inschriften des Museums von Iznik (Nikaia)- İznik Müzesi Antik Yazıtlar Kataloğu, Teil II, 1 (I.K.

- 10,1), Bonn 1981,
- Şahin, Strobilos ve Pylai, 1978
S. Şahin, Yalova Yakınında Strobilos ve Pylai Şehirleri, Bithynische Studien = Bithynia İncelemeleri, Bonn 1978 s. 97-108
- TIB 8, 2, 2004
H. Hellenkemper- F. Hild, Lykien und Pamphylien (Denkschr. ÖAW, phil.-hist. Kl. 320) (TIB 8,1-8,3, Wien 2004)
- Tod, International Arbitration, 1913
M. N. Tod, International Arbitration Amongst the Greeks, Oxford 1913
- Tsigaras, Syllogos 7 (1874)
N. Tsigaras, ♣şurada: Syllogos 7, 1874.
- Uguzzoni – Ghinatti, Eraklea 1968
Uguzzoni – Ghinatti, Le Tavole greche di Eraklea, Roma 1968
- Vittinghoff, Römische Kolonisation und Bürgerrechtspolitik 1951
F. Vittinghoff, Römische Kolonisation und Bürgerrechtspolitik unter Caesar und Augustus, Wiesbaden 1951
- Wade – Gery, Horos (1932)
H. T. Wade-Gery, Horos, şurada Mélanges Gustave Glotz II, Paris 1932, s. 877-887.
- Walbank, Leases of Public Land 1991
M. B. Walbank Inscriptions Horoi, Poletai Records, Leases of Public Lands, şurada: The Athenian Agora Vol. XIX, Athens, Princeton, New Jersey 1991.
- Waldman, ZPE 44 (1981)
H. Waldmann, Neue Inschriften aus Pisidien, şurada: ZPE 44 1981, s. 95-102.
- Waldmann, MDAI (I) Ek 37 (1991)
H. Waldmann, Der Kommagenische Mazdaismus (MDAI (I) Ek 37, Tübingen 1991).
- Welles, Royal Correspondance, 1974²
C. B. Welles, Royal Correspondance in the Hellenistic Period, A Study in Greek Epigraphy, Chicago 1974.
- Westermann, Land Registers 1921
W. L. Westermann, Land Registers of Western Asia under the Seleucids, şurada: Classical Philology 16, No. 1 s. 12-19 (1921)
- Whittaker, Frontiers 1993
C. R. Whittaker, Frontiers of the Roman

- Whittaker, Rome and it's Frontiers 2004
C. R. Whittaker, Rome and it's Frontiers: the Dynamics of Empire, London-New York 2004.
- Wiegand, AM XXIX (1904)
Th. Wiegand, AM XXIX (1904).
- Willamowitz – Moellendoff, Sitzungsberichte 1906
Ulrich von Willamowitz – Moellendoff, Sitzungsberichte der Königlich Preussischen Akademie der Wissenschaften, Phil.-hist. Klasse, 1906.
- Woodhead, Grek Inscriptions², 1981
A. G. Woodhead, The Study of Grek Inscriptions, 1981(2. ed.).
- Wörrle, Ptolemaios II und Telmessos 1978
M. Wörrle, Ptolemaios II und Telmessos, şurada, Chiron 8, 1978.
- Wycherley, Antik Çağda Kentler Nasıl Kuruldu?,
R. E. Wycherley, How The Greeks Built Cities, London 1949, Çeviren Nur Nirven – Nezh Başgelen, arkeoloji ve sanat Yayınları 1993.
- Zgusta, Ortsnamen
L. Zgusta, Kleinasiatische Ortsnamen, Heidelberg 1984
- Zimmermann, ZPE 92 (1992)
M. Zimmermann, Die Lykischen Häfen und die Handelswege im Östlichen Mittelmeer, şurada: ZPE 92 (1992), s. 201-217.

14 HARİTALAR

Harita 1: Sımr Yazıtlarının Taşıyıcılarına göre Bölgelere Dağılımı (Aiolia, Bithynia, Ionia, Karia, Lydia, Lykia, Mysia, Pamphylia, Phrygia, Pisidia, Thrakia, Troas) ----- EKTE.

15 INDICES

INDICES GRAECAE

NOMINA GEOGRAPHICA

Ἀθηναῖος· Ἀ[θ]ηναίων TKe 22, st. 6.

Αἰγαεύς· ὄροι Αἰγαέων π' TKe 7; πρὸς Αἰγαεῖς TI 1, ἕως τῶν ὄρων [τοις Αἰγαέων TI 1.

Ἀγαῖς· ὄροι τῆς Αἰγαῖδος TKe 1; [ὄ]ρια τᾶς [Α]γαῖδος TKe 5; ὄροι Αἰγαέων δ' TKe 6.

Αἰζανίτης· [χώρας Διὸ κτίστη καὶ] πό[λει] Αἰζ[ανιτῶν δοθεί]σας ὑπὸ Ἀτ[τάλου καὶ Προυσίου] βασιλέων TT 7.1, 7.2.

Ποταμὸς Αἰσηπος· ἕως ποταμοῦ τοῦ Αἰσήπου TKö 28c, st. 18.

Ἀλικαρνασσεύς· Ἀλικαρνα[σσέων TKe 22, st. 11.

Ἄναια· Ἄναια TKe 20, st. 60.

Ἄνδεδα· ὄρος Ἄν(δήδων) TKe 45.

Ἀνζουλάδιος· ὄροι Ἀνζουλαδί(ων) TKö 19, ὄροι Ἀνζουλαδ[ίων] TKö 20.

Ἄντικοσα· κωμῶν Κοσων καὶ Ἄντικοσω[ν], καθιερωμένων Ἀρτέμιδι Σβρυαλλιδι TKe 30.

Ἀποκομη· ὄρος Ἀποκόμης TKö 6.

Ἀπολλωνιάτης· ἡ βουλή καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀπολλωνια[τ]ῶν.

Ἀραξεύς· ἔδοξεν Ἀραξέων τῷ δήμῳ TKe 34.

Ἀραυκώμη· ὄροι Ἀραυκώμης TKö 18.

Ἀργασεύς· Ὅρος τεμένους Ἀργασέων TT 34.1, 34.2, Ὅρος [τ]εμένους [Ἀ]ργασέων TT 34.3, Ὅρος [τ]εμένους [Ἀ]ργασέων TT 34.4, [Ὅ]ρο[ς] τεμέ[νους] Ἀργασ[έων]. TT 34.5.

Ἀρσινοεύς· [Θρα]σέας Ἀρσινοέων τῇ πόλει - - - χαίρειν. TKe 31, st. 1, ὅταν Ἀρσινοεῖς θύωσιν TKe 31, st. 44, ὁ [Ἀρσιν]οεύς ἐν Ναγίδῳ TKe 31, st. 51, κατὰ τοὺς [νόμου]ς τοὺς Ἀρσινοέων TKe 31, st. 53-54, ὁ τα]μίας ὁ Ἀρσινοέων TKe 31, st. 61.

Ἀρσινόη· πόλιν ἔκτισεν Ἀρσινόην ἐπώνυμον τῆς μητρὸς τοῦ βασιλέως TKe 31, st. 26-27, ὁ μὲν ἄρχων ἀποτεισάτω δραχμὰς μυρίας [ιερ]ὰς Ἀρσινόῃ ἀπαραιτήτους TKe 31, st. 48-49, ὁ Ναγιδεὺς ἐν Ἀρσινόῃ TKe 31, st. 52, τὴν δ' ἑτέραν ἐν [Ἀρσινόῃ TKe 31, st. 58, τῆς δὲ ἐν Ἀρσινόῃ TKe 31, st. 60.

Ἀσία· τῆς Ἀσίας τὰς προσόδους μισ[...TKe 4a, st. 15, τῆς Ἀσίας τὰς προσόδους μισ[θ TKe 4b, st. 15; εἰς τὴν Ἀσίαν TKe 20, st. 146.

λίμνη Ἀσκανίη· ὄρος κβ' [τῆς] λίμνης Ἀ[σ]κανιη[ς]. TV 1.

Ἀσπένδιος: Ἄετος Ἀπολλωνίου Ἀσπένδιος ΤΚε 31, st. 24-25.

Ἀπτιουκώμη: ὄρος Ἀπτιουκώμης. ΤΚö 8, ὄροι Ἀπτιουκώμης. ΤΚö 9, ὄροι [Ἀπτιου]κώμης. ΤΚö 10.

Αὐλών: χώραν καὶ - - - Αὐλῶνα τὸν κατάγοντα πρὸς Μισυλωι ΤΚε 43.

τὸ κοῖνον τῶν Ἀχαιῶν: ἀπὸ δὲ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν ΤΚε 22, st. 18.

Βαλβυρεύς: (ὄροι) Βαλ(βυρέων) ΤΚε 36, 37.

Βατινήτις: Οἱ μὲν οὖν Πριηνεῖς ... γεγενημένην αὐ[τοῖς] [κτῆσι]ν τῆς Βατινήτιδος χώρας ἐπεδείκνυον ΤΚε 19, st. 11-12, τοὺς οἰκ[οῦν]τας ἀ[ποχωρῆσαι τῆς Βα]τινήτιδος χώρας ΤΚε 19, st. 23-24, Οἱ δὲ παρ' ὑμῶν ἀποσταλέντες [πρέσβεις τὴν κτῆσιν τῆ]ν γεγενημένην αὐτοῖς τῆς Βατινήτιδο[ς] [χώρας ἔφασαν ἐκ προγόνων] παρεληφέναι ΤΚε 19, st. 27-29; Ἐφασαν δὲ Σάμιοι τὰν χώραν] τὰν Βατ[ινᾶτιν ΤΚε 20, st. 44-45, ὑπὲρ τοῦ Βατινήτου ΤΚε 20, st. 102, ὑπέ[ρ τ]οῦ Βατινήτο[υ ΤΚε 20, st. 125.

Βῆσσα: τὰ πρὸς Βῆσσαν ΤΚε 26, st. 63.

Βιργηνός: ὄροι Βιργηνῶν ΤΚö 7.

Γαβία: ὄριον Γαβίας ΤΚö 26.

Γερκαδαχοι: ὄριον Γερκαδαχων ΤΚö 26.

Δάφναιος: ὄρ(ος) ἱεροῦ Δαφναίου. ΤΤ 12.

Δελφοί: [δέδ]όχθαι τᾶι πόλι τῶν Δελφῶ[ν] ΤΤ 4.

Δήλος: ἐκ τῶν καθιερωμένων στηλῶν ἔν τε Ἰλίωι καὶ Δήλωι καὶ Ἐφέσωι ΤΚε 3, st. 138-139.

Διαγυρηνοί: Διαγυρηνῶν ΤΙ 55.

Δίδυμα: ἐν Διδύμοις ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ΤΚö 27a, st. 32, ΤΚö 27b, st. 10.

Διδυμέυς: τὸν Ἀπόλλω][να τὸν Διδυμέα ΤΚε 22, st. 85-86.

Διονύσιος: Ὅριον Διο[ν][υ]σιων ΤΚö 24.

Διοσιεριτίς: περὶ τῆς Διοσιερίτιδος χώρας καὶ τῶν κατὰ τὰ Στενὰ καὶ τὸ Πρεπέλαιον τόπων, ΤΚε 27, 22-23.

Διφιλον: τὰ Διφ[ί]λου χωρία ΤΚε 17, st. 28.

Δορυλαεύς: [ὄρο]ι μεταξὺ Δορυλαέων [καὶ Νι][κ]αιέων ΤΚε 12.

Δοῦρις: ὡς ὑδάτ]ων ῥοαί, Εὐάγωνά τε καὶ Ολύμπιχον κ[αί] Δοῦριν ΤΚε 20, st.109, καίπερ ὄντας τέσσερας μὲν Σαμίους-Οὐλιάδην καὶ Ολύμπιχον καὶ Δοῦριν καὶ Εὐάγωνα ΤΚε 20, st. 120.

Δρουοῦσσα· Κάριον καὶ Δρουοῦ[σσαν] ΤΚε 20, st. 53, λαχεῖν αὐτοὶ Κάριον καὶ Δρουοῦσσαν ΤΚε 20, st. 104, διότι λάχο[ιεν] Κάριον καὶ Δρουοῦσσαν ΤΚε 20, st. 105, διότι ἔλαχον Σάμιοι Κάριον καὶ Δρουοῦσσαν, ΤΚε 20, st. 122-123.

Δύνδιμος· ἐπὶ νότου Δυνδίμου Με(ιλητού)πολις ΤΚε 29.

Ἐπωπεύς· τὸ δ' Ἐπωπέως ἐπάνω Πρι[η]ν[έων] ΤΚε 17, st. 24.

Ἐρζηνοί· Ἐρζ(ηνώων)? ΤΙ 14.

Ἐρμος· ἀπὸ τοῦ Ἐρμέω ΤΚε 16.

Ἐρυθραῖος· Ἐρυθραίων· ΤΚε 15b, st. 3.

Εὐάγων· ὡς ὑδάτ]ων ῥοαί, Εὐάγωνά τε καὶ Ολύμπιχον κ[αί] Δοῦριν ΤΚε 20, st.109, καίπερ ὄντας τέσσερας μὲν Σαμίους-Οὐλιάδην καὶ Ολύμπιχον καὶ Δοῦριν καὶ Εὐάγωνα ΤΚε 20, st. 120.

Εὐάλκη· δύο δὲ Ἐφεσίους-Κρεώφυλον καὶ Εὐάλκη ΤΚε 20, st. 120-121.

Εὐπαννήση· διὰ τῆς Εὐπαν[ν]ήσης ΤΚδ 28c, st. 17-18.

Ἐφέσιος· Ἐφε]σίων· ΤΚε 15b, st. 16; δύο δὲ Ἐφεσίους-Κρεώφυλον καὶ Εὐάλκη ΤΚε 20, st. 120-121; ὄ(ρος) Ἐφε(σίων) λησ' ΤΚε 28.

Ἐφεσος· ἐκ τῶν καθιερωμένων στηλῶν ἔν τε Ἰλίω καὶ Δήλῳ καὶ Ἐφέσῳ ΤΚε 3, st. 138-139; ἐν Ἐφέσῳ ΤΚε 20, st. 23; ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος ΤΚδ 28a, st. 30; ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος ΤΚδ 28b, st. 9.

Ζελείτις· ὄρος τῆι τε Ζελεϊτίδι χώραι καὶ τῆι Κυζικηνῆι ΤΚδ 27a, st. 3-4, ἀπὸ τῆς Ζελεϊτίδος χώρας τῆς μὲν [π]ρὸς τὴν Κυζικηνήν ΤΚδ 27c, st. 9-10.

Ζεφυρίον· ἐπὶ Ζεφυρίου ΤΚε 17, st. 29.

Ἡρακλέα· ἢ ἐν Ἡρακλέαι ΤΚε 22, st. 66, [ὅσοι] ἄν ὤσιν Μαγνήτων ἢ Πριηνέων ἐμ. Μιλήτῳ καὶ ἐν Ἡρακλέαι ΤΚε 22, st. 72.

Ἡρακλεώτης· καὶ Ἡρακλεώταις τοῖς συνμαχήσασι Μιλησίοις ΤΚε 22, st. 59, παρὰ τοῖς ἰδιώταις - - - ἢ Ἡρακλεωτῶν ΤΚε 22, st. 69-70, [ὅσοι] ἄν ὤσιν - - - ἢ Ἡρακλεωτῶν ἐμ. Μαγ[νη]σ[ί]αι ἢ Πριήνη, ΤΚε 22, st. 71; κωμῶν Κοσῶν καὶ Ἀντικοσῶ[ν], - - - προσκριθεισῶν Ἡρακλεώταις ὑπὸ Πομπησίου Βάσσου ΤΚε 30; Ἡρακλεώτων ΤΚδ 1, ὄρια Ἡρακ(λ)εώτων ΤΚδ 2.

Θῆβαι· νέμε]σθαι - - - ἐπὶ(?) τοῖς αὐτοῖς Θῆ[βας] [καὶ Μ]αραθήσιον ΤΚε 20, st. 56-58.

Θηβαῖος· [ἦν ἐνέμ]οντο Θηβαῖοι ΤΚε 16, πάντα [Θ]η[β]α[ι]ά ἐστι ΤΚε 17, st. 24.

Θινίχου πάγος· ἀπὸ Θινίχου πάγου ΤΚε 20, st. 159.

Θρακοὶ Κολωναι: Λυκίων καὶ Θρα[κῶν] Κολώνων θεοῖς [Ἐ]γορίοις TT 8.

Θυεττηνοί: [Θ]υετ[τ]ηγῶν TKe 10.

Ἰλιον: ἐκ τῶν καθιερωμένων στηλῶν ἐν τε Ἰλίῳ καὶ Δήλῳ καὶ Ἐφέσῳ TKe 3, st. 138-139; ἐν Ἰλίῳ ἐν τῷ ἱερωί τῆς Ἀθηνᾶς TKö 28, st. 29.

Ιογατος: Ὅριον Ιογατων TKö 25.

Ἰππόβοτος: Ὅρος ἱερός Ἀρτέμιδος χώρας τῆς ἐν Ἰπποβότῳ TT 19.

Ἰωνία Στρούσης ἐξαιτράπης ἐὼν Ἰωνίης TKe 15b, st. 29-30; Λυγδάμεως ἐπελθόντος ἐπὶ τὴν Ἰω[νί]αν, TKe 19, st. 14-15.

Ἰωνες: τῶν Ἰώνων τῶν [δι]καστέων TKe 15b, st. 29; [ὑπὸ Ἰώνων κοινο]ῦ TKe 20, st. 55, καθῶς καὶ τὸ Ἰώνων κοιν]ὸν - - - [ἔκρινε] Πανιωνίοις TKe 20, st. 58-59.

Καίκου πεδίων: ἐγ Καίκου πεδίῳ χώραν TKe 3, st. 120.

Καλχαδονία: [τ]ὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος το[ῦ]ς Πυθαίου τὸ ἐν τῷ Καλχαδονίῳ TT 4.

Καπερχαρσις: Ὅριον Καπερχαρσεας TKö 24.

Καππαδοκία: Καππαδοκίας οἱ ὄροι TI 51.

Καρία: τὰ τῆς ἡγεμονίας μέρη Φρυγίας τε κὲ Καρίας TKö 14.

Κάριον: τοῦ φρουρίου ὃ καλεῖ[τ]αι Κ[ά]ριον TKe 3, st. 9-10, ἐπὶ τοῦ [φρουρί]ου ὃ καλεῖται Κάριον TKe 20, st. 22-23, [τὸ φρούριον ὃ κα]λεῖται Κάριον TKe 20, st. 26, Κάριον καὶ Δρουῦ[σσαν] TKe 20, st. 53, εἰς τὸ Κ[άρι]ον TKe 20, st. 66, εἰς τὸ Κάριον TKe 20, st. 73, ἐόντες ἐν τῷ Καρίῳ TKe 20, st. 76, ἐκ τοῦ Καρίου TKe 20, st. 81, ὑπὲρ δὲ τοῦ Καρίου] καὶ τᾶς περὶ τὸ Κάριον χώρας TKe 20, st. 98-99, μάλιστα τὸ] Κάριον TKe 20, st. 100-101, τὸ Κάριον καὶ ἄ περὶ τοῦτο χώρα TKe 20, st. 103, λαχεῖν αὐτοὶ Κάριον καὶ Δρουῦσσαν TKe 20, st. 104, διότι λάχο[ιεν] Κάριον καὶ Δρ]ουῦσσαν TKe 20, st. 105, ὅτι μὲν τὸ Κάριον ἔλαχον TKe 20, st. 108, [τὸ] δὲ Κάριον ἔφασαν αὐτῶν καταλαβέσθαι Πριανε[ῖς] TKe 20, st. 109-110, διότι ἔλαχον Σάμιοι Κάριον καὶ Δρουῦσσαν, TKe 20, st. 122-123, ἐκπεσεῖν μὲν Καρ[ίου] TKe 20, st. 124, ἐκ τοῦ Καρίου TKe 20, st. 129, ὑπὲρ δὲ Καρίου TKe 20, st. 133.

Καύνιος: Καυ][ν]ίων TKe 22, st. 12-13.

Κιλικία: Ἀετὸς Ἀπολλωνίου Ἀσπένδιος - - - στρατηγὸς γενόμενος κατὰ Κιλικίαν TKe 31, st. 24-25, Θρασέας - - - στρ[α]τηγὸς Κιλικίας TKe 31, st. 29-30.

Κίλικος: ὄροι Κιλικίων TE 1.

Κιταναυρεὺς: (ὄροι) Κι(ταναυρέων) TKe 35.

Κλαζομένιος: Κλαζομενίων TKe 15b, st. 9, Κλαζομενίων δὲ TKe 18a, st. 8, Κλαζομενίαν ε[ῖ]ναι TKe 18a, st. 10.

Κνίδιος: Κνιδ[ί]ων TKe 22, st. 8.

Κολιανοκομῆ: ὄρος Κολιανοκόμις ΤΚö 6.

Κολοφώνιος: τῶν ὄρων τῆς Κολοφωνίας ΤΚε 18a, st. 11; παρὰ] δὲ Κολοφωνίω[ν ΤΚε 20, st. 59.

Κολωνεύς: ἐκ [Κο]λῶν<έ>ων ΤΚε 22, st. 8.

Κόραξ: ἐπὶ κρήνην Σοβαγῆνων καλλίροον στάδιοι Κόρακος ποταμοῖο παρ' ὄχθας ΤΚö 21 Β.

Κόρνο κῆπος: Κόρνο κῆπον ΤΚε 16.

Κοσα: κωμῶν Κοσων καὶ Ἀντικοσῶ[ν], καθιερωμένων Ἀρτέμιδι Σβρουαλλίδι ΤΚε 30.

Κρεώφυλον: δύο δὲ Ἐφεσίους·Κρεώφυλον καὶ Εὐάλικη ΤΚε 20, st. 120-121.

Κυζικενός: Κυζι[κηνῶν ΤΚε 22, st. 16; ὄρος] Κυ(ζικηνῶν). ΤΚε 42; ὄρος τῆι τε Ζελεϊτίδι χώραι καὶ τῆι Κυζικηνῆι ΤΚö 27a, st. 3-4, ἀπὸ τῆς Ζελεϊτίδος χώρας τῆς μὲν [π]ρὸς τὴν Κυζικηνήν ΤΚö 27c, st. 9-10.

Κῶιος: οἱ δικαστ[αῖ] οἱ τῶγ Κῶιων ΤΚε 18a, st. 2.

Κωρύκιος: ὄ(ροι) Κω(ρυκίων) ΤΚε 38; ὄ(ροι) Κῶρ(υκίων) Φαζ(ηλειτῶν). ΤΙ 57.

Λαγίνοι: ὄρος Λαγινῶν ΤΚö 13.

Λαγονία: ὄροι Λαγονίας ΤΚö 11, ὄρ[οι] Λα[γο]νια[ς] ΤΚö 12.

Λαοδίκειος: τὸν Λαοδίκειον πόλεμον ΤΚε 20, st. 134.

Λεβέδιος: Λεβεδίων ΤΚε 15b, st. 13.

Λευκή: Λευκῆς καὶ Πτελεοῦ μέσσον ὄρον θέμενοι ΤΚö 30.

Λευκοφρυηνή: ὁμνύω τὴν Ἄρτεμιν [τὴν Λευκοφρυηνήν ΤΚε 22, st. 82; δικαὶ Ἀρτέμιδι Λευκοφρυηνῆι καταχρησάσθω ΤΚε 23a, st. 28; Πausανίας ὁ νεωκόρος τῆς Ἀ[ρ]τέμιδος τῆς Λευκο[φρυηνῆς ΤΚε 23a, st. 30; - - - -δικαὶ Ἀρτέμιδ[ι] [Λευκοφρυηνῆι] Ἡ<ι>ρέθησαν ἔγδοικοι ΤΚε 23d, st. 1-3.

Λιμναί: Λιμνῶν ὄροι ΤΚö 28.

Λύκιοι: Λυκίων καὶ Θῶρα[κῶν] Κολώνων θεοῖς [Ἐ]γορίοις ΤΤ 8.

Μάγνητες: Μάγνητες καὶ Μιλή[σιοι] ΤΚε 22, st. 2, παρὰ [μὲν Μαγνήτων ΤΚε 22, st. 22, Μάγνησι καὶ Μιλησίοις ΤΚε 22, st. 29, πᾶσαν εἶναι Μαγνήτων ΤΚε 22, st. 31, μήτε Μάγνησιν τὴν Μιλησίων χώραν ΤΚε 22, st. 40, μήτε Μιλησίο[ις] [τὴ]ν Μαγνήτων χώραν ΤΚε 22, st. 41-42, ἢ κατὰ Μαγ[ν]ήτων ΤΚε 22, st. 47-48, ἢ Μάγνητες διὰ τῆς Μ[ι]λησίων χώρας ΤΚε 22, st. 51-52, ἢ Μιλήσιοι διὰ τῆς Μαγνήτων ΤΚε 22, st. 52, ἢ Μάγνητ[ες] εἰς τὴν Μιλησίων ΤΚε 22, st. 54-55, ἢ Μιλήσιοι εἰς τὴν Μαγνήτων ΤΚε 22, st. 55, καὶ Πριηνεῦσι τοῖς συνμα[χί]σασι Μάγνησιν ΤΚε 22, st. 58-59, ὁ δῆμος ὁ Μαγνήτων ΤΚε 22, st. 68, παρὰ τοῖς ἰδιώταις Μαγν[ή]των ΤΚε 22, st. 69-70, ἐκλυτροῦσθαι Μάγνητας μέ[ν] ΤΚε 22, st. 70, [ὄσοι] ἄν ὧσιν Μαγνήτων ΤΚε 22, st. 72, παρὰ Μαγνήτων ΤΚε 22, st. 77, τὸν δῆμο]ν τὸν

Μαγνήτων ΤΚε 22, st. 80, Μάγνητες μὲν Μιλησί[οις ΤΚε 22, st. 80-81, Μιλήσιοι δὲ] Μάγνησιν ΤΚε 22, st. 81, ὄρκο]ς Μαγνήτων ΤΚε 22, st. 82, ὡς δὲ Μάγνητες [ἄγουσιν ΤΚε 22, st. 90-91; Πρεσβευταὶ Μάγνητες καὶ Πριηνεῖς ΤΚε 23b, st. 3, Μάγνη<τε>ς πρεσβευταὶ ΤΚε 23b, st. 7, ἐξεχώρησαν Μάγνητες ΤΚε 23b, st. 12, ὅς κρινεῖ Μάγνησιν καὶ Πριηνεῦσιν ΤΚε 23b, st. 18, Μάγνητ[ες ΤΚε 23b, st. 19, πρὸς Μάγνητας πρεσβευτὰς ΤΚε 23b, st. 23, Μάγνητες πεποιήκεισαν ΤΚε 23b, st. 24, ὑπὸ Μαγνήτων ΤΚε 23b, st. 27, ἰκνούμενος τοῖς Μάγνησιν ΤΚε 23c, st. 14, ὅτι Μάγνητες ΤΚε 23c, st. 23, ὑπὸ τε - - - Θεοδότου Μάγνητος ΤΚε 23c, st. 25-26.

Μαγνησία: ἢ ἐμ Μαγνησίου ΤΚε 22, st. 65, [ὄ]σοι ἂν ὦσιν - - - ἢ Ἡρακλεωτῶν ἐμ Μαγ[νη]σ[ί]αι ἢ Πριήνη, ΤΚε 22, st. 71, εἰς Μαγνησιαν ΤΚε 22, st. 79.

Μαιανδρία: [Μαιαν]δρίας ΤΚε 17, st. 7, παρὰ τὸς Χαιρ[έω] [καὶ] Μαιανδρίας ἀγρός: ΤΚε 17, st. 16-17.

Μαϊάνδρος: περὶ τῆς γῆς τῆς] ἐμ Μαϊάνδρο[ο πεδίω ΤΚε 15a.

Μαιμαλώπη: ἐ]πὶ τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον ὑπὸ μὲν Σαμίων Μαιμαλώπη ΤΚε 26, st. 71.

Μαραθήσιον: νέμε]σθαι - - - ἐπὶ(?) τοῖς αὐτοῖς Θή[βας] [καὶ Μ]αραθήσιον ΤΚε 20, st. 56-58.

Μεγάλη πόλις: ἀπὸ Μεγάλης πόλεως ΤΚε 22, st. 19.

Μεγάλος λόφος: ἐμ Μεγάλω λόφω ΤΚε 17, st. 21.

Μειλατοί: ὄρ(ος) (τῆς)πό(λεως) Με(ιλατῶν) ΤΚε 29.

Μειλητούπολις: ἐπὶ νότου Δυνδίου Με(ιλητού)πολις ΤΚε 29.

Μελανπάγιτος: ὄρια Μελανπαγίτων ΤΚῶ 1, Μελανπαγίτων ΤΚῶ 2, ὄρια Με[λανπα]γίτων ΤΚῶ 3, Με[λανπαγίτων]? ΤΚῶ = ΤΙ 2.

Μελιά: [διότι καὶ ἄ] λοιπὰ χώρα ἄ Μελιάς ΤΚε 20, st. 55.

Μελιακός: μ]ετὰ τὸμ πόλεμον τὸμ Με[λιακόν ΤΚε 20, st. 56, μετὰ τὸν Μελιακὸν πόλ[εμον ΤΚε 20, st. 108, Ἀμέσ δὲ θεωροῦντες τοὺς γράψαντας τὸμ [πόλεμον τὸμ] Μελιακὸν ΤΚε 20, st. 118.

Μελιεύς: Πριαγ[εῖς μετὰ Μελιέ]ων ΤΚε 20, st. 47, διαίρουντο τὰν τῶν Μελιέων χώραν ΤΚε 20, st. 103-104.

Μιλήσιος: τ[ε]θείσης τῆς δίκης ὑπὸ Μιλησίων καὶ Μυησίων ΤΚε 15b, st. 20, τῆγ γῆν εἶναι Μιλησίων ΤΚε 15b, st. 31, Προδικασταὶ Μιλησίων ΤΚε 15b, st. 31; Μιλη[?]σίους ΤΚε 20, st. 50-51, ἐν] [ταῖς Μαιανδρίου τοῦ Μιλησίου ἱστο[ρίαις ΤΚε 20, st. 54, παρὰ μὲν Μιλησίων ΤΚε 20, st. 57, ἐν ταῖς ἐπιγεγραμμέναις Μαιανδρίου τοῦ Μιλησίου ἱστο[ρίαις ΤΚε 20, st. 122, [κατὰ τάδε Μιλησίοις καὶ Πριηνεῦσιν ὄρια ΤΚε 21, st. 9, παρὰ τε Μιλησίων καὶ Πριηνέων ΤΚε 21, st. 11-12, συνθῆκαι Μ[ι]λησίων καὶ Μαγ[νήτων]. ΤΚε 22, st. 1, Μάγνητες καὶ Μιλή[σιοι] ΤΚε 22, st. 2, [παρὰ] δὲ Μιλησίων ΤΚε 22, st. 25, ἕως θαλάσσης εἶναι Μιλησίων ΤΚε 22, st. 32, μήτε Μάγνησιν τὴν Μιλησίων χώραν ΤΚε 22, st. 40, μήτε Μιλησίο[ις] [τῆ]ν Μαγνήτων χώραν ΤΚε 22, st. 41-42, ἢ κατὰ Μιλησίων ΤΚε 22, st. 48, ἢ Μάγνητες διὰ τῆς Μ[ι]λησίων χώρας ΤΚε 22, st. 51-52, ἢ Μιλήσιοι διὰ τῆς Μαγνήτων ΤΚε 22,

st. 52, ἡ Μάγνητ[ες] εἰς τὴν Μιλησίων ΤΚε 22, st. 54-55, ἡ Μιλήσιοι εἰς τὴν Μαγνήτων ΤΚε 22, st. 55, καὶ Ἡρακλεώταις τοῖς συναμαχῆσασι Μιλησίοις ΤΚε 22, st. 59, αἰχμαλώτους τοὺς Μιλησίων ΤΚε 22, st. 68, παρὰ τοῖς ἰδιώταις - - - ἡ Μιλησίων ΤΚε 22, st. 69-70, [ὅ]σοι ἄν ὦσιν Μιλησίων ΤΚε 22, st. 71, Μιλησίους δ[έ], ΤΚε 22, st. 71, τὸν δῆμον τὸν Μιλησίων ΤΚε 22, st. 78, παρὰ] [Μιλησίων ΤΚε 22, st. 78-79, Μάγνητες μὲν Μιλησί[οις ΤΚε 22, st. 80-81, Μιλήσιοι δὲ] Μάγνησιν ΤΚε 22, st. 81, ὄρκος Μιλησίων ΤΚε 22, st. 85, ὡς μὲν Μιλήσιοι ἄγουσιν ΤΚε 22, st. 89.

Μίλητος· ἡ ἐμ Μιλήτῳ ΤΚε 22, st. 65, [ὅσοι] ἄν ὦσιν Μαγνήτων ἢ Πριηνέων ἐμ Μιλήτῳ καὶ ἐν Ἡρακλείῳ ΤΚε 22, st. 72, εἰς Μίλητον ΤΚε 22, st. 78.

Μισυλος· χώραν καὶ - - - Αὐλῶνα τὸν κατάγοντα πρὸς Μισυλῳ ΤΚε 43.

Μυήσιος· τ[ε]θείσης τῆς δίκης ὑπὸ Μιλησίων καὶ Μυησίων ΤΚε 15b, st. 20, ἐπεὶ δὲ Μυήσιοι τὴν δίκην ἔλιπον ΤΚε 15b, st. 28.

Μυκάλη· τὸ Μυκάλης ἱερόν ΤΚε 17, st. 14.

Μυλασεύς· Μυλα[σ]έων ΤΚε 22, st. 13-14; πρὸς τὴν Μυλασέων πόλιν ΤΚε 23a, st. 4, πρὸς Μυλασεῖς, ΤΚε 23a, st. 20, Μ[υ]λασέων τὸ δικαστήριον καὶ τὴν Μυλασέων ἀπόκρισιν ΤΚε 23a, st. 20-21, ἐπὶ Μυλα[σέ]ων δικαστηρίου ΤΚε 23a, st. 26-27.

Μύνδιος· [Μυ]νδίων ΤΚε 22, st. 9.

Μυρινάιος· ὄροι Μυρινάων ΤΚε 8; ὄρ[οι] Μυρινάων ΤΚε 9.

Μυτιληναῖος· περὶ τῶν ἐ]νεστηκότων πρὸς Μυ[τιληναίου]ς ΤΚε 3, st. 4, Μυτιληναῖο[ι ὠμολόγη][σαν ΤΚε 3, st. 27, [Μυτιληναίων.] ΤΚε 3, st. 45, ἐμφανιζόντων δὲ ὁμοίως Μυτιληναίων Πιταναίοις ΤΚε 3, st. 120, τῶν μὲν Μυτιληναίων παρεχομένων ΤΚε 3, st. 123.

Μυτιλήνη· οἵτινες ἐπὶ τὰν χώραν παραγενόμενοι τῷ ἐν Μυτιλήνῳ ΤΚε 3, st. 70, ἐπὶ τῷ τὰν ἐπιδαμίαν ποήσασθαι τὰν ἐν Μυτιλήνῳ ΤΚε 3, st. 83, Πιτάνην καὶ Μυτιλήνην ΤΚε 3, st. 93.

Μυως· ἐμ Μυοῦντι ΤΚε 23a, st. 11.

Ναγιδεύς· Ἐπεὶ οὖν οἱ Ναγιδεῖς, ΤΚε 31, st. 4, τοῦ παρὰ τῶν Ναγιδέων ἀποσταλέντος ἡμῖν ψηφίσματος ΤΚε 31, st. 20-21, τότε εἶναι αὐτοὺς ἀποίκους [Ναγιδέων ΤΚε 31, st. 36-37, ἰσοπολιταὶ Ναγιδέων ΤΚε 31, st. 40, παραγινέσθω[σαν] Ναγιδεῖς φέροντες τὸ αὐτό ΤΚε 31, st. 44-45, μὴ ἐξέστω δὲ μηκέτι [Ν]αγιδεῦσι παρευρέσει ΤΚε 31, st. 45-46, κατὰ τοὺς νόμους τοὺς Ναγιδέων ΤΚε 31, st. 52, ὁ Ναγιδεύς ἐν Ἀρσινόῃ ΤΚε 31, st. 52, ὁ ταμίας [ὁ Ναγιδέων ΤΚε 31, st. 60.

Νάγιδος· ὁ [Ἀρσιν]οεὺς ἐν Ναγίδῳ ΤΚε 31, st. 51, τῆς μὲν ἐν Ναγίδῳ ΤΚε 31, st. 60.

Νικαιεύς· [ὄρο]ι μεταξὺ Δορυλαέων [καὶ Νι][κ]αίεων ΤΚε 12.

Ὀλύμπιχον· ὡς ὑδάτ]ων ῥοαί, Εὐάγωνά τε καὶ Ὀλύμπιχον κ[αί] Δοῦριν ΤΚε 20, st.109, καίπερ ὄντας τέσσερας μὲν Σαμίους·Οὐλιάδην καὶ Ὀλύμπιχον καὶ Δοῦριν καὶ Εὐάγωνα ΤΚε 20, st. 120.

Ὀνοβαρεὺς· ὄ(ροι) Τ(υπαλλιωτῶν) Ὀ(νοβαρέω)ν? ΤΙ 55.

Ὀρειογυάδης· ἱερόν Διονύσου Ὀρειογυάδων καὶ Ἐνέδρα[ς] ΤΙ 29.

Οὐλιάδης· καίπερ ὄντας τέσσερας μὲν Σαμίους·Οὐλιάδην καὶ Ὀλύμπιχον καὶ Δοῦριν καὶ Εὐάγωνα ΤΚε 20, st. 120.

Ουραμμίας· τ'Ο[υ]ραμμία χώραν ΤΚε 43.

Ὀφειωσ Κεφαλή· χώραν καὶ Ὀφειωσ Κεφαλήν λεγομένην ΤΚε 43.

Παλαύδιτος· Παλαυδίτων ΤΚῶ 3.

Πανιώνιος· καθῶ[ς] καὶ τὸ Ἴωνων κοιν]ὸν - - - [ἔκρινε] Πανιωνίους ΤΚε 20, st. 58-59.

Παννεος· ἱερόν ἀπὸ Πάννου ΤΤ 20.

Πάννου κώμη· Πεπ[ρά]καμεν Λαοδίκη Πάννου κώμην ΤΚῶ 27a st. 1-2, ἡ ἡμ μὲν ἐπάνω Πάννου κώμης ΤΚῶ 27a st. 4, τῆμ μὲν Πάν[νου] κώμηι ὑπά]ρχουσαν συμβαίνει ὕστερον γεγενῆσθαι ΤΚῶ 27a st. 6-7, Πάννο[υ] κώμη ΤΚῶ 27c, st. 2, ἐπ[ι]

Πάννου κώμης ΤΚῶ 27c, st. 10-11.

Παννουκομιτῆς· ὑπὸ - - - Δάου Ἀζαρέτου καὶ Μηδείου Μητροδώρου Παννοκωμ[ι]τῶν ΤΚῶ 27c, st. 12-13.

Πάτραι· ἀπὸ Πατ[ρῶν] ΤΚε 22, st. 20.

Περγαμηνός· ὄροι Περγαμηνῶν ΤΚε 2; [Περγ]αμηνοί, συγγενεῖς ὄντ[ες καί] ΤΚε 3; st. 2, Περγαμηνοί ΤΚε 3, st. 7, δεδόχ[θαι τῶι δήμωι, ψηφίσασ]θαι Περγαμηνοῖς ΤΚε 3, st. 11, διοικ]ουμένοις ὑπὸ Πε[ργ]αμηνῶν ΤΚε 3, st. 24, ὡς Περγαμηνοί ἄγουσιν ν ΤΚε 3, st. 29, τὸν δήμον τὸν Περγαμηνῶν ΤΚε 3, st. 41, ὑπὸ τῷ δάμω τῷ [Περγα]μήνων ΤΚε 3, st. 46-47, ὡς Περγάμηνοι ἄγοισι ΤΚε 3, st. 71, [Περγαμηνῶν] ΤΚε 3, st. 89; τίνες ὄρο[ι] Περγαμηνῶν εἰσ[ιν] ΤΚε 4a, st. 7, περὶ χώρας, ἣτις ἐν ἀντιλογία ἐστὶν δημοσιώ[ναις πρὸς] Περγαμηνοῦς ΤΚε 4a, st. 22; Περ[γαμηνοῦς] πρεσβευτὰς προσ]αγορευῆσαι ΤΚε 4b, st. 3-4, τίνες ὄρο[ι] Περγαμηνῶν εἰσιν ΤΚε 4b, st. 7, περὶ χώρας, ἣτις ἐν ἀντιλογία ἐστὶν δημοσ[ιώναις πρὸς] Περ[γαμηνοῦς] ΤΚε 4b, st. 22-23.

Πέργαμον· ἀναχωρήσαντες εἰς Πέργαμον ΤΚε 3, st. 121.

Πεσσιούντιος· ἀγροὺς πάσης χώρας τῆς λα[μ]πρά[ς] Πεσσιουντιῶν πόλοωσ ΤΚε 13.

Πιτάναιος· [Πι]ταναίων ΤΚε 3, st.1, πρὸς Πιταναίοις ΤΚε 3, st. 65, ἐπεὶ καὶ Πιτάναιοι ὠμολόγησαν ΤΚε 3, st. 69, Πιταναῖοι ΤΚε 3, st. 102, αἰ στήλαι κεῖνται εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὀρίζουσιν τὴν τε Πιταναίαν ΤΚε 3, st. 111-112; ἐμφανιζόντων δὲ ὁμοίως Μυτιληναίων Πιταναίοις ΤΚε 3, st. 120, Πιταναίοις ΤΚε 3, st. 124,

παρεχομένων] [] τῶν δὲ Πιταναίων ΤΚε 3, st. 124-125, δόντος εἰς ταῦτα Πιταναίοις καὶ Φιλεταίου ΤΚε 3, st. 135, ὡς Εὐμένης ἐκύρωσεν ἐπιστολὴν πρὸς Πιταναίους ΤΚε 3, st. 141-142, Πιταναίοις ἀποκαθίσταμεν αὐτὴν ΤΚε 3, st. 148, Πιταναίος ΤΚε 3, st. 152.

Πιτάνη· ἐπὶ τὴν χώραν παραγενόμενοι τοῦ ἐ[ν Πιτάνη] ΤΚε 3, st. 28, Πιτάνην καὶ Μυτιλήνην ΤΚε 3, st. 93.

Πρειών· οὗτος ἀρίγνωτος Πρειών ὄρος ἀστυφέλικτος ΤΚö 21.

τὸ Πρεπέλαιον· περὶ τῆς Διοσιερίτιδος χώρας καὶ τῶν κατὰ τὰ Στενὰ καὶ τὸ Πρεπέλαιον τόπων, ΤΚε 27, st. 22-23, τῆς δὲ κατὰ τὰ Στενὰ καὶ τὸ Πρεπέλαιον ΤΚε 27, st. 36.

Πριηνεῖς· τὸ δ' Ἐπωπέως ἐπάνω Πρι[η]ν[έων] ΤΚε 17, st. 24; οἱ τε πρέσβεις - - - οἱ παρὰ τῶν Πρι[η]νέων ἀποσταλέντες ΤΚε 19, st. 2-3, οἱ τῶν Πριηνέων πρέσβεις ΤΚε 19, st. 9, οἱ παρὰ τῶν Πριηνέων ΤΚε 19, st. 10, Οἱ μὲν οὖν Πριηνεῖς - - - γεγενημένην ἀ[υ]τοῖς] [κτῆσιν] τῆς Βατινήτιδος χώρας ἐπεδείκνυον ΤΚε 19, st. 11-12, τοὺς δὲ Πριηνέας παρεληφέ[ναι] ΤΚε 19, st. 17-18, τοῦτον δὲ τ[ῶ]ν ἀγρῶν τὸ γιγνόμενον προσενέγκασθαι Πριηνεῦσιν ΤΚε 19, st. 19-20, Πριηνέων καὶ Σαμίων. ΤΚε 20, st. 1, Περὶ τῆς χώρας ὑπὲρ ἧς ἀμφισβатуῦντι Σάμιοι ποτὶ Πριανεῖς καὶ Πριανεῖς Σαμίοις ΤΚε 20, st. 7-9, ὑπὲρ οὗ ἀμφισβатуῦντι Σάμιοι καὶ Πριανεῖς ΤΚε 20, st. 10, ὑπὸ Σαμίων καὶ Πριανέων ΤΚε 20, st. 11, [ὑπὸ δὲ Πριανέων], ΤΚε 20, st. 16, τ[ὰ]μ [περὶ] [αὐτὸν] χώραν ἐπέειμιν Πριανέων ΤΚε 20, st. 26-27, τοῖς Πριανέων στραταγοῖς ΤΚε 20, st. 36, ὡς δὲ Πριανεῖς ΤΚε 20, st. 43, Πριανεῖς μετὰ Μελιέων ΤΚε 20, st. 47, Πριανεῖς ΤΚε 20, st. 60, Πριανέων ποτὶ τοὺς βασιλ[έ]ας Δημήτριον τε καὶ Λυσίμαχον ΤΚε 20, st. 76-77, ὑπὸ Πριανέων ΤΚε 20, st. 91, ὅτι χώρας τε πληθο[ς] νέμοιντο Πριανεῖς ΤΚε 20, st. 100, ποτὶ Πριανεῖς ΤΚε 20, st. 106, ποτὶ τοὺς Πριανεῖς ΤΚε 20, st. 108-109, [τὸ] δὲ Κάριον ἔφασαν αὐτῶν καταλαβέσθαι Πριανεῖς ΤΚε 20, st. 109-110, μηκέτι προέσθαι Πριανεῖς ΤΚε 20, st. 113, κατελθόντες [ἐς Πριάναν ἐπύθοντο] δοκιμασίαν πεποι[η]σθαι πάντας Σαμίους ΤΚε 20, st. 114-115, Πριανεῖς ἐπεμβαίνειν τῆς χώρας αὐτῶν ΤΚε 20, st. 116-117, διότι Πριανεῖς ἔχοντι τὰν αὐτῶν χώραν ΤΚε 20, st. 130-131, ἀμφισβатуῦντας τοῖς Πριανεῦσι ΤΚε 20, st. 142, ὑπὸ Πριανέων ΤΚε 20, st. 156, τὰν περὶ τὸ φρούριον χώραν εἶμιν Πριανέων ΤΚε 20, st. 157, ὡς δὲ Πριανεῖς ΤΚε 20, st. 159, τοὺς ἐπικολαφθέντας ὄρους εἶμιν Πριανέων ΤΚε 20, st. 163, [κατὰ τὰδε Μιλησίοις καὶ Πριηνεῦσιν ὅρια ΤΚε 21, st. 9, παρὰ τε Μιλησίων καὶ Πριηνέων ΤΚε 21, st. 11-12, [παρὰ] δὲ Μιλησίων ΤΚε 22, st. 25, Μάγνησι καὶ Μιλησίοις ΤΚε 22, st. 29, καὶ Πριηνεῦσι τοῖς συνμα[χ]ήσασιν Μάγνησιν ΤΚε 22, st. 58-59, παρὰ τοῖς ιδιώταις - - - ἢ Πριηνέων ΤΚε 22, st. 69-70, [ὅσοι] ἂν ὦσιν Μάγνητων ἢ Πριηνέων ἐμ Μιλήτῳ καὶ ἐν Ἡρακλείαι ΤΚε 22, st. 72, τὸν δῆμον τῶν Πριηνέων ΤΚε 23a, st. 12-13, Πριηνεῖς ΤΚε 23a, st. 26, Πρεσβευταὶ Μάγνητες καὶ Πριηνεῖς ΤΚε 23b, st. 3, Πριηνεῖς πρε[σ]βευταὶ ΤΚε 23b, st. 9, δήμῳ Πριηνέων ΤΚε 23b, st. 13, ὃς κρινεῖ Μάγνησιν καὶ Πριηνεῦσιν ΤΚε 23b, st. 18, παρὰ Πριηνέων ΤΚε 23b, st. 19, ὑπ' οὐ[δ]ενὸς Πριηνέως ΤΚε 23c, st. 11, οἱ τῶν Πριηνέων ἔγδοκοι ΤΚε 23c, st. 17, ὑπὸ Πριηνέων ΤΚε 23c, st. 23, ὑπὸ Πριηνέων ΤΚε 23c, st. 24, ἃ ἐπ[ο]ίησαν οἱ Πριηνεῖς ΤΚε 23c, st. 27; παρὰ Πριηνέων ΤΚε 24a, st. 2, ὅσα Πριηνεῖς λέγουσιν ΤΚε 24a, st. 7, πρὸς Πριηνεῖς ΤΚε 25, st. 6, Πριηνεῖς πρεσβευταὶ ΤΚε 25, st. 7, ὡς δὲ Πριηνεῖς ΤΚε

26, st. 2, τάδε [Σαμίους καὶ Πριηνεῦσιν ἐκρίθη? ΤΚε 26, st. 3, παρὰ δὲ Πριην]έων ΤΚε 26, st. 18, ὑπὸ δὲ Πριηνέων ΤΚε 26, st. 60.

Πριήνη· ἡ ἐν <Πριήνηι ΤΚε 22, st. 66, [ὄ]σοι ἂν ὤσιν - - - ἡ Ἡρακλεωτῶν ἐμ. Μαγ[ν]η[σ]ί[α]ι ἡ Πριήνη, ΤΚε 22, st. 71.

Πριήνης· Λύσανδρον τινα Πριηνῆ ΤΚε 23c, st. 12.

Πριηνίς· Ὅρους δὲ ἀπεδείξαμεν τᾶς τε Σαμίας καὶ Πριανίδος χώρας ΤΚε 20, st. 158; ἐν τῇ Πριηνίδι ΤΚε 23c, st. 10, τὴν λίμνην ἐν τῇ Πριηνίδι ΤΚε 20, st. 41, τ[ἐν τῇ Πριηνίδι ΤΚε 25, st. 56.

Πτελεόν· Λευκῆς καὶ Πτελεοῦ μέσσον ὄρον θέμενοι ΤΚö 30.

Πυθοκωμίτης· ὑπὸ τε Μενεκράτου Βακχίου Πυθοκωμίτου ΤΚö 28c, st. 12.

Πῶγλα· Πῶ(γλων) ΤΚε 45.

Ῥόδιος· ὑπὸ τοῦ δά[μου] τοῦ Ῥοδίω[ν ΤΚε 20, st. 6-7, ὥς μὲν Ῥόδιοι ἄγοντι ΤΚε 20, st. 33, ὥς μὲν Ῥόδιοι ἄγοντι ΤΚε 20, st. 42, ὃ ἔγραψαν ποτὶ τὸν δᾶμον τὸν [Ῥ]οδίων ΤΚε 20, st. 74-75, παρὰ Ῥοδίων ΤΚε 20, st. 78, ποτὶ Ῥοδίους ΤΚε 20, st. 79, ποτὶ τὸν δᾶμον] τὸν Ῥοδίων ΤΚε 20, st. 99-100; ἀπὸ μὲν τῶν πόλεων Ῥ[ο][δ]ίω[ν ΤΚε 22, st. 4-5; Ῥοδίους ΤΚε 22, st. 69, τοῖς παρὰ Ῥοδίων [πρεσβευταῖς ΤΚε 22, st. 92-93, ἐν τῇ Ῥοδίων πόλει ΤΚε 22, st. 93; καθὼς καὶ Ῥόδιοι κ]ε[κ]ρίκασιν ΤΚε 24a, st. 8, ὁ δῆμος ὁ Ῥοδίων ΤΚε 25, st. 14, ὁ δῆμος ὁ Ῥοδίων ΤΚε 25, st. 16; τὴν] Ῥοδίων κρίσιν ΤΚε 26, st. 8, τὴν [τῶν Ῥοδίων ὀροθεσίαν ΤΚε 26, st. 11, τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον ΤΚε 26, st. 40, 42, 43, 44, 48, 55, 68, 75, [τὸν ὑπὸ] Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον ΤΚε 26, st. 47, 53, τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον ΤΚε 26, st. 49, 51-52, 59, 79, 81, καθότι καὶ Ῥόδιοι ΤΚε 26, st. 51, καθότι καὶ Ῥόδιοι ΤΚε 26, st. 64, [τὸν] μὲν ὑπὸ Ῥοδίων ὄρον τ[ε]θέντα ΤΚε 26, st. 74, τὴν Ῥοδίων ἀπόφ[ασιν ΤΚε 26, st. 88.

Ῥόδος· ἔν τε Ῥόδω ΤΚε 20, st. 20.

Ῥωμαῖος· ὑπὸ [Ῥωμαίων ΤΚε 23a, st. 7, εἰς τὴν φιλίαν τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων ΤΚε 23b, st. 21; παρὰ τῆς συ[γκλήτου Ῥωμαίων ΤΚε 25, st. 1; [καὶ ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων ΤΤ 58.

Ῥώμη· εἰς Ῥώμην ΤΚε 23c, st. 20-21; εἰς Ῥώμην ΤΚε 27, st. 20; ὃν προσώρισεν ἐν Ῥώμη Γάιος Καῖσαρ αὐτοκράτωρ καὶ ἀρχιερεὺς, ὑπατος τὸ πέμπτον, δικτάτωρ διὰ βίου ΤΤ 62.

Σαγαλασσεύς· μὲν <ἐν> δεξι<ᾱ> εἶναι Σαγαλα<σσε>ων ΤΚε 44a, 44b, 44c, 44d, τὰ δὲ ἐν ἀριστερᾷ εἶναι κώμης Τυμβριανασσέω[ν] Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ, ἐν ἧ καὶ πέμπτον μέρος Σαγαλασσέω ΤΚε 44a, 44b, 434, 44d.

Σαμία· ἐν τῇ Σαμίαι ΤΚε 26, st. 57.

Σάμιος: πρὸς Σαμίηι τῆι Ἀθηναίη[ι.] ΤΚε 17, st. 29; Σαμίων τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι ΤΚε 19, st. 1, Σαμ[ί]ους εἰς τὴν νῆσον ἀποχωρῆσαι ΤΚε 19, st. 15-16, Σαμίων δὲ οὐθένα παραγενέσθαι παντε[λῶς τό] [τε πλὴν ΤΚε 19, st. 18-19, Σαμίους παρελέσθαι τῆγ χώραν ΤΚε 19, st. 20, ἀπ[ο]σταλῆναι οὖν παρὰ τῶν] Πριηνέων Βίαντα περὶ διαλύσεων τοῖς Σα[μίοις αὐ]τοκράτορα, ΤΚε 19, st. 20-22, οἱ[κε]ῖν χιλίους Σ[αμίους ΤΚε 19, st. 32; Πριηνέων καὶ Σ]αμίων. ΤΚε 20, st. 1, Περί τῶ[ς] χώρας ὑπὲρ ἧς ἀμ[φισβατοῦντι Σάμιοι ποτι Πριανε[ῖς καὶ Πριανεῖς Σαμί]οις ΤΚε 20, st. 7-9, ὑπὲρ οὗ ἀμφισβατοῦντι Σάμιοι καὶ Πριανεῖς ΤΚε 20, st. 10, ὑπὸ Σαμίων καὶ Πριανέων ΤΚε 20, st. 11, ὑπὸ μὲν Σαμίων ΤΚε 20, st. 14, τὸ μὲν ἐν τοῖς πρυτάνεσι τοῖς Σαμίων ΤΚε 20, st. 29, ὡς δὲ Σάμιοι ΤΚε 20, st. 34, Ἔφασαν δὲ Σάμιοι τὰν χώραν τὰν Βατ[ινᾶτιν ΤΚε 20, st. 44-45, Ἔφασαν δὲ Σάμιοι ΤΚε 20, st. 90, [νῦν δὲ τοὺς Σαμίους ἀποστεῖλαι ΤΚε 20, st. 99, οἱ δὲ Σάμιοι ΤΚε 20, st. 101, κατελθόντες [ἐς Πριάναν ἐπύθοντ]ο δοκιμασίαν πεποι[ῆσ]θαι πάντα Σαμίους ΤΚε 20, st. 114-115, λ[αχ]ρό[ντας Σαμίους] Φύγελα ΤΚε 20, st. 119-120, καίπερ ὄντας τέσσερας μὲν Σαμίους· Οὐλιάδην καὶ Ὀλύμπιχον καὶ Δουῶριν καὶ Εὐάγωνα ΤΚε 20, st. 120, διότι ἔλαχον Σάμιοι Κάριον καὶ Δρουῶσσαν, ΤΚε 20, st. 122-123, οὐκ ἀγανακτῆσαι τοὺς Σαμίους ΤΚε 20, st. 128, οὐκ ἀμφεσβατήκειν τοὺς Σαμίους ΤΚε 20, st. 129-130, πέμψαι πὸτ αὐτοὺς Σαμίους [πρέσβεις ΤΚε 20, st. 133, παρὰ τῶν Σαμίων ΤΚε 20, st. 147, Ὅρους δὲ ἀπεδείξαμεν τὰς τε Σαμίας καὶ Πριανίδος χώρας ΤΚε 20, st. 158, ὡς μὲν Σάμιοι ποταγορεύοντι ΤΚε 20, st. 158, τοὺς ἐπικολαφθέντας ὄρους εἶμειν Σαμίων ΤΚε 20, st. 162; πρὸς Σαμίους· ΤΚε 25, st. 1, πρὸς Σαμίου[ς] ΤΚε 25, st. 14; ὡς δὲ Σάμιοι ΤΚε 26, st. 1, τάδε [Σαμίους καὶ Πριηνεῦσιν ἐκρίθη? ΤΚε 26, st. 3, παρὰ μὲν Σαμίων ΤΚε 26, st. 15, παρὰ μὲν Σαμίων ΤΚε 26, st. 22, ὑπὸ μὲν Σαμίων ΤΚε 26, st. 60, ἐ]πὶ τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον ὑπὸ μὲν Σαμίων Μαιμαλώπη ΤΚε 26, st. 71.

Σαμοθράκη: ἐν τῷ ἱερῶι τῶι ἐν Σαμοθράκηι ΤΚῶ 28, st. 30.

Σάνγαλοι: κώμης Σανγάλ(ων?) τὰ μεθόρια ὧδε ΤΚῶ 22.

Σανίδεια: κατὰ Σανίδειαν τόπων ΤΚε 20, st. 159.

Σάρδεις: εἰς τὰς βασιλικὰς γραφὰς τὰς ἐν Σάρδεσιν ΤΚῶ 27a, st. 27-28, ΤΚῶ 27b, st. 15-16, ἐν Σάρδεσιν ἐν τῶι ἱερῶι τῆς Ἀρτέμιδος ΤΚῶ 27a, st. 33.

Σαρρομάηνα: ἔπλετο δ' Ἀρσινόω μὲν ἐδέθλια Σαρρομάηνα ΤΚῶ 21 A.

Σβρουαλλίς: κωμῶν Κοσῶν καὶ Ἀντικοσῶ[ν], καθιερωμένων Ἀρτέμιδι Σβρουαλλίδι ΤΚε 30.

Σενζούσιος: ὄροι Σενζουσι(ών). ΤΚῶ 19, ὄροι Σενζουσί(ων). ΤΚῶ 20.

Σιναλοί: κώμης Σινάλ(ων?) τὰ μεθόρια ὧδε ΤΚῶ 22.

Σκολοπούσιος: εἰς τὸν λό[φον τὸν] Σκολοπουσίων ΤΚε 16.

Σμυρναῖος: ὁ Σμυρναίων δήμος ΤΚε 21, st. 10, [κατὰ τὴν τοῦ Σμυρναίων δήμου κρίσιν ΤΚε 21, st. 13.

Σοάσος: ἐνσπάντος τε ἡμεῖν ἀγῶνος περὶ τῆς ἐν Σοάσοις χώρας πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας ὑπὲρ αὐτῆς TKe 34, st. 49-51; TKe 34, st. 50.

Σοβάγηνα: τῶ δ' ἄρ' ἐπὶ προχοῆσι δὺω ποταμῶν Σοβάγηνα TKö 21 A, Ἐγγυθί τοι Σοβάγηνα TKö 21 C.

Σοβάγηνος: ἐπὶ κρήνην Σοβαγήνων καλλίροον στάδιοι Κόρακος ποταμοῖο παρ' ὄχθας TKö 21 B.

Σολοττεύς: ὄροι Σολοττέων TKö 16.

Σπορηνοί: ὄρος Τικταηνῶν κὲ Σπορηνῶν TKö 14.

Στενά: περὶ τῆς Διοσιερίτιδος χώρας καὶ τῶν κατὰ τὰ Στενά καὶ τὸ Πρεπέλαιον τόπων, TKe 27, st. 22-23, τῆς δὲ κατὰ τὰ Στενά καὶ τὸ Πρεπέλαιον TKe 27, st. 36.

Τετραπυργιαί: ὄροι [Τ]ετραπυργι[ῶ]ν TKö 28.

Τήϊος: Ἀναξίππου Σίμωνος Τηΐου TKe 18a, st. 22-23, Τηΐω[ν] TKe 22, st. 15.

Τικταηνοί: ὄρος Τικταηνῶν κὲ Σπορηνῶν TKö 14.

Τιτουηνοί: ὄρος Τ[ι]τουηνῶν(?) TKö = TI 62.

Τοττοηνοί: ὄροι Τοττοηνῶν TKö 15.

Τραλδεῖς: ὅσα ἐψηφίσαντο Τραλδεῖς TT 63.

Τυμβριαδεσις: διὰταξιγ πρὸς Τυμβριαδέσ[ι] TKe 43.

Τυμβριανασσεύς: τὰδὲ ἐν ἀριστερᾷ εἶναι κώμης Τυμβριανασσέω[ν] Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ, ἐν ἧ καὶ πέμπτον μέρος Σαγαλασσέω TKe 44a, 44b, 44c, 44d.

Τυπαλλιοτής: ὄ(ροι) Τ(υπαλλιωτῶν) Ὀ(νοβαρέω)ν? TI 55.

Υβανδος ποταμος: Υβανδον ποταμόν TKe 22, st. 30, [ῥεῖ]θρον τοῦ ποταμοῦ τοῦ Υβανδου TKe 22, st. 37.

Χαίρεος: παρὰ τὸς Χαιρ[έω] [κ]αὶ Μαιανδρήης ἀγρός· TKe 17, st. 16-17.

Χίος: Χίων· TKe 15b, st. 6; Χίον δὲ Θεύπομπον TKe 20, st. 121.

Φαραξ: Φαραξ TKö 23.

Φασηλειτής: ὄ(ροι) Κῶρ(υκίων) Φας(ηλειτῶν). TI 57.

Φρυγία: τὰ τῆς ἡγεμονίας μέρη Φρυγίας τε κὲ Καρίας TKö 14.

Φύγελα: λ[αχ]ό[ν]τας Σαμίους] Φύγελα TKe 20, st. 119-120, διότι ἔλαχον Φύγελα TKe 20, st. 121-122.

NOMINA SACRA

Αθήνᾶ: ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐπιστώσαντο στήλης ΤΚε 3, st. 136.

Ἀθηνᾶς ὄρος ΤΤ 40; ὄρο[ς] Ἀθηνᾶς ΤΤ 42.

Αθήνᾶ:

Νικηφόρος: Καὶ τὸν να[ὸν] φύξιμ[ο]ν ὄντα [τῆς] Ἀ[θ]ηνᾶς Νικηφόρου ΤΤ 62.

Πολιάς: Ἀθηνᾶς Πολιάδος ΤΤ 37; ΤΤ 38; ΤΤ 40; Ἀθηνᾶς Πολιάδος ΤΤ 39.

Ἀπολλων: ἐν] τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐμ Μυοῦντι ΤΚε 23a, st. 11; ἀνθέμεν ἐν τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος ΤΤ 4; ο[ὔ]ρος [ἱεροῦ] Ἀπόλλωνος ΤΤ 50; Ζανὸς ἱερόν Πατροῦ καὶ Ἀπόλλωνος ΤΙ 28.

Ἀπολλων:

Διδυμεύς: ὀμνύω τὴν Ἄρτεμιν [τὴν Λευκοφρυηνὴν ΤΚε 22, st. 85.

Νεφελίδαί: ἱερόν Ἀπόλλωνος Νεφελιδέων ΤΤ 11.

Πατροῖος: [Ἀ]πόλλωνος Πατροῦ ἱερόν. ΤΤ 14.

Πατρώος: Ἀπόλλωνος Πατρώου ΤΤ 68.

Πεδανασσεύς: [Ὀ]ρος τεμένου[ς] Ἀπόλλωνος Πεδανασσέως ΤΤ 35.

Πυθαῖος: [τ]ὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος το[ῦ]ς Πυθαίου τὸ ἐν ταῖ Καλχαδονίαι ΤΤ 4.

Χρηστηῖος: Ἀπόλλωνι Χρηστηῖω ΤΤ 1; Ἀπόλλωνι Χρη[στη]ρίω ΤΤ 2.

Ἄρτεμις: τὸ τέμενος τῆς Ἀ[ρ]τέμιδος ἄσυλον] πᾶν ΤΤ 18; Ὀρος ἱερός Ἀρτέμιδος χώρας τῆς ἐν Ἴπποβότῳ ΤΤ 19; ὄρους Ἀρτέμιδι ἀποκατέστησεν ΤΤ 21.1, 21.2; στήλας ἱεράς τῶν ὁδῶν καὶ ῥίθρων Ἀρτέμιδι ἀποκατέστησεν ΤΤ 23.1, 23.2; ὄρος ἱεροῦ χωρίου τῆς Ἀρτέμιδος ΤΤ 24.1, 24.2; 25.1, 25.2; 26; ὄρος [ἱεροῦ χω]ρίου τῆς Ἀ[ρ]τέμιδος] ΤΤ 27; ὄρος ἱερός Ἀρτέμιδος] ΤΤ 28; ὄρος ἱε[ρός Ἀρ][τέμι]δο[ς] ΤΤ 29; ὄρος ἱερός Ἀρτέμιδος ΤΤ 30; [ὄρος] ἱερο(ῦ) Ἀρτέμιδος ΤΤ 31; ὄρο[ς] ἱε[ροῦ] Ἀρτέμι[δος]. ΤΤ 32; ὄρος ἱεροῦ Ἀρτέμιδος ΤΤ 33; Ὀρος ἱερός ἄσυλο[ς] [Ἀ]ρτέ[μι]δος] ΤΤ 61.

Ἄρτεμις:

Ἐφεσία: Τὸ ἱερόν Ἀρτέμιδος Σαρδιανῆς: [πάντ]ως? ἄσυλον εἶναι τ[αὐτῶ]ι δικαίω ὦι κα[ὶ] τὸ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμι[δος] ΤΤ 62, st. 45-47.

Λευκοφρυηνή: ὀμνύω τὴν Ἄρτεμιν [τὴν Λευκοφρυηνὴν ΤΚε 22, st. 82; δικαί Ἀρτέμιδι Λευκοφρυηνῆι καταχρησάσθω ΤΚε 23a, st. 28; Παυσανίας ὁ νεωκόρος τῆς Ἀ[ρ]τέμιδος τῆς Λευκο[φρυηνῆς] ΤΚε 23a, st. 30; - - - -δικαί Ἀρτέμιδ[ι] [Λευκοφρυηνῆι] Ἡ<ι>ρέθησαν ἔγδοικοι ΤΚε 23d, st. 1-3.

Ὀρθωσία: Ἀρτέμιδ[ι]ος Ὀρθωσίας ΤΤ 64.

Σαρδιανή: Ὅρος ἱερὸς ἄσυλος Ἀρτέμιδος Σαρδιανῆς TT 62; Τὸ ἱερόν Ἀρτέμιδος Σαρδιανῆς· [πάντ]ωζ? ἄσυλον εἶναι τ[αὐτῶ]ι δικαίω ὦι κα[ῖ] τὸ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμι[δος] TT 62, st. 45-47; τ[ῆς] Σαρδιανῆς ὄροις TT 62.

Σβρουαλλίς: κωμῶν Κοσων καὶ Ἀντικοσω[ν] καθιερωμένων Ἀρτέμιδι Σβρουαλλιδι TKe 30.

Ἀσκληπίος: Ἀσκληπιῶ ἱερόν TT 17.

Ἀφροδίτη ὦν [τὴν μὲν] ἀναθεῖναι ἐν τῶι τῆς Ἀφροδίτης ἱερῶι TKe 31, st. 58; ἀνέστησεν] [δὲ τοὺς ὄρους Γαῖος] [Ιούλιος Ζώιλος ὁ ἱερεὺς] [τῆς Ἀφροδείτης] TT 58.

Ἀφροδίτη

Ἐπήκοος: Ἀφροδειτης ἐπηκῶου TT 56.

Στρατονικός: τέμενος ἱερόν Ἀφροδίτης Στρατονικίδος TT 43.1, 43.2, 43.3.

Διόνυσος: Ἱερὸς Διονύσου TT 65; 66; [Ἱ]ερὸς Δ[ιο]γύσου TT 67; ἱερόν Διονύσου Ὀρειογυάδων καὶ Ἐνέδρα[ς] TI 29.

Διόνυσος

Βάκχος: ἱκετηρίην εἶναι Διονύσωι Βακχίωι τῶι δημοσίωι TT 63; Ὅρος ἱερὸς ἄσυλος Διονύσου Βάκχου TT 63.

Ναρτακόφορος: Διονύσου Ναρτακοφόρου TT 55.

Διόσκοροι: ὁμόσαντες ἐν τῶι ἱερῶι τῶν Διοσκόρων TKe 3, st. 122; Δι[οσκ]όρων TT 13.

Ἐκάτη: κάτω πρὸς τὸ ἱερόν τῆς [Ἐ]κάτης τῆς ἐμ Μεγάλωι λόφωι TKe 17.

Ἐνέδρα: ἱερόν Διονύσου Ὀρειογυάδων καὶ Ἐνέδρα[ς] TI 29.

Ζεὺς: Διὸς [τ]εῖχος TKe 17; Δις ὄρος TT 6; παρὰ τὸν τοῦ Διὸς βωμὸν τὸν ὄντα ἐπάνω τῆς Βάρεως TKö 27.3, st. 15-16; αὐτὸς ἀναξ μακάρων ἐστὶ μέσος Κρονίδης TKö 30; (ὄροι) Δι(ός) ya da Δί(ς) TI 13; οὔρος [[Δίο]]ς TI 25.

Ζεὺς

Κτίστης: [χώρας Διὶ κτίστη καὶ] πό[λει] Αἰζ[ανιτῶν] δοθει[σας] ὑπὸ Ἀτ[τάλου] καὶ Προυσίου] βασιλέων TT 7.1, 7.2.

Μέγιστος: οὔρος τεμένεος Διὸς Μεγίστο TT 51; οὔροι τ[ε]μένους Διὸς Μεγίστο TT 52.

Ὀλύμπιος: Ζηνὸς Ὀλυμπί[ο]. TT 9; Διὸς Ὀλυμπίου TT 10.

Πάτριος: Ζανὸς Πατρῶ[ϊο] ἱερόν TT 14; Ζανὸς [Π]ατροῖο ἱερόν]. TT 15; Ζανὸς Πατροῖο ἱερόν TT 16; Ζανὸς ἱερόν Πατρῶϊο καὶ Ἀπόλλωνος TI 28.

Ὑψιστος: Διὸς Ὑψίστου TT 53; 54.

Θεοὶ Ἀδελφοί: ὅταν Ἀρσινοεῖς θύωσιν Θεοῖς Ἀδελφοῖς TKe 31, st. 44.

Θεοὶ Ἐνόριοι: Λυκίων καὶ Θρα[κῶν] Κολώνων Θεοῖς [Ἐ]γορίοις TT 8.

Μην Ἀσκαῖνος: Ὅρος ἱερός καὶ ἄσυλος Θεοῦ ἐπιφανοῦς Μῆνος Ἀσκ[α]ίνου TT 5.

Ὁμόνοια: [ὄτ]αν τῆι Ὁμονοίαι ἢ πόλις θύηι TKe 31, st. 43.

NOMINA REGUM ET FAMILIA EORUM

Ἀντίγονος: ἐ]πὶ τὰς Ἀντιγόνου βασιλείας TKe 20, st. 141; εἰ δέ τί ἐστιν [ἐναντίον ὦν ὠρισμένα ὑπὸ Ἀντι]γόνου ἐστίν TKe 24, st. 9.

Ἀντίοχος: Συντάξαντος βασιλέως Ἀντιόχου TKe 1; ὁ υἱὸς αὐτοῦ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν Ἀντίοχος τὴν πεδιάδα χώραν αὐτοῖς ἐπώλησεν ταλάντων τριακοσίων τριάκοντα TKe 3, st. 132-133; ἐν αἷς ἢ γεγραμμένη ὑπὸ Ἀντιόχου ἐπιστολή TKe 3, st. 139-140; βασιλεύοντος Ἀντιόχου τοῦ Ἀντιόχου TKe 20, st. 132; ἐπ' Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως TKe 20, st. 151; μετὰ τὸν πρὸς Ἀντιόχον πόλεμον TKe 20, st. 7;

οὗ τὰς προσόδους ἀπέδωκαν οἱ βασιλεῖς Ἀντίοχος καὶ Σέλευκος τῶι θεῶι TT 60; Βασιλεὺς Ἀντίοχος Μητροφάνει χαίρειν TKö 27.1.

Ἀρσινόη: [τὰς τ]ιμὰς τῶι βασιλεῖ καὶ Ἀρσινόη [καὶ Βε]ρενίκη TKe 31, st. 37-38; τὴν δ' ἑτέραν ἐν [Ἀρσινόηι ἐ]ν τῶι Ἀρσινόης τεμένει TKe 31, st. 58-59.

Ἀρταξέσσευς: βασιλεύοντος Ἀρταξέσσεω· TT 63.

Ἄτταλος: [Φιλεταῖρος] Ἄττάλω TT 1; [χώρας Διὸς κτίστη καὶ] πό[λει] Αἰζ[ανιτῶν] δοθείσας ὑπὸ Ἀτ[τάλου καὶ Προυσίου] βασιλέων TT 7.1, 7.2, [ὑπὸ Ἀττάλου καὶ Προυσίου] [β]ασιλέων TT 7.3.

Βερενίκη: [τὰς τ]ιμὰς τῶι βασιλεῖ καὶ Ἀρσινόηι [καὶ Βε]ρενίκη TKe 31, st. 37-38.

Εὐμένης: ὡς Εὐμένης παραλαβὼν τὰ πράγματα τὴν Σελεύκου ἐκύρωσεν ἐπιστολὴν πρὸς Πιταναίους TKe 3, st. 141-142.

Λαοδίκη: Πεπ[ρά]καμεν Λαοδίκη Πάννου κόμην καὶ τὴν βᾶριν καὶ τὴν προσοῦσαν χώραν τῆι κόμηι TKö 27.1, st. 1-3; ἑάμπερ μὴ Λαοδίκη τυγχάνει πρότερον προσενηνεγμένη πρὸς πόλιν TKö 27.1, st. 17-18; οὕτω δὲ κεκτήσονται, οὗ ἂν ἡ χώρα ἦ προσωρισμένη ὑπὸ Λαοδίκης TKö 27.1, st. 18-19; Σύνταξον παραδείξαι Ἀρριδαίωι τῶι οἰκονομοῦντι τὰ Λαοδίκης τὴν τε κόμην καὶ τὴν βᾶριν καὶ τὴν προσοῦσαν χώραν καὶ τοὺς λαοὺς πανοικίους σὺν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῖς πᾶσιν TKö 27.1, st. 24-27; παρεδείχθη] δὲ Ἀρριδαίωι τῶι οἰκονομοῦντι τὰ Λαοδίκης [ὑπ]ὸ [.] [κ]ράτους τοῦ ὑπάρχου ἢ τε κόμη καὶ ἡ Βᾶρις καὶ ἡ προσοῦσα[ῶι] κατὰ τὸ παρὰ Νικομάχου τοῦ οἰκονόμου πρόσουσα[ῶι]

ὑ]πεγέγραπτο καὶ τὸ παρὰ Μητροφάνους καὶ τὸ παρὰ τοῦ β[ασι]λέως γραφέν πρὸς αὐτόν ΤΚῶ 27.3, st. 3-8.

Λυσίμαχος: Σελεύκου τῆι πρὸς Λυσίμαχον μάχηι ἐπικρατήσαντος ΤΚε 3, st. 132; Βασιλεὺς Λυσίμαχος Σαμίων τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι χαίρει!·] ΤΚε 19.

Προύσιας: [χώρας Διὶ κτίστη καὶ] πό[λει] Αἰζ[ανιτῶν δοθεῖ]σας ὑπὸ Ἀτ[τάλου καὶ Προυσίου] βασιλέων ΤΤ 7.1, 7.2, καθὼς Πρου]σίας βασιλεὺς [ἤρξ]ατο ΤΤ 7.1, 7.2, [ὑπὸ Ἀττάλου καὶ Προ]υσίου [β]ασιλέων ΤΤ 7.3, καθώ[ς] καὶ Προυσίας βασιλεὺς ἤρξατο ΤΤ 7.3.

Σέλευκος: Σελεύκου τῆι πρὸς Λυσίμαχον μάχηι ἐπικρατήσαντος ΤΚε 3, st. 132; ὡς Εὐμένης παραλαβὼν τὰ πράγματα τὴν Σελεύκου ἐκύρωσεν ἐπιστολὴν πρὸς Πιταναίου ΤΚε 3, st. 141-142; οὐ τὰς προσόδους ἀπέδωκαν οἱ βασιλεῖς Ἀντίοχος καὶ Σέλευκος τῶι θεῶι ΤΤ 60.

Φιλεταῖρος: Φιλεταίρου τάλαντα [] κοντα ΤΚε 3, st. 135; [Φιλεταῖρος] Ἀττάλω ΤΤ 1; Εὐμένης [Φι]λεταίρου ΤΤ 2.

NOMINA SATRAPUM

Ἄετος: ἐπειδὴ Ἄετος Ἀπολλωνίου Ἀσπένδιος καὶ ἡμέτερος πολίτης, στρατηγὸς γενόμενος κατὰ Κιλικίαν ΤΚε 31, st. 25.

Ἀρριδαῖος: Σύνταξον παραδείξαι Ἀρριδαίωι τῶι οἰκονομοῦντι τὰ Λαοδίκης τὴν τε κώμην καὶ τὴν βᾶριν καὶ τὴν προσοῦσαν χώραν καὶ τοὺς λαοὺς πανοικίους σὺν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῖς πᾶσιν ΤΚῶ 27.1, st. 24-27; παρεδείχθη] δὲ Ἀρριδαίωι τῶι οἰκονομοῦντι τὰ Λαοδίκης [ὑπ]ὸ [.] [κ]ράτους τοῦ ὑπάρχου ἢ τε κώμη καὶ ἡ Βᾶρις καὶ ἡ προσοῦσ[α χώρα] κατὰ τὸ παρὰ Νικομάχου τοῦ οἰκονόμου πρόσουσα[ῶι ὑ]πεγέγραπτο καὶ τὸ παρὰ Μητροφάνους καὶ τὸ παρὰ τοῦ β[ασι]λέως γραφέν πρὸς αὐτόν ΤΚῶ 27.3, st. 3-8.

Θρασέας: [Θρα]σέας Ἀρσινοέων τῆι πόλει καὶ τοῖς ἄρχουσι χαίρειν ΤΚε 31; νῦν Θρασέας ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἀποσταλεῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως στρ[α]τηγὸς Κιλικίας ΤΚε 31, st. 29-30; ὅταν τινὰς ἄλλους Θρασέας[ποτε] κατοικίζηι ΤΚε 31, st. 35-36; ἐπαινέσαι Θρασέαν ΤΚε 31, st. 36.

Ἰδριεύς: ἐξσατραπεύοντος Ἰδριέως ΤΤ 63.

Μητροφάνης: Βασιλεὺς Ἀντίοχος Μητροφάνει χαίρειν ΤΚῶ 27.1; παρεδείχθη] δὲ Ἀρριδαίωι τῶι οἰκονομοῦντι τὰ Λαοδίκης [ὑπ]ὸ [.] [κ]ράτους τοῦ ὑπάρχου ἢ τε κώμη καὶ ἡ Βᾶρις καὶ ἡ προσοῦσ[α χώρα] κατὰ τὸ παρὰ Νικομάχου τοῦ οἰκονόμου πρόσουσα[ῶι ὑ]πεγέγραπτο καὶ τὸ παρὰ Μητροφάνους καὶ τὸ παρὰ τοῦ β[ασι]λέως γραφέν πρὸς αὐτόν ΤΚῶ 27.3, st. 3-8.

Νικόμαχος: παρεδείχθη] δὲ Ἀρριδαίωι τῶι οἰκονομοῦντι τὰ Λαοδίκης [ὑπ]ὸ [.] [κ]ράτους τοῦ ὑπάρχου ἢ τε κώμη καὶ ἡ Βᾶρις καὶ ἡ προσοῦσ[α χώρα] κατὰ τὸ παρὰ Νικομάχου τοῦ οἰκονόμου πρόσουσα[ῶι ὑ]πεγέγραπτο καὶ τὸ παρὰ Μητροφάνους καὶ τὸ παρὰ τοῦ β[ασι]λέως γραφέν πρὸς αὐτόν ΤΚῶ 27.3, st. 3-8.

Στρού]σης: ὁ] ἐξαιτρ[απεύσας τῆς Ἰωνίης Στρού]σης ΤΚε 15a; σ[τείλαντος τὸ βασιλέο<ς> Στ]ρούσην ΤΚε 15a; Στρούσης ἀκούσας τῶν Ἰώνων τῶν [δι]καστέων, ἐξαιτράτης ἐὼν Ἰωνίης ΤΚε 15b.

Τιμόξενος: ἐπεστά[λκαμεν δὲ καὶ Τιμοξένωι τῷ βυβλιοφύλακι] καταχω[ρίσαι τὴν ὤνην καὶ τὸν περιορισμὸν εἰς τὰς βασιλικὰς γραφὰς τὰς ἐν Σάρδεσιν ΤΚὸ 27.2, st. 14-16.

DICTATOR ET IMPERATORES

Caesar: Μέγας [?Καῖσαρ ὁ δικ]τάτωρ καὶ [?ὁ υἱὸς αὐτοῦ Αὐ]τοκράτωρ [Καῖσαρ ΤΤ 58; ὃν προσώρισεν ἐν Ρώμηι Γάιος Καῖσαρ αὐτοκράτωρ καὶ ἀρχιερεὺς, ὕπατος τὸ πέμπτον, δικτάτωρ διὰ βίου ΤΤ 62.

Augustus: Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Σεβαστὸς ΤΤ 21.1, ΤΤ 21.2, [Αὐτο]κράτωρ [Καῖσαρ Σ]εβασ ΤΤ 21.3; Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ υἱὸς Σεβαστὸς ὕπατος τὸ ιβ', δημορχικῆς ἐξουσίας τὸ ιη' ΤΤ 22; Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ υἱὸς Σεβαστὸς, ὕπατος τὸ ιβ, δημορχικῆς ἐξουσίας τὸ ιη, ΤΤ 23.1, 23.2.

Nero: ἐξ ἐπιστολῆς Θεοῦ Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ Καίσαρος ΤΚε 44.1; 44.3; 44.4; ἐξ ἐπιστολῆς Θεοῦ Σεβαστοῦ Γερμανικο[ῦ] Καίσαρ[ος] ΤΚε 44.2; Κοίντος Πετρώνιος Οὐμβερ προ(vac.) σβευτῆς καὶ ἀντισ[τισ]τράτηγος[ς] Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερ<μανικοῦ> καί[σαρος] ΤΚε 44.1; Κοίντος [Π]ετρώνιος Οὐμβερ προσβευτῆς καὶ ἀντιστράτηγος Νέρωνος Κλαυδί[ο]υ Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ ΤΚε 44.2; Κοίντος Π[ε]τρώνιος Ὀμβερ (sic) Προ(v.) σβευτῆς καὶ ἀντιστ[ρά]τηγ[ος] Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερ<μανικοῦ> ΤΚε 44.3; Κοίντος Πετρώνιος Οὐμβερ προ(vac.) σβευτῆς καὶ ἀντισ[τισ]τράτηγος[ς] Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερ<μανικοῦ> καί[σαρος] ΤΚε 44.4; Δούκ[κ]λος Πούπιος Πραίσης [ἐπί]τροπος Νέρωνος (vac.) Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ ΤΚε 44.1; Δούκ[κ]λος Πούπιος Πραί-σης [ἐπί]τροπος Ν[έ]ρωνος Κλα[υ]δίου [Κ]αίσαρ[ος] Σεβαστοῦ Γερμα[ν]ικοῦ ΤΚε 44.2; Δούκ[κ]λος [Πού]πιος Πραίσης ἐπ[ί]τροπ[ος] Νέρωνος Κλαυδίου {Και} Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ ΤΚε 44.3; Δούκ[κ]λος Πούπιος Πραίσης [ἐπί]τροπος Νέρωνος (vac.) Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ ΤΚε 44.4; τὰδὲ ἐν ἀριστερᾷ εἶναι κώμης Τυμβριανασσέω[ν] Νέρωνος Κλαυδι(vac.)ου Καίσαρος Σεβασ(vac.)τοῦ Γερμανικοῦ ΤΚε 44.1; ἐν ἀριστερᾷ εἶναι κώμης Τυμβριανασσέω[ν] Νέρωνος Κλαυδί(vac.)ου Καίσαρος Σεβασ(vac.)τοῦ Γερμανικοῦ ΤΚε 44.2; τὰδὲ ἐν ἀριστερᾷ κώ (vac.) μης Τυμβριανασσέων Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος (v.) α (v.) ρος Σεβαστοῦ Γερ<μανικοῦ> ΤΚε 44.3; τὰδὲ ἐν ἀριστερᾷ εἶναι κώμης Τυμβριανασσέω[ν] Νέρωνος Κλαυδί(vac.)ου Καίσαρος Σεβασ(vac.)τοῦ Γερμανικοῦ ΤΚε 44.4.

Domitianus: κατὰ τὴν Αὐτοκράτορος Καίσαρος Δομιτιανοῦ Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ διαταγὴν ΤΤ 24.1, 24, 2; [κατὰ τὴν Αὐτοκρά][τορος Καίσαρος Δο][μ]ετιανοῦ Σεβαστοῦ] [Γερμαν]ικοῦ δ[ια]ταγ[ή]ν ΤΤ 25.1; Κατὰ τὴν Αὐτοκράτορος Καίσαρος[ος] [[Δ]ομ]ετιανοῦ]] Σεβαστοῦ [[Γερμαν]ικοῦ]] δι[α]ταγ[ή]ν ΤΤ 26; Κατ[ὰ]

τήν] Αὐτοκρά[τορος] Καίσαρο[ς] [[Δομιτιανοῦ]] Σεβ[αστοῦ] [[Γερμανικοῦ]] [διατα]γήν TT 27; [Γερμ]ανικ[οῦ] [Αὐ]τοκρά[τορος] TT 40.

Traianus: Ἐξ ἐπιταγῆς Αὐτοκράτορος Νέρβα Τραιανοῦ Καίσαρ[ο]ς Σεβ[αστοῦ] Γερμανικ[οῦ] Δακικ[οῦ] ΤΚε 30; [κατὰ τὴν τοῦ Αὐτο][κράτορος Νέρουα] [Τραιανοῦ Καίσαρος] Σεβ[αστοῦ] Γερμαν[ικ]οῦ Δακικ[οῦ] διαταγήν TT 28; Κατὰ τὴν τοῦ [Αὐτοκρά]τορος Νέρουα Τ[ραιανοῦ Καί]σαρος Σεβ[αστοῦ] Γερ[μανικ]οῦ Δα[κικ]οῦ διατα[γήν] TT 29.

Hadrianus: κατὰ κέλευσιν Αὐτοκράτ. Καίσ. Τραιαν. Ἀδριανοῦ Σεβ. π. π. ΤΚε 12;

Αὐτοκρ[άτωρ Καίσαρ] Τραιανὸς Ἀδρια[νὸς Σεβαστὸς, πάτηρ] πατρίδος [ῥ]πατος [τό γ', δημαρχι]κῆς ἐξουσί[ας τ]ό ιγ' TT 7.1, 7.2; ὑπὲρ τῆς Αὐτοκράτορος Καίσαρος Θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθι[κ]οῦ υἱοῦ, Θεοῦ Ν[έρ]ουα υἱ[ω]νοῦ, Τραϊανοῦ Ἀδριανοῦ [ῥ] Σεβαστοῦ, ἀρχιερέ[ω]ς μεγίστου, δημαρχ[ικ]ῆς ἐξουσίας τὸ ιθ', ὑπάτου τὸ γ', πατρὸς πατ[ρίδ]ος TT 8.

Marcus Aurelius: [Αὐτοκρατόρων Καισάρω]ν Σεβαστῶν Μάρ(κου) Αὐρηλίου Ἀντωνεῖνου καὶ Λουκί[ου] Αὐρηλίου Οὐήρου κελ[ε]υσάντων ΤΚε 41.1; Αὐτοκρ[ατόρων] Καισάρ[ω]ν Σεβαστῶν Μάρ(κου) Αὐρηλίου Ἀντωνεῖνου καὶ Λουκί[ου] Αὐρηλίου Οὐήρου κελ[ε]υσάντων ΤΚε 41.2; Αὐτοκρατό[ρων] Κ[αι]σάρ[ων] Σεβαστῶν [Μάρ]κου [Αὐρηλίου] Ἀντωνεῖνου καὶ Λουκίου Αὐρηλίου Οὐήρου κελ[ε]υσάντων ΤΚε 41.3.

Lucius Verus: [Αὐτοκρατόρων Καισάρω]ν Σεβαστῶν Μάρ(κου) Αὐρηλίου Ἀντωνεῖνου καὶ Λουκί[ου] Αὐρηλίου Οὐήρου κελ[ε]υσάντων ΤΚε 41.1; Αὐτοκρ[ατόρων] Καισάρ[ω]ν Σεβαστῶν Μάρ(κου) Αὐρηλίου Ἀντωνεῖνου καὶ Λουκί[ου] Αὐρηλίου Οὐήρου κελ[ε]υσάντων ΤΚε 41.2; Αὐτοκρατό[ρων] Κ[αι]σάρ[ων] Σεβαστῶν [Μάρ]κου [Αὐρηλίου] Ἀντωνεῖνου καὶ Λουκίου Αὐρηλίου Οὐήρου κελ[ε]υσάντων ΤΚε 41.3.

Caracalla: Αὐτοκράτωρ Καίσαρ Μ(ἄρκος) Αὐρήλιος Ἀντωννῖνος Ἀνίκητος Εὐσεβῆς Εὐτυχῆς Σεβαστὸς, ἀρχιερεὺς(ς) μέγ(ιστος), Παρθικὸς Μέγ(ιστος), Βρυτανικὸς Μέγ(ιστος), Γερμανικὸς Μέγ(ιστος), δημαρχικῆς ἐξουσίας, [ῥ]πατος τὸ ιθ' ἀνθ[ύπα]τος τὸ δ', πατὴρ πατρίδος ΤΚε 13.

Diocletianus: Ἐπὶ Διοκλητιαν(οῦ), καὶ Μαξιμιανοῦ Σεβ(αστῶν) Κονσταντίου <καὶ> Μαξιμιανοῦ Κεσάρων ΤΚö 22.

Ἐπὶ Διοκλητιαν(οῦ), καὶ Μαξιμιανοῦ Σεβ(αστῶν) Κονσταντίου <καὶ> Μαξιμιανοῦ Κεσάρων ΤΚö 22.

Constantius: Ἐπὶ Διοκλητιαν(οῦ), καὶ Μαξιμιανοῦ Σεβ(αστῶν) Κονσταντίου <καὶ> Μαξιμιανοῦ Κεσάρων ΤΚö 22.

ADSIGNATI ROMANI

Aelinus Earinus: παρόντος κέ γεομέτρου Αἰλιανοῦ Ἐαρινο[ῦ]· ΤΚö 14.

Baebius Tullus: ὑπὸ Βαιβίου Τούλλου ἀνθυπάτου Ἀσίας ΤΚε 30.

Gaius Asinius Gallus: [ἐπὶ ἀνθυπάτου Γαΐου Ἀσινίου Γάλλου] TT 22; 23.1, 23.2.

Gaius Valerius Victor: διὰ Γαίου Βαλερίου Βίκτ[ο]ρο[ς] [στ]ρατηγῶ ἀποδεδε[ι]γμένου πρεσβευτοῦ καὶ ἀντιστ[ρα]τήγου ΤΚε 30.

C. Iulius Severus: διὰ Γ. Ιουλ. Σεουήρου πρεσβ. αὐτοῦ ἀντιστρατήγου ΤΚε 12.

Gaius Vetulenus Civica Cerialinus: ἐπ[ὶ] Γαίου] Οὔετουλ[η]νοῦ Κιβίκα Κεριαλίου ἀνθυπά[τ]του ΤΤ 27.

Gnaius Manlius: πρὶν ἐληλυθῆναι εἰς ἐκείνην τὴν χώραν Μ[άν]λιον καὶ τοὺς δέκα πρεσβευτάς ΤΚε 24, st. 4-5; καθὼς Γναῖο[ι]ς Μάνλιος καὶ οἱ δέκα πρεσβευταὶ διέταξαν ΤΚε 24, st. 6.

Eiulius Dionysios: Εἰού(λιος) Διονύσιος ἀπὸ χλιαρχιῶν ΤΚö 14; ἐπιτρόπου τῶν Σεβαστῶν Εἰουλ(ίου) Εἰουλιανοῦ διέποντος ΤΚö 14.

Catius Sabinus: Κατίω Σαβίνω β' καὶ Κορνηλίω Ἀνυλίω ὑ[πά]τοις ΤΚε 13.

Caesius Felicissimus: ἐφροστῶτος Κησίου Φηλικισσίμου π(ριμι)π(ιλαρίου) ΤΚε 13.

Claudius Celsus: διὰ Κλωδίου Κέ<λ>σου πρεσβευτοῦ ΤΤ 24.1.

Cornelius Anulius: Κατίω Σαβίνω β' καὶ Κορνηλίω Ἀνυλίω ὑ[πά]τοις ΤΚε 13.

Lucius Pupius Praeses: Λούκιος Πούπιος Πραίσης [ἐπί]τροπος Νέρωνος (*vac.*) Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ ΤΚε 44.1; Λούκιος Πούπιος Πραίσης [ἐπί]τροπος Νέρωνος Κλαυδίου [Καί]σαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ ΤΚε 44.2; Λούκιος [Πού]πιος Πραίσης ἐπ[ί]τροπος Νέρωνος Κλαυδίου {Και} Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ ΤΚε 44.3; Λούκιος Πούπιος Πραίσης [ἐπί]τροπος Νέρωνος (*vac.*) Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ ΤΚε 44.4.

Marcus Aimulius: γράψαντος δὲ καὶ τοῦ στρατηγῶ τοῦ Ῥωμαίων [Μαάρκου Αἰμυλίου πρὸς] [τὴν] ἡμετέραν πόλιν ΤΚε 23a st. 3; τὴν [ἐ]πιστολὴν [τὴν] γραφεῖσαν ὑπὸ Μαάρκου πρὸς Μυλασεῖς ΤΚε 23a st. 20; Μάαρκος Αἰμύλιος Μαάρκου [υἱὸς] στρατηγὸς Μυλασέων ΤΚε 23b st. 2; ὅπως Μάαρκος Αἰμύλιος Μαάρκου υἱὸς στρατηγὸς ΤΚε 23b st. 14; ὅπως Μάαρκος Α<ι>μύλιος Μαάρκου υἱὸς στρατηγὸς δῆμον ἐλεύθερον κριτῆ[ν] δῶι ΤΚε 23b st. 16; ὅπως Μάαρκος Αἰμύλιος Μαάρκου υἱὸς στρατηγὸς τὸν αὐτὸν δῆμον [κρίν]αι κελεύσ[η] ΤΚε 23b st. 25-26; ὅπως[εἰς] τὸν αὐτὸν δῆμον κριτὴν Μάαρκος Αἰμύλιος Μαάρκου υἱὸς στρατηγὸς ΤΚε 23b st. 28.

Manius Aquillius: Ὅπως τε Μάνιος Ἀκύλλιος ὑπάτος ΤΚε 4.1, st. 17; [ὅπως τε Μάνιος Ἀκύλλιος ὑπάτος ΤΚε 4.2, st. 17.

Pomponius Bassus: ὑπὸ Πομπωνίου Βάσσου ΤΚε 30.

Publius Nonius Asprenas Caesius Cassianus: ἐπὶ Ποπλίου Νωνίου Ασπρήνα Καΐσιου Κα[σ]σ[ι]ανοῦ ἀνθυπ[ά]του ΤΤ 25.1, 25.2.

P. Sanctus: Π[ι]τ[η]κου Σάγκτου? πρεσβευτοῦ ΤΤ 27.

Quintus Petronius Umber: Κοίντος Πετρώνιος Οὔμβερ πρε[σβευ]τής καὶ ἀντιστ[ρα]τήγου Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ καί[σαρος] ΤΚε 44.1; Κοίντος [Π]ετρώνιος Οὔμβερ πρεσβευτής καὶ ἀντιστρατήγος Νέρωνος Κλαυδί[ο]υ Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ ΤΚε 44.2; Κοίντος

Π[ε]τρώνιος Ὀμβερ (*sic*) Πρε(ν.)σβευτής καὶ ἀντιστρ[ά]τη[γ]ος Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερ<μανικῶ> ΤΚε 44.3; Κοίντος Πετρώνιος Οὔμβερ πρε(ν.)σβευτής καὶ ἀντισ[τι]στράτηγος Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερ<μανικῶ> καί[σαρος] ΤΚε 44.4.

Septimius Saturninus: μετρού]ντος [Σεπτι][μίου Σατουρνείνου] πραιμουπιαρίου ΤΤ 7.1, 7.2, 7.3.

Sextus Iulius Frontinus: ἐπὶ Σεξτου Ιουλίου Φροντείνου ἀνθυπάτου ΤΤ 24.1.

Sextus Lartidius: ἐπιμελήα Σεξτου Λαρτιδίου πρεσβευτοῦ ΤΤ 22; 23.1, 23.2.

Servius Fulvius: Σέρουιος Φόλουιος Κοίντου υἱὸς στ[ρατηγὸς ὕ]πατος ΤΚε 25 st. 2; [Σερούιος Φ]όλ[ο]υιος Κοίντου ὕπατος τὸν ταμίαν ἀποστεῖλαι κε[λευσάτω ΤΚε 25, st. 18.

Tiberius Iulius Frugi: Τιβέριος Ἰούλιος Φρούγι ὁ κράτιστος ἀνθύπατος ΤΚε 41.1; Τι[β]έριος Ἰούλιος Φρούγι ὁ κράτιστος ἀνθύπατος ΤΚε 41.2; [Τιβέριος Ἰούλιος Φρούγι ὁ κράτιστος ἀνθύπατος ΤΚε 41.3.

Tullus, L. Baebius · κατὰ τὸ Τούλλου διάταγμα ΤΤ 28.

Fabius Postuminus: ἐπὶ ἀνθυπάτου Φαβίου Ποστομείνου ΤΤ 28.

Flavius Menandros: κατὰ κέλευσιν Φλαυί(ου) Μενάνδρου τοῦ [Λ]αμπρο(στάτου) διέπ(οντος) τὴν ἔπαρχ(ον) ἔξο[υ]σίαν ΤΚε 14.

VERBA NOTABILIORA

ἄμπελος: ὄρος ἀμπέλω[ν?] ΤΥ 5

ἀμφισβασίη: ἐν αἷς ὑπὲρ μὲν ἰδιω[τικῶν ἀμφισβασιῶν ἐλέγετο ΤΚε 20, st. 98; μὴ ἄν] γενέ[σθαι ποτ] αὐ]τοὺς ἀμφισβασίας ΤΚε 20, st. 115-116; ἀλλὰ ἀμφισβασίας μὲν πὸθ αὐτοὺς ἰδιωτικὰς γέγονειν(?) ΤΚε 20, st. 129.

ἀμφισβητέω: ἀμφισβ[ατ ΤΚε 3, st. 53; [ταῖς πόλεσι περὶ αὐτῆς] ἀμφισβητή[σεις ΤΚε 15a; ὑπὲρ τῆς χώρας τῆς ἀμ[φισβητουμένης ΤΚε 18a; ὑπὲρ τῆς χώρας ἧς ἐτύγχανον ἡμφ[ισ]βητηκότες προ[ό]τρον ἐφ' ἡμῶν ΤΚε 19, st. 3-4; περὶ τῶ]ς χώρας ὑπὲρ ἧς ἀμ[φισβατοῦντι Σάμι]οι ποτὶ Πριανε[ῖς κ]αὶ Πρι[ανεῖς Σαμί]οις ΤΚε 20, st. 7-9; τοῦ φρουρίου ὃ καλεῖ[τ]αι Κ[ά]ριον, ὑπὲρ οὗ ἀμφισβατοῦντι Σάμιοι καὶ Πριανεῖς ΤΚε 20, st. 9-10; ἐπὶ τῶς χώρας τῶς ἀμφισβα[τουμέ]νας ΤΚε 20, st. 21; ὑπὲρ δὲ τοῦ Καρίου] καὶ τῶς περὶ τὸ Κάριον χώρας οὐθεις ἀμφεσβάτει ΤΚε 20, st. 98-99; [π]αρορίας τοὺς(?) ἐκ τοῦ Καρίου οὐκ ἀμφεσβατήκειν τοὺς Σαμίους ΤΚε 20, st. 129-130; ἀμφισβατ]οῦντας τοῖς Πριανεῦσι διότι παρορίζον[ται ΤΚε 20, st. 142; [ἐπελθόντες ἐπὶ τοὺς ἀ]μφισβητουμένους τόπους ΤΚε 26, st. 7; ὡς ἔδει τὴν ὀροθεσίαν ἐπιτελέσαι τοὺς [ἡ]μφισβητηκότας ΤΚε 26, st. 12-13; μηδεμιᾶ περὶ τῆς χώρας τῆς δοθείσης [α]ὐτοῖς κατὰ ψήφισμα τοῦτο ἀμφισβητήσαι ΤΚε 31, st. 46-47; ἐνστάντος τε ἡμεῖν ἀγῶνος περὶ τῆς ἐν Σοάσοις χώρας πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας ὑπὲρ αὐτῆς ΤΚε 34, st. 49-51.

ἀναμφισβήτητος, *ον* συγχωροῦμεν δὲ καὶ τῆς χώρας εἰς τὸν αἰὶ χρόνον τὴν ἀναμφισβήτητον ΤΚε 3, st. 142.

ἀνατίθημι [Φιλεταίρος] Ἀττάλω Ἀπόλλωνι Χρηστηρίω τὰν χώραν ἀνέθηκε ΤΤ 1; Εὐμένης [Φι]λεταίρου Ἀπόλλωνι Χρη[στη]ρίω τὰν χώραν ἀνέθηκε ΤΤ 2; ἀνθέμεν ἐν τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος ΤΤ 4.

ἀνθύπατος: ὑπὸ Βαιβίου Τούλλου ἀνθυπάτου Ἀσίας ΤΚε 30; Τιβέριος Ἰούλιος Φρούγι ὁ κράτιστος ἀνθύπατος ΤΚε 41.1; Τι]β[έ]ριο[ς] Ἰούλιος Φρούγι ὁ κράτιστος ἀνθύπατος ΤΚε 41.2; [Τιβέριος Ἰούλιος Φρούγι ὁ κράτιστος ἀνθύπατος ΤΚε 41.3; [ἐπὶ ἀνθυπάτου Γαΐου Ἀσινίου Γάλλου] ΤΤ 22; 23.1, 23.2; ἐπὶ Σεξτου Ἰουλίου Φροντείνου ἀνθυπάτου ΤΤ 24.1, ἐπὶ Ποπλίου Νωνίου Ἀσπρήνα Καισίου Κα[σ]σ[ι]ανοῦ ἀνθυπ[ά]του ΤΤ 25.1, 25.2; ἐπ[ὶ] Γαίου] Οὐετουλ[η]νοῦ Κι]βίκα Κερια[λί]ου ἀνθυπ[ά]του ΤΤ 27; ἐπὶ ἀνθυπάτου Φαβίου Ποστομείνου ΤΤ 28.

ἀνίστημι: ἀνέστησεν] [δὲ τοὺς ὄρους Γαΐος] [Ἰούλιος Ζώλος ὁ ἱερεὺς] [τῆς Ἀφροδείτης] ΤΤ 58.

ἀντιλογία: Περί δὲ τῆς χώρας, ἥτις] ἐν ἀντιλογία ἐστίν ΤΚε 4.1; 4.2, st. 5; περὶ χώρας, ἥτις ἐν ἀντιλογία ἐστὶν δημοσιῶ[ναις ΤΚε 4.1, st. 22; ἥτις ἐν ἀντιλογία ἐστὶν δημοσιῶ[ναις πρὸς] Περ[γαμ]ηνοῦς ΤΚε 4.2, st. 22-23; ἀφωρίκασιν ὥστε μηδεμιᾶς ἀντιλογίας ἔτι καταλειπομένης ὑμετέραν εἶναι ΤΚε 31, st. 5-6.

ἀντίουρος: ἀπομετρή[σει ἀπὸ τοῦ ὄρου] πρὸς τὸν ἀντίουρον ΤΙ 33.

ἀποκαθίστημι: ἀποκατεστή[σαμεν τοὺς ὄρους ΤΚε 26, st. 11-12; [χώρας Διὸ κτίστη καὶ] πό[λει] Αἰζ[ανιτῶν] δοθεί[σας] ὑπὸ Ἀτ[τά]λου καὶ Προυσίου] βασιλέων ἀ[ποκατέστησεν ΤΤ 7.1, 7.2, [ἀποκατέστησε] ΤΤ 7.3; ὄρους Ἀρτέμιδι ἀποκατέστησεν ΤΤ 21.1, 21.2; στήλας ἱερᾶς τῶν ὁδῶν καὶ ῥίθρων Ἀρτέμιδι ἀποκατέστησεν ΤΤ 23.1, 23.2; ἀποκατεστή[σαμεν τοὺς ὄρους ΤΚε 26, st. 11-12.

ἀπομετρέω: ἀπομετρή[σει ἀπὸ τοῦ ὄρου] πρὸς τὸν ἀντίουρον ΤΙ 33.

ἄσυλος: [τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος το[ῦ]ς Πυθαίου τὸ ἐν τᾷ Καλχαδονίαι ἄσυλον καὶ φύκτιμον ε[ἶ]μεν ΤΤ 4; Ὅρος ἱερὸς καὶ ἄσυλος θεοῦ ἐπιφανοῦς Μῆνος Ἀσκ[α]ίνου ΤΤ 5; τὸ τέμενος τῆς Ἀ[ρτέμιδος] ἄσυλον] πᾶν ΤΤ 18; [Ο]ί βασιλεῖς [ἀ]πέδωκαν [τὸ ἱερόν ἄσυ[λον..] ΤΤ 57; [?οὔτος ὁ τόπος] ἱερὸς ἄσυ[λος ΤΤ 58; Ὅρος ἱερὸς ἄσυλο[ς] [Α]ρτέ[μιδος] ΤΤ 61; Ὅρος ἱερὸς ἄσυλος Ἀρτέμιδος Σαρδιανῆς ΤΤ 62; Τὸ ἱερόν Ἀρτέμιδος Σαρδιανῆς: [πάντ]ως? ἄσυλον εἶναι τ[αὐτῶ]ι δικαίω ὧι κα[ὶ] τὸ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμι[δος] ΤΤ 62, st. 45-47; Ὅρος ἱερὸς ἄσυλος Διονύσου Βάκχου ΤΤ 63.

ἀφορίζω: ἀφωρίκασιν ὥστε μηδεμιᾶς ἀντιλογίας ἔτι καταλειπομένης ὑμετέραν εἶναι ΤΚε 31, st. 5-6.

βασιλική γραφή: τὴν ὠνὴν ἀναγράψαι εἰς τὰς βασιλικὰς γραφὰς τὰς ἐν Σάρδεσιν καὶ εἰς στήλας λιθίνας ΤΚδ 27.1, , st. 27-28; ἐπεστά[λκα]μεν δὲ καὶ Τιμοξένωι τῶι βυβλιοφύλακι καταχω[ρί]σαι τὴν ὠνὴν καὶ τὸν περιορισμὸν εἰς τὰς βασιλικὰς γραφὰς τὰς ἐν Σάρδεσιν ΤΚδ 27.2, st. 14-16.

βυβλιοφύλαξ: ἐπεστά[λκαμεν δὲ καὶ Τιμοξένωι τῶι βυβλιοφύλακι] καταχω[ρίσαι τὴν ὤνην καὶ τὸν περιορισμὸν εἰς τὰς βασιλικὰς γραφὰς τὰς ἐν Σάρδεσιν ΤΚδ 27.2, st. 14-16.

βωμός: Φιλάδελφος ἐτεύξατο βωμὸν ΤΤ 59; Τόνδε καθιδρύσαντο θεῶ περικαλλέα βωμὸν ΤΚδ 30.

γεομέτρης παρόντος κὲ γεομέτρου Αἰλιανουῦ Ἐαρινο[υ]· ΤΚδ 14.

δεκάτη: [ἐ]ξ οὗ ἡ δεκάτη καὶ τὸ παραπεπραμένον ἀπὸ τῶν πλέθρων κατατάσσεται εἰς τὰς ἱερὰς προσόδους ΤΤ 43.1, [ἐ]ξ οὗ ἡ δεκάτη καὶ τὸ παραπεπραμένον ἀπὸ τῶν πλέθρων κατατάσσεται εἰς τὰς ἱερὰς προσόδους ΤΤ 43.2; ἐξ οὗ ἡ δεκάτη καὶ τὸ παραπεπραμένον ἀπὸ τῶν πλέθρων κατατάσσεται[ι] εἰς τὰς ἱερὰς προσόδο[υς]. ΤΤ 43.3.

δημοσιώνης: περὶ χώρας, ἣτις ἐν ἀντιλογία ἐστὶν δημοσιώ[ναις ΤΚε 4.1, st. 22; ἣτις ἐν ἀντιλογία ἐστὶν δημοσι[ώναις πρὸς] Περ[γαμηνοῦς ΤΚε 4.2, st. 22-23.

διάγραμμα: κατὰ τὸ διά[γραμμα τὸ Ἀντιγόνου ΤΚε 18a.

δικαστής: ὅπ[ως οἱ τε τῶν Ἰώνων δικασταὶ συ]νελθόντες ΤΚε 15a; ἐπεὶ ἔμελλον οἱ δικασταὶ δικᾶν ἢν δίκην ΤΚε 15b; Στρούσης ἀκούσας τῶν Ἰώνων τῶν [δι]καστέων ΤΚε 15b; οἱ δικαστ[αὶ οἱ τῶν Κώϊων ΤΚε 18a; ὅπως οἱ δικασταὶ προκ[ρ]ίν[ω]σι τοῖς Μυλ[ασ- - - [κατ?]αστήσωσιν ΤΚε 23a st. 2.

ἔγδικοι: ὡς ἐλέγοςαν οἱ Πριη [νέων ἔγδι]κοι, ΤΚε 23c, st. 11-12; οὐδαμῶς οἱ τῶν Πριηνέων ἔγδικοι ΤΚε 23c, st. 17; - - - -δικαὶ Ἀρτέμιδ[ι] [Λευκοφρυην]ῆι Ἦ<i>ρ</i>έθησαν ἔγδικοι ΤΚε 23d, st. 1-3.

ἔξατραπεύω: ὁ] ἔξαιτρ[απεύσας τῆς Ἰωνίης Στρού]σης ΤΚε 15a.

ἔλαιον: Μηθένα διὰ τοῦ ἐλαιῶνος διαπορεύεσθαι· ΤΥ 4.

ἐγκολάπτω: ἀπὸ δὲ τῶν ἐγκολαπτῶν ὄρων εἰς τὸν ἀπέναντι βουνὸν τὸν λεπρὸν ἐθήκαμεν ὄρον ΤΚε 20, st. 168-169.

ἔπαρχος: κατὰ κέλευσιν Φλαυί(ου) Μενάνδρου τοῦ [λ]αμπρο(στάτου) διέπ(οντος) τὴν ἔπαρχ(ον) ἔξο[υ]σίαν ΤΚε 14.

ἐπικολάπτω: ἐφ' οὗ καὶ ὄρον ἐπεκολάψαμεν ΤΚε 20, st. 160; ἄλλον ὄρον ἐπὶ πέτρας ἐπεκολάψαμεν ΤΚε 20, st. 161-162; τοὺς ἐπικολαφθέντας ὄρους εἴμειν Σαμίων ΤΚε 20, st. 162; ἄλλον ὄρον ἐπεκολάψαμεν ἐν τῶι καταλήγοντι τοῦ λόφου ΤΚε 20, st. 164; ἄλλον ὄρον ἐπεκολάψαμεν εἰς τὸν πέτρον ΤΚε 20, st. 166-167; ἀπὸ δὲ τούτου ἐν τῶι πετρῶνι ἄλλον ὄρον ἐπεκολάψαμεν ΤΚε 20, st. 167; εἰς τὸ ἀπολήγον αὐτοῦ ὄρους ἐπεκολάψαμεν ΤΚε 20, st. 168; δὲ [τὸν ὑπὸ] Ροδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον εὐρ<o>μεν ΤΚε 26, st. 46-47; τὸν μὲν ὑπὸ Ροδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὐρομεν ΤΚε 26, st. 49; [αὐτοὶ δὲ ἐπεκολάψαμεν ΤΚε 26, st. 49, 50; τὸν μὲν ὑπὸ Ροδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ εἴρομεν ΤΚε 26, st. 50;

τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὕρομεν TKe 26, st. 51-52; τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὕρομεν TKe 26, st. 52; [τὸν ὑπὸ Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον εὕρομεν TKe 26, st. 53; αὐτοὶ δὲ ἐπεκολάψαμεν TKe 26, st. 53, 79-80; 82; τὸν μὲν [ὑπὸ Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὕρομεν TKe 26, st. 59; [τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδί[ων ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὕρομεν TKe 26, st. 79 τὸν μὲν] ὑπὸ Ῥοδίων ἐ[πικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὕρομεν TKe 26, st. 81-82.

ἐπιμελής: ἐπιμελήα Σέξστου Λαρτιδίου πρεσβευτοῦ TT 22; 23.1, 23.2.

ἐπίτροπος: κατὰ τὴν κέλευσιν τοῦ κρατίστου ἐπιτρόπου τῶν Σεβαστῶν Εἰουλι(ίου) Εἰουλιανοῦ διέποντος TKδ 14; Λούκιος Πούπιος Πραΐσης [ἐπί]τροπος Νέρωνος (vac.) Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ TKe 44.1; Λούκιος Πούπιος Πραΐσης [ἐπί]τροπος Νέρωνος Κλαυδίου [Καί]σαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ TKe 44.2; Λούκιος Πούπιος Πραΐσης ἐπί[τροπος] Νέρωνος Κλαυδίου {Καί} Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ TKe 44.3; Λούκιος Πούπιος Πραΐσης [ἐπί]τροπος Νέρωνος (vac.) Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ TKe 44.4.

Ἑρμαϊον: πρὸς τὸ Ἑρμαϊον TKe 17.

εὐθεία: ἀπὸ δὲ τούτου ἐπ' εὐθείας πάλιν ἐθήκαμεν ὄρον TKe 20, st. 165; ἀπὸ δὲ τούτων ἐπ' εὐθείας ἀ φάραγξ ὀρίζει TKe 20, st. 165-166; ἀπὸ δὲ τούτου ἐπ' εὐθείας δι[αβ]άντων TKe 26, st. 41; παρὰ δὲ τὴν γωνίαν? ἐπ' εὐθείας [πορευομένων TKe 26, st. 42-43; πορευομένων δὲ ἐπ' εὐθείας TKe 26, st. 53; ἀπὸ δὲ τῆς γωνίας ἐπ' εὐθείας TKe 26, st. 57; ἀπὸ δὲ τούτου ἐπ' εὐθείας TKe 26, st. 58; ἀπὸ δὲ τῆς] ὀφρύος ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν ποταμὸν καταβαίνοντες TKe 26, st. 59-60; ἐπὶ τὸ μετέωρον ἐπ' εὐθείας TKe 26, st. 70; ἀπὸ δὲ τούτου ἐπ' [εὐθείας TKe 26, st. 74.

ἱερά γραμμή: σὺν τῇ εἰερά γραμῇ TKe 13.

ἱερεὺς: ἀνέστησεν] [δὲ τοὺς ὄρους Γαῖος] [Ἰούλιος Ζώιλος ὁ ἱερεὺς] [τῆς Ἀφροδείτης] TT 58.

ἱερόν: ὁμόσαντες ἐν τῷ ἱερῷ τῶν Διοσκόρων TKe 3, st. 122; τὸ Μυκάλης ἱερόν TKe 17; κάτω πρὸς τὸ ἱερόν τῆς [Ἐ]κάτης τῆς ἐμ Μεγάλω λόφω TKe 17; ἀπὸ δὲ τοῦ ἱεροῦ TKe 17; ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῷ ἱερῷ [τῆς Ἀρτέμιδος TKe 20, st. 23-24; ἐν] τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐμ Μυοῦντι TKe 23a, st. 11; ὧν [τὴν μὲν] ἀναθεῖναι ἐν τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἱερῷ TKe 31, st. 58; ὄρος τῷ ἱερῷ TT 3; [τ]ὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος το[ῦ]ς Πυθαίου τὸ ἐν τῷ Καλχαδονίαι TT 4; ἱερόν Ἀπόλλωνος Νεφελιδέων TT 11; ὄρος] ἱεροῦ Δαφναίου. TT 12; Ζανὸς Πατροῦ [ἱ]ερόν TT 14, [Ἀ]πόλλωνος Πατροῦ ἱερόν. TT 14; Ζανὸς [Π]ατροῦ [ἱ]ερόν. TT 15; Ζανὸς Πατροῦ ἱερόν TT 16; Ἀσκληπιῶ ἱερόν TT 17; ἱερόν ἀπὸ Πάννου TT 20; ὄρος ἱεροῦ TT 41; ὄρος ἱεροῦ TT 44; 45; 46; 47; 48; [Ο]ί βασιλεῖς [ἀ]πέδωκαν [τὸ ἱερ]ὸν ἄσυ[λον..] TT 57; Τὸ ἱερόν Ἀρτέμιδος Σαρδιανῆς: [πάντ]ως? ἄσυλον εἶναι τ[αὐτῶ]ι δικαίω ὧ κα[ὶ] τὸ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος TT 62; τὴν δὲ ἑτέραν ἐν τῷ ἱερῷ τῷ ἐν Σαμοθράκῃ, τὴν δὲ ἑτέραν ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος, τὴν δὲ τετάρτην ἐν Διδύμοις ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, τὴν δὲ πέμπτην ἐν Σάρδεσιν

ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος ΤΚö 27.1, st. 30-33; τούτων θεῖναι τὴν μὲν μ[ίαν] ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος, τῆ[ν] δὲ ἑτέρ[αν] ἐν Διδύμοις ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ΤΚö 27.2, st. 8-10; Ζανὸς ἱερόν Πατρῴο καὶ Ἀπόλλωνος ΤΙ 28; ἱερόν Διονύσου Ὀρειογυάδων καὶ Ἐνέδρα[ς] ΤΙ 29; πρὸς το[ίς] ἱεροῖς ΤΙ 31; στηλῶν τῶν ὀριζουσῶν]τὰ ἐν ἀριστερᾷ μέρη τοῦ ἱε[ροῦ] ΤΙ 31.

ἱερός Ὀρος ἱερός καὶ ἄσυλος θεοῦ ἐπιφανοῦς Μῆνος Ἀσκ[α]ίνου ΤΤ 5; Ὀρος ἱερός Ἀρτέμιδος χώρας τῆς ἐν Ἴπποβοτῶν ΤΤ 19; [ἐκ] τῶν ἱερῶν τῆς θεοῦ προσόδων ΤΤ 22; στήλας ἱεράς τῶν ὁδῶν καὶ ῥίθρων Ἀρτέμιδι ἀποκατέστησεν ΤΤ 23.1, 23.2; ὄρος ἱεροῦ χωρίου τῆς Ἀρτέμιδος ΤΤ 24.1, 24.2; ΤΤ 25.1, 25.2; 26; ὄρος [ἱεροῦ χω]ρίου τῆς Ἀ[ρτέμιδος] ΤΤ 27; ὄρος ἱερός Ἀρτέμιδος ΤΤ 28, ὄρος ἱε[ρός] Ἀρ[τέμι]δο[ς] ΤΤ 29; ὄρος ἱερός Ἀρτέμιδος ΤΤ 30; [ὄρος] ἱερο(ῦ) Ἀρτέμιδος ΤΤ 31; ὄρο[ς] ἱε[ροῦ] Ἀρτέμι[δος]. ΤΤ 32; ὄρος ἱεροῦ Ἀρτέμιδος ΤΤ 33; [Ὀ]ρος τεμένους ἱεροῦ ΤΤ 36; τέμενος ἱερόν Ἀφροδίτης Στρατονικίδος ΤΤ 43.1, 43.2, 43.3; ο[ὔ]ρος [ἱεροῦ] Ἀπόλλωνος ΤΤ 50; [?οὔτος ὁ τόπος] ἱερός ἄσυ[λος] ΤΤ 58; ὄρι(ον) τεμ(ένους) ἱε[ροῦ] ΤΤ 59; Ὀρος ἱερός ἄσυλο[ς] [Ἀ]ρτέ[μιδος] ΤΤ 61; Ὀρος ἱερός ἄσυλος Ἀρτέμιδος Σαρδιανῆς ΤΤ 62; Ὀρος ἱερός ἄσυλος Διονύσου Βάκχου ΤΤ 63; ἱερός Διονύσου ΤΤ 65; 66; [ἱ]ερός Δ[ιο]νύσου ΤΤ 67; πρὸς τῇ ἱεραῖ χώ[ραι] ΤΙ 31.

ἱκετηρία ἱκετηρίην εἶναι Διονύσῳ Βακχίῳ τῷ δημοσίῳ ΤΤ 63.

ἱκέτης ἱκέτην μὴ ἀδικεῖν ΤΤ 63; τὸν ἱκέτην μὴ ἀδικεῖν μηδὲ ἀδικούμενον περιορᾶν ΤΤ 63.

ἴστημι [κατὰ τάδε Μιλησίοις καὶ Πριηνεῦσιν ὄρια στησάτωσαν οἱ ὀρισταί ΤΚε 21, st. 9-10; καταπῆ[ξαι] [δὲ] πέτρους καὶ στήσαι ἐπ' αὐτῶν. στήλας ἑκατέρους παρὰ [τὸ ῥεῖθρο]ν τοῦ ποταμοῦ ἐν τοῖς αὐτῶν μέρεσιν ΤΚε 22, st. 32-34; ὅπως αὐτῷ προσκρίνη ὄριά τε στήση ΤΚε 23b, st. 22; ἐστήσαμεν πεντ]εκαδικάτην σ[τήλην] ΤΙ 31; ἐστήσαμεν ἑκκαδικάτην στή[λην] ΤΙ 31; τῆς σταθείσης[ς πρότερον] δεκά[της] στήλης ΤΙ 31; ἐ]στήσαμεν ἑπτακαδικάτην στήλην ΤΙ 31; ἐστήσαμ[εν] ἐ]ννεακαδικάτην [στήλην ἀντίον τῆς] ὀγδόης στήλης ΤΙ 31; [ἐστήσα]μεν εἰκοστήν στήλην ΤΙ 31; ἐστήσαμε[ν] εἰκοστήν πρώτην στήλην ΤΙ 31; στήλ[ας] στήσαι ΤΙ 32; ἐστήσαμεν] τὸν μὲν] πρῶτον ὄρον κ[ατὰ] ΤΙ 32.

καθιερόω ἐκ τῶν καθιερωμένων στηλῶν ΤΚε 3, st. 138-139; κωμῶν Κοσῶν καὶ Ἀντικοσῶ[ν] καθιερωμένων Ἀρτέμιδι Σβρυαλλίδι ΤΚε 30.

κλῆρος τὸν πρῶτον κλῆρον ΤΙ 43, st. 13.

κώμη κώμης Σανγάλ(ων?) ya da Σινάλ(ων?) τὰ μεθόρια ὧδε ΤΚö 22; Πεπ[ρά]καμεν Λαοδίκη Πάννου κώμην καὶ τὴν βᾶριν καὶ τὴν προσοῦσαν χώραν τῇ κώμῃ ΤΚö 27.1; εἴ τινες ἐ[κ] τῆς κώμης ταύτης ὄντες λαοὶ μετεληλύθασιν εἰς ἄλλους τόπους ΤΚö 27.1, st. 11-12; Σύνταξον παραδείξαι Ἀρριδαίῳ τῷ οἰκονομοῦντι τὰ Λαοδίκης τὴν τε κώμην καὶ τὴν βᾶριν καὶ τὴν προσοῦσαν χώραν καὶ τοὺς λαοὺς πανοικίους σὺν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῖς πᾶσιν ΤΚö 27.1, st. 24-27; παρεδείχθη] δὲ Ἀρριδαίῳ τῷ οἰκονομοῦντι τὰ Λαοδίκης [ὑπ]ὸ [.] [κ]ράτους τοῦ ὑπάρχου ἢ τε κώμη καὶ ἡ Βᾶρις καὶ ἡ προσοῦσ[α χώρα] κατὰ τὸ

παρὰ Νικομάχου τοῦ οἰκονόμου πρόσουσα[ῶι ὑ]πεγέγραπτο καὶ τὸ παρὰ Μητροφάνους καὶ τὸ παρὰ τοῦ β[ασι]λέως γραφέν πρὸς αὐτόν ΤΚῶ 27.3, st. 3-8.

λεύκωμα: Ἀριστομένεος αἰρεθεὶς ὑπὸ το [δήμο] ἀποκατέστησε τοὺς ὄρους [ἐκ τῶν] λευκωμάτων ΤΚε 16.

λιμὴν: ὄρος λιμένος ΤV 3.

λίμνη: ὄρος κβ' [τῆς] λίμνης Α[σ]κανῆ[ς] ΤV 1.

μεθόριον: κώμης Σανγάλ(ων?) ya da Σινάλ(ων?) τὰ μεθόρια ὧδε ΤΚῶ 22.

μετρόω μετροῦντος [Σεπτι][μίου Σατουρνείνου] πρειμουπιλαρίου ΤΤ 7.1; 7.2; ἀγροὺς πάσης χώρας τῆς λα[μ]πρᾶ[ς] Πεσσινιουντίων πόλοως μετρηθῆνε ἐκέλευσε ΤΚε 13.

ναός: τὸν νεῶ καὶ τὸ Σεβαστήιον τιχισθῆναι προενοήθη ΤΤ 22.

ὁδός: αἱ στήλαι κεῖνται εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὀρίζουσιν τὴν τε Πιταναίαν ΤΚε 3, st. 111-112.

στήλας ἱερᾶς τῶν ὁδῶν καὶ ῥίθρων Ἀρτέμιδι ἀποκατέστησεν ΤΤ 23.1, 23.2, [ῆ] ὁδὸς ἔχει σὺν τῷ [ῥ]εῖθρῳ τοῦ ποταμοῦ πήχεις λ' ΤΤ 23.2; ῆ ὁδὸς ἔχει σὺν τῷ ῥεῖθρῳ τοῦ ποταμοῦ πήχεις λ' ΤΤ 23.3.

οἰκονομέω: Σύνταξον παραδειξαι Ἀρριδαίω τῷ οἰκονομοῦντι τὰ Λαοδίκης τὴν τε κώμην καὶ τὴν βᾶριν καὶ τὴν προσοῦσαν χώραν καὶ τοὺς λαοὺς πανοικίους σὺν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῖς πᾶσιν ΤΚῶ 27.1, st. 24-27; παρεδείχθη] δὲ Ἀρριδαίω τῷ οἰκονομοῦντι τὰ Λαοδίκης [ὑπ]ὸ [.] [κ]ράτους τοῦ ὑπάρχου ῆ τε κώμη καὶ ῆ Βᾶρις καὶ ῆ προσοῦσ[α χώρα] κατὰ τὸ παρὰ Νικομάχου τοῦ οἰκονόμου πρόσουσα[ῶι ὑ]πεγέγραπτο καὶ τὸ παρὰ Μητροφάνους καὶ τὸ παρὰ τοῦ β[ασι]λέως γραφέν πρὸς αὐτόν ΤΚῶ 27.3, st. 3-8.

οἰκονόμος: παρεδείχθη] δὲ Ἀρριδαίω τῷ οἰκονομοῦντι τὰ Λαοδίκης [ὑπ]ὸ [.] [κ]ράτους τοῦ ὑπάρχου ῆ τε κώμη καὶ ῆ Βᾶρις καὶ ῆ προσοῦσ[α χώρα] κατὰ τὸ παρὰ Νικομάχου τοῦ οἰκονόμου πρόσουσα[ῶι ὑ]πεγέγραπτο καὶ τὸ παρὰ Μητροφάνους καὶ τὸ παρὰ τοῦ β[ασι]λέως γραφέν πρὸς αὐτόν ΤΚῶ 27.3, st. 3-8.

ὁμολογέω: ἐπεὶ καὶ Μυτιληναῖοι ὠμολόγη[σαν κριτὰς αὐτοὺς ἐλέσθαι] ΤΚε 3 st. 27-28; ἐπεὶ καὶ Πιτάναιοι ὠμολόγησαν αὐτοῖς ἔλεσθαι ΤΚε 3 st. 69-70.

ὄμορος: παρα[?]βαίνοντας τὰς χώρας τὰς ὄμορους ΤΚε 3 st. 140; χ]ρηματισμῶν ὄμορος ΤΚε 23c st. 2.

ὄρθός: ἀπὸ δὲ] [τοῦ] πέτρου εἰς ὄρθὸν ἐπὶ τὴν ἀπέναντι ὄφρυν ἐλθόντες ΤΚε 26, st. 59.

ὀρίζω· αἱ στήλαι κεῖνται εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὀρίζουσιν τὴν τε Πιταναίαν ΤΚε 3, st. 111-112; ταύταν τὰν χώραν ἐν ταῖς συνθήκαις αὐτῶν γενέσθαι-ὀρίξασθαι γὰρ ποτ' αὐτοὺς ΤΚε 20, st. 106-107; ὅτε] διωρίξαντο ποτὶ τοὺς Πριαινεῖς ΤΚε 20, st. 108-109; ἀπὸ δὲ τούτων ἐπ' εὐθείας ἅ φάραγξ ὀρίζει ΤΚε 20, st. 165-166; εἰ δὲ τί ἐστὶν [ἐναντίον ὧν ὠρισμένα ὑπὸ Ἀντιγόνου ἐστὶν ΤΚε 24, st. 9; ὡς αἱ σταῖλαι ὀρίζουσιν ΤΤ 1; ὡς αἱ σ[τῆ]λα[ι] ὀ[ρ]ίζο[υ]σιν ΤΤ 2; ὦι ταὶ σταῖλαι ὀρίζονται ΤΤ 4; στηλῶν τῶν ὀριζουσῶν]τὰ ἐν ἀριστερᾷ μέρη τοῦ ἰε[ροῦ] ΤΙ 31; ὀρισαμε[ΤΙ 45, st. 6.

ὄριον· ἐπὶ τὰ ὄρια τὰ πρὸς Ἀταρνίτας ΤΚε 3 st. 118; ὄριον ΤΚε 4.1, st. 53; [ὄ]ρια τᾶς [Α]ἰγαῖδος ΤΚε 5; [κατὰ τὰδε Μιλησίοις καὶ Πριηνεῦσιν ὄρια στησάτωσαν οἱ ὀρισταί ΤΚε 21, st. 9-10; ὅπως αὐτῶι προσκρίνη ὄριά τε στήση ΤΚε 23b, st. 22; λόγους ἐποίησαντο κατὰ πρό[σ]ωπον πρὸς Πριην[ε]ῖς περὶ χ[ώ]ρας [καὶ ὀρίων ΤΚε 24, st. 5-6; λόγους ἐποίησα[ν]το κατὰ πρόσω[πον] πρὸς Σαμίου[ς] περὶ χώρας καὶ περὶ ὀρίων ΤΚε 24, st. 14; τοῦ μ[ῆ] τούτωι τῶι κρίματι καὶ τού[τοις τοῖς ὀρίοις] ἐμμείνωσιν ΤΚε 24, st. 16; τ[ούτ]ωι τε τῶι κρίματι καὶ τού[τοις τοῖς ὀρίοις] ἐμμένειν ΤΚε 24, st. 17; ὄρι(ον) τεμ(ένους) ἰε[ροῦ] ΤΤ 59; Ὅρια τεμένους Ἀπόλλωνος τοῦ Μούνδου ΤΤ 60; ὄρια Μελανπαγίτων ΤΚῶ 1; ὄρια Ἡρακ(λ)εῶτων ΤΚῶ 2; ὄρια Με[λανπα]γίτων ΤΚῶ 3; Ὅριον Καπερχαρσεας ΤΚῶ 24; Ὅριον Διο[ν]υ[σ]ίων ΤΚῶ 24; Ὅριον Ιογατων ΤΚῶ 25; ὄριον Γαβίας ΤΚῶ 26; ὄριον ἀγρ(ῶν) Ἀντιόχου ΤΚῶ 26; ὄριον καὶ Γερκαδαχων ΤΚῶ 26; ἐστηλώθη δὲ καὶ [ἡ χῶ]ρα κατὰ τὰ ὄρια τὰ παραδειχθέντα ΤΚῶ 27.3, st. 18-19; τὰ ὄρια διαλείπειν πρὸς Αἰγαεῖς ΤΙ 1; τὰ δὲ προσεσημ[ειωμένα ὄρια ΤΙ 31.

ὀρισμόν· ὀρ[ισμὸν] πεποιήται ΤΚε 25, st. 16.

ὀριστής· [κατὰ τὰδε Μιλησίοις καὶ Πριηνεῦσιν ὄρια στησάτωσαν οἱ ὀρισταί ΤΚε 21, st. 9-10; ὀριστῶν ΤΙ 31; τοῦ ὀριστοῦ τοῦ συ[να]ποσταλέντος ὑπὸ Ἀρτε[μ] ΤΙ 31.

ὀροθετέω· [ὀ][ρ]ο[θ]ετήσανταν [π]ι[σ]τεως ΤΚε 43; γενόμενος ἐπὶ τῶν τόπων κὲ τὴν ἀκριβίαν ἐξετάσας ὠροθετησα ΤΚῶ 14; ὠρ(vac.)οθέτησαντα ΤΚε 44.1; [ὠροθέτησαντα] ΤΚε 44.2; ὠρο (ια) θέτη (ια) σαν(v.) τα ΤΚε 44.3; ὠρ(vac.)οθέτησαντα ΤΚε 44.4.

ὀροθήσια· εἶναι ἔκριναν τὴν] Ῥοδίων κρίσιν τε καὶ ὀροθεσίαν ΤΚε 26, st. 8; ὀλισθημάτων ἐφηρμόσαμεν τὴν [τῶν Ῥοδίων ὀροθεσίαν ΤΚε 26, st. 11; ὡς ἔδει τὴν ὀροθεσίαν ἐπιτελέσαι τοὺς [ἡμφισβητηκότας ΤΚε 26, st. 12-13; Ὅροθ(εσία) ς' ΤΙ 57.

ὄρος· ὄροι Κιλικῶν ΤΕ 1; ὄροι τῆς Αἰγαῖδος οἱ τεθέντες ΤΚε 1; Ὅροι Περγαμηνῶν ΤΚε 2; ὡσουσιν δὲ καὶ τοὺς προσδεομένου[ς] ἐκεῖ ὑπογραφῆς ἄλλ[λους ὄρους ΤΚε 3, st. 33-34; Σταλώσοισι δὲ καὶ τοῖς προσδεομένοις ἐκεῖ ὑπογράφας ἄλλοις ὄροις ΤΚε 3, st. 74-75; τίνες ὄρο[ι] Περγαμηνῶν εἰσ[ιν ΤΚε 4.1, st. 7; τίνες ὄρο[ι] Περγαμηνῶν εἰσιν ΤΚε 4.2, st. 7; ὄροι Αἰγαέων δ' ΤΚε 6; ὄροι Αἰγαέων π' ΤΚε 7; ὄρο[ι] Μυρινάων ΤΚε 8; ὄροι Μυρινάων ΤΚε 9; ὄρος πόλε(ως) ΤΚε 11; [ὄρο]ι μεταξὺ Δορυλαέων [καὶ Νικ]αιέων ΤΚε 12; Ἀριστομένεος αἰρεθεῖς ὑπὸ το [δήμο] ἀποκατέστησε τοὺς ὄρους [ἐκ τῶν] λευκωμάτων ΤΚε 16; ὄροι τῆς χώρας [ἦν ἐνέμ]οντο Θηβαῖοι ΤΚε 16; τὰ ἐπάνω τούτων τῶν ὄρων πάντα [Θ]η[β]α[ῖ]ά ἐστι ΤΚε 17; τῶν ὄρων τῆς Κολοφωνίας ΤΚε 18a; Ὅρους δὲ ἀπεδείξαμεν τᾶς τε Σαμίας καὶ Πριανίδος χώρας ΤΚε 20, st. 158; ἐφ' οὗ καὶ ὄρον ἐπεκολάψαμεν ΤΚε 20, st. 160;

ἄλλον ὄρον ἐπὶ πέτρας ἐπεκολάψαμεν ΤΚε 20, st. 161-162; τοὺς ἐπικολαφθέντας ὄρους εἶμειν Σαμίων ΤΚε 20, st. 162; ἄλλον ὄρον ἐπεκολάψαμεν ἐν τῷ καταλήγοντι τοῦ λόφου ΤΚε 20, st. 164; ἀπὸ δὲ τούτου ἐπ' εὐθείας πάλιν ἐθήκαμεν ὄρον ΤΚε 20, st. 165; ἔστε τὸν ὄρον ὃν ἐθήκαμεν παρὰ τὰν φάραγγα ΤΚε 20, st. 166; ἄλλον ὄρον ἐπεκολάψαμεν εἰς τὸν πέτρον ΤΚε 20, st. 166-167; ἀπὸ δὲ τούτου ἐν τῷ πετρῶνι ἄλλον ὄρον ἐπεκολάψαμεν ΤΚε 20, st. 167; εἰς τὸ ἀπολήγον αὐτοῦ ὄρους ἐπεκολάψαμεν ΤΚε 20, st. 168; ἀπὸ δὲ τῶν ἐγκολαπτῶν ὄρων εἰς τὸν ἀπέναντι βουνὸν τὸν λεπρὸν ἐθήκαμεν ὄρον ΤΚε 20, st. 168-169; ἐθήκαμεν ἄλλον ὄρον ΤΚε 20, st. 169-170; ἄλλον ἐθήκαμεν ὄρον ΤΚε 20, st. 170; ὄ[ρ]ον ὑπάρχειν αὐτοῖς τὸν Ὑβανδον ποταμὸν ΤΚε 22, st. 30; εἶναι αὐτοῖς ὄρον διὰ παντός τό τε νῦν ὑπάρχ[ον] ρεῖ[θ]ρον τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ὑβανδοῦ ΤΚε 22, st. 36-37; ἡμεῖς θεωρήσαντες διὰ τὰς ιδιωτικὰς γειννι[ά]σεις πολλοὺς ἐκκεκόφθαι τῶν ὄρων ΤΚε 26, st. 8-9; ἐκ τῶν σφζομένων ὄρων ΤΚε 26, st. 9; ἐκ τῶν [ἀναφερομέρων ποταμῶν καὶ ὄρῶν? ΤΚε 26, st. 9-10; ἀποκατεστή[σα]μεν τοὺς ὄρους ΤΚε 26, st. 11-12; τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον ὑπὲρ τὴν λίμνην οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 40; [τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίω]ν τεθέντα ὄρον ἐπὶ τὸ μετέωρον ὀλίσθημα τὸ ἀργιλῶδες οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 42; τὸν μὲν] ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 43; τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 44; δὲ [τὸν ὑπὸ] Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον εὔρ<ο>μεν ΤΚε 26, st. 46-47; τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίω]ν τεθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 48; τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 49; τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ ε[ὔ]ρομεν ΤΚε 26, st. 50; αὐτῷ τῷ βουνῷ ὄρω ἐχρησάμεθα ΤΚε 26, st. 51; τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 51-52; τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 52; [τὸν ὑπὸ Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον εὔρομεν ΤΚε 26, st. 53; ἐπὶ τὸν ἀπέναντι βουνὸν τὸ[ν] ὑπὸ Ῥοδίων ὄρον ΤΚε 26, st. 54; τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 55; τὸν μὲν [ὑπὸ Ῥοδίων ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 59; ὑπὸ δὲ Πριηνέων αὐτῷ τῷ ποταμῷ ὄρω ἐχρησάμεθα ΤΚε 26, st. 60-61; ἐχρησάμ[ε]θα ὄ[ρ]ωι αὐτῷ τῷ ποταμῷ τῷ <ρ>έοντι διὰ τῆς μεγά[λης] φάραγγος ΤΚε 26, st. 63-64; τὸν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον εὔρομεν ΤΚε 26, st. 65; τὸν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον εὔρ]ομεν ΤΚε 26, st. 66; τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντ[α] ὄρον] [οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 68-69; τὸν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον εὔρο]μεν ΤΚε 26, st. 70; [τὸν] μὲν ὑπὸ Ῥοδίων ὄρον τ[ε]θέντα οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 73-74; τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντ[α] ὄρον οὐχ ε[ὔ]ρομεν ΤΚε 26, st. 75; ἄλλον ὄρον [ἐθήκαμεν ΤΚε 26, st. 76; [τὸν μ]ὲν ὑπὸ Ῥοδίω]ν ἐπικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 79 τὸν μ]ὲν ὑπὸ Ῥοδίων ἐ[πικολαφθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 81-82; τοὺς πατρίους ὄρους τετήρηκεν ΤΚε 27, st. 37; ὄ(ρος) Ἐφε(σίω)ν) λησ' ΤΚε 28; ὄρ(ος) (τῆς)πό(λεως) Με(ιλατῶν) ΤΚε 29; ὄροι ἐτέθησαν ὑπὸ Βαιβίου Τούλλου ἀνθυπάτου Ἀσίας ΤΚε 30; (ὄροι) Κι(ταναυρέων) ΤΚε 35; (ὄροι) Βαλ(βυρέων) ΤΚε 36; 37; ὄ(ροι) Κω(ρुकίων) ΤΚε 38; ὄρ(ος) Κυ(ζικηνῶν) ΤΚε 42; ὄρος Ἀν(δήδων) ΤΚε 45; Ὅρος ἱερός καὶ ἄσυλος θεοῦ ἐπιφανοῦς Μῆνος Ἀσκ[α]ίνου ΤΤ 5; Δίς ὄρος ΤΤ 6; Ὅρος ἱερός Ἀρτέμιδος χώρας τῆς ἐν Ἴπποβότῳ ΤΤ 19; ὄρους Ἀρτέμιδι

ἀποκατέστησεν TT 21.1, 21.2; ὄρος ἱεροῦ χωρίου τῆς Ἀρτέμιδος TT 24.1, 24.2, 25.1, 25.2; 26; ὄρος [ἱεροῦ χω]ρίου τῆς Ἀ[ρτέμιδος] TT 27; ὄρος ἱερὸς Ἀρτέμιδος TT 28; ὄρος ἱε[ρὸς Ἀρ][τέμι]δο[ς] TT 29; ὄρος ἱερὸς Ἀρτέμιδος TT 30; [ὄρος] ἱερο(ῦ) Ἀρτέμιδος TT 31; ὄρο[ς] ἱερ[οῦ] Ἀρτέμι[δος]. TT 32; ὄρος ἱεροῦ Ἀρτέμιδος TT 33; Ὅρος τεμένους Ἀργασέων TT 34.1, 34.2, Ὅρος [τε]μένους [Ἀ]ργασέων TT 34.3, Ὅρος [τε]μένους [Ἀ]ργασέων TT 34.4, [Ὅ]ρο[ς] τεμέ[νους] Ἀργασ[έων]. TT 34.5; [Ὅ]ρος τεμένου[ς] Ἀπόλλωνος Πεδανασσέως TT 35; [Ὅ]ρος τεμένους ἱεροῦ TT 36; Ἀθηνᾶς ὄρος TT 40; ὄρος ἱεροῦ TT 41; ὄρο[ς] Ἀθηνᾶς TT 42; ὄρος ἱεροῦ TT 44; 45; 46; 47; 48; Ὁ τοῖχο[ς] - - ὄροι [τ]ο[ῦ] TT 49; ἀνέστησεν [δὲ τοὺς ὄρους Γαῖος] [Ἰούλιος Ζώιλος ὁ ἱερεὺς] [τῆς Ἀφροδείτης] TT 58; Ὅρος ἱερὸς ἄσυλο[ς] [Ἀ]ρτέ[μι]δος TT 61; Ὅρος ἱερὸς ἄσυλος Ἀρτέμιδος Σαρδιανῆς TT 62; τ[ῆς] Σαρδιανῆς ὄροις TT 62; Ὅρος ἱερὸς ἄσυλος Διονύσου Βάκχου TT 63; ὄρος Ἀποκόμις TKö 6; ὄροι Βιργηνῶν TKö 7; ὄρος Ἀττιουκώμης TKö 8; ὄροι Ἀττιουκώμης TKö 9; ὄροι [Ἀττιου]κώμης TKö 10; ὄροι Λαγονίας TKö 11; ὄρ[οι] Λα[γο]νια[ς] TKö 12; ὄρος Λαγινῶν TKö 13; ὄρος Τικταηνῶν κὲ Σπορηνῶν TKö 14; ὄροι Τοττοηνῶν TKö 15; ὄροι Σολοττέων TKö 16; ὄροι Ἀραυκώμης TKö 18; ὄροι Σενζους(ίων) TKö 19; ὄροι Ἀνζουλαδί(ων) TKö 19; ὄροι Σενζουσί(ων) TKö 20; ὄροι Ἀνζουλαδ[ίων] TKö 20; οὗτος ἀρίγνωτος Πρείων ὄρος ἀστυφέλικτος TKö 21; ὄρος τῆι τε Ζελειτίδι χώραι καὶ τῆι Κυζικηνῆι καὶ τῆι ὀδῶι τῆι ἀρχαίαι, ἡ ἡμὲν ἐπάνω Πάννου κώμης TKö 27.1; ὄροι [Τ]ετραπυργι[ῶ]ν TKö 28; Λιμνῶν ὄροι TKö 28; Λευκῆς καὶ Πτελεοῦ μέσσον ὄρον θέμενοι ἐνναέται TKö 30; ὄρος κβ' [τῆς] λίμνης Ἀ[σ]κανη[ς] TV 1; ὄρος λιμένος TV 3; ἕως τῶν ὄρων TI 1; ὄρος ὄρος TI 3; ὄ(ρος) ΞΥ ΕΡ TI 4; ὄρος π' TI 11; ὄροι Νc TI 12; ὄροι Β TI 12; (ὄροι) Δι(ός) ya da Δί(ς) TI 13; ὄρ(ος) α' TI 17; ὄρος Θ' TI 18; ὄρ(ος) δί TI 19; ὄρ(ος) δπ' TI 20; ὄρος TI 21; ὄρος TI 22; ὄρος α' TI 24; ὄρος TI 25; ὄρος TI 28; [πρ]ὸς τοῖς ὀρίοις τοῖς π[ρ]ότερον TI 32; ἐστήσαμεν τὸν μὲν πρῶτον ὄρον κ[ατὰ] TI 33; ἀπομετρή[σει ἀπὸ τοῦ ὄρ]ου πρὸς τὸν ἀντίουρον TI 34; δεύτερον ὄρον TI 34; ὄρ(ος) ε' TI 35; ὄρ(ος) [TI 36; ὄρος TI 37; ὄρον ἐθήκαμεν TI 38; ἐθήκαμεν ἄλλον ὄρον TI 38; ἐθήκαμεν ἄλλον *sic.* ὄρον TI 38; [ἐθήκα]μεν ἄλλον ὄρον TI 38; ἐ]θήκαμεν [ἄλλον ὄρον] TI 38; ἐθ[έμε]θα παρ' αὐτῶι ἄλλον ὄρον TI 39; ἐθέμεθα ἄλλον ὄρον TI 39; ἄλλον ἐθέμε[θα ὄρον TI 39; ἐθ[έμε]θα ἄλλον ὄρον TI 40; ἐθέμεθα ἄλλον ὄρον TI 41; ἐθέμε[θ]α δὲ καὶ ἄλλον ὄρον TI 41; ἐθέμεθα ἄλλον ὄρον TI 41; ἄλλον ἐθέμεθα ὄρον TI 42, st. 2, 3, 7, 8, 10, 12, 15; ἄλλον ὄρο]ν ἐθέμεθα TI 42, st. 4; ἐτέ]θη ἄλλος ὄρος TI 42; st. 19; ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ [ὄρου προελθόντες TI 42; st. 5-6; ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ ὄρ]ου διαβάντες TI 42, st. 14; ἐθέμ[ε]θα ἄλλον ὄρον TI 44; ἐν τῆι ὀρει[νῆι] ὄροι ἀπὸ μὲν τῆ[ς] TI 44, st. 12; ἐχαρά]ξαμεν ὄρο[v]. TI 45, st. 11; ὄ]ρους ἐ[θέμε]θα TI 47, st. 2; Ὅρος TI 48; ? ὄρο]ς Κραν[TI 49; Καππαδοκίας οἱ ὄροι TI 51; ὄρ(ος) πλ(-)TI 52; ὄρ(ος) Πι[- - -]. TI 55; ὄ(ροι) Τ(υπαλλιωτῶν) Ὁ(νοβαρέω)ν? TI 55; ὄ(ροι) Κωρ(υκίων) Φας(ηλειτῶν) TI 57; [ὄρο]ς μφ' TI 58; ὄρ(ος) ΤΗ TI 61; ὄρος Τ[ιτουηνῶν(?)]]TI 62.

ὄρορος· ὄρορος τὸ ἱερό TT 3.

οὔρος: τῶν οὔρων ἀποδεχθέντων τῆ[ς] γῆς TKe 15b; ο[ὔ]ρος [ἱεροῦ] Ἀπόλλωνος TT 50; οὔρος τεμένεος Διὸς Μεγίστο TT 51; οὔροι τ[ε]μένους Διὸς Μεγίστο TT 52; οὔρος [[Δίο]]ς TI 26.

παρορία: γενέσθαι κατάδικον Λύσανδρον ὑπὲρ παρορίας TKe 23c, st. 13.

παρορίζω: ἀμφισβατ]ούντας τοῖς Πριανεῦσι διότι παρορίζον[ται TKe 20, st. 142; παρορίζεσθαι αὐτῶν TKe 20, st. 144; ὑπέ]ρ τοῦ παρορίζεσθαι τὰ γ' χώραν TKe 20, st. 152.

περιορίζω: περιορίσας τὴν πόλιν TKe 41.1; [περιορίσας τὴν πόλιν] TKe 41.2; 41.3

περιορίσαι καὶ στηλῶσαι τὴν χώραν TKö 27.1, st. 34; καθ' ἃ ἔδει περιορισθῆναι TKö 27.1, st. 8.

περιορισμός: [προσαναγράψ]αι τὸν περιορισμὸν εἰς τὰς στήλας τὰς προειρημένας TKö 27.1, , st. 34-36, [ἀν]αγράψαι τὴν τε προῶσιν καὶ τὸν περιορισμὸν εἰς [στήλας λιθίνας δύο TKö 27.2, , st. 7-8; ἐπεστά]λκαμεν δὲ καὶ Τιμοξένωι τῶι βυβλιοφύλακι] καταχω[ρίσαι τὴν ὠνὴν καὶ τὸν περιορισμὸν εἰς τὰς βασιλικὰς γραφὰς τὰς ἐν Σάρδεσιν TKö 27.2, st. 14-16; Το[ῦ περιορισμοῦ τὸ ἀντίγραφον TKö 27.3, st. 1-2.

πέτρον: ἄλλον ὄρον ἐπεκολάψαμεν εἰς τὸν πέτρον TKe 20, st. 166-167; ἀπὸ δὲ τούτου ἐν τῶι πετρῶνι ἄλλον ὄρον ἐπεκολάψαμεν TKe 20, st. 167; καταπῆ[ξαι] [δὲ] πέτρους καὶ στηῆσαι ἐπ' αὐτῶν. στηῆλας ἑκατέρους παρὰ [τὸ ρεῖθρο]ν τοῦ ποταμοῦ ἐν τοῖς αὐτῶν μέρεσιν TKe 22, st. 32-34; τοὺς παρατεθέντας π[έτ]ρους καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν στηῆλας TKe 22, st. 37-38; εἰς τὸν πέτρον τὸν μέγαν TKe 26, st. 58; ἀπὸ δὲ [τοῦ] πέτρου εἰς ὄρθον ἐπὶ τὴν ἀπέναντι ὄφρὸν ἐλθόντες TKe 26, st. 59; ἀπὸ δὲ τούτου ἐπ [εὐθείας TKe 26, st. 80; ἐπὶ τῆς τά<ξ>εως πέτρο[ν] TI 43, st. 14; ἐπὶ τὸν πέτρον τὸν ὀ[ξ]ῦν TI 43, st. 15.

πλέθρον: [ἐ]ξ οὔ ἡ δεκάτη καὶ τὸ παραπεπραμένον ἀπὸ τῶν πλέθρων κατατάσσεται εἰς τὰς ἱερὰς προσόδους TT 43.1, [ἐ]ξ οὔ ἡ δεκάτη καὶ τὸ παραπεπραμένον ἀπὸ τῶν πλέθρων κατατάσσεται εἰς τὰς ἱερὰς προσόδους TT 43.2; ἐξ οὔ ἡ δεκάτη καὶ τὸ παραπεπραμένον ἀπὸ τῶν πλέθρων κατατάσσεται[ι] εἰς τὰς ἱερὰς προσόδο[υς]. TT 43.3.

πρειμουπιλάριος: μετρο[υ]ντος [Σεπτι][μίου Σατουρνείνου] πρειμουπιλαρίου TT 7.1, 7.2, 7.3; ἐφεστῶτος Κησίου Φηλικισίμου π(ριμι)π(ιλαρίου) TKe 13.

πρεσβευτής: ἐπιμελήα Σεξστου Λαριτιδίου πρεσβευτοῦ TT 22; 23.1, 23.2; διὰ Κλωδίου Κέ<λ>σου πρεσβευτοῦ TT 24.1; διὰ Π[ι] [τ.]ηκου Σάγ[κτου? πρεσ]βευτοῦ TT 27.

πρεσβευτής αὐτοῦ ἀντιστράτηγος: διὰ Γ. Ιουλ. Σεουήρου πρεσβ. αὐτοῦ ἀντιστράτηγου TKe 12; Κοίντος Πετρώνιος Οὔμβερ πρε(vac.)σβευτής καὶ ἀντιστ[ρι]στράτηγος[ς] Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερ<μανικῶ> καί<σαρος> TKe 44.1; Κοίντος [Π]ετρώνιος Οὔμβερ πρεσβευτής καὶ ἀντιστράτηγος Νέρωνος Κλαυδί[ο]ν Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικῶ TKe 44.2; Κοίντος

Π[ε]τρώνιος Ὀμβερ (*sic*) Πρε(ν.)σβευτής καὶ ἀντιστρ[ά]τη[γ]ος Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερ<μανικου> ΤΚε 44.3; Κοίντος Πετρώνιος Οὔμβερ πρε(ν<α>.)σβευτής καὶ ἀντισ[τ]ισ[τ]ράτηγος[ς] Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερ<μανικου> καί[σαρος] ΤΚε 44.4.

πρεσβευτής καὶ ἀντιστράτηγος: διὰ Γαίου Βαλερίου Βίκτ[ο]ρο[ς] [στ]ρατηγού ἀποδεδε[ι]γμένου πρεσβευτοῦ καὶ ἀντισ[τ]ρα[τ]ήγου ΤΚε 30.

προδικασταί: Οἱ δὲ προδικασταὶ ταῦτα γράψ[αν]τες ἔδωσαν ἐς τὰς πόλεις αἴτινε[ς] τὴν δίκην ἐδίκαζομ ΤΚε 15b; Προδικασταὶ Μιλησίων ΤΚε 15b.

προσορίζω: ὄν προσώρισεν ἐν Ῥώμη Γάιος Καῖσαρ αὐτοκράτωρ καὶ ἀρχιερεὺς, ὑπάτος τὸ πέμπτον, δικτάτωρ διὰ βίου ΤΤ 62, st. 2-5; οὕτω δὲ κεκτήσονται, οὗ ἂν ἡ χώρα ἦ προσωρισμένη ὑπὸ Λαοδίκης ΤΚδ 27.1, st. 18-19.

ρείθρον: εἶναι αὐτοῖς ὄρον διὰ παντός τό τε νῦν ὑπάρχ[ον] ρεῖθρον τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ὑβανδοῦ ΤΚε 22, st. 36-37; στήλας ἱερὰς τῶν ὁδῶν καὶ ρείθρων Ἀρτέμιδι ἀποκατέστησεν ΤΤ 23.1, 23.2, τὸ ρεῖθρον ἔχει πλάτους πήχεις ιε' ΤΤ 23.1, [ἡ] ὁδὸς ἔχει σὺν τῷ [ρ]εῖθρῳ τοῦ ποταμοῦ πήχεις λ' ΤΤ 23.2; τὸ ρεῖθρον ἔχει πλάθος πήχεις ιε' ΤΤ 23.3, ἡ ὁδὸς ἔχει σὺν τῷ ρεῖθρῳ τοῦ ποταμοῦ πήχεις λ' ΤΤ 23.3.

στήλη: γρά[ψ]ουσιν ἐν στήλῃ ΤΚε 3, st. 32-33; αἱ στήλαι κεῖνται εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὀρίζουσιν τὴν τε Πιταναίαν ΤΚε 3, st. 111-112; αἱ στήλαι κεῖνται ἕως τῶν πετρῶν τῶν δύο τῶν ΤΚε 3, st. 113; ὡς ἡ στήλη κεῖται ΤΚε 3, st 114; ὡς αἱ στήλαι κεῖνται εἰς τὴν ὁδὸν ΤΚε 3, st115; ὡς αἱ στήλαι κεῖνται παρὰ τὴν Ἀστυρηνὴν ΤΚε 3, st. 115-116; ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐπιστάσαντο στήλης ΤΚε 3, st. 136; ἐκ τῶν καθιερωμένων στηλῶν ΤΚε 3, st. 138-139; καταπῆ[ξαι] [δὲ] πέτρους καὶ στήσαι ἐπ' αὐτῶν στήλας ἑκατέρους παρὰ [τὸ ρεῖθρο]ν τοῦ ποταμοῦ ἐν τοῖς αὐτῶν μέρεσιν ΤΚε 22, st. 32-34; τοὺς παρατεθέντας π[έ]τρους καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν στήλας ΤΚε 22, st. 37-38; ὅπως διατηρῆται καὶ ἐν τῇ Ῥοδίων πόλει ἕως τοῦ ἀντιγραφῆναι εἰς τὰς στήλας ΤΚε 22, st. 93; τὴν χώραν καταγραφῆναι αὐτοῖς εἰς [στή]λας ΤΚε 22, st. 33-34; τὸ δὲ ψήφισμα τοῦτο ἀναγράψαι εἰς στήλας λιθίνας δύο ΤΚε 22, st. 57; τὰς στήλας ἔταξεν ΤΚε 41.1; [τὰς στήλας ἔταξεν] ΤΚε 41.2, 41.3; ὡς αἱ στήλαι ὀρίζουσιν ΤΤ 1; ὡς αἱ σ[τή]λα[ι] ὀρίζουσιν ΤΤ 2; ὡς ταὶ στήλαι ὀρίζονται ΤΤ 4, ἀγγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τότε ἐστάλαν λ[ι]θίναν ΤΤ 4; στήλας ἱερὰς τῶν ὁδῶν καὶ ρείθρων Ἀρτέμιδι ἀποκατέστησεν ΤΤ 23.1, 23.2; τὴν ὠνὴν ἀναγράψαι εἰς τὰς βασιλικὰς γραφὰς τὰς ἐν Σάρδεσιν καὶ εἰς στήλας λιθίνας ΤΚδ 27.1, , st. 27-28; [προσαναγράψ]αι τὸν περιορισμὸν εἰς τὰς στήλας τὰς προειρημένας ΤΚδ 27.1, , st. 34-36, [ἀν]αγράψαι τὴν τε πρῶσιν καὶ τὸν περιορισμὸν εἰς [στή]λας λιθίνας δύο ΤΚδ 27.2, , st. 7-8; ἐστήσαμεν πεντ[ε]καιδεκάτην στήλην ΤΙ 31; ἐστήσαμεν ἑκκαιδεκάτην στήλην ΤΙ 31; τῆς σταθείσης[ς πρότερον] δεκά[της στήλης] ΤΙ 31; ἐστήσαμεν ἑπτακαιδεκάτην στήλην ΤΙ 31; ἀντίον τῆς ἐνάτης στήλης ΤΙ 31; ἐστήσαμεν ἐννεακαιδεκάτην [στήλην ἀντίον τῆς] ὀγδόης στήλης ΤΙ 31;

[ἐστήσα]μεν εἰκοστήν στήλην ΤΙ 31; ἐστήσαμε[ν εἰκοστήν πρώτην στήλην ΤΙ 31; στηλῶν τῶν ὀριζουσῶν]τὰ ἐν ἀριστερεῶ μέρη τοῦ ἰε[ροῦ ΤΙ 31; τὴν θέσιν τῶ[ν στηλῶν ΤΙ 32; στήλ[ας στησαι ΤΙ 32.

στηλώω· Στηλῶσουσιν δὲ καὶ τοὺς προσδεομένου[ς ἐκεῖ ὑπογραφῆς ἀλλ][λους ὄρους ΤΚε 3, st. 33-34; Σταλώσοισι δὲ καὶ τοῖς προσδεομένοις ἐκεῖ ὑπογράφας ἄλλοις ὄροις ΤΚε 3, st. 74-75; περιορίσαι καὶ στηλῶσαι τὴν χώραν ΤΚῶ 27.1, st. 34; ἵνα δὲ στηλωθῆι τὴν ταχίστην ΤΚῶ 27.2, st. 12; ἐστηλώθη δὲ καὶ [ἡ χώ]ρα κατὰ τὰ ὄρια τὰ παραδειχθέντα ΤΚῶ 27.3, st. 18-19.

στρατηγός· στρατη]γός κατὰ δημοσ[.ΤΚε 4.1, st. 10; [στρατη]γός κατὰ δημο[] ΤΚε 4.2, st. 10; τὸ δὲ ἄλλο ἐδώκαμεν τοῖς Πριανέων στραταγοῖς ΤΚε 20, st. 36; γράψαντος δὲ καὶ τοῦ στρατηγοῦ τοῦ Ῥωμαίων [Μαάρκου Αἰμυλίου πρὸς] [τ]ὴν ἡμετέραν πόλιν ΤΚε 23a st. 3; Μάαρκος Αἰμύλιος Μαάρκου [υἱὸς στρατηγός Μυλασέων ΤΚε 23b st. 2; ὅπως Μάαρκος Αἰμύλιος Μαάρκου υἱὸς στρατηγός ΤΚε 23b st. 14; ὅπως Μάαρκος Α<ι>μύλιος Μαάρκου υἱὸς στρατηγός δῆμον ἐλεύθερον κριτῆ[ν δῶι] ΤΚε 23b st. 16; ὅπως Μάαρκος Αἰμύλιος Μαάρκου υἱὸς στρατηγός τὸν αὐτὸν δῆμον [κρῖν]αι κελεύσ[η] ΤΚε 23b st. 25-26; ὅπως[εἰς] τὸν αὐτὸν δῆμον κριτὴν Μάαρκος Αἰμύλιος Μαάρκου υἱὸς στρατηγός ΤΚε 23b st. 28; Σέρουιος Φόλουιος Κοίντου υἱὸς στ[ρατηγός ὕ]πατος ΤΚε 25 st. 2; ἐπειδὴ Ἀετὸς Ἀπολλωνίου Ἀσπένδιος καὶ ἡμέτερος πολίτης, στρατηγός γενόμενος κατὰ Κιλικίαν ΤΚε 31, st. 25; νῦν Θρασέας ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἀποσταλεῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως στρ[α]τηγός Κιλικίας ΤΚε 31, st. 29-30.

στρατηγός·ἀποδεδείγμενος διὰ Γαίου Βαλερίου Βίκτ[ο]ρο[ς] [στ]ρατηγοῦ ἀποδεδε[ι]γμένου πρεσβευτοῦ καὶ ἀντισ[τ]ρα[τ]ήγου ΤΚε 30.

ταμίας· [Σερούιος Φόλ[ο]υιος Κοίντου ὕπατος τὸν ταμίαν ἀποστεῖλαι κε[λευσάτω ΤΚε 25, st. 18.

τειχίζω τὸν νεῶ καὶ τὸ Σεβαστῆον τιχισθῆναι προενοήθη ΤΤ 22.

τέμενος· τὸ τέμενος τῆς Ἀ[ρτέμιδος ἄ]συλον] πᾶν ΤΤ 18; Ὅρος τεμένους Ἀργασέων ΤΤ 34.1, 34.2, Ὅρος [τ]εμένους [Ἀ]ργασέων ΤΤ 34.3, Ὅρος [τ]εμένους [Ἀ]ργασέων ΤΤ 34.4, [Ὅ]ρο[ς] τεμέ[νους] Ἀργασ[έων]. ΤΤ 34.5; [Ὅ]ρος τεμένους] Ἀπόλλωνος Πεδανασσέως ΤΤ 35; [Ὅ]ρος τεμένους ἱεροῦ ΤΤ 36; τέμενος ἱερὸν Ἀφροδίτης Στρατονικίδος ΤΤ 43.1, 43.2, 43.3; οὖρος τεμένους Διὸς Μεγίστο ΤΤ 51; οὖροι τε[μ]ένους Διὸς Μεγίστο ΤΤ 52; ὄρι(ον) τεμ(ένους) ἱε(ροῦ) ΤΤ 59.

τιθήμι· ἀπὸ δὲ τούτου ἐπ' εὐθείας πάλιν ἐθήκαμεν ὄρον ΤΚε 20, st. 165; ἔστε τὸν ὄρον ὃν ἐθήκαμεν παρὰ τὰν φάραγγα ΤΚε 20, st. 166; ἀπὸ δὲ τῶν ἐγκολαπτῶν ὄρων εἰς τὸν ἀπέναντι βουνὸν τὸν λεπρὸν ἐθήκαμεν ὄρον ΤΚε 20, st. 168-169; τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον ὑπὲρ τὴν λίμνην οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 40; αὐτοὶ δ' ἐθήκαμεν ΤΚε 26, st. 41, 43, 48, 69; 74; [. τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων] τεθέντα ὄρον ἐπὶ τὸ μετέωρον ὀλίσθημα τὸ ἀργιλῶδες οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 42; αὐτοὶ δ' ἐθήκαμεν ΤΚε 26, st. 42; τὸν μὲν] ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 43; τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 44; α[ὐτοὶ δὲ ἐθήκαμεν ΤΚε 26, st. 44; τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων] τεθέντα ὄρον οὐχ εὔρομεν ΤΚε 26, st. 48; τὸν μὲν

ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον οὐχ εὕρομεν TKe 26, st. 55; αὐτοὶ δὲ ἐθή]καμεν TKe 26, st. 55; τὸν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον εὕρομεν TKe 26, st. 65; τὸν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον εὕρο]μεν TKe 26, st. 66; τὸν μὲν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντ[α ὄρον] [οὐχ εὕρομεν TKe 26, st. 68-69; τὸν ὑπὸ Ῥοδίων τεθέντα ὄρον εὕρο]μεν TKe 26, st. 70; [τὸν] μὲν ὑπὸ Ῥοδίων ὄρον τ[ε]θέντα οὐχ εὕρομεν TKe 26, st. 73-74; τὸν μὲν ὑπὸ Ῥο]δίων τεθέντ[α ὄρον οὐχ ε]ύρομεν TKe 26, st. 75; αὐτοὶ δὲ ἐ[θ]ήκαμεν TKe 26, st. 75; ἄλλον ὄρον [ἐθή]καμεν TKe 26, st. 76; ὄροι ἐτέθησαν ὑπὸ Βαιβίου Τούλλου ἀνθυπάτου Ἀσίας TKe 30; ὄρον ἐθήκαμεν TI 37; ἐθήκαμεν ἄλλον ὄρον TI 37; ἐθήκαμεν ἄλλον *sic.* ὄρον TI 37; [ἐθήκα]μεν ἄλλον ὄρον TI 37; ἐ]θήκαμεν [ἄλλον ὄρον] TI 37; ἐθ[έμεθ]α παρ' αὐτῶι ἄλλον ὄρον TI 38; ἐθέμεθα ἄλλον ὄρον TI 38; ἄλλον ἐθέμε[θ]α ὄρον TI 38; ἐθ[έμεθ]α ἄλλον ὄρον TI 39; ἐθέμεθα ἄλλον ὄρον TI 40; ἐθέμεθ]α δὲ καὶ ἄλλον ὄρον TI 40; ἐθέμεθα ἄ]λλον ὄρον TI 40; ἄλλον ἐθέμεθα ὄρον TI 41, st. 2, 3, 7, 8, 10, 12, 15; ἄλλον ὄρο]ν ἐθέμεθα TI 41, st. 4; ἐτέ]θη ἄλλος ὄρος TI 41; st. 19; ἐθέμ[εθ]α ἄλλον ὄρον TI 43; ὄρους ἐ[θ]έμεθα TI 47, st. 2.

τοιχος· Ὁ τοῖχο[ς] - - ὄροι [τ]ο[ῦ] TT 49.

τόπος· [?οὔτος ὁ τόπο]ς ἱερός ἄσυ[λος TT 58, εἴ τινες <ε]ἰς τὴν χώ[ρα]ν ταύτην ἐμ[πί]πτουσιν τόποι TKö 27.1, st. 7-8; εἴ τινες ἐ[κ] τῆς κώμης ταύτης ὄντες λαοὶ μετεληλύθασιν εἰς ἄλλους τόπους TKö 27.1, st. 11-12.

ὑπατος· Σέρουιος Φόλουιος Κοίντου υἱὸς στ[ρατηγὸς ὕ]πατος TKe 25, , st. 2; [Σερούιος Φ]όλ[ο]υιος Κοίντου ὕπατος τὸν ταμίαν ἀποστεῖλαι κε[λευσάτω TKe 25, st. 18.

φύκτιμος· [τ]ὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος το[ῦ]ς Πυθαίου τὸ ἐν τῶι Καλχαδονίαι ἄσυλον καὶ φύκτιμον ε[ἶ]μεν TT 4;TT

φύξιμος· Καὶ τὸν να[ὸν] φύξιμ[ο]ν ὄντα [τῆς] Ἀ[θ]ηνῶς Νικηφόρου TT 62.

χαράσσω· χ]αράξαμένου κα[ὶ] Ἄλφα TI 43, st. 2-7; ἐφ' οὗ ἐχ[αρά]ξαμεν TI 43, st. 15; χα]ραξα[μένο]ν TI 45, st. 1, 4; ἐχαράξαμεν TI 45, st. 6;]χαρ[α]ξαμεν TI 45, st. 9; ἐχαρά]ξαμεν ὄρο[ν]. TI 45, st. 11.

χιλιάρχιος· Εἰού(λιος) Διονύσιος ἀπὸ χιλιαρχιῶν TKö 14.

χώρα· οἵτινες ἐπὶ τὴν χώραν παραγενόμενοι τοῦ ἐ[ν Πιτάνη] TKe 3, st. 28; οἵτινες ἐπὶ τὰν χώραν παραγενόμενοι τῶ ἐν Μυτιλήναι TKe 3, st. 70; ὅτι ἐγ Καΐκου πεδίω χώραν [] ἐσχῆκασιν αὐτῶν TKe 3, st. 12-121; ὁ υἱὸς αὐτοῦ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν Ἀντίοχος τὴν πεδιάδα χώραν αὐτοῖς ἐπώλησεν ταλάντων τριακοσίων τριάκοντα TKe 3, st. 132-133; Περὶ δὲ τῆς χώρας, ἦτις] ἐν ἀντιλογία ἐστίν TKe 4.1; 4.2, st. 5; Κρίμα περὶ τῆς χώρας TKe 4.1, st. 20; περὶ χώρας, ἦτις ἐν ἀντιλογία ἐστὶν δημοσιώ[ναις TKe 4.1, st. 22; ἀγροὺς πάσης χώρας τῆς λα[μ]πρῶ[ς] Πεσσιניουντιῶν πόλωως μετρηθῆνε ἐκέλευσε TKe 13; ὑπὲρ τῆς χώρας ἧς ἐτύγχανον ἡμφ[ισ]βητηκότες πρ[ό]τρον ἐφ' ἡμῶν TKe 19, st. 3-4; [κτῆσι]ν τῆς

Βατινήτιδος χώρας ἐπεδείκνυον ΤΚε 19, st. 12; μετὰ Β]ίας Σαμίους παρελέσθαι τὴν χώραν ΤΚε 19, st. 20; περὶ τᾶς χώρας ὑπὲρ ἧς ἀμφισβατοῦντι Σάμιοι ποτὶ Πριανε[ῖς κ]αὶ Πρι[ανεῖς Σαμί]οις ΤΚε 20, st. 7-9; ἐπὶ τᾶς χώρας τᾶς ἀμφισβα[τουμέ]νας ΤΚε 20, st. 21; ὑπὲρ δὲ τοῦ Καρίου] καὶ τᾶς περὶ τὸ Κάριον χώρας οὐθεις ἀμφεσβάτει ΤΚε 20, st. 98-99; ταύταν τὰν χώραν ἐν ταῖς συνθήκαις αὐτῶν γενέσθαι-ὀρίξασθαι γὰρ ποτὶ αὐτοὺς ΤΚε 20, st. 106-107; τὸ φρούριον καὶ τὰν περὶ τ]ὸ φρούριον χώραν εἴμειν Πριανέων ΤΚε 20, st. 157; Ὅρους δὲ ἀπεδείξαμεν τᾶς τε Σαμίας καὶ Πριανίδος χώρας ΤΚε 20, st. 158; τῆς δὲ χώρ[ας] [τ]ῆς περαίας, ὑπὲρ ἧς διεφέροντο Μάγνητες καὶ Μιλήσιο[ι, ΤΚε 22, st. 28-29; [περὶ τῆς χώρας ἦν λέγουσιν ἑαυτῶν γενέσθαι] ΤΚε 24, st. 4; πρὶν ἐληλυ]θῆναι εἰς ἐκείνην τὴν χώραν Μ[άνλιον καὶ τοὺς δέκα πρεσβευτάς ΤΚε 24, st. 4-5; λόγους ἐποίησαντο κατὰ πρό[σ]ωπον πρὸς Πριην[εῖς περὶ χ]ώρας [καὶ ὀρίων ΤΚε 24, st. 5-6; λόγους ἐποίησα]ντο κατὰ πρόσω[πον πρ]ὸς Σαμίου[ς] περὶ χώρας καὶ περὶ ὀρίων ΤΚε 24, st. 14; μηδεμιᾷ περὶ τῆς χώρας τῆς δοθείσης [α]ὐτοῖς κατὰ ψήφισμα τοῦτο ἀμφισβητῆσαι ΤΚε 31, st. 46-47; ἐνστάντος τε ἡμῶν ἀγῶνος περὶ τῆς ἐν Σοάσοις χώρας πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας ὑπὲρ αὐτῆς ΤΚε 34, st. 49-51; Ὅρος ἱερὸς Ἀρτέμιδος χώρας τῆς ἐν Ἴπποβότῳ ΤΤ 19; Πεπ[ρά]καμεν Λαοδίκη Πάννου κώμην καὶ τὴν βᾶριν καὶ τὴν προσοῦσαν χώραν τῇ κώμῃ ΤΚδ 27.1, st. 1-3; ὄρος τῇ τε Ζελεϊτίδι χώρῃ καὶ τῇ Κυζικηνῇ καὶ τῇ ὀδῶι τῇ ἀρχαίῃ, ἣ ἡμῶν ἐπάνω Πάννου κώμης ΤΚδ 27.1, st. 3-4; εἴ τινες ἐλθὺς τὴν χώρ[α]ν ταύτην ἐμ[πί]πτουσιν τόποι ΤΚδ 27.1, st. 7-8; οὕτω δὲ κεκτήσονται, οὗ ἂν ἡ χώρα ἦ προσωρισμένη ὑπὸ Λαοδίκης ΤΚδ 27.1, st. 18-19; Σύνταξον παραδείξαι Ἀρριδαίῳ τῷ οἰκονομοῦντι τὰ Λαοδίκης τὴν τε κώμην καὶ τὴν βᾶριν καὶ τὴν προσοῦσαν χώραν καὶ τοὺς λαοὺς πανοικίους σὺν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῖς πᾶσιν ΤΚδ 27.1, st. 24-27; περιορίσαι καὶ στηλῶσαι τὴν χώραν ΤΚδ 27.1, st. 34; Πάννο[υ κώμη καὶ ἡ βᾶρις καὶ ἡ προσοῦσα χώρα ΤΚδ 27.3, st. 2-3; παρεδείχθη] δὲ Ἀρριδαίῳ τῷ οἰκονομοῦντι τὰ Λαοδίκης [ὑπ]ὸ [.] [κ]ράτους τοῦ ὑπάρχου ἢ τε κώμη καὶ ἡ Βᾶρις καὶ ἡ προσοῦσα [α] χώρα] κατὰ τὸ παρὰ Νικομάχου τοῦ οἰκονόμου πρόσουσα[ῶι ὑ]πεγέγραπτο καὶ τὸ παρὰ Μητροφάνους καὶ τὸ παρὰ τοῦ β[ρασι]λέως γραφέν πρὸς αὐτόν ΤΚδ 27.3, st. 3-8; ἐστηλώθη δὲ καὶ [ἡ χώ]ρα κατὰ τὰ ὅρια τὰ παραδειχθέντα ΤΚδ 27.3, st. 18-19; πρ]ὸς τῇ ἱερᾷ χώρῃ ΤΙ 31.

χωρίον ὄρος ἱεροῦ χωρίου τῆς Ἀρτέμιδος ΤΤ 24.1, 24.2; 25.1, 25.2; 26; ὄρος [ἱεροῦ χω]ρίου τῆς Ἀ[ρτέμιδος] ΤΤ 27; ἔνεκεν τοῦ ἀποτεμέσθαι τὸ χωρίον ΤΚδ 27.1, st. 5-6.

φρούριον τοῦ φρουρίου ὃ καλεῖ[τ]αι Κ[ά]ριον, ὑπὲρ οὗ ἀμφισβατοῦντι Σάμιοι καὶ Πριανεῖς ΤΚε 20, st. 9-10; ἐπὶ τοῦ [φρουρί]ου ὃ καλεῖται Κάριον ΤΚε 20, st. 22-23; [τὸ φρούριον ὃ κα]λεῖται Κάριον κα[ὶ τ]ὰμ [περὶ αὐτὸ χώ]ραν ἐπέμειν Πριανέων ΤΚε 20, st. 26-27; τὸ φρούριον καὶ τὰν περὶ τ]ὸ φρούριον χώραν εἴμειν Πριανέων ΤΚε 20, st. 157.

INDICES LATINAE

NOMINA GEOGRAPHICA

Aegensis: fines inter Mopseotas et Aegenses terminavit TKe 32.

Alexandrea: a Pylis usq[ue ad] Alexa[n]dream ex in[te]gro restituit TI 51.

Anticosa: vici Cosa et Anticosa TKe 30.

Cilicia: [decernente [P(ublio) Nonio] Asprenate C[aesio Cassi]ano leg(ato) pro pr(aetore) provinciae Ciliciae in re praesenti TKe 32.

Cosa: vici Cosa et Anticosa TKe 30.

Hermonei: fines [a p]al[ude] agrorum [quos] vicanorum Po[lynte]norum Hermon[eo]rum Mura[comet]es conduxerunt TKö 17.

Moesi: Antius Rufinus inter Moesos et Thraces fines posuit TE 2.1; 2.4; Antius Rufinus [i]nter Moesos et [Thr]aces fines posui[t] TE 2.2; M(arcus) An[tius], Rufinus inte[r Moe]sos et Thraces [fi]nes posuit TE 2.3; Antiu(s) Rufinus inter Moesos et Thraces fines posuit TE 2.5; M(arcus) [A]ntius Rufinus inter M[oesos] et Thr[aces fines] [posuit.] TE 2.6.

Mopsoeta: fines inter Mopseotas et Aegenses terminavit TKe 32.

Muratocomes: fines [a p]al[ude] agrorum [quos] vicanorum Po[lynte]norum Hermon[eo]rum Mura[comet]es conduxerunt TKö 17.

Polynteni: fines [a p]al[ude] agrorum [quos] vicanorum Po[lynte]norum Hermon[eo]rum Mura[comet]es conduxerunt TKö 17.

Pylae: a Pylis usq[ue ad] Alexa[n]dream ex in[te]gro restituit TI 51.

Thraces: Antius Rufinus inter Moesos et Thraces fines posuit TE 2.1; 2.4; Antius Rufinus [i]nter Moesos et [Thr]aces fines posui[t] TE 2.2; M(arcus) An[tius], Rufinus inte[r Moe]sos et Thraces [fi]nes posuit TE 2.3; Antiu(s) Rufinus inter Moesos et Thraces fines posuit TE 2.5; M(arcus) [A]ntius Rufinus inter M[oesos] et Thr[aces fines] [posuit.] TE 2.6.

NOMINA SACRA

Diana Sybruallis: [dedicati? Di]anae Sbruallidi TKe 30.

IMPERATORES

Nero: finis C(aesaris) N(eronis?) TIA 2; finis Caesaris N(eronis?) TIA 4.

Vespasianus: [Ex auctoritate imp(eratoris) Caesaris Vespasiani? Aug(usti)] TKe 32.

Traianus: [?Iussu Imper(atoris) Ca]esaris Nerva[e Traiani Aug(usti) Germ(anici) Dac]ici TKe 30.

Hadrianus: Ex auctoritate Imp(eratoris) Caesaris divi Traiani Parthici filio (*sic*). divi Nervae nepotis, Traiani Hadriani Aug(usti) p(atris) p(atriciae), pontifici(s) maximo (*sic*). trib(uniciae) potestatis XX, co(n)s(ulis) II[I] TE 2.1; [Ex auctori]tate Imp(eratoris) Caesaris [divi Traiani Parthi]ci fili(i) divi Nervae [nepotis, Traiani Hadria]ni Aug(usti) p(atris) p(atriciae), Pontifici(s) maximo (*sic*). trib(uniciae) potestatis XX, co(n)s(ulis) III TE 2.2; Ex auctoritate

Imp(eratoris) Caesaris divi Traiani Parthici filio (*sic*). divi Nervae nepotis Traiani Hadriani Aug(usti) p(atris) p(atriciae), pon[t]ifici(s) maximo (*sic*). tr[i]buniciae potesta[tis] XX, co(n)s(ulis) III TE 2.3; Ex auctoritate Imp(eratoris) Caesaris divi Traiani Parthici fili, divi Nervae nepotis Traiani Hadriani Aug(usti) p(atris) p(atriciae) pont(ificis) maximi trib(uniciae) pot(estatis) XX co(n)s(ulis) III TE 2.4; Ex auctoritate Imp(eratoris) Caesaris divi Traiani Parthici fili divi Nervae nepo(tis)Traiani Hadriani Aug(usti) p(atris) p(atriciae) pontificis maximi tribuniciae potes(tatis) XX co(n)s(ulis) III TE 2.5; [Ex auctoritate Imp(eratoris) Caesaris divi Traiani Parthici fili divi Nervae nepotis Traiani Hadriani Aug(usti) p(atris) p(atriciae) pontificis maximi tribuniciae potestatis XX co(n)s(ulis) [I]II] TE 2.6; [Imp.] Caesaris [T]r[ai]ani Hadriani Au[g.] TĪA 1.1.

Septimius Severus: In h(onorem) dd(ominorum) Impp(eratorum) Severi et Anton[ini et [[Ge]][[tae]]] Caesaris Auggg(ustorum) nnn(ostorum) max(imorum) TI 10.

Caracalla: Imp. Caesar Marcus Aurelius [Antoninus pi]us felix, invictus Augustus TE 1; In h(onorem) dd(ominorum) Impp(eratorum) Severi et Anton[ini et [[Ge]][[tae]]] Caesaris Auggg(ustorum) nnn(ostorum) max(imorum) TI 10.

Geta: In h(onorem) dd(ominorum) Impp(eratorum) Severi et Anton[ini et [[Ge]][[tae]]] Caesaris Auggg(ustorum) nnn(ostorum) max(imorum) TI 10.

ADSIGNATI ROMANI

Caius Valerius Victor: per C(aium) Valerium Victorem [p]raetorem designatum legatum [pr]o pr(aetore)? TKe 30.

Irenaeus: Irenaeo Aug(usti) lib(erto) proc(uratore) TI 15.

L. Baebius Tullus: a B[ae]bi[o] Tullo proco(n)s(ule) Asiae TKe 30.

M. Antius Rufinus: Antius Rufinus inter Moesos et Thraces fines posuit TE 2.1; 2.4; Antius Rufinus [i]nter Moesos et [Thr]aces fines posui[t] TE 2.2; M(arcus) An[tius], Rufinus inte[r] Moe]sos et Thraces [fi]nes posuit TE 2.3; Antiu(s) Rufinus inter Moesos et Thraces fines posuit TE 2.5; M(arcus) [A]ntius Rufinus inter M[oesos] et Thr[aces fines] [posuit.] TE 2.6.

Papirius Paullinus: per Pa[pi]rium Paullinum TĪA 1.1; 1.2.

Pomponius Bassus: a [P]omponio [B]a[ss]o? TKe 30.

Publius Nonius Asprenas Caesius Cassianus: [decernente [P(ublio) Nonio] Asprenate C[aesio Cassi]ano leg(ato) pro pr(aetore) provinciae Ciliciae in re praesenti TKe 32.

Sempronius Senecio: missus [a –ca 9- Sem]pronio Senecione TI 10.

September: procur(atorem) Septembre Aug(usti) lib(erto) TĪA 1.1; 1.2.

VERBA NOTABILIORA

dedicare: vici Cosa et Anticosa [dedicati? Di]anae Sbr[ua]llidi TKe 30.

determinare: fines] determina[vit inter - - -] TI 10.

finis: fines [a p]al[ude] agrorum [quos] vicanorum Po[lynte]norum Hermon[eo]rum Mura[comet]es conduxerunt TKö 17; Antius Rufinus inter Moesos et Thraces fines posuit TE 2.1; 2.4; Antius Rufinus [i]nter Moesos et [Thr]aces fines posui[t] TE 2.2; M(arcus) An[tius],

Rufinus inte[r Moe]sos et Thraces [fi]nes posuit TE 2.3; Antiu(s) Rufinus inter Moesos et Thraces fines posuit TE 2.5; M(arcus) [A]ntius Rufinus inter M[oesos] et Thr[aces fines] [posuit.] TE 2.6; fines inter Mopseotas et Aegenses terminavit TKe 32; finis C(aesaris) N(eronis?) TIA 2; finis Caesaris N(eronis?) TIA 4; fines] determina[vit inter - - -] TI 10.

legatus Augusti propraetore: [decernente [P(ublio) Nonio] Asprenate C[aesio Cassi]ano leg(ato) pro pr(aetore) provinciae Ciliciae in re praesenti TKe 32.

procurator: [- - - proc(urator) Aug(usti)] TKe 32.

procurator libertus Augusti: procur(atorem) Septembre Aug(usti) lib(erto) TIA 1.1; 1.2; Irenaeo Aug(usti) lib(erto) proc(uratore) TI 15.

propraetore designatus legatus pro praetore: per C(aium) Valerium Victorem [p]raetorem designatum legatum [pr]o pr(aetore)? TKe 30.

quaestor propraetore: I[-ca 7]anus q(uaestor) pr(o) pr(aetore) TI 10.

restituere: a Pylis usq[ue ad] Alexa[n]dram ex in[te]gro restituit TI 51.

terminare: vici Cosa et Anticosa - - - [te]rm[i]nati s[un]t a B[ae]bio Tu[ll]o proco(n)s(ule) Asiae TKe 30; fines inter Mopseotas et Aegenses terminavit TKe 32.

terminus: termini [— c. 7 —] cianorum TIA 1.1; temrini positi TI 15.

16 CONCORDANS

AA

1962, 32 = *TKe 11*

1997, 299–304 = *TT 34.1*

AD

AD 3 (1995), nr. 1 = *TKö 1*

AD 3 (1995), nr. 3 = *TKö 3*

AD 3 (1995), nr. 5 = *TI 2*

AD 3 (1995), nr. 2 = *TKö2*

AD 3 (1995), nr. 4 = *TI 3*

AD 3 (1995), nr. 6 = *TI 4*

Ager, Interstate Arbitrations 1996

nr. 15 = *TKe 18*

nr. 120 = *TKe 23*

nr. 160, III = *TKe 26*

nr. 100 = *TKe 21*

nr. 146 = *TKe 3*

nr. 162 = *TKe 27*

AE

1902, 106 = *TE 2.3*

1985, 730 = *TE 2.4*

1991, nr. 1540 = *TKö 22*

1940, 44 = *TT 7.1*

1985, 733 = *TE 2.4*

1994, 1722 = *TH 41*

1966, 486 = *TKe 32*

1989 nr. 684 = *TT 62*

1997, 1448 = *TI 10*

1970, 608 = *TE 1*

1989, 702 = *TT 7.2*

1999, 1539 = *TT 24.1*

1975, 808 = *TKe 13*

1989, 703 = *TT 7.3*

1999, 1592 = *TKe 30*

AM14, 1889, 92-93, nr. 16 = *TH 19*14, 1889, 93, nr. 17 = *TH 20*15, 1890, 265-266, nr. 18 = *TI 43*16, 1891, 133 = *TT 43.1*16, 1891, 134vd = *TT 43.2*21, 1896, 375 = *TT 21.1*24 (1899), 202, nr. 3 = *TT 64***AMS**22 (1996), s. 114 = *TT 65*36 (1999), s. 131, nr. 3.4. = *TT 61*22 (1996), s. 100/101 nr. 1, s. 113/114 nr. 17 = *TT 66*36 (1999), s. 157, nr. 5.12 = *TT 60***AST**I (1983), nr. 2 = *TIA 2*XIX/2 (2002), 132, nr. 28 = *TH 32*VII (1990), s. 523-525 = *TH 37*XIX/2 (2002), 163 = *TI 55*IX (1991), s. 165-169 = *TKö 8-13*XX/2 (2003), 73vd = *TI 55*XIX/2 (2002), 131 vd. = *TKe 35***BCH**16, (1892), 397 = *TH 21*33, (1909) nr. 435 = *TH 2*18 (1894), 19, nr. 6 = *TT 35*46, (1922), 405 nr. 9 = *TI 40*20, (1896), 393 = *TT 21.1*46, (1922), 405-407 Nr. 10 = *TI 41*28 (1904), s. 191-200, nr. 22 = *TH 15*58, (1934), 343 nr. 35 = *TI 49***Belleten**14 (1950), nr. 2 = *TH 24*42 (1978), nr. 2 = *HT 29*30 (1966), s. 525-28, nr. 1 = *TT 1*55 (1991), 33/34 not 45 = *TT 57*

Bithynia İncelemeleri, 1978, nr. II 3 = *TH 2*

Bull. Ép.

1960, 340 = *TKe 1* 1983, 267 ve 419 = *TV1* 1992, 392 = *TKe 18*

1963, 264 = *TKe 11* 1990, 304 = *TKe 31*

Chiron

19, 1989, 127–164 *TT 62* 19 (1989), 137 not 15 = *TT 58*

19 (1989), 137 = *TT 1* 32 (2002), 176 = *TH 26*

CIG

2254 = *TKe 19* 2919 = *TT 63* 3156 = *TT 43.2* III add. 3822b⁴ = *TKö*
8

2905, F 6 = *TKe 24* 3022 = *TT 29* 3753 = *TV 1*

CIL

III 749 = *TE 2.1* III 7004 = *TIA 1.2* III 12407 = *TE 2.2* III 14422¹ = *TE 2.3*

III 6979 = *TT 22* III 12237 = *TI 15* III 14195 = *TT 21.1*

Didyma II 1958

nr. 65 = *TI 23* nr. 67 = *TT 34.3* nr. 69 = *TT 34.5* nr. 71 = *TT 36*

nr. 66 = *TT 34.2* nr. 68 = *TT 34.4* nr. 70 = *TT 35*

EA

- 5, 1985 s. 20–24 nr. 1 = *TT* 15, 1990), s. 50, nr. 1 = *TKe* 20, 1992, 81-82= *TKe* 41.1
60 8
- 6, 1985, 70–71 = *TKe* 4.3 17, 1991, 57 = *TKö* 14 23, 1994, 109–111 = *TH* 41
- 8, 1986, 33 = *TT* 23.2 18, 1991, 106-107, nr. 2 = 29, 1997, 61–3 = *TI* 10
TKö 26
- 13, 1989, 2, nr. 261 = *TI* 37 18, 1991, 107/108, nr. 3 = *TT*
59

ETAM

- 23 (1999), nr. 1 = *TKe* 5 23 (1999), nr. 3 = *TT* 1

Grégoire, Recueil, 1968

- nr. 27 = *TH* 3 nr. 60 = *TH* 33 nr. 87 = *TH* 20 nr. 243 = *TH* 22
- nr. 28 = *TH* 18 nr. 61 = *TH* 34 nr. 88 = *TH* 21 nr. 334 = *TH* 25
- nr. 38 = *TH* 17 nr. 86 = *TH* 19 nr. 89 = *TH* 28

Guarducci, Epigrafia Greca IV, 1978

- s. 6 = *TT* 51 s. 65 = *TT* 61

Hellenica 6 1948

- 32-43, nr. 5 = *TT* 61

IGLS

- 37 = *TT* 59

IGR

III 324 = *TT 8* IV, 262 = *TKe 4.1* IV 1672 = *TT 21.1* IV 1673 = *TT 21.3*

I.K. 2 (Erythrai und Klazomenai)

nr. 231 = *TT 9* nr. 233 = *TT 11* nr. 235 = *TI 25* nr. 237 = *TI 26*

nr. 232 = *TT 10* nr. 234 = *TT 12* nr. 236 = *TT 13*

I.K. 5 (Kyme)

nr. 27 = *TKe 2*

I.K. 12 (Ephesos)

nr. 101 = *TT 14* nr. 104 = *TT 16* nr. 440 = *TT 23.3*

nr. 102 = *TI 28* nr. 105 = *TT 17* nr. 566 (1) = *TT 30*

nr. 103 = *TT 15* nr. 106 = *TI 29* nr. 566 (2) = *TI 36*

I.K. 13 (Ephesos)

975 A/B = *TKe 4.3*

I.K. 15 (Ephesos)

nr. 1522 = *TT 22* nr. 1524 = *TT 23.2* nr. 1526 = *TI 1*

nr. 1523 = *TT 23.1* nr. 1525 = *TI 31*

IK 17, 1 (Ephesos)nr. 3218 = *TI 55*nr. 3432 = *TH 27***I.K. 17, 2 (Ephesos)**nr. 3501 = *TT 21.1*nr. 3505 = *TT 33*nr. 3509 = *TT 26*nr. 3513(a) = *TI 31*nr. 3502 = *TT 21.3*nr. 3506 = *TT 25.1*nr. 3510 = *TT 27*nr. 3513(b) = *TI 32*nr. 3503 = *TT 31*nr. 3507 = *TT 25.2*nr. 3511 = *TT 28*nr. 3514 = *TI 34*nr. 3504 = *TT 32*nr. 3508 = *TT 24.2*nr. 3512 = *TT 29*nr. 3515 = *TI 35*nr. 3706 = *TKe 28*nr. 3516 = *TI 33***I.K. 19 (Sestos und Thrakischen Chersones)**nr. 73 = *TKö 30***I.K. 22, 1 (Stratonikeia II, 1)**nr. 840 = *TI 49*nr. 849 = *TT 56*nr. 1059 = *TH 22***I.K. 24, 1 (Smyrna II,1)**nr. 589 = *TKe 4.1*nr. 723 b = *TT 43.2*nr. 828 = *TH 19*nr. 830A-830B = *TH 21*nr. 723 a = *TT 43.1*s. 377, Addenda und
Corrigenda zu Teil II
(nr. 723 c olarak) =
*TT 43.3*nr. 829 = *TH 20*nr. 834 = *TI 27*

I.K. 26 (Kyzikos II)nr. 37 = *TKe* 29**I.K. 27 (Prusias ad Hypium)**nr. 135 = *TKe* 11nr. 136 = *TH* 36**I.K. 28, 2 (Iasos II)**nr. 233 = *TT* 51nr. 234 = *TT* 52nr. 235 = *TT* 53nr. 236 = *TT* 54**I.K. 31 (Klaudiu polis)**nr. 178 = *TH* 35**I.K. 32 (Apameia und Pylai)**nr. 112 = *TH* 2**I.K. 34 (Mylasa I)**nr. 251 = *TI* 38nr. 255 = *TI* 41nr. 258 = *TI* 45nr. 252 - 253 = *TI* 39nr. 256 = *TI* 43nr. 259 = *TI* 45nr. 254 = *TI* 40nr. 257 = *TI* 43nr. 260 = *TI* 47**IK 36,1 (Tralleis)**nr. 3 = *TT* 63nr. 245 = *TV* 4**I.K. 38 (Rhodischen Peraia)**nr. 4 = *TT* 55

I.K. 41 (Knidos)nr. 504 = *TI 47*nr. 613 = *TV 3***I.K. 47 (Heraclea Pontica)**nr. 70 = *TT 3***I.K. 48 (Arykanda)**nr. 25a-b = *TKe 41.1*nr. 25c-d = *TKe 41.2*nr. 25e = *TKe 41.3***I.K. 51 (Adramytteion)**nr. 18 = *TKe 4.1*nr. 47 = *TT 64***I.K. 53 (Alexandrea Troas)**nr. 62 = *TT 68*nr. 69 = *TT 65*nr. 70 = *TT 66*nr. 71 = *TT 67***I.K. 55 (Tyana)**nr. 136 = *TI 51***I.K. 59 (Imperial Asia)**149a = *TT 21.2*149b = *TT 21.1*149c = *TT 21.3*150 = *TT 22***I.K. 62 (Sultan Dağı)**nr. 47 = *TI 10***ILBulg**357 = *TE 2.1*358 = *TE 2.3*386 = *TE 2.4*429 = *TE 2.2*

ILS

ILS 97 = *TT 22* ILS 3239 = *TT 21.1* ILS 5956 = *TE 2.1* ILS 5967 = *TIA 4*

I. Magnesia 1900

nr. 93 = *TKe 23* nr. 231 = *TT 46* nr. 233 = *TT 44* nr. 235 = *TT 24*

nr. 230 = *TT 45* nr. 232 = *TT 47* nr. 234 = *TT 48* nr. 236 = *TT 49*

I. Priene 1906

nr. 27 = *TKe 21* nr. 152 = *TI 22* nr. 166 = *TT 37* nr. 363 = *TKe 17*

nr. 37 = *TKe 20* nr. 153 = *TI 18* nr. 167 = *TT 42* nr. 458 = *TKe 15*

nr. 40 = *TKe 24* nr. 154 = *TI 17* nr. 168 = *TT 40* nr. 500 = *TKe 19*

nr. 41 = *TKe 25* nr. 155 = *TI 19* nr. 206 = *TT 41* nr. 531 = *TKe 23*

nr. 42-43 = *TKe 26* nr. 164 = *TT 38* nr. 212 = *TI 20*

nr. 151 = *TI 16* nr. 165 = *TT 39* nr. 361 = *TKe 16*

JHS

2, 1881, 44-54, nr. 4, 1883, 417 = *TT 5* 8, 1887, 513, nr. 38, 1918, 135-136 =

271 = *TKö 1*XCIII = *TKö 15**TH 5***JÖAI**62, 1993, nr. 30 = *TT 20***JRS**2, 1912, s. 264 = *TH 30*15, 1925, nr. 134 = *TT 6*85, 1995, 302 = *TKö 7***Keil – v. Premerstein eine Reise 1906**nr. 204 = *TKe 6*nr. 205 = *TKe 7*nr. 206 = *TKe 8*nr. 207 = *TKe 9***Keil – v. Premerstein dritte Reise, 1914**I = *TKe 32*nr. 137 = *TT 24.2*s. 82 (6) = *TT 32- TT 33*s. 111 nr. 181 = *TH 27*nr. 72 = *TKe 28*s. 82 (3) = *TT 31*98-99, nr. 146 = *TT 25.2***MAMA**I 1928, s. XVI = *TKö 20*IX s. 5, nr. P5 = *TT 7.1*X, 1993, nr. 109 = *TH 10*IV 1933, 123 = *TKö 17*IX 8 = *TT 7.2*X 1993, nr. 253 = *TH 12*V 1937, nr. 4 = *TH 7*IX 9 = *TT 7.3*X 1993, nr. 178 = *TKö 18*V 60 = *TKe 12*IX (1988), nr. 568 = *TI 14*X 1993, nr. 255 = *TIA 1.1*

V 209 = *TKö 6*

X 1993, nr. 17 = *TH 9*

X 1993, nr. 259 = *TIA 1.2*

VII 305a = *TKö 8*

X 1993, nr. 24 = *TH 8*

VIII 1962, nr. 296 = *TKö 19*

X 1993, 55 = *TKö 7*

Milet

1997, 148 = *TKe 22*

2001, s. 114-116 c = *TKe 22*

OGIS

OGIS 13 = *TKe 19*

OGIS 225 = *TKö 27.1*

OGIS 335 = *TKe 3*

OGIS 538 = *TKe 44.4*

Öjh 52

nr. 79 = *TT 30*

Pergamon VIII 2 (1895)

nr. 45 = *TKe 10*

REA 2 (1900)

251 = *TT 43.1*

251vd = *TT 43.2*

Rigsby, Asyilia 1996

nr. 182 = *TT 18*

nr. 213 = *TT 58*

nr. 215 = *TT 61*

nr. 183 = *TT 22*

nr. 214 = *TT 62*

s. 416-417 = *TT 63*

SEG

XII 1955, 420 = <i>TV</i> 3	XXXIV 1984, 1309 = <i>TKe</i> 41.1	XLIII 1993, 797 = <i>TT</i> 20
XII 1955, 439 = <i>TI</i> 47	XXXIV 1984, 1102 = <i>TT</i> 58	XLIII 1993, 919 = <i>TH</i> 38
XIII 1956 494 = <i>TKe</i> 23	XXXV 1985, 1170 = <i>TT</i> 60	XLIII 1993, 934 = <i>TKö</i> 7
XV 1958, 504 = <i>TH</i> 24	XXXVI, 1986, 1015 = <i>TT</i> 23.2	XLIV 1994, 1017 = <i>TH</i> 41
XV 1958, 781 = <i>TT</i> 3	XXXVI 1986, 1197 = <i>TKe</i> 12	XLV 1995, 1583 = <i>TT</i> 19
XVI 1959, 710 = <i>TKö</i> 27.2	XXXVII, 1987, 1084 = <i>TH</i> 42	XLV 1995, 1657 = <i>TKö</i> 1-3 ve <i>TI</i> 2-4
XVIII 1962, 472 = <i>TT</i> 35	XXXVII 1987, 1100 = <i>TT</i> 8	XLVI 1996, 1392 = <i>TT</i> 58
XIX 1963, 676 = <i>TKö</i> 27.2	XXXVII 1987, 1218 = <i>TKe</i> 34	XLVI 1996, 1522 = <i>TT</i> 62
XIX 1963, 720 = <i>TKe</i> 1	XXXVII 1987, 1100 = <i>TT</i> 8	XLVI 1996, 1574 = <i>TT</i> 66
XXVI 1976, 1225 = <i>TT</i> 50	XXXVII 1987, 1218 = <i>TKe</i> 34	XLVII 1997, 1615 = <i>TT</i> 34.1-34.5
XXVIII 1978, 697 = <i>TKe</i> 18a	XXXIX, 1989, 1426 = <i>TKe</i> 31	XLIX 1999, 1427 = <i>TKe</i> 30
XXVIII 1978, 1047 = <i>TH</i> 2	XXXX 1990, 1046 = <i>TKe</i> 8	LII 2002, 430 = <i>TH</i> 32
XXVIII 1978, 1203 = <i>TKe</i> 14	XL 1990, 1381 = <i>TKö</i> 24-25	LII 2002, 1169 = <i>TH</i> 26
XXIX 1979, 1244 = <i>TKe</i> 27	XLI 1991, 1238 = <i>TKö</i> 14	LII 2002, 1170 = <i>TI</i> 54
XXX 1980, 1293 = <i>TT</i> 35	XLI 1991, 1500 = <i>TT</i> 59	LIII-2 2003, 1325 = <i>TKe</i> 20
XXXII 1982, 1287 = <i>TKö</i> 14	XLI 1991, 1809 = <i>TKe</i> 4.2	LIII-2 2003, 1649 = <i>TI</i> 55

Studia Pontica

III, nr. 55a = *TI* 62 III, 1, 227 = *TH* 42 III,1, 254 = *TH* 43 XIX = *TH* 44

17 Ö Z G E Ç M İ Ş

Adı ve SOYADI : Ebru Nuriye AKDOĞU ARCA

Doğum Tarihi ve Yeri : 24.02.1973 / İZMİR

Medeni Durumu : Evli

Eğitim Durumu

Mezun Olduğu Lise : Mehmet Seyfi Eraltay Lisesi – İzmir (1990)

Lisans Diploması : Ankara Üniversitesi-Latin Dili ve Edebiyatı Bölümü (1997)

Yüksekisans Diploması: Akdeniz Üniversitesi-Eskiçağ Dilleri ve Kültürleri Bölümü (2001)

Tez Konusu : “Antikçağ Lykia ve Pamphylia Kentlerinde Euergesia” (Antalya 2001)

Yabancı Dil / Diller : İngilizce

Bilimsel Faaliyetler

1. Uluslararası hakemli dergilerde yayımlanan makaleler:

- Ebru N. Akdoğu Arca, “Epigraphische Mitteilungen aus Antalya III: Inschriften aus Lykaonien im Museum von Side”, *EA 31*, p. 69-71 (1999)
- Ebru N. Akdoğu Arca, “Altars in the Genitive Case as Boundary Stones in Asia Minor”, *Gephyra II*, p. 47-58 (2005)
- Ebru N. Akdoğu Arca, “New Inscriptions from Bithynia” (baskıda: *Gephyra IV 2008*)
- Ebru N. Akdoğu Arca, “New Opinions on the “γείτων” and it’s Derivative Words”, *Gephyra V 2007*) (yayın aşamasında)

2. Yazılan uluslararası kitaplar veya kitaplarda bölümler:

- Ebru N. Akdoğu Arca, “Lykia’lı bir Euergetes: Opramoas”. Şurada: *Likya İncelemeleri I*, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, p. 79-90 (2002)

3. Ulusal hakemli dergilerde yayımlanan makaleler:

- B. Takmer-E. N. Akdoğu Arca, “Ogyges’in Kişiliğinde Panyasis’in Fragmanı İçin Bazı Yorumlar: Bellerophonos Mitosu’nun Yeniden Değerlendirilmesi ve Lykia’nın Erken Tarihi”, *Adalya V*, p. 1-34 (2001-2002)

4. Sunulan Bildiriler:

- E. N. Akdoğu Arca, “Roma Dönemi Antalya’ında Ünlü Ailelerin Kent Yaşamındaki Yeri ve Önemi” Antalya Kent Müzesi - 7 Eylül 2007
- E. N. Akdoğu Arca, “Ünlü Ailelerin Kent Yaşamındaki Yeri ve Önemi” Antalya Rotary Klübü - 2 Ekim 2007

İş Deneyimi

Stajlar :

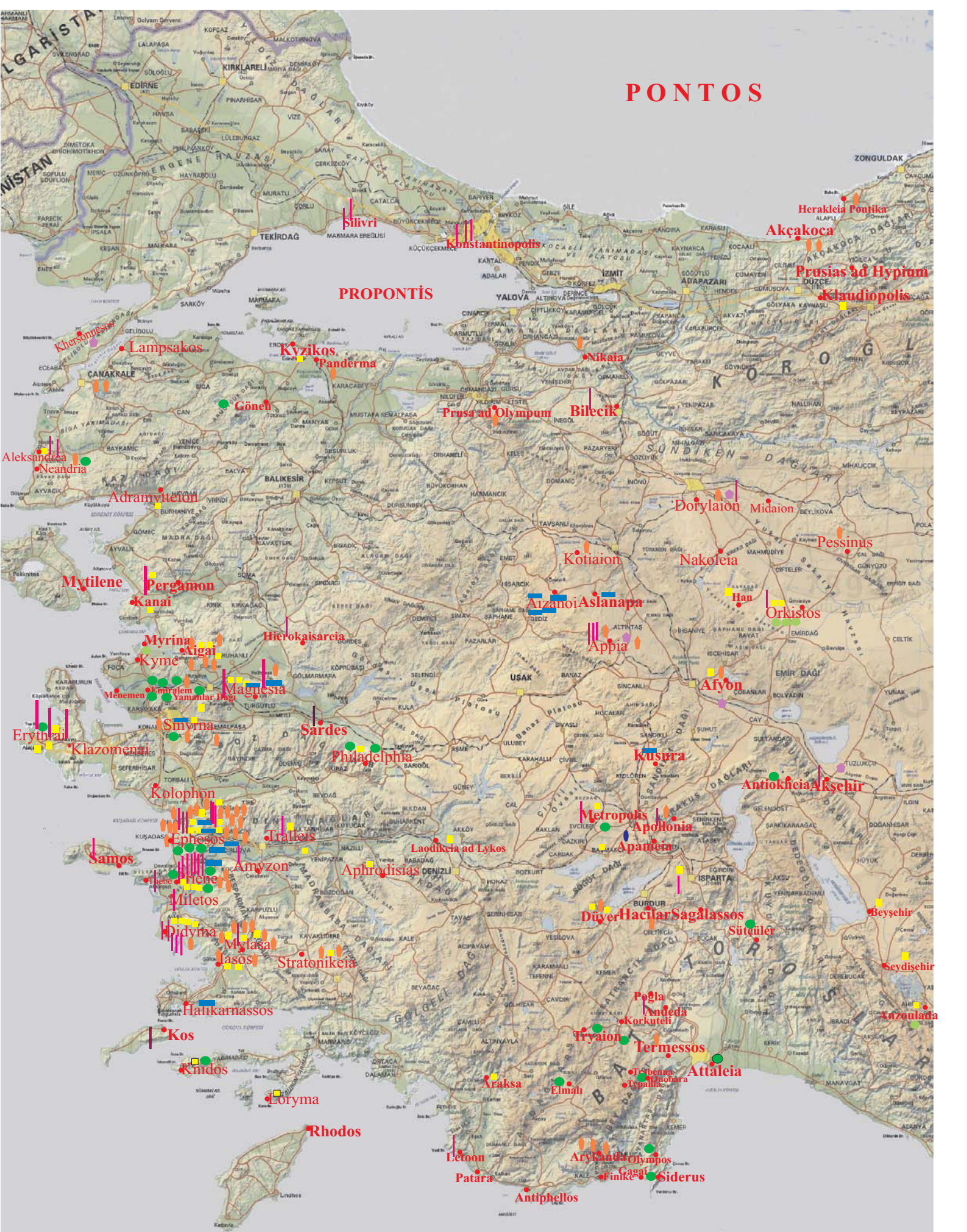
Projeler : Yüksek Lisans tezi Prof. Dr. Sencer Şahin başkanlığında Akdeniz Üniversitesi Araştırma Fonu’nda proje olarak yürütülmüştür.

Çalıştığı Kurumlar : Antalya/Akdeniz Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Eskiçağ Dilleri ve Kültürleri Bölümü araştırma görevlisi (1998- halen devam etmektedir)

Adres : Akdeniz Üniversitesi Fen Edebiyat Fak. Eskiçağ Dilleri ve Kültürleri Bölümü 07058 Kampus-Antalya

Tel. no : 0242 310 23 07

Mobile...: 0533 352 25 76

PONTOS

PROPONTIS

- Stel |
- Blok ■
- Levha ■
- Kaya ●
- Sunak ◆
- Incerta ▲
- Phallos Taşı ◆